

กทปส

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการการผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์

โครงการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D

บริษัท คิดชน พลัส จำกัด

กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

(สำนักงาน กสทช.)

บทสรุปผู้บริหาร

การดำเนินงานของโครงการการผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการ และประชาชน เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการ ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” มีความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการผลิตสื่อที่มีเนื้อหาสาระเชิงสร้างสรรค์ และมีคุณภาพ เพื่อให้รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” เป็นสื่อกลางในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรู้ของคนพิการ และประชาชน เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์เพิ่มมากขึ้น เห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่สังคม Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันที่ยั่งยืน

ทั้งนี้ เพื่อให้การผลิตรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด จึงมีกระบวนการขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการผลิตรายการ (Pre-Production)

ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตรายการ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการผลิตรายการ โดยมีการกำหนดแนวทางการผลิตรายการ , การศึกษาหาข้อมูล กำหนดเนื้อหารายการ และแนวคิดในการนำเสนอเนื้อหารายการ , การกำหนดวิธีการนำเสนอของแต่ละตอน และกำหนดการดำเนินเรื่องก่อนการถ่ายทำ , การเขียนโครงเรื่องและบทโทรทัศน์ , การประชุมทีมงานผลิตรายการ

2. ขั้นตอนการผลิตรายการ (Production)

ขั้นตอนการผลิตรายการ คือ การบันทึกเทป หรือถ่ายทำรายการยังสถานที่จริง โดยมีผู้กำกับรายการเป็นผู้ออกแบบการเล่าเรื่อง การถ่ายทอดภาพต่าง ๆ ให้เป็นไปตามโครงเรื่องหรือบทโทรทัศน์ที่กำหนดไว้ และมีพิธีกรคนทั่วไปที่เชี่ยวชาญด้านภาษามือ , พิธีกรคนพิการทางการเห็น , พิธีกรคนพิการทางการได้ยิน ทำหน้าที่ดำเนินเรื่อง ถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ เพื่อนำเสนอสาระความรู้ถ่ายทอดสู่ผู้ชม

3. ขั้นตอนหลังการผลิตรายการ (Post-Production)

ขั้นตอนของการตัดต่อ , การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรายการก่อนนำเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ก่อนเผยแพร่ผ่านสื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ เช่น Youtube Channel และ Page Facebook รวมถึงการการสรุปองค์ความรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์จากรายการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผลงาน	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. ต้นแบบผลิตภัณฑ์	มีการผลิตรายการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน	รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน เผยแพร่สู่สาธารณะในวงกว้าง
2. องค์ความรู้ (โปสเตอร์บุ)	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ในช่องทางดิจิทัลทีวี ไม่น้อยกว่า 47 ครั้ง - มีการเผยแพร่รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ในสื่อออนไลน์อื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 47 ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มคนพิการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ - ประชาชน เกิดความตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่างและยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่ Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในที่สุดต่อไป
3. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	เผยแพร่รายการในช่องโทรทัศน์ดิจิทัล และในรูปแบบสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, youtube, Line เป็นต้น	มีจำนวนการเข้ารับชมทางช่องโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเรตติ้งของรายการ 0.086 ตลอดระยะเวลาการออกอากาศ และจำนวนการเข้ารับชมสื่อออนไลน์รวมกัน 302,028 View
4. การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ	มีการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions : cc) , ล่ามภาษามือ (Sign Language	คนพิการทางการได้ยินและคนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”

กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

(สำนักงาน กสทช.)

ผลงาน	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	Interpretation) สำหรับคนพิการ ทางการได้ยิน และบริการเสียง บรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น จำนวน 47 ตอน	

กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ

(สำนักงาน กสทช.)

สารบัญ

เรื่อง

บทสรุปผู้บริหาร

บทที่ 1 : บทนำ

หลักการและเหตุผล	1-3
วัตถุประสงค์	3
กลุ่มเป้าหมาย	4
ระยะเวลาดำเนินงาน	4
ขอบเขตการดำเนินงาน	4
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4-5
ตัวชี้วัดความสำเร็จ	5
ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จ	5-7

บทที่ 2 : วิธีการดำเนินโครงการ

แนวความคิด (Concept)	8
รูปแบบรายการ	8-9
Mood & Tone	9
พิธีกรดำเนินรายการ	9
การเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	10
เนื้อหาการนำเสนอในรายการ	11
ตัวอย่างโครงสร้างรายการ	11-12
การเผยแพร่รายการ	13
ที่ปรึกษาโครงการ	13
วิธีการดำเนินโครงการ	14-16
การสำรองความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ	
ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ในกิจการโทรทัศน์	16-19
ระยะเวลาดำเนินงาน	20-21

บทที่ 3 : ผลการดำเนินโครงการ

ผลการดำเนินโครงการ	22-23
สถานภาพการดำเนินโครงการ	23-24
ผลการผลิตโครงการ จำนวน 47 ตอน	24-31
ผังการออกอากาศรายการจากทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ONE31	32
ผลการออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์	33-41
ผลการออกอากาศทางสื่อออนไลน์	41-45
ตารางจำนวนการรับชมทางสื่อออนไลน์	46-54
ผลตอบรับทางสื่อออนไลน์	55-58
สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	59-106

บทที่ 4 : บทสรุปการดำเนินโครงการ

สรุปการดำเนินโครงการ	107
----------------------	-----

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก บทโทรทัศน์รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
- ภาคผนวก ข ต้นฉบับรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน ในหน่วยเก็บข้อมูล Harddisk
- ภาคผนวก ค หนังสือรับรองการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
- ภาคผนวก ง หนังสือแจ้งงดการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
- ภาคผนวก จ หนังสือยืนยันเรตติ้งรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
- แผ่น DVD เอกสารสิ่งพิมพ์และแฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รายงานฉบับสมบูรณ์

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

จากสถิติข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย ของศูนย์ข้อมูลคนพิการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปี 2561 ระบุว่า ประเทศไทยมีคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการแล้วทั้งสิ้น 2,041,159 คน หรือคิดเป็น 3.08% ของประชากรชาวไทยทั้งหมด ซึ่งโดยส่วนมากจะเป็นคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย รองลงมาจะเป็นคนพิการทางการได้ยินหรือการสื่อสาร คนพิการทางการมองเห็น คนพิการทางจิตและพฤติกรรม คนพิการทางสติปัญญา คนพิการทางออทิสติก และคนพิการทางการเรียนรู้ ตามลำดับ

ปัจจุบันการพัฒนาอย่างก้าวไกลของเทคโนโลยี ได้ตอบสนองและเอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันให้กับประชาชนในทุกเพศทุกวัยของประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งคนพิการที่ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในหลายๆ ด้าน เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งการศึกษา การบริการสาธารณะ การออกแบบอาคารเพื่อรองรับการใช้งาน หรือคมนาคมขนส่งที่ช่วยเหลือเรื่องการเดินทาง หากแต่บนความสะดวกสบายและการเข้าถึงเหล่านั้นกลับมีจุดบอดสำหรับคนพิการอีกประการสำคัญที่ทำให้ขาดซึ่งสิทธิและความทัดเทียมในการเข้าถึง นั่นก็คือสิทธิในการเข้าถึงสื่อ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องครบถ้วน อันถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคนที่จะต้องได้รับ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ ที่ไม่ว่าเวลาหรือเทคโนโลยีจะเปลี่ยนผ่านไปอย่างไร ก็ยังคงเป็นสื่อหลักที่เข้าถึงประชาชนได้โดยง่าย

เป็นที่ทราบกันดีว่า ณ วันนี้ เทคโนโลยีได้นำสื่อโทรทัศน์เข้าสู่ระบบดิจิทัลที่เพิ่มทางเลือกให้กับคนพิการทางการมองเห็นและการได้ยินให้ได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้วยการให้บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) และบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ขึ้น ทำให้คนพิการทางการมองเห็นและการได้ยิน สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น โดยทั้ง 2 บริการนี้ สามารถรองรับการใช้งานได้ทั้งในโทรทัศน์ระบบดิจิทัล (ดิจิทัลทีวี) และกล่อง Set top box ซึ่งทาง กสทช. ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์โดยตรง ได้ออกประกาศเกี่ยวกับมาตรการพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงโทรทัศน์ระบบดิจิทัล เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้ โดยกำหนดให้ช่องดิจิทัลทีวีต่าง ๆ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องจัดให้มีบริการล่ามภาษามือ (SL) เสียงบรรยายภาพ (AD) และคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในรายการ ข่าวสาร สาระ ความบันเทิง ที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณะ

หากแต่ในความเป็นจริงของการผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ในปัจจุบันกลับเป็นไปในเชิงพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้คนพิการจำนวนมากไม่น้อยขาดโอกาสในการเข้าถึงสื่อ หรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ ทั้งข้อมูลข่าวสารประจำวัน สุขภาพ การศึกษา การทำงาน ทักษะอาชีพ หรือความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนคนไทยทุกคนสมควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เว้นแม้แต่ “คนพิการ” ที่ควรมีสิทธิในการเข้าถึงและ “รู้เท่าทันสื่อ” เพื่อพัฒนาศักยภาพ เพิ่มพูนทักษะ ในการคิด วิเคราะห์ วิจัยและนำมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคลากรคุณภาพของสังคมเช่นเดียวกับคนทั่วไป

ในการขับเคลื่อนงานการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ได้มีการเปิดให้ทุนในการดำเนินการโครงการจัดทำ รายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมให้คนพิการรู้จักสิทธิและใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ได้อย่างรู้เท่าทัน เมื่อปี 2562 ในส่วนของการสร้างทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ ในการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากสื่อและสารสนเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และต่อยอดความรู้ของคนพิการให้เป็นผู้บริโภคสื่อที่รู้จักปกป้องและคุ้มครองสิทธิของ ตนเอง รวมทั้งในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารผ่านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ความ ตระหนักของทุกภาคส่วน ตั้งแต่ผู้ประกอบการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ผู้บริโภคสื่อกลุ่มคนพิการ และ ประชาชนสังคมโดยรวม ที่เห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะ นำไปสู่ Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในที่สุดต่อไป โดยกระบวนการผลิตรายการ เพื่อต่อยอดในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของ คนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์

การผลิตเนื้อหารายการอันเป็นประโยชน์ที่ให้ทั้งสาระ ข้อมูล ความรู้ และความบันเทิง ทั้งต่อประชาชน โดยทั่วไปและคนพิการ แม้เพียง 1 รายการ ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการตระหนักถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง เอื้ออาทร เข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน เหนือสิ่งอื่นใดคือการเป็นแบบอย่างให้กับผู้ผลิตสื่อวิทยุกระจายเสียงและ โทรทัศน์ในอนาคต ที่จะได้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนในสังคมที่จะได้รับจากการเสพสื่อก่อนประโยชน์ในเชิง พาณิश्य เพื่อร่วมกันสร้างสังคมไทยผ่านสื่อให้เป็นสังคมแห่งปัญญา และเป็นสังคมคุณภาพใน 4 ประการคือ 1. การ เป็นสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน มองเห็นความทุกข์และความสุขของคนอื่นร่วมกัน มีความเอื้ออาทรไม่ทิ้งใครตาย 2. การ เป็นสังคมที่เข้มแข็ง เป็นสังคมที่มีชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง ภาคประชาสังคมที่เข้มแข็ง ตามลักษณะภูมินิเวศน์ 3. การเป็นสังคมคุณธรรม เป็นสังคมที่เป็นปึกแผ่น ร่มเย็นเป็นสุข โดยการใช้ศาสนธรรม มาร่วมกันคิดมาร่วมกันทำใน ชุมชน แม้จะมีความแตกต่างกันของการนับถือศาสนา แต่ก็เคารพคุณค่าระหว่างกัน มีความเข้าใจกันระหว่าง ศาสนา และหลีกเลี่ยงจากวัตถุนิยม และ 4. การเป็นสังคมประชาธิปไตย ที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกลไก ต่าง ๆ ทางสังคม เคารพในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ เป็นสังคมประชาธิปไตยที่ดี ไม่ใช่เพียงแค่ตามรูปแบบหรือ กฎหมาย แต่ประชาชนเป็นผู้มีบทบาทในเนื้อหาสาระอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่ Inclusive Society หรือสังคม แห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

ด้วยอุตสาหกรรมการแข่งขันที่ค่อนข้างสูงของการผลิตสื่อโทรทัศน์ที่เป็นไปในเชิงพาณิश्य ทำให้บ่อยครั้งที่ ข้อมูลข่าวสาร และสาระความรู้บางประการไม่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง ด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไข หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้วยเนื้อหาสาระที่ไม่เหมาะสม , การรับชมและเข้าถึงที่ถูกจำกัดโดยเลือกนำเสนอให้กับ กลุ่มเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งเพื่อหวังผลเชิงพาณิश्यเป็นหลัก หรือแม้กระทั่งความไม่คุ้มค่าต่อการสูญเสียเวลา เพื่อจัดทำระบบต่าง ๆ ให้คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ซึ่งถูกมองว่าเป็นประชาชนกลุ่มน้อยในสังคมได้เข้าถึงสื่อ สารธารณะ ยังผลให้กลุ่มคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ขาดซึ่งสิทธิในการเข้าถึงและรู้เท่าทันสื่อดังที่ควร จะเกิดขึ้นอย่างทัดเทียมและควรจะเป็น

ทั้งนี้ในการผลิตสื่อโทรทัศน์ ของ บริษัท คิตชน พลัส จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่มีความรู้ ความชำนาญ และ ประสบการณ์ในการดำเนินงานและผลิตรายการที่เกี่ยวข้องกับคนพิการอันมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ สิ่งหนึ่งที่เป็น ความตั้งใจของผู้ผลิต ก็คือ การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สารและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นประโยชน์สาธารณะผ่านสื่อ “โทรทัศน์” ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปได้รับชมอย่างแท้จริงตามจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อ และให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 36 เพื่อประโยชน์ในการ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการและคนด้อยโอกาสให้เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการ กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

นอกเหนือไปจากเนื้อหาสาระและความบันเทิงอันเป็นประโยชน์แล้ว ผู้ผลิตยังได้ให้ความสำคัญและ ตระหนักถึงการจัดทำระบบเสียงบรรยายภาพ (AD) และคำบรรยายแทนเสียง (CC) เพื่อให้คนพิการ ผู้สูงอายุ และ ผู้ด้อยโอกาส ได้มีสิทธิและมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และรู้เท่าทันสื่อได้อย่างทั่วถึงและทัดเทียม อันจะ สอดคล้องกับแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2559) ที่ได้กำหนด รายละเอียดตามมาตรา 36 ที่กล่าวถึง “การส่งเสริมสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารมุ่งเน้นให้เกิดการเข้าถึงหรือรับรู้ ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงและเสมอภาค เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กระทำการ ใดๆ อันเป็นการขัดขวาง หรือแทรกแซงการเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็น หรือเป็นการขัดขวางสิทธิเสรีภาพ ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน” รวมทั้ง “มุ่งเปลี่ยนการ รับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ไปสู่การรับส่งสัญญาณในระบบดิจิทัล เพื่อให้การใช้คลื่นความถี่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์...”

อ้างอิงข้อมูล : สังคมอยู่เย็นเป็นสุข <https://positioningmag.com/9259>

: กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ : <http://dep.go.th/Content/View/4232/1>

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคน พิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ให้เกิดเพิ่มมากขึ้น
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักของทุกภาคส่วนให้เห็นความสำคัญของ การลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่สังคม Inclusive Society หรือ สังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันที่ยั่งยืน
3. เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกระบวนการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และ ใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ของต่างประเทศ สำหรับการพัฒนากระบวนการของประเทศไทยใน อนาคต

กลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มคนพิการ
- กลุ่มประชาชนทั่วไป
- กลุ่มคนพิการในต่างประเทศ

ระยะเวลาดำเนินงาน

- จำนวน 575 วัน

ขอบเขตการดำเนินงาน

1. ผลิตรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ โดยให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในรายการ ด้วยการเป็นพิธีกรร่วมกับคนทั่วไป ความยาว 25 นาที จำนวนทั้งสิ้น 47 ตอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ประเทศไทย 41 ตอน และต่างประเทศ 6 ตอน
2. เผยแพร่ทางช่องสถานีโทรทัศน์ ช่อง ONE 31
3. เผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ดิจิทัล สัปดาห์ละ 1 วัน
4. เผยแพร่ทางสื่อออนไลน์ Fan page facebook และ Youtube Channel
5. จัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) ,บริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) และล่ามภาษามือ (Sign Language Interpretation) เพื่อให้กลุ่มคนพิการทางการได้ยิน และกลุ่มคนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการได้
6. ถอดบทเรียน สรุปเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่ได้จากรายการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. กลุ่มคนพิการทางการเห็น และกลุ่มคนพิการทางการได้ยิน เข้าถึงและได้รับสาระความรู้ ความเข้าใจจากเนื้อหารายการ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อวิถีชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ
2. ภาครัฐและประชาชนคนทั่วไป ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ
3. ภาคส่วนต่าง ๆ เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่การสร้าง Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

4. เกิดการผลิตสื่อโทรทัศน์สำหรับกลุ่มคนพิการทางการเห็น และกลุ่มคนพิการทางการได้ยิน เพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ตัวชี้วัดผลผลิต

- รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ได้สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ จำนวน 1 รายการ
- รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ได้ออกอากาศทางของโทรทัศน์ระบบดิจิทัล จำนวน 1 สถานี
- รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” มีจำนวนการเข้ารับชมทางของโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเรตติ้งของรายการ ไม่น้อยกว่า 0.05 ตลอดระยะเวลาการออกอากาศ หรือมีจำนวนการเข้ารับชมทางสื่อออนไลน์ของรายการที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนรวมกันไม่น้อยกว่า 2,000,000 View
- มีการสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์จากรายการ

ผลที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัดความสำเร็จ

ผลงาน	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
5. ต้นแบบผลิตภัณฑ์	มีการผลิตรายการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะที่สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน	รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน เผยแพร่สู่สาธารณะในวงกว้าง
6. องค์ความรู้ (โปรดระบุ)	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเผยแพร่รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ในช่องดิจิทัลทีวี ไม่น้อยกว่า 47 ครั้ง - มีการเผยแพร่รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ในสื่อออนไลน์อื่น ๆ ไม่น้อยกว่า 47 ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มคนพิการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ - ประชาชนทุกภาคส่วน เกิดความตระหนักรู้ และเห็นความสำคัญของ

ผลงาน	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
		การลดข้อจำกัด ลดช่องว่างและยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่ Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในที่สุดต่อไป
7. ทรรศนะทางปัญญา	ลิขสิทธิ์รายการฯ จำนวน 47 ตอน (เป็นไปตามเอกสารหมายเลข (1) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา)	ผู้ทรงสิทธิสามารถอนุญาตให้นำลิขสิทธิ์รายการให้ผู้รับทุนหรือผู้สนใจอื่นไปผลิตหรือออกอากาศซ้ำโดยแสวงหาผลตอบแทนหรือไม่ แสวงหาผลตอบแทน
8. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	เผยแพร่รายการในช่องโทรทัศน์ดิจิทัล และในรูปแบบสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, youtube, Line เป็นต้น	มีจำนวนการเข้าชมทางช่องโทรทัศน์ระบบดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเรทติ้งของรายการ 0.086 ตลอดระยะเวลาการออกอากาศ และจำนวนการเข้าชมสื่อออนไลน์ รวมกัน 302,028 View
9. การติดตามประเมินผล	มีรายงานสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์จากรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 1 ฉบับ	- ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของกลุ่มประชาชนกลุ่มตัวอย่าง - คนพิการกลุ่มตัวอย่างที่รับชมรายการมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคนพิการกลุ่มตัวอย่าง
10. การจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ	มีการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions : cc) , ล่ามภาษามือ (Sign Language Interpretation) สำหรับคนพิการทางการได้ยิน และบริการเสียง	คนพิการทางการได้ยินและคนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”

ผลงาน	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	บรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น จำนวน 47 ตอน	

บทที่ 2

วิธีการดำเนินโครงการ

แนวความคิด (Concept)

“ จะดีแค่ไหน..หากสังคมไทยกลายเป็นสังคมแห่งความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน.. ”

“เพื่อนกันคนพันธุ์ D” (D – Disabled) ...คือรายการที่จะชวนคุณออกไปทำความรู้จัก เรียนรู้ และสัมผัสกับวิถีชีวิตของคนพิการรวมทั้งเรื่องราวรอบตัวของคนพิการทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ ผ่าน 3 ตัวแทนของผู้คนในสังคม ที่พร้อมจะเดินเคียงข้างช่วยเหลือ แบ่งปันประสบการณ์ มุมมอง และความรู้ในมิติที่หลากหลายแตกต่างกัน

...หนึ่งคนทั่วไป ...หนึ่งคนบกพร่องทางการเห็น ...หนึ่งคนบกพร่องทางการได้ยิน

สามความแตกต่างที่จะรวมเป็นหนึ่งเดียว โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในรายการของคนพิการ เพื่อเป็นกระบอกเสียงให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักถึงการเห็นคุณค่าของกันและกัน เห็นสิทธิที่ทัดเทียม และได้เห็นความลงตัวของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เต็มเปี่ยมด้วยมิตรภาพ ที่จะกลายเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการสร้างสังคมอันพึงปรารถนาในอนาคตที่เรียกว่า **Inclusive Society** หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

รูปแบบรายการ

“เพื่อนกันคนพันธุ์ D” เป็นรายการประเภท “**Edutainment Reality**” เรียลลิตีที่ให้ความรู้สนุกสนาน บอกเล่าเรื่องราวสาระความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ที่น่าสนใจ เช่น คนพิการที่มีพลังในการใช้ชีวิตเต็มเปี่ยม สามารถส่งต่อแรงบันดาลใจให้ผู้คนรอบข้างได้อย่างน่าอัศจรรย์ หรือนวัตกรรมที่สำคัญสำหรับคนพิการ หรือการใช้ชีวิตร่วมกันระหว่างคนพิการและคนทั่วไป เป็นต้น ผ่านการเล่าเรื่องของ 3 พิธีกร ที่มีหัวใจแห่งการแบ่งปัน ประกอบด้วย **1 คนทั่วไป 1 คนบกพร่องทางการเห็น และ 1 คนบกพร่องทางการได้ยิน**

- พิธีกรทั้ง 3 คน เปิดรายการ พูดคุยกัน แนะนำเรื่องราวที่จะนำเสนอ
- พิธีกรที่เป็นคนทั่วไปใช้ภาษามือสื่อสารกับพิธีกรที่พิการทางการได้ยิน และบอกเล่าเรื่องราวกับพิธีกรที่พิการทางการเห็น
- พิธีกรทั้ง 3 คน พาไปพบกับเรื่องราวที่น่าสนใจในตอนนั้น
- พิธีกรทั้ง 3 คน ลงพื้นที่จริงเพื่อติดตามเรื่องราวแบบเจาะลึก พูดคุยกับบุคคลต่างๆ ที่มาร่วมรายการอย่างใกล้ชิด พร้อมสรุปเป็นองค์ความรู้ และสาระประโยชน์จากเรื่องราวที่น่าสนใจ
- บางตอนพิธีกรคนทั่วไปอาจนำเสนอรายการคู่กับพิธีกรคนตาบอด หรือพิธีกรคนหูหนวกคนใดคนหนึ่ง ตามความเหมาะสมของประเด็นนำเสนอ

- บางตอนมี Infographic สอดแทรกเกร็ดความรู้ หรือสาระที่เป็นประโยชน์กับกลุ่มคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ และเกี่ยวข้องกับเนื้อหา เช่น การใช้ภาษามือทักทายคนหูหนวก , การตั้งชื่อตนเองเป็นภาษามือ เป็นต้น
- จัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง และบริการเสียงบรรยายภาพในรายการ

Mood & Tone

สนุกสนาน อบอุ่น เกิดคุณค่า ความทัดเทียมที่ลงตัว และให้สาระประโยชน์แก่ผู้ชม

พิธีกรดำเนินรายการ

1. พิธีกรคนทั่วไป เชี่ยวชาญด้านภาษามือ

ภัทรวดี จินะมุลี (แหม่ม AF1)

นักล่าฝันจากรายการ True Academy fantasia season 1 ผู้ที่ได้เรียนรู้ภาษามือจากคุณพ่อคุณแม่ตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้เธอสามารถใช้ภาษามือสื่อสารกับคนหูหนวกได้อย่างเข้าใจ

2. พิธีกรคนพิการทางการเห็น

โสภณ ทับกลอง (ทือพี)

นักแสดงละครเวทีคนตาบอด ผู้ร่วมก่อตั้ง Blind theater และชื่นชอบการทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีพลังบวกอย่างแรงกล้า พร้อมเผชิญความท้าทายในโลกมืด

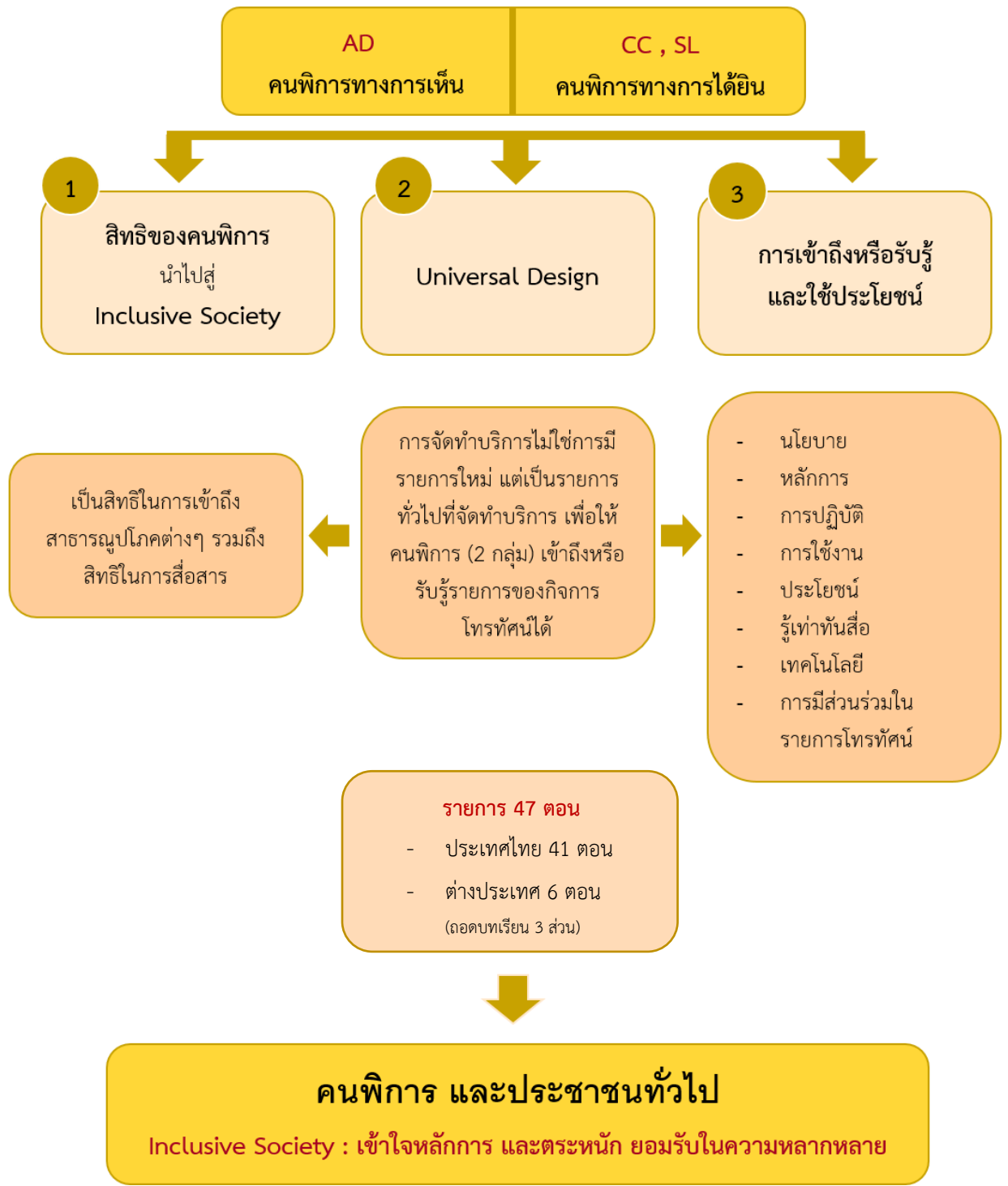
3. พิธีกรคนพิการทางการได้ยิน

นเรนทร น้อยพร (ม่อน)

MISTER DEAF THAILAND 2019 คนหูหนวกที่มาพร้อมรอยยิ้มที่สดใส เป็นกันเอง เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความตื่นตัว และพร้อมเรียนรู้เรื่องราวรอบตัวอย่างกล้าหาญ

การเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์

เนื้อหาแนะนำเสนอในรายการ

พิธีกรทั้ง 3 คน ออกเดินทางไปใช้ชีวิตในแบบเพื่อน เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อนำไปสู่แก่นสาระตามโครงการในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ในทุกมิติของสังคม อาทิ

เนื้อหาในประเทศไทย จำนวน 41 ตอน โดยสามารถแบ่งกลุ่มเนื้อหาเป็น 3 กลุ่ม เพื่อสะท้อนวัตถุประสงค์หลักของโครงการ เช่น

กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ

มุ่งสะท้อนให้คนพิการและประชาชนทั่วไปได้เห็นถึงหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการผ่านการเล่าเรื่องราวของพิธีกร ซึ่งเมื่อทุกคนได้เข้าใจถึงหลักการและแนวคิดดังกล่าว ก็จะสามารถปรับใช้ด้วยความเคารพในสิทธิของคนที่มีความหลากหลาย รวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสด้วย

กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)

มุ่งให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ อารยสถาปัตยกรรม (Universal Design) เป็นหลักการคิดในเชิงการเข้าถึงบริการของคนทุกกลุ่ม เพื่อลดข้อจำกัดด้านร่างกายในมิติต่างๆ ซึ่งรายการต้องการสะท้อนให้เห็นการออกแบบอารยสถาปัตยกรรม ที่ไม่ใช่การจัดทำสินค้าหรือบริการเป็นการเฉพาะ แต่ได้สร้างพื้นที่และสื่อร่วมกันสำหรับทุกคนที่สามารถเข้าถึงได้ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องสิทธิการเข้าถึงบริการต่างๆ ในกิจการโทรทัศน์

กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์

มุ่งเน้นการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารผ่านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก ของทุกภาคส่วนในการหนุนเสริมให้เกิดความสำเร็จ

เนื้อหาในต่างประเทศ นำเสนอเนื้อหาใน 2 ประเทศ รวมจำนวน 6 ตอน

ไปเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ของต่างประเทศในหลากหลายมิติ เพื่อสะท้อนวัตถุประสงค์หลักของโครงการ

ตัวอย่างโครงสร้างรายการ

ตอน : Audio Description เมื่อฉันชวนเพื่อนดูทีวี

ลำดับ	รายละเอียด
ไตเติ้ลรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D	
1	พิธีกร 3 คน เปิดรายการ บอกเล่าถึงความน่าสนใจของเนื้อหาในวันนี้ ที่จะพาผู้ชมไปพบกับเบื้องหลังของการทำ Audio Description ที่ผู้ชมจะได้สัมผัสกับการใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกัน ของนักเขียนบท AD และผู้ตรวจสอบซึ่งเป็นคนพิการด้านการเห็น รวมทั้งการทำ Close Captions สำหรับคนพิการด้านการได้ยิน

ลำดับ	รายละเอียด
2	<p>ปล่อยเสียงพูดคุยกจากบรรยากาศจริง ของพิธีกรทั้งสามคนระหว่างการเดินทางไปพบกับทีมจัดทำทั้ง 2 บริการ ซึ่งระหว่างเดินทาง พิธีกรคนตาบอดเล่าให้ฟังคร่าวๆ ถึง Audio Description คืออะไร และมีประโยชน์อย่างไร โดยมีพิธีกรคนทั่วไปแปลภาษามือให้พิธีกรคนหูหนวกเป็นระยะ</p>
3	<ul style="list-style-type: none"> - <u>พิธีกรคนทั่วไปพูดถึง</u> ประเด็น มุมมองเรื่องความสำคัญของ Audio Description และ Close Captions ที่พิธีกรคนตาบอดและพิธีกรคนหูหนวกเล่าให้ฟัง - <u>พิธีกรคนหูหนวกพูดถึง</u> ประเด็น นอกจาก Audio Description สำหรับคนตาบอดได้เข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้แล้ว การมี Close Captions ก็จะทำให้คนหูหนวกเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้เช่นกัน
4	<p>เสียงบรรยากาศจริง การพูดคุยระหว่างพิธีกรทั้ง 3 คน และทีมงานจัดทำ Audio Description และ Close Captions</p> <p><u>ประเด็นคำถามทีมงานจัดทำ AD / CC</u></p>
5	<ul style="list-style-type: none"> - <u>พิธีกรคนทั่วไปพูดคุยกับนักเขียนบท AD</u> ประเด็น แรงบันดาลใจของนักเขียนบท และการเรียนรู้การทำงานของผู้ตรวจสอบ AD - เสียงบรรยากาศจริง พิธีกรคนทั่วไป ฝึกฝน เรียนรู้การเขียนบท AD จากนักเขียนบท ในระหว่างนั้นก็ได้รับคำแนะนำจากพิธีกรคนตาบอดไปด้วย
6	<p>สอดแทรก Infographic ของสาระความรู้และเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยอันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเขียนบท AD และ การจัดทำ CC</p>
7	<p>ภาพบรรยากาศการพูดคุยตอนพักเบรกจากทำงานของนักเขียนบท และพิธีกรทั้ง 3 คน ที่แต่ละคนคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เน้นเรื่องการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ของคนหูหนวกและคนตาบอด</p>
8	<p>บรรยากาศการพูดคุยในห้องทำงานของนักเขียนบท AD ทีมจัดทำ AD และ CC โดยพิธีกรทั้ง 3 คนพูดคุยถึงขั้นตอนต่อไปในการทำงาน เช่น การตรวจสอบบทและลงเสียง</p>
9	<p>เสียงจากบรรยากาศจริงของการพูดคุยของนักเขียนบทและเจ้าหน้าที่ในการนำบทที่ตรวจสอบแล้ว ให้โฆษกลงเสียง และมีชัตดนตรี</p>
10	<p>พิธีกรทั้ง 3 คน คุยกับทีม AD และ CC ประเด็น ความรู้สึกที่ได้ทำ AD ร่วมกัน / เรื่องราวสนุกๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำ AD และ CC หรือ เรื่องราวประทับใจจากการทำงาน</p>
11	<p>พิธีกรทั้ง 3 คน สรุปประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การมี AD และ CC จะเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างไร - ประโยชน์ที่ผู้ชมที่เป็นคนทั่วไป และคนพิการจะได้รับจากรายการในวันนี้ - ปิดท้ายด้วย ภาพรอยยิ้ม ความอบอุ่น ความผูกพันฉันท์เพื่อน ความรู้สึกประทับใจของพิธีกรทั้ง 3 คน ได้ออกมาใช้ชีวิต และเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกันในวันนี้

การเผยแพร่รายการ

สื่อทีวีดิจิทัล

- ออกอากาศความยาว 25 นาที
- เผยแพร่ทางช่องสถานีโทรทัศน์ ONE 31 ทุกวันอาทิตย์ เวลา 08.00 น. – 08.30 น.

สื่อออนไลน์

- จัดทำเพจรายการเป็นสื่อออนไลน์หลักในการประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลความรู้ เกี่ยวกับการใช้ชีวิต ร่วมกันของคนทั่วไปและคนพิการ โดยนำเสนอเป็นเกร็ดความรู้ หรือ Infographic เข้าใจง่าย
- เผยแพร่รายการย้อนหลังทาง Youtube Channel ประจำรายการเพื่อเป็น Channel กลางในการ เผยแพร่รายการย้อนหลัง โดยจะจัดทำเป็น Playlist เพื่อความสะดวกในการรับชม

ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์วิฑูต บุนนาค (คนพิการทางการได้ยิน)
นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

นายกิตติพงศ์ สุทธิ (คนพิการทางการเห็น)
ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา

วิธีการดำเนินโครงการ

1. ขั้นตอนเตรียมการผลิตรายการ (Pre-Production)

ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตรายการ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการผลิตรายการ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.1 กำหนดแนวทางการผลิตรายการ

เป็นรายการประเภท Edutainment Reality รายการที่ให้ผู้ชมรายการได้เข้ามามีส่วนร่วมในรายการของคนพิการ เพื่อเป็นกระบอกเสียงให้ผู้คนในสังคมได้ตระหนักถึงการเห็นคุณค่าของกันและกัน เห็นสิทธิที่ทัดเทียม และได้เห็นความลงตัวของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เต็มเปี่ยมด้วยมิตรภาพ ที่จะกลายเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน และเพิ่มช่องทางการรับชมสำหรับคนพิการทางการได้ยิน ด้วยการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) และสำหรับคนพิการทางการเห็น ด้วยการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) เพื่อให้กลุ่มคนพิการสามารถเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการได้

1.2 การศึกษาหาข้อมูล กำหนดเนื้อหารายการ และแนวคิดในการนำเสนอเนื้อหารายการ

เมื่อได้แนวทางการผลิตรายการแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ โดยให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในรายการ เมื่อได้เนื้อหารายการ และแนวคิดในการนำเสนอของแต่ละตอนแล้วควรกำหนดเนื้อหารายการให้ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ชมมากที่สุด โดยหาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ต นิตยสาร วารสาร หนังสือต่าง ๆ รวมทั้งประสานความร่วมมือไปยังกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสืบค้นและนำเสนอข้อมูลในเชิงลึกที่มีคุณภาพ และถ่ายทอดมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม จากนั้นจึงมีการประชุมเพื่อพิจารณาคัดเลือกเนื้อหารายการ ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการฯ มากที่สุด นำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเห็นชอบ และดำเนินการในขั้นต่อไป

1.3 การกำหนดวิธีการนำเสนอของแต่ละตอน และกำหนดการดำเนินเรื่องก่อนการถ่ายทำ

หลังจากได้เนื้อหาและแนวคิดในการนำเสนอของแต่ละตอนแล้ว มีการพูดคุยข้อมูลกับผู้ร่วมรายการ สถานที่ หรือเครือข่ายตามเนื้อหาที่ได้กำหนดไว้ ทีมผู้ผลิตโดยครีเอทีฟ จะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมากำหนดวิธีการนำเสนอในแต่ละตอนให้มีความน่าสนใจ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ชมมากที่สุด ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.4 การเขียนโครงเรื่องและบทโทรทัศน์

เมื่อได้รูปแบบการนำเสนอรายการที่มีความเหมาะสม และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้ว เจ้าหน้าที่เขียนบทจะเป็นผู้เรียบเรียงโครงเรื่องและเขียนเป็นบทโทรทัศน์ เพื่อกำหนดเนื้อหา วิธีการนำเสนอ และเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้ผลิตรายการในทุก ๆ ฝ่าย สามารถทำความเข้าใจ รับรู้ถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสาร เพื่อนำไปถ่ายทอดได้ตรงกัน

1.5 การประชุมทีมงานผลิตรายการ

เมื่อโครงเรื่องและบทโทรทัศน์เรียบร้อยแล้ว ก่อนการลงพื้นที่ถ่ายทำจริง ทีมผู้ผลิตรายการจะมีการประชุม เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันกับบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้ทีมงานในแต่ละฝ่ายเข้าใจถึงภาพรวม และวิธีการนำเสนอ สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2. ขั้นตอนการผลิตรายการ (Production)

ขั้นตอนการผลิตรายการ คือ การบันทึกเทป หรือถ่ายทำรายการยังสถานที่จริง โดยมีผู้กำกับรายการเป็นผู้ออกแบบการเล่าเรื่อง การถ่ายทอศภาพต่าง ๆ ให้เป็นไปตามโครงเรื่องหรือบทโทรทัศน์ที่กำหนดไว้ และมีพิธีกรคนทั่วไป ที่เชี่ยวชาญด้านภาษามือ , พิธีกรคนพิการทางการเห็น , พิธีกรคนพิการทางการได้ยิน ทำหน้าที่ดำเนินเรื่อง ถ่ายทอศเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านการสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ เพื่อนำเสนอสาระความรู้ถ่ายทอดสู่ผู้ชม ซึ่งในวันถ่ายทำจริงสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางการนำเสนอได้ตามสถานการณ์จริง แต่ทั้งนี้จะต้องครอบคลุมเนื้อหา องค์ความรู้ และสาระประโยชน์ที่ต้องการนำเสนอในแต่ละตอนไว้ด้วย

3. ขั้นตอนหลังการผลิตรายการ (Post-Production)

ขั้นตอนนี้คือ ขั้นตอนของการตัดต่อ การเผยแพร่ และการสรุปองค์ความรู้ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.1 การตัดต่อ

หลังจากทำการถ่ายทำรายการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับรายการจะนำเนื้อหาทั้งภาพและเสียงที่ได้ทั้งหมด เข้าสู่กระบวนการตัดต่อ เพื่อร้อยเรียงเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องและเหมาะสมกับเรื่องราวที่นำเสนอในแต่ละตอน พร้อมสร้างกราฟิก ใส่เสียงเพลงประกอบ เพื่อสร้างสรรค์ให้รายการมีสาระและความสนุกตามรูปแบบรายการ Edutainment Reality ที่วางไว้ เมื่อได้เทปที่สมบูรณ์ ซึ่งผ่านการควบคุมดูแลโดยผู้ควบคุมรายการแล้ว จึงเข้าสู่กระบวนการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) และจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) เป็นลำดับต่อไป

3.2 การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเทปรายการ

หลังจากได้เทปที่สมบูรณ์แล้ว จึงนำเสนอต่อกรรมการ เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา หากมีจุดที่ต้องปรับแก้ไข ทีมผู้ผลิตรายการจะดำเนินการตามข้อคิดเห็นของกรรมการจนแล้วเสร็จ จึงเข้าสู่กระบวนการเผยแพร่ต่อไป

3.3 การเผยแพร่

โครงการเพื่อนกันคนพันธุ์ D เผยแพร่ผ่านสื่อโทรทัศน์ ทั้งระบบคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) และระบบเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) ผู้ชมกลุ่มคนพิการ และคนทั่วไปสามารถเลือกเปิดและปิดทั้ง 2 บริการได้จากเครื่องรับโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล หลังจากรายการออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์แล้ว จะเผยแพร่รายการย้อนหลังทางสื่อออนไลน์ เช่น Youtube Channel และ Page Facebook ประจำรายการ

3.4 สรุปองค์ความรู้

เมื่อเริ่มผลิตรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D ไประยะหนึ่ง ทางโครงการจะมีการวางแผนทางการสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร

ในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์จากรายการ เพื่อเป็นแนวทางในการนำเสนอรายการให้มีเนื้อหาสาระ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการมากที่สุด ในระหว่างการออกอากาศ จนออกอากาศครบ 47 ตอน พร้อมทั้งเก็บข้อมูล การรับชมทางสื่อออนไลน์ เพื่อมาประกอบการจัดทำองค์ความรู้อีกทางหนึ่ง

การสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์จากรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”

เมื่อรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ ครบ 47 ตอน ผู้รับทุนได้ จัดทำบทสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์ที่ได้รับจากรายการ ในรูปแบบของต้นฉบับสื่อสิ่งพิมพ์พร้อมเผยแพร่ทางสื่อ ออนไลน์ในรูปแบบไฟล์ PDF โดยรวบรวมเนื้อหาจากคำพูดหรือบทสนทนาของพิธีกร แขกรับเชิญ และบท สัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ตลอดจนคนพิการที่มาร่วมถ่ายทอดเรื่องราวในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทำ เป็นบทสรุปพร้อมภาพประกอบ จำนวน 47 เรื่อง เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดย แบ่งกลุ่มเนื้อหาเป็น 3 กลุ่ม ตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการ คือ

กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ จำนวน 7 เรื่อง

เรื่องที่ 1 สิทธิของคนพิการที่พึงมี การพาไปรู้จักและทำความเข้าใจกับตัวอย่างสิทธิด้านต่างๆ ของ คนพิการเพื่อสร้างการรับรู้และเข้าใจ

เรื่องที่ 2 แนวคิดเรื่อง “การเข้าถึง” สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของพลเมืองคนพิการ รวมถึงการสื่อสาร ด้านต่าง ๆ

เรื่องที่ 3 การใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารจากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้างโอกาสในการ ดำเนินชีวิต

เรื่องที่ 4 กสทช. / กทปส. กับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์

เรื่องที่ 5 แนวคิดเรื่อง “ข้อมูลข่าวสาร” และ “การศึกษา” ซึ่งพลเมืองคนพิการ สามารถใช้ประโยชน์ใน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองจากการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร

เรื่องที่ 6 สิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ เป็นเรื่องที่ว่าด้วย การส่งเสริมและคุ้มครอง ซึ่งนอกเหนือจากมิติด้านการคุ้มครอง

เรื่องที่ 7 TTRS กับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งเสริมการสื่อสารของคนพิการ และการเข้าถึง หรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society) จำนวน 4 เรื่อง

เรื่องที่ 1 หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน

โดยไม่เลือกปฏิบัติ สู่เรื่องการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง

- เรื่องที่ 2 ตัวอย่างนวัตกรรม อุปกรณ์ ที่ส่งเสริมแนวคิดเรื่อง “Universal Design”
- เรื่องที่ 3 คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคม
- เรื่องที่ 4 การออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่สาธารณะสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส พุดคุยกับนักออกแบบในมิติต่างๆ ที่น่าสนใจ

กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ จำนวน 30 เรื่อง

- เรื่องที่ 1 ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการเพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดหลักของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกิจการโทรทัศน์
- เรื่องที่ 2 การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (1)
- เรื่องที่ 3 การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (2)
- เรื่องที่ 4 แนวคิดเดียวกันกับการทำ Audio Description ในสื่อโทรทัศน์ เปรียบเทียบกับการจัดงานนิทรรศการต่าง ๆ เพื่อคนพิการทางการเห็น เช่น มิวเซียมสยาม พิพิธภัณฑ์ถาวรที่รองรับคนพิการทางการเห็น การจัดทำ Audio Description เสียงบรรยายภาพในมิวเซียม เพื่อให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าใจได้
- เรื่องที่ 5 อาชีพใหม่ในวงการทีวี – คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions)
- เรื่องที่ 6 Captions (คำบรรยายแทนเสียง) ไม่ใช่ Subtitles เพราะไม่ใช่การแปล แต่เป็นการบรรยายแทนเสียงพูด และเสียงสิ่งแวดล้อม
- เรื่องที่ 7 คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (1)
- เรื่องที่ 8 คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (2)
- เรื่องที่ 9 การจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) สำหรับคนพิการทางการได้ยิน ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- เรื่องที่ 10 คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (1)
- เรื่องที่ 11 คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (2)
- เรื่องที่ 12 อาชีพใหม่ของคนเขียนบท และคนใช้เสียง ในการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ ที่ต้องมีทักษะและความชำนาญเฉพาะทาง

- เรื่องที่ 13 คำบรรยายแทนเสียงแบบสด ความท้าทายของการใช้เทคโนโลยี – โอกาสในการพัฒนาของประเทศไทย
- เรื่องที่ 14 ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ บุคคลสำคัญในบริการที่ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์
- เรื่องที่ 15 การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (1)
- เรื่องที่ 16 การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (2)
- เรื่องที่ 17 การจัดทำบริการล่ามภาษามือ (Sign Language) สำหรับรายการทางโทรทัศน์ เรียนรู้การใช้ภาษามือสำหรับคนรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบัน
- เรื่องที่ 18 ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เป็นทุกอย่างให้กับคนหูหนวก คนหูตึง ทั้งในจอและนอกจอ
- เรื่องที่ 19 พิธีกรโทรทัศน์คนหูหนวก กับบริการภาษามือในกิจการโทรทัศน์แบบเต็มจอ
- เรื่องที่ 20 คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (1)
- เรื่องที่ 21 คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (2)
- เรื่องที่ 22 Daisy เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงเนื้อหาของหนังสือเล่มต่างๆ ได้ และรายการอ่านหนังสือเต็มเวลา
- เรื่องที่ 23 นอกเหนือจากกิจการโทรทัศน์ ยังมีบริการที่ทดแทนข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนตาบอด เช่น โครงการ Read for the blind , โครงการ The Guidelight เพื่อให้คนตาบอดเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้
- เรื่องที่ 24 นวัตกรรมและแนวโน้มการพัฒนาบริการเสียงบรรยายภาพ ทั้งในกิจการโทรทัศน์และสื่อสตรีมมิ่งอื่นเปิดแนวคิดและวิธีการทำ Application พรรณนา ที่ช่วยให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงภาพยนตร์
- เรื่องที่ 25 การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้ตกเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง และเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม (1)
- เรื่องที่ 26 การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้ตกเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง และเนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม (2)
- เรื่องที่ 27 ติดตามเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำสื่อต่าง ๆ ที่คนพิการมีส่วนร่วมผลิตได้ เช่น การจัดรายการวิทยุ , นักพากย์เสียงคนตาบอด เป็นต้น
- เรื่องที่ 28 เรียนรู้ สิทธิการเลือกตั้ง การเข้าถึงสื่อข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเลือกตั้งของคนพิการ
- เรื่องที่ 29 บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการ

ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการ
โทรทัศน์ สะท้อนโอกาสและการพัฒนา (1)

เรื่องที่ 30 บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการ
ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการ
โทรทัศน์ สะท้อนโอกาสและการพัฒนา (2)

รวมทั้งจัดทำบทสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการ
เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่เป็น
เนื้อหาของต่างประเทศ ประกอบไปด้วยประเทศสิงคโปร์ และไต้หวัน จำนวน 6 เรื่อง

เรื่องที่ 1 ไต้หวัน

เปิดประสบการณ์ใหม่ที่ไต้หวัน เรียนรู้ชีวิตและระบบการศึกษาของคนตาบอด ภายใต้นโยบาย
เรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียม

เรื่องที่ 2 ไต้หวัน

เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกในต่างแดนที่เมืองไทเป เมืองหลวงของไต้หวัน พร้อมไป
รับชมเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) เข้ามาประยุกต์ได้อย่างลงตัว

เรื่องที่ 3 ไต้หวัน

เรียนรู้เรื่อง Universal Design สำหรับคนตาบอดในไต้หวัน พร้อมไปทำความรู้จักกับ
สิ่งประดิษฐ์ที่น่าสนใจสำหรับคนตาบอด

เรื่องที่ 4 ประเทศสิงคโปร์

ไปเรียนรู้นโยบายในการเข้าถึงสิทธิต่างๆ ของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์ ในการพัฒนา
คุณภาพชีวิตและสร้างความเท่าเทียมในสังคม

เรื่องที่ 5 ประเทศสิงคโปร์

ไปเรียนรู้นโยบายในการช่วยเหลือคนตาบอดที่ประเทศสิงคโปร์ และเรียนรู้การใช้ชีวิตของ
คนตาบอดในสิงคโปร์

เรื่องที่ 6 บทสรุปประเทศสิงคโปร์ และไต้หวัน

ถอดบทเรียนการใช้ชีวิตของคนพิการในต่างประเทศ มีสิ่งใดที่นำมาปรับใช้เพื่อให้คนพิการไทย
สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างเท่าเทียม

ระยะเวลาดำเนินงาน

นับตั้งแต่วันที่ 29 ธันวาคม 2563 – 26 กรกฎาคม 2565 รวม 575 วัน

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (เดือน)																			
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
1.	ส่งมอบรายงานเบื้องต้น	30 วัน																				
	- นำเสนอแผนการดำเนินงาน ,แนวความคิด ,รูปแบบรายการ ,วิธีการดำเนินงานโครงการ ,ระยะเวลาดำเนินงาน ,ผลที่คาดว่าจะได้รับ																					
	- ดำเนินการประสานงานการจองเวลาการออกอากาศจากสถานีโทรทัศน์																					
	- จัดทำเค้าโครงบทรายการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน																					
	- จัดทำตัวอย่างรายการ (DEMO รายการ)																					
2.	รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 1	90 วัน																				
	- จัดทำ (ร่าง) สคริปต์หรือบทรายการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน																					
	- ดำเนินการประสานงานการรับรองการบรรจุผังรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จากสถานีโทรทัศน์																					
	- จัดทำแนวทางการสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการฯ																					
3.	รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 2	385 วัน																				
	- ดำเนินการผลิตต้นฉบับเนื้อหารายการ จำนวน 47 ตอน ○ ประสานงานการถ่ายทำ เช่น พิธีกร ,สถานที่, แกร็บเชิญ																					

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (เดือน)																		
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	<ul style="list-style-type: none"> ○ ลงพื้นที่ถ่ายทำรายการ ○ ตัดต่อ เรียบเรียงเนื้อหา ○ จัดทำบริการ AD / CC 																				
	- รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ เช่น Youtube , Facebook																				
4.	รายงานฉบับสมบูรณ์	70 วัน																			
	- จัดทำสรุปผลการดำเนินโครงการ																				
	- จัดทำสรุปผลการเผยแพร่																				
	- สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการฯ จากรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”																				
	- จัดเตรียม Harddisk บันทึกต้นฉบับรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” มาตรฐานสากล จำนวน 47 ตอน																				
	- ดำเนินการประสานการรับรองการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน จากสถานีโทรทัศน์																				

บทที่ 3 ผลการดำเนินโครงการ

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ภายใต้โครงการการผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ ผ่านการเล่าเรื่องของพิธีกร 3 ท่าน ได้แก่ พิธีกรคนทั่วไปที่ใช้ภาษามือสื่อสารกับคนหูหนวกได้ พิธีกรคนพิการทางการเห็น และพิธีกรคนพิการทางการได้ยิน ให้ประชาชนคนทั่วไปเห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่ Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

“เพื่อนกันคนพันธุ์ D” รายการโทรทัศน์ ความยาวตอนละ 25 นาที จำนวน 47 ตอน แบ่งเป็นเนื้อหาในประเทศไทย จำนวน 41 ตอน และเนื้อหาในต่างประเทศ จำนวน 6 ตอน ประกอบไปด้วยประเทศสิงคโปร์และไต้หวัน โดยผู้รับทุนได้ดำเนินงานตามรายงานเบื้องต้น , รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 1 , รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 2 และ รายงานฉบับสมบูรณ์ ดังนี้

1. รายงานเบื้องต้น

- จัดทำบทนำ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา หลักการและเหตุผล ระยะเวลาดำเนินงาน ขอบเขตการดำเนินงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับ ตัวชี้วัดความสำเร็จ แผนการดำเนินงาน (Project Plan) แนวความคิด (Concept) รวมช่องทางการออกอากาศรายการ รูปแบบรายการ และวิธีการดำเนินงานโครงการฯ
- หนังสือรับรองการจองเวลาการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จากทางสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ
- จัดทำเค้าโครงบทรายการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน
- จัดทำตัวอย่างรายการ (Demo รายการ)

2. รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 1

- (ร่างผัง) หนังสือรับรองการบรรจุผังรายการจากสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ
- แนวทางสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์จากรายการ
- บทรายการโทรทัศน์ จำนวน 47 ตอน

3. รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ 2

- ผลิตต้นฉบับเนื้อหารายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน

4. รายงานฉบับสมบูรณ์

- สรุปผลการดำเนินโครงการเพื่อนกันคนพันธุ์ D
- สรุปผลการเผยแพร่รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน
- สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์ จากรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”

ภาคผนวก ประกอบด้วย

- ต้นฉบับรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน โดยเป็นไฟล์ต้นฉบับที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมทั้งจะนำไปออกอากาศสถานีโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล และต้นฉบับรายการที่นำไปเผยแพร่ทางสื่ออื่นๆ อาทิเช่น Line Youtube Facebook เป็นต้น ในหน่วยเก็บข้อมูล (Harddisk)
- หนังสือรับรองการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน จากสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศหรือผู้มีสิทธิในช่วงเวลาออกอากาศ

รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ได้เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ONE31 ทุกวันอาทิตย์ เวลา 08.30 – 09.00 น. เริ่มวันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2564 – วันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม 2565 รวม 47 ตอน รวมทั้งเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ได้แก่

Page Facebook ประจำรายการ

Link : <https://www.facebook.com/friendsfordisabled>

Youtube Channel ช่อง ONE31

Link : <https://www.youtube.com/watch?v=KKRoFDaNN-c&list=PLXopbKxiivxphERJ8Y-CwlliZ3DLcQVun>

Youtube Channel ประจำรายการ

Link : https://www.youtube.com/channel/UC-SunC_cyNUaedVGisK5Zmw

สถานภาพการดำเนินโครงการ

ผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินงานครบถ้วนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ดังนี้

กิจกรรม	ระยะเวลา	สถานะกิจกรรม/ ผลดำเนินงาน			แผนปฏิบัติการ ณ วันลงนามในสัญญา		ความก้าวหน้า โปรดท่าเครื่องหมาย (✓)			กรณีล่าช้าหรือ เร็วกว่าแผน	
		แล้ว เสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	ยังไม่ ดำเนินการ	เริ่มต้น	สิ้นสุด	ล่าช้า	ตามแผน	เร็วกว่า แผน	เริ่มต้น	สิ้นสุด
1. นำเสนอแผนการดำเนินงาน	1 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
2. สคริปต์รายการ จำนวน 47 ตอน	16 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
3. ผลิตต้นฉบับรายการ จำนวน 47 ตอน											
3.1 ประสานงาน	12 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
3.2 ถ่ายทำ	11 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
3.3 ตัดต่อ	12 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
4. ออกอากาศต้นฉบับรายการ จำนวน 47 ตอน											

กิจกรรม	ระยะเวลา	สถานะกิจกรรม/ ผลดำเนินงาน			แผนปฏิบัติการ ณ วันลงนามในสัญญา		ความก้าวหน้า โปรดทำเครื่องหมาย (✓)			กรณีล่าช้าหรือ เร็วกว่าแผน	
		แล้ว เสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ	ยังไม่ ดำเนิน การ	เริ่มต้น	สิ้นสุด	ล่าช้า	ตามแผน	เร็วกว่า แผน	เริ่มต้น	สิ้นสุด
4.1 สื่อโทรทัศน์	12 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
4.2 สื่อออนไลน์	13 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
5. สรุปลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการฯ											
5.1 แนวทาง	3 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			
5.2 เก็บข้อมูล	7 เดือน	✓			29/12/63	26/07/65		✓			

ผลการผลิตโครงการ จำนวน 47 ตอน

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
เนื้อหาในประเทศไทย จำนวน 41 ตอน		
ตอนที่ 1 การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อ สร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อ สร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต
ตอนที่ 2 การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	แนวคิดเรื่อง “การเข้าถึง” สาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐานของพลเมือง คนพิการ รวมถึง การสื่อสารด้านต่าง ๆ และกิจการโทรทัศน์ โดยยกตัวอย่างพื้นที่ เช่น ซอยประชาธิปไตย อ.ปากเกร็ด ถนนต้นแบบเพื่อคนพิการ สะท้อนแนวคิดหลักเกี่ยวกับสิทธิของคน พิการในฐานะพลเมือง ให้สามารถ “เข้าถึง” สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างๆ ได้
ตอนที่ 3 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคน พิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ ประโยชน์จากรายการของกิจการ โทรทัศน์	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการหลักการ	กสทช. / กทปส. กับ การส่งเสริมและ คุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือ รับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของ กิจการโทรทัศน์
ตอนที่ 4 ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ	กลุ่มที่ 3	ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ ด้วยการพูดคุยกับตัวแทนสื่อ หรือ

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
	หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	นักวิชาการด้านสื่อเพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดหลักของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกิจการโทรทัศน์
ตอนที่ 5 เปิดเบื้องหลังพิธีกรคนหูหนวกและล่ามภาษามือแบบเต็มจอ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	พิธีกรโทรทัศน์คนหูหนวก กับบริการภาษามือในกิจการโทรทัศน์แบบเต็มจอ
ตอนที่ 6 การเดินทางของเพื่อนคนเก้ง	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (ตอนที่ 2)
ตอนที่ 7 หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน	กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)	หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติ โดยยกตัวอย่างพิพิธภัณฑ์เหรียญ สู่เรื่องการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง (ความพิการด้านการเห็น และการได้ยิน)
ตอนที่ 8 คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 1)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 9 คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 1	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 10 ศักยภาพแห่งความสุข มากกว่าที่ตาเห็น	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 11 Closed Captions สื่อเพื่อคนพิการ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) สำหรับคนพิการทางการได้ยิน ให้สามารถเข้าถึงข้อมูล

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
		ข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
ตอนที่ 12 “พรรณนา” (PANNANA) เสียงบรรยายภาพในโลกภาพยนตร์	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	นวัตกรรมและแนวโน้มการพัฒนาบริการเสียงบรรยายภาพ ทั้งในกิจการโทรทัศน์และสื่อโทรทัศน์อื่น – เปิดแนวคิดและวิธีการทำ Application พรรณนา ที่ช่วยให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงภาพยนตร์
ตอนที่ 13 เสียงเพลงในโลกเงียบ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 14 Read for the blind เมื่อเพื่อนชวนฉันมาอ่านหนังสือ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	นอกเหนือจากกิจการโทรทัศน์ ยังมีบริการที่ทดแทนข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนตาบอด เช่น โครงการ Read for the blind , โครงการ The Guidelight ให้คนตาบอดเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้
ตอนที่ 15 คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร	กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)	คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคม
ตอนที่ 16 ความแตกต่างของ Closed Captions และ Subtitles	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	Captions (คำบรรยายแทนเสียง) ไม่ใช่ Subtitles เพราะไม่ใช่การแปล แต่เป็นการบรรยายแทนเสียงพูด และเสียงสิ่งแวดล้อม
ตอนที่ 17 คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 2	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (ตอนที่ 2)
ตอนที่ 18 เสียงสะท้อนจากโลกเงียบ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (ตอนที่ 2)
ตอนที่ 19	กลุ่มที่ 1	แนวคิดเรื่อง “ข้อมูลข่าวสาร” และ “การศึกษา” ซึ่งพลเมือง คนพิการ

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับ คนพิการทางการเห็น (Inclusive Society)	หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	สามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของตนเอง โดยยกตัวอย่าง เช่น การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคน พิการทางการเห็น ในระดับมหาวิทยาลัย ที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน ทรวิโรฒ เพื่อให้เห็นถึงหลักการของ Inclusive Society ในเรื่องข้อมูลข่าวสาร ด้านการศึกษา ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของคนพิการจากการเข้าถึงและใช้ ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร
ตอนที่ 20 สิทธิของคนพิการที่พึงมี	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	สิทธิของคนพิการที่พึงมี ด้วยการพาไป รู้จักและทำความเข้าใจกับตัวอย่างสิทธิ ด้านต่างๆ ของคนพิการ เพื่อสร้างการรับรู้ และเข้าใจ เพราะคนพิการก็เหมือนคน ทั่วไปที่ต้องได้รับสิทธิและประโยชน์ พื้นฐาน เพื่อช่วยให้การใช้ชีวิต สะดวกสบายมากขึ้น เช่น สิทธิการใช้ บริการล่ามภาษามือ, สิทธิในการพัฒนา อาชีพ , สิทธิทางการแพทย์ , ตลอดจนสิ่ง อำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น
ตอนที่ 21 ระบบหนังสือเสียง Daisy	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	Daisy เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึง เนื้อหาของหนังสือเล่มต่างๆ ได้ และ รายการวิทยุที่มีการอ่านเต็มเวลา
ตอนที่ 22 ล่ามภาษามืออาชีพ ผู้เปิดโลกแก่คนหู หนวก	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ บุคคล สำคัญในบริการที่ส่งเสริมให้คนพิการ เข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จาก รายการของกิจการโทรทัศน์ จึงต้องรักษา
ตอนที่ 23 คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 2)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหู ตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (ตอนที่ 2)
ตอนที่ 24 สิทธิการเลือกตั้งของคนพิการ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	เรียนรู้ สิทธิการเลือกตั้ง การเข้าถึง สื่อข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อ การเลือกตั้งของคนพิการ

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
ตอนที่ 25 คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (1)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และ ข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ ข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง เนื้อหาที่ ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรม ในทางไม่เหมาะสม
ตอนที่ 26 คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (2)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และ ข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อ ข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง เนื้อหาที่ ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรม ในทางไม่เหมาะสม
ตอนที่ 27 เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการ สื่อสารของคนพิการ	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	TTRS กับการพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมส่งเสริมการสื่อสารของคนพิการ และการเข้าถึงหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้าน กิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง
ตอนที่ 28 Audio Description พิพิธบางลำพู	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	แนวคิดเดียวกันกับการทำ Audio Description ในสื่อโทรทัศน์ เปรียบเทียบ กับกิจการอื่น ๆ เช่น การจัดงาน นิทรรศการต่าง ๆ เพื่อคนพิการทางการ เห็น จากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ โดย อัปเดตตามสถานการณ์การจัดงาน ปัจจุบัน เช่น มิวเซียมสยาม พิพิธภัณฑ ถาวรที่รองรับคนพิการทางการเห็น การ จัดทำ Audio Description เสียงบรรยาย ภาพในมิวเซียม เพื่อให้คนพิการทางการ เห็นสามารถเข้าใจได้
ตอนที่ 29 Live Caption เมื่อฉันทวนเพื่อนทำคำ บรรยายแทนเสียงแบบสด	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	คำบรรยายแทนเสียงแบบสด ความท้าทาย ของการใช้เทคโนโลยี - ประเทศไทยเรา อยู่ตรงไหน ใช้การจำเสียงพูดได้ดีเพียงใด หรือใช้การช่วยกันพิมพ์ - โอกาสในการ พัฒนา
ตอนที่ 30 คุ้มครองสิทธิคนพิการ..แบบไม่คุ้มทุน	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิ ของคนพิการ	สิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ เป็น เรื่องที่ว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครอง ซึ่ง นอกเหนือจากมิติด้านการคุ้มครอง

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
ตอนที่ 31 Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 1	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 32 Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 2	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ตอนที่ 2)
ตอนที่ 33 ล่ามภาษามืออาชีพ สื่อกกลางของคนหู หนวก	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เป็นทุก อย่างให้กับคนหูหนวก คนหูตึง ทั้งในจอ และนอกจอ
ตอนที่ 34 सानฝันเพื่อนกัน คนสร้างสื่อ	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	ติดตามเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำ สื่อต่าง ๆ ที่คนพิการมีส่วนร่วมผลิตได้ เช่น การทำรายการวิทยุ เป็นต้น
ตอนที่ 35 นักพัฒนา AD ผู้สร้างสื่อในโลกมืด	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	อาชีพใหม่ของคนเขียนบท และคนใช้เสียง ในการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (เขียนบทเสียงบรรยายภาพ / ลงเสียง บรรยายภาพ) ที่ต้องมีทักษะ และความ ชำนาญเฉพาะทาง
ตอนที่ 36 ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้ เปิดโลกแก่คนหูหนวก	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่อง สิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	การจัดทำบริการล่ามภาษามือ (Sign Language) สำหรับรายการทางโทรทัศน์ พร้อมพูดคุยกับล่ามมืออาชีพ เพื่อเรียนรู้ การใช้ภาษามือสำหรับคนรุ่นใหม่ในยุค ปัจจุบัน
ตอนที่ 37 Universal Design งานออกแบบเพื่อ คนไทย	กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่ง การอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)	การออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน ในพื้นที่สาธารณะสำหรับคน พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ของนัก ออกแบบจากหน่วยงานภาครัฐหรือ ภาคเอกชนในประเทศไทย
ตอนที่ 38 คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง อาชีพ ใหม่ในวงการโทรทัศน์	กลุ่มที่ 3	อาชีพใหม่ในวงการทีวี – คนจัดทำคำ บรรยายแทนเสียง

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
	หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	
ตอนที่ 39 นวัตกรรมส่งเสริม Universal Design	กลุ่มที่ 2 การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)	ตัวอย่างนวัตกรรม อุปกรณ์ ที่ส่งเสริมแนวคิดเรื่อง “ Universal Design ” “ห้องสมุดเสียงเคลื่อนที่” นวัตกรรมเพื่อคนพิการทางการได้ยิน “จอแสดงอักษรเบรลล์ ” นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อคนพิการทางการเห็น “ไม้เท้าอัจฉริยะสำหรับคนตาบอด” นวัตกรรมแก้ปัญหาเพื่อคนพิการทางการเห็น , “App This is able และ โทรศัพท์บ้านสำหรับคนหูหนวก” นวัตกรรมเพื่อคนพิการทางการได้ยิน
ตอนที่ 40 ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (1)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา
ตอนที่ 41 ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (2)	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา
เนื้อหาในต่างประเทศ จำนวน 6 ตอน		
ตอนที่ 42 นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียมในไต้หวัน	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ	เปิดประสบการณ์ใหม่ที่ไต้หวัน เรียนรู้ชีวิตและระบบการศึกษาของคนตาบอดภายใต้ นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียม
ตอนที่ 43 เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) ในไต้หวัน	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ กลุ่มที่ 2	เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกในต่างแดนที่เมืองไทเป เมืองหลวงของไต้หวัน พร้อมไปปรับชมเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) เข้ามาประยุกต์ได้อย่างลงตัว

ตอนที่	กลุ่ม	ประเด็น
	การออกแบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Inclusive Society)	
ตอนที่ 44 การใช้ชีวิตของคนตาบอดและสิ่งประดิษฐ์สำหรับคนตาบอดในไต้หวัน	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	เรียนรู้ว่าเรื่อง Universal Design สำหรับคนตาบอดในไต้หวัน พร้อมไปทำความเข้าใจกับสิ่งประดิษฐ์ที่น่าสนใจสำหรับคนตาบอด
ตอนที่ 45 ศักยภาพของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์	กลุ่มที่ 3 หลักคิดและแนวทางเฉพาะเรื่องสิทธิการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์	ไปเรียนรู้นโยบายในการเข้าถึงสิทธิ์ต่างๆของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเท่าเทียมในสังคม
ตอนที่ 46 เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์ และการรับสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนตาบอด	กลุ่มที่ 1 หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ	ไปเรียนรู้นโยบายในการช่วยเหลือคนตาบอดที่ประเทศสิงคโปร์ และเรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์
ตอนที่ 47 ถอดบทเรียนต่างประเทศ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”	การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ในต่างประเทศ	ถอดบทเรียนการใช้ชีวิตของคนพิการในต่างประเทศ มีสิ่งใดที่นำมาปรับใช้เพื่อให้คนพิการไทยสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างเท่าเทียม

ผังการออกอากาศรายการจากสถานีโทรทัศน์ช่อง ONE31

 ช่องวันของคุณ ทั้งวัน ทุกวัน									
ผังประจำเดือน มิถุนายน 2564									
เวลา	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์	เวลา	
05:00	เวลาเพลงชิงทุน					TV Direct		05:00	
05:30	ข่าวเช้าช่องวัน					Ture shopping		05:30	
06:00	ข่าวเช้า ช่องวัน					เพื่อนบ้าน คนพิเศษ D		06:00	
06:15						เพื่อนบ้าน คนพิเศษ D		06:15	
08:00	ข่าวเช้า ช่องวัน					ข่าวช่องวัน เศรษฐกิจไทย		08:00	
10:15	ข่าวเที่ยง ช่องวัน					ข่าวเช้า ช่องวัน		08:20	
10:50	ข่าวเที่ยง ช่องวัน					ข่าวเช้า ช่องวัน		10:00	
12:15						ข่าวเช้า ช่องวัน		11:00	
13:00						ข่าวเช้า ช่องวัน		12:45	
13:30						ข่าวเช้า ช่องวัน		15:00	
14:55						ข่าวเช้า ช่องวัน		16:00	
16:30						ข่าวเช้า ช่องวัน		17:00	
18:00						ข่าวเช้า ช่องวัน		18:00	
19:00	ผู้ใหญ่สุดก้านันศรี					ข่าววันศุกร์		19:55	
19:55	จิตสังหาร					ข่าววันศุกร์		19:55	
20:15	จิตสังหาร					ข่าววันศุกร์		20:15	
22:20	เอาให้ชัด					ข่าววันศุกร์		22:20	
23:00	SoUND: CHECK					ข่าววันศุกร์		23:20	
23:30	เทลลิออนต่อ (re) 3 หนั่ม 3 หนั่ม X 2 (re) สุภาพบุรุษสุดซอย (re) เป็นต่อ (re)					ข่าววันศุกร์		00:00	
00:45	สุกกรี่					ข่าววันศุกร์		02:00	
02:30	ผู้กองเจ้าเสน่ห์					ข่าววันศุกร์		03:00	
03:00	วันนี้มีธรรม					ข่าววันศุกร์		04:00	
04:00						ข่าววันศุกร์		04:00	

รับชมความสนุกครบรสที่ช่องวัน ดูช่องวันทศหมายเลข 31 / www.one31.net

ผลการออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
เดือนมิถุนายน 2564				
1	การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต	- น้องอู๊ด อำนาจ ศรีสังข์ (ไอซีอู๊ด) The Rapper - น้องเพลง จุฑาทิพย์ ศรีธำรงค์วัช Miss Deaf Thailand 2018	วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2564	0.124
2	การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	- น้องธันย์ นิษชารีย์ เป็นเอกชนะศักดิ์ - เจ้าหน้าที่ เทศบาลนครปากเกร็ด - เจ้าหน้าที่ เทศบาลเกาะเกร็ด	วันอาทิตย์ที่ 20 มิถุนายน 2564	0.154
3	การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์	- ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) - เจ้าหน้าที่ กสทช.	วันอาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน 2564	0.097
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน มิ.ย. 64				0.125
เดือนกรกฎาคม 2564				
4	ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ	- กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา มูลนิธิคนตาบอดไทย - วิฑูต บุนนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย - ตัวแทนวง S2S (วงดนตรีคนตาบอด)	วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม 2564	0.106
5	เปิดเบื้องหลังพิธีกรคนหูหนวกและล่ามภาษามือแบบเต็มจอ	- คุณตัน วัชรินทร์ ชาลี - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.)	วันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม 2564	0.127
6	การเดินทางของเพื่อนคนเก่ง	- คุณธาม วรปรัชญ์ ปราจันท์ - คุณบอส ธนบัตร งามกลมชัย (AF7)	วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม 2564	0.079
7	หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน	- นายชลทิตย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐ (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ)	วันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม 2564	0.154

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ก.ค. 64				0.116
เดือนสิงหาคม 2564				
8	คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 1)	- น้องมาร์กี้ วิษณุ สาขาอฟ้า Miss Deaf Queen Thailand 2020	วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม 2564	0.126
9	คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 1	- คุณเอกกมล แพทยานันท์ นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย - น้องปอนด์ กลุ่มตาบอดที่ทำงานปั่น	วันอาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม 2564	0.034
10	ศักยภาพแห่งความสุข มากกว่าที่ตาเห็น	- พันซ์-พัทธนันท์ อรุณวิจิตรสกุล (พันซ์เพลงเอก)	วันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม 2564	0.155
11	Closed Captions สื่อเพื่อคนพิการ	- ตี-วิวิศน์ บวรกีรติขจร (ตี AF)	วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม 2564	0.124
12	“พรรณนา” (PANNANA) เสียงบรรยายภาพในโลกภาพยนตร์	- ปิยะวัลย์ องค์กรสุวรรณ (ผจก.โครงการ บจ. กล่องดินสอ) - กลุ่มคนตาบอด	วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม 2564	0.068
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ส.ค. 64				0.101
เดือนกันยายน 2564				
13	เสียงเพลงในโลกเงียบ	- นุชรินทร์ รัญญูวิทย์ (ลำมนุช)	วันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน 2564	0.086
14	Read for the blind เมื่อเพื่อนชวนฉันมาอ่านหนังสือ	- เมธาวิ ทัศนาศาสตร์กิจ (จูน The Guidelight)	วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน 2564	0.038
15	คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร	จอม-วีรภัทร ชูพรหมแก้ว Mister Deaf International Thailand 2019	วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2564	0.020
16	ความแตกต่างของ Closed Captions และ Subtitles	อาจารย์วิหตุต บุนนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย	วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน 2564	0.132
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ก.ย. 64				0.069
เดือนตุลาคม 2564				
17	คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 2	- วง S2S (วงดนตรีคนตาบอด)	วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม 2564	0.119
18	เสียงสะท้อนจากโลกเงียบ	- คุณสุนิสา จันทรสกุลนต์ ลำมภาษามือผู้ที่เคยแปลละครเรื่องบุพเพสันนิวาส	วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม 2564	0.120

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
19	การศึกษาาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคนพิการทางการเห็น (Inclusive Society)	- นื่องแอล ธัญชกร สันติพรธดา นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม 2564	0.102
20	สิทธิของคนพิการที่พึงมี	- สราญภัทร อนุมิตรราชกิจ อธิบดี กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ	วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2564	0.051
21	ระบบหนังสือเสียง Daisy	- มูลนิธิคนตาบอดไทย	วันอาทิตย์ที่ 31 ตุลาคม 2564	0.097
เรทติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ต.ค. 64				0.098
เดือนพฤศจิกายน 2564				
22	ล่ามภาษามืออาชีพ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก	- อ.นพวรรณ ชัยณรงค์ (ล่ามภาษามือสากล) - ธนภัทร มหาวนากุล (ล่ามภาษามือรุ่นใหม่)	วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564	0.073
23	คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 2)	- โรงพยาบาลสนาม ม.ธรรมศาสตร์	วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน 2564	0.090
24	สิทธิการเลือกตั้งของคนพิการ	- พ.ต.อ.จรุงวิทย์ ภูมมา เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง - ชัชวาล สุขหล้า ผู้อำนวยการสำนักบริการการเลือกตั้งและการออกเสียง ประชามติ 2	วันอาทิตย์ที่ 21 พฤศจิกายน 2564	0.123
25	คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (1)	- ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการ สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ คุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) - อ.ณภัทร เรืองนภากุล อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ม.แม่โจ้	วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน 2564	0.070
เรทติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน พ.ย. 64				0.089
เดือนธันวาคม 2564				
26	คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (2)	- ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการ สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ คุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) - อ.ณภัทร เรืองนภากุล อาจารย์ ประจำสาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ม.แม่โจ้	วันอาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม 2564	0.102

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
27	เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการสื่อสารของคนพิการ	- ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมการมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ - อัทธกาฐ์ เทียงปรีชารักษ์ หัวหน้ากลุ่มบริการถ่ายทอดการสื่อสาร ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย (TTRS)	วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม 2564	0.099
28	Audio Description พิ พิ ธ บางลำพู	- นายชลทิตย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐ (พิพิธ บางลำพู) - ดร.ธีรวัช เจนวชิรรักษ์ (ผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพพิพิธบางลำพู)	วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2564	0.058
29	Live Caption เมื่อฉันชวนเพื่อนทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด	- ดร.ณัฐนันท์ ทัดพิทักษ์กุล หัวหน้าทีมวิจัยเทคโนโลยีที่ทุกคนเข้าถึงและสิ่งอำนวยความสะดวก (AAT) - ดร.อนันต์ลดา โชติมงคล นักวิจัย ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช.	วันอาทิตย์ที่ 26 ธันวาคม 2564	0.058
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ธ.ค. 64				0.080
เดือนมกราคม 2565				
30	คุ้มครองสิทธิคนพิการ..แบบไม่คุ้มทุน	- ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน กสทช. - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิวินารถ หงษ์ประยูร ผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV สถานีโทรทัศน์เพื่อคนหูหนวกแห่งแรกในประเทศไทย	วันอาทิตย์ที่ 2 มกราคม 2565	0.093
31	การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้	- ฤกษ์ สวงนปิยะพันธ์ (คุณหลุยส์ ผู้ก่อตั้ง Blind Theatre) - รศ. อารดา ครุจิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	วันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม 2565	0.075

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
	และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ตอนที่ 1)			
32	Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 2	- กิจกรรมทำสลัดโรล	วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2565	0.085
33	ล่ามภาษามืออาชีพ สื่อกลางของคนหูหนวก	- ดร.มลิวลัย ธรรมแสง มูลนิธิอนุเคราะห์คนหูหนวกในพระบรมราชินูปถัมภ์ - ธิญพร ปองทอง (ล่ามภาษามืออาชีพ)	วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม 2565	0.036
34	सानฝันเพื่อนกัน คนสร้างสื่อ	- DJ เอกพงษ์ นบสกุล ประชาสัมพันธ์สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย - กลุ่มนักพากย์เสียงคนตาบอดตัวแทนจากวง S2S	วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม 2565	0.048
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ม.ค. 65				0.068
เดือนกุมภาพันธ์ 2565				
35	นักพัฒนา AD ผู้สร้างสื่อในโลกมืด	- อ.กุลภัสสร กัญจนภรางกูร อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี - นีร์นาริน ครุจิต (น้องนิน) นักเขียนบท AD รุ่นใหม่) - พีรติ จุติเสถียรกุล นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565	0.105
36	ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก	- ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช นายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย - มัทนา ทองถวน (ล่ามภาษามืออาชีพ)	วันอาทิตย์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2565	0.078
37	Universal Design งานออกแบบเพื่อคนไทย	- รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต แสงวงเจริญ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565	0.086

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
38	คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียงอาชีพใหม่ในวงการโทรทัศน์	<ul style="list-style-type: none"> - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. - เดชาวัต จิงจตุพรชัย (แชมป์) ผู้จัดทำคำบรรยายแทนเสียงมืออาชีพ - ธัญชนก จิตตกุล (เฟิร์ส) นักแสดงคนหูหนวก 	วันอาทิตย์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565	0.085
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน ก.พ. 65				0.089
เดือนมีนาคม 2565				
39	นวัตกรรมส่งเสริม Universal Design	<ul style="list-style-type: none"> - อ.วันทนี พันธ์ชาติ ที่ปรึกษาศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช. - อ.สิริลักษณ์ ลักษมีวิชย์ นักวิชาการอาวุโส ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช. - อิชวัต บัลลพ์วานิช ผู้ช่วยปฏิบัติงานวิจัย ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช. 	วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม 2565	0.075
40	ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (1)	<ul style="list-style-type: none"> - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. - กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา มูลนิธิคนตาบอดไทย - วิฑูต บุนนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย 	วันอาทิตย์ที่ 13 มีนาคม 2565	0.072

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
41	ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (2)	<ul style="list-style-type: none"> - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. - กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา มูลนิธิคนตาบอดไทย - วิฑูต บุณนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย 	วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2565	0.062
42	นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียมในได้วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบูรณะเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีไฉง (พีธีกรภาคสนาม) - เฉินจื้อผู้ ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไฉงห้วยหมิง - อู่ชู่ฉิน อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไฉงห้วยหมิง - ชิวอวีตง อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไฉงห้วยหมิง 	วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2565	0.054
เรตติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน มี.ค. 65				0.066
เดือนเมษายน 2565				
43	เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) ในได้วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบูรณะเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีไฉง (พีธีกรภาคสนาม) - เหอเพ่ยโหรง เลขาโรงเรียนสอนคนหูหนวกฉีซง แห่งรัฐบาลเมืองไฉง - โหลวเว่ย ผอ.ศูนย์ทรัพยากรคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนหูหนวกฉีซง แห่งรัฐบาลเมืองไฉง - เฉินโย่วเร็น ร่วมก่อตั้งบริษัท เทคโนโลยี Otoadd 	วันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน 2565	0.033

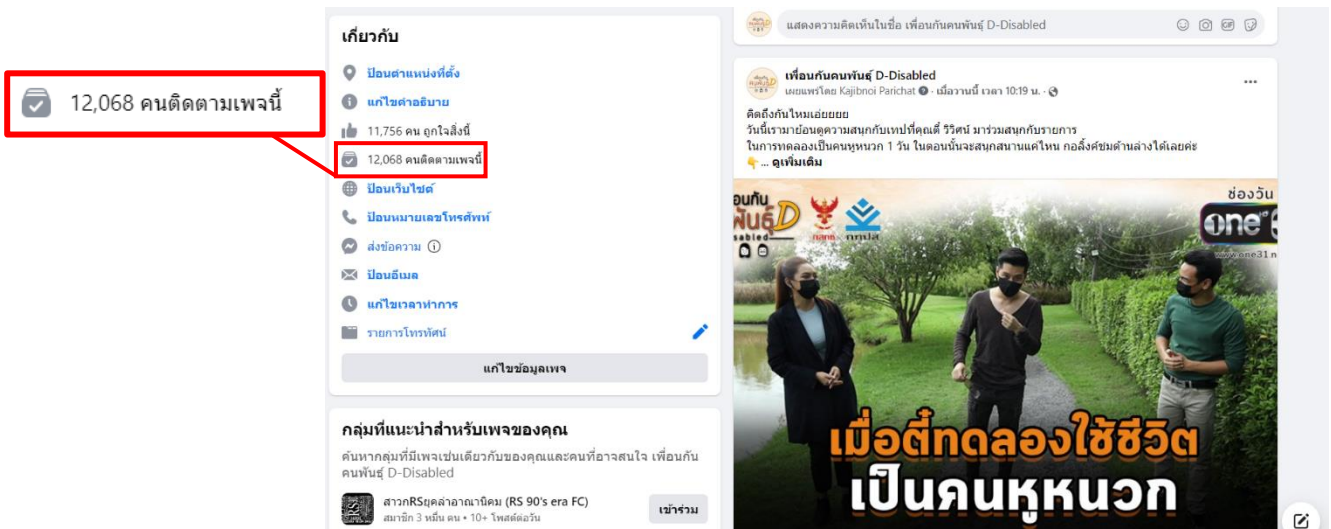
ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
44	การใช้ชีวิตของคนตาบอด และ สิ่งประดิษฐ์สำหรับคนตาบอดใน ไต้หวัน	<ul style="list-style-type: none"> - ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบุระเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีไถจง (พิธีกรภาคสนาม) - อู่ชู่ฉิน อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับ นักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการ ทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคน ตาบอดไถจงห้วยหมิง - หลิวเฉวียเจ้อ อาจารย์ฝ่ายข้อมูล สารสนเทศ ภาควิชาผู้พิการทาง สายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตา บอดไถจงห้วยหมิง - โอวเหวียนซาง เจ้าของร้านนวด แผนจีน 	วันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน 2565	0.117
--- ดอออกอากาศ เนื่องจากมีรายการพิเศษจากทางสถานีโทรทัศน์ ---			วันอาทิตย์ที่ 17 เมษายน 2565	
45	ศักยภาพของคนหูหนวกใน ประเทศสิงคโปร์	<ul style="list-style-type: none"> - ลิลลี่ โกล์ คนหูหนวกประเทศ สิงคโปร์ - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการ สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ คุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. 	วันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2565	0.037
เรทติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน เม.ย. 65				0.062
เดือนพฤษภาคม 2565				
46	เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอด ในสิงคโปร์ และการรับสื่อเพื่อ พัฒนาศักยภาพของคนตาบอด	<ul style="list-style-type: none"> - ปีเตอร์ ลิม คนตาบอดประเทศ สิงคโปร์ - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการ สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ คุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. 	วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม 2565	0.042
47	ถอดบทเรียนต่างประเทศ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”	<ul style="list-style-type: none"> - ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการ สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ คุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. - กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการ สถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการ วิจัยและพัฒนา มุลินนิคนตาบอด ไทย 	วันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม 2565	0.068

ตอนที่	ตอน	แขกรับเชิญ	วันออกอากาศ	Target
		- วิฑูต บุนนาค นายกษมาคมคนหู หนวกแห่งประเทศไทย		
เรทติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ เดือน เม.ย. 65				0.055
เรทติ้งเฉลี่ยตลอดทั้งรายการ จำนวน 47 ตอน				0.086

หมายเหตุ : หนังสือยืนยันการออกอากาศและหนังสือยืนยันเรทติ้ง รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ในภาคผนวก

ผลการเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์

1. Page Facebook ประจำรายการ : <https://www.facebook.com/friendsofdisabled>
มีผู้ติดตาม 12,068 คน เผยแพร่การประชาสัมพันธ์รายการ เช่น โพสต์ประชาสัมพันธ์ ,สปอต
ประชาสัมพันธ์ ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ , Link Youtube รายการย้อนหลัง ,สรุปลงค์ความรู้ฯ เป็นต้น

12,068 คนติดตามเพจนี้

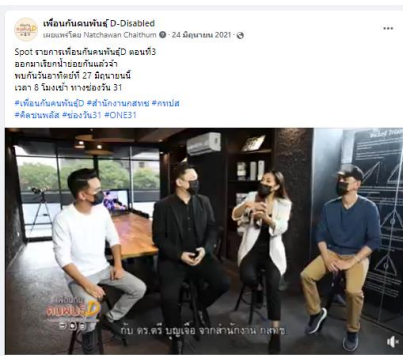
เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled
เมื่อตีทดลองใช้ชีวิต เป็นคนหูหนวก

ตัวอย่างการเผยแพร่การประชาสัมพันธ์รายการผ่าน Page Facebook ประจำรายการ

- โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์รายการ

- สไลด์ประชาสัมพันธ์รายการ

- ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

- Link รายการย้อนหลัง

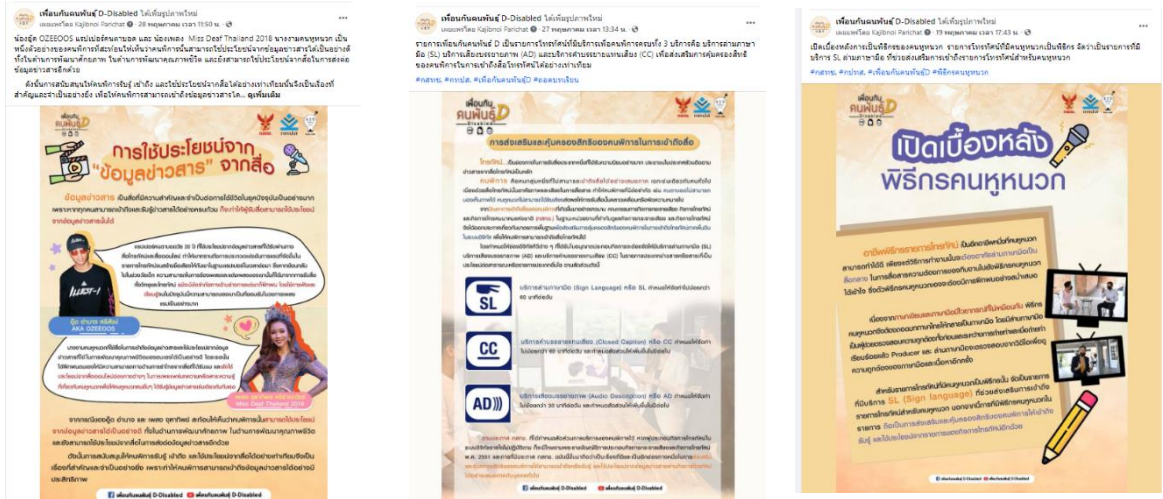
- สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled
เผยแพร่โดย Kajjibnoi Parichat · 23 มิถุนายน เวลา 17:59 น.

คิดถึงกันไหมคะ 😊
ถ้าคิดถึงกัน วันนี้ แหม่ม ม่อน แลงวอพิพิ
ได้รวบรวมสาระความรู้ในรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ทั้ง 47 เรื่อง
ไว้แล้วในไฟล์เดียว "PDF สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ในกิจการโทรทัศน์"
ด้วยการสแกน QR CODE ด้านล่างได้เลย 🌟🌟🌟
👉👉 โ... ดูเพิ่มเติม

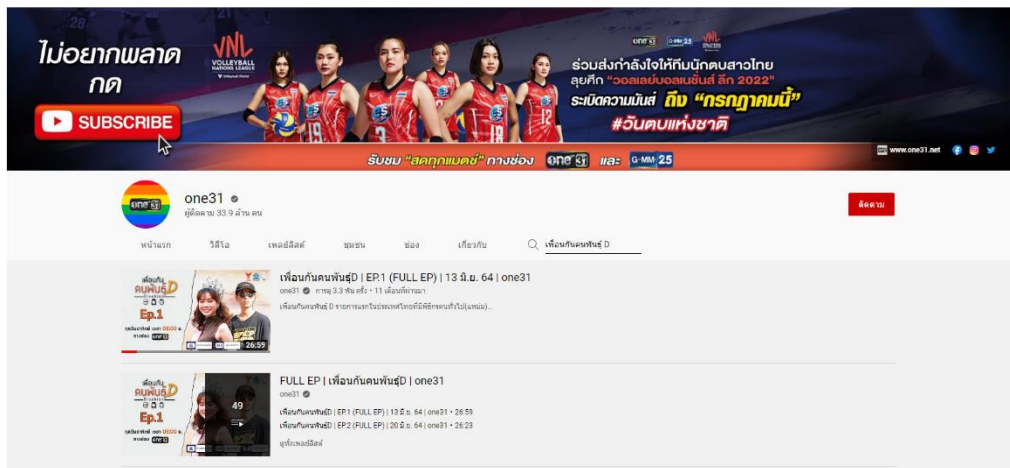
PDF สรุปองค์ความรู้
เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ
ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ในกิจการโทรทัศน์
47 เรื่อง

Facebook: เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled | YouTube: เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

2. Youtube Channel ช่อง ONE31 มีผู้ติดตาม 33.9 ล้านคน

Link : <https://www.youtube.com/watch?v=KKRoFDaNN-c&list=PLXopbKxiivxphERJ8Y-Cwlliz3DLcQVun> เผยแพร่รายการย้อนหลัง

- Youtube Channel ประจำปีรายการ ผู้ติดตาม 727 คน

Link : https://www.youtube.com/channel/UC-SunC_cyNUaedVGisK5Zmw

เผยแพร่ต้นฉบับรายการ พร้อมด้วยบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) และบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description)

ตารางจำนวนการรับชมทางสื่อออนไลน์

Youtube Channel สื่อออนไลน์ในการเผยแพร่ต้นฉบับรายการ จำนวน 47 ตอน โดยมีจำนวนการเข้าชมรายการทั้งสิ้น 302,028 View

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
1	การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต	วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=KKRoFDaN-N-c	4,542 view	https://youtu.be/L7hiTgliivA https://youtu.be/A-qiXvKHD2s	3,830 view 3,721 view
2	การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน	วันอาทิตย์ที่ 20 มิถุนายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=ltbO_Gy6lEw	4,584 view	https://youtu.be/EndY7G-0p1c https://youtu.be/UWt7aCN6XV8	3,704 view 3,787 view
3	การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์	วันอาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=j7Ob84jgKMc	2,627 view	https://youtu.be/lWcRdHUf50c	3,614 view
4	ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ	วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=MwDz3zwszwk	2,909 view	https://youtu.be/jlw8VStj0Ow	3,431 view
5	เปิดเบื้องหลังพิธีกรคนหูหนวกและล่ามภาษามือแบบเต็มจอ	วันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=_9co1OmQm9Q	2,706 view	https://youtu.be/_-QWU3lcKc8	3,490 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
6	การเดินทางของเพื่อนคนเก่ง	วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=eexp6HC3Piw	3,115 view	https://youtu.be/ZZoINlx-iRM	3,413 view
7	หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน	วันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=LB3bHdmTD40	3,118 view	https://youtu.be/29cy38AFvZs	3,423 view
8	คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 1)	วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=hC4IgLsji4	3,052 view	https://youtu.be/yke9iPWc2YI	3,520 view
9	คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 1	วันอาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=SpQfoxdOrLA	2,606 view	https://youtu.be/kckgTMRbP8g	3,420 view
10	ศักยภาพแห่งความสุข มากกว่าที่ตาเห็น	วันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=8Ks0K8k-Uvl	2,803 view	https://youtu.be/2K4J9nJaMIE	3,510 view
11	Closed Captions สื่อเพื่อคนพิการ	วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=CA3uqCAS8hU	2,842 view	https://youtu.be/aqxOLMRnEoo	3,526 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
12	“พรรณนา” (PANNANA) เสียงบรรยายภาพในโลกภาพยนตร์	วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=bNDDOenYKZ8	2,384 view	https://youtu.be/WpXg9tEidEg	3,499 view
13	เสียงเพลงในโลกเงียบ	วันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=D-M0zMgkOZo	2,601 view	https://youtu.be/Rz1kWehQU58	3,710 view
14	Read for the blind เมื่อเพื่อนชวนฉันมาอ่านหนังสือ	วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=qLkhJICzzBU	2,366 view	https://youtu.be/N_6NcySx2YA	3,691 view
15	คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร	วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=zGMUdlw4SdM	2,337 view	https://youtu.be/8A-7HUo9kRE	3,703 view
16	ความแตกต่างของ Closed Captions และ Subtitles	วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=4MGGgwFq2N4	2,157 view	https://youtu.be/jc71EGy5Y90	3,663 view
17	คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 2	วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=OppgfmRMeo0	2,001 view	https://youtu.be/Em76UyOVHxc	3,736 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
18	เสียงสะท้อนจากโลกเงียบ	วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=Feznla5Xxj0	2,263 view	https://youtu.be/N0A78SW-zB8	3,494 view
19	การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคนพิการทางการเห็น (Inclusive Society)	วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=1Mxk44OCEDA	2,267 view	https://youtu.be/Nzk25St4Pak	3,396 view
20	สิทธิของคนพิการที่พึงมี	วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=ozY-psslZdM	3,085 view	https://youtu.be/yn6e3p-Kf7Q	3,460 view
21	ระบบหนังสือเสียง Daisy	วันอาทิตย์ที่ 31 ตุลาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=I93rpTl4pzE	2,487 view	https://youtu.be/pGwsPch6fa8	3,606 view
22	ล่ามภาษามืออาชีพ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก	วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=2oRDNQEk nTQ	2,125 view	https://youtu.be/Mjw07mriAwk	3,395 view
23	คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 2)	วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=hXHTzPTPLjU	3,040 view	https://youtu.be/XmkXrEs3Pzs	3,547 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
24	สิทธิการเลือกตั้งของคนพิการ	วันอาทิตย์ที่ 21 พฤศจิกายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=-72md_pkiNw	2,411 view	https://youtu.be/Wwec7A1RYJE	3,638 view
25	คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (1)	วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน 2564	https://www.youtube.com/watch?v=Kyvs99p5G-k	3,538 view	https://youtu.be/F9gHMyCez3A	3,465 view
26	คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (2)	วันอาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=0L0Csy-GCUk	2,958 view	https://youtu.be/gQHP107q2Vk	3,459 view
27	เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการสื่อสารของคนพิการ	วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=48j2XEqmAkc	2,525 view	https://youtu.be/6-je4bvqfNY	3,554 view
28	Audio Description พิธีธนาภรณ์	วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=BdZaEXNfrH0	2,464 view	https://youtu.be/wSytJ3WPnO4	3,452 view
29	Live Caption เมื่อฉันชวนเพื่อนทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด	วันอาทิตย์ที่ 26 ธันวาคม 2564	https://www.youtube.com/watch?v=N42PS-AtI0g	2,481 view	https://youtu.be/v_6ZcDD0lll	3,500 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
30	คุ้มครองสิทธิคนพิการ..แบบไม่คุ้มทุน	วันอาทิตย์ที่ 2 มกราคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=tgpRtSi7Trs	3,546 view	https://youtu.be/UkvsIa4-DEg	3,620 view
31	การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (ตอนที่ 1)	วันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=XWKvECBERSs	2,635 view	https://youtu.be/8yy-oCs12CE	3,346 view
32	Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 2	วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=6uTGKVD_bQg	2,829 view	https://youtu.be/jHclBc5gt0Y	3,516 view
33	ล่ามภาษามืออาชีพ สี่กลางของคนหูหนวก	วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=xnT7Nt74RrE	2,699 view	https://youtu.be/98wwiARWtTg	3,529 view
34	सानฝันเพื่อนกัน คนสร้างสื่อ	วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=UuoME0HBjgg	2,318 view	https://youtu.be/5eGK4Wms8kY	3,555 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
35	นักพัฒนา AD ผู้สร้างสื่อในโลกมีด	วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565	https://www.youtube.com/watch?v=4ixnwGDp2QM	2,365 view	https://youtu.be/HUYpi-vVXgM	3,501 view
36	ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก	วันอาทิตย์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2565	https://www.youtube.com/watch?v=DudOvPw8o84	2,274 view	https://youtu.be/A6cdN4L7ok0	3,676 view
37	Universal Design งานออกแบบเพื่อคนไทย	วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565	https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=17G4aLk_Qnk	2,073 view	https://youtu.be/8lc6DhUP_VA	3,462 view
38	คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง อาชีพใหม่ในวงการโทรทัศน์	วันอาทิตย์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565	https://www.youtube.com/watch?v=7FsDNAAw5eQ	1,926 view	https://youtu.be/MVh7Al_CwDM	3,759 view
39	นวัตกรรมส่งเสริม Universal Design	วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=NSK7x3-Ks_Q	1,975 view	https://youtu.be/Un_od2dSrvU	3,669 view
40	ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (1)	วันอาทิตย์ที่ 13 มีนาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=mb0XxunlDhE	2,007 view	https://youtu.be/fUPTKoQiOvU	3,726 view

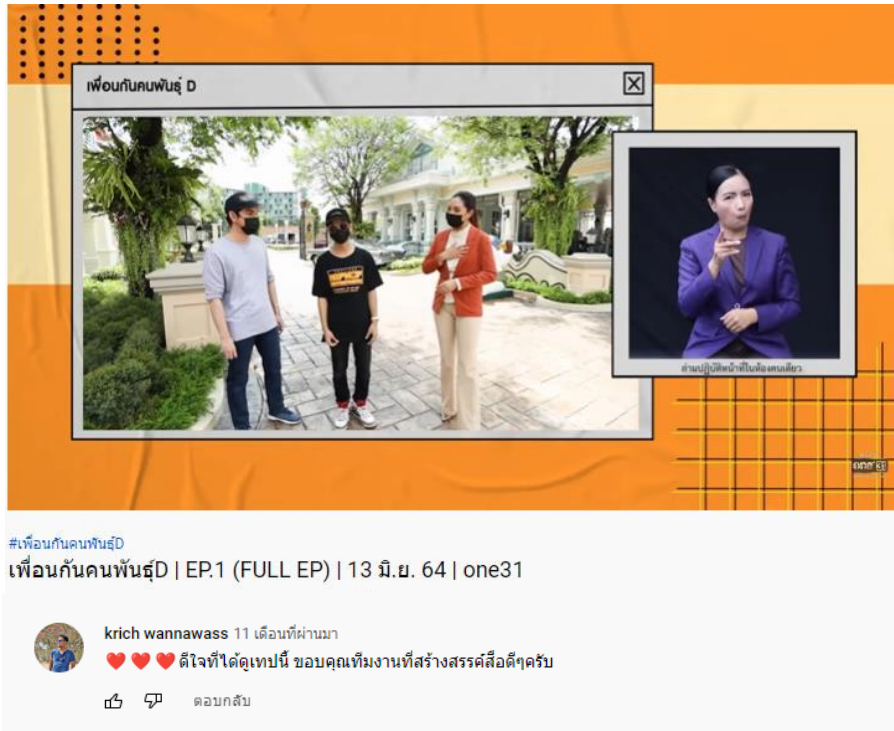
ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
41	ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (2)	วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=e6B_buSLXHg	2,256 view	https://youtu.be/q6sg61LJhd0	3,734 view
42	นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียมในได้ทุกวัน	วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=r5f7sbVs77E	1,898 view	https://youtu.be/EbUZELAEbQA	3,570 view
43	เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) ในได้ทุกวัน	วันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน 2565	https://www.youtube.com/watch?v=TLbEaoP5t-U	1,854 view	https://youtu.be/-G0rwwIFf6c	3,542 view
44	การใช้ชีวิตของคนตาบอด และสิ่งประดิษฐ์สำหรับคนตาบอดในได้ทุกวัน	วันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน 2565	https://www.youtube.com/watch?v=CgGUDcZFAw	2,404 view	https://youtu.be/_qj3qCK6NrU	3,516 view
45	ศักยภาพของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์	วันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2565	https://www.youtube.com/watch?v=DlnFbjkJUGM	2,065 view	https://youtu.be/MY6n5H5NH1s	3,532 view
46	เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์ และการรับสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนตาบอด	วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=axNMnqClxjk	2,523 view	https://youtu.be/m4BAOdKZ_ws	3,703 view

ตอนที่	ตอน	วันออกอากาศ	Youtube ช่อง ONE		Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D -Disabled	
			Link	View	Link	View
47	ถอดบทเรียนต่างประเทศ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”	วันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม 2565	https://www.youtube.com/watch?v=4fMeCJn1TMc	1,845 view	https://youtu.be/mbsQKDjrJY8	4,497 view
รวม			121,886		180,142	
รวมทั้งหมด			302,028			

เก็บข้อมูล ณ วันที่ 15 มิถุนายน 2565

ผลตอบรับผู้ชมทางสื่อออนไลน์

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D EP.1 Link : <https://youtu.be/KKRofDaNN-c>

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D EP.6 Link : <https://youtu.be/eaxp6HC3Piw>

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์D EP.2 Link: <https://youtu.be/EndY7G-0p1c>

เพื่อให้เข้าถึงสาธารณูปโภคต่าง ๆ

#เพื่อนกันคนพันธุ์D

EP2 | รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D Break1 (AD CC Ver.)

krich wannawass 11 เดือนที่ผ่านมา

ดีใจที่ได้ดูจ้า ตามมาจาก ช่องOne ได้รับความรู้ ดีใจ น่ารักมากๆขอบขะยๆๆๆๆๆๆๆ

👍 🔄 ตอบกลับ

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์D EP.2 Link: <https://youtu.be/UWt7aCN6XV8>

- เดี่ยวเราทั้งหมดนี้ไปเจอผู้อำนวยการกันดีกว่า

- ครับ

#เพื่อนกันคนพันธุ์D

EP2 | รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D Break2 (AD CC Ver.)

krich wannawass 11 เดือนที่ผ่านมา

สุดยอดเลยจ้าคุณน้องเหมม เก่งจังเลย ได้รับความรู้มากๆดีใจที่ได้ดู/ฟัง/อ่านครับ

👍 🔄 ตอบกลับ

สกรณัด มุขแก้ว 11 เดือนที่ผ่านมา

ขออนุโมทนาอย่างยิ่งในกุศลเจนาทุกทาน

ผมกดติดตาม เพราะเป็นรายการที่ดีมากครับ

👍 🔄 ตอบกลับ

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D EP.5 Link : https://youtu.be/_-QWU3IcKc8

#เพื่อนกันคนพันธุ์D
EP5 | รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D (AD CC Ver.)

ดารณณ์ เอี่ยมโฆษคุณ 10 เดือนที่ผ่านมา
เป็นกำลังใจให้ผู้พิการทุกท่านด้วย

👍 🇹🇹 👍 206 กลับ

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D EP.11 Link: <https://youtu.be/aqxOLMRnEoo>

#เพื่อนกันคนพันธุ์D
EP11 | รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D (AD CC Ver.)

Phatchata888 9 เดือนที่ผ่านมา
เป็นรายการที่ดีมากๆเลยครับ

👍 🇹🇹 🍷 206 กลับ

รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D EP.27 Link: <https://youtu.be/6-je4bvqfNY>

#เพื่อนกันคนพันธุ์D

EP27 | รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D (AD CC Ver.)

อังศุนาดี จิวเจริญสกุล 4 เดือนที่ผ่านมา

รายการนี้ดีมากเลยคะ เป็นกำลังใจให้ทุกท่านที่ทำเรื่องที่ดีมากๆเลย

👍 🙏 100% 100% 100% 100% 100% 100% 100% 100% 100% 100%

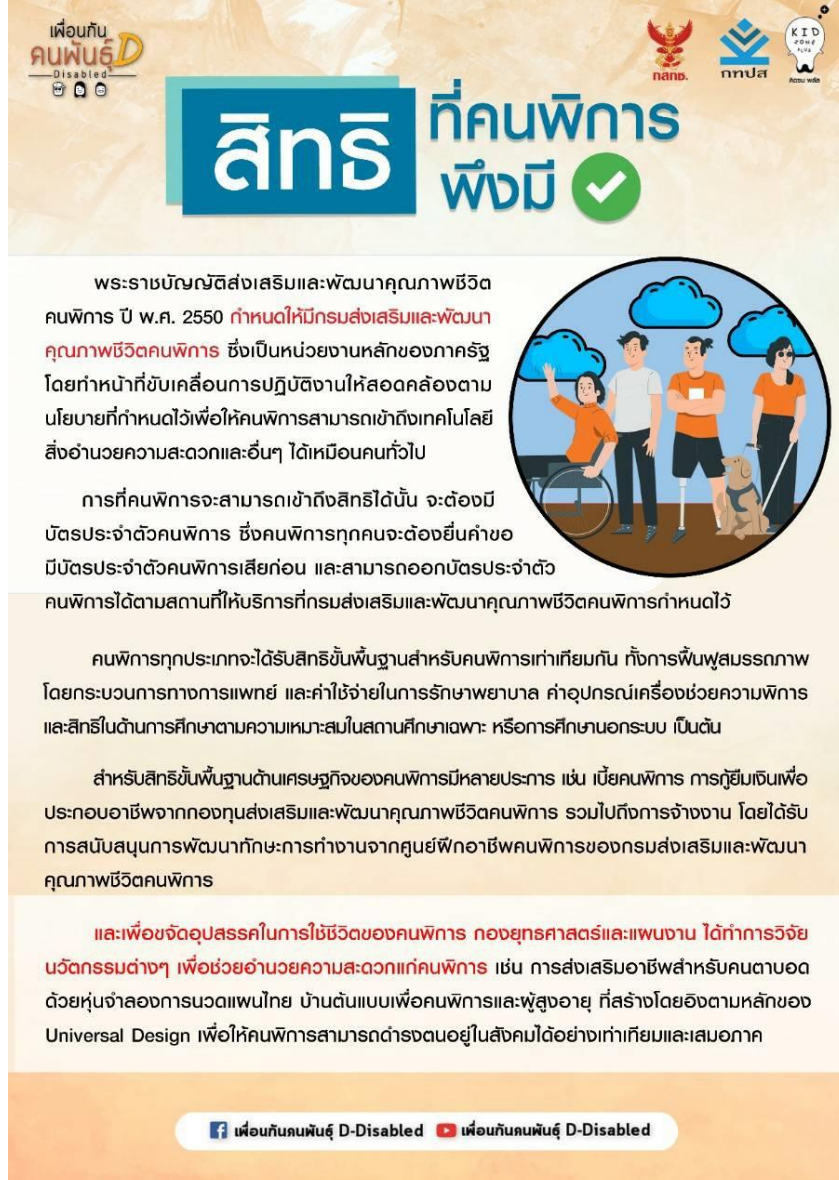
สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์ จากรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 เรื่อง พร้อมเผยแพร่ทางออนไลน์ในรูปแบบไฟล์ PDF โดยสามารถสแกน QR CODE ได้

เรื่องที่ 1 : สิทธิของคนพิการที่พึงมี

ประเด็น : สิทธิของคนพิการที่พึงมี ด้วยการพาไปรู้จักและทำความเข้าใจกับตัวอย่างสิทธิด้านต่างๆ ของคนพิการ เพื่อสร้างการรับรู้และเข้าใจ เพราะคนพิการก็เหมือนคนทั่วไปที่ต้องได้รับสิทธิและประโยชน์พื้นฐาน เพื่อช่วยให้การใช้ชีวิตสะดวกสบายมากขึ้น เช่น สิทธิการขอใช้บริการล่ามภาษามือ, สิทธิในการพัฒนาอาชีพ , สิทธิทางการแพทย์ , ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นต้น

แขกรับเชิญ : อธิปติกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D
Disabled
๒๕๕๐

nanb. กทปส KID 2014

สิทธิที่คนพิการพึงมี ✓

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ปี พ.ศ. 2550 กำหนดให้มีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของภาครัฐ โดยทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องตามนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ ได้เหมือนคนทั่วไป

การที่คนพิการจะสามารถเข้าถึงสิทธิได้นั้น จะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่ชัดเจน ซึ่งคนพิการทุกคนจะต้องยื่นคำขอ มีบัตรประจำตัวคนพิการเสียก่อน และสามารถออกบัตรประจำตัวคนพิการได้ตามสถานที่ให้บริการที่กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้

คนพิการทุกประเภทจะได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานสำหรับคนพิการเท่าเทียมกัน ทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยกระบวนการทางการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการ และสิทธิในด้านการศึกษาด้านความเหมาะสมในสถานศึกษาเฉพาะ หรือการศึกษานอกระบบ เป็นต้น

สำหรับสิทธิขั้นพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของคนพิการมีหลายประการ เช่น เบี้ยคนพิการ การกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมไปถึงการจ้างงาน โดยได้รับการสนับสนุนการพัฒนาทักษะการทำงานจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

และเพื่อจัดอุปสรรคในการใช้ชีวิตของคนพิการ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน ได้ทำการศึกษาวิจัยนวัตกรรมต่างๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ เช่น การส่งเสริมอาชีพสำหรับคนตาบอดด้วยหุ่นจำลองการนวดแผนไทย บ้านต้นแบบเพื่อคนพิการและผู้สูงอายุ ที่สร้างโดยอิงตามหลักของ Universal Design เพื่อให้คนพิการสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 2 : การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

ประเด็น : แนวคิดเรื่อง “การเข้าถึง” สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของพลเมือง คนพิการ รวมถึงการสื่อสารด้านต่าง ๆ และกิจการโทรทัศน์ โดยยกตัวอย่างพื้นที่ เช่น ซอยประชาธิปไตย อ.ปากเกร็ด
 ถนนต้นแบบเพื่อคนพิการ สะท้อนแนวคิดหลักเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการในฐานะพลเมือง ให้สามารถ “เข้าถึง” สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างๆ ได้

แขกรับเชิญ : - น้องธัญญ์ ฉิมขารีย์ เป็นเอกอภิมัคคี, เจ้าหน้าที่ เทศบาลนครปากเกร็ด ,เจ้าหน้าที่ เทศบาลเกาะเกร็ด

เพื่อนคนพิการ D-Disabled

การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของคนพิการ

ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีการออกแบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานโดยใช้หลัก **Universal Design** ที่เหมาะกับคนพิการ ทั้งคนพิการด้านการเห็น คนพิการด้านการได้ยิน และคนพิการด้านการเคลื่อนไหว เพื่อการเข้าถึงสาธารณูปโภคต่างๆ ได้อย่าง **เท่าเทียม**

จุดเริ่มต้นตั้งแต่ **ซอยประชาธิปไตย ซอย 1 ถนนติวานนท์ ปากเกร็ด** ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานสงเคราะห์คนพิการต่างๆ มากกว่า 10 แห่ง แต่เดิมเป็นซอยที่ค่อนข้างแคบและไม่มีทางระบายน้ำ เทศบาลนครปากเกร็ด จึงได้ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือ พม. **ปรับปรุงถนนให้ได้มาตรฐาน** เพื่อให้การเข้าออกสถานสงเคราะห์ต่างๆ สะดวกขึ้น **คนพิการสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน** โดยด้านขวาของถนนจะเป็นทางเท้าสำหรับคนทั่วไป ส่วนเลนตรงกลางจะเป็นทางเดินของคนพิการ และมี **Braille Block** ทางเดินสำหรับคนพิการ **ด้านการเห็น**โดยติดตั้ง **Guiding Block** ที่มีลักษณะเป็นเส้นๆ พร้อม **Warning Block** ตามจุดทางแยกและทางลาดต่างๆ เพื่อให้ทราบจุดอันตรายที่จะถึงระยะไว้ เพื่อให้คนพิการได้ชะลอความเร็ว

โดยถนนเส้นนี้ได้เชื่อมโยงไปถึงตลาดปากเกร็ด บริเวณทางลงไปยังท่าน้ำปากเกร็ด **รวมระยะทาง 1,300 เมตร** เพื่อให้ **คนพิการ**ที่ต้องการเดินทางไปยังเกาะเกร็ด **สามารถเดินทางได้รวดเร็วและสะดวกขึ้น** ซึ่งบริเวณท่าน้ำปากเกร็ดมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้กับคนพิการ เช่น **มีราวจับ มีพื้นสัมผัส และอักษรเบรลล์เพื่อนำทางไปสู่ท่าเทียบเรือ มีป้ายต่างสัมผัสแนะนำจุดต่างๆ** ในพื้นที่ สำหรับคนพิการด้านการเห็น ส่วนคนพิการที่ใช้วีลแชร์ ก็จะมี **บริการทางลาดเพื่อลงเรือด้วยระบบไฮดรอลิก**ที่ผู้ใช้งานสามารถสั่งการใช้งานได้เอง

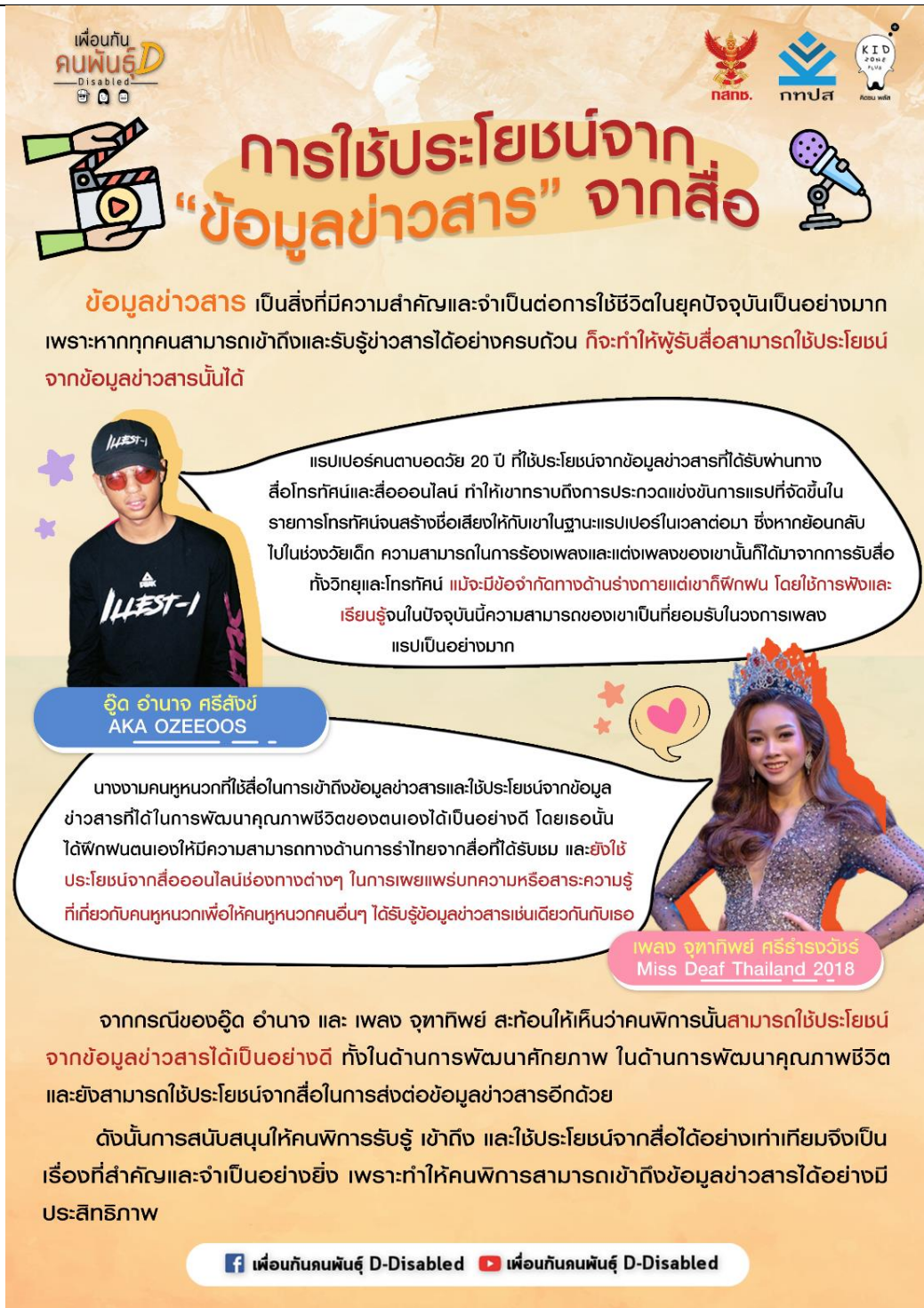
เมื่อเดินทางถึงเกาะเกร็ด ก็จะมี **มัคคุเทศก์** ที่เป็นเยาวชนคอยแนะนำเส้นทางการท่องเที่ยวและพร้อมให้ข้อมูลตอบคำถามกับคนพิการอีกด้วย เรียกว่า **เดินทางสะดวก แคมป์ได้รับความรู้** ท่ามกลางแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่งดงาม ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม

เรื่องที่ 3 : การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต

ประเด็น : การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต

แขกรับเชิญ : น้องอู๊ด อำนาจ ศรีสังข์ (ไอซีอู๊ด) The Rapper ,น้องเพลง จุฑาทิพย์ ศรีอำรงค์วัช Miss Deaf Thailand 2018

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D
Disabled
๒๕๖๒

การใช้ประโยชน์จาก "ข้อมูลข่าวสาร" จากสื่อ

ข้อมูลข่าวสาร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพราะหากทุกคนสามารถเข้าถึงและรับรู้ข่าวสารได้อย่างครบถ้วน ก็จะ**ทำให้ผู้รับสื่อสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารนั้นได้**

อู๊ด อำนาจ ศรีสังข์ AKA OZEEOS
แร็ปเปอร์คนตาบอดวัย 20 ปี ที่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับผ่านทางสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ ทำให้เขาทราบถึงการประกวดแข่งขันการแร็ปที่จัดขึ้นในรายการโทรทัศน์จนสร้างชื่อเสียงให้กับเขาในฐานะแร็ปเปอร์ในเวลาต่อมา ซึ่งหากย้อนกลับไปในช่วงวัยเด็ก ความสามารถในการร้องเพลงและแต่งเพลงของเขานี้ก็ได้มาจากการรับสื่อทั้งวิทยุและโทรทัศน์ แม้จะมีข้อจำกัดทางด้านร่างกายแต่เขาก็ฝึกฝน โดยใช้การฟังและเรียนรู้จนในปัจจุบันนี้ความสามารถของเขากลายเป็นที่ยอมรับในวงการเพลงแร็ปเป็นอย่างมาก

เพลง จุฑาทิพย์ ศรีอำรงค์วัช Miss Deaf Thailand 2018
นางงามคนหูหนวกที่ใช้สื่อในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองได้เป็นอย่างดี โดยเธอนั้นได้ฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถทางด้านการรำไทยจากสื่อที่ได้รับชม และยังใช้ประโยชน์จากสื่อออนไลน์ช่องทางต่างๆ ในการเผยแพร่บทความหรือสาระความรู้ที่เกี่ยวกับคนหูหนวกเพื่อให้คนหูหนวกคนอื่นๆ ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับเธอ

จากกรณีของอู๊ด อำนาจ และ เพลง จุฑาทิพย์ สะท้อนให้เห็นว่าคนพิการนั้น**สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารได้เป็นอย่างดี** ทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพ ในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และยังสามารถใช้ประโยชน์จากสื่อในการส่งต่อข้อมูลข่าวสารอีกด้วย

ดังนั้นการสนับสนุนให้คนพิการรับรู้ เข้าถึง และใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างเท่าเทียมจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled **▶ เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled**

เรื่องที่ 4 : การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์

ประเด็น : กสทช. / กทปส. กับ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.), เจ้าหน้าที่ กสทช.

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ

โทรทัศน์... เป็นช่องทางในการรับสื่อประเภทหนึ่งที่ได้รับค่านิยมอย่างมาก ประชาชนในประเทศล้วนติดตามข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์เป็นหลัก

คนพิการ คือคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่สามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเสมอภาค เดิมทีเดียวกับคนทั่วไป เนื่องด้วยสื่อโทรทัศน์นั้นอาศัยภาพและเสียงในการสื่อสาร ทำให้คนพิการที่มีข้อจำกัด เช่น คนตาบอดไม่สามารถมองเห็นภาพได้ คนหูหนวกไม่สามารถได้ยินเสียงส่งพลให้การรับสื่อที่คลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดความหมายไป

จาก **ปัญหาการเข้าถึงสื่อของคนพิการ** ที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (**กสทช.**) ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ จึงได้ออกประกาศเกี่ยวกับมาตรการพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้

โดยกำหนดให้ช่องดิจิทัลทีวีต่าง ๆ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องจัดให้มีบริการล่ามภาษามือ (SL) บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) และบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในรายการประเภทข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือรายการประเภทอื่นใด ตามสัดส่วนดังนี้

- SL** บริการล่ามภาษามือ (Sign Language) หรือ SL กำหนดให้จัดทำไม่น้อยกว่า 60 นาทีต่อวัน
- CC** บริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Caption) หรือ CC กำหนดให้จัดทำไม่น้อยกว่า 60 นาทีต่อวัน และกำหนดสัดส่วนให้เพิ่มขึ้นในปีต่อไป
- AD** บริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) หรือ AD กำหนดให้จัดทำไม่น้อยกว่า 30 นาทีต่อวัน และกำหนดสัดส่วนให้เพิ่มขึ้นในปีต่อไป

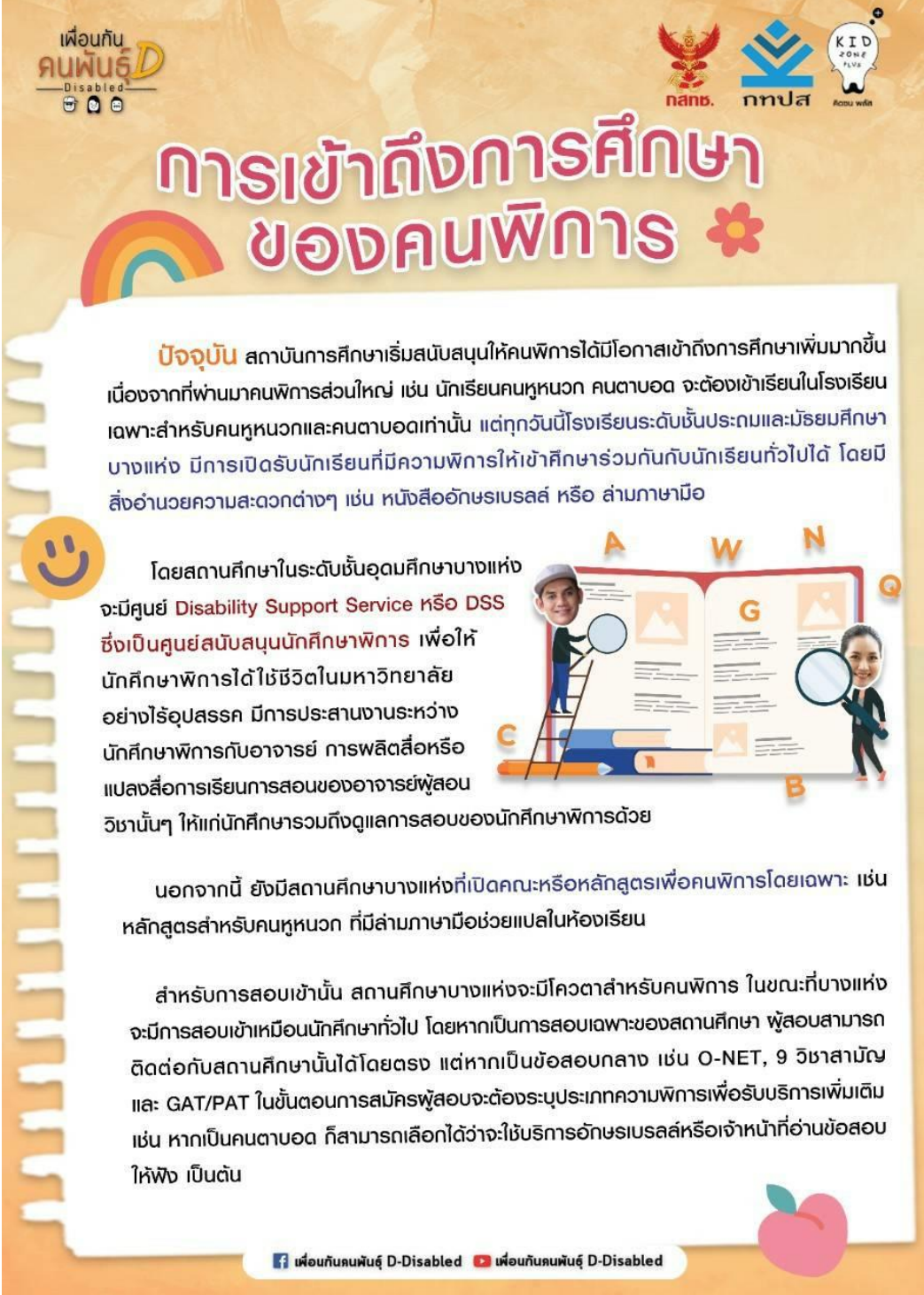
ตามประกาศ กสทช. ที่ได้กำหนดสัดส่วนการบริการของคนพิการไว้ หากผู้ประกอบการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลรายใดไม่ปฏิบัติตาม ก็จะมีโทษตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 และการที่มีประกาศ กสทช. ฉบับนี้ขึ้นมาถือว่าเป็นเรื่องที่ดีและเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการ **ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ** ให้สามารถเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารผ่านกิจการโทรทัศน์ได้อย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

[เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#) [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 5 : การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคนพิการทางการเห็น (Inclusive Society)

ประเด็น : แนวคิดเรื่อง “ข้อมูลข่าวสาร” และ “การศึกษา” ซึ่งพลเมือง คนพิการ สามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง โดยยกตัวอย่าง เช่น การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคนพิการทางการเห็น ในระดับมหาวิทยาลัย ที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เห็นถึงหลักการของ Inclusive Society ในเรื่องข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษา ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการจากการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร

แขกรับเชิญ : น้องแอล ธัญชกร สันติพรธดา นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID ZONE ALVA

การเข้าถึงการศึกษาของคนพิการ

ปัจจุบัน สถานับการศึกษาเริ่มสนับสนุนให้คนพิการได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมคนพิการส่วนใหญ่ เช่น นักเรียนคนหูหนวก คนตาบอด จะต้องเข้าเรียนในโรงเรียนเฉพาะสำหรับคนหูหนวกและคนตาบอดเท่านั้น แต่ทุกวันนี้โรงเรียนระดับชั้นประถมและมัธยมศึกษาบางแห่ง มีการเปิดรับนักเรียนที่มีความพิการให้เข้าศึกษาพร้อมกับนักเรียนทั่วไปได้ โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น หนังสืออักษรเบรลล์ หรือ สล่าภาษามือ

โดยสถานศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษาบางแห่ง จะมีศูนย์ Disability Support Service หรือ DSS ซึ่งเป็นศูนย์สนับสนุนนักศึกษาพิการ เพื่อให้ นักศึกษาพิการได้ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างไร้อุปสรรค มีการประสานงานระหว่าง นักศึกษาพิการกับอาจารย์ การผลิตสื่อหรือ แปลงสื่อการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชานั้นๆ ให้แก่นักศึกษารวมถึงดูแลการสอบของนักศึกษาพิการด้วย

นอกจากนี้ ยังมีสถานศึกษาบางแห่งที่เปิดคณะหรือหลักสูตรเพื่อคนพิการโดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรสำหรับคนหูหนวก ที่มีล่ามภาษามือช่วยแปลในห้องเรียน

สำหรับการสอบเข้านั้น สถานศึกษาบางแห่งจะมีโควตาสำหรับคนพิการ ในขณะที่บางแห่ง จะมีการสอบเข้าเหมือนนักศึกษาทั่วไป โดยหากเป็นการสอบเฉพาะของสถานศึกษา ผู้สอบสามารถติดต่อกับสถานศึกษานั้นได้โดยตรง แต่หากเป็นข้อสอบกลาง เช่น O-NET, 9 วิชาสามัญ และ GAT/PAT ในขั้นตอนการสมัครผู้สอบจะต้องระบุประเภทความพิการเพื่อรับบริการเพิ่มเติม เช่น หากเป็นคนตาบอด ก็สามารถเลือกได้ว่าจะใช้บริการอักษรเบรลล์หรือเจ้าหน้าที่อ่านข้อสอบให้ฟัง เป็นต้น

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 6 : คุ้มครองสิทธิคนพิการ..แบบไม่คุ้มทุน

ประเด็น : สิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครอง ซึ่งนอกเหนือจากมิติด้านการคุ้มทุน

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. ,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิวินารถ หงษ์ประยูร ผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV สถานีโทรทัศน์เพื่อคนหูหนวกแห่งแรกในประเทศไทย

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID 2014

THAI DEAF TV

รายการโทรทัศน์ในประเทศไทยปัจจุบันนี้ มีจำนวนไม่มากนักที่มีบริการล่ามภาษามือ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเพียงช่องเล็กๆ บริเวณมุมจอโทรทัศน์เท่านั้น

ด้วยเหตุผลนี้เองทำให้ **Thai Deaf TV** ช่องโทรทัศน์สำหรับคนหูหนวกโดยเฉพาะ ที่ดำเนินรายการด้วยภาษามือแบบเต็มจอได้ถือกำเนิดขึ้น ภายใต้การดูแลของ **พศ.ศิวินารถ หงษ์ประยูร** ผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV และรองคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายการของ Thai Deaf TV มีทั้งรายการที่ออกอากาศทางช่องโทรทัศน์ฟรีทีวีและสื่อออนไลน์ มีพิธีกรหลักเป็นคนหูหนวกดำเนินรายการคู่กับพิธีกรทั่วไปเพื่อให้ผู้ชมที่เป็นทั้งคนหูหนวกและคนทั่วไปสามารถรับชมรายการได้

พศ.ศิวินารถ กล่าวว่าการจัดทำรายการโทรทัศน์ลักษณะนี้เป็นรายการเฉพาะกลุ่ม จึงไม่ค่อยเป็นที่นิยมสำหรับคนทั่วไปและไม่สามารถสร้างผลกำไรได้ จึงไม่อาจกล่าวถึงความคุ้มทุนในเชิงเศรษฐศาสตร์ได้ แต่ความคุ้มค่าที่ Thai Deaf TV ได้รับ นั่นคือการสร้างพิธีกรคนหูหนวกต้นแบบอย่าง **คุณวัชรินทร์ ชาลี** ซึ่งเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่จุดประกายให้คนหูหนวกรุ่นใหม่มีความสนใจในการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์มากขึ้น

ด้วยความสนใจของคนหูหนวกรุ่นใหม่ในปัจจุบัน ทางสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) จึงได้จัดการอบรมพิธีกรคนหูหนวกคนรุ่นใหม่ขึ้น โดยมีคุณวัชรินทร์เป็นหนึ่งในวิทยากร ซึ่งไม่ได้เปิดโอกาสให้คนหูหนวกได้เข้าถึงสื่อเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้คนหูหนวกได้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตสื่อ 100% นับเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมในสังคมมากขึ้น

ดร.ตรี บุญเจือ
ผู้อำนวยการสำนักับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ
สำนักงาน กสทช.

พศ.ศิวินารถ หงษ์ประยูร
ผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV
รองคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คุณวัชรินทร์ ชาลี
พิธีกรคนหูหนวก

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 7 : เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการสื่อสารของคนพิการ

ประเด็น : TTRS กับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งเสริมการสื่อสารของคนพิการ และการเข้าถึงหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง

แขกรับเชิญ : ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมการมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ , อัทธภาภรณ์ เทียงปรีชา รักษ์ หัวหน้ากลุ่มบริการถ่ายทอดการสื่อสาร , ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย (TTRS)

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID TV

ศูนย์ TTRS คืออะไร?

มูลนิธิสากลคนพิการและสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้จัดตั้ง **ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย (TTRS)** โดยการสนับสนุนของกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) เพื่อให้คนหูหนวกสามารถสื่อสารกับคนทั่วไปผ่านกิจการโทรคมนาคมพื้นฐานได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ศูนย์ TTRS ให้บริการที่อำนวยความสะดวกในการสื่อสารให้แก่คนหูหนวก จำนวน 10 อย่างด้วยกัน ได้แก่ บริการ SMS ข้อความสั้น, บริการ TTRS Message, บริการ TTRS Live Chat, บริการสนทนาข้อความบน Website, บริการตู้ TTRS, บริการแอปพลิเคชัน TTRS Video, บริการ Caption, บริการปรับปรุงเสียงพูดสำหรับบุคคลที่ปากแห้งเพดานโหว่และบุคคลไร้กล่องเสียง, บริการโทรศัพท์วีดีโอหรือวิดีโอโฟน และบริการสนทนาวิดีโอ Website

ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย (TTRS) เปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีสามภาษามือที่พร้อมจะให้บริการตลอดเวลาทำการ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 8 : หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน
 ประเด็น : หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติ โดยยกตัวอย่าง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ศูนย์การเรียนรู้และแหล่งข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง (ความพิการด้านการเห็น และการได้ยิน)

แขกรับเชิญ : นายชลทิตย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐ (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์)

เพื่อนกับคนพันธุ์ D Disabled

Universal Design เพื่อคนทั้งมวล

การออกแบบ **Universal Design** คือการออกแบบสำหรับทุกคนเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการใช้งานในพื้นที่นั้นๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัด ซึ่งการออกแบบ Universal Design นั้น มีหลักการออกแบบที่เน้นหลักทางกายภาพเป็นส่วนใหญ่ เช่น ต้องมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการใช้งาน และต้องมีความยืดหยุ่นสำหรับผู้ใช้งานทุกประเภท เป็นต้น

ซึ่งถ้าเป็นในระดับสากลนั้น การออกแบบ Universal Design จะเพิ่มเทคโนโลยีการช่วยเหลือเข้าไปด้วยเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น แต่ทุกคนยังไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่นั้นๆ ได้ จะต้องเพิ่มในส่วนผู้ช่วยเหลือเข้ามา เช่น เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมมาอย่างดีเยี่ยม

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ โดยกรมธนารักษ์ เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่ได้มีการจัดทำ Universal Design ที่เอื้อเพื่อต่อคนพิการ เพื่อให้ทุกคนที่มีความหลากหลายมีสิทธิ์เข้าถึงในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานได้อย่างเท่าเทียม โดยภายในพิพิธภัณฑสถานได้มีการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการไว้อย่างน่าสนใจ เริ่มจากการจัดทำทาง **Braille Block** เพื่อใช้ในการนำทางนอกจากนี้ยังมีการจัดทำคำอธิบายเป็น **อักษรเบรลล์** เพื่อให้คนตาบอดสามารถที่จะรับรู้และเข้าใจถึงคำอธิบายสิ่งของต่างๆ รวมทั้งสามารถสัมผัสกับวัตถุที่จัดไว้ภายในพิพิธภัณฑสถานได้อีกด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่การออกแบบเพื่อคนตาบอดเท่านั้นแต่**พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์**แห่งนี้ยังมีการออกแบบสำหรับคนทั่วไป เช่น บริการวีลแชร์ บริการลิฟต์ รวมไปถึงห้องพยาบาล อีกด้วย

ไม่เพียงแต่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์แห่งนี้ ยังมีสถานที่อื่นในประเทศไทยที่มีการออกแบบ Universal Design เพิ่มมากขึ้น หากแต่บางที่ก็ไม่ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพราะผู้ออกแบบอาจไม่ได้มีความรู้และความเข้าใจที่เพียงพอ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการออกแบบ Universal Design เป็นอย่างมาก

สำหรับการจัดทำบริการ **AD (Audio Description) เพื่อคนพิการทางการเห็น** และ **CC (Closed Caption) เพื่อคนพิการทางการได้ยิน**นั้น แม้ไม่ได้จัดอยู่ในหมวดของ Universal Design เนื่องจากไม่ใช่การออกแบบพื้นที่ใช้สอยหรืออุปกรณ์ แต่บริการ AD และ CC ก็เป็นบริการที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสื่อได้

เพื่อนกับคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 9 : นวัตกรรมส่งเสริม Universal Design

ประเด็น : ตัวอย่างนวัตกรรม อุปกรณ์ ที่ส่งเสริมแนวคิดเรื่อง “Universal Design” “ห้องสมุดเสียงเคลื่อนที่” นวัตกรรมเพื่อคนพิการทางการได้ยิน “จอแสดงอักษรเบรลล์” นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อคนพิการทางการเห็น “ไม่ทำอัจฉริยะสำหรับคนตาบอด” นวัตกรรมแก้ปัญหาเพื่อคนพิการทางการเห็น , “App This is able และ โทรศัพท์บ้านสำหรับคนหูหนวก” นวัตกรรมเพื่อคนพิการทางการได้ยิน

แขกรับเชิญ : อ.วันทนี พันธ์ชาติ ที่ปรึกษาศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช.,อ.สิริลักษณ์ ลักขมีวิชย์ นักวิชาการอาวุโส ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช. ,อิชวัต บัลลพัวานิช ผู้ช่วยปฏิบัติงานวิจัย ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) สวทช.

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D
Disabled

นวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อคนตาบอด

ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED) จัดตั้งขึ้นเป็นศูนย์วิจัยพัฒนาเฉพาะทาง ภายใต้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) มีเป้าหมายเพื่อวิจัยพัฒนา **เครื่องมือแพทย์และเทคโนโลยีเพื่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้** รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการแพทย์ของประเทศไทย ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ และสุขภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อประโยชน์แก่คนทุกกลุ่มในสังคม โดยทีมวิจัยเทคโนโลยีที่ทุกคนเข้าถึงและสิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility and Assistive Technology: AAT) เป็นหน่วยงานภายใต้ A-MED ที่ทำหน้าที่วิจัยพัฒนางานทางด้าน Accessible Communication, Accessible Media และ Accessible Digital Learning

- EPUB** เป็นมาตรฐานหนังสือดิจิทัลที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้ สามารถอ่านได้ทางเว็บไซต์ <https://epub.aat.in.th> ซึ่งหนังสือดิจิทัลมาตรฐาน EPUB ในเว็บไซต์นี้เป็นหนังสือที่ผ่านการประกวดและคัดสรรแล้วว่าทุกคนสามารถอ่านได้
- QR และ SQR** เป็นบาร์โค้ดสองมิติสำหรับคนพิการโดย QR หรืออักษรฯ เป็นบาร์โค้ดสองมิติสำหรับคนพิการทางการเห็น เมื่อสแกนแล้วจะแสดงข้อความและมีเสียงอ่าน ส่วน SQR เป็นบาร์โค้ดสองมิติสำหรับคนพิการทางการได้ยิน เมื่อสแกนแล้วจะแสดงวิดีโอสามภาษา
- ระบบตรวจสอบเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (A-MED Web Accessibility Checker)** เพื่อใช้ในการตรวจสอบเว็บไซต์ตามมาตรฐาน WCAG คือ ให้ผู้ใช้รับรู้ได้ ให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ ให้ผู้ใช้เข้าใจได้ และให้เนื้อหารองรับเทคโนโลยีที่หลากหลาย ถ้าเว็บไซต์ผ่านการตรวจสอบตามมาตรฐานแล้วจะทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ได้

Facebook: เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled | YouTube: เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 10 : คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร
 ประเด็น : คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคม

แขกรับเชิญ : จอม-วีรภัทร ชูพรหมแก้ว Mister Deaf International Thailand 2019

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

การใช้สาธารณูปโภค ของคนพิการ

สาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร คือสิ่งที่มีความจำเป็นต่อมนุษย์ในแง่ของการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ได้อย่างง่ายดาย

จอม วีรภัทร ชูพรหมแก้ว Mister Deaf International Thailand 2019 ที่มีเส้นทางท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะใช้รถยนต์ส่งสาธารณะ ทั้งรถไฟฟ้า และรถประจำทางในการเดินทาง เพราะคนพิการจะได้รับสิทธิลดหย่อนค่าโดยสาร ซึ่งทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นอย่างมาก และในทุกสถานที่ที่จ่อมได้เดินทางไป เขามักจะศึกษาเรื่องราวของสถานที่เหล่านั้นให้กระจ่างแจ้งโดยอาศัยการอ่านจากป้ายหรือค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต พร้อมกับถ่ายรูปสถานที่ที่เก็บไว้เสมอ ก่อนจะนำเกร็ดความรู้ที่ได้ไปโพสต์ในสื่อออนไลน์ของตัวเอง เพื่อเป็นการบอกเล่าประสบการณ์ ความรู้ของตนให้กับเพื่อนคนหูหนวกที่ต้องการข้อมูลของสถานที่นั้นๆ

ซึ่งสิ่งที่จ่อมทำทั้งหมดนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางด้วยรถยนต์ส่งสาธารณะ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามข่าวสาร การสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตัวเอง และส่งต่อเรื่องราวดีๆ ผ่านสื่อออนไลน์ที่ตัวเองมีให้กับผู้อื่น ทำให้เห็นว่าหากคนพิการเลือกใช้สาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร ไปในทางที่สร้างสรรค์ ก็จะสามารถนำประโยชน์ของสิ่งเหล่านั้นมาพัฒนาคุณภาพชีวิตได้

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled **เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled**

เรื่องที่ 11 : Universal Design งานออกแบบเพื่อคนไทย

ประเด็น : การออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่สาธารณะสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ของนักออกแบบจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในประเทศไทย

แขกรับเชิญ : รองศาสตราจารย์ ดร.ชুমเขต แสงเจริญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

Thammasat Universal Design Center

ในปัจจุบัน ประเทศไทยเริ่มมีการออกแบบ **Universal Design** ที่ถูกต้องตามหลัก อารยสถาปัตย์มากขึ้น ซึ่งการออกแบบ Universal design นั้น **เป็นการออกแบบ เพื่อทุกคน** ไม่ว่าจะเป็นคนทั่วไป คนพิการ ผู้สูงอายุ เด็ก ให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ใด พื้นที่หนึ่งได้อย่างปลอดภัยและเท่าเทียม

ด้วยเหตุผลนี้เอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จึงได้จัดตั้งศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน หรือ **Thammasat Universal Design Center** ขึ้น เพื่อนำผลจากการวิจัยไปสู่การปรับปรุงพื้นที่ต่างๆ ให้ตรงตามหลักการอารยสถาปัตย์โดยเริ่มจาก ในมหาวิทยาลัยเอง เช่น **การปรับทางลาดให้มีความลาดชัน อยู่ที่ 4.76 องศา** พร้อมทั้งมีขอบกันตกและพื้นผิวที่ไม่ลื่นจนเกินไป มีการทำทาง **Braille Block** สำหรับคนพิการทางการเห็น รวมไปถึงการจัดตั้งศูนย์บริการนักศึกษาพิการ ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการเรียนการสอน เป็นต้น

ซึ่งในการออกแบบ Universal Design ของ Thammasat Universal Design Center นั้น มีหลักในการออกแบบ คือ **มีความปลอดภัย, มีความเรียบง่ายและใช้งานได้ง่าย, มีความยืดหยุ่นในการใช้งาน, ทุ่นแรงกายสะดวก และไม่ต้องออกแรง, ต้องเสมอภาคในการใช้งาน, ข้อมูลการใช้งานของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีความชัดเจน และมีพื้นที่ใช้งานที่เหมาะสม** เพื่อเป็นต้นแบบให้กับการออกแบบอารยสถาปัตย์ทั่วประเทศ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 12 : ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ

ประเด็น : ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ ด้วยการพูดคุยกับตัวแทนสื่อ หรือนักวิชาการด้านสื่อเพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดหลักของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ ข้อมูลข่าวสารจากกิจการโทรทัศน์

แขกรับเชิญ : กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา , วิทยุต บุณนาคนายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย , ตัวแทนวง S2S (วงดนตรีคนตาบอด)

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อของคนพิการ

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ของคนพิการ โดยเฉพาะคนหูหนวกและคนตาบอด ในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์เป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากคนหูหนวกสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างจำกัด เพราะเมื่อไม่สามารถได้ยินเสียงได้นั้นจึงมองเห็นเพียงแต่ภาพ ดังนั้นสื่อประเภทต่าง ๆ จึงจะต้องมีบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) และ ส่ามภาษามือ (Sign Language) โดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้ออกประกาศ กสทช. เรื่องการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์ ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานพื้นฐานให้มีการบริการคำบรรยายเสียงและบริการโทรทัศน์ที่จัดให้มีส่ามภาษามือเพื่อลดอุปสรรคในการเข้าถึง

เมื่อคนหูหนวกอ่านคำบรรยายแทนเสียง จะสามารถเข้าใจถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ แต่ควรจะมีส่ามภาษามือด้วย เนื่องจากคนหูหนวกบางคนไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้อย่างชำนาญ เพราะภาษามือ คือภาษาที่หนึ่งของคนหูหนวก ฉะนั้นการรับสื่อด้วยการอ่านคำบรรยายแทนเสียง อาจไม่สามารถทำให้คนหูหนวกเข้าถึง รับรู้ และใช้ประโยชน์จากสื่อได้ทั้งหมดหากมีส่ามภาษามือ จะช่วยให้เข้าใจได้มากขึ้น

ในส่วนของคนตาบอดนั้น เมื่อไม่สามารถเห็นภาพบนหน้าจอโทรทัศน์ได้ กสทช. ได้กำหนดให้สถานีโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล ต้องจัดให้มีการบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) ตามสัดส่วนที่กำหนด เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงสื่อของคนตาบอดเช่นกัน โดยเสียงที่คนตาบอดได้ยินต้องเป็นเสียงต้นฉบับของสื่อ เพื่อที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลต่างๆ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องได้ยินเสียงบรรยายภาพซึ่งบรรยายภาพเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นบนจอภาพ เพื่อให้คนตาบอดเข้าใจได้ว่า กำลังเกิดอะไรขึ้น

 เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled
 เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled

เรื่องที่ 13 : Audio description เพื่อคนพิการ (1)

ประเด็น : การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (1)

แขกรับเชิญ : กฤษณ์ สงวนปิยะพันธ์ (คุณหลุยส์ ผู้ก่อตั้ง Blind Theatre) ,รศ. อารดา ครุจิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID ZONE FILM

ความเป็นมา ของ AUDIO DESCRIPTION

บริการเสียงบรรยายภาพ หรือ Audio Description เป็นบริการที่จัดทำขึ้นเพื่อลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสื่อและส่งเสริมให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป

รศ. อารดา ครุจิต อาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวว่า “ต้นกำเนิดของบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ว่าเป็นบริการที่พัฒนาขึ้นในประเทศสเปน จัดทำขึ้นครั้งแรกในสื่อภาพยนตร์เพื่อให้ผู้ชมที่เป็นคนตาบอดสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เรื่องนั้นได้ จากนั้นก็ได้พัฒนาขึ้นมาและแพร่หลายไปในหลายประเทศ”

สำหรับประเทศไทยนั้น บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ในกิจการโทรทัศน์ เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2555 โดยการผลักดันจากคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมสิทธิในการเข้าถึงสื่อให้กับคนตาบอด จนทำให้เกิดบริการเสียงบรรยายภาพในประเทศไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

รศ. อารดา ครุจิต
อาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

AD)))

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 14 : Audio description เพื่อคนพิการ (2)

ประเด็น : การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (2)

แขกรับเชิญ : กิจกรรมทำสไลด์โรล

การผลิต AD

รศ. อารดา ครุจิต อาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้นิยามความหมายของ **Audio Description หรือ เสียงบรรยายภาพ**ไว้ว่าเป็นเสมือนบริการที่ลดช่องว่างในการรับสื่อระหว่างคนทั่วไปและคนตาบอด ทำให้คนทั้งสองกลุ่มสามารถพูดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องเดียวกันได้ ดังนั้น บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ที่จัดทำขึ้นจึงตอบโจทย์ในเรื่องของ**สิทธิและความยุติธรรมในการเข้าถึงสื่อของคนตาบอดในฐานะพลเมือง**

หลักการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) คือ การบรรยายภาพที่เกิดขึ้นในจอโทรทัศน์ซึ่งต้องสร้างความเข้าใจ แต่ในขณะเดียวกันต้องไม่ทำลายอรรถรสในการรับฟังของคนตาบอดด้วย ซึ่ง**การจัดทำมีอยู่ด้วยกัน 3 ขั้นตอน**

1. การเขียนบทเสียงบรรยายภาพ

2. การลงเสียง

3. การตัดต่อเสียงบรรยายภาพ

ซึ่งการจัดทำเสียงบรรยายภาพนั้นจะต้องใช้**คำที่เข้าใจง่ายและสละสลวย** สามารถออกถึงสื่อของภาพได้ **แต่ไม่ควรบอกเดสคิที่ซับซ้อน** เช่น สีม่วงอมเหลือง เป็นต้น

ทิวพี โลกน ถันกลอง พิธีกรคนตาบอดประจำรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า **การบอกสีในเสียงบรรยายภาพนั้นมีความจำเป็นกับคนตาบอด** เพราะสีสามารถบอกอารมณ์ของภาพได้ เช่น สีแดงคนตาบอดจะนึกถึงความร้อน สีเขียวจะนึกถึงป่าหรือธรรมชาติ โดยคนตาบอดสามารถเรียนรู้คุณสมบัติของสีจากประสบการณ์ในชีวิต เช่น แคร่รถมีสีส้มตามธรรมชาติ หากได้ยินเสียงบรรยายภาพว่าแคร่รถสีชมพู คนตาบอดก็จะคาดเดาได้ว่าแคร่รถนั้นผิดปกติหรือไม่เป็นธรรมชาตินั่นเอง

 [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#) [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 15 : Audio Description พิพิธบางลำพู

ประเด็น : แนวคิดเดียวกันกับการทำ Audio Description ในสื่อโทรทัศน์ เปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ เช่น การจัดงานนิทรรศการต่าง ๆ เพื่อคนพิการทางการเห็น จากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ โดยอัปเดตตามสถานการณ์การจัดงานปัจจุบัน เช่น มิวเซียมสยาม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่รองรับคนพิการทางการเห็น การจัดทำ Audio Description เสียงบรรยายภาพในมิวเซียม เพื่อให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าใจได้

แขกรับเชิญ : ชลทิตย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐ (พิพิธบางลำพู) ,ดร.ธีร์ธวัช เจนวัชรรัักษ์ (ผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพพิพิธบางลำพู)

พิพิธบางลำพู ภายใต้การดูแลของกรมธนารักษ์ เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่มีการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ หรือ Audio Description (AD) เพื่อให้คนตาบอดสามารถรับรู้ข้อมูลภายในพิพิธภัณฑสถานได้อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป

ภายในพิพิธบางลำพูได้จัดแสดงเรื่องราวและวิถีชีวิตในอดีตของชุมชนย่านบางลำพู โดยมี**การจัดนิทรรศการ และแบบจำลอง** ที่สามารถจับต้องได้ มี **QR Braille** ซึ่งเป็นบริการในรูปแบบของเสียงบรรยายภาพ (AD) ทำหน้าที่เป็นเสมือนดวงตาให้แก่คนตาบอดในการอธิบายว่าวัตถุหรือแบบจำลองที่อยู่ตรงหน้ามีลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ ยังมีการ**จัดทำคำอธิบายอักษรเบรลล์**ควบคู่ไปกับคำอธิบายที่เป็นเสียงอีกด้วย

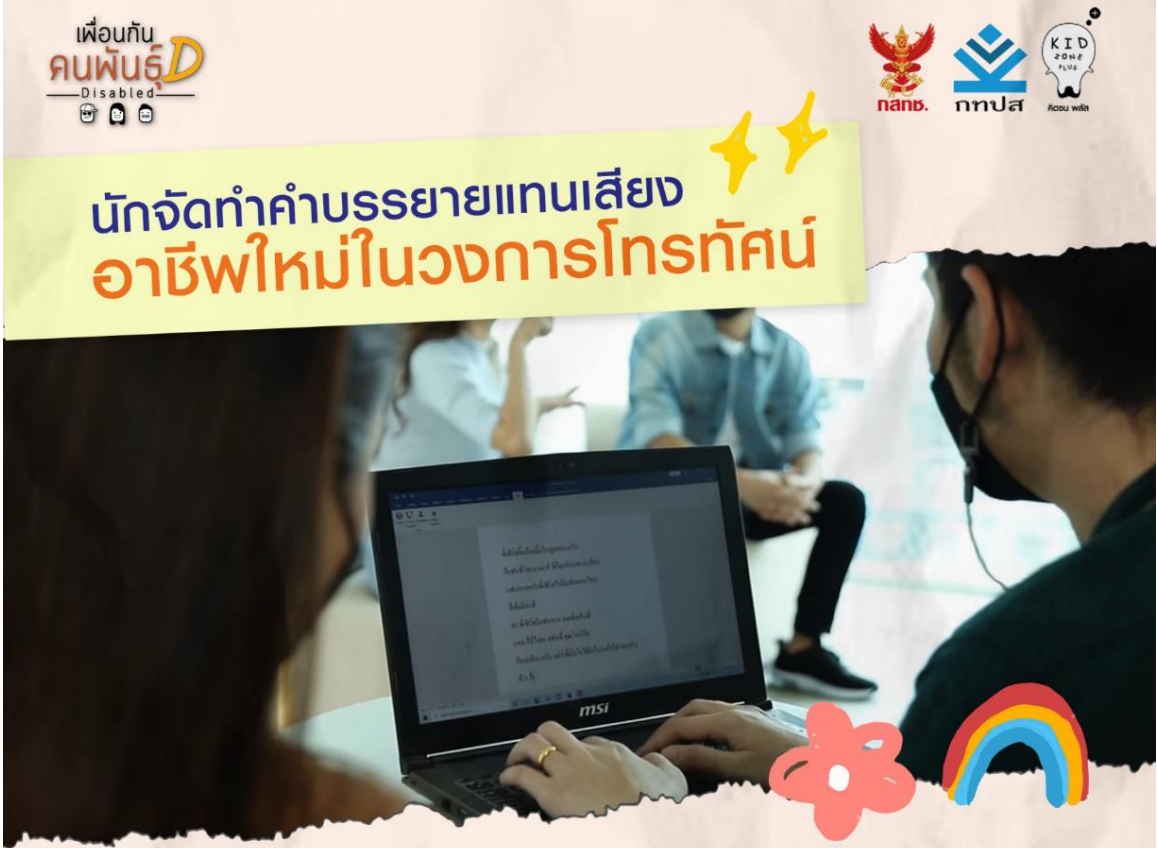
ดร.ธีร์ธวัช เจนวัชรรัักษ์ ผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพให้กับพิพิธบางลำพูกล่าวว่า “การเขียนบทเสียงบรรยายภาพในพิพิธภัณฑสถานใช้หลักการเดียวกันกับการเขียนบทเสียงบรรยายภาพในรายการโทรทัศน์ แต่ในพิพิธภัณฑสถานจะไม่มีช่องว่างเสียงมากำหนด แต่ถึงอย่างนั้นการเขียนบทเสียงบรรยายภาพก็ควรคำนึงถึงระยะเวลาด้วย หากเสียงบรรยายภาพนั้นยาวจนเกินไปคนตาบอดก็จะไม่อยู่ฟัง แต่หากสั้นเกินไปรายละเอียดของชิ้นงานที่บรรยายก็อาจหายไปด้วย ซึ่งในปัจจุบัน บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ในต่างประเทศ ไม่ได้มีเพียงในพิพิธภัณฑสถานหรือในรายการโทรทัศน์เท่านั้นแต่ยังพัฒนาไปถึงกิจกรรมอื่นๆ เช่น ในแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย รวมถึงในละครเวที ในขณะที่ในประเทศไทยยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายนัก แต่ถ้าสามารถทำได้ ก็จะเป็นการเพิ่มโอกาสให้แก่คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ครบในทุกมิติ”

 [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#) [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 16 : คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง อาชีพใหม่ในวงการโทรทัศน์

ประเด็น : อาชีพใหม่ในวงการทีวี – คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน กสทช., เดชาวัต จิงจตุพรชัย ผู้จัดทำคำบรรยายแทนเสียงมืออาชีพ ,ธัญชนก จิตตกุล (เฟิร์ส) นักแสดงคนหูหนวก

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

นักจัดทำคำบรรยายแทนเสียง อาชีพใหม่ในวงการโทรทัศน์

การจัดทำคำบรรยายแทนเสียง หรือ Closed Captions (CC) คือเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวก เพื่อให้สามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม ผ่านทางข้อความที่ปรากฏบนหน้าจอในช่วงเวลาเดียวกับที่มีเสียงในรายการ เช่น เสียงพูด เสียงบรรยาย เสียงธรรมชาติ เสียงดนตรี เสียงรถ เป็นต้น

การจัดทำคำบรรยายแทนเสียงสามารถทำได้ทั้งการจัดทำแบบสด (Live Captioning) ซึ่งเป็นการจัดทำในรายการสดหรือในงานพิธีการต่างๆ และ**การจัดทำแบบล่วงหน้าหรือที่เรียกว่า Pre-recorded Program Captioning** ซึ่งจัดทำก่อนที่รายการหรือภาพยนตร์จะออกอากาศจริง

ในปัจจุบันการจัดทำคำบรรยายแทนเสียง เป็นอาชีพใหม่ที่เป็นที่ต้องการเป็นอย่างมาก เพราะมีการให้บริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในช่องดิจิทัลทีวีมากขึ้น อีกทั้ง คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ยังกำหนดให้มีการจัดทำคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในช่องดิจิทัลทีวีไม่น้อยกว่า 60 นาทีต่อวัน และกำหนดสัดส่วนให้เพิ่มขึ้นในปีต่อไป แต่ผู้จัดทำคำบรรยายแทนเสียงในปัจจุบันยังมีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเทียบกับสัดส่วนการผลิตคำบรรยายแทนเสียงที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นในอนาคต

[f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#) [y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 17 : ความแตกต่างของ Closed Captions และ Subtitles

ประเด็น : Captions (คำบรรยายแทนเสียง) ไม่ใช่ Subtitles เพราะไม่ใช่การแปล แต่เป็นการบรรยายแทนเสียงพูด และเสียงสิ่งแวดล้อม

แขกรับเชิญ : อาจารย์วิทย์ุต บุญนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

Closed Captions

คืออะไร ?

คำบรรยายแทนเสียง หรือ Closed Captions (CC) เป็นบริการที่จัดทำขึ้นสำหรับคนหูหนวก เพื่อให้สามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้

โดย CC นั้น มีการใช้ครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2515 สำหรับประเทศไทย เริ่มใช้ในกิจการโทรทัศน์ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2557 ซึ่งเริ่มแรกนั้น เป็น Captions ในรูปแบบของ Open Captions หรือเป็นแบบพ๊อป ต่อมา ได้กลายมาเป็นแบบ Closed Captions ซึ่งสามารถเลือก เปิด - ปิด ได้

เมื่อคนหูหนวก ไม่ได้ยินเสียง ฉะนั้นสิ่งต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้น คนหูหนวกจะ สามารถรับรู้ได้ทางการเห็น การอ่าน จึงต้องใช้ Captions เพื่ออธิบายแทนเสียงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงเพลง ดนตรี เสียงคนหัวเราะ

หลักการของการทำ Closed Captions

1. หลักแห่งความถูกต้อง
2. หลักแห่งความรับผิดชอบ
3. หลักของความคงเส้นคงวา
4. หลักของความชัดเจน

ซึ่งแท้จริงแล้ว **ประโยชน์ของ Closed Captions** นี้ไม่เพียงแต่เพื่อให้คนหูหนวกสามารถเข้าถึงสื่อได้เท่านั้น แต่สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้สูงอายุ เด็ก ก็สามารถใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง เพื่อช่วยให้เข้าใจสื่อได้มากยิ่งขึ้นได้

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 18 : คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (1)

ประเด็น : คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (1)

แขกรับเชิญ : น้องมาร์กี้ วิษณุ สาซ่อฟ้า Miss Deaf Queen Thailand 2020

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled ๒๐๒๐

nabp. กทปส KID ZONE

คำบรรยายแทนเสียง กับ คนหูหนวก

คนหูหนวกเป็นกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรม การรับสื่อไม่ได้แตกต่างไปจากคนทั่วไป ดังเช่น มาร์กี้ วิษณุ สาซ่อฟ้า Miss Deaf Queen Thailand 2020 นางงาม LGBTQ คนหูหนวกที่ ชื่นชอบการรับชมข่าวสารและรายการบันเทิงผ่าน สื่อโทรทัศน์

มาร์กี้ กล่าวว่า เธอเป็นคนที่ชอบดูโทรทัศน์มาตั้งแต่วัยเยาว์ โดยส่วนใหญ่จะรับชม รายการบันเทิงเป็นหลักเพราะส่วนตัวแล้วมาร์กี้ชื่นชอบในเรื่องความบันเทิง ความงาม แฟชั่น แต่ก็รับชมไม่ค่อยเข้าใจเท่าไรนัก บางครั้งต้องตีความหรือคาดเดาเองจากภาพที่เห็น เนื่องจาก ในอดีตรายการเหล่านั้นไม่มีบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) และบริการล่ามภาษามือ (SL) จะมีก็เพียงในรายการข่าวเท่านั้น

จากคำบอกเล่าของมาร์กี้...รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จึงได้ให้มาร์กี้และม่อน นเรนทร พิธีกรคนหูหนวกประจำรายการได้แข่งขันการทำไ้ม้เค็มตามวิดีโอสาริต ซึ่งมาร์กี้ได้รับชมวิดีโอสาริต ที่มีบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในขณะที่ม่อนได้รับชมวิดีโอสาริตที่ไม่มีบริการคำบรรยาย แทนเสียง (CC) ผลการแข่งขันมาร์กี้สามารถทำไ้ม้เค็มตามขั้นตอน ทั้งวิธีทำและอัตราส่วนผสม ที่ใช้ในการทำไ้ม้เค็มได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ม่อนนั้นทำไ้ม้เค็มออกมาไม่ตรงตามสูตรในวิดีโอสาริต

จากบททดสอบครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าการที่คนหูหนวกจะรับสื่อได้อย่างเข้าใจและได้สาระ ครบถ้วนจากสื่อ นั้นจะต้องอาศัยบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) หรือบริการล่ามภาษามือ (SL) เพราะหากปราศจากซึ่งบริการดังกล่าวแล้ว คนหูหนวกอาจเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ ดังนั้น บริการที่ส่งเสริมให้คนหูหนวกสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียมจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 19 : คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (2)

ประเด็น : คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการคำบรรยายแทนเสียง (2)

แขกรับเชิญ : โรงพยาบาลสนาม ม.ธรรมศาสตร์

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D
Disabled
๒๕๖๓

คำบรรยายแทนเสียง กับคนหูหนวก

แม้ในปัจจุบัน รายการโทรทัศน์ในประเทศไทยจะมีบริการ **คำบรรยายแทนเสียง (CC)** ตามที่กำหนดในประกาศของ กสทช. แต่รายการที่มีบริการคำบรรยายแทนเสียงนั้น ถือว่ายังมีสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนรายการโทรทัศน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันทำให้คนหูหนวกเลือกรับสื่อได้อย่างจำกัด ดังนั้นบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) จึงมีความสำคัญกับคนหูหนวกอย่างมากในการเข้าถึงสาระความรู้จากรายการโทรทัศน์

CC

ในตอนนี ม่อนและพิธีกรในรายการ ได้อสาทำพิซซ่าเพราะไข่ดาว และ พัดพริกแกงหมูชิ้นไข่ดาว เพื่อนำไป **บริจาคให้แก่โรงพยาบาลสนาม** โดยม่อนเป็นคนลงมือทำอาหารครั้งนี้ด้วยตัวเอง เขาเล่าว่า ได้เรียนรู้เคล็ดลับในการทำอาหารจากการรับชม**รายการทำอาหารที่มีบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC)** จึงทำให้สามารถพัฒนาฝีมือการทำอาหารของตน รวมถึงนำเทคนิคที่ได้เรียนรู้จากการรับชมรายการมาใช้อีกด้วย

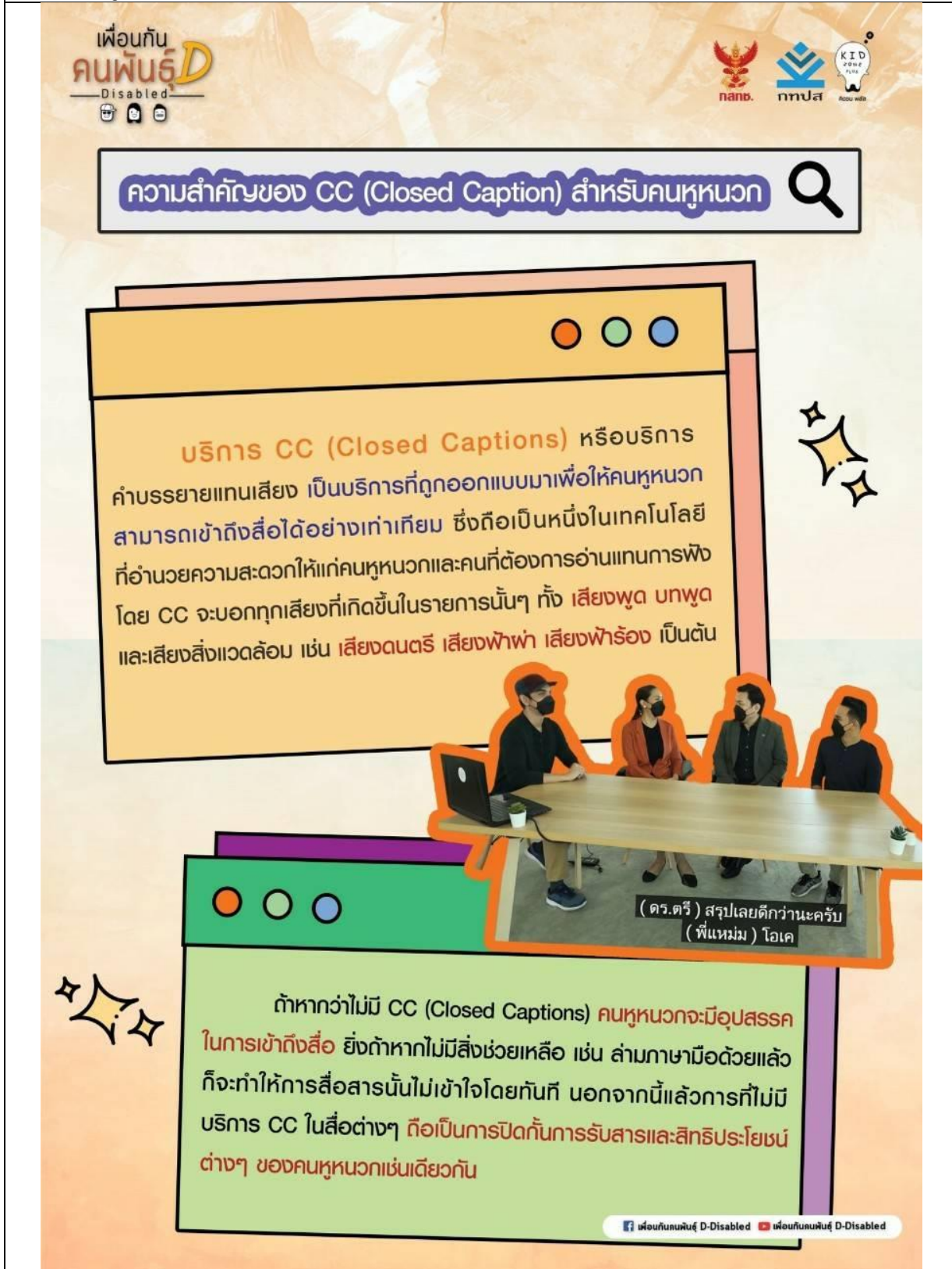
ม่อนยังเล่าอีกว่า ก่อนที่รายการโทรทัศน์ในประเทศไทยจะมีบริการคำบรรยายแทนเสียงนั้น **เวลาที่คนหูหนวกได้รับชมรายการโทรทัศน์จะต้องตีความและคาดเดาจากภาพในรายการเอง** เช่น หากรับชมรายการทำอาหารแล้วเห็นพิธีกรกำลังสาธิตการเลือกปลาที่ต้องคาดเดาจากภาพว่าปลาแบบใดที่เป็นปลาสด เนื่องจากไม่มีข้อความให้อ่าน เป็นต้น ดังนั้น บริการคำบรรยายแทนเสียงที่มีในปัจจุบันจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากต่อการรับสื่อของคนหูหนวก และหากในอนาคตจะมีบริการนี้ในรายการทุกประเภท ก็จะช่วย **โอกาสให้คนหูหนวกได้เรียนรู้และพัฒนาตัวเองได้มากยิ่งขึ้น**

 เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 20 : Closed Captions สื่อเพื่อคนพิการ

ประเด็น : การจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) สำหรับคนพิการทางการได้ยิน ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

แขกรับเชิญ : ตี-วิวิศน์ บวรกীরติขจร (ตี AF)

เพื่อนกับ คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID FRIENDLY

ความสำคัญของ CC (Closed Caption) สำหรับคนหูหนวก

บริการ CC (Closed Captions) หรือบริการคำบรรยายแทนเสียง เป็นบริการที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้คนหูหนวกสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้แก่คนหูหนวกและคนที่ต้องการอ่านแทนการฟัง โดย CC จะบอกทุกเสียงที่เกิดขึ้นในรายการนั้นๆ ทั้ง เสียงพูด บทพูด และเสียงสิ่งแวดล้อม เช่น เสียงดนตรี เสียงฟ้าผ่า เสียงฟ้าร้อง เป็นต้น

(ดร.ตรี) สำปเลยดีกว่านะครับ
(พีแหม่ม) โอเค

ถ้าหากว่าไม่มี CC (Closed Captions) คนหูหนวกจะมีอุปสรรคในการเข้าถึงสื่อ ยิ่งถ้าหากไม่มีสิ่งช่วยเหลือ เช่น ลำบากงามือด้วยแล้ว ก็จะทำให้การสื่อสารนั้นไม่เข้าใจโดยทันที นอกจากนี้แล้วการที่ไม่มีบริการ CC ในสื่อต่างๆ ถือเป็นกีดกันการรับสารและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของคนหูหนวกเช่นเดียวกัน

เพื่อนกับคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกับคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 21 : คนตาบอดกับบริการ AD (1)

ประเด็น : คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อรัง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (1)

แขกรับเชิญ : เอกกมล แพทยานันท์ นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ,น้องปอนด์ กลุ่มตาบอดที่ทำงานปิ่น

บริการเสียงบรรยายภาพ หรือ Audio Description (AD) เป็นบริการที่ช่วยให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้ออกประกาศเกี่ยวกับมาตรฐานพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์ ซึ่งภายใต้ประกาศนี้กำหนดให้ ช่องโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องจัดให้มีบริการเสียงบรรยายภาพ ไม่น้อยกว่า 30 นาทีต่อวันและกำหนดสัดส่วนให้เพิ่มขึ้นในปีต่อไป

หลักการของเสียงบรรยายภาพ

อธิบายใจความสำคัญของฉากสถานที่ ตัวละคร

อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นบนจอภาพ ไม่บอกเหตุการณ์ล่วงหน้า

ผู้พากย์เสียง AD ควรมีความแตกต่างจากเสียงหลักในรายการ

ปอนด์ พชร ด้านประภา เป็นคนพิการทางการเห็นที่ใช้ประโยชน์จากบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ทำให้เขาสามารถที่จะรับรู้ข่าวสารได้เข้าใจมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากกิจกรรมนับดินน้ำมันที่ได้ทดลองทำในรายการ โดยจินตนาการจากการฟังเสียงบรรยายภาพ ซึ่งในอนาคตปอนด์อยากให้มีการจัดทำ AD ในสื่อออนไลน์ เช่น YouTube และ Tik Tok เพราะในปัจจุบันคนพิการทางการเห็นรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากช่องทางสื่อออนไลน์มากขึ้น

Facebook: เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled

YouTube: เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled

ผลงานศิลปะของปอนด์และก๊อปปี้

ดินน้ำมันที่ปั้นขึ้นจากจินตนาการจากการฟัง Audio Description

เรื่องที่ 22 : คนตาบอดกับบริการ AD (2)

ประเด็น : คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตารือนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ (2)

แขกรับเชิญ : วง S2S (วงดนตรีคนตาบอด)

เพื่อนกัน
คนพันธุ์ D
Disabled
☺ ☹ ☹ ☹

nanb. กทปส KID 2018

คนตาบอด คนสายตารือนราง กับการใช้บริการเสียงบรรยายภาพ AD)))

การรับสื่อของคนตาบอดนั้นเป็นการรับสื่อโดยอาศัยการฟังเป็นหลัก ดังนั้นบริการเสียงบรรยายภาพ หรือ Audio Description (AD) จึงเป็นบริการที่ช่วยให้คนตาบอดสามารถรับสื่อได้อย่างเข้าใจและมีอรรถรส รับรู้และเข้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นบนจอภาพได้ ซึ่งนอกจากจะให้ความบันเทิงแล้ว บริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ยังช่วยให้คนตาบอดสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการรับสื่อไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ อาทิเช่น

นักดนตรี

การซ้อมเล่นดนตรีผ่านระบบออนไลน์ มีโอกาสเกิดปัญหา ด้านสัญญาณเสียงได้ ฉะนั้นจึงต้องมีการตั้งค่าระดับเสียงในโปรแกรม สอนกาออนไลน์ให้เป็นคุณภาพสูง ซึ่งคนตาบอดสามารถเรียนรู้วิธีการทำได้ผ่านช่องทาง YouTube ที่มีบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) รวมถึงสื่อการสอนเล่นดนตรีต่างๆ ทั้งภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ที่มีบริการเสียงบรรยายภาพ เพื่อให้คนตาบอดเข้าใจถึงตำแหน่งและ อธิบายในการเล่นดนตรีมากยิ่งขึ้น

บาร์ิสต้า

บาร์ิสต้าเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่คนตาบอดสามารถเรียนรู้ การทำเครื่องดื่มผ่านช่องทาง YouTube ที่มีบริการ เสียงบรรยายภาพได้ ซึ่งบริการนี้ทำให้คนตาบอดเข้าใจใน วิธีการทำเครื่องดื่ม ตั้งแต่การใช้อุปกรณ์ รวมไปถึงส่วนผสม ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

AD))) AD)))

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 23 : นักพัฒนา AD ผู้สร้างสื่อในโลกมีด

ประเด็น : อาชีพใหม่ของคนเขียนบท และคนใช้เสียง ในการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (เขียนบทเสียงบรรยายภาพ / ลงเสียงบรรยายภาพ) ที่ต้องมีทักษะ และความชำนาญเฉพาะทาง

แขกรับเชิญ : อ.กุลภัสสร กัญจนกรางกูร อาจารย์ประจำ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี , นีร์นาริน ครุจิต นักเขียนบท AD รุ่นใหม่ , พิรติ จุติเสถียรกุล นักศึกษา คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

วิธีการผลิต AD

บริการเสียงบรรยายภาพ หรือ Audio Description (AD) คือ บริการที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียมผ่านเสียงบรรยาย เช่น การกระทำ ลักษณะ รูปร่าง สีหน้า รวมไปถึงสีสันที่เกิดขึ้นบนหน้าจอโทรทัศน์ในขณะที่เกิดช่องว่างเสียง

วิธีการทำเสียงบรรยายภาพ (AD) นั้น **ผู้จัดทำจะต้องรับชมรายการหรือชิ้นงานที่ต้องจัดทำบริการ เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวมก่อนเป็นอันดับแรก** รวมถึงวิเคราะห์ช่องว่างเสียงที่สามารถใส่เสียงบรรยายภาพลงไปได้โดยไม่ทำลายอรรถรสในการรับฟังของคนตาบอด จากนั้นจึงเขียนบทเสียงบรรยายภาพ โดยต้องใช้คำที่เข้าใจได้ง่าย กระชับ ไม่ซับซ้อน ฟังแล้ว ไม่ต้องตีความซ้ำ แต่ต้องสละสลวย ฟังแล้วเกิดภาพในจินตนาการ และพอดีกับช่องว่างเสียงที่มีอยู่

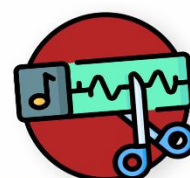
คุณสมบัติที่ดีของผู้ผลิตเสียงบรรยายภาพ (AD) นั้น จะต้องมิตักษะ 3 ด้าน คือ

ทักษะทางด้านภาษา มีความรอบรู้ในเรื่องของคำศัพท์ มีความสามารถในการเรียบเรียงประโยคได้ดี

มีน้ำเสียงน่าฟัง รู้จักวิธีการเลือกใช้เสียง และออกเสียงได้อย่างชัดเจนชัดคำ

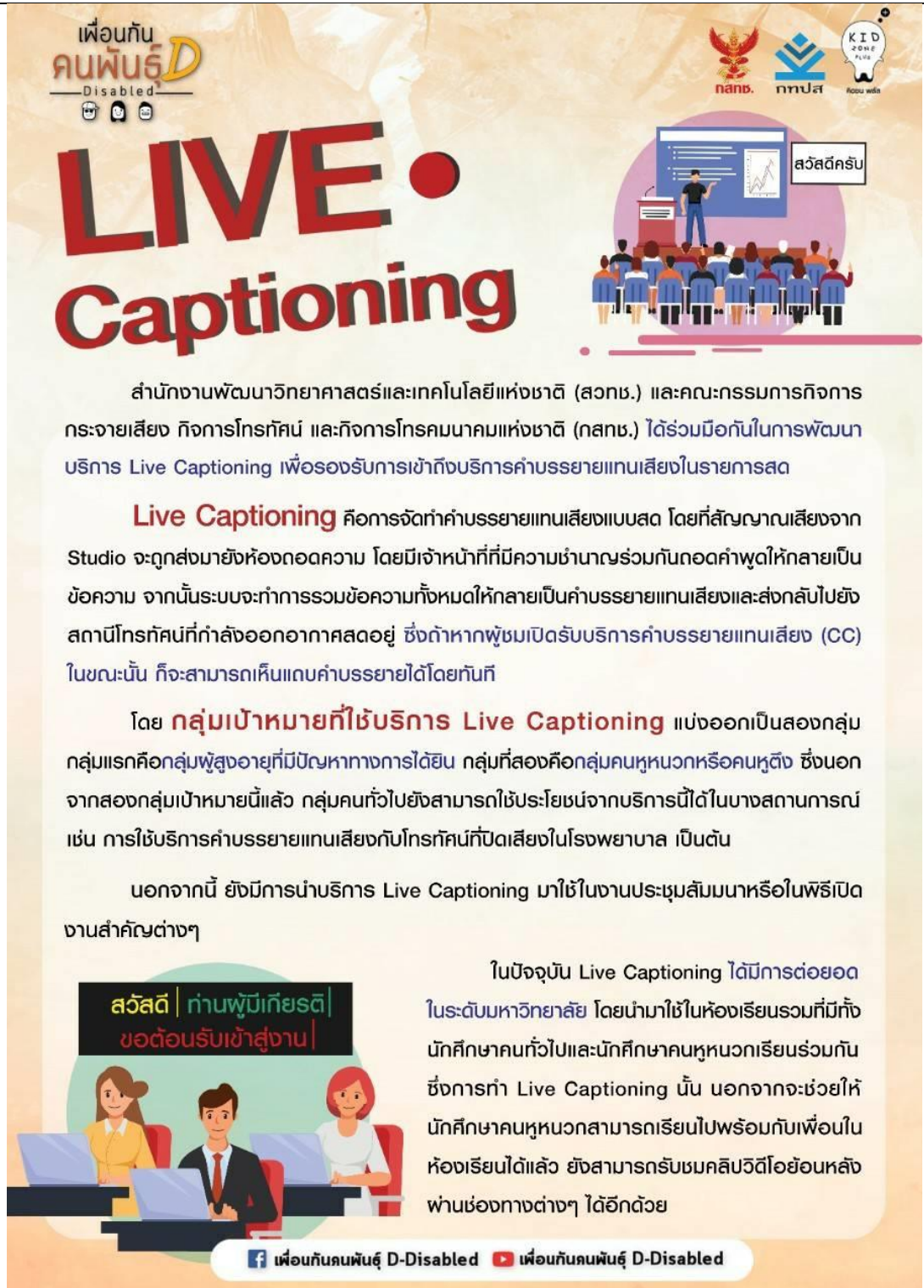
ทักษะที่ดีในการตัดต่อและการผสมเสียง เพื่อไม่ให้เสียงบรรยายภาพ (AD) โปะกระทบกับเนื้อหาหลักของรายการ

ซึ่งตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการในกิจการโทรทัศน์ กำหนดให้ช่องดิจิทัลทีวีต่างๆ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจะต้องจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) **ไม่น้อยกว่า 30 นาทีต่อวันและกำหนดสัดส่วนให้เพิ่มขึ้นในปีถัดไป**

จะเห็นได้ว่าการผลิตคำบรรยายแทนเสียง (AD) ถือเป็นอีกหนึ่งทักษะที่สามารถต่อยอดไปเป็นอาชีพได้ในอนาคต

เรื่องที่ 24 : Live Caption เมื่อฉันชวนเพื่อนทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด
ประเด็น : คำบรรยายแทนเสียงแบบสด ความท้าทายของการใช้เทคโนโลยี – ประเทศไทยเราอยู่ตรงไหน ใช้
 การจำเสียงพูดได้ดีเพียงใด หรือใช้การช่วยกันพิมพ์ – โอกาสในการพัฒนา

แขกรับเชิญ : ดร.ณัฐนันท์ ทัดพิทักษ์กุล หัวหน้าทีมวิจัยเทคโนโลยีที่ทุกคนเข้าถึงและสิ่งอำนวยความสะดวก
 (AAT) ,ดร.อนันต์ลดา โชติมงคล นักวิจัย ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-
 MED) สวทช.

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

LIVE • Captioning

สวัสดีครับ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้ร่วมมือกันในการพัฒนาบริการ Live Captioning เพื่อรองรับการเข้าถึงบริการคำบรรยายแทนเสียงในรายการสด

Live Captioning คือการจัดทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด โดยที่สัญญาณเสียงจาก Studio จะถูกส่งมายังห้องถอดความ โดยมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญร่วมกันถอดคำพูดให้กลายเป็นข้อความ จากนั้นระบบจะทำการรวมข้อความทั้งหมดให้กลายเป็นคำบรรยายแทนเสียงและส่งกลับไปยังสถานีโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศสดอยู่ ซึ่งถ้าหากผู้ชมเปิดรับบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ในขณะนั้น ก็จะสามารภเห็นแถบคำบรรยายได้โดยทันที

โดย **กลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการ Live Captioning** แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกคือกลุ่มผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางการได้ยิน กลุ่มที่สองคือกลุ่มคนหูหนวกหรือคนหูตึง ซึ่งนอกจากสองกลุ่มเป้าหมายนี้แล้ว กลุ่มคนทั่วไปยังสามารถใช้ประโยชน์จากบริการนี้ได้ในบางสถานการณ์ เช่น การใช้บริการคำบรรยายแทนเสียงกับโทรทัศน์ที่ปิดเสียงในโรงพยาบาล เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีการนำบริการ Live Captioning มาใช้ในงานประชุมสัมมนาหรือในพิธีเปิดงานสำคัญต่างๆ

ในปัจจุบัน Live Captioning ได้มีการต่อยอดในระดับมหาวิทยาลัย โดยนำมาใช้ในห้องเรียนรวมที่มีทั้งนักศึกษาคนทั่วไปและนักศึกษาคนหูหนวกเรียนร่วมกัน ซึ่งการทำ Live Captioning นั้น นอกจากจะช่วยให้นักศึกษาคนหูหนวกสามารถเรียนไปพร้อมกับเพื่อนในห้องเรียนได้แล้ว ยังสามารถรับชมคลิปวิดีโอย้อนหลังผ่านช่องทางต่างๆ ได้อีกด้วย

สวัสดี | ท่านผู้เกียรติ | ขอต้อนรับเข้าสู่งาน |

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 25 : ล่ามภาษามืออาชีพ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก

ประเด็น : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ บุคคลสำคัญในบริการที่ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์ จึงต้องรักษา

แพกรับเชิญ : อ.นพวรรณ ชัยณรงค์ (ล่ามภาษามือสากล), ธนภัทร มหาวนากุล (ล่ามภาษามือรุ่นใหม่)

ล่ามภาษามือสากล

ภาษามือ นั้นมีหลายประเภท โดยจำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคนี้ๆ ซึ่งภาษามือสากลเป็นภาษามือกลางที่คนหูหนวกทั่วโลกใช้ในการสื่อสารและรับข่าวสารระหว่างกัน สามารถเปรียบเทียบกับได้กับภาษาอังกฤษที่เราใช้สื่อสารกันทั่วโลก

วิธีการทำงานของล่ามภาษามือสากล

แบบที่ 1

วิทยากรคนทั่วไปชาวต่างชาติ → ภาษาอังกฤษ → ล่ามแปลภาษา → ภาษาไทย → ล่ามคนทั่วไปภาษามือไทย → คนหูหนวกชาวไทย

วิทยากรคนทั่วไปชาวต่างชาติ → ภาษาอังกฤษ → ล่ามแปลภาษา → ภาษาไทย → ล่ามคนทั่วไปภาษามือไทย → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → คนหูหนวกชาวต่างชาติ และคนหูหนวกชาวไทย

แบบที่ 2

ในต่างประเทศ
คนหูหนวกชาวต่างชาติ → ภาษามือต่างชาติ → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → ภาษาไทย → ล่ามคนทั่วไปแปลภาษาเป็นภาษาพูด → ภาษาอังกฤษ → วิทยากรคนทั่วไปชาวต่างชาติ

ในประเทศไทย
คนหูหนวกชาวต่างชาติ → ภาษามือต่างชาติ → ล่ามภาษามือสากลแปลเป็นภาษามือไทย → ภาษาไทย → ล่ามภาษามือไทย → ล่ามแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ → ภาษาอังกฤษ → วิทยากรคนทั่วไปชาวต่างชาติ

แบบที่ 3

วิทยากรคนหูหนวกชาวต่างชาติ → ภาษามือต่างชาติ → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → ภาษาไทย → ล่ามคนทั่วไปแปลภาษามือไทยเป็นภาษาพูด → คนทั่วไปชาวไทย

วิทยากรคนหูหนวกชาวต่างชาติ → ภาษามือต่างชาติ → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → คนหูหนวกชาวไทย

แบบที่ 4

คนหูหนวกชาวไทย → ภาษามือไทย → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → ภาษาไทย → วิทยากรคนหูหนวกชาวต่างชาติ

คนทั่วไปชาวไทย → ภาษาไทย → ล่ามคนทั่วไปภาษามือไทย → ภาษาไทย → ล่ามคนหูหนวกภาษามือสากล → วิทยากรคนหูหนวกชาวต่างชาติ

เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled

เรื่องที่ 26 : เสียงเพลงในโลกเงียบ

ประเด็น : การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (1)

แขกรับเชิญ : นุชรินทร์ รัญญะวิทย์ (ล่ามภาษามือ)

เพื่อนกันคนพันธุ์ D
Disabled

ความสำคัญของล่ามภาษามือ

บริการล่ามภาษามือ (SL) เป็นบริการที่คนหูหนวกคุ้นเคยและเข้าถึงคนหูหนวกได้ในทุกช่วงวัย เนื่องจากคนหูหนวกใช้ภาษามือเป็นภาษาที่หนึ่งในการสื่อสาร

ม่อน บุรณกร น้อยพวง พิธีกรคนหูหนวกประจำรายการได้กล่าวไว้ว่า รายการเพลงหรือสื่อบันเทิงเป็นสื่ออีกแขนงหนึ่งที่คนหูหนวกให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะคนหูหนวกชอบความบันเทิงไม่ต่างไปจากคนทั่วไป **หากแต่ในปัจจุบันนี้บริการล่ามภาษามือ (SL) มีเพียงในรายการข่าวหรือรายการสาระความรู้เท่านั้น** ในขณะที่สื่อบันเทิงส่วนใหญ่โดยเฉพาะดนตรี หรือเพลงนั้นไม่มีบริการล่ามภาษามือ

แม้จะมีคำบรรยายแทนเสียง (CC) เข้ามาเป็นทางเลือก **แต่คนหูหนวกบางกลุ่มนั้นอาจไม่เข้าใจรูปประโยคภาษาไทยเพราะเรียนรู้ภาษามือเป็นภาษาแรก และไวยากรณ์ของทั้งสองภาษานั้นไม่เหมือนกัน** นั่นทำให้คนหูหนวกไม่สามารถเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป

นุช นุชรินทร์ รัญญะวิทย์ ผู้ซึ่งทำงานเป็นล่ามภาษามือในรายการข่าวและล่ามแปลภาษามือให้กับคนหูหนวกมานานกว่า 10 ปี ได้กล่าวว่า ล่ามภาษามือไทยนั้นมีความสามารถในการแปลภาษามือได้หลากหลายรูปแบบทั้งการให้บริการล่ามภาษามือในรายการข่าว การแปลภาษามือเพื่อการสื่อสาร รวมไปถึงการแปลเพลงเป็นภาษามือ เช่น เพลงต่างอย่ ที่นุชก็สามารถแปลเป็นภาษามือได้

แต่กว่าในประเทศไทยบริการล่ามภาษามือในสื่อมักจะมีในรายการข่าวเป็นหลัก **หากในอนาคตจะมีข้อกำหนดหรือผู้ผลิตให้ความสำคัญกับการเข้าถึงสื่อสำหรับคนหูหนวกมากขึ้น อาจทำให้การให้บริการล่ามภาษามือถูกจัดทำอย่างแพร่หลายมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน**

นุช นุชรินทร์
ล่ามภาษามือ

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 27 : เสียงสะท้อนจากโลกเงียบ

ประเด็น : การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้บริการ และสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (2)

แขกรับเชิญ : สุนิสา จันทรสกุณฑ์ ล่ามภาษามือผู้ที่เคยแปลละครเรื่องบุพเพสันนิวาส

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID

ล่ามภาษามือละคร

ในกิจการโทรทัศน์ เราอาจจะเคยเห็น **การให้บริการล่ามภาษามือ** เฉพาะในรายการข่าวหรือรายการสาระประโยชน์เป็นส่วนใหญ่ แต่ในรายการบันเทิง เช่น ละครโทรทัศน์ กลับไม่มีการให้บริการดังกล่าว ซึ่งคนหูหนวกเองก็ต้องการให้มีบริการล่ามภาษามือในรายการบันเทิงด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้เอง **คุณปลาย สุนิสา จันทรสกุณฑ์** ล่ามภาษามืออาชีพจึงได้ทดลองแปลละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาสเป็นภาษามือ ผ่านช่องทาง Facebook ส่วนตัวของเธอ ผลปรากฏว่าได้รับผลตอบแทนดีเยี่ยม

ซึ่งในการแปลภาษาพูดในละครเป็นภาษามือนั้น คุณปลายกล่าวว่า มีความยากกว่าการแปลภาษามือทั่วไป เพราะการแปลภาษามือละครจะต้องเข้าถึงอารมณ์และสีหน้าตามตัวละครนั้นด้วย เช่น ตัวละครทำท่าเดิน พู้อะไรก็ต้องทำสีหน้าเดินเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้วยังจะต้องเปลี่ยนคำในภาษาพูดให้เป็นภาษามือที่เข้าใจง่าย เช่น ตัวละครในเรื่องพูดว่าหัวร้อน เมื่อนำมาแปลเป็นภาษามือแล้วจะต้องแปลเป็นคำว่าโกรธหรือโมโหแทน เป็นต้น

ในกรณีที่ตัวละครมากกว่าหนึ่งตัวแสดงนั้น ล่ามภาษามือจำเป็นต้องขยับตัวให้อยู่ในฝั่งเดียวกันกับตัวละครในจอโทรทัศน์ ก่อนที่จะแปลเป็นภาษามือ เช่น หากตัวละครยืนอยู่ฝั่งซ้ายของจอโทรทัศน์ ล่ามภาษามือก็ต้องขยับตัวไปฝั่งซ้ายของจอด้วยเช่นกัน เพื่อป้องกันความสับสน แต่หากตัวละครมีจำนวนมากกว่า 2 ตัวละครขึ้นไป ล่ามจะใช้วิธีการชี้ไปที่ตัวละครแทน

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 28 : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก

ประเด็น : การจัดทำบริการล่ามภาษามือ (Sign Language) สำหรับรายการทางโทรทัศน์ พร้อมพูดคุยกับล่ามมืออาชีพ เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษามือสำหรับคนรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบัน

แขกรับเชิญ : ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช นายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย ,มัทนา ทองญวน (ล่ามภาษามือมืออาชีพ)

บริการล่ามภาษามือ (SL) ในรายการโทรทัศน์ คือบริการที่มีความสำคัญกับคนหูหนวกเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนหูหนวกนั้นเรียนรู้ภาษามือเป็นภาษาแรก จึงมีความเข้าใจในภาษามือมากที่สุด ซึ่งล่ามภาษามือคือบุคคลที่สำคัญมากต่อบริการนี้ ดังนั้น ล่ามภาษามือจึงต้องฝึกฝนความสามารถของตนในการแปล เพื่อให้คนหูหนวกสามารถเข้าใจได้โดยง่าย

ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช นายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย กล่าวว่า “บริการล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์นั้น ส่วนใหญ่จะให้บริการในรายการข่าวเป็นหลัก ซึ่งการแปลภาษามือในรายการโทรทัศน์จะมีวิธีการแปลที่แตกต่างจากภาษามือทั่วไป **ดังนั้นล่ามจึงต้องมีความรู้ในเรื่องของภาษามือทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเรื่องทั่วไป** รวมทั้งต้องผ่านการอบรมเพื่อให้ทราบถึงข้อห้ามและระเบียบของการแปลภาษามือในรายการโทรทัศน์อีกด้วย”

สำหรับการเตรียมตัวเพื่อแปลภาษามือในรายการข่าวนั้น ล่ามภาษามือจะต้องแต่งกายสุภาพ สวมเสื้อแขนยาวและเน้นเสื้อสีเข้ม เช่น สีดำ สีเทาเข้ม สีกรม ให้ตัดกับสีผิวของตนเพื่อที่คนหูหนวกจะได้มองเห็นมือได้ชัดเจน เนื่องจากพื้นที่ของล่ามภาษามือจะอยู่ที่มุมจอโทรทัศน์ และด้วยการใช้ทักษะในการทำงานที่ค่อนข้างสูงทำให้ในปัจจุบันนี้สัดส่วนของล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์กับความต้องการบริการล่ามภาษามือ (SL) ของคนหูหนวกนั้นไม่สอดคล้องกัน

ทั้งหมดนี้ สะท้อนให้เห็นว่าการทำงานล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะนอกจากจะต้องมีความรู้แล้ว **ยังต้องเลือกใช้ภาษามือให้คนหูหนวกทุกวัยสามารถเข้าใจได้** ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อคนหูหนวกอย่างมาก

[เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#) [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 29 : ล่ามภาษามืออาชีพ สื่อกลางของคนหูหนวก

ประเด็น : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เป็นทุกอย่างให้กับคนหูหนวก คนหูตึง ทั้งในจอและนอกจอ

แขกรับเชิญ : ดร.มลิวลิย์ ธรรมแสง มุลินีผู้อำนวยการคนหูหนวกในพระบรมราชินูปถัมภ์ ,ธัญพร ปองทอง (ล่ามภาษามืออาชีพ)

เพื่อนกับ คนพันธุ์ D Disabled

ล่ามภาษามือ ในกิจการ โทรทัศน์

ในกิจการโทรทัศน์นั้น นอกจากล่ามภาษามือจะมีหน้าที่แปลภาษาพูดเป็นภาษามือให้แก่ผู้ชมที่เป็นคนหูหนวกแล้ว เนื่องหลังการถ่ายทำรายการโทรทัศน์ที่มีพิธีกรเป็นคนทั่วไปและพิธีกรคนหูหนวก ล่ามภาษามือจะเป็นอีกหนึ่งบุคคลที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะต้องทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างทีมงานและพิธีกรคนหูหนวกนั่นเอง

ซึ่งในกรณีนี้ล่ามภาษามือจะต้องฝึกฝนภาษามือสำหรับรายการโทรทัศน์ให้กับพิธีกรคนหูหนวก เนื่องจากภาษามือที่คนหูหนวกใช้เพื่อการสื่อสารนั้นเป็นภาษามือที่สื่อสารกันในระดับครอบครัวหรือชุมชน จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นภาษามือทางการและยังคงความหมายตามบริบทรายการ

อีกหนึ่งกรณี คือ หากพิธีกรคนทั่วไปต้องแปลภาษามือจากแขกรับเชิญที่เป็นคนหูหนวกเป็นภาษาพูด เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจ ล่ามภาษามือจะทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องในการแปลของพิธีกร เพื่อให้การสื่อความหมายนั้นถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

ด้วยความสำคัญของล่ามภาษามือที่มีต่อคนหูหนวก ดร.มลิวลิย์ ธรรมแสง ประธานหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาล่ามภาษามือ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต จึงได้ริเริ่มจัดทำหลักสูตรล่ามภาษามืออาชีพ เพื่อสร้างมาตรฐานในวิชาชีพและผลิตล่ามภาษามือที่มีคุณภาพ โดยผู้เรียนในหลักสูตรนี้จะต้องเรียน 3 วิชาหลัก คือ ภาษามือเพื่อการสื่อสารทั่วไป, ภาษามือเพื่อการสื่อสารกับคนหูหนวก, หลักจรรยาบรรณและข้อบังคับของวิชาชีพล่ามภาษามือ

นอกจากนี้ ดร.มลิวลิย์ ธรรมแสง ยังเป็นหนึ่งในผู้ร่วมผลักดันให้เกิดบริการคำบรรยายแทนเสียง หรือ Closed Captions (CC) ในประเทศไทยอีกด้วย โดยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) ในการจัดทำวิจัยและอบรมเกี่ยวกับบริการคำบรรยายแทนเสียง (CC) ให้แก่ผู้ผลิตสื่อและช่องโทรทัศน์ดิจิทัล

ดร.มลิวลิย์ ธรรมแสง
ประธานหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาล่ามภาษามือ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เพื่อนกับคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกับคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 30 : เปิดเบื้องหลังพิธีกรคนหูหนวกและล่ามภาษามือแบบเต็มจอ

ประเด็น : พิธีกรโทรทัศน์คนหูหนวก กับบริการภาษามือในกิจการโทรทัศน์แบบเต็มจอ

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) ,คุณต้น วัชรินทร์ ชาลี (พิธีกรคนหูหนวก)

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID

เปิดเบื้องหลัง พิธีกรคนหูหนวก

อาชีพพิธีกรรายการโทรทัศน์ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่คนหูหนวกสามารถทำได้ดี เพียงแต่วิธีการทำงานนั้นจะต้องอาศัยล่ามภาษามือเป็นสื่อกลาง ในการสื่อสารความต้องการของทีมงานไปยังพิธีกรคนหูหนวกได้เข้าใจ ซึ่งตัวพิธีกรคนหูหนวกเองจะต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

เนื่องจากภาษาเขียนและภาษามือมีไวยากรณ์ที่ไม่เหมือนกัน พิธีกรคนหูหนวกจึงต้องถอดบทภาษาไทยให้กลายเป็นภาษามือ โดยมีล่ามภาษามือเป็นผู้ช่วยตรวจสอบความถูกต้องทั้งก่อนและระหว่างการถ่ายทำและเมื่อถ่ายทำเรียบร้อยแล้ว Producer และ ล่ามภาษามือจะตรวจสอบจากวิดีโอเพื่อดูความถูกต้องของภาษามือและเนื้อหาอีกครั้ง

สำหรับรายการโทรทัศน์ที่มีคนหูหนวกเป็นพิธีกรนั้น จัดเป็นรายการที่มีบริการ SL (Sign language) ที่ช่วยส่งเสริมการเข้าถึงรายการโทรทัศน์สำหรับคนหูหนวก นอกจากนี้การที่มีพิธีกรคนหูหนวกในรายการ ถือเป็น การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึงรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์อีกด้วย

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 31 : ศักยภาพแห่งความสุข มากกว่าที่ตาเห็น

ประเด็น : คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (1)

แขกรับเชิญ : พันซ์-พัทธนันท์ อรุณวิจิตรสกุล (พันซ์เพลงเอก)

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID ZONE PUA Accu win

พันซ์ พันธนันท์ อรุณวิจิตรสกุล

นักร้องคนตาบอดเจ้าของน้ำเสียงที่ไพเราะกับการถ่ายทอดบทเพลงผ่านทางจอแก้ว

พันซ์ พันธนันท์ อรุณวิจิตรสกุล นักร้องคนตาบอด เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ได้รับโอกาสแสดงความสามารถในด้านการร้องเพลงในรายการโทรทัศน์ พันซ์ เล่าว่าเธอชอบร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กจากการรับสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ จึงได้ฝึกฝนการร้องเพลงจากการฟังเป็นหลัก จนได้รับรางวัลจากการประกวดร้องเพลงตามเวทีต่างๆ แต่ไม่เคยร้องเพลงผ่านรายการโทรทัศน์มาก่อน ซึ่งการที่พันซ์ได้ร่วมการประกวดร้องเพลงนั้นก็มาจากการที่เธอได้ฟังประกาศรับสมัครผู้เข้าประกวดจากสื่อโทรทัศน์นั่นเอง

จากการร่วมการประกวดร้องเพลงในรายการโทรทัศน์ ส่งผลให้พันซ์กลายเป็นที่รู้จักในวงกว้าง มีกลุ่มคนที่ชื่นชอบในความสามารถที่เธอมี ส่งผลให้ธุรกิจทำขนมของพันซ์พลอยขายดีขึ้นอย่างมากอีกด้วย โดยพันซ์ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าการที่เธอได้เข้าร่วมประกวดในรายการร้องเพลงทำให้ชีวิตของเธอเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก ซึ่งหากวันนั้นเธอไม่ตัดสินใจเข้าร่วมการประกวดในรายการ เธออาจจะเป็นเพียงนักร้องธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น

จากเรื่องราวของพันซ์ จะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์นั้นเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่เป็นเสมือนเวทีที่พร้อมจะเปิดโอกาสให้กับคนพิการได้เข้ามาแสดงความสามารถของตนอยู่เสมอ เพียงแต่คนพิการเหล่านั้นจะต้องมีความสามารถและศักยภาพอย่างแท้จริง

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 32 : การเดินทางของเพื่อนคนเก่ง

ประเด็น : คนพิการในสื่อโทรทัศน์: เวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (2)

แขกรับเชิญ : งาม วรปรัชญ์ ปราจันทร์ ,บอส ธนบัตร งามกมลชัย (AF7)

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

ใน คนพิการ สื่อโทรทัศน์

ปัจจุบัน...สื่อโทรทัศน์ถือว่าเปิดกว้างให้กับคนพิการได้เข้ามาแสดงศักยภาพของตนเองมากขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้คนพิการได้ใช้ความสามารถและส่งเสริมสิทธิในการประกอบอาชีพ

หนึ่งในนั้นคือ **งาม วรปรัชญ์ ปราจันทร์** คนहुนวกเจ้าของตำแหน่ง Mister Deaf Stars Thailand 2020 และ Mister Deaf Stars 2020 ผู้ที่ได้รับโอกาสเข้าทำงานในตำแหน่งบุคคลเพื่อช่วยปฏิบัติงานสำนักงาน กสทช.ควบคู่ไปกับการเป็นพิธีกรคนहुนวกในรายการโทรทัศน์

โดย งาม ได้กล่าวว่า โอกาสที่เขาได้รับในครั้งนี้ทำให้เขาต้องพัฒนาตัวเองเป็นอย่างมาก ทั้งทักษะในการเป็นพิธีกรและทักษะทางด้านภาษา เนื่องจากภาษามือนั้นมีการเรียงเรียงไวยากรณ์แบบภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า ‘ฉันทินข้าว’ ภาษามือจะเรียงประโยคเป็น ‘ข้าว-ฉิน-กิน’ **ดังนั้นเมื่ออ่านบทที่ได้รับมาจากทีมงานแล้วงามจะต้องทำการแปลภาษาไทยเขียนให้กลายเป็นภาษามือก่อน หากคำใดที่ไม่มั่นใจในความถูกต้องของภาษามือ งามจะปรึกษากับล่ามภาษามือประจำรายการ** เพื่อให้คนहुนวกที่รับชมรายการเข้าใจได้อย่างไม่คลาดเคลื่อนไปจากเนื้อหาที่รายการต้องการจะสื่อ นอกจากนี้ งามจะต้องมีการฝึกซ้อมภาษามือเป็นประจำ เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในรายการ

จากกรณีของ งาม วรปรัชญ์ **แสดงให้เห็นว่าคนพิการนั้นมีศักยภาพและมีความชื่นชอบในการทำงานเกี่ยวกับสื่อโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์** ซึ่งหากคนพิการคนใดมีความสามารถและความหมั่นเพียรในการฝึกฝนตนเองมากพอ **สื่อโทรทัศน์ก็พร้อมเปิดโอกาสให้คนพิการเข้ามาทำงานได้เฉกเช่นคนทั่วไป**

งาม วรปรัชญ์ ปราจันทร์

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 33 : ระบบหนังสือเสียง Daisy

ประเด็น : Daisy เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงเนื้อหาของหนังสือเล่มต่างๆ ได้ และรายการวิทยุที่มีการอ่าน
เต็มเวลา

แขกรับเชิญ : มุลินีคนตาบอดไทย

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID ZONE

หนังสือเสียง ระบบ DAISY

หนังสือเสียงระบบ Daisy หรือ Digital Accessible Information System คือ หนังสือเสียงระบบใหม่ที่สามารถจัดเก็บไฟล์ได้หลายรูปแบบ เช่น Hard Disk บนเครื่องคอมพิวเตอร์ แผ่น CD หรือ DVD หรืออื่นๆ ที่สามารถจัดเก็บข้อมูลระบบดิจิทัลได้ ถูกคิดค้นมาเพื่อให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อหนังสือเสียงได้สะดวกขึ้นกว่าหนังสือเสียงแบบเดิมที่เป็นระบบ Analog

ทิวพี โสภณ ทับกลอง พิธีกรคนตาบอดประจำรายการได้กล่าวว่า ในปัจจุบันสื่อหนังสือที่คนตาบอดสามารถเข้าถึงได้นั้น มีอยู่ด้วยกันสองรูปแบบ คือ **หนังสืออักษรเบรลล์กับหนังสือเสียง** แต่โดยส่วนตัวของทิวพีนั้นคิดว่าหนังสือเสียงเป็นสื่อหนังสือที่คนตาบอดเข้าถึงได้ง่ายกว่าหนังสืออักษรเบรลล์ที่เข้าถึงยากและมีจำนวนที่น้อย

คุณวรุณรดา กรุณี เจ้าหน้าที่ผลิตสื่อเสียงในระบบ Daisy กล่าวว่า **หนังสือเสียงระบบ Daisy** ถูกพัฒนาขึ้นมาจากหนังสือเสียงแบบเดิมที่เป็นระบบ Analog มาเป็นระบบดิจิทัล มีหน้าปกคำนำ สารบัญที่เป็นเสียงเหมือนกับหนังสือทั่วไป โดยคนตาบอดสามารถเข้าไปฟังหนังสือเสียงได้ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งมีหนังสือเสียงให้บริการอยู่ประมาณ 10,000 เล่ม

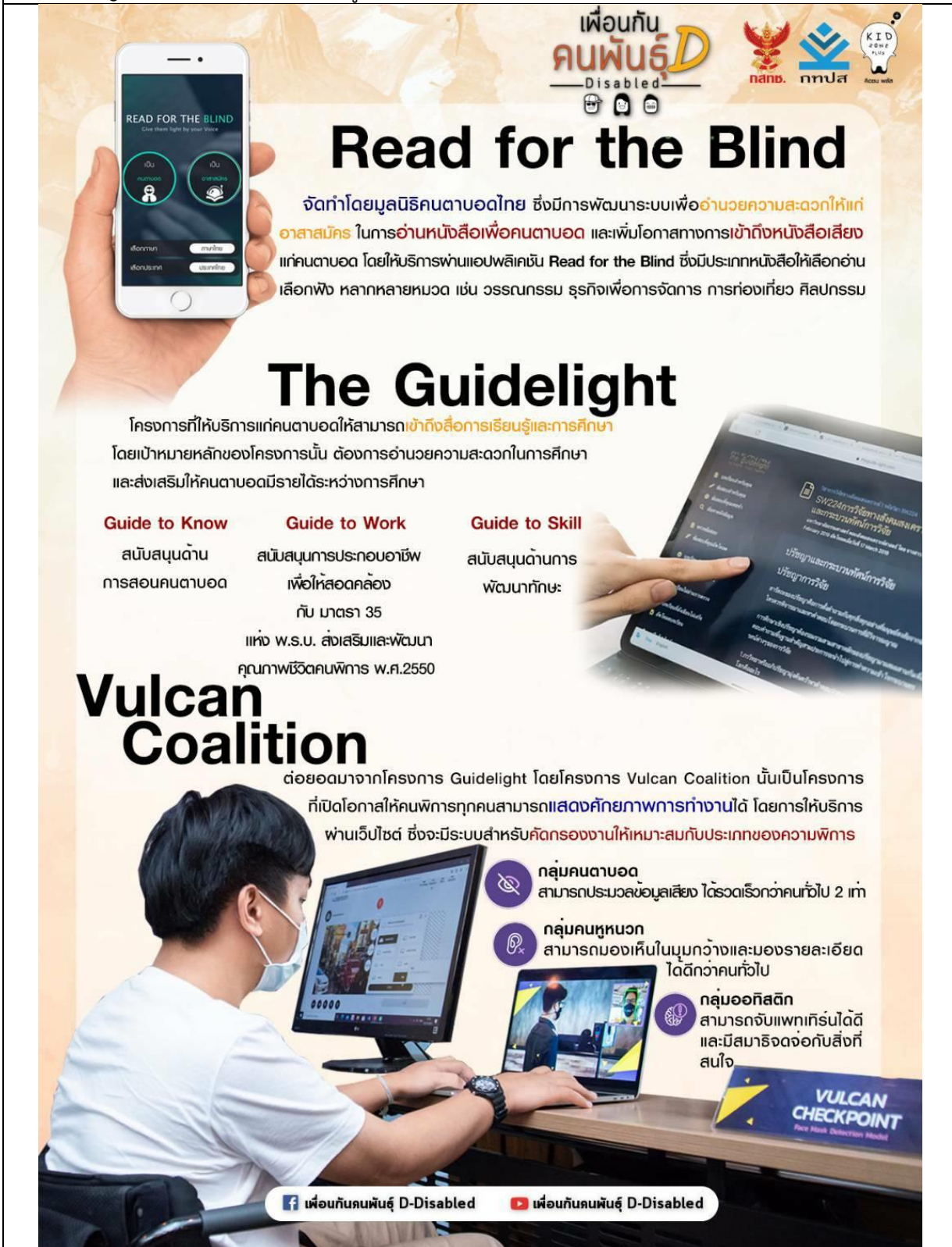
โดยหนังสือเสียงระบบ Daisy ถือเป็นบริการผ่านระบบดิจิทัลอีกประเภทหนึ่งที่สนับสนุนให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ได้แก่เช่นเดียวกับบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ที่เป็นบริการสำหรับคนตาบอด เพื่อให้สามารถเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ได้อย่างเท่าเทียม

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled **เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled**

เรื่องที่ 34 : Read for the blind เมื่อเพื่อนชวนฉันมาอ่านหนังสือ

ประเด็น : นอกเหนือจากกิจการโทรทัศน์ ยังมีบริการที่ทดแทนข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคนตาบอด เช่น โครงการ Read for the blind , โครงการ The Guidelight ให้คนตาบอดเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้

แขกรับเชิญ : เมธาวิ ทัศนาศาสตร์ (จูน The Guidelight)

Read for the Blind

จัดทำโดยมูลนิธิคนตาบอดไทย ซึ่งมีการพัฒนาระบบเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่อาสาสมัคร ในการอ่านหนังสือเพื่อคนตาบอด และเพิ่มโอกาสทางการเข้าถึงหนังสือเสียงแก่คนตาบอด โดยให้บริการผ่านแอปพลิเคชัน Read for the Blind ซึ่งมีประเภทหนังสือให้เลือกอ่านเลือกฟัง หลากหลายหมวด เช่น วรรณกรรม ธุรกิจเพื่อการจัดการ การท่องเที่ยว ศิลปกรรม

The Guidelight

โครงการที่ให้บริการแก่คนตาบอดให้สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้อะการศึกษ โดยเป้าหมายหลักของโครงการนั้น ต้องการอำนวยความสะดวกในการศึกษา และส่งเสริมให้คนตาบอดมีรายได้ระหว่างการศึกษา

Guide to Know	Guide to Work	Guide to Skill
สนับสนุนด้านการสอนคนตาบอด	สนับสนุนการประกอบอาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา 35	สนับสนุนด้านการพัฒนาทักษะ
	แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550	

Vulcan Coalition

ต่อยอดมาจากโครงการ Guidelight โดยโครงการ Vulcan Coalition นั้นเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้คนพิการทุกคนสามารถแสดงศักยภาพการทำงานได้ โดยการให้บริการผ่านเว็บไซต์ ซึ่งจะมึระบบสำหรับคัดกรองงานให้เหมาะสมกับประเภทของความพิการ

- **กลุ่มคนตาบอด**
สามารถประมวลข้อมูลเสียง ได้รวดเร็วกว่าคนทั่วไป 2 เท่า
- **กลุ่มคนหูหนวก**
สามารถมองเห็นในมุมมองกว้างและมองรายละเอียดได้ดีกว่าคนทั่วไป
- **กลุ่มออทิสติก**
สามารถจับแพทเทิร์นได้ดี และมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่สนใจ

 [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)
 [เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 35 : “พรรณนา” (PANNANA) เสียงบรรยายภาพในโลกภาพยนตร์
 ประเด็น : นวัตกรรมและแนวโน้มนำมาพัฒนาบริการเสียงบรรยายภาพ ทั้งในกิจการโทรทัศน์และสื่อสตรีมมิ่ง
 อื่น - เปิดแนวคิดและวิธีการทำ Application พรรณนา ที่ช่วยให้คนพิการทางการเห็นสามารถเข้าถึง
 ภาพยนตร์

แขกรับเชิญ : ปิยะวัลย์ องค์กรสุวรรณ (ผจก.โครงการ บจ. กล่องดินสอ) ,กลุ่มคนตาบอด

ภาพยนตร์ เป็นสื่อทางเลือกที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมได้เป็นอย่างดีและมีคนตาบอด
 จำนวนไม่น้อยที่ชื่นชอบการรับชมภาพยนตร์เดกเช่นเดียวกับคนทั่วไป แม้จะมีอุปสรรคเป็น
 ข้อจำกัดทางด้านกายภาพก็ตาม

ซึ่งในปัจจุบัน ได้มีแอปพลิเคชันที่มีชื่อว่า **พรรณนา** เพื่อให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อ
 ภาพยนตร์ได้ โดยแอปพลิเคชันนี้ทำงานโดยใช้เทคนิคฟังเสียงภาพยนตร์ที่กำลังฉายอยู่ ก่อนจะ
 นำเสียงนั้นไปเทียบกับ Cloud database จากนั้นจะประมวลผลออกมาเป็นเสียงบรรยายภาพ
 ที่ได้จัดทำไว้ล่วงหน้า **ทำให้คนตาบอดสามารถรับชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ได้เช่นเดียวกับ
 คนทั่วไป**

เรื่องที่ 36 : คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (1)

ประเด็น : การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง เนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) , อ.ณภัทร เรืองนากุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ม.แม่โจ้

การรู้เท่าทันสื่อ

การรู้เท่าทันสื่อ คือทักษะในการใช้สื่ออย่างรู้ตัวและตื่นตัว สำหรับคนพิการแล้วทักษะการรู้เท่าทันสื่อที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้คนพิการสามารถปกป้องสิทธิของตนเองจากการใช้สื่อได้ โดยมี องค์ประกอบอยู่ 5 ข้อ ดังนี้

การเปิดรับสื่อ
การเปิดรับสื่อที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหลายทาง

การวิเคราะห์สื่อ
การวิเคราะห์ว่าใครเป็นผู้ผลิตสื่อ นั้น ใช้เทคนิคใดในการนำเสนอ สื่อ นั้นแพทtern คณิตศาสตร์อย่างไร และสื่อ นั้นหวังผลอะไรจากเรา

การเข้าใจสื่อ
การที่เราเข้าใจสิ่งที่สื่อ นั้นต้องการนำเสนอ ซึ่งบางครั้งในสื่อเดียวกัน การตีความของแต่ละบุคคลจะไม่เท่ากัน เราต้องเข้าใจในเรื่องนี้ด้วย

การประเมินค่าของสื่อ
การประเมินค่าของสื่อว่ามีคุณค่าอย่างไรต่อตัวเราและสังคม

การนำไปใช้ประโยชน์
การที่นำประโยชน์จากสื่อที่ได้ไปพัฒนาศักยภาพของตนเองหรือให้ความรู้ต่อผู้อื่นเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับมาจากสื่อ

ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. กล่าวว่า ในการนำเสนอเรื่องราวของคนพิการในสื่อ นั้นถือเป็นเรื่องที่ดี เนื่องจากผู้ชมจะได้เข้าถึงความแตกต่างหลากหลาย รวมไปถึงได้รับรู้ความสามารถของคนพิการอีกด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นหากคนพิการพบว่ารายการใด มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคนพิการที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม คนพิการสามารถแสดงความคิดเห็นไปยังสื่อ นั้นโดยตรงได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง แต่หากถึงขั้นผิดกฎหมายก็สามารถร้องเรียนไปยังสำนักงาน กสทช. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

พศ.ดร.ณภัทร เรืองนากุล อาจารย์ประจำวิชาสื่อสารดิจิทัล คณะสารสนเทศและการสื่อสาร และศูนย์การศึกษาแนวโน้มนและอนาคต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ กล่าวเสริมว่า การนำเสนอเนื้อหาที่ทำให้คนพิการดูเป็นคนที่น่าสงสาร เป็นการผลิตซ้ำความรุนแรงเชิงอำนาจและเชิงวัฒนธรรม การที่จะทำให้การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคนพิการในรูปแบบนี้ลดน้อยลงหรือหมดไปได้ในอนาคต ต้องอาศัยพลังของคนพิการเองในการสะท้อนเสียงของตนไปหาผู้ผลิตสื่อโดยอาศัยหลักการรู้เท่าทันสื่อที่มีอยู่

 เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled
  เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled

เรื่องที่ 37 : คนพิการรู้เท่าทันสื่อ (2)

ประเด็น : การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ เพื่อป้องกันและระวังไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง เนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค (กสทช.) , อ.ณภัทร เรืองนภากุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล ม.แม่โจ้

เพื่อนกัน คนพิการ D Disabled

การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคนพิการ

การที่คนพิการจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์ได้อย่างรู้เท่าทันนั้น **พศ.ดร.ณภัทร เรืองนภากุล** อาจารย์ประจำวิชาสื่อสารดิจิทัล คณะสารสนเทศและการสื่อสาร และศูนย์การศึกษาแนวโน้มนวัตกรรมและอนาคต มหาวิทยาลัยแม่โจ้กล่าวว่า **จะต้องอาศัยหลักการรู้เท่าทันสื่อ** นั่นคือ **เข้าถึง เข้าใจ และเข้ามีส่วนร่วม** ซึ่งหากคนพิการรู้ในหลักการนี้ก็จะสามารถจำแนกเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะป็นเนื้อหาที่ผิดกฎหมายหรือเนื้อหาที่สร้างผลกระทบต่อจิตใจ

ซึ่งจากหลักการรู้เท่าทันสื่อนี้ พิธีกรทั้งสามจึงได้ทำการแสดงละครเวทีในหัวข้อ “การรู้เท่าทันสื่อ” โดยแฝงการโฆษณาเกินจริงเอาไว้เพื่อให้ผู้ชมไม่ได้รับทราบถึงสื่อโฆษณาเกินจริงว่าเป็นอย่างไร

ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. กล่าวว่า การแสดงละครเวทีของพิธีกรในหัวข้อรู้เท่าทันสื่อ นั้น เป็นการสะท้อนหลักการรู้เท่าทันสื่อได้เป็นอย่างดี เพราะทำให้เราได้วิเคราะห์ว่าการผลิตละครเวทีนั้นตั้งวัตถุประสงค์เอาไว้อย่างไร มีการเลือกเทคนิคในการนำเสนอเรื่องราวอย่างไร มีการแฝงเนื้อหาแบบใด เพื่อที่เราจะสามารถวิเคราะห์หาสาระสำคัญ และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ดร.ตรี บุญเจือ ยังได้กล่าวเสริมว่า ในการร้องเรียนเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมนั้น เป็นการ**ปกป้องสิทธิคนพิการในการรับรู้ และใช้ประโยชน์จากสื่อ** ซึ่งอาจเป็นเรื่องของความคิดเห็นส่วนบุคคลได้ **แต่การจะพิจารณาว่าเรื่องใดผิดตามข้อกำหนด หรือเข้าข่ายไม่เหมาะสมหรือไม่ ต้องอาศัยการพิจารณาหลายด้าน** ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ มูลนิธิ หรือองค์กรทางสังคมต่างๆ ในการช่วยวิเคราะห์ด้วย

ดร.ตรี บุญเจือ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียน
และคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช.

เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled **เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled**

เรื่องที่ 38 : สานฝันเพื่อนกัน คนสร้างสื่อ

ประเด็น : ติดตามเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำสื่อต่าง ๆ ที่คนพิการมีส่วนร่วมผลิตได้ เช่น การทำรายการวิทยุ เป็นต้น

แขกรับเชิญ : DJ เอกพงษ์ นบสกุล ประชาสัมพันธ์สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย , กลุ่มนักพากย์เสียงคนตาบอด ตัวแทนจากวง S2S

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

nanb. กทปส KID 2018

คนตาบอดกับอาชีพในวงการสื่อ

DJ หรือนักจัดรายการวิทยุ เป็นอาชีพหนึ่งที่ต้องใช้เสียงในการทำงาน ซึ่งเป็นอาชีพที่คนตาบอดสามารถทำได้ ดังเช่น **คุณเอกพงษ์ นบสกุล** นักสื่อสารมวลชนจากกรมประชาสัมพันธ์ โดยจุดเริ่มต้นในการเป็นนักจัดรายการวิทยุคนตาบอดนั้น คุณเอกพงษ์เล่าว่า ในครั้งเป็นเด็กเขาชื่นชอบการฟังเพลงจากวิทยุมาก จนมีความฝันว่าวันหนึ่งต้องเป็นนักจัดรายการวิทยุให้ได้และฝึกฝนความสามารถ โดยการลองจัดรายการวิทยุให้คุณพ่อฟัง

เอกพงษ์ นบสกุล
นักจัดรายการวิทยุ กรมประชาสัมพันธ์

ซึ่งการเป็นนักจัดรายการวิทยุคนตาบอดนั้น คุณเอกพงษ์ต้องฝึกฝนตัวเองเป็นอย่างมาก ทั้งการออกเสียงอักษรให้ชัดเจน และการฟังเพื่อจับประเด็น เพราะการเป็นนักจัดรายการวิทยุ บางครั้งต้องมีการสัมภาษณ์แขกรับเชิญด้วย อีกทั้งยังต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะนำเสนอให้กับผู้ฟังก่อนจัดรายการจริง เพื่อให้การดำเนินรายการนั้นสั้นไหล

นอกจากคุณเอกพงษ์แล้ว ยังมี **คุณดาต้า ธิดา เมืองแก้ว** นักร้องวง S2S และนักพากย์เสียงในสื่อวิทยุและโทรทัศน์ โดยการลงเสียงสำหรับงานวิดีโอของเธอนั้นจะใช้การอ่านบทที่เป็นอักษรเบรลล์ก่อน แล้วเมื่อต้องลงเสียงจริงก็จะลงเสียงไปพร้อมกับการอ่านอักษรเบรลล์ด้วย

ซึ่งทั้งคุณเอกพงษ์และคุณดาต้า คือคนตาบอดส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าคนตาบอดนั้นมีศักยภาพในการทำงานด้านสื่อทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหากสังคมเปิดโอกาสให้คนพิการได้เข้ามาทำงานในวงการสื่อมากกว่านี้ ก็อาจจะเป็นช่องทางให้คนพิการได้บอกเล่าเรื่องราวของตัวเองเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในความแตกต่างหลากหลายและความเท่าเทียมกันในสังคม

ธิดา เมืองแก้ว (ดาต้า)
นักร้องวง S2S และนักพากย์เสียงในสื่อวิทยุและโทรทัศน์

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 39 : สิทธิการเลือกตั้งของคนพิการ

ประเด็น : เรียนรู้ สิทธิการเลือกตั้ง การเข้าถึงสื่อข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเลือกตั้งของคนพิการ

แขกรับเชิญ : พ.ต.อ.จรุงวิทย์ ภุมมา เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง , ชัชวาล สุขหล้า ผู้อำนวยการสำนักบริการการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ 2

เพื่อนกัน
คนพันธุ์ D
Disabled
☺ ☹ ☹

คนพิการ
กับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรจะได้รับ แต่สำหรับคนพิการแล้ว การเข้าถึงการเลือกตั้งเป็นเรื่องยากเนื่องจากข้อจำกัดทางร่างกาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงาน กกต.) จึงได้ปรับปรุงและพัฒนาระบบเพื่อให้คนพิการในฐานะพลเมืองของประเทศไทยสามารถเข้าถึงการเลือกตั้งได้ง่ายขึ้นและเป็นไปตามหลักของประชาธิปไตยที่ไม่ว่าจะเป็นคนทั่วไปหรือว่าคนพิการจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน

ในการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงาน กกต.) ได้จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น**บัตรภาพที่มีอักษรเบรลล์** สำหรับคนตาบอดที่ใช้ในการทาบบนบัตรเลือกตั้งหรือจะเป็น**การเพิ่มขนาดพื้นที่คูหาเลือกตั้ง** เพื่อให้รถวีลแชร์สามารถเข้าไปได้ เว้นแต่ลักษณะทางกายภาพที่ทำให้คนพิการไม่สามารถทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งได้ ในกรณีนี้ให้บุคคลอื่นหรือกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งสามารถเป็นพู่ระทำการแทนได้ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากคนพิการเจ้าของสิทธิ์ โดยให้ถือว่าเป็นการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 92

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 40 : ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (1)
ประเด็น : บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน กสทช., กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา มูลนิธิคนตาบอดไทย ,วิฑูต บุนนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

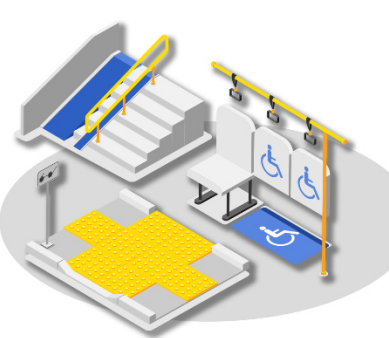
การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึง หรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์

ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีการพัฒนาระบบบริการและเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการมากขึ้น ทำให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างไร้ข้อจำกัดเหมือนเดียวกับคนทั่วไป

สำหรับการเข้าถึงสื่อของคนพิการนั้นได้มีการ**เพิ่มบริการ AD, CC และ SL** แต่ปริมาณการให้บริการต่อหนึ่งวันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของคนพิการ จึงเป็นสิ่งที่ต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มขึ้นในอนาคต

ส่วนในเรื่องการเข้าถึงสวัสดิการของคนพิการ ยังเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่คนพิการต้องพบเจออยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งจำเป็นต้องหาผู้ค้ำประกัน **กิตติพงศ์ สุทธิ** ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา**จึงอยากให้สวัสดิการเหล่านี้อยู่ในเชิงปฏิบัติ มีการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขให้ง่ายขึ้น** โดยภาครัฐควรสนับสนุนไม่เพียงแต่ทางด้านกฎหมายหรือข้อบังคับเท่านั้น **แต่ควรที่จะผลักดันในเชิงปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม** เพื่อให้คนพิการได้รับสวัสดิการอย่างทั่วถึง

ในด้านการออกแบบ **Universal Design** กิตติพงศ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า “ก็เป็นสิ่งหนึ่งในการลดช่องว่างและเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนพิการ ทางพื้นที่ในประเทศไทยได้มีการริเริ่มจัดทำ **Universal Design** แล้ว แต่ยังมีไม่มากนัก อีกทั้งบางสถานที่การออกแบบยังไม่ครอบคลุมต่อการใช้งานของคนพิการ จึงอยากให้มีการเพิ่มจำนวนมากขึ้นและปรับปรุงให้คนพิการสามารถเข้าถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด”

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 41 : ล้อมวงเสวนาการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ (2)

ประเด็น : บทสรุปของการบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช., กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา มูลนิธิคนตาบอดไทย ,วิทยุต บุญนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D
Disabled
๒๕๖๒

โอกาสและการพัฒนา

AD **CC** **SL**

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อของคนพิการ ถือเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสื่อที่มีความสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน ซึ่ง **คุณกิตติพงศ์ สุทธิ** ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา ได้กล่าวว่า “ปัจจุบันการมีบริการเสียงบรรยายภาพ (AD) ในรายการโทรทัศน์ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการสนับสนุนให้คนตาบอดเข้าถึงสื่อเพราะโดยหลักการแล้วโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายและทั่วถึงที่สุด แต่ก็ต้องยอมรับว่าพฤติกรรมในการรับสื่อของคนยุคนี้เปลี่ยนไปเป็นการรับสื่อจากโลกออนไลน์มากขึ้น ดังนั้น การที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อในอนาคต อาจจะต้องเพิ่มพื้นที่ไปยังสื่อออนไลน์ด้วยเพื่อให้ครอบคลุมกับการรับสื่อในปัจจุบันของคนตาบอด”

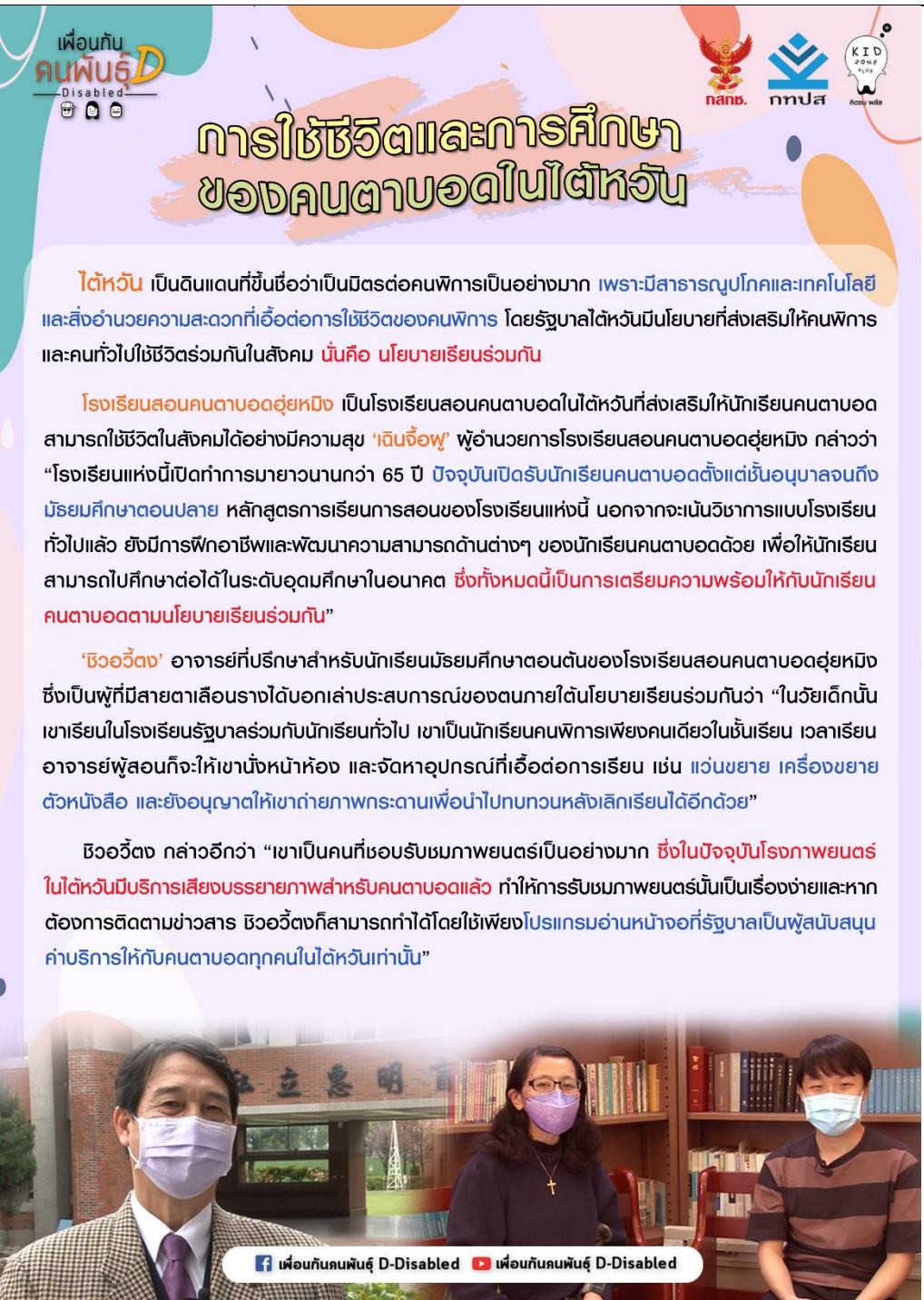
ในส่วนของ **บริการล่ามภาษามือ (SL)** และ **บริการคำบรรยายแทนเสียง (CC)** นั้น **คุณวิทยุต บุญนาค** นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย ได้ให้ความเห็นว่า “การจะพัฒนาให้บริการทั้งสองนี้มีเพิ่มขึ้นในอนาคตอาจจะต้องทำการวิจัยและสอบถามความคิดเห็นจากคนหูหนวกให้ได้ข้อสรุปที่แน่ชัด” เนื่องจากทั้งสองบริการนี้จัดทำขึ้นเพื่อคนหูหนวก แต่บริการใดเหมาะสมกับรายการประเภทใดนั้นต้องทำการพูดคุยกันเสียก่อนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการ”

ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. กล่าวเสริมว่า “ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการรับสื่อ นั้น ไม่ใช่เพียงการผลักดันให้เกิดบริการ AD, CC และ SL เท่านั้น แต่คนพิการเองจะต้องรู้เท่าทันสื่อด้วยหลักการ เข้าถึง เข้าใจ เข้าไปมีส่วนร่วม ให้ตนเองเข้าใจถึงสิทธิที่คนพิการมี สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อได้ และสามารถปกป้องสิทธิของตนเองได้เมื่อถูกละเมิดสิทธิในการเข้าถึงสื่อ เพื่อให้การส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled **เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled**

เรื่องที่ 42 : นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียมในไต้หวัน
 ประเด็น : เปิดประสบการณ์ใหม่ที่ไต้หวัน เรียนรู้ชีวิตและระบบการศึกษาของคนตาบอด ภายใต้นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียม

แขกรับเชิญ : ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบุระเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีไถจง (พิธีกร ภาคสนาม) , เฉินจื่อฝู ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงหู่ยหมิง , อู๋ชุนฉิน อาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงหู่ยหมิง , ชิวอวีตง อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงหู่ยหมิง

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

การใช้ชีวิตและการศึกษาของคนตาบอดในไต้หวัน

ไต้หวัน เป็นดินแดนที่ขึ้นชื่อว่าเป็นมิตรต่อคนพิการเป็นอย่างมาก **เพราะมีสาธารณูปโภคและเทคโนโลยี** และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของคนพิการ โดยรัฐบาลไต้หวันมีนโยบายที่ส่งเสริมให้คนพิการและคนทั่วไปใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม นั่นคือ **นโยบายเรียนร่วมกัน**

โรงเรียนสอนคนตาบอดฮู่ยหมิง เป็นโรงเรียนสอนคนตาบอดในไต้หวันที่ส่งเสริมให้นักเรียนคนตาบอดสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข **'เฉินจื่อฝู'** ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนคนตาบอดฮู่ยหมิง กล่าวว่า "โรงเรียนแห่งนี้เปิดทำการมานานกว่า 65 ปี **ปัจจุบันเปิดรับนักเรียนคนตาบอดตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย** หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนแห่งนี้ นอกจากจะเน้นวิชาการแบบโรงเรียนทั่วไปแล้ว ยังมีการฝึกอาชีพและพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ของนักเรียนคนตาบอดด้วย เพื่อให้นักเรียนสามารถไปศึกษาต่อได้ในระดับอุดมศึกษาในอนาคต **ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนคนตาบอดตามนโยบายเรียนร่วมกัน"**

'ชิวอวีตง' อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสอนคนตาบอดฮู่ยหมิง ซึ่งเป็นผู้ที่มีสายตาเสื่อมจากโรคเบาหวานกล่าวว่า "ในวัยเด็กนั้นเขาเรียนในโรงเรียนรัฐบาลร่วมกับนักเรียนทั่วไป เขาเป็นนักเรียนคนพิการเพียงคนเดียวในชั้นเรียน เวลาเรียนอาจารย์ผู้สอนก็จะให้เขานั่งหน้าห้อง และจัดหาอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียน เช่น **แว่นขยาย เครื่องขยายตัวหนังสือ** และยังอนุญาตให้เขาถ่ายภาพกระดาษเพื่อนำไปทบทวนหลังเลิกเรียนได้อีกด้วย"

ชิวอวีตง กล่าวอีกว่า "เขาเป็นคนที่ชอบรับชมภาพยนตร์เป็นอย่างมาก **ซึ่งในปัจจุบันโรงภาพยนตร์ในไต้หวันมีบริการเสียงบรรยายภาพสำหรับคนตาบอดแล้ว** ทำให้การรับชมภาพยนตร์นั้นเป็นเรื่องง่ายและหากต้องการติดตามข่าวสาร ชิวอวีตงก็สามารถทำได้โดยใช้เพียงโปรแกรมอ่านหน้าจอที่รัฐบาลเป็นผู้สนับสนุนค่าบริการให้กับคนตาบอดทุกคนในไต้หวันเท่านั้น"

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled **เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled**

เรื่องที่ 43 : เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) ในไต้หวัน

ประเด็น : เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกในต่างแดนที่เมืองไทเป เมืองหลวงของไต้หวัน พร้อมไปรับชมเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) เข้ามาประยุกต์ได้อย่างลงตัว

แขกรับเชิญ : ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบูรเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีโกลด์ (พิธีกรภาคสนาม) , เทอเพย์โหวง เลขาธิการเรียนสอนคนหูหนวกฉีซิง แห่งรัฐบาลเมืองไถจง , โหลวเว่ย ผอ.ศูนย์ทรัพยากรคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนหูหนวกฉีซิง แห่งรัฐบาลเมืองไถจง , เฉินโย่วเร็น ร่วมก่อตั้งบริษัทเทคโนโลยี Otoadd

บริการเทคโนโลยี สำหรับคนหูหนวกในไต้หวัน

นโยบายเรียนร่วมกัน เป็นนโยบายที่รัฐบาลไต้หวันใช้มานานกว่า 20 ปี เพื่อสนับสนุนให้คนพิการในไต้หวันได้ออกมาใช้ชีวิตและอยู่ร่วมในสังคมกับคนทั่วไปในฐานะพลเมืองได้อย่างเท่าเทียม จากนโยบายนี้ทำให้การเรียนการสอนของโรงเรียนสอนคนพิการในไต้หวันเน้นไปที่การพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารของคนพิการเป็นหลัก

Taipei School For The Hearing Impaired โรงเรียนสอนคนหูหนวกแห่งไทเป ที่เปิดสอนนักเรียนคนหูหนวกมายาวนานกว่า **105 ปี** ซึ่งภายใต้นโยบายเรียนร่วมกันของโรงเรียนแห่งนี้ มีวิชาบังคับให้นักเรียนหูหนวกทุกคนได้เรียนนั่นคือวิชาการศึกษา โดยวิชานี้จะเน้นให้นักเรียนหูหนวกและนักเรียนหูดี (ใส่เครื่องช่วยฟัง) สามารถสื่อสารกับคนทั่วไปได้ผ่านทั้งภาษามือและการเขียนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนรัฐบาลร่วมกับนักเรียนทั่วไป

นโยบายเรียนร่วมกันไม่ได้มีผลต่อหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนสอนคนพิการเท่านั้น แต่นโยบายนี้ยังสนับสนุนให้เกิดบริการและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกโดยทั่วไปอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นบริการล่ามภาษามือในพิพิธภัณฑ์หัวโจวศิลปะแห่งชาติ เมืองไถจง ที่มีล่ามภาษามืออาสาทำหน้าที่คอยแปลงานศิลปะและประติมากรรมจากวิทยากรเป็นภาษามือเพื่อรองรับคนหูหนวกที่เข้ามาเรียนรู้ในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ รวมถึง **Start Up รุ่นใหม่** ที่พัฒนาเทคโนโลยีเครื่องช่วยฟังสำหรับคนหูหนวกและคนหูดี โดยใช้ระบบ AI เข้ามาช่วยจับเสียงที่ไม่จำเป็นต่อการฟังออกไปอีกด้วย

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

เรื่องที่ 44 : การใช้ชีวิตของคนตาบอด และสิ่งประดิษฐ์สำหรับคนตาบอดในไต้หวัน

ประเด็น : เรียนรู้เรื่องราวเรื่อง Universal Design สำหรับคนตาบอดในไต้หวัน พร้อมไปทำความรู้จักกับสิ่งประดิษฐ์ที่น่าสนใจสำหรับคนตาบอด

แขกรับเชิญ : ผศ.ดร.ศิริลักษณ์ ศรีบูรเดช อาจารย์ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีโกลด์ (พิธีกร ภาคสนาม) , อู่ชู่ฉิน อาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมต้น ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงห้วยหมิง , หลิวเฉวียเจ้อ อาจารย์ฝ่ายข้อมูลสารสนเทศ ภาควิชาผู้พิการทางสายตา โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงห้วยหมิง , โอวเหวียนซาง เจ้าของร้านนวดแผนจีน

นวัตกรรมเพื่อการใช้ชีวิต ของคนพิการในไต้หวัน

ไต้หวัน เป็นดินแดนที่ขึ้นชื่อในเรื่องของ **Universal Design** ที่ออกแบบมาเพื่อให้คนพิการสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกสบาย **'โอวเหวียนซาง'** คนตาบอดชาวไต้หวันได้จัดการเดินทางด้วยตัวเอง โดยเขาสามารถเดินบนทางเท้าได้ด้วยไม้เท้า เนื่องจากทางเท้าในไต้หวันนั้นถูกออกแบบมาให้มี **เบรลล์บล็อกสำหรับคนตาบอด** หรือหากต้องเดินทางโดยใช้รถขนส่งสาธารณะ เขาก็สามารถเดินทางได้ด้วยแอปพลิเคชัน รวมไปถึงการใช้ **บัตรเดินทางสำหรับคนพิการ** ที่สามารถใช้ได้ทั้งกับรถประจำทางและรถไฟฟ้า

เทคโนโลยีสำหรับคนตาบอดเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ **รัฐบาลไต้หวันให้การสนับสนุน** เพื่อให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะเป็น **แป้นพิมพ์อักษรเบรลล์** เครื่องขยายตัวอักษรสำหรับผู้ที่มียาตาเสื่อมหรืออ่านหนังสือสำหรับคนตาบอด และอุปกรณ์ช่วยเหลืออื่นๆ เป็นต้น

'หลิวเฉวียเจ้อ' อาจารย์ฝ่ายข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนสอนคนตาบอดฮ้วยหมิง ซึ่งเป็นคนตาบอดตั้งแต่กำเนิดกล่าวว่า “อุปกรณ์ช่วยคนตาบอดนั้นช่วยให้การทำงานในโรงเรียนของเขาสะดวกเป็นอย่างมาก”

ซึ่งการที่ไต้หวันมีระบบที่เอื้อต่อคนตาบอดตั้งแต่การเรียนไปจนถึงการใช้ชีวิตนั้น **'สวีอวีหลง'** ผู้นำเข้านวัตกรรมเพื่อคนตาบอดในไต้หวันได้ให้ความเห็นไว้ว่า “ที่ไต้หวันเป็นเมืองที่เอื้อต่อคนพิการเช่นนี้มาจากการที่ไต้หวันดำเนินนโยบายเรียนร่วมกันมาอย่างยาวนาน ทำให้คนทั่วไปและคนพิการกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของกันและกัน ไม่ได้รู้สึกแปลกแยกจากกัน ดังนั้น สาธารณูปโภคและสวัสดิการต่างๆ จึงถูกสร้างขึ้นมารองรับความหลากหลายในสังคมไต้หวัน”

เรื่องที่ 45 : ศักยภาพของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์

ประเด็น : ไปเรียนรู้นโยบายในการเข้าถึงสิทธิต่างๆ ของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเท่าเทียมในสังคม

แขกรับเชิญ : ลิลลี่ โกล์ คนหูหนวกประเทศสิงคโปร์ ,ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักกับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช.

ลิลลี่ โกล์ (LILY GOH)
MEDIA PRODUCER คนหูหนวกชาวสิงคโปร์

ติดตามเบื้องหลัง

การทำงานเพื่อคนพิการ

ของคนหูหนวก
ในประเทศสิงคโปร์

คุณลิลลี่ โกล์ Media Producer คนหูหนวกชาวสิงคโปร์ เล่าว่า “เธอได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผ่านทางโทรทัศน์ที่มีการให้บริการล่ามภาษามือ แต่ที่ประเทศสิงคโปร์นั้นไม่ได้มีกฎหมายส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิด้านการรับสื่อของคนพิการในการจัดทำ AD, CC และ SL อย่างเป็นทางการล่ามภาษามือมีเพียงแค่บางรายการเท่านั้น เช่น รายการข่าว, รายการ Lifestyle ด้วยเหตุพลันเอง ทำให้เธอรับข้อมูลข่าวสารผ่านทางออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ เช่น Podcast หรือ Netflix ซึ่งจะมี Closed Captions (CC) ด้วย”

คุณลิลลี่ โกล์ ไม่ได้เป็นแค่ผู้ที่รับสื่ออย่างเดียวเท่านั้น เธอเองก็เป็นผู้ที่ผลิตสื่อเช่นกัน ซึ่งอาชีพของเธอคือ **Media Producer** หน้าที่หลักคือการหาเรื่องราวที่น่าสนใจมาถ่ายทอดในรายการ ซึ่งเวลาที่เธอจะสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานนั้น เธอจะบอกให้อีกฝ่ายถอดหน้ากากอนามัยลง เพื่ออ่านปากหรือถ้าเป็นแขกรับเชิญ เธอจะติดต่อสื่อสารผ่านทางข้อความแทน

นอกจากงานประจำที่เธอทำอยู่แล้ว เธอยังทำคลิปวิดีโอสอนภาษามือสิงคโปร์เผยแพร่ทางโซเชียลมีเดียของตัวเอง โดยใช้ความรู้จากงานประจำมาใช้ในการผลิตคลิปวิดีโอ โดยคุณลิลลี่คาดหวังว่าวิดีโอสอนภาษามือของเธอนั้นจะทำให้คนทั่วไปหันมาสนใจการเรียนรู้ภาษามือมากขึ้นและสามารถที่จะสื่อสารกับคนหูหนวกได้

[f เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled](#) [yt เพื่อนกันคนพิการ D-Disabled](#)

เรื่องที่ 46 : เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์ และการรับสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนตาบอด
 ประเด็น : ไปเรียนรู้นโยบายในการช่วยเหลือคนตาบอดที่ประเทศสิงคโปร์ และเรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์

แขกรับเชิญ : ปีเตอร์ ลิม คนตาบอดประเทศสิงคโปร์ ,ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักกับเรื่องร้องเรียน และคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน กสทช.

เพื่อนกัน คนพันธุ์ D Disabled

ติดตามชีวิตของคนตาบอด เกี่ยวกับการใช้สื่อในประเทศสิงคโปร์

คุณปีเตอร์ ลิม คนตาบอดชาวสิงคโปร์ได้กล่าวว่า “เขาได้รับโอกาสในการทำงานเพื่อสังคม โดยมีโปรแกรมอ่านหน้าจอในคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยสำคัญในการทำงาน ซึ่งวิธีการใช้งานคือ เมื่อชี้ไปตรงส่วนที่ต้องการให้อ่านแล้วโปรแกรมก็จะอ่านตรงจุดนั้นให้แก่เรา หากเป็นโทรศัพท์มือถือ จะมีแอปพลิเคชันในการอ่านหน้าจอ วิธีการทำงานจะคล้ายคลึงกับโปรแกรมอ่านหน้าจอในคอมพิวเตอร์ โดยแอปพลิเคชันจะสามารถอธิบายรูปภาพบนหน้าจอได้ด้วย”

ทางด้านการสนับสนุนจากรัฐบาล คุณปีเตอร์เล่าว่า “**คนพิการจะได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐบาล ในการอุดหนุนด้านการศึกษา** รวมไปถึงอุปกรณ์ช่วยเหลือต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายโปรแกรมอ่านหน้าจอ หรือค่าจัดซื้อเครื่องพิมพ์ดีดอักษรเบรลล์ โดยที่รัฐบาลจะจ่ายให้ตามอัตรารายได้ของครอบครัวคนพิการ”

นอกจากนี้ ในด้านการเดินทาง **ประเทศสิงคโปร์ยังมีแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกให้คนตาบอดสามารถเดินทางคนเดียวได้อย่างสะดวกสบายโดยรถยนต์สาธารณะ**: โดยการทำงานของแอปพลิเคชันนี้จะส่งเสียงให้คนตาบอดได้ทราบว่าตอนนี้รถประจำทางที่ต้องการขึ้นจะมาถึงภายในที่นั่นและเมื่อใกล้ถึงที่หมายแล้ว แอปพลิเคชันจะส่งเสียงแจ้งเตือนเพื่อให้คนตาบอดทราบ

เรื่องที่ 47 : ถอดบทเรียนต่างประเทศ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”

ประเด็น : ถอดบทเรียนการใช้ชีวิตของคนพิการในต่างประเทศ มีสิ่งใดที่นำมาปรับใช้เพื่อให้คนไทยสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างเท่าเทียม

แขกรับเชิญ : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช., กิตติพงศ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา , วิทยุต บุญนาคนายกสมาคมนคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

เพื่อนกันคนพันธุ์ D
Disabled

ถอดบทเรียนในไต้หวันและสิงคโปร์

นโยบายเรียนร่วมกันในไต้หวันที่ส่งเสริมให้คนพิการได้เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปจนทำให้ความพิการกลายเป็นเรื่องธรรมดาสามัญและนำไปสู่การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อคนพิการในสังคมไต้หวันนั้น **คุณกิตติพงษ์ สุทธิ** ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา ให้ความเห็นว่า “ในความเป็นจริงแล้วประเทศไทยนั้นมีนโยบายที่ส่งเสริมคนพิการเรื่อยมา แต่การดำเนินงานอาจยังไม่เข้มข้นเท่าไต้หวัน เนื่องจากยังขาดทรัพยากรและบุคลากรในการทำงาน ซึ่งในอนาคตประเทศไทยสามารถดำเนินการเช่นเดียวกันกับไต้หวันได้อย่างแน่นอน”

ในขณะที่การผลักดันศักยภาพของคนพิการให้มีความสามารถได้เองเช่นเดียวกับคุณสิลลีและคุณบีเตอร์คนพิการชาวสิงคโปร์ **คุณวิทยุต บุญนาคนายกสมาคมนคนหูหนวกแห่งประเทศไทย** ได้กล่าวไว้ว่า “คนพิการไทยนั้นมีความสามารถอยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันคนพิการได้รับโอกาสในการแสดงศักยภาพไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งโอกาสนั้นคือจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาศักยภาพของคนพิการไทย”

ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช. กล่าวไว้ว่า “ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไทยนั้น จำเป็นจะต้องส่งเสริมคนพิการในทุกมิติโดยเฉพาะในเรื่องของการเข้าถึงสื่อที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยที่ภาครัฐต้องสนับสนุนอย่างเช่น ที่สำนักงาน กสทช. สนับสนุนให้เกิดบริการ AD CC และ SL แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีนโยบายแล้วภาคเอกชนก็ต้องเห็นความสำคัญด้วย แต่สิ่งที่สำคัญคือคนพิการเองจะต้องรับรู้ถึงสิทธิ์ที่ตนเองมี และรักษาสีขั้้นนั้น รวมไปถึงสะท้อนเสียงของตนออกมา เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปพร้อมๆ กันในทุกภาคส่วน”

วิทยุต บุญนา
นายกสมาคมนคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

ดร.ตรี บุญเจือ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคฯ สำนักงาน กสทช.

กิตติพงศ์ สุทธิ
ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา

f เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled y เพื่อนกันคนพันธุ์ D-Disabled

บทที่ 4

บทสรุปการดำเนินโครงการ

โครงการการผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” ถ่ายทอดเนื้อหาผ่านการเล่าเรื่องของพิธีกร 3 คน ได้แก่ พิธีกรคนทั่วไปที่ใช้ภาษามือสื่อสารกับคนหูหนวกได้ พิธีกรคนพิการทางการเห็น และพิธีกรคนพิการทางการได้ยิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของคนพิการและประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือการรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ให้เกิดเพิ่มมากขึ้น และเป็นสื่อกลางในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่สังคม Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันที่ยั่งยืน รวมถึงกระบวนการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ของต่างประเทศ สำหรับการพัฒนาระบบการของประเทศไทยในอนาคต

โดยเป็นการผลิตรายการโทรทัศน์ พร้อมจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ บริการคำบรรยายแทนเสียง และบริการล่ามภาษามือ จำนวน 47 ตอน เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ระบบดิจิทัล ช่อง ONE31 ทุกวันอาทิตย์ เวลา 08.30 – 09.00 น. โดยจำนวนการเข้าชมรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” มีค่าเฉลี่ยเรตติ้งตลอดทั้งรายการอยู่ที่ 0.086 ในกลุ่มประชากรทั่วประเทศ และเผยแพร่ผ่านเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ Page Facebook , Youtube Channel ประจำรายการ และ Youtube Channel ช่อง ONE31 โดยมีจำนวนการเข้าชมทางสื่อออนไลน์ Youtube Channel ประจำรายการ จำนวน 180,142 และ Youtube Channel ช่อง ONE31 121,886 รวมจำนวนการเข้าชมสื่อออนไลน์รวมกันอยู่ที่ 302,028 View

ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” เกิดการผลิตสื่อโทรทัศน์สำหรับกลุ่มคนพิการทางการเห็น และกลุ่มคนพิการทางการได้ยิน เพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย ทำให้กลุ่มคนพิการสามารถเข้าถึงและได้รับสาระความรู้ ความเข้าใจจากเนื้อหารายการ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อวิถีชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ภาครัฐและประชาชนคนทั่วไป ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบ และเกิดความตระหนักรู้และเห็นความสำคัญของการลดข้อจำกัด ลดช่องว่าง และยอมรับความหลากหลาย อันจะนำไปสู่การสร้าง Inclusive Society หรือสังคมแห่งการอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
[บทโทรทัศน์รายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”]

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
- ตอน 1 : การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต
- เนื้อหารายการ : การใช้ประโยชน์จาก “ข้อมูลข่าวสาร” จากกิจการโทรทัศน์ และสื่ออื่น ๆ เพื่อสร้าง “โอกาส” ในการดำเนินชีวิต
- ความยาว : 25 นาที
- พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท็อฟฟี่
- แขกรับเชิญ/กิจกรรม : น้องอู๊ด อำนาจ ศรีสังข์ (ไอซีอู๊ด) The Rapper ,
น้องเพลง จุฑาทิพย์ ศรีธำรงค์วิช Miss Deaf Thailand 2018

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพท็อฟฟี่กำลังเต้น - ภาพม่อนนั่งทำกิจกรรม - ภาพแหม่มทำกิจกรรม	<p>ท็อฟฟี่ : สวัสดีครับ ชื่อท็อฟฟี่ครับ นายโสภณ ทับกลอง ครับ ปัจจุบันเป็นนักแสดงละครเวทีครับ ความรู้สึกที่ได้มาเป็นพิธีกรของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ - D รู้สึกยินดี แล้วก็ดีใจมาก ๆ ครับ ที่เราจะได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับคนพิการให้กับคนทั่ว ๆ ไปครับ ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับคนพิการว่าคนพิการมีศักยภาพในการที่...ทำอะไรไม่ได้ต่างกับคนทั่วไปเลย อย่างไรก็ตามการเพื่อนกันคนพันธุ์ - D ไว้ด้วยนะครับ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับ ผม นเรนทร น้อยพร ครับ Mister Deaf Thailand 2019 ครับ ผมได้รับผิดชอบเป็นพิธีกรรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ - D ผมรู้สึกมีความสุขมากครับ วันนี้นะครับ ผมก็จะพาท่านผู้ชมมาครับ ไปพบกับบุคคลที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นคนหูหนวก หรือเพื่อนทุก ๆ คนเลยนะครับ เราจะไปเรียนรู้อะไรกันนั้น อย่าลืมติดตามชมนะครับ</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ แหม่มค่ะ ก็รู้สึกดีใจเป็นอย่างมากนะคะ ที่ได้เป็นส่วนร่วมในรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ - D รายการที่จะพาทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องของสิทธิ และการเข้าถึงสื่อสำหรับคนพิการค่ะ และถือว่าเป็นรายการแรกนะคะของประเทศไทย ที่มีพิธีกรร่วมเป็นคนหูหนวก และเป็นคนตาบอดร่วมอยู่ในรายการด้วยค่ะ ถ้าอยากรู้ว่าเราจะพาไปเรียนรู้เรื่องอะไรกันบ้าง ต้องติดตามในรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ - D</p>
2	- แหม่มและม่อนยืนชะเง้อรอท็อฟฟี่ - แหม่มและม่อน ทักทาย/สวัสดีผู้ชมรายการ	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ ท็อฟฟี่อยู่ไหน นี่เห็นบอกว่าจะไปรับเพื่อนนี้หาไม่เจอแล้ว</p> <p>ม่อน : นั่นสิครับพี่แหม่มเดี๋ยวผมก็ต้องไปรับเพื่อนด้วยเหมือนกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ถ้าอย่างนั้น พี่คิดว่านะคะเดี๋ยวเรา 2 คนนี้ มาทักทายคุณผู้ชมกันก่อนดีกว่าค่ะ ได้เวลาที่เรารู้จักกันแล้วนะคะกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ - D จริง ๆ แล้วนะคะ วันนี้นี่ เรา 3 คนมีนัดที่จะพบเพื่อนของทั้ง 2 คนกันนะคะ ทั้งม่อนเอง แล้วก็ท็อฟฟี่เอง แต่ว่าเจอแต่ม่อนอย่างเดียว ท็อฟฟี่หายไปซะแล้ว</p> <p>ม่อน : แล้วทำอย่างไรดีล่ะครับพี่แหม่มนี่ก็ใกล้เวลานัดเพื่อนของผมแล้วเหมือนกันนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : เอาอย่างนี้ พี่คิดว่าเดี๋ยวม่อนนี่ไปรับเพื่อนก่อนดีไหมคะ ส่วนพี่นี่จะไปตามหาที่ออฟฟี่เองแล้วเดี๋ยวเรามาเจอกันใหม่อีกทีหนึ่ง</p> <p>ม่อน : ได้ครับ อย่างนั้นเดี๋ยวเรามาพบกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค ได้</p> <p>ม่อน : ผมไปก่อนนะครับ</p> <p>แหม่ม : พี่ไปทางนี้นะ</p>
3	<p>- แหม่มเดินตามหาที่ออฟฟี่ไปทั่วสวน จนมาพบว่าเขายืนต้นโดยมีไอชิวสเป็นผู้ร้าย</p> <p>- แหม่มหยิบมือถือขึ้นมาส่งข้อความไปหา ม่อน</p> <p>- ฝั่งม่อนที่นั่งอยู่บนรถ หยิบมือถือขึ้นมาอ่านข้อความ แล้วพิมพ์ตอบกลับมา</p> <p>- แหม่มยื่นแขนให้ที่ออฟฟี่เกาะ แล้วพาเดินไปที่โต๊ะม้าหินอ่อนที่ไอชิวสนั่งอยู่</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ... ...บรรยากาศเสียงจริง...</p> <p>แหม่ม : อ้าว ที่ออฟฟี่</p> <p>ที่ออฟฟี่ : สวัสดีครับพี่แหม่ม /สวัสดีคุณผู้ชมด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : พี่ตามหาตั้งนานว่าอยู่ตรงไหนมาแต่ตรงนี้นี่เอง</p> <p>ที่ออฟฟี่ : ใช่ครับ นี่คือพี่แหม่มมาคนเดียวเหรอครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ ตอนแรกพี่มากับม่อน</p> <p>ที่ออฟฟี่ : อ้าว แล้วม่อนไปไหนครับนี่</p> <p>แหม่ม : ม่อนนะ เขาต้องไปรับเพื่อนก่อน แต่เดี๋ยวถ้าอย่างไรพี่เจอที่ออฟฟี่แล้ว เดี่ยวพี่บอกม่อนอีกทีหนึ่ง เดี่ยวขอ Line ไปหา ม่อนแป็บหนึ่งนะจ๊ะ</p> <p>โอเค ม่อนบอกว่าคงกลับมาไม่ทัน เอาเป็นว่าเดี๋ยวตอนนี้เราไปพบกับรุ่นน้องของที่ออฟฟี่กันก่อนดีกว่า</p> <p>ที่ออฟฟี่ : โอเค ได้ เหมือนรุ่นน้องจะนั่งอยู่แถว....</p> <p>แหม่ม : ตรงไหนเอ่ย</p> <p>ที่ออฟฟี่ : ด้านโน้นมั้งครับพี่แหม่ม ได้ยินเสียงเหมือนอยู่แถวด้านโน้น เดี่ยวอาจจะให้พี่แหม่มพาเดินไปหาหน่อย</p> <p>แหม่ม : ได้เลยจ่ะ ไป ไปด้วยกันเลยไป</p> <p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>ที่ออฟฟี่ : นี่แหละครับรุ่นน้องที่ผมจะพามาให้พี่แหม่มรู้จัก</p> <p>แหม่ม : ก่อนอื่นเลย แนะนำตัวให้คุณผู้ชมหน่อยค่ะ</p> <p>ไอชิวส : สวัสดีครับ ผมอู๊ด Ozeeos ครับ ตอนนี่ก็เป็นศิลปิน เป็น Rapper ครับ</p>
4	- Pack Shot ไอชิวสเท่าๆ หลายนุ่ม	...ดนตรีประกอบ...
5	- แหม่มและที่ออฟฟี่สัมภาษณ์ไอชิวส	<p>แหม่ม : อ้อ คือตอนนี้ก็ทำเพลง เป็น Rapper หลัก ๆ เลย</p> <p>ไอชิวส : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : ที่นี้พี่ขออนุญาตนิดหนึ่งค่ะ ขอสอบถามเรื่องของตา สายตานี้น้องอู๊ดสายตาที่ไม่เห็นตั้งแต่เด็กเลยหรือเปล่า แล้วระดับการมองเห็นนี่คือขนาดไหนคะ</p> <p>ไอชิวส : จริง ๆ ผมมีปัญหาทางสายตา มาตั้งแต่ตอนกำเนิดแล้วครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		ก็คือหมอเขาบอกว่าเหมือนเป็น...ปากแห่วงเพดานโหว่ แต่ว่าไปเป็นที่ตาแทน ผมก็ยังพอดูแลตัวเองได้ ยังไม่ได้ลำบากกับใครเท่าไรอะไอย่างนี้ครับ
6	- แหม่มและท็อฟฟี่สัมภาษณ์ไอซิวอส	<p>แหม่ม : แล้วสำหรับจุดเริ่มต้น ของการมาเป็น Rapper ละคะ</p> <p>ไอซิวอส : จริง ๆ ผมชอบฟังเพลงมาตั้งแต่ตอนเด็ก ๆ แล้วครับ แต่ว่าตอนเด็ก ๆ จะไม่ค่อยได้ฟังเพลงแนว Rap อะไรเท่าไรครับที่ ส่วนใหญ่ก็จะ เป็นเพลงแนวที่แบบ หาเท่าไหนได้ก็ฟังเท่านั้นนะครับคือมันก็ไม่ได้มีสื่อแบบอิเล็กทรอนิกส์ขนาดนี้ ขนาดในยุคปัจจุบันนะครับ ก็จะมีแค่วิดีโอ โทรทัศน์ ซึ่งเราไม่สามารถที่จะเลือกเพลงได้ครับ มันก็เป็นแบบ Random บางทีผมก็ได้ฟังลูกทุ่ง บางทีผมก็ได้ฟัง pop บางทีผมก็ได้ฟัง อะไอย่างนี้ แต่ว่าเราเป็นคนชอบร้องเพลงไงครับ เราก็จะพยายามร้อง ตามพยายามแบบ เออ เขาร้องกันอย่างไรนะ อะไอย่างนี้ได้น้อยอย่างไร ก็พยายามทำให้ได้เป็นแบบนี้ไอย่างนี้ พอดีตอนประมาณ 9 - 10 ขวบ ผมได้ฟังศิลปินคนหนึ่งชื่อ Illslick เขาออกเพลงแรกมา ผมจำได้ว่า ตอนนั้นผมรู้สึกว๊า เฮ้ย มันแปลกนะ ดนตรีอะไรที่มีแนวดนตรีแบบ ตืด ตืด ตืด ตืด ตืด มันแบบ มันมี Groove มันมีจังหวะนะ ผมก็เลยแบบ เเท้จริง แล้วตอนนั้นผมฟัง Illslick อย่างเดียวเลย ก็คือผมรู้สึกว๊าผม ชอบอย่างนี้ ผมก็จะหาแบบนี้มาฟังแล้วแล้วก็ประมาณ 10 ขวบ ผมก็เลยเริ่มแต่งเพลง เพลงแรก</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เริ่มแต่งเพลง 10 ขวบ</p> <p>ท็อฟฟี่ : 10 ขวบแต่งเพลงแล้ว เดียว 10 ขวบที่ทำอะไรนะ</p> <p>แหม่ม : รู้สึกที่เล่นตีตลกแก้วอยู่ เล่นหม้อข้าวหม้อแกงอยู่ เห็นว่ามีประกวดด้วย เข้าไปประกวดเวที Rapper ระดับประเทศเลยนะ</p> <p>ไอซิวอส : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : มาเล่าความรู้สึกตรงนั้นหน่อยคะ รู้ได้อย่างไร ว๊าเขามีการประกวด</p> <p>ไอซิวอส : คือตอนนั้น...พี่ของผม เขาเห็นในเฟซบุ๊กนะครับ หมายถึงเป็นที่ที่เขาเข้ามาสอนการบ้านอะไอย่างนี้</p> <p>ท็อฟฟี่ : เป็นพี่อาสาสมัครใช่ไหม</p> <p>ไอซิวอส : ใช่ พี่อาสาสมัคร ใช่ เขาบอกว่า เฮ้ย มีรายการ The Rapper นะแล้วตอนนั้นเขาบอกผมว่า Illslick จะไปเป็นโค้ช</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ ไอตอลของเรา</p> <p>แหม่ม : คือเป็นไอตอล</p> <p>ไอซิวอส : ผมก็เลยแบบไม่รอแล้วครับ ก็สมัครไป</p> <p>ท็อฟฟี่ : แล้วรู้สึกอย่างไรบ้างตอนที่ประกวด</p> <p>ไอซิวอส : ตื่นเต้นมากครับพี่ เพราะว่าจริง ๆ นั้นเป็นแบบ...ผมคิดว๊านั้น เป็นครั้งแรกที่ผมเริ่มแต่งเพลง Rap แบบจริงจัง จริงจังมาก ๆ แล้วก็</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ครั้งแรกที่แบบ ผมรู้สึกที่ผมได้พิสูจน์ พิสูจน์สิ่งที่ผมเชื่อมาตลอดชีวิต อะไรอย่างนี้ หลังจากนั้นคือ Feedback โอเคมากเลยครับ ก็คือมีคนชอบเราในรายการมาก ผมก็เลยแบบมาทำ Channel Youtube ตัวเอง แล้วก็ทำเพลงของตัวเองอะไรอย่างนี้ครับ แล้วก็ไปเล่นคอนเสิร์ต ที่โน่นที่นี้ที่นั่นบ้างอะไรอย่างนี้ครับ ก็คือตอนนี้ก็ทำ Studio อยู่กับพีครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ทำ Studio เลยหรอคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ยิ่งใหญ่มากเลย</p> <p>ไอซิวูส : ใช่ครับ เป็น Studio อัดเพลงเลยครับ</p> <p>แหม่ม : เดี่ยว น้องอู๊ดอายุเท่าไรคะตอนนี้</p> <p>ไอซิวูส : 19 ปีครับ</p> <p>แหม่ม : 19 ปีเองนะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อู๊ด พี่ยังจีบสาวอยู่เลยอู๊ด นี่ทำ Studio เลย</p> <p>แหม่ม : คือแสดงว่านี่คือไปได้อีกไกลมากเลยนะ กับความสามารถตรงนี้</p> <p>ท็อฟฟี่ : ตอนนี้เพลงของน้องอู๊ดก็เป็นอย่างไรครับ หมายถึงว่าเผยแพร่ทางไหนหรืออย่างไรครับ</p> <p>ไอซิวูส : ก็มีลงทาง Youtube ครับ Ozeoos Right here แล้วก็ Streaming ต่าง ๆ ครับ Spotify iTunes Joox</p> <p>แหม่ม : แปลว่านี่ก็เป็นตัวช่วยที่ดี ที่ทำให้คนนี่เห็นสิ่งที่เราอยากสื่อสาร หรือสิ่งที่เราอยากจะทำอย่างนี้ใช่ไหมครับ</p> <p>ไอซิวูส : ใช่ครับ ผมว่าเป็นความโชคดีของคนในยุคนี้นะ เพราะว่าทุกคนสามารถมีสื่อ แล้วก็สร้างสื่อของตัวเองได้ ซึ่งสมัยก่อนไม่มี คนที่แบบจะทำเพลงได้ก็ต้องมี Production ก็ต้องไป Audition ก็ต้องไปอะไรอย่างนี้ แต่ตอนนี้คนจะร้องเพลง ๆ หนึ่ง จะ Cover อะไรเพลงหนึ่ง อัดคลิปแล้วก็ลงในไหนก็ได้ Platform ไหนก็ได้ ผมคิดว่ามันขึ้นอยู่กับว่าเราจะทำตอนไหนแค่นั้นเอง ถ้าเรากล้าเริ่ม ทุกความฝันมันก็จะทำให้เรา</p> <p>ท็อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นพี่อยากจะถามหน่อย แล้วในอนาคตล่ะครับน้องอู๊ดน้องอู๊ดคิดว่าน้องอู๊ดอยากทำอะไรเพิ่มเติมไหม หรือว่าความฝันเป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>ไอซิวูส : ผมคิดว่า...ผมก็คงอยากจะทำเพลงของผมไปเรื่อย ๆ นี่ละ เป็นอาชีพหลัก</p> <p>ท็อฟฟี่ : โฟกัสเรื่องเพลงมาก่อนในอันดับแรกตอนนี้</p> <p>ไอซิวูส : ใช่ครับ</p>
7	- แหม่มและท็อฟฟี่สัมภาษณ์ไอซิวูส	<p>แหม่ม : เราคุยกันมานานพอสมควรเนอะ แล้วเราก็ได้รับแรงบันดาลใจจากน้องอู๊ด หรือ Ozeoos ของเรานะคะ ในเรื่องของการใช้สื่อและแรงบันดาลใจจากสื่อเพื่อมาพัฒนาฝีมือตัวเองต่อยอดความฝันของตัวเอง อยากจะให้ฝากอะไรถึงคนดูที่กำลังดูอยู่ตอนนี้ ที่มีความฝันอยากจะทำแต่ยังไม่ได้ลงมือทำ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>โอชิอุส : สำหรับเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีความฝัน หรือว่ามีสิ่งที่ยากจะเป็นอยากจะทำ แต่ว่าไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ไม่รู้ว่าจะปรึกษาหรือว่าฟังจากใครดี ผมว่าทุกอย่างมันเริ่มได้ด้วยตัวเราครับ มันเริ่มได้ด้วยจิตใจของเรา แค่เราบอกตัวเองให้ได้ว่าวันนี้เราพร้อมที่จะทำมันหรือยัง แล้วกล้าที่จะสู้กับมันหรือยังฝันสิ่งที่ตัวเองอยากทำได้ ถ้าแบบกล้าที่จะชนะใจตัวเองครับ</p> <p>แฮม่ม : ขอบคุณมาก ขอบคุณมากจริง ๆ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ขอบคุณมากน้องอู๊ด รู้สึกมีกำลังใจขึ้นมาก ๆ</p> <p>แฮม่ม : วันนี้ได้กำลังใจไปเยอะมาก เรียกว่าเต็มเลยนะ เรารู้สึกดีขึ้นมากเลย แต่ไหน ๆ The Rapper นี้ มาถึงรายการเราทั้งที่แล้วนะคะ เราจะปล่อยกลับบ้านเฉย ๆ ไม่ได้ น้องท็อฟฟี่ก็เต้นได้ Rapper เราก็มินักร้องก็โอเค</p> <p>ท็อฟฟี่ : นี่ทันหรือเปล่าครับ AF พี่แฮม่ม AF</p> <p>แฮม่ม : เขาเป็นว่าเดียวเรามาจัดโชว์ดี ๆ ให้คุณผู้ชมกันดีกว่า ดีไหม</p> <p>ท็อฟฟี่ : ได้ไหมครับ</p> <p>โอชิอุส : ได้ครับ ๆ</p>
8	- โอชิอุสร้องเพลงโดยมีท็อฟฟี่เต้นอยู่ข้างๆ	...โอชิอุสร้องเพลงที่ตัวเองแต่ง...
9	- แฮ่ม่มและท็อฟฟี่ พูดคุยกับ โอชิอุส	<p>แฮม่ม : วันนี้ขอบคุณมาก ๆ นะคะ สนุกมาก</p> <p>โอชิอุส : ขอบคุณมากครับ</p> <p>แฮม่ม :ขอบคุณมาก ๆ นะคะน้องอู๊ด</p> <p>ท็อฟฟี่ : ขอบคุณมากเลยครับ</p> <p>แฮม่ม : เดี่ยวตอนนี้ นะคะคุณผู้ชม แฮ่ม่มขอตัวไปหาน้องม่อนก่อนนะคะ ระหว่างนี้ให้ทั้ง 2 คนเขา Enjoy และออกสเตปไปก่อนแล้วกันคะ เดี่ยวไปเจอน้องม่อนกันคะ เจอกันจ้ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเคครับพี่แฮม่ม</p> <p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p>
จบเบรก 1		
10	- แฮ่ม่มเดินมาหา ม่อนที่นั่งดูสื่ออยู่	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แฮม่ม : ดูอะไรอยู่คะม่อน</p> <p>ม่อน : อ้าวพี่แฮม่ม มาแล้วหรือครับ ตอนนี้ผมกำลังดูข่าวเรื่องโรคโควิด-19 อยู่ครับ จะได้รู้ว่าจะป้องกันตัวเองอย่างไรให้ปลอดภัยจากเชื้อโรคครับ แล้วก็กะว่าจะแชร์ให้เพื่อนๆคนไหนที่อ่านด้วยครับ</p> <p>แฮม่ม : ดีมากเลยคะม่อน ที่ใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเองแถมยังเผื่อแผ่ประโยชน์นั้นไปหาผู้อื่นด้วย แต่ว่าม่อนต้องเช็คข้อมูลให้ดีกว่าแชร์ต่อ นะคะ ต้องดูว่าข้อมูลข่าวสารที่เราได้รับมานั้นถูกต้องหรือไม่ ใช้ข้อมูลจริงหรือเปล่า ถ้าไม่มั่นใจนะคะ ม่อนสามารถตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ โดยตรงเลยคะ เช่น ถ้าม่อนจะแชร์ข่าวเรื่องการป้องกันตัวเองจากโรคโควิด-19 ใช้ไหมคะ ม่อนก็สามารถตรวจสอบข้อมูล</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ที่กรมอนามัยได้เคยค่ะ เพื่อที่เราจะได้ไม่แชร์ข่าวหรือข้อมูลที่มันเป็นเท็จ เพราะถ้าหากข้อมูลไม่ถูกต้อง หรือไม่จริง นอกจากเราจะไม่แพร่กระจายข่าวปลอมแล้วเรายังสามารถช่วยเตือนเพื่อนๆ ได้อีกด้วยค่ะ</p> <p>ม่อน : ต้องขอขอบคุณพี่เหม้มมากเลยครับ ผมจะตรวจสอบข้อมูลให้ดีขึ้นนะครับ</p> <p>เหม้ม : ได้ค่ะ ว่าแต่ม่อนมาถึงกันนานแล้วหรือคะ</p> <p>ม่อน : ได้สักพักนึงแล้วครับ ว่าแต่พี่ท็อฟพี่ไม่มาด้วยหรือครับ</p> <p>เหม้ม : ท็อฟพี่เขาขอยุ่เต็นกับรุ่นน้องต่อนะ แล้วเพื่อนม่อนที่ว่าจะพามาเจอพี่เหม้มละ อยู่ไหนเอ่ย?</p> <p>ม่อน : กำลังเดินเล่นอยู่ตรงนั้นครับ</p> <p>เหม้ม : โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวเราไปกันเลยไหม</p>
11	- นื่องเพลง จุฑาทิพย์ Miss Deaf Thailand 2018 เดินในสวน มุมภาพสวยๆ ซ้ำๆ แบบ Portrait Video	...ดนตรีประกอบ...
12	เหม้มและม่อน ถามนื่องเพลง	<p>เหม้ม : จากที่ทุกท่านนะคะ ได้ทราบกันแล้วว่า นื่องเพลงได้รับตำแหน่ง Miss Deaf Thailand ปี 2018 ค่ะ รวมไปถึงรองอันดับหนึ่ง จาก Miss Deaf World ปี 2018 เช่นเดียวกันนะคะ โอ้โฮ 2 ตำแหน่งนี้ สุดยอดมาก ๆ เลยค่ะ อยากจะให้นื่องเพลงเล่าถึงประสบการณ์ แล้วก็อธิบายว่าเวทีแห่งนี้คืออะไรคะ</p> <p>นื่องเพลง : ก็เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้คนหูหนวก ที่เป็นคนหูหนวกผู้หญิงนี่นะคะ มาแข่งขัน แล้วก็คนที่ได้อันดับ 1 ก็จะเป็นตัวแทนไปแข่งระดับโลกค่ะ</p> <p>เหม้ม : เอ๊ะ แต่ว่าจุดเริ่มต้นนี้ ทราบข่าวมาจากไหนคะ ในเรื่องของการประกวด</p> <p>นื่องเพลง : ค่ะ ได้มาจากมหาวิทยาลัยนะคะ ก็จะมีเพื่อน ๆ ที่มีการได้ยิน แล้วก็รวมถึงเพื่อน ๆ ที่เป็นคนหูหนวกด้วยนี่ค่ะ เขาทราบข่าวมาจากเฟซบุ๊กนะคะ แล้วเขาก็เลยชักชวนเพลงไปสมัครค่ะ</p> <p>เหม้ม : ว่าแต่นอกจากสื่อที่เป็นเฟซบุ๊กนี้ นื่องเพลงเอง รับสื่อ รับข่าวสารจากที่ไหนบ้างไหมคะ มี TV มีอะไรบ้างคะ</p> <p>นื่องเพลง : เพลงก็ดูจาก TV ด้วยนะคะ จากเฟซบุ๊ก แล้วก็ Instagram ค่ะ</p> <p>เหม้ม : ทีนี้พูดถึงเรื่องของการประกวด อยากจะให้เล่าว่า ตอนนั้นนะ ที่สมัครเข้าไปประกวด เขามีการฝึกฝน มีอะไรบ้าง ไหนลอง เริ่มจากเพลงก่อนเลยคะ</p> <p>นื่องเพลง : ค่ะ เริ่มแรกเลยนะคะ เพลงก็ได้ฝึกฝนในเรื่องของการเดินค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท่าทางการเดิน การโพสท่าถ่ายภาพ การแต่งหน้าด้วยนะคะ และรวมถึงวัฒนธรรมของคนหูหนวกด้วยนะคะ ที่เราจะต้องเรียนรู้ รวมถึงภาษามือสากลด้วยคะ แล้วก็ออกกำลังกายด้วยนะคะ</p> <p>ม่อน : เมื่อก่อนนี่ครับ ตอนที่ผมประกวดนะครับ และได้รับตำแหน่งที่ 1 นี้ ผมรู้สึกว่ามันดีนะมาก แล้วเพลงละครับรู้สึกอย่างไร</p> <p>น้องเพลง : ก็รู้สึกดีนะคะ แล้วก็ภาคภูมิใจมาก รวมถึงครอบครัวของเพลง ก็ภูมิใจในตัวเพลงมากเลยคะ</p> <p>แหม่ม : น้ำตาไหลไหม</p> <p>น้องเพลง : ใช่คะ นิดหน่อยคะพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ที่นี้พอประกวดในประเทศไทย ได้ตำแหน่งสมมงแล้วแต่ตอนนี้เนี่ยจะต้องเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อที่จะเข้าร่วมการประกวดเป็นแบบในระดับโลกเลย มันมีความแตกต่าง หรือต้องมีการเตรียมตัวอะไรอย่างไรบ้างคะ</p> <p>น้องเพลง : ค่ะ เพลงก็มีการเตรียมพร้อม เรื่องของภาษามือสากลนะคะ ก็จะมีพร้อมฝึกดูว่า คำศัพท์ที่เราจะต้องไปใช้ที่โน่นนะคืออะไรบ้าง แล้วก็วัฒนธรรมของคนหูหนวกไทย กับวัฒนธรรมของต่างประเทศมันแตกต่างกัน เราต้องเรียนรู้นะคะ ก็สนุกมากเลยคะ</p> <p>แหม่ม : นอกจากภาษามือนี่ ที่ต้องฝึกฝนแล้ว ยังมีอย่างอื่นอีกไหม ที่เราจะต้องฝึกฝน เพื่อเตรียมความพร้อมไปประกวดนะคะ</p> <p>น้องเพลง : ค่ะ ก่อนที่เราจะไปนะคะ เราก็มจะมีหนึ่งนะคะ ฝึกภาษามือ แล้วก็เรียนรู้เรื่องของการแต่งกาย เรื่องของวัฒนธรรมด้วยนะคะ ก็ฝึกของเราเอง ของเพลงเพลงก็ฝึกไปด้วยคะ</p> <p>ม่อน : เมื่อก่อนนะครับ ผมไม่ได้มีการแสดงอะไรเลย แต่เพลงบอกว่าของเพลงมีรำด้วยอยากเห็นซะแล้วสิ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ลองเลยคะ ลองเลย ปรบมือหน่อย ๆ</p>
14	- แหม่มและม่อนพูดคุยกับน้องเพลง	<p>น้องเพลง : เริ่มต้นด้วยการที่...เรานับจังหวะในใจ นับในใจนะคะ รำช้า ๆ</p> <p>แหม่ม : เราก็ตอบจังหวะไปด้วย แปลกเหมือนกันนะคะนี่ เพราะว่าปกติเวลาซ้อมใช้ไหมคะ เราก็ตอบฟังเพลง แล้วอย่างนี้ เราจับจังหวะเพลงอย่างไรคะ</p> <p>น้องเพลง : ก็เราไม่ได้ยินนะคะ เราก็มใช้...มันเหมือนแบบบางที่มีมันมีดนตรี เราก็มเหมือนสัมผัสการสั่นสะเทือน นิด ๆ หน่อย ๆ นะคะ เวลามันสั่นสะเทือนผ่านร่างกายเราขึ้นมา ตอนที่เท้าเราย่ำ ๆ นี่คะ ประกอบกับเรานับจังหวะไว้ด้วยนะคะว่าเราจะเปลี่ยนท่าไหน แล้วก็คือจับเอาว่าเสียงสั่นสะเทือน</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เก่งมากเลยคะ พอได้รับตำแหน่ง แล้วก็ โอ้โฮ ได้ 2 ตำแหน่งเลยนะคะ ชีวิตของเราเนี่ย เปลี่ยนไปมากน้อยแค่ไหนคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นักร้องเพลง : ก็เปลี่ยนไปค่อนข้างมากเลยคะ เพราะว่าเราได้มีความรู้มากขึ้น เราได้เรียนรู้หลาย ๆ สิ่งจากสิ่งที่เราเป็น</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ แต่เห็นว่านักร้องเพลงเองได้ทำคลิปนะคะ เกี่ยวกับภาษามือที่เกี่ยวกับเรื่องของตัวเองด้วย ถ้าอย่างนั้นนะคะคุณผู้ชมคะ เราไปดูคลิปพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>
15	- คลิปแนะนำตัวนักร้องเพลง	--- เปิดคลิปแนะนำตัวนักร้องเพลง ---
16	- แหม่มและม่อนพูดคุยกับนักร้องเพลง	<p>แหม่ม : โอ้โฮ</p> <p>ม่อน : เยี่ยมมาก ๆ เลยครับ ความเป็นคนหูหนวกนี้ มันไม่ใช่ปัญหาและอุปสรรคเลยนะครับ สุดยอดมาก</p> <p>แหม่ม : สุดยอดจริง ๆ ค่ะ โอ้โฮ ดูคลิปแล้วรู้สึกแบบทิ้งมาก ๆ เลยนะคะ มีความสามารถมาก ๆ เลยคะ นักร้องไปเอาความสามารถหรือฝึกฝนจากไหนคะ</p> <p>นักร้องเพลง : เพลงนะคะ เป็นคนที่ชอบร้องนะคะ เพลงก็จะไปเปิดเว็บไซต์นะคะ จาก Youtube บ้าง เฟซบุ๊กบ้าง เพลงก็เอามาฝึกเองเพื่อพัฒนาตนเองคะ เพลงครับ แล้วอนาคตนี้เพลงอยากจะทำอะไรครับ ก็อยากเป็นนักแสดง เป็นนางแบบคะ แต่อีกอย่างหนึ่งนะคะ เพลงก็อยากจะเป็นตัวอย่างที่ดีนะคะ เมื่อเราพบเห็นอะไรที่เป็นประโยชน์นะ เราก็มักจะทำเพื่อสังคมคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ จิตใจดีมาก ๆ เลยคะ สมแล้วคะ สมแล้วที่เป็นนางงามนะคะ แล้วก็แหม่มก็เชื่อว่า นักร้องเพลงเองจะเป็นตัวอย่าง แล้วก็แรงบันดาลใจที่ดีให้กับคนอื่น ๆ ด้วยคะ</p> <p>นักร้องเพลง : ต้องขอขอบคุณคุณเพลงมาก ๆ เลยนะครับ ที่มาเล่าประสบการณ์ดี ๆ มาแลกเปลี่ยนให้กับพวกเราได้ฟังกันนะครับ ต้องขอขอบพระคุณมากเลยครับ</p> <p>แหม่ม : ขอบคุณคะ</p> <p>นักร้องเพลง : ขอบคุณคะ</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ ตอนนี้นะคะ แหม่มคิดว่าท็อฟฟี่นี้ น่าจะเด่นเสร็จแล้วละคะ เดี่ยวเราขอลานักร้องเพลงตรงนี้นะคะ แล้วก็ไปพบกับท็อฟฟี่ทางด้านโน้นกันเลยดีกว่า อย่างนั้นไปก่อนนะคะ ขอบคุณมากเลย บ้ายบายคะ</p>
17	แหม่ม ท็อฟฟี่ และม่อนยืนอยู่มุมหนึ่งของสวน	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : เป็นยังไงบ้างคะท็อฟฟี่ เต้นเสร็จแล้วหรือคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : เรียบร้อยครับพี่แหม่ม ว่าแต่ทางพี่แหม่มคุยกับเพื่อนของม่อนเสร็จแล้วหรือครับ</p> <p>แหม่ม : ทางพี่ก็เรียบร้อยแล้วคะ พี่แหม่มพาม่อนมาด้วยนะคะ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับพี่ท็อฟฟี่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p> <p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ</p>	<p>ท๊อฟฟี่ : สวัสดีครับน้องมอน จะจบรายการอยู่แล้วเพิ่งได้เจอกันนะครับเนี่ย</p> <p>มอน : ก็เมื่อเข้าพีทหายไประยะไปไหนก็ไม่รู้ แต่ไม่เป็นไรครับ ครั้งหน้าเรา 3 คนยังไปด้วยกันได้อีกครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วค่ะ เพราะพวกเรายังมีเวลาออกไปเรียนรู้กันอีกมากมายเลยละค่ะ แต่ว่าวันนี้ที่ได้คุยกับเพื่อนที่ตัวเองพามารู้สึกอย่างไรกันบ้างอ้าว เริ่มจากมอนก่อนเลย</p> <p>มอน : ผมนะครับ ก็รู้สึกประทับใจในตัวพี่เพลงมากเลยครับ เพราะเป็นคนเก่งและมีความรู้รอบด้านเลยนะครับ มีความสามารถไม่ว่าจะเต้นหรือร้องนะครับ ผมรู้สึกว่าความเป็นคนหูหนวกนี้ มันไม่ใช่ปัญหาหรืออุปสรรคเลย ทุกคนสามารถทำได้ครับ แล้วพี่แหม่มล่ะครับ รู้สึกอย่างไรครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ ของพี่นี่ขออุปเอาไว้นะคะ พี่ขอลามท๊อฟฟี่ก่อน ท๊อฟฟี่รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ของท๊อฟฟี่ใช้ใหม่ครับ น้องอู๊ดใช้ใหม่ครับ ท๊อฟฟี่รู้สึกได้รับแรงบันดาลใจครับ ที่จะทำตามความฝันครับพี่แหม่ม แล้วก็น้องอู๊ดเขาเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีมาก ๆ แล้วก็ก็เป็นคนที่ตั้งใจทำอะไรสุด ๆ ของเขา มาก ๆ เช่นเดียวกันครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : สำหรับพี่แหม่มนะคะ พี่รู้สึกว่าทั้ง 2 คนมี 2 อย่างที่เหมือนกันค่ะ นั่นก็คือความมุ่งมั่นและพลังบวกในชีวิต และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ทั้ง 2 คน ประสบความสำเร็จได้นะคะนั่นก็คือการเลือกใช้สื่อต่าง ๆ นะคะ ได้อย่างสร้างสรรค์เลยละค่ะ</p> <p>มอน : ใช่แล้วครับพี่แหม่ม แล้วครั้งหน้ารายการเพื่อนกันคนพันธุ์D ของเราจะพาคณะผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องอะไรอีกนั้น ห้ามพลาดเลยนะครับ รับรองว่าสนุกแน่นอน</p> <p>แหม่ม : แล้วหากคณะผู้ชมท่านใดนะคะ อยากเป็นเพื่อนกับพวกเรา หรือมีคำแนะนำอะไร สามารถเป็นเพื่อนกับเราได้นะคะที่ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์D หรือ Line Official เพื่อนกันคนพันธุ์D นะคะ เราจะอ่านทุกคอมเมนต์เลยละค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และหากใครรู้สึกว่ายังดูรายการไม่จุใจ อยากดูซ้ำอีก ก็สามารถรับชมย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D ครับ</p> <p>มอน : ก่อนจากกันนะครับ ผมมีภาษามือมาสอนท่านผู้ชมด้วย เพราะโอกาสหน้าถ้าเรามีโอกาสได้พบคนหูหนวก เราจะได้สามารถสื่อสารได้นะครับผมจะทำให้ดูนะครับ “สวัสดีครับ สบายดีไหม”</p> <p>แหม่ม : แล้ววันนี้ละคะ เราทั้งสามคน แหม่ม ท๊อฟฟี่ และมอน ต้องขอลากันไปก่อนนะค่ะสัปดาห์หน้าเราจะพาไปเที่ยวและก็เรียนรู้ที่ไหนติดตามกันได้นะคะสำหรับวันนี้สวัสดีค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่/มอน : สวัสดีครับ</p>
18	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์
 ตอน 2 : การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
 เนื้อหารายการ : แนวคิดเรื่อง “การเข้าถึง” สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของพลเมือง คนพิการ รวมถึงการสื่อสารด้านต่าง ๆ และกิจการโทรทัศน์
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่ โครงการต่างๆ เพื่อการเข้าถึงของคนพิการ เช่น ขอย ประชาบดี อ.ปากเกร็ด /เกาะเกร็ด

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	-ภาพบรรยากาศความเป็นเมืองทั่วไป -ภาพบรรยากาศผู้คนสัญจรไปมา --หม่อม ม่อน ทักทาย/สวัสดีผู้ชมรายการ ด้านล่างสถานีเตาปูน รถไฟฟ้าสายสีม่วง หม่อมรับโทรศัพท์ ภาพแบ่งครึ่งจอ ท๊อฟฟี่โทรมาจากด้านบน สถานีรถไฟฟ้า หม่อม ม่อนเดินขึ้นบันไดไปบนสถานี	[เสียงดนตรี] หม่อม ม่อน : (สวัสดี/เปิดรายการ) หม่อม : สวัสดีค่ะ พบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะเชิญชวนทุก ๆ คน ออกไปสัมผัสและเรียนรู้วิถีชีวิตของคนพิการที่อยู่ร่วมกันกับคนทั่วไปในสังคมค่ะ ม่อน : และการเดินทางออกไปเรียนรู้ในวันนี้จะครบ เพื่อนกันคนพันธุ์ D จะพาทุก ๆ ท่าน ไปเห็นมิตรภาพ สิทธิ ความเท่าเทียม การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำไปสู่สังคมแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ หม่อม : ใช่ค่ะ [เสียงโทรศัพท์เข้า] อ๊ว เตี้ยวแป็บหนึ่งนะ อ้าว ท๊อฟฟี่โทรมา โอเคค่ะ อ้อ ท๊อฟฟี่โทรมาบอกว่ามาถึงที่นี่ 1 ชั่วโมงแล้ว นานแล้ว รออยู่ตรงโน้นแน่ะ อย่างนั้นเดี๋ยวเราไปเจอท๊อฟฟี่ตรงโน้นกัน ไป หม่อม : ฮัลโหลท๊อฟฟี่ มาถึงแล้ว ท๊อฟฟี่ : อ้าว สวัสดีครับพี่หม่อม หม่อม : นี่ พี่ม่อนมาด้วย ท๊อฟฟี่ : อ้อ สวัสดีครับม่อน หม่อม : แหม สำหรับที่เกี่ยววันนี้ ท๊อฟฟี่เขาก็เป็นตัวตั้งตัวตีเลยนะ อย่างที่ได้รู้มานะคะ พี่ได้ข้อมูลมาว่า ที่อำเภอปากเกร็ดนี้ เขามีชุมชนตัวอย่าง ที่ออกแบบนะคะ เพื่อให้กับคนพิการ เพื่อเข้าถึงสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกสบายเลย ถ้าอย่างนั้นพวกเรา 3 คนพร้อมแล้ว ไปกันเลยคะ ... [เสียงดนตรี]... หม่อม : ท๊อฟฟี่คะ ม่อนคะ เวลาที่ไปทำงานหรือว่าไปเรียนนี้เดินทางกันอย่างไรคะ ของน้องม่อนนะคะเขาเล่าว่าก็นั่งมอเตอร์ไซด์แล้วก็ขึ้นรถไฟฟ้าคะ สำหรับรถไฟฟ้าก็จะมีบัตรคนพิการนะคะ สามารถใช้บริการได้ฟรีเลย อ้อโฮ ดีเลย แล้วของท๊อฟฟี่ละคะ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>แหม่มซื้อตัวรถไฟฟ้า ท็อฟฟี่ และม่อนยืนบัตรคนพิการให้เจ้าหน้าที่ / เปิดช่องพิเศษ เจ้าหน้าที่ช่วยนำทางท็อฟฟี่ ขึ้นไปส่งบนชานชาลา</p>	<p>ท็อฟฟี่ : คล้าย ๆ กันครับพี่แหม่ม ของท็อฟฟี่ก็ขึ้นรถไฟฟ้า เหมือนกัน แล้วก็ขึ้นฟรีเหมือนกันครับพี่แหม่ม แต่ว่าของท็อฟฟี่จะมีความพิเศษของม่อนนิดหนึ่งคือ จะมีเจ้าหน้าที่ครับ คอยพาขึ้นลงสถานีรถไฟฟ้าอย่างนี้ครับพี่แหม่ม แหม่ม : เอ๊ะ แต่ว่าโน่นรธมาแล้ว ท็อฟฟี่ : อ้าว รธมาแล้วหรือครับนี่ แหม่ม : อืม รธมาแล้ว อย่างนั้น ไป เดี่ยวพวกเรา 3 คน เดินทาง กันเลยดีกว่าคะ ท็อฟฟี่ : ได้ครับพี่แหม่ม โอเคครับ ...ดนตรีประกอบ...</p>
3	<p>พิธีกร ทั้ง 3 คนรอรธเมล์ (สาย 51) / แหม่มพาท็อฟฟี่ขึ้นรถ ม่อนเดินตาม</p>	<p>แหม่ม : พี่ไม่ได้ขึ้นรถเมล์นี้นานมากเลยนะคะรถเมล์สมัยนี้สะอาด มากแล้วก็สวย ที่สำคัญแอร์เย็นมากเลย ท็อฟฟี่ : ใช่พี่แหม่ม เย็นมาก แหม่ม : ถ้ามั่นใจว่าทั้งม่อนเองแล้วก็ท็อฟฟี่นี่ มีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับการโดยสารหรือเดินทางด้วย รถเมล์คะ ... [เสียงดนตรี] ... แหม่ม : ม่อนเขาบอกว่าการโดยสารรถเมล์นี้ คือมันก็ถูกใช้ไหม ใคร ๆ ก็ขึ้นได้ แต่อยากจะให้เพิ่มนิดหนึ่งว่า ให้มีป้ายบอกทาง อ้อที่สำคัญ สำหรับคนพิการนี่เขาลด 50% ด้วย ใช่ไหม ท็อฟฟี่ : จริงหรือ แหม่ม : โอ๊ย ดีใจจังเลยนะ ท็อฟฟี่ : แต่พี่แหม่มไม่ลดนะ พี่แหม่มไม่ลดนะ แหม่ม : ไม่งั้น แต่ของคนทั่วไปก็ต้องจ่ายเต็มอยู่แล้ว</p>
4	<p>พิธีกรเดินเข้าไปสวัสดิ์พักทักทาย เจ้าหน้าที่ เทศบาล พิธีกรทั้ง 3 คนสลับกันสัมภาษณ์</p>	<p>... [เสียงดนตรี] ... แหม่ม : ตอนนี้นะ เราอยู่กับท่านนี้เลยคะ นายกเทศมนตรีนคร ปากเกร็ดนะคะ ท่านวิชัย บรรดาศักดิ์ ค่ะ สวัสดิ์คะ ท่านวิชัย : ครับ สวัสดิ์ครับ แหม่ม : โอ้โฮ รู้สึกยินดีมาก ๆ เลยนะคะ แล้วก็ก็เป็นเกียรติสำหรับ เรา 3 คนมากเลยคะ ท่านวิชัย : ครับ แหม่ม : ก่อนอื่นเลยอยากทราบว่า ที่มาที่ไปของโครงการนี้นะคะ จุดเริ่มต้นนี้เป็นมาอย่างไรบ้างคะ ท่านวิชัย : ครับ ที่จริงโครงการนี้นะครับ ที่มาที่ไปก็คงจะเป็น เทศบาลนี้ ขอประชาชนดีนี้ ขออยู่นะครับ ถนนติวานนท์ - ปาก เกร็ด นี้นะครับ ขอ 1 นี้ครับ มันเป็นซอยที่ค่อนข้างที่จะแคบ และไอ้สองข้างทางนี้ไม่สามารถมีระบายน้ำได้ ... [เสียงดนตรี] ... ท็อฟฟี่ : แล้วในส่วนของการปรับปรุงในพื้นที่นี้ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มีหน่วยงานไหนที่เข้ามามีส่วนร่วม แล้วก็แบ่งหน้าที่การทำงานกันอย่างไรบ้างครับ</p> <p>ท่านวิชัย : นครปากเกร็ดเทศบาลเราก็ร่วมกับ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือ พม. นี้ ร่วมกันจะมาสร้างถนนให้ได้มาตรฐานนะครับ เพราะเนื่องจากว่าพี่น้องประชาชนผู้พิการ สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ นี้ มี 10 กว่าสถานสงเคราะห์นะครับ แล้วก็มาคิดออกแบบร่วมกันกับประชาชนในพื้นที่ มากำหนดทางสร้างตรงนี้ แล้วก็คิดว่าจะทำให้การระบายน้ำดีขึ้น การเข้าออกสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ 10 กว่าแห่งนี้ ทั้งคนพิการทางสายตา ทั้งคนพิการที่ใช้รถวีลแชร์ต่าง ๆ นี้ ได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันได้นะครับ</p> <p style="text-align: center;">...[เสียงดนตรี]...</p> <p>แหม่ม : อ้าว ทางนี้เองน้องม่อนก็น่าจะมีคำถามแล้ว</p> <p>แหม่ม : เมื่อก่อนนี่ถนนหนทางค่อนข้างจะแคบ ตอนนี้อยากทราบถึง เรื่องของขั้นตอนในการปรับปรุงเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท่านวิชัย : ครับ ตอนนีเราก้ปรับปรุงค่อนข้างจะเสร็จสมบูรณ์ แต่เราพยายามจะขยายเส้นทางเส้นนี้นะครับ เป็นทางที่ให้ผู้ใช้ประโยชน์ แล้วก็ผู้พิการทางสายตา ผู้พิการทางรถวีลแชร์นี้ โยงเข้ามาถึงตลาดปากเกร็ด ลงไปถึงท่าน้ำปากเกร็ดนะครับ จึงจะเป็นสถานที่ไปปากเกร็ด เป็นสถานที่ท่องเที่ยวครับ ทางเชื่อมมาจากตลาดลงท่าน้ำปากเกร็ด ลงเรือข้ามไปยังเกาะเกร็ดได้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ธรรมชาติ ที่อยากจะให้พี่น้องประชาชน ผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ปากเกร็ดนี้ครับ เพราะมีตั้งเป็นหมื่นกว่าคนนะครับ ผู้ด้อยโอกาสนะ ก็มาช่วยกัน มาแก้ไขปัญหา ให้สามารถมีส่วนร่วมในการที่จะใช้ชีวิต ได้เหมือนกับพี่น้องประชาชนทั่ว ๆ ไป ในการสาธารณสุขโรค</p> <p>แหม่ม : แหม่ม : โอ้โฮ เท่าที่ท่านนายกได้เล่ามานี้ ไม่ใช่แค่ต้องมีตามกฎหมายเท่านั้นนะคะ แต่ก็ยังคิดต่อยอด คิดเผื่อ เรียกว่าบูรณาการทุก ๆ อย่าง ให้กับทุก ๆ คนจริง ๆ ค่ะ แหม่ม ชักอยากจะรู้แล้วนะคะ ว่าหน้าตาเป็นอย่างไร</p> <p>ท่านวิชัย : เดี่ยวผมจะเชิญชวนคุณแหม่ม คุณม่อน และทีมงาน ลงไปในพื้นที่นะครับ ไปดู ผมมอบให้ท่านผู้อำนวยการสำนักการช่าง ช่วยพาแล้วก็ไปดูแนะนำให้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เรียกว่าเดี่ยวพาทัวร์เลย</p> <p>ท่านวิชัย : ครับผม</p> <p>แหม่ม : ขอบคุณมากคะวันนี้</p> <p>ท่านวิชัย : ครับ สวัสดีครับ</p>
5	ภาพเพื่อนคนพิการใช้ ถนน	[เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
จบเบรก 1		
6	พิธีกร ทั้ง 3 คน ยืนตรงทางเข้าซอย ประชาชนดี / พิธีกรทั้ง 3 คน เดินไปตามถนน ประชาชนดี เจ้าหน้าที่เทศบาลเล่าข้อมูล	<p>แหม่ม : จากที่เราได้พูดคุย กับนายกเทศมนตรี นครปากเกร็ดกัน ไปแล้วนะคะ ตอนนี้คะ เราอยู่กับ ผู้อำนวยการสำนักการช่าง เทศบาลนครปากเกร็ดที่นี้ นะคะ เราจะมาพูดถึงภาพรวมของ สาธารณูปโภค สำหรับผู้พิการคะ อยากจะให้อธิบายถึงประโยชน์ ใช้สอย แล้วก็จุดเด่นของสาธารณูปโภคที่นี้เลยคะ</p> <p>ผอ. : ครับ ก็ในถนนประชาชนดีนะครับ ทางเทศบาลได้ออกแบบนะ ครับ เพื่อประโยชน์ของคนทั้งมวลนะครับ เป็นหลักการออกแบบ Universal Design นะครับ การออกแบบก็ให้ใช้ได้ทุกคน ทุกยุค ทุกสมัย ทุกเพศนะครับ ชั้น แรกเราก็ออกแบบ ชั้นแรกมีสำหรับด้านขวามือนี้ ที่เราออกแบบ ทำทางเท้าสำหรับคนปกติเดินนะครับ ส่วนเลนตรงกลางนี้ จะเป็นคนพิการต่าง ๆ นะครับที่จะใช้ เลน ทางด้านนี้จะเป็นทางจักรยานนะครับ ให้สำหรับคนออกกำลังกาย ส่วนด้านโน้นจะเป็นเลนจักรยานนะครับ ซึ่งเป็นเส้นทางลัดของปาก เกร็ดนะครับ ไปทำน้ำปากเกร็ดได้ ระยะทาง 1,300 เมตรครับ</p> <p>แหม่ม : น้องม่อนถามว่า ถ้าให้เปรียบเทียบที่นี้ นะคะ กับชุมชนที่ เนี้ย จุดเด่นของที่นี่ ที่ ที่อื่นไม่มี คืออะไรบ้างคะ</p> <p>ผอ. : ครับ ในส่วนของถนนสายนี้ มีผู้พิการหลายประเภท ที่อยู่ ใน ซอยนี้ นะครับ เราก็ทำเป็นไฟ้อัจฉริยะนะครับ ที่ที่จะข้ามถนน ระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงานนะครับ เพื่อความปลอดภัยของผู้ฝึ การครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ เมื่อกี้เห็น ผอ. บอกว่า เมื่อกี้มันมีทางเดินสำหรับ คนตาบอดใช่ไหม ที่เป็น Braille Block ท๊อฟฟี่อยากรู้ว่าจุดเด่นนะครับของมัน ใน การที่เชื่อมโยงแต่ละพื้นที่นะ มันเป็นอย่างไรรึครับ ผอ.</p> <p>ผอ. : ครับ ก็ในส่วนของผู้พิการทางสายตานั้นครับ เราก็ดำเนินการ ติดตั้งนะครับ ตัว Guiding Block นะครับ ที่เป็นเส้น ๆ นะครับ แล้วก็มีตัว Warning Block ตามจุดทางแยก ทางลาดต่าง ๆ ที่ จะให้คนพิการชะลอและระมัดระวังนะครับ แล้วก็ส่วนทางที่จะเข้าของหน่วยงานนี้ จะมีทางลาดที่จะเข้าหน่วยงานของกระทรวง พม. นะครับ แต่ละหน่วยจะมีครบหมดเลยครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ ท่าน ผอ. ครับ เมื่อกี้เห็นบอกว่ามี Braille Block ใช่ไหมครับ วันนี้ครับ ท๊อฟฟี่ อยากลองใช้ Braille Block ดูไม่ทราบว่าท่าน ผอ. พอจะอนุญาต ให้ลองใช้ได้ไหมครับ</p> <p>ผอ. : ก็เดี๋ยวเรามาทดสอบกันเลยนะครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้ครับ โอเค</p> <p>แหม่ม : โอเค มานี้คะ ข้ามคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
7	<p>พิธีกรทั้ง 3 คน เดินไปตามถนนประชาชนดี เจ้าหน้าที่เล่าข้อมูล</p> <p>ท็อฟฟี่ใช้ไม้เท้าสัมผัสเบรลลอบล็อก พร้อมเล่า วิธีใช้ให้ฟัง</p> <p>แหม่มกับม่อนขอทดลองปิดตาใช้เบรลลอบล็อก</p>	<p>ท็อฟฟี่ : ไปครับพี่แหม่ม เรามาลองดู Braille Block เป็นอย่างไร [เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อฟฟี่ : เป็นอย่างไรครับพี่แหม่ม เมื่อก็เดินเป็นคนตาบอดเป็นอย่างไรครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ตอนแรกนะคะ ปิดทั้งตา ปิดทั้งหน้ากากเข้าไป รู้สึกแบบเหมือนอึดอัดนะคะ เดินไม่ค่อยจะตรงเท่าไร ก็จะมีเอียง ๆ บ้าง แต่เราก็เริ่มปรับตัวนะคะ แล้วก็ใช้ไม้เท้านี้ละคะ คอยนำทางไป เรื่อย ๆ</p> <p>ผอ. ก็เราจะมีอีกจุดหนึ่งนะครับ อยู่ที่ทำน้ำปากเกร็ดนะครับ ก็ จะเป็นการออกแบบ Universal Design ในการออกแบบอยู่ที่ทำ น้ำปากเกร็ดนะครับ เดี่ยวเราไปกันเลยนะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ อย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p>
8	<p>เจ้าหน้าที่ พาพิธีกรทั้ง 3 คนไปที่หน้า รร. ปากเกร็ด</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p>
9	<p>บรรยากาศหน้า รร.ปากเกร็ด คนพิการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก พิธีกร เจอกับ ธัญญ์ ณิชชารีย์</p> <p>พิธีกร และน้องธัญญ์ ทดลองใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ทางลาดต่างๆ</p>	<p>แหม่ม : เอาละคะคุณผู้ชม ตอนนี้นะคะ เรา 3 คนก็อยู่กันที่ท่าเรือ ปากเกร็ดคะ ตามที่ผู้อำนวยการการช่างนะคะ ได้แนะนำให้เรา มาดูพื้นที่บริเวณนี้ ที่ได้รับการปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ ให้กับผู้พิการคะ</p> <p>แต่ก่อนอื่นที่เราจะไปเที่ยวชมกันนะคะ วันนี้ที่มีแขกพิเศษ จะมา เซอร์ไพรส์ทั้ง 2 คนกันคะ พี่ว่าทั้งม่อนเองนะคะ แล้วก็ท็อฟฟี่นี่ ต้องรู้จักอย่างแน่นอนคะ คงจะเคยผ่านตาหรือได้รับสื่อมาบ้างนะ คะ อยากรู้ไหม</p> <p>ท็อฟฟี่ : อยาก ตื่นเต้นนะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้าว เธอคนนี้นะคะ ถือว่าเป็นคนที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มที่ สดใสนะคะ มาพร้อมกับพลังงานบวกอย่างเต็มที่ เธอเป็นนักพูดที่ ให้แรงบันดาลใจ ให้ผู้คนมากมายเลยละคะขอเชิญน้องธัญญ์นะคะ ขอเชิญเลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอ้โฮ น้องธัญญ์</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อฟฟี่ : ฮัลโหล น้องธัญญ์สวัสดีครับ</p> <p>ธัญญ์ : สวัสดีคะ</p> <p>แหม่ม : ท็อฟฟี่ต้องรู้จักแน่นอน</p> <p>ท็อฟฟี่ : น้องธัญญ์อยู่ไหน ๆ</p> <p>ธัญญ์ : อยู่ทางนี้คะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอ้ย น้องธัญญ์สวัสดีครับ สวยขึ้นหรือเปล่าเรานะ</p> <p>ธัญญ์ : แน่แน่นอนคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท้อพีพี : พี่หยอก ๆ อยากรู้จังเลย ว่าตอนนี้น้องธัญทำอะไรอยู่บ้าง เล่าให้พวกพี่ฟังได้ไหมครับ</p> <p>ธัญ : อ้อ ตอนนี้ก็เป็นนักพูด สร้างแรงบันดาลใจนี้ละคะ แล้วก็ไปปรณรงค์เกี่ยวกับพวกอารยสถาปัตย์ กับพี่ ๆ หลาย ๆ ท่านอะไรอย่างนี้อยู่ด้วย</p> <p>ม่อน : พื้นที่นะคะ สำหรับคนไปปากเกร็ดตอนนี้ มีพื้นที่สำหรับคนพิการอะไร อย่างไรบ้างคะ</p> <p>ธัญ : สำหรับที่ปากเกร็ด ธัญก็เห็นว่ามีเยอะขึ้นนะคะหลาย ๆ ที่ อย่างที่นี้ก็เหมือนกัน ที่รู้สึกว่ามันมาก ๆ เลย</p> <p>เพราะว่าเรียกว่าปกตินี้ เราก็มานไปผ่านมาอยู่แล้ว แต่ว่าอย่างนี้คะ ก็คือรู้สึกว่าแปลกตาขึ้น</p> <p>เพราะว่าเราเห็นที่จอดวิลแชร์ที่มากขึ้นในแต่ละจุดที่อำนวยความสะดวกมากขึ้นอะไรอย่างนี้คะ อันนี้ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแบบ เฮ้ย ประทับใจมาก ๆ ค่ะ</p> <p>หม่อม : เดี่ยวเราทั้งหมดนี้ไปเจอผู้อำนวยการกันดีกว่า</p> <p>ท้อพีพี : ครับ</p> <p>หม่อม : เขารออยู่ตรงโน้นแล้ว เดี่ยวเขาจะพาพวกเราไปเที่ยวกันคะ</p> <p>ท้อพีพี : ว้าว ได้เลยครับพี่หม่อม</p>
10	<p>ภาพพิธีกรทั้ง 3 คน ลงพื้นที่ทดลองใช้สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานสำหรับผู้พิการไปบริเวณท่าเรือ / ทดลองใช้ห้องน้ำ</p> <p>พิธีกร 3 คนแลกเปลี่ยนความเห็น</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : ค่ะ ตอนนี้นะคะ พวกเราทุกคนก็อยู่กันที่ท่าเรือครูทิวนี้เลยคะ ซึ่งตอนนั่งเรือขึ้นมานะคะก็จะมีทางลาดเพื่อจะให้รถวิลแชร์นี้ได้ขึ้นอย่างสะดวกเลยละคะ</p> <p>ธัญ : ค่ะ แล้วนอกจากท่าเรือตรงนี้นะคะ วิลแชร์สามารถเข้าไปในสถานที่อื่น ๆ ในเกาะเกร็ดได้อีกไหมคะ</p> <p>คุณอดุลย์ : ครับ เมื่อขึ้นเรือจากท่าครูทิวนี้แล้ว ก็จะขึ้นไปตามเส้นทางนี้นะครับ ขึ้นไปด้านบน ถ้าเราเลี้ยวซ้ายไปก็จะไปที่วัดปรมัยยิกาวาส หรือวัดเจดีย์เอียงที่พวกเรารู้จักกันดี ถ้าเราเลี้ยวขวาตรงนี้นะครับ เส้นรอบเกาะนี้ เลี้ยวขวาก็จะเป็นวัดไผ่ล้อม วัดเสาธงทอง อ้อมไปทางหมู่ 4 หมู่ 3 หมู่ 2 นะครับ ก็จะเป็นวัดศาลากุล วัดฉิมพลี แล้วก็อ้อมกลับมาที่วัดปรมัยยิกาวาสอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณอดุลย์ : สำหรับผู้พิการทางสายตานั้นะครับ</p> <p>ท้อพีพี : ครับ</p> <p>คุณอดุลย์ : ที่มาเที่ยวที่นี้เริ่มต้นถ้าขึ้นจากตรงนี้ปั๊บนี้ เราก็จะต่างสัมผัส เดี่ยวเราจะขึ้นไปดูป้ายต่างสัมผัสตรงนี้นะครับ เพราะว่าจะมีป้ายที่บอกไว้ ในพื้นที่ของเราโดยภาพรวม แล้วก็จะมีอักษรเบรลล์ให้กับทางผู้พิการทางสายตา นอกจากนั้นยังมีแนวเส้นทางลาด หรือว่าพวกพื้นสัมผัสด้วยนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหล่่ม : มีรารจับด้วยนะคะ ไอ้โฮ เรียกว่าเตรียมเอาไว้ทุกอย่าง ครบเลยนะคะ เป็นอย่างไรคะทุกคน พร้อมทั้งจะเกี่ยวกับแล้วหรือยัง</p> <p>ธันย์ : พร้อมแล้วคะ</p> <p>ท้อพี : พร้อมแล้วครับพี่แหล่่ม</p> <p>แหล่่ม : ถ้าอย่างนั้นพื่อคุณลย์เชิญนำเที่ยวเลยคะ</p> <p>คุณอดุลย์ : ได้</p> <p>แหล่่ม : ไปคะ โอเค</p>
11	พิธีกร ทั้งสามคน เดินทางมาถึง ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุฯ เดินผ่านที่จอดรถ คนพิการ ทางลาด	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหล่่ม : คุณผู้ชมคะ ข้างหลังนี้ก็คือ ไฮไลท์สำคัญของเกาะเกร็ด แห่งนี้นั่นเอง</p> <p>คุณอดุลย์ : ครับ น้องแหล่่มครับ ที่นี้ก็คือพระเจดีย์มูเตตา หรือ เจดีย์เอียง สัญลักษณ์ที่พวกเรารู้จักกันดี ของความเป็นเกาะเกร็ด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรีนะครับ ถ้าใครเห็นที่นี้ก็คือได้เห็น เกาะเกร็ดแล้วนะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท้อพี : ครับ นอกจากแผนผังการสัมผัสแล้วนะครับ ถ้าท้อพีมาเองอย่างนี้ครับ มีบริการอื่น ๆ ที่สามารถบริการ ผู้พิการทางสายตาเพิ่มเติมไหมครับ</p> <p>คุณอดุลย์ : ในส่วนของการรองรับผู้พิการทางสายตานั้นครับ ทางท้องถิ่นของเรา ก็จะมีการฝึกอบรมมัคคุเทศก์นะครับ เรียกว่า มัคคุเทศก์น้อยโดยทางผู้บริหาร ที่เป็นทั้งผู้อำนวยการโรงเรียน วัดปรมย์ยิกาวาส ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศาลาลากูน ที่เป็นโรงเรียน 2 โรงในพื้นที่ของเรา รวมถึงการทำป้ายต่างสัมผัสต่าง ๆ ที่ เหมือนกับเป็น Warning Block ที่พื้น เพื่อให้ได้ผู้พิการทางสายตา ได้ทราบว่า จุดใดบ้างที่จะต้องระมัดระวัง นอกจากนั้นก็ยังสามารถ สอบถามคนในเกาะเกร็ดว่า อยากจะไปเที่ยวตรงไหนหรืออะไร อย่งไร</p> <p>แหล่่ม : ทุกคนก็จะได้นำ ให้กับผู้พิการทางสายตานี้ได้ทราบ นอกจากพวกเราได้เที่ยวที่วัดที่นี้แล้วนะคะ ยังมีสถานที่เที่ยวไหน ที่เราจะสามารถไปได้อีกบ้างคะ</p> <p>คุณอดุลย์ : ในส่วนของการท่องเที่ยว ที่นอกวัดปรมย์ยิกาวาสแห่งนี้ ในพื้นที่เกาะเกร็ดนี้ ก็จะมีเส้นทางที่สวยงามก็คือถนนหงส์ เป็น เส้นทางท้องถิ่นของเรา มีวัตถุประสงค์ในการที่จะรองรับผู้พิการ แล้วก็บุคคลทุกเพศทุกวัย พี่น้องประชาชน ได้ใช้เป็นเส้นทาง คมนาคมตลอดเวลาอยู่แล้วนะครับ จะการปั่นจักรยาน หรือการมา พักผ่อนในวันหยุดท่องเที่ยว จะเป็นถนนที่สวยงาม แล้วก็ให้พวก เราได้สามารถเที่ยวรอบเกาะ ทั้งพื้นที่ได้ในเวลาอันสั้นนะครับ</p> <p>แหล่่ม : ตอนนี้อาจได้โอกาสแล้วนะคะ</p> <p>ท้อพี : ใช่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>-ภาพช่องทางการติดต่อสื่อสารติดตามรายการ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ</p>	<p>แหม่ม : เพราะฉะนั้นเชิญพื่อดุ่ย พาพวกเราไปเที่ยวดูถนนพงส์กันดีกว่าคะ</p> <p>คุณดุ่ย : ครับ ไปได้เลย</p> <p>แหม่ม : โอเค ไปเลยคะ นำเลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : น้องธัญนำไป น้องธัญนำไป</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : วันนี้นะคะ ขอขอบคุณพื่อดุ่ยมาก ๆ เลยนะคะ ที่พาพวกเราไปเที่ยวถนนพงส์ รวมไปถึงให้ข้อมูลความรู้ที่น่าสนใจนะคะ เกี่ยวกับเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือต่าง ๆ รวมไปถึงวันนี้ก็ขอขอบคุณน้องธัญด้วยนะคะ ที่เข้ามาร่วมท่องเที่ยวกับทริปของเราในวันนี้คะ หวังว่าโอกาสหน้ามาเจอกันใหม่ มาเที่ยวด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง โอเคคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรกันบ้างคะ รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ม่อน : มาเที่ยวในวันนี้ ก็เห็นอะไรเยอะแยะมากมาย รู้สึกประทับใจมากในเรื่องของการจัดการ ให้เข้าถึง ช่วยถึงคนพิการต่าง ๆ ให้คนพิการนี้สามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ แล้วก็สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข</p> <p>แหม่ม : แล้วของทางท็อฟฟี่ล่ะคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ของท็อฟฟี่ก็คล้าย ๆ ม่อนเหมือนกันครับ รู้สึกประทับใจกับหน่วยงานต่าง ๆ ครับ แล้วก็ผู้คนในชุมชนที่ร่วมไม้ร่วมมือครับ ในการที่จะออกแบบหรือพัฒนาต่าง ๆ เพื่อให้คนพิการและคนปกติสามารถใช้สาธารณูปโภคได้เท่าเทียมกันครับ ผมเชื่อว่ารายการของเราครับ</p> <p>จะพาทุกคนไปเรียนรู้เรื่องราวดี ๆ ครับ ในทุก ๆ สัปดาห์ ส่วนสัปดาห์หน้า เราจะพาทุกคนไปเที่ยวหรือเรียนรู้ที่ไหนอย่างไรฝากติดตามกันด้วยนะครับ</p> <p>แหม่ม : และถ้าสมมติว่าใครนะคะ อยากจะเป็นเพื่อนกับเราก็คงสามารถติดตามมาได้นะคะ ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ และสามารถดูย้อนหลังได้นะคะ ที่ Youtube รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ สำหรับวันนี้มีภาษามือมาสอนกันนะคะ นั่นก็คือคำว่า ไปเที่ยวกันไหม นี้ อย่าลืมฝึกกันนะคะ โอเคเลย และวันนี้นะคะ เวลาของเราหมดลงแล้วคะ สัปดาห์หน้าพบกันนะคะ วันนี้ สวัสดีค่ะ</p> <p>ม่อน / ท็อฟฟี่ : สวัสดีครับ</p>
2	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 3 : การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อ
 เนื้อหารายการ : กสทช. / กทปส. กับ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการให้เข้าถึง หรือรับรู้
 และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการส นักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค
 (กสทช.) ,เจ้าหน้าที่ กสทช.

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพบรรยากาศในเมืองที่ผู้คน พลุกพล่าน รถยนต์วิ่งสวนกันในเมือง ใหญ่ - แหม่ม ท๊อฟฟี่และม่อน ทักทาย/สวัสดี ผู้ชมรายการ	<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะคุณผู้ชม</p> <p>ท๊อฟฟี่/ม่อน : สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : พบเจอกับพวกเราทั้งสามคน แหม่ม ม่อน และท๊อฟฟี่ แน่แน่นอน ว่าคุณผู้ชมกำลังชมรายการ</p> <p>แหม่ม: เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>แหม่ม : รายการที่จะพาคุณผู้ชมและเพื่อนคนพันธุ์D ทุกท่านนะคะ มา เรียนรู้เรื่องราวรอบตัว ที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : และวันนี้จะคะ พี่พาทั้ง 2 คนมาที่นี้คะที่พญาไทนะคะ ลองทายกันสิคะ ลองทายกันดูว่าวันนี้พี่พาเรามาทำอะไรกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอ๊ะ ถ้ามาพญาไทอย่างนี้นะครับพี่แหม่ม แปลว่าพี่แหม่มต้อง พาพวกเรามาใช้ใหม่ครับ เพราะว่าตรงพญาไทนี่ มันมีสถานที่แบบ ชิค ๆ คูล ๆ เยอะมากเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ แล้วม่อนล่ะคะ ม่อนบอกว่าแถว ๆ นี้มีร้านกาแฟเพียบเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มต้องพามากินกาแฟอย่างแน่นอน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เออใช่หรือเปล่า</p> <p>แหม่ม : ทั้ง 2 คนนะคะ ที่ทายมานั้นผิดคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าวพี่แหม่ม แล้วพี่แหม่มพามาทำไมนี่</p> <p>แหม่ม : อ้าว วันนี้จะคะ พี่จะพาเราทั้ง 2 คนนี้ มาดู TV กันคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่ม พี่แหม่มล้อเล่นหรือเปล่า ดู TV นี้ ไม่ต้องมาถึงพญา ไทก็ได้ครับพี่แหม่ม ดูอยู่ที่บ้านก็ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ม่อนบอกว่า นั่นสิ ก็ทั้ง 2 คนก็พูดถูกนะคะ แต่ว่าการดู TV วันนี้คะ มันพิเศษแน่นอนคะ รับรองเลยนะคะว่า วันนี้ หลังจากที่ได้ดู TV พิเศษของพี่แล้วนี่ ชีวิตจะต้องเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน โอ้โฮ ม่อนนี่ อยากรู้และอยากรูจะดูแล้วนะคะโอเค เดี่ยวพี่พาไปคะแต่ก่อนอื่นนะคะ พี่ อยากรูจะถามทั้ง 2 คนก่อนว่า ปกติแล้วนี่ยังดูรายการใน TV อยู่ไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ของท๊อฟฟี่นะครับพี่แหม่ม รายการ TV ค่อนข้างน้อยนะครับ เพราะว่าของท๊อฟฟี่มองไม่เห็นด้วยครับพี่แหม่ม เลยค่อนข้างดูพวกนี้น้อย</p> <p>แหม่ม : สำหรับม่อนเองนี่ ก็เหมือนกันนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สำหรับคนหูหนวกเห็นแต่ภาพ ไม่ได้ยินเสียงคนมันก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน แต่ว่าก็จะมีเป็น Captions เป็น CC นะคะ เข้าไปดูใน Youtube นี้ เขาเห็นเป็น Captions อธิบายนี้ ก็จะเข้าใจอันนี้ก็ง่ายขึ้นเองนะคะ โอ้โฮ ก็ถือว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่เลยนะคะของคนพิการ ทั้งตาบอดแล้วก็หูหนวก เอาเป็นว่า วันนี้พี่มี TV พิเศษนะคะ มาเตรียมให้กับทั้ง 2 คน เรามาดูกันว่าจะสามารถแก้ไขปัญหา ในเรื่องของการดู TV ได้หรือเปล่า และวันนี้ นะคะ เรามีแขกรับเชิญพิเศษค่ะ ซึ่งท่านนี้นะคะ ก็มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องของ TV เป็นอย่างมากเลยล่ะค่ะรู้สึกว้าวไหมคะ ตื่นเต้นไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ตื่นเต้นมากเลยครับพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : ตื่นเต้นกันแล้วนะคะ เพราะฉะนั้นแล้วนี้ เดี่ยวเราไปพบกับเขา กันเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้ครับพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : ไปเลย มา อ้าวนี้ แชนพีตรงนี้นะครับ</p> <p>เหม้ม : ไปค่ะม่อน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ไปครับม่อน</p>
3	<p>- เหม้มพาท๊อฟฟี่และม่อนเดินขึ้นบันไดไป</p> <p>- เหม้ม ท๊อฟฟี่และม่อน เดินเข้าไปยังห้องรับรองที่มีเจ้าหน้าที่ กสทช. รออยู่</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม้ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>ดร.ตรี : สวัสดีครับเหม้ม</p> <p>สวัสดีครับท๊อฟฟี่ สวัสดีม่อน</p> <p>เหม้ม : สวัสดีค่ะ เดี่ยวนั่งก่อนเลย</p> <p>นั่งก่อนเลยค่ะ</p> <p>ทุกคน ตอนนี้นะคะเราก็อยู่กับแขกรับเชิญของเราค่ะ</p> <p>คุณตรีค่ะ</p>
4	- Pack Shot เจ้าหน้าที่หลักมุมสมาร์ท	[เสียงดนตรี]
5	<p>- เจ้าหน้าที่ กสทช. (เจ้าหน้าที่หลัก) พาเหม้ม ท๊อฟฟี่และม่อน เข้าไปยังห้อง Work Shop</p>	<p>ดร.ตรี : สวัสดีครับ ผมชื่อ ตรี บุญเจือ</p> <p>ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภค ในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์</p> <p>สำนักงาน กสทช. ครับ</p> <p>เหม้ม : คุณตรีคะ พอดีว่าวันนี้เหม้มมีคำถามเกี่ยวกับการรับชม TV ของคนตาบอดแล้วก็คนหูหนวกมาถามค่ะ ว่าเราจะมีการบริการอะไร อย่งไรบ้าง เพราะว่าเมื่อก่อนที่จะมาพบกันนี้ เราได้มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันค่ะ</p> <p>ดร.ตรี : เมื่อกี้ที่พี่นั่งดู TV อยู่ นะครับ ก็ดู TV ที่มีการจัดทำบริการอยู่ 3 บริการด้วยกันนะครับสำหรับคนตาบอดกับคนหูหนวก ที่จะสามารถทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ นะครับ ซึ่ง 3 บริการนั้น ก็คือบริการแรกนะ ครับก็คือ คำบรรยายแทนเสียงนะครับ สำหรับน้องม่อนที่จะสามารถที่จะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ่านข้อความ ที่จะแทนเสียงที่พูดในรายการ TV ได้ บริการที่ 2 คือ บริการภาษามือนะครับ ก็คือที่เราคุ้นเคยกันก็เป็นจอล่ามภาษามือ จริง ๆ แล้วล่ามภาษามือไม่จำเป็นต้องอยู่ในจออย่างเดียวเท่านั้นนะครับก็สามารถที่จะมีบริการนี้ ในรายการ TV แบบเต็มจอก็ได้นะครับ แล้วก็ บริการที่ 3 ที่ทำอยู่ ก็คือเรื่องของเสียงบรรยายภาพนะครับ ซึ่งเสียงบรรยายภาพนี้ก็จะเป็นช่องเสียงพิเศษที่จะเข้ามาในการทำหน้าที่บรรยายภาพให้สำหรับท้อพีพีที่จะสามารถเข้าใจได้ว่า บางรายการที่มีการเล่าเรื่องด้วยภาพที่ท้อพีพีก็อาจจะไม่เห็นภาพ แต่ว่าสามารถที่จะเข้าใจได้ว่า ภาพตอนนั้นคืออะไร ในขณะที่ไม่มีเสียงอยู่นะครับ ก็เป็น 3 บริการที่ กสทช. กำหนดให้สถานีโทรทัศน์ทำบริการต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อส่งเสริมให้คนพิการ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ครับ</p> <p>แหม่ม : คุณตรีคะ แล้วรายการอย่างที่ได้อธิบายมา ที่มีทั้ง 3 บริการนี้ เป็นอย่างไรหรือคะ เดี่ยวลองไปดูกันอีกดีกว่า ว่ามีรายการที่เรียกว่า AD CC กับ SL นี้ คือรายการ มันจะมีบริการแบบไหนบ้าง แล้วก็เราจะสามารถเข้าถึงได้อย่างไรนะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
6	- แหม่ม ท้อพีพีและม่อน นั่งดูรายการที่มีบริการคำบรรยายแทนเสียง เสียงบรรยายภาพ และบริการล่ามภาษามือ มุมจอ / ละครเรื่องวันทอง	<p>ดร.ตรี : รายการแรกนะครับ ที่จะให้น้อง ๆ ได้ดูกันก็จะเป็นบริการที่ นี้เลยครับ จอดำ ๆ อยู่อย่างนี้นะครับ เราจะมีเฉพาะเสียงเนอะ แหม่มจะได้รู้ด้วยว่า เอ๊ะ น้อง ๆ จะรู้สึกอย่างไรนะครับ เราไปดูรายการแรกกันเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี] [เสียงเครื่องดนตรีไทย]</p> <p>(เสียงผู้ชาย) ไ้อ้ซ่าง ไ้อ้ซ่าง</p>
7	- แหม่ม ท้อพีพีและม่อน สอบถามเจ้าหน้าที่หลัก	<p>ดร.ตรี : อันนี้เป็นรายการแรกนะครับ รายการที่ 2 นี้จะเป็นรายการที่มีภาพแต่ไม่มีเสียง เพื่อที่คราวนี้แหม่มจะได้เข้าใจม่อนแล้วว่าแบบ ถ้าดูรายการไปแต่ภาพ ไม่มีเสียงนี้ เอ๊ะ คนพูด พูดอะไรกันนะ อะไรอย่างนี้นะครับ อ้าว เราไปดูคลิปที่ 2 กันเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : เดี่ยว เป็นรายการทอล์กโชว์ พูดคุย</p> <p>ดร.ตรี : ตอนนี่ท้อพีพีฟังไปเลยว่า เอ๊ะ รายการคืออะไร พีพีทำอะไรกันอยู่นะครับ รายการที่ 2 นี้นะครับ ก็เป็นรายการที่เราไม่รู้เลยเนอะ ว่าพระอาจารย์ท่านพูดว่าอะไร นี่ครับ ถ้าไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อนเลยก็ใช่แหละ เพราะว่าเราดูรายการนี้เราก็ไม่ได้ยินเสียงนะครับ เราก็อาจจะไม่เข้าใจว่าพระอาจารย์ท่านพูดอะไร คนหัวเราะด้วยอะไร เรื่องอะไรอย่างนี้นะครับ</p> <p>เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ทำให้แหม่มเข้าใจน้อง ๆ มากขึ้น จาก 2 รายการที่เตรียมมานะครับ เพราะฉะนั้นตัวบริการ AD CC นี้ ถึงได้เข้ามาเพื่อที่จะทำให้เราเกิดความเข้าใจมากขึ้น เดี่ยวเราไปดูรายการที่ 3 กันเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ</p> <p style="text-align: center;">(เสียง AD ซิทคอมเรื่องยีนส์เด่น)</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ดร.ตรี : คราวนี้เราก็คงต้อง ถามความเห็นของน้อง ๆ 2 คนก่อนว่า ระหว่างคลิปแรก สำหรับท็อฟฟี่ก่อน รายการแรกที่มี จริง ๆ แล้วใช้ภาพเล่าเรื่องเนอะ เพราะว่ากว่าเราจะรู้ว่าตัวละครพูดอะไรกันนะ ครบ ก็โดยไม่มี AD เป็นอย่างไร แล้วก็รายการที่ 3 เป็นอย่างไร ให้ท็อฟฟี่เล่าก่อน</p> <p>ท็อฟฟี่ : ก็ของท็อฟฟี่นะ ครบพีตริ ไม่มีเสียง ไม่มี AD เราไม่รู้เลย ครบ ว่าตัวละครเขาทำอะไรกันใช่ไหม ครบ แต่ว่าอันที่ 3 ที่เราได้มา ดู มันมีเสียงบรรยายภาพเข้ามา ทำให้เรารู้ว่าแบบ เออ นักแสดงหรือตัวละครนี้ ครบ ตอนนี้นั้นมีการกระทำอะไรอยู่ หรือว่าที่เราแบบเป็นคำพูด ที่เราไม่สามารถมองเห็นได้อย่างนี้ ครบพีตริ ก็เลยมองว่า เออ มันดีมาก ๆ สำหรับคนที่มองไม่เห็น ที่มี AD เข้ามาในการชัพพอร์ต ในการให้เขาเองนะ ครบ สามารถดูละครได้เหมือนคนทั่ว ๆ ไป ครบ</p> <p>ดร.ตรี : อย่างนั้นเดี๋ยวถามม่อนก่อนนะ ครบ</p> <p>ถามม่อนก่อนดีกว่า แล้วรายการที่ 2 นะ ครบ รายการที่ 2 กับรายการที่ 3 พอเทียบกันแล้ว การไม่มีบริการ กับ การมีบริการนะ ม่อนรู้สึกอย่างไร ครบ</p> <p>ม่อน : ก็รู้สึกต่างกันเลย ครบ เพราะตอนแรกที่ดูนี่ พอเทียบกันนี่ พอมีภาพ มีการแสดงอย่างเดียว ไม่เข้าใจ อ่านปากไม่ออก แต่ว่าพอรายการที่ 3 นี่ พอมีการขึ้นบรรยายเป็น CC รู้ว่าเขาพูดอะไรกัน ดูแล้วเข้าใจ แล้วก็รู้สึกดีมาก ๆ</p> <p>ดร.ตรี : รายการที่ 2 นี่ พอตอนม่อนดูนี่ ม่อนก็จะแบบว่า ไม่รู้เลยว่าคนในรายการหัวเราะ หัวเราะอะไรกันใช่ไหม ตัว CC นี่ก็เกิดขึ้นมา มันก็ทำให้เราไม่เข้าใจว่าเขาพูดว่าอะไร</p> <p>แห่ม่ม : คือไม่ใช่แค่ของม่อนอย่างเดียว นี่ดูแล้วแบบอยากรู้มากกว่าเขาพูดอะไรกัน ต้องถามพีแห่ม่มแล้วแหละ พีแห่ม่มอย่างไร ทำภารกิจแล้ว แล้วทดลอง ใช้ หลังจากที่ได้ทดลองดูเลยนี่ ทั้ง 2 แบบนะคะ อย่างแรก รู้สึกเหมือนกันเลยคะว่า โอ๊ย เราจับทาง เราจับใจความสำคัญอะไรไม่ได้เลย ไม่รู้เรื่องเลยจะทำอะไร แล้วอย่างที่ 2 นี่ก็คือไม่รู้ว่าเขาพูดอะไรสื่อสารอะไรกัน ข้าอะไรกันเหมือนที่บอก แล้วเราก็รู้สึกแบบหงุดหงิดนะ คะ จริง ๆ รู้สึกหงุดหงิดมาก แต่พอมาดูรายการที่ 3 ที่มีบริการทั้ง 3 ด้านครบเลยนะคะ โอโฮ คือแม้กระทั่งของเป็นคนตาบอด ก็มีอธิบายละเอียดมากจริง ๆ ทั้งสีนะ กิริยาอาการ ยกมือหรือนั่งลง หรือหยิบอะไรขึ้นมา ในส่วนของในตัวของ CC เองนี่ก็ขึ้นตัวบรรยาย และอธิบายตลอดเลย รู้ว่าใครพูดอะไร สื่อสารอะไรอย่างไร จึงหะไหนอย่างไรที่ข้ามันก็เข้าใจจริง ๆ ซึ่งอันนี้รู้สึกดีมากเลยคะ แล้วก็เข้าใจแล้ว เข้าใจแล้วว่าทำไมบริการทั้ง AD CC แล้วก็ SL นี่ จึงสำคัญและจำเป็น สำหรับคนพิการทางด้านหูหนวกนะคะ แล้วก็ตาบอด แต่ว่ารู้สึกสงสัยเพิ่มคะว่า ถ้าเกิดว่าเราอยากได้รับบริการทั้ง 3 อย่างนี้ เราจะต้องสอบถามหรือติดต่อไปที่ไหนนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ดร.ตรี : ส่วนใหญ่ SL นี้ นะครับ ก็ จะปรากฏขึ้นอยู่แล้วในรายการที่เขาจัดให้มีนะครับ แต่ว่า AD กับ CC นี้ มันอาจจะมึเทคนิคของความเป็น TV DIGITAL นิดหนึ่ง ก่อนที่เราจะรับบริการนี้ เราอาจจะต้อง เปิด ปิด เมื่อเราไม่ต้องการใช้นะครับ ทั้ง AD และ CC เลยนะครับ คราวนี้เดี๋ยวจีมีพี ๆ จากเจ้าหน้าที่ กสทช. อีก 2 คน นะครับ ที่จะมาแนะนำเรื่องของการ เปิด ปิด บริการ นะครับ เดียวก็ไปคุยกับพี ๆ อีก 2 คน ดีกว่า</p>
จบเบรก 1		
8	- แหม่ม ท็อปพีและม่อน นั่งอยู่ที่ร้านกาแฟใต้ตึกเอ็กซิม / หรือมุมใด ๆ	<p>แหม่ม : และตอนนี้เราทั้ง 3 คนก็อยู่กับคุณเบนคะ (พูดพร้อมกัน) สวัสดีค่ะ/ครับ คุณอัมรินทร์ : สวัสดีครับ ผม อัมรินทร์ สวัสดิ์วงศ์ ครับ ตำแหน่งนักวิชาการนโยบายและแผน ระดับสูง ทำงานที่สำนักงาน กสทช. ครับ</p> <p>แหม่ม : ค่ะ คุณเบนคะ เราอยากทราบว่า ถ้าเราต้องการที่จะเข้าถึงบริการทั้ง 3 อย่าง ของทาง กสทช. นี้ ที่ได้เล่ามาให้เราฟัง จะต้องทำอย่างไรบ้างคะ คุณอัมรินทร์ : ถ้าอยากรับชม บริการทั้ง 3 บริการนี้ นะครับ เบื้องต้นนี้ เราก็ต้องมาดูเครื่องรับโทรทัศน์ของเรา ว่าเราสามารถรับโทรทัศน์ DIGITAL ในระบบภาคพื้นดินได้หรือเปล่า หรือที่เราเรียกกันสั้น ๆ ว่า DIGITAL TV นี้ นะครับ แล้วก็แบ่งประเภทเครื่องรับโทรทัศน์เป็น 2 แบบ นะครับ สั้น ๆ ก็คือแบบที่มี TUNER อยู่ในเครื่องรับโทรทัศน์ นะครับ และอีกแบบหนึ่ง ไม่มี TUNER ในเครื่องรับโทรทัศน์ นะครับ แบบที่มี TUNER เราจะรับทราบได้อย่างไร แล้วก็สามารถสังเกตสัญลักษณ์ได้ 2 สัญลักษณ์ นะครับ ก็คือสัญลักษณ์แรกคือ น่องดูตินะครับ ที่เป็นน่องตัวสี เขียว ๆ นะครับ ตัวเล็ก ๆ แล้วก็สัญลักษณ์ CLASS A นะครับ ที่เป็น โปรแกรมสำนักงาน กสทช. นะครับ เครื่องรับโทรทัศน์เครื่องนั้นนะ ก็ สามารถต่อพ่วงกั๊งหรือก้างปลา เพื่อรับสัญญาณ DIGITAL TV ได้เลย นะครับ แต่ว่าถ้าเป็นอีกประเภทหนึ่งนี้ ที่เป็นจอตู้ นะครับ หรือว่าจอ LCD ที่ไม่มีสัญลักษณ์นี้ที่เครื่องนี้ เราต้องใช้กล่อง SET TOP BOX นะ ครับ เพื่อต่อ เพื่อรับชมสัญญาณโทรทัศน์ดิจิตอล นะครับ ถ้าเกิดบ้านของ ท่านนี้ที่รับแบบ AV นะครับ ท่านก็ต้องใช้สาย AV นะครับ การต่อกล่อง นี้ก็ให้ต่อสาย AV นะครับ ตามสีของมันเลย นะครับ</p>
9	- แหม่ม ท็อปพีและม่อน นั่งอยู่ในห้อง Work Shop โดยมีเจ้าหน้าที่คอยอธิบาย	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณอัมรินทร์ : สายอีกด้านท่านก็เอาไปเสียบต่อที่โทรทัศน์ นะครับ เมื่อเสียบต่อที่โทรทัศน์เสร็จแล้วนี้ ก็ให้นำสายสัญญาณของพ่วงกั๊ง ก้างปลานะครับ เสียบเข้าที่กล่อง นะครับ ถ้าหากบ้านท่านนี้เป็นจอ LCD รุ่นใหม่แล้ว นะครับ เป็นสาย HDNI ที่เป็นแบบนี้ นะครับ เพียงแค่สาย เดียวเลย ครับ เสียบเข้าไปที่ช่อง HDMI ครับ แล้วก็เสียบสายเสาอากาศ พ่วงกั๊งก้างปลาไว้ที่กล่อง ครับ แค่นี้ก็เรียบร้อยแล้ว ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้อ เสร็จแล้ว ง่ายมากเลย แล้ววิธีการเปิดปิด AD CC นี้คะ ทำอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณอัมรินทร์ : ในส่วนของ วิธีการเปิดปิดบริการเสียงบรรยายภาพ แล้วก็คำบรรยายแทนเสียงนี้ เดี่ยวจะให้เจ้าหน้าที่อีกท่านหนึ่งมาอธิบายนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ</p>
10	- เจ้าหน้าที่สาธิตวิธีการเปิด-ปิดบริการ AD และ CC ให้พิธีกรทั้งสาม	<p>คุณพีรพัฒน์ : สวัสดีครับ ผมชื่อ พีรพัฒน์ พหลเวชช์ ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการระดับกลาง สำนักงาน กสทช. ครับ</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และที่อยู่กับเราตอนนี้คะ ก็คือคุณอาร์มจะมาแนะนำ แล้วก็อธิบายวิธีการเปิดปิด AD CC กันคะ</p> <p>แหม่ม : สวัสดีคะ</p> <p>คุณพีรพัฒน์ : สวัสดีครับคุณแหม่ม และน้องทั้ง 2 สวัสดีท่านผู้ชมครับ</p> <p>แหม่ม : อย่างที่สงสัยเลย มีวิธีการทำอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณพีรพัฒน์ : ในรีโมทนี้ มันจะมีปุ่ม AD Audio description เราสามารถกดได้เลย เราสามารถกดเปิดปิดนะครับ คือถ้าเราเปิดเรากดครั้งหนึ่ง มันก็จะมีข้อความขึ้นมาว่า เปิด พอเรากดเปิด ปุ่ม มันก็จะมีเสียงบุคคลที่ 3 ขึ้นมาบรรยายภาพให้เรา นั่นก็คือบริการ AD สำหรับคนตาบอด หรือสำหรับคนตาเลือนราง หรือประชาชนทั่วไปก็สามารถเข้าถึงได้ ในรายการเดียวกันนี้ครับ ก็ยังมีอาจจะจะมี CC ด้วยนะครับผม แล้วก็ สามารถกดปุ่ม CC ได้เหมือนกัน ก็จะมีคำบรรยายแทนเสียงนะครับผม มีข้อความขึ้นมาข้างล่างสำหรับคนหูหนวก หรือสำหรับผู้พิการทางการได้ยินในการเข้าถึงนะครับ หรือว่าบุคคลที่ต้องการที่จะอ่านตัวหนังสือ ก็สามารถเข้าถึงได้เหมือนกันครับผม</p> <p>แหม่ม : อืม โอ้โฮ จริง ๆ นี่ก็ง่ายมากเลยนะคะ</p> <p>คุณพีรพัฒน์ : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นนี้ เดี่ยวลองให้ทางท็อปพีแล้วก็มอน ลองกดด้วยตัวเองดีกว่า</p> <p>คุณพีรพัฒน์ : ยินดีครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคครับ</p>
11	- แหม่ม ม่อน ท็อปพี พูดคุยสรุปกับ ดร.ตรี	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ดร.ตรี : เป็นอย่างไรบ้างครับน้องท็อปพี น้องม่อน พีแหม่มด้วยแล้วกันเนอะ ไปเจอพีอาร์ม แล้วก็ไปเจอพีเบน ได้เรียนรู้อะไรกันมาบ้าง แล้วก็อาจจะได้นำไปใช้ประโยชน์อะไรบ้าง</p> <p>แหม่ม : อ้าว ม่อนก่อนเลยคะ สำหรับม่อนนะคะ เขาก็ได้เรียนรู้ในเรื่องของวิธีการ ต่อกล่อง DIGITAL เข้ากับ TV แล้วก็บริการ CC นะคะ โอ้โฮ ชอบมาก พอมาดู ปุ่ม ถูกใจสุด ๆ เอากลับไปทำใช้ที่บ้านอย่างแน่นอน แล้วท็อปพีละคะ</p> <p>ท็อปพี : ของท็อปพีก็คล้าย ๆ ม่อนนะครับ ในการที่เชื่อมต่อกล่อง หรือในการติดตั้งกล่องอย่างนี้ครับ ก็วิธีการเปิดปิด AD หรืออะไรอย่างนี้ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พีดีวีครับ ท็อปฟี่อยากถามอะไรเพิ่มเติมหน่อยครับ คือรายการของ AD CC นี้ครับ มันมีการใช้ในทุกรายการแล้วก็ทุกช่องหรือเปล่าครับ</p> <p>ดร.ตรี : ตอนนี้อง กสทช. นะครับ จะกำหนดเป็นกฎหมายให้ DIGITAL TV ทุกช่อง ต้องทำบริการนี้นะครับ ในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปตามแต่บริการนะครับ แล้วก็สัดส่วนนี้หมายถึงว่า จำนวนเวลาที่ทำในแต่ละวันไม่เท่ากันนะครับ คือหมายความว่า AD นี้ จะถูกกำหนดให้ DIGITAL TV ของแต่ละช่อง ต้องทำ 30 นาทีต่อวันนะครับ แล้วก็ CC กับ SL ผมจะให้ทำ 60 นาทีต่อวันนะครับ ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นนะครับ หมายถึงว่าในปีถัด ๆ ไป อาจจะมีจำนวนที่เพิ่มเติมมากขึ้นนะครับ</p> <p>แหม่ม : สำหรับม่อนนะคะ เขาบอกว่าถ้าไม่ได้มีบริการของทุกช่องนี้ สำหรับ AD CC นี้ แล้วจะมีวิธีการสังเกตอย่างไรคะ รายการไหนที่เป็นสำหรับคนพิการนะคะ</p> <p>ดร.ตรี : ในสิ่งที่เราสามารถที่จะดูล่วงหน้าได้นะครับ ว่ารายการต่าง ๆ นี้ มีบริการหรือเปล่านะครับ เราก็อาจจะต้องไปตรวจสอบกับผังรายการของแต่ละสถานีเขาจะมีช่องทางในการประชาสัมพันธ์ แปลว่าในช่องเขาในเวลาก็ไม่มียุติรายการอะไร แล้วเขาจะ จะต้องถูกกำหนดไว้ว่า ให้ทำการประชาสัมพันธ์ด้วยว่า รายการแต่ละรายการ มีบริการ AD CC SL หรือเปล่าอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นก็จะไปหาข้อมูลก่อน เพื่อที่เราจะได้รู้ว่า เออ รายการนี้มีบริการ เราก็สามารถที่จะเข้าไปเลือกรับ ในเวลาที่มีบริการนั้น ๆ ในรายการนั้น ๆ ครับ เขาก็อาจจะบอกไว้ในเว็บไซต์นะครับ หรือไม่บางทีเขาก็อาจจะทำเป็นประชาสัมพันธ์ ทำเป็น SPOT อยู่ในตัวช่องรายการเขาก็ได้ นอกจากนี้ะครับ ก็สามารถที่จะเข้าไปตรวจสอบรายการ แล้วก็มีการต่าง ๆ ได้ ทางแอปพลิเคชัน DTV Guide นะครับ แล้วก็ทางเว็บไซต์ของ dtvguide.nbt.go.th นะครับ</p>
12	- แหม่ม ม่อน ท็อปฟี่ พุดคุยสรุปกับ ดร.ตรี	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : แล้วสำหรับบริการ AD CC แล้วก็ SL นี้คะ มีการที่จะกำหนดช่วงระยะเวลาใหม่คะว่า ควรจะต้องดูในเวลานี้ เพื่อที่จะให้คนพิการนี้สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกันจริง ๆ ยกตัวอย่างเช่นรายการตอนเช้าสำหรับเสาร์ อาทิตย์นี้ ก็จะเป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ นะคะ ในอนาคตจะมีกำหนดอย่างนี้ใหม่คะ</p> <p>ดร.ตรี : คือ ณ ปัจจุบันข้อกำหนดนั้นยังมีอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นแต่ละสถานี ก็สามารถที่จะทำบริการให้ครบตามจำนวนเวลา ที่เป็นประกาศของ กสทช. ไ้ นะครับ เพียงแต่ว่ารายการนั้นก็จะไปอยู่ในช่วงตรรกะอย่างที่ไม่ตรงกับ ความต้องการของคนตาบอด คนหูหนวกที่จะใช้บริการนะครับ หรือว่าตัวประกาศนี้ค่อนข้างที่จะบอกไว้ว่า สถานีจะต้องรับฟังความคิดเห็น ของกลุ่มคนพิการที่จะใช้บริการด้วยนะครับ เพื่อที่จะนำมาปรับปรุง คราวนี้ทางที่ผู้บริโภคเอง ก็สามารถที่จะบอกสถานีได้ว่า ช่วงเวลาไหน เป็นช่วงเวลาที่เราต้องการ ที่จะรับบริการ AD CC นั้นนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ</p>	<p>แหม่ม : อืม ก็ถือว่าดีมาก ๆ เลย เป็นอย่างไรบ้างคะทั้ง 2 คน พี่บอกไปแล้วใช่ไหมว่าการชวนมาดู TV วันนี้ไม่ธรรมดา พิเศษมาก ๆ นะคะ ดูปุ๊บนี่ชีวิตเปลี่ยนปั๊บ ดีขึ้นทันทีเลย ใช่ไหมม่อน โอ้อโฮ ม่อนบอกชีวิตดีมาก พอดู TV ปุ๊บนี่ ก็มีบริการ CC คอยแปลภาษา คอยช่วยให้แบบ โอ้อโฮ ได้มีความรู้ซะชอบดู สามารถดูได้เหมือนคนทั่วไปเลย</p> <p>ท็อฟฟี่ : ท็อฟฟี่ล่ะคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ของท็อฟฟี่ก็คล้าย ๆ กันครับ คือมีบริการ AD ที่ทำให้เรานะครับ สามารถดูละคร หรือดูหนัง ได้ เหมือนคนปกติทั่วไปเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>เราก็รู้สึกว้าวเออ มันเป็นสื่อที่เราสามารถ เท้าเทียมกันได้กับคนทั่วไปเลย ครับ</p> <p>แหม่ม : อืม เยี่ยมไปเลยคะ คุณผู้ชมคะ และนี่นะคะ ก็คือเรื่องราวดี ๆ นะคะ ที่เรามาแนะนำเสนอให้กับคุณผู้ชมในวันนี้คะ ในสัปดาห์หน้านะคะ เรา 3 คนจะพาไปเรียนรู้เรื่องราวอะไร ที่ทั้งมีสาระแล้วก็สนุกนะคะ อย่าลืมหาค้นหาติดตามกันนะคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : แล้วถ้าใครอยากจะเป็นเพื่อนกับพวกเรา ก็สามารถติดตามได้ที่ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ และใครรู้สึกว่ายากดูซ้ำอีกนะครับ สามารถย้อนหลังได้นะครับ ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : และวันนี้คะ ก่อนที่จะลาจากกันไปนะคะ น้องม่อนเองนี่ เขาก็จะมีภาษามือมาสอนให้กับคุณผู้ชมคะ แต่ว่าวันนี้พี่ตริก็ให้เกียรติมาร่วมงานกับเรา มาพูดคุยกับเราในวันนี้ จะให้พี่ตริเลือกคะว่า จะเอาเป็นคำไหนดี ที่จะให้คุณผู้ชมนี้ ได้ฝึกภาษามือกันคะ</p> <p>ดร.ตริ : วันนี้ให้มอนสอนเป็นวลีเลยแล้วกันนะครับ เพราะว่าวันนี้เราเรียนรู้กันในเรื่องของการส่งเสริม และก็คุ้มครองสิทธิของคนพิการ ในการเข้าถึงสื่อโทรทัศน์นะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากให้มอนสอนคำว่า ชอบดูโทรทัศน์ครับ</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นนี่ สอนคุณผู้ชมได้เลยคะ และวันนี้ม่อนก็มีภาษามือมาสอนกันคะ ชอบดูโทรทัศน์คะ ชอบดูโทรทัศน์คะ ก็อย่าลืมหาค้นหาติดตามกันนะคะ และวันนี้คะ เวลาของพวกเราหมดลงแล้วนะคะ แหม่ม ม่อน และท็อฟฟี่ รวมถึงพี่ตริจาก กสทช. ต้องขอลากันไปก่อนคะ สัปดาห์หน้าพบกันใหม่คะ สวัสดีคะ</p>
13	ไต่เตลปัดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอนที่ 4 : การเข้าถึงสื่อของคนพิการ
 เนื้อหารายการ : ศึกษาเรียนรู้การเข้าถึงสื่อของคนพิการ ด้วยการพูดคุยกับตัวแทนสมาคมคนพิการ เพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดหลักของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารจากกิจการโทรทัศน์
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน ทือพพี
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : อาจารย์เจ วิทยุต / คุณ กิตติพงษ์ /วง S2S
 กิจกรรมรับชม รับฟังสื่อตัวอย่างที่มี CC SL AD

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	-ภาพบรรยากาศทั่วไป อ.เจ พี่กิตติพงษ์รับชม รับฟังสื่อ -แหม่มและม่อน ทักทาย/สวัสดีผู้ชม รายการ - ภาพประกอบตามความเหมาะสม	[เสียงดนตรี] (พูดพร้อมกัน) สวัสดีค่ะ/ครับ แหม่ม : พบกับเราสามคน แหม่ม ม่อน และทือพพี ในรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ คนนะคะ ไปสัมผัสชีวิตและเรียนรู้การใช้ชีวิตของเพื่อน ๆ คนพันธุ์ D รวมไปถึงเพื่อน ๆ ทุก ๆ คนด้วยค่ะ ทือพพี : เราจะพาทุกคนครับ ไปเรียนรู้ความหลากหลายครับ สิทธิคนพิการ การออกแบบนวัตกรรมครับ รวมถึงการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ ในการเข้าถึงสื่อของเพื่อน ๆ ครับ แหม่ม : เราจะมาเรียนรู้ จะนำไปสู่สังคมแห่งการที่เราจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขค่ะ เมื่อคราวที่แล้วนะคะ เราได้ไปเรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ ของ กสทช. ไปแล้วนะคะ แต่ว่าวันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องของการส่งเสริม แล้วคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นะคะ ของคนพิการค่ะ จากตัวแทนสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยนะคะ นั่นก็คืออาจารย์เจ นั่นเอง และพี่กิตติพงษ์นะคะ ซึ่งเป็นตัวแทนจาก สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยค่ะ ทือพพี : พี่แหม่มครับ พอดีทือพพีนัดกับพี่กิตติพงษ์ไว้พอดีครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวทือพพีอาจจะขอตัวไป เจอตัวพี่กิตติพงษ์ก่อนครับ ปล่อยพี่ม่อนกับพี่แหม่มไว้ตรงนี้นะก่อน แหม่ม : ปล่อยพี่ไปเลยใช้ไหม ทือพพี : ใช่ ๆ แหม่ม : โอเค ๆ อย่างนั้นเดี๋ยวพี่กับม่อนนี่ ก็จะไปพบกับอาจารย์เจ ทางด้านโน้นก่อนเหมือนกัน แหม่ม : แล้วถ้าเรียบริ้อยแล้วนี่ เดี่ยวพี่จะตามไปอีกทีหนึ่ง ทือพพี : ได้ครับพี่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเจอกันนะครับม่อน พี่แหม่ม แหม่ม : โอเค บ้ายบายจ๊ะ เจอกัน

ลำดับ	ภาพ	เสียง
3	<p>อาจารย์ รับชมคลิปในโน้ตบุ๊ก</p> <p>ทั้งสามคนเดินเข้า สวีستیอาจารย์ เจ</p> <p>พิธีกรทั้ง 3 คน และอ.เจ ชมรายการที่มี CC จากโน้ตบุ๊ก</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : สวีستیคะอาจารย์เจ หม่อมพาม่อนมาด้วยคะ ไม่ได้เจอกันนานเลยนะคะ อาจารย์เจคะ วันนี้เราสองคนมีคำถาม อยากจะถามเกี่ยวกับเรื่องของการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ของคนหูหนวกคะว่า มีความสำคัญอย่างไรบ้างคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>อาจารย์ เจ : สำหรับคนหูหนวกทั้งหมดในประเทศไทย ก็สามารถเข้าถึง TV นี้ได้ค่อนข้างจำกัดเพราะว่า หูนี้ไม่ได้ยินเสียง แต่ว่าจะดูแค่จอ เพราะฉะนั้นก็คือเลียนมาเป็น Captions แทน แล้วก็ป็นภาษามือ ซึ่งคนหูหนวกเขาก็จะสามารถดูได้ 2 อย่าง ก็คือจากภาษามือเองแล้วก็ตัว Captions นะคะ ทางด้านของ กสทช. ก็อยากให้คนหูหนวกนี้ได้เข้าถึง แล้วก็ไม่มีอุปสรรค ให้คนหูหนวกนี้สามารถเข้าถึงได้นะคะ แล้วก็ออกกำหนดมาเลยว่า สถานีนี้ต้องทำตัว CC นะคะ แล้วก็ต้องมีภาษามือด้วยทาง กสทช. เองนี้ ก็ช่วยในเรื่องของการเข้าถึงได้เป็นอย่างดี เข้าใจแล้วละคะ</p> <p>ม่อน : อยากทราบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ของเพื่อนคนหูหนวกนี้ จะรับรู้ได้จากที่ไหน</p> <p>อาจารย์ เจ : อย่างเรื่องข่าวนี้ส่วนมากก็จะมีเยอะอยู่ มีหลายช่องเลยนะคะ ไอ้โฮ มีเยอะมาก ๆ สามารถเลือกดูกันได้ทาง TV ค่ะ แต่ถ้าเกิดว่าใน Youtube หรือสื่ออื่น ๆ นี้ ตอนนี้นี้ยังมีน้อยอยู่ ยังไม่ค่อยมี ถ้าอยากจะเข้าถึงสื่อได้มากที่สุดก็จะเป็นเรื่องของ TV ส่วนในเรื่องของความสนุกสนานรายการบันเทิงต่าง ๆ นี้ ก็มีเหมือนกันสามารถดูได้ทาง TV นะคะ ก็จะมีล่ามภาษามือคอยแปลให้ จริง ๆ แล้วใน Youtube ก็มีเหมือนกัน</p> <p>หม่อม : อาจารย์เจคะ หม่อมเองนี้มีคำถามที่อยากจะรู้ นะคะ อยากจะถามว่าความแตกต่างระหว่าง CC Closed captioning นี้ นะคะ กับ Subtitle ที่คอยอธิบายเป็นข้อความต่าง ๆ นี้ มันมีความแตกต่างอย่างไรคะ เพราะว่าในมุมมองของคนทั่วไปที่มองไปว่า เออ มันอธิบายเหมือนกันแต่จริง ๆ แล้วมันต่างใช่ไหมคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>อาจารย์ เจ : สำหรับ Subtitle ในหนังก็คือข้อความนี้จะตามบทพูด แต่ถ้าเกิดว่าเป็น CC ก็จะมีเสียงต่าง ๆ ที่จะคอยอธิบายบรรยากาศว่า มีเสียงน้ำตก มีเสียงปืน มีเสียงรถ ไอ้โฮ เสียงต่าง ๆ มากมายคอยอธิบายอยู่ด้วย คนหูหนวกพอดูปุ๊บก็จะซึมซับความรู้สึกเข้าใจว่า อ้อ เหตุการณ์มันเกิดอะไรขึ้นบ้างแบบนี้ ถือว่าสำคัญมาก ๆ</p> <p>หม่อม : ม่อนได้ฟังอาจารย์เจเล่ามานะ ถึงเรื่องรายการที่มี CC Closed Captioning นี้ เริ่มอยากดูแล้ว อยากดูแล้วคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
4	<p>รายการที่มี CC</p> <p>หม่อม ม่อน สื่อสารกับอ.เจ</p> <p>พิธีกรทั้งสามคน และอ.เจ ชมMV หลายๆเพลงที่มีภาษามือเป็นส่วนร่วม (ที่สามารถขออนุญาตเจ้าของเพลงมาเป็นการเรียนรู้เพื่อภาษามือได้) เพลง วงละอองฟอง / คำแพง</p>	<p>[เสียงจากรายการที่มี CC]</p> <p>หม่อม : อาจารย์รู้สึกอย่างไรบ้างคะ หลังจากที่ได้อ่านบรรยายเสียงไปแล้ว เมื่อสักครู่นี้</p> <p>อาจารย์ เจ : สำหรับอาจารย์เองนะครับ ก็รู้สึกดี แล้วก็ยังสามารถเข้าถึงกลุ่มคนได้เยอะมากขึ้นนะคะ คนหูหนวกเองนี่พอดูคำบรรยายเสียงก็สามารถดูได้</p> <p>หม่อม : อาจารย์คะหลังจากที่ได้ดูไปแล้วมันมี CC อยู่แล้วต้องมีล่ามภาษามือไหมคะ</p> <p>อาจารย์ เจ : ต้องมีนะ เพราะว่าคนหูหนวกเองนี่ เขาก็ไม่ได้สามารถอ่านได้ทุกคน อ้อ ก็มีคนที่แบบไม่สามารถอ่านได้ หรืออ่านได้ไม่เข้าใจ เพราะว่าตั้งแต่เล็กจนโตนี่ บางคนการศึกษาอาจจะไม่พอ หรือแม้กระทั่งว่าการฝึกฝนอาจจะไม่พอดูประโยคต่าง ๆ ก็อาจจะไม่เข้าใจมากขึ้น ถ้าเกิดว่ามีล่ามภาษามือนี่ ก็จะทำให้เข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะว่า เป็นภาษาที่หนึ่งของคนหูหนวก เขาก็จะเข้าใจได้มากกว่า หรือแบบว่า บางคนก็ไม่ได้คล่องภาษามือทุกคน ก็จะดูตรง Captions แทน เพราะฉะนั้นควรจะต้องควบคู่กันไปทั้ง 2 อย่างเลย</p> <p>หม่อม : แต่ว่าตอนนี้นะคะ จริง ๆ แล้ว ก็มีหลาย ๆ คนนะคะ ใน Youtube นี่ ได้มีการแปลเพลงต่าง ๆ นี่เป็นภาษามือนะคะ ไม่ว่าจะแปลภาษามือเองหรือว่านักศึกษานะคะ ก็จำเพลง ฝึกฝน แล้วก็แปล Cover เป็นภาษามือต่าง ๆ ค่ะ และที่สำคัญนะคะวันนี้ เรามีคลิปพิเศษนะคะ จากศิลปินชื่อดัง ร้องไปด้วย ทำภาษามือไปด้วย อยากดูไหมคะ อยากดูแล้วใช้ไหม โอเค อย่างนั้นเรามาดูกันเลยดีกว่าค่ะ</p>
5	<p>พิธีกร 3 คนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอ.เจ</p> <p>- ภาพ เพลง Cover ภาษามือ</p>	<p>[คนที่ฟ้าส่งมาให้รักกัน ศิลปิน : ละอองฟอง] [คำแพง ศิลปิน แซ็ค ชุมแพ]</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ เป็นอย่างไรบ้างคะอาจารย์เจ หลังจากที่ได้อ่าน MV ที่เขามา Cover เป็นภาษามือ</p> <p>อาจารย์ เจ : ของอาจารย์เจเองนะคะ ก็รู้สึกว่า โอ้โฮ ปรบมือเลย ชื่นชมเลยว่าสนใจภาษามือแล้วก็อยากเรียนรู้ แล้วก็แปลภาษามือออกมาให้คนได้ดูกัน แล้วของทางม่อนละคะ ม่อนนี่รู้สึกว่าดีมากเลย ดูเพลงตอนแรกนี่ ร้องอย่างเดียวไม่เข้าใจเลย แต่ว่าตอนนี้พอมี Captions ด้วยมีภาษามือ พอดูปุ๊บจากที่เคียดนี่ก็หายเคียดเลย</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ นี่คำถามสุดท้ายแล้วที่จะถามอาจารย์เจว่า ในอนาคตข้างหน้านะคะ เรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนหูหนวก ในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นี่ อาจารย์อยากจะทำให้มีอะไรเพิ่มเติมบ้างคะ</p> <p>อาจารย์ เจ : จริง ๆ ก็อยากให้ความร่วมมือ เรื่องของการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ เพิ่มขึ้น แล้วก็กว้างขึ้น มีเวลาเพิ่มเยอะขึ้นนะคะ จากรายการเพิ่มขึ้น แล้วก็อยู่ในวงกว้าง ในอนาคตข้างหน้าคนหูหนวกจะได้รู้สึก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- พิธีกร สวัสดิ์ลา อ.เจ	<p>ตัวเองนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรค แล้วก็สามารเข้าถึงได้ทุกอย่าง ขณะอุปสรรคทุกอย่าง หน่วยงานเอกตนเอง หน่วยงานราชการเองแล้วทุกคนก็ช่วยกันสนับสนุน พัฒนาต่อยอดยิ่ง ๆ ขึ้นไป</p> <p>ม่อน : นื่องม่อนแล้วก็พี่เหม่มนะคะ ก็ขอบคุณอาจารย์เจมาก ที่วันนี้มาให้ความรู้กับเรา เกี่ยวกับเรื่องของ CC และล่ามภาษามือ ในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ของคนหูหนวกคะ</p> <p>เหม่ม : โอโฮ ดีมาก ๆ เลย ก็ขอบคุณนะคะ และตอนนี้นะคะได้เวลาแล้ว เดี่ยวพี่เองนี้ต้องไปพบกับท้อพีพีเพื่อพูดคุย เรื่องราวการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ สำหรับคนตาบอดนะคะทางด้านโน้น แล้วก็เชื่อว่าทั้งอาจารย์เอง แล้วก็ม่อนนี้ ไม่ได้เจอกันมานานมากแล้วนะคะ น่าจะมีเรื่องราวมาเล่า มาพูดคุยกัน อย่างนั้นนี้เดี่ยวเหม่มขอตัวไปก่อนนะคะ ถ้าม่อนพร้อมแล้วก็เดี่ยวไปเจอพีพีที่โน้นเลย โอเค ไปแล้วคะ สวัสดิ์คะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
6	/ คุณกิตติพงษ์ นิ่งฟัง เพลงของวง S2S กับท้อพีพี วง S2S เล่นกีตาร์บอร์ด ร้องเพลง ที่อึกมุ่ม	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : โอโฮ ฟังเพลงกันเพลินเลยนะคะ</p> <p>ท้อพีพี : พี่เหม่มสวัสดิ์ครับ</p> <p>เหม่ม : ครับ สวัสดิ์ครับท้อพีพี สวัสดิ์คะ ลืมบอกพี่เหม่มไปเลยครับ วันนี้มีเพื่อน ๆ วง S2S มาด้วยครับพี่เหม่ม</p> <p>เหม่ม : โอโฮ เพลงเพราะมากเลยนะคะ</p> <p>ท้อพีพี : ใช่ครับพี่เหม่ม</p> <p>เหม่ม : ก็ขอสวัสดิ์ที่กิตติพงษ์อีกครั้งหนึ่งนะคะ</p> <p>คุณกิตติพงษ์ : ครับ สวัสดิ์ครับ ๆ</p> <p>เหม่ม : ได้เจอกันสักที อยากให้พี่กิตติพงษ์พูดถึงความสำคัญของการส่งเสริม และการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อของผู้พิการคะ</p> <p>คุณกิตติพงษ์ : เออ จุดสำคัญเลยนี้ มันอยู่ตรงที่ว่า พอเราถึงตรงที่ว่า ไอ้เรื่องของงานที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนี้นะ มันมีความสำคัญต่อทุกคนนี้นะ ผู้ให้บริการนี้จะต้องหาวิธีนะครับ หรือเพิ่มเติมกลไก หรือเพิ่มเติมบริการกับบริการอะไรต่าง ๆ นี้ เพื่อที่จะให้สื่อที่เข้าผลิตแล้วนี้ มันสามารถเข้าถึงแล้วก็ไซ้ประโยชน์ได้จากคนทุกกลุ่มนะเพราะฉะนั้นไอ้กลไกการคุ้มครองนี้ มีความสำคัญมาก เพราะมาเสริมในส่งเหล่านั้น</p> <p>ท้อพีพี : สำหรับคนตาบอดเองนะครับ AD มันมีความสำคัญ หรือว่ามันดีกับคนตาบอดอย่างไรครับ</p> <p>คุณกิตติพงษ์ : AD นี้นะ เป็นบริการพิเศษที่จะช่วยเติมเต็มนะ เติมเต็มให้คนตาบอดนี้ สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลที่เขาหายไป ซึ่งไอ้ข้อมูลที่เขาหายไปนี่คนอื่นเขาไม่ขาด สมมติเราดูหนังสักเรื่องหนึ่ง หรือดูรายการสัก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>รายการหนึ่งนี้ แล้วในช่วงนั้นนี่มันมีแต่เสียงดนตรี ทั้ง ๆ ที่มันมีสาระสำคัญนะครับ ที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านอากัปกริยา ผ่านอาการ</p> <p>แฮมม : ผ่านท่าทาง</p> <p>คุณกิตติพงศ์ : อืม ผ่านท่าทาง อ่านอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แต่คนตาบอดที่นั่งดูกับคนอื่น ๆ นี้ จะได้ยินเฉพาะเสียงดนตรี</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อใช่ เป็นเหมือนกัน</p> <p>คุณกิตติพงศ์ : ทั้ง ๆ ที่คนอื่นนี่เขารู้หมดนะครับ ว่าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอย่างไรนะ AD นี้ คนที่ทำเขาก็จะมีเทคนิค เขาก็จะมีวิธีอะไรต่าง ๆ ที่มีการถ่ายทอดออกมา แต่เขาก็ถ่ายทอดออกมาในจุดที่เหมาะสมนะครับ เพราะเสียงที่คนตาบอดได้ยินนี้ จะต้องเป็นทั้งเสียง Original ด้วย เสียงต้นฉบับด้วยนะ เพื่อที่จะได้รู้ข้อมูลต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ต้องได้ยินเสียงบรรยายเพิ่มเติมนี้แหละ แล้วโดยเทคนิคนี้ มันจะสามารถทำให้ไอ้เสียงบรรยายเพิ่มเติมนี้ ได้ยินเฉพาะคนที่ต้องการก็คือคนตาบอดได้ แต่คนอื่นเขาก็ดูตามปกตินะ เขาก็ดูตามปกติ เขาก็ใช้เสียงปกติไปแต่ว่าทั้งคู่ดูสื่อเดียวกันพร้อมกันแล้วก็สนุกไปพร้อม ๆ กันได้</p> <p>แฮมม : ถ้าอย่างนั้นวันนี้ พี่มีคลิปรายการนะคะ ที่มีบริการ AD สำหรับคนตาบอด เพื่อให้เข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียม สมัยนี้นี่ นื่อง ๆ เขามีการเขียนบท เขียนสคริปต์อะไรเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนตาบอดเยอะแยะมากมายเลยโอเค อย่างนั้นเดี่ยวเรามาลองดูกันอย่างนั้นเรามาเริ่มกันเลย</p> <p style="text-align: center;">[เสียง AD ในรายการโทรทัศน์]</p> <p>คุณกิตติพงศ์ : ผมว่าอันแรกนี่นะ Animation นี้ อันนี้ถ้าไม่มี AD นี้ไม่รู้เลยเป็นเสียงดนตรีล้วน ๆ แล้วก็มีเสียงก๊อ๊กก๊าก ๆ อะไรต่าง ๆ นี่นะครับ อันนี้เรียกว่าไม่รู้ อันนี้บอกได้เลยนะครับ 100% เพราะฉะนั้นมี AD ก็ทำให้จากไม่รู้ นี้ 100% ก็มารู้ 100%</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ ผมก็คล้าย ๆ พี่กิตติพงศ์เหมือนกันนะพี่แฮมม คือเมื่อกี้คิดถึงวิทยามันทำให้เราแบบ กริยา แอคชั่นต่าง ๆ เขากำลังทำอะไรอยู่ ทำให้เรามีจินตนาการร่วมมากขึ้น ในการที่เราแบบได้ดูหนังไปด้วยอย่างนี้ครับ ใช่</p> <p>แฮมม : เป็นความคิดเห็นที่ถือว่าทำออกมาได้ดีมาก ๆ นะคะ แต่ว่าเราไม่ได้คุยกัน 2 คนแค่นี้เดี่ยวเรามาไปถามความคิดเห็น ของพี่ ๆ S2S กันดีกว่าเพราะตอนนี้เราจะเตรียมอะไรเรียบร้อยแล้ว โอเค</p> <p>แฮมม : รายการ AD ที่ชอบดูนี้ ชอบดูเป็นแบบไหนคะ</p> <p>ไอ้ต : สำหรับผมนะครับก็ แน่ ๆ เลยว่าจะต้องเป็นรายการบันเทิงนะครับ แนวนับเทิง ก็ผมจะเป็นคนที่ชอบดูภาพยนตร์ครับ ระบบ AD จะมี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ความสำคัญกับผมเป็นอย่างมาก ทำให้เราดูภาพยนตร์สนุกมากขึ้นกว่าที่เคยเป็น</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวก...เมื่อกี้เราพูดถึงข้อมูลของ AD กันแล้วใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นครับ ท๊อฟฟี่อยากชวนพีไอ้ตกับพีโน่ครับ มาดู AD เรื่องหนึ่งที่เป็น Animation ที่พีกิตติพงศ์ดูไปเมื่อกี้กัน ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวกเราดูไปด้วยกันอีกสักครั้งนะครับ</p> <p style="text-align: center;">(เสียง AD Animation)</p> <p>แฮมม : อ้าว เป็นอย่างไรบ้างคะ หลังจากที่ได้อัดคลิปที่มีบริการ AD บ้างตามหิ้งคู่เลยคะ</p> <p>นุ่น : ก็รู้สึกสนุกแล้วก็จินตนาการมันไปไกลมาก ๆ เลยคะ โดยเฉพาะหลาย ๆ ฉากที่แบบล่อยไปล่อยมา สนุกมาก แล้วก็ถ้าคิดว่ามีแค่ Sound ประกอบ ตาบอดคงจะดูไม่รู้เรื่องนะคะ</p> <p>ไอ้ต : ใช่ ผมรู้สึกว่ายาก ๆ นุ่นครับ ก็คือจริง ๆ แล้วคนตาบอดจะมีจินตนาการที่สูงครับ เพราะฉะนั้นคือการที่เรา ถ้าเราไม่ได้เข้าถึงสื่อที่เป็น AD นี้ครับ เราก็อาจจะไม่สามารถจินตนาการได้ เพราะว่ามันจะมีแต่ตัวดนตรีนะเนอะ ก็ตัวดนตรีก็อาจจะมีส่วนที่ทำให้เราจินตนาการได้ แต่ว่าบทบรรยายเขาทำให้เราจินตนาการได้ไกลกว่า ที่ดนตรีจะสื่อสารได้อีกครับ ก็ถือว่าดีเลยครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ท๊อฟฟี่อยากถามทั้งพีกิตติพงศ์ ทั้งพีโน่และพีไอ้ตเลยครับว่าอยากมีอะไรเพิ่มเติมที่อยากให้การส่งเสริม หรือคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับคนพิการบ้างครับ</p> <p>คุณกิตติพงศ์ : อย่างเรื่อง AD อย่างนี้ เรามีกฎหมาย เรามีประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนี้ออกมาแล้วนะ แต่ว่าอาจจะเป็นเรื่องของในช่วงเริ่มต้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ ก็เลยอาจจะยังเดินเครื่องกันไม่เต็มที่นะครับ เพราะฉะนั้นนี้ ผมอยากจะให้แต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกันนี้นะครับได้ช่วยกันแรงในส่วนนี้นะ</p> <p>ไอ้ต : สำหรับผมนะครับ จริง ๆ ผมต้องขอขอบคุณผู้ผลิต แล้วก็ผู้ที่จัดทำ AD สื่อทุก ๆ สำนักเลยก็ได้ เพราะว่าผมเข้าใจครับว่า กว่าจะทำตรงนี้ได้เนี่ย ขั้นตอนมันค่อนข้างที่จะเยอะมาก ก็มันเหมือนกับว่าเราต้องมาเขียนบทพูดใหม่ทั้งเรื่องเลยครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอขอบคุณ แล้วก็ให้กำลังใจดีกว่าครับอยากจะให้กำลังใจกับผู้ผลิตทุก ๆ ฝ่ายเลยครับ ก็อยากให้ผลงานออกมาเยอะ ๆ แล้วก็ผมรับรองครับว่าคนตาบอดก็ไม่น้อยเลยครับที่อยากจะรอรับชม รับฟัง</p> <p>นุ่น : เหมือนพี ๆ ทุกคนนะคะ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องของความเข้าถึง ถ้าเกิดว่าหลาย ๆ ส่วน ทำให้มีบทบรรยายภาพในหลาย ๆ เรื่อง เท่านั้นคนตาบอดก็สามารถเข้าถึงได้คะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แฮม่ม : จากการที่เราได้พูดคุยทั้งหมดนี้นะคะ ก็ถือว่าตอบโจทย์ตรงที่ว่าทำไมจะต้องมีเรื่องของการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อสำหรับคนพิการในประเภทต่าง ๆ ค่ะ เอาละค่ะ วันนี้ก็ต้องขอขอบคุณมาก ๆ นะคะ แต่ก่อนจะจากกันนี้ เดี่ยวเรามาร้องเพลงร่วมกันดีกว่านะคะ แต่เดี๋ยวจะมีแขกรับเชิญมาด้วยอีก คน 1 เดี่ยวรอสักครู่ เดี่ยวพี่ไปพามาก่อนนะคะ</p>
7	<p>พี่ๆ วง S2S ซ้อมกีตาร์และคีย์บอร์ด พิธีกร 2 คนและพีกิตติพงษ์ เข้ามาในมุมห้องซ้อม / แลกเปลี่ยนความเห็น</p>	<p>แฮม่ม : เมื่อกี้เราได้พูดคุยกันไปเรียบร้อยแล้วค่ะ มีไอเดียบรรเจิดเลิศเลอนะคะ คิดว่าวันนี้เราจะทำ MV ที่มีทั้งเพื่อนคนตาบอดมาร้องเพลง ร่วมกับคนหูหนวกที่แปลเพลงเป็นภาษามือค่ะ ดีไหม</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>เป็นครั้งแรกที่ได้ทำภาษามือ เป็นความฝันของม่อนเลย โอโฮ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราสองคน ไปพบกับเพื่อน ๆ ที่เหลือกันเลยดีกว่าไหมคะ โอเค ไปกันเลยคะ</p>
8	<p>แฮม่มให้จังหวะม่อน เมื่อดนตรีขึ้นให้จังหวะตอนเข้าเนื้อเพลง ท็อปพี่ร้องเพลงกับพีกิตติพงษ์</p>	<p>(เพลง) <i>แค่เธอไม่ยอม เธอก็ไม่แพ้ ไม่ยอมอ่อนแอแม่หนักสักเท่าไร เมื่อเธอไม่ยอมและเธอยังสู้ไป ชัยชนะ แค่เธอไม่ยอม เธอก็ไม่แพ้ ไม่ยอมอ่อนแอแม่หนักสักเท่าไร เมื่อเธอไม่ยอมและเธอยังสู้ไป ชัยชนะ ยังรอเจอเธออยู่</i></p>
9	<p>พิธีกร สรุปประเด็น วันนี้</p>	<p>แฮม่ม : เป็นอย่างไรกันบ้างคะม่อน ท็อปพี่ วันนี้เราได้เรียนรู้เรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ของคนพิการนะค่ะ ทั้งของสมาคมคนตาบอด แล้วก็สมาคมคนหูหนวกด้วยค่ะ มาเริ่มกันที่ท็อปพี่กันก่อนเลย รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ท็อปพี่ : พี่แฮม่มวันนี้ครับ รู้สึก โอโฮ สนุกมากครับพี่แฮม่ม ที่ได้มาร้องเพลงกับพี่ ๆ วง S2S อย่างนี้ครับ แล้วก็ได้รับความรู้เรื่อง AD จากพีกิตติพงษ์ด้วยว่ามันมีความสำคัญกับคนตาบอดอย่างไรครับพี่แฮม่ม</p> <p>แฮม่ม : อิม เยี่ยมเลยคะ ของน้องม่อนละคะ</p> <p>ม่อน : สำหรับม่อนนะครับ ก็รู้สึกสนุกมาก มีความรู้สึกที่วันนี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับด้าน CC นี้เยอะมากเกี่ยวกับรายการต่าง ๆ สื่อต่าง ๆ ในเรื่องของ CC คำบรรยาย โอโฮ แล้วข้อมูลครบเลย พอดูปุ๊บนี้ เพื่อให้เข้าถึงอย่างเท่าเทียมกันนั่นเอง</p> <p>แฮม่ม : และสำหรับเพลง MV ภาษามือนะคะ ที่อยากจะมีนี่ก็จะได้ถ่ายกัน ก็จะโพสต์ลงเพจรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D อย่าลืมมากดไลก์กัน เยอะ ๆ นะคะ</p> <p>ท็อปพี่ : ถ้าใครรู้สึกว่ายังดูไม่จูนะครับ และอยากดูซ้ำอีกครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>-ภาพช่องทางการติดต่อสื่อสารติดตามรายการ พิธีกรสวีสวีรายการ</p> <p>- ทุกคนร้องเพลง ทำภาษามือร่วมกัน</p>	<p>สามารถดูย้อนหลังได้นะครับ ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เหมือนกันครับ</p> <p>ม่อน : และก็เหมือนเดิมนะครับ วันนี้ม่อนจำมีคำภาษามือมาสอนกัน เพลง เพลง อย่าลืมฝึกกันด้วยนะคะ และสำหรับวันนี้เวลาหมดลงแล้ว คะ</p> <p>แหม่ม : เราจะลากันไปด้วยเพลงที่เราเพิ่งร้อง และถ่าย MV กันเมื่อ สักครูนี้นะคะ และพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้าคะ สวีสวีคะ</p> <p>[เพลงเธอผู้ไม่แพ้]</p>
10	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์รายการ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 5 : เปิดเบื้องหลังพิธีกรคนหุนหวกและล่ามภาษามือแบบเต็มจอ
 เนื้อหารายการ : พาไปติดตามเบื้องหลังการทำงานของพิธีกรโทรทัศน์คนหุนหวก รวมถึงไป
 พุดคุยกับเจ้าหน้าที่ กสทช. เกี่ยวกับบริการภาษามือในกิจการ
 โทรทัศน์แบบเต็มจอ
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ต้น วัชรินทร์ ชาลี พิธีกรคนหุนหวกคนแรกๆของประเทศไทย

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพกว้างทางเดินในซอย - เท้าม่อนเดิน - ม่อนเดินผ่านแหม่มที่ยืนเอาหนังสือพิมพ์ปิดหน้า(อ่านหนังสือพิมพ์) - ม่อนเดินผ่านไป แหม่ม(สวมหมวกคล้ายพรางตัว) เอาหนังสือพิมพ์ลงก่อนยิ้มมุมปาก แล้วเดินตามไป	--- ดนตรีตื่นเต้น ระทึกใจ ---
3	- ขึ้น TEXT 1 ชั่วโมงก่อนหน้า	[เสียงดนตรี] แหม่ม : โอเคค่ะจ้ะ เดี่ยวจัดให้เลยคะ สวัสดีค่ะ พบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุกท่านไปเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุกและได้สาระ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขคะ ไม่ต้องแปลกใจไปนะคะว่าทำไมวันนี้แหม่มมาเป็นพิธีกรรายการคนเดียว เพราะว่าวันนี้แหม่มและทีมงานวางแผนกันคะว่า จะให้ม่อน รัับหน้าที่เป็นพิธีกรเดี่ยวครั้งแรกเลยคะ เดี่ยวเราจะมาดูกันนะคะว่า ม่อนนี่ เขาจะสามารถทำหน้าที่เป็นพิธีกรเดี่ยวได้หรือไม่ ถ้าอย่างนั้นเรามาเริ่มแผนการแรกกันเลยดีกว่าคะ เดี่ยวขอวิดีโอคอลหา ม่อนนะคะ
4	- แบ่งภาพเป็น 2 จอ ทำวิดีโอคอล	ม่อน : สวัสดีครับ แหม่ม : ม่อนที่มีข่าวร้ายจะบอกคะ พอตีว่าพี้นะ แต่งตัวเสร็จเรียบร้อยแล้ว กำลังจะออกไปทำงานเลย แต่ว่า โอ้โฮ พี่รู้สึกไม่สบายเลยนะคะปวดท้องแบบปวดท้องมากเลยคิดว่าคงทำงานไม่ไหวแล้วนะคะ ม่อน : อ้าว แล้ววันนี้ใครจะเป็นพิธีกรคู่กับม่อนล่ะครับ แหม่ม : อืม คิดว่า เดี่ยวม่อนคงต้องเป็นพิธีกรคนเดียวแล้วละคะวันนี้พี้นะ ขอโทษจริง ๆ นะคะ ม่อน : อย่างนั้นไม่เป็นไรครับพี่แหม่ม พี่แหม่มพักผ่อนเถอะครับ เดี่ยวผมถ่ายรายการเสร็จ ผมจะไปเยี่ยม นะครับ แหม่ม : โอเคเลยคะ ขอบคุณมากเลยคะ อ้อ โอ้โฮ เจ็บมากเลย เดี่ยวแค่นี้ก่อนนะคะ เดี่ยวพี่ขอไปกินยาแล้วก็พักผ่อนก่อนนะ ม่อน : ครับ ขอให้หายป่วยเร็ว ๆ นะครับ สวัสดีครับพี่แหม่ม [เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
5	- จาก 2 จอเลื่อนเหลือ 1 จอ	แหล่ม : โอเคค่ะ คุณผู้ชม แผนของเราสำเร็จไปแล้ว 1 ชั้นนะค่ะ เดียวหลังจากนี้เราจะไปแอบดูว่า ม่อนเขาจะทำหน้าที่พิธีกรเดี่ยวครั้งแรกได้หรือไม่ ไปกันเลยคะ
6	- แหล่มแอบเดินตามม่อน (ต่อเนื่องจากภาพเปิดรายการ) - ภาพมุมไกลเห็นม่อนเดินเข้าห้องแต่งตัวไป - Ins. บรรยากาศในห้องแต่งตัว ม่อนแต่งหน้า - ถ่ายแคดดิตเห็นม่อน ฟีดัน ครูเป้ และครีเอทีฟ กำลังบริฟเพื่อถ่ายทำรายการ - แหล่มยืนคุยกับกล้อง ด้านหลังเห็นโปรดิวเซอร์ทำเหมือนกำลังบริฟงานก่อนถ่ายทำ	[เสียงดนตรี] แหล่ม : และตอนนี้นะคะ เราก็อยู่กันที่สถานที่ถ่ายทำคะ สำหรับแบกรับเชิญในวันนี้นะคะ นั่นก็คือฟีดัน ชรินทร์ ซาลี ค่ะ พิธีกรคนหูหนวกชื่อดังของประเทศไทยเลยนะค่ะ
7	ถ่ายซ้อนกอง - ตัดกลับไปไปที่กองถ่ายทำหลัก ม่อนนั่งพักอยู่ที่มุมหนึ่ง ทีมงานและล่ามภาษามือเดินเข้ามาหาม่อน - ทีมงานพูดกับม่อนโดยมีล่ามภาษามือช่วยแปลให้	[เสียงดนตรี] แหล่ม : คุณผู้ชมคะ ถ้าสังเกตการณ์จากตรงนี้นะคะ เห็นว่าม่อนนี้ น่าจะแต่งตัวเรียบร้อยแล้วละคะ แล้วก็กำลังพูดคุยกับ Producer เกี่ยวกับบริฟของรายการอีกด้วย เดียวเราเข้าไปดูการทำงานของม่อนกันนะค่ะ ว่าเป็นอย่างไรงันบ้าง Producer : เดียวตอนเข้าหน้าเซตนะครับม่อน ม่อนก็แนะนำฟีดันกับผู้ชมก่อนนะ ฟีนะ อยากให้เหมือนแบบ คุยกันสบาย ๆ อยากได้อารมณ์เหมือนแบบ เรามีฟีดันเป็นไอตอลนะครับ แล้วก็ม่อนนี่ก็มาพูดคุยกับเขาเพื่อขอความรู้ในการเป็นพิธีกรคนหูหนวกประมาณนี้นะครับ โอเคครับ ๆ
8	- Ins. ม่อนซ้อมภาษามือกับล่ามภาษามือ(ครูเป้หรือพี่นุชก็ได้) - แหล่มที่ยืนหลบอยู่มุมไกลๆ จากที่แอบมองม่อนอยู่หันมาพูดกับกล้อง	ล่าม : แล้วเวลาที่คุยกับฟีดันนี้ ผมต้องมองกล้องหรือมองฟีดันครับเอาอย่างนี้พี่ว่า Producer : ม่อนก็มองฟีดันไปเลยนะ เหมือนเรานั่งคุยกันนะ ไม่ต้องไป Concentrate อะไรกับกล้องมาก ไซ้ [เสียงดนตรี]
9	- บรรยากาศม่อนฝึกภาษามือโดยมีล่ามภาษามือช่วยสอน - บรรยากาศเบื้องหลังการเตรียมงานถ่ายหน้าเซต - ม่อนและฟีดันนั่งอยู่ที่เก้าอี้ประจำจุดของตัวเอง หลังกล้องมีครูเป้และโปรดิวเซอร์ยืนอยู่	แหล่ม : ไม่ใช่เรื่องยากเลยคะ ถือว่าง่ายมาก ๆ เพราะว่าตัวม่อนเองนะค่ะ เขาก็ต้องมีการเตรียมตัวก่อนนี่จะเริ่มถ่ายทำเหมือนกับแหล่มเลยคะ อย่างแหล่มเองที่เป็นพิธีกรรายการนี้นะค่ะ ก็เพียงแค่อ่านสคริปต์ แล้วก็ทำความเข้าใจในคำถามต่าง ๆ ค่ะ แต่สำหรับม่อนเองนะค่ะ อ่านภาษาไทยเขียน แล้วก็เปลี่ยนมาเป็นภาษามือคะ ซึ่งในการฝึกภาษามือนะค่ะ ก็จะมี ความแตกต่างกันไปคะ ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม เนื่องจากว่าภาษามือนี้นั้นทั้งการสื่อสารทั่วไปนะค่ะ แล้วก็ภาษามือที่เป็นทางการคะ เพราะฉะนั้นแล้วเวลาที่ทำงาน หรือเตรียมตัวก่อนที่จะเริ่มถ่ายนะ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คะ Producer ทีมงาน แล้วก็ล่ามภาษามือ จะต้องทำงานร่วมกันคะ ใน การที่จะฝึกซ้อมภาษามือให้กับม่อน และตอนนี้นะคะ ก็รู้สึกว่ามีม่อนเองนี่ เขาจะฝึกซ้อมเรียบร้อยแล้วนะคะ เดี่ยวเรามาดูกันว่าเขาจะทำงาน เป็น พิธีกรเดี่ยวได้รึป่าวหรือไม่คะ</p> <p>ช่างภาพ : 5 4 3 2</p> <p>แห่ม่ม : ม่อนบอกว่า ตอนนี้นะครับ ก็อยู่กับพี่ต้นแล้วนะครับ สวัสดิ์ครับ พี่ต้นบอกว่าสวัสดิ์ครับทุกคน ม่อนบอกว่าวันนี้ได้เจอพี่ต้นก็ รู้สึกดีใจมาก ๆ เพราะว่าพี่ต้นเป็นเหมือนไอดอลของม่อนเลยคะ แล้วก็พี่ต้นเองเป็นพิธีกรคนหูหนวก ที่ดังมาก ๆ ของเมืองไทย ม่อนได้รู้ว่า พี่ต้นได้นำข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มาแปลเป็นภาษามือ และเผยแพร่ในโลก ออนไลน์ด้วย ม่อนเลยอยากให้พี่ต้น เล่าประสบการณ์ทำงานของพิธีกร ให้คุณผู้ชมได้ทราบกัน พี่ต้นบอกว่าได้เลยคะ และในครั้งหน้าพี่ต้นได้มา เป็นพิธีกร ก็ยังไม่ได้เป็นพิธีกรเต็มตัว เป็นพิธีกรฝึกหัดอยู่ มีโอกาสได้ ทำงานก็เลยรู้สึกชอบ ลาออกจากงานประจำ ทำเป็นพิธีกรนี้ได้ 8 ปีแล้ว ปัจจุบันก็ยังเป็นพิธีกรและเป็นโค้ชสอนภาษามือ แล้วทำเว็บไซต์ แปลภาษามืออีกด้วยคะ ม่อนถามต่อคะว่า พี่ต้นเป็นพิธีกรคนหูหนวก ทำรายการอะไรมาแล้วบ้างคะ เป็นรายการให้ความรู้ รายการท่องเที่ยว หรือรายการแบบไหน พี่ต้นบอกว่าในตอนแรกในรายการที่พี่ต้นทำ เกี่ยวกับสาระความรู้การรู้เท่าทันเรื่องต่าง ๆ สอดแทรกความบันเทิงพา ไปสถานที่ต่าง ๆ ด้วย</p>
10	- Pack Shot พี่ต้น พร้อมขึ้นชื่อและ ตำแหน่ง	...ดนตรีประกอบ...
11	<p>รายการหลัก</p> <p>- ม่อนสอบถามต้นอยู่ที่โซฟา</p> <p>- ขึ้นภาพรายการพลเมือง D ประกอบการสัมภาษณ์โดยแบ่งภาพเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้ทับทั้งภาษามือใน รายการ</p>	<p>แห่ม่ม : ม่อนบอกว่า ตอนนี้นะครับ ก็อยู่กับพี่ต้นแล้วนะครับ สวัสดิ์ครับ พี่ต้นบอกว่าสวัสดิ์ครับทุกคน ม่อนบอกว่าวันนี้ได้เจอพี่ต้นก็ รู้สึกดีใจมาก ๆ เพราะว่าพี่ต้นเป็นเหมือนไอดอลของม่อนเลยคะ แล้วก็พี่ต้นเองเป็นพิธีกรคนหูหนวก ที่ดังมาก ๆ ของเมืองไทยม่อนได้รู้ว่า พี่ต้นได้นำข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มาแปลเป็นภาษามือ และเผยแพร่ในโลก ออนไลน์ด้วยม่อนเลยอยากให้พี่ต้น เล่าประสบการณ์ทำงานของพิธีกร ให้คุณผู้ชมได้ทราบกันพี่ต้นบอกว่าได้เลยคะ และในครั้งหน้าพี่ต้นได้มา เป็นพิธีกร ก็ยังไม่ได้เป็นพิธีกรเต็มตัว เป็นพิธีกรฝึกหัดอยู่ มีโอกาสได้ ทำงานก็เลยรู้สึกชอบ ลาออกจากงานประจำ ทำเป็นพิธีกรนี้ได้ 8 ปีแล้ว ปัจจุบันก็ยังเป็นพิธีกรและเป็นโค้ชสอนภาษามือ แล้วทำเว็บไซต์ แปลภาษามืออีกด้วยคะ ม่อนถามต่อคะว่า พี่ต้นเป็นพิธีกรคนหูหนวก ทำรายการอะไรมาแล้วบ้างคะ เป็นรายการให้ความรู้ รายการท่องเที่ยว หรือรายการแบบไหน พี่ต้นบอกว่าในตอนแรกในรายการที่พี่ต้นทำ เกี่ยวกับสาระความรู้การรู้เท่าทันเรื่องต่าง ๆ สอดแทรกความบันเทิงพา ไป สถานที่ต่าง ๆ ด้วย</p> <p>(ช่างภาพ) คัด เยี่ยม</p>
14	ถ่ายซ้อนกอง	

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพมุมไกล โพรดิิวเซอร์สั่งคัด ล่ามส่งสัญญาณให้ม่อน - โพรดิิวเซอร์พูดคุยกับล่ามภาษามือ - แหม่มยื่นพูดกับกล้อง 	<p style="text-align: center;">...[เสียงดนตรี]...</p> <p>แหม่ม : และตอนนี้นะคะ Producer และล่ามภาษามือกำลังช่วยกันดูว่าภาษามือของม่อนนั้น ถูกต้องหรือเปล่า มีคำตกหล่นไหม ครบถ้วนไหม รวมถึงคำตอบของพีตันด้วยนะคะ ว่าเป็นอย่างไรบ้าง เนื่องจากว่าเมื่อสักครู่นี้ ได้มีการถามนอกสคริปต์ไปนะคะ เหมือนว่าม่อนเองนี้นะคะ จะถามเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของพีตันคะ ซึ่งตัวแหม่มเองนะคะ ก็คิดว่าประสบการณ์ของพีตัน ที่ทำงานเป็นพิธีกรคนหูหนวกมาอย่างยาวนานนี้ น่าจะมีประโยชน์ให้กับม่อนอย่างมากเลยละคะ เพียงแต่ว่าล่ามภาษามือ จะต้องแปลสิ่งที่ม่อนถามและสิ่งที่พีตันตอบ เพื่อที่จะให้ Producer ได้เข้าใจความหมายคะ ก็จะทำให้การทำงานนั้นง่ายขึ้น ยิงขึ้นคะ บอกได้เลยว่า กองถ่ายทำรายการนี้นะคะ นอกจากม่อนเองที่เป็นพิธีกรคนหูหนวก จะทำงานหนักแล้วนะคะ ล่ามภาษามือก็ทำงานหนักไม่แพ้กันเลยคะ ถ้าอย่างนั้นระหว่างที่ทีมงาน กำลังดูความถูกต้องของภาษามือกันนะคะว่า ครบถ้วนหรือไม่ ตอนนี้เราไปพักกันสักครู่ดีกว่าคะ แล้วเดี๋ยวกลับมาติดตามดูว่า ม่อนจะสามารถทำหน้าที่พิธีกรเดี่ยวได้อย่างราบรื่นหรือไม่คะ</p>
จบเบรก 1		
15	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยากาศกองถ่ายทำรายการทีมงานจัดสถานที่ถ่ายทำ set ที่2 - ม่อนยื่นชักซ้อมภาษามือกับครูเป็อยู่หน้าเซตนั้น - แหม่มเปิดช่วงที่ 2 มีทีมงานเป็นฉากหลัง 	<p style="text-align: center;">... [เสียงดนตรี]...</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ จากทางด้านหลังของแหม่มนะคะ ก็คือทีมงานกำลังเซตมุมถ่ายทำกันอยู่นะคะ เพื่อให้ได้มุมกล้องที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นคะ แล้วจากที่ดูแล้วนะคะ ตอนนี้นักพิธีกรที่จะถ่ายทำในช่วงต่อไปกันแล้ว เรามาเอาใจช่วยม่อน ไปพร้อมกับการเรียนรู้ประสบการณ์ดี ๆ จากพีตันกันเลยดีกว่าคะ</p>
16	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดเข้าม่อนนั่งสัมภาษณ์พีตันอยู่หน้าเซต 	<p style="text-align: center;">... [เสียงดนตรี]...</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกว่าช่วงที่แล้วนะคะ ได้สัมภาษณ์พีตันถึงประสบการณ์ในการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ ตอนนี้ม่อนก็อยากจะรู้ว่า ทำไมพีตันถึงอยากเป็นพิธีกรคะ</p> <p>พีตัน : พีตันก็ตอบว่าตัวเองนี่ ชอบเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว อีกอย่างอาชีพพิธีกรนี่ ก็เป็นอาชีพที่แปลกใหม่สำหรับคนหูหนวก มีแพร์หลายไปเรื่อย ๆ ซึ่งปัจจุบันจอล่ามภาษามือที่เราเห็น มันเล็กมีค้อยัด ดูดีอึด พอมิพิธีกรเป็นคนหูหนวกทำภาษามือนี่ มันจะชัดเจนมากยิ่งขึ้นครับ</p> <p>ม่อน : ทีนี้ม่อนก็ถามต่อคะ ว่ารายการในปัจจุบันนี้ ที่มีพิธีกรเป็นคนหูหนวก พีตันคิดว่าอันนี้เท่าเทียมคนทั่วไปหรือยังครับ</p> <p>พีตัน : พีตันตอบว่า จริง ๆ แล้วมันจะต้องเท่าเทียมกันนะคะ แต่ว่าในปัจจุบันรายการที่คนทั่วไปเป็นพิธีกรนี้เขามีอยู่เยอะ แต่ว่าคนหูหนวกเป็นพิธีกรนี้มีอยู่น้อย เราต้องส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกันอยู่ขึ้นจริง ๆ เพราะรายการโทรทัศน์จะมีรายการหลากหลายคะแต่ตอนนี้การจัดบริการมีข้อจำกัด ต้องทำให้เท่าเทียมกัน</p> <p>ม่อน : ซึ่งตัวม่อนเองนะคะ ก็บอกว่ารู้สึกเหมือนกัน อยากถามพีตันว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พีดันคิดว่าพิธีกรคนไหนในรายการโทรทัศน์ มีพอหรือยังครับ พีดันก็ตอบว่า จริง ๆ อยากให้เพิ่มอีกค่ะ เพราะว่ามีคนดูที่เขาคิดว่าการที่จะอยากรู้ข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะรายการเกี่ยวกับการทำอาหาร รายการที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น รายการสาระความรู้เกี่ยวกับ IT รายการวไรตี้ ก็คืออยากให้มียุทธศาสตร์ที่หลากหลาย เพราะตอนนี้มันยังไม่มีครับ ผมคิดว่าในอนาคตนี้ ควรจะต้องมีให้ครบครับ ม่อนบอกว่าคิดเหมือนกันเลย และอยากรู้เพิ่มเติมว่าพีดันเอง อยากเป็นพิธีกรรายการอะไรอีกบ้าง อืม พีดันก็คิดนะค่ะ ว่าความฝันของพีดันนี้ อยากทำรายการแบบนี้มานานแล้ว มีอยู่ 2 แบบคือ 1 รายการท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะลาว พม่า กัมพูชา มาเลเซีย รวมถึงสิงคโปร์ด้วยนะค่ะ เพราะว่าอยากไปท่องเที่ยววัฒนธรรมของแต่ละประเทศ นำมาเผยแพร่ให้คนดูเห็นได้ดูกันค่ะ อย่างที่ 2 คือวัฒนธรรมอาหารแต่ละท้องถิ่น อยากไปดูว่าแต่ละที่มีการกินอย่างไร นำมาปรับใช้ เพราะตอนนี้สถานการณ์ โควิด-19 นี้ค่อนข้างลำบากและแพร่ระบาดหนักมาก พีดันก็เลยเปลี่ยนความคิด ไปดูวิถีชีวิตแบบ New Normal ของคนตอนนี้ว่า สังคมไม่ใช่เงินสดแล้ว สั่งทุกอย่างผ่านแอปพลิเคชัน ไม่ได้สั่งที่ร้านแต่สั่งมาทานที่บ้าน ซึ่งก็อยากจะทำข้อมูลตรงนี้ไปให้คนดูเห็นได้เข้าถึง พอคนดูเห็นก็จะได้รู้เท่าทัน ใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมได้ค่ะ</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ ม่อนบอกว่าดีมากเลยละค่ะ วันนี้ม่อนรู้สึกดีใจมาก ๆ ที่พีดันมาเป็นแขกรับเชิญ ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการเป็นพิธีกรคนดูให้กับม่อน ทำให้ม่อนนี้ได้รับความรู้มาก ๆ ขอขอบคุณมาก ๆ เลยครับพีดัน</p>
17	<p>รายการหลัก - ม่อนหันมาสรุปกับกล้อง</p> <p>- แหม่มเดินเข้าขึ้นมา</p>	<p>ม่อน : โอ้โฮ ม่อนบอกว่าดีมากเลยละค่ะ วันนี้ม่อนรู้สึกดีใจมาก ๆ ที่พีดันมาเป็นแขกรับเชิญ ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการเป็นพิธีกรคนดูให้กับม่อน ทำให้ม่อนนี้ได้รับความรู้มาก ๆ ขอขอบคุณมาก ๆ เลยครับพีดัน</p> <p>แหม่ม : เดี่ยวก่อนค่ะ ยังไม่จบค่ะ จริง ๆ แล้วนะ พี่กับพีดันแล้วก็ทีมงานเตรียมกันไว้แล้ว ว่าวันนี้เราจะปล่อยให้ม่อน ได้ลองฝึกเป็นพิธีกรคนเดียวดูสักวันหนึ่ง แล้วจะดูว่าทำได้หรือเปล่า โอ้โฮ หลงเชื่อว่าพี่ไม่สบายใช่ไหม อ้าว ก็แน่นอนละสิ นี้ พี่เห็นการทำงานของม่อนแล้วนะ เพราะว่าพี่แอบคอยดูอยู่หลังกล้องตลอดเวลาเลย ต้องถามพีดันก่อนว่าวันนี้ทำงานร่วมกับม่อนแล้วทั้งวันนี้ พีดันรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ทำได้ดีไหม</p> <p>พีดัน : พีดันบอกว่า ตั้งใจเรียนรู้มาก ๆ โอ้โฮ มุ่มเพเจจิตใจนี่ไม่มีกั๊กเลย พี่นี่ให้อย่างเดียว ม่อนก็ถามตลอด ในอนาคตข้างหน้า มีโอกาสจะพัฒนาเป็นพิธีกรมืออาชีพได้อย่างแน่นอน</p> <p>ม่อน : ม่อนก็ขอขอบคุณพีดันมาก ๆ ครับ แล้วก็ถามพี่แหม่มว่า รายการ TV ที่มีพิธีกรคนดูม่อนนะ จัดว่าเป็นบริการ SL ด้วยหรือเปล่าครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : ส่วนของพีตั้นก็อยากรู้เหมือนกันใช่ไหมคะ ถือว่าเป็นคำถามที่น่าสนใจค่ะ ถ้าอย่างนั้น เดี๋ยวเราไปถามผู้รู้กันเลยดีกว่าค่ะ</p>
18	- Pack Shot ดร. ตรีเท่ๆ	<p style="text-align: center;">--- เสียงดนตรี ---</p>
19	แห่ม่ม ม่อน พีตั้น สัมภาษณ์คุณตรี	<p>แห่ม่ม : และตอนนี้เราก็คู่อยู่กับผู้รู้ของเรานั้นก็คือ พีตรี จาก กสทช.ค่ะ สวัสดีค่ะ</p> <p>ดร.ตรี : สวัสดีครับ วันนี้เรามาคุยเรื่องอะไรกันครับนี่</p> <p>แห่ม่ม : โอ้โฮ เก่งมาก ๆ เลย ค่ะ พีตรี วันนี้นะคะ เราสามคน ก็มีเรื่องที่ยากู้กันอีกแล้วละค่ะ อยากจะทราบว่ารายการ TV ที่มีพิธีกรเป็นคนหูหนวก จัดว่าเป็นหนึ่งในบริการของ SL หรือเปล่าคะ</p> <p>ดร.ตรี : ก็ถือว่าเป็นนะครับ ก็คือเนื่องจากว่าจริง ๆ ถ้าภาษาไทยเรานั้นจะใช้คำว่าบริการล่ามภาษามือนะครับ สำหรับ SL แต่ว่าในตัวเจตนาของกฎหมายนี้ ก็คงพูดถึงว่าให้มีบริการอะไรก็ได้ ที่ไปพูดถึงบริการภาษามือ ไม่ว่าจะพิธีกรคนหูหนวก ที่พูดแทนภาษาไทยที่เป็นภาษาพูดนะครับ หรือว่าการจะมีล่ามภาษามืออย่างของแห่ม่มนี่ ก็ถือว่าเป็นบริการ SL ทั้งหมดนะครับ ก็ถือว่าเป็นบริการที่ทำให้เกิดการส่งเสริมการเข้าถึงรายการ TV ได้นะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : พีตรีครับ รายการที่มีพิธีกรเป็นคนหูหนวกนี่เป็นการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของคนพิการด้วยใช่ไหม</p> <p>ดร.ตรี : ใช่เลยครับ เป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึง หรือรับรู้ แล้วก็ใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์นะครับ เพราะว่ารายการโทรทัศน์นี้ ก็อาจจะมุ่งเน้นทั้งภาพ แล้วก็มุ่งเน้นทั้งเสียงนะ เพียงแต่ว่าการมีบริการล่ามภาษามือ หรือการบริการ SL หรือว่าการมีพิธีกรคนหูหนวกนี้ ก็ทำให้คนสามารถเข้าถึง ด้วยบริการที่เรียกว่าภาษามือนี่ละครับ ก็ทำให้คนหูหนวกได้สามารถที่จะเข้าถึงรายการ TV ได้เหมือนกับคนอื่น ๆ ทั่วไปนะครับ</p> <p>แห่ม่ม : อ้อ อย่างนี้เองค่ะ</p> <p>ดร.ตรี : จริง ๆ ก็เหมือนรายการนี้นะครับ มีน้องแห่ม่มที่ช่วยทำหน้าที่ในการแปลภาษามือให้ มีม่อนซึ่งเป็นพิธีกรคนหูหนวก ซึ่งก็สามารถที่จะใช้ภาษามือ แล้วก็ทำให้คนหูหนวกสามารถที่จะเข้าถึงได้ แล้วก็เราก็มีเสียงนอกนั้นก็ทำให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงได้ด้วย เพราะฉะนั้นทุกอย่างก็ถือว่าเป็นบริการที่ทำให้เกิดการเข้าถึงได้ทั้งหมดนะครับ</p>
20	<p>- แห่ม่มสรุปกับกล้อง</p> <p>- แห่ม่ม ม่อน และต้น ไหว้ขอบคุณเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน กสทช.</p> <p>- แห่ม่มหันมาสรุปกับกล้อง</p>	<p>แห่ม่ม : อิม เป็นอย่างไรบ้างคะ พีตรีอธิบายละเอียดมากเลย ม่อนเข้าใจไหมคะ หมดข้อสงสัยเลย พีตรีอธิบายได้ละเอียดชัดเจนมากเลยคะ พีตั้นเองก็เหมือนกันคะ เข้าใจในทันทีเลย เมื่อก่อนนี่สงสัยมานานมาก วันนี้นี้ได้มาพูดคุยอธิบาย เข้าใจได้ในทันทีเลยคะ ใช่แล้วละค่ะ วันนี้นะคะ ก็ต้องขอขอบคุณพีตรีนะคะ ที่มาอธิบายในเรื่องของบริการต่าง ๆ นะคะ เกี่ยวกับว่ารายการ TV ที่มีพิธีกรคนหูหนวก ก็จัดว่าเป็นบริการ SL หรือเปล่า วันนี้อธิบายได้ชัดเจน ละเอียดจริง ๆ ค่ะ ต้องขอขอบคุณด้วย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- พิธีกรทั้งสองไหว้ลาต้น	คะ และที่สำคัญลืมไม่ได้นะคะ ขอขอบคุณพี่ต้นนะคะ ในวันนี้ ที่มาบอกเล่าประสบการณ์ แล้วก็พูดคุย รวมไปถึงถ่ายทอดวิชาให้กับม่อนในการเป็นพิธีกรคนทูลหวนกคะ ขอขอบคุณทั้งสองท่านคะขอบคุณคะ
21	<p>- แหม่มและม่อนยืนอยู่</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะม่อน วันนี้ สำหรับการฉายเดี่ยว เป็นพิธีกรคนทูลหวนกในรายการคนเดียวครั้งแรกเลย รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน : ความรู้สึกของม่อนนะคะ ก็ตื่นเต้นมากเลย คิดว่าจะทำไม่ได้ซะแล้ว กลัวว่าคนดูจะไม่เข้าใจ เพราะปกติแล้วนี่ก็จะทำพิธีกรคู่กันตลอด พออยู่คนเดียวก็รู้สึกเหงา เพราะว่าพี่แกล้ง แต่ว่าก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ม่อนได้เปิดประสบการณ์ แล้วก็ต้องขอขอบคุณ ทีมงานทุก ๆ ท่านด้วยที่คอยช่วยชี้แนะ แล้วกับพี่ต้นละคะ ที่เจอพี่ต้นในวันนี้ แล้วก็พี่ตรี จาก กสทช. รู้สึกอย่างไรบ้างคะ สำหรับพี่ต้นเองนะคะ ก็เป็นพิธีกรชื่อดังมาก ๆ เลย เขาคอยสอนแล้วก็ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ สำหรับพี่ตรี กสทช. เองนะคะ ก็มาอธิบายเรื่องของบริการ SL ให้ชัดเจนเข้าใจ และในอนาคตข้างหน้า ผมหวังว่าจะเป็นพิธีกรที่ดีขึ้นได้</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ม่อนนะทำได้แล้วแน่นอนคะ และสำหรับพี่เองนะ บอกตามตรงเลยนะ ว่าพี่นี่ประทับใจในตัวม่อนมาก ๆ แอบดูแล้วก็เห็นฝีมือนี้พัฒนาขึ้นตั้งเยอะนะคะ เก่งขึ้นมากเลย คราวหน้าถ้าเกิดว่าพี่ไม่ว่างหรือว่าไม่สบายนะ พี่ก็ปล่อยให้ทำงานคนเดียวไปเลยดีไหม</p> <p>ม่อน : ไม่เอาดีกว่าทำคู่กันดีกว่าเนอะ</p> <p>แหม่ม : จริงคะ เพราะว่าถ้าทำคู่กันนี่มันสนุกกว่าเนอะ เวลาไปเที่ยวหรือมีเพื่อนพูดคุยอย่างนี้ มันก็สนุกมากกว่าคะ และนี่คือทั้งหมดของรายการเราในวันนี้คะ สำหรับคุณผู้ชมท่านใดที่มีคำแนะนำ หรืออยากจะพูดคุย เป็นเพื่อนกับพวกเราเนะคะ ก็สามารถติดตามได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D หรือถ้าหากอยากชมย้อนหลังนะคะ ก็สามารถดูได้ที่ช่อง Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D คะ และวันนี้ม่อนก็มีภาษามือมาสอนกันคะ “หิวข้าว” อืม อย่าลืมนึกถึงกันนะคะ ครั้งหน้าเราจะพาไปเรียนรู้เรื่องอะไร พาไปเที่ยวกันที่ไหน อย่าลืมนัดติดตามชมกันนะคะ และสำหรับวันนี้เวลาของเราสองคนหมดกันแล้วคะ แล้วพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า สวัสดีคะ</p>
23	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 6 : การเดินทางของเพื่อนคนเก่ง
 เนื้อหารายการ : พาไปติดตามเรื่องราว การแสดงศักยภาพและความสามารถของคนพิการ
 ในสื่อโทรทัศน์ (ตอนที่ 2)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกร็บเชิญ/กิจกรรม : งาม วรปรัชญ์ ปราจันท์ รองอันดับ 1 Mr. Deaf Thailand 2020
 บอส ธนบัตร AF7

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>แหม่ม ม่อน ยืนเปิดรายการ</p> <p>- บอสเดินเข้าขึ้นมา</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปร่วมเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ม่อน : เพื่อให้ทุกคนเข้าใจถึงสิทธิ ในการสื่อสารของคนพิการ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขค่ะ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละคะม่อน วันนี้จะแกะกรับเชิญของเรา</p> <p>ไอโฮ พิเศษมากเลยละคะ ทำไม่รู้ไหม เพราะว่าเป็นรุ่นน้องพี่ด้วยคะ</p> <p>วันนี้บอกละเลยว่าคุณห่วยมาก ๆ ละคะ อยากไปพบกับเขาแล้วใช่ไหมคะ</p> <p>โอเค อย่างนั้นเราไปพบกับน้องบอสค่ะ</p>
3	- Pack Shot บอส ธนบัตร ในมุมหล่อน่ารักๆ	[เสียงดนตรี]
4		<p>บอส : สวัสดีครับพี่แหม่ม สวัสดีครับน้องม่อน</p> <p>แหม่ม : เย่ สวัสดีค่ะ ไอโฮ เตรียมตัวมาดีนะนี่</p> <p>บอส : ครับผม</p> <p>แหม่ม : ไม่ได้เจอกันนานเลยนะคะ</p> <p>บอส : ครับผม</p> <p>แหม่ม : แต่ก่อนอื่นนี่ อยากจะให้ น้องบอส นะคะ แนะนำตัวเองให้กับคุณผู้ชมหน่อยค่ะ</p> <p>บอส : อ้อ ได้เลยครับ สวัสดีครับคุณผู้ชม ผม บอส ธนบัตร นะครับ นักแสดงจาก Oxygen The Series ดั่งลมหายใจ ครับ แล้วก็ Nitiman The Series และอีกหนึ่งผลงานนะครับ เรียกได้ว่าทำให้ผมกับพี่แหม่มนี่ เป็นเหมือนเครือญาติกันก็คือ เป็นนักร้องฝิ่นจากบ้าน AF ครับผม ซึ่งผมอยู่ใน Season ที่ 7</p> <p>แหม่ม : ใช่ ซึ่งพี่นี้อยู่ใน Season ที่ 1 ก็รู้สึกห่างกันนิดเดียวอายุนี้อะไรเลยก็ไม่ได้ต่างกันเท่าไร</p> <p>บอส : ครับ</p> <p>ม่อน : เป็นนักแสดงเลยหรอครับนี่ ไอโฮ สุขยอดมากเลยครับ และวันนี้พี่บอส อยากจะรู้เรื่องอะไรบ้างครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>บอส : จริง ๆ ต้องบอกก่อนเลยครับ ว่าพี่ป๊อปเป็นแฟนรายการนี้อยู่เหมือนกัน อย่างตอนล่าสุดนะครับ</p> <p>ที่พี่ป๊อปนี่ พาไปดูเบื้องหลัง ของการทำงานของพิธีกรคนหูหนวกนะ ครับก็สนุกแล้วก็ได้รับความรู้เยอะมาก ๆ แต่พอดูจบนะครับ พี่ป๊อปสงสัยเลย ครับว่านอกจากพี่ป๊อป น้องเพลง หรือว่าน้องม่อนเองนะครับ ที่เป็นพิธีกรของรายการนี้ยังมีคนอื่น ๆ อีกไหมครับ ที่มีความสามารถ แบบนี้</p> <p>แฮมมัม : ถือว่าเป็นคำถามที่น่าสนใจมากเลยนะคะ แต่ว่าคำตอบนี้เนี่ย จะต้องให้ม่อน เป็นคนพาไปดูแล้วละคะ ว่าเป็นอย่างไรกันบ้าง</p> <p>ม่อน : ได้เลยละครับ วันนี้ม่อนจะพาพี่ป๊อปและพี่ป๊อปไปพบกับ เพื่อนคนนี้นะ ที่แบบสุดยอดมาก ๆ เป็นคนหูหนวกที่มีรางวัลการ์ตูนดีด้วย</p> <p>บอส : โอ้โฮ นี้อ่อนพูดมาขนาดนี้เนี่ย ผมชักอยากเจอเร็ว ๆ ครับพี่ป๊อป</p> <p>แฮมมัม : ดีเลยคะ ถ้าอย่างนั้นเนี่ย เดี่ยวให้ม่อนพาเราสองคน ไปพบกับ เพื่อนคนเก่งของเขากันเลยดีกว่าคะ</p> <p>บอส : ครับผม</p> <p>แฮมมัม : ไป อยู่ตรงไหน ไปตรงไหนหรือเปล่าโอเค อย่างนั้นไปกันเลย ดีกว่าคะ</p>
5	- Pack Shot น้องฮามในมุมหล่อเท่ พร้อมขึ้นชื่อและตำแหน่ง	...ดนตรีประกอบ...
6	- แฮมมัมและม่อน ทักทายแขกรับเชิญ - ฮามและน้ำหวานเดินเข้ามา	<p>ฮาม : สวัสดีครับ</p> <p>แฮมมัม : สวัสดีค่ะ โอ้โฮ นึกอยู่ว่าเป็นใครนะคะ น้องบอสคะ นี้น้องฮาม ค่ะ ชื่อภาษามือแบบนี้ ฮามก็คือเวลานั่นเอง ซึ่งบอกเลยว่าคนที่ไม่ธรรมดาเลยนะคะ เพราะว่าเขานี้มีตำแหน่งเป็นถึงรองอันดับ 1 Mister Deaf Thailand 2020 ค่ะ และที่สำคัญตอนนี้นะคะ ก็ทำงานอยู่ที่ สำนักงาน กสทช. ด้วยค่ะ</p> <p>ฮาม : ใช่แล้วละครับ ตอนนีฮามก็ทำงานอยู่ที่สำนักงาน กสทช. เป็น พิธีกรรายการภาษามือเต็มจอนะคะ แล้วก็ก่อนหน้านี้ก็ทำรายการคนหู หนวกสู้โควิด เป็นพิธีกรเช่นเดียวกัน</p> <p>บอส : อืม รายการภาษามือแบบเต็มจอหรือครับ เป็นอย่างไรหรือครับ เพราะปกติเนี่ย เราก็จะเห็นคนที่แปลภาษามือนี่ อยู่ตรงขอบทีวีแบบ เล็ก ๆ เท่านั้น</p> <p>แฮมมัม : อันนี้เนี่ย ชื่อนี้เนี่ยบอสที่ตอบให้ได้คะ เพราะว่ารายการภาษามือ แบบเต็มจอนะคะ ก็คือรายการแบบนี้เลย ที่พวกเรากำลังทำอยู่ คือมีทั้ง พิธีกรแล้วก็ผู้ร่วมรายการนี้ ใช้ภาษามือกันแบบนี้เลยคะ เอ๊ะ แต่ว่าฮาม ค่ะ เมื่อสักครู่เนี่ยเห็นบอกว่าทำงานเป็นพิธีกรด้วยใช่ไหมคะ ดีเลยคะ สนใจ มาทำงานร่วมกับพี่ป๊อปไหมคะ เป็นพิธีกรคู่กับพี่ป๊อปเลย แล้วตัดม่อนออกไปตัด ออกไปเลย ล้อเล่น ๆ พุดเล่น ๆ ไม่ต้องน้อยใจไป เดี่ยวพี่ป๊อปไปเที่ยวให้ อาหารปลาดีไหม ๆ</p>
7	- ทั้งสามเดินผ่านสะพาน แวะถ่ายรูป	..เสียงดนตรี..

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- ทั้งสามแอกท่าเท่ๆ / เดินด้วยกัน สนุกสนาน น่ารัก อบอุ่น	
8	- แหม่ม ม่อน ธาร และบอส นั่งอยู่ที่มุม หนึ่งของซ็อกโกแลต วิลล์ (ในร่ม)	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เมื่อกี้นี่คือแบบสนุกมากเลย ทั้งให้อาหารปลา ทั้งถ่ายรูป นะคะ อู๋ย น้องบอสเองนี่ท่าทางจะชอบถ่ายรูปนะ ถ่ายรูปเยอะมากเลย</p> <p>บอส : นิดหนึ่งครับพี่แหม่ม นี่เราอุตสาหะที่ได้มาสถานที่สวย ๆ แบบนี้ ก็ต้องถ่ายรูปเก็บไว้หน่อย แต่ว่าพี่แหม่ม ไม่ใช่ผมคนเดียววันที่พินกับการ ถ่ายรูป นี่เมื่อก็แอบเห็นม่อนกับธารนะครับ โอ้โฮ กดชัตเตอร์รัว ๆ แข่ง กับผมเลย</p> <p>แหม่ม : อืม ธารบอกว่า ไซ่ครับ ม่อนบอกว่า อยากถ่ายรูปสวย ๆ เพื่อที่จะเอาไปลงเฟซบุ๊ก ลงโซเชียลมีเดียใช้ไหม โอเค เอาละ หลังจากที่เราไปเที่ยวเล่นกันเรียบร้อยแล้วนะคะ เดี่ยวเรามาพูดคุยกัน ก่อนดีกว่าว่า พี่นี่อยากจะรู้ว่าจุดเริ่มต้น ของการที่ธารมาเป็นพิธีกรคนหู หนวกได้นี้ มีจุดเริ่มต้นมาจากไหนคะ จุดเริ่มต้นของธารนะคะก็คือว่า ธารเขาไปประกวด Mister Deaf Thailand 2020 แล้วก็ก็มีโอกาสได้พบ กับพิธีกรของ กสทช. ค่ะ แล้วก็เชิญให้มาเป็นพิธีกรในรายการ คนหูหนวก รู้สู้โควิด และจากนั้นนี่ก็เป็นรายการ D - มีดี มาจนถึงทุกวันนี้เลยละคะ</p> <p>บอส : ธารครับ แล้วรายการแรกที่เราได้ทำนี่คือรายการอะไร แล้วตอน นั้นรู้สึกอย่างไรบ้างครับ</p> <p>แหม่ม : รู้สึกตื่นเต้นเลย ธารบอกว่ารู้สึกตื่นเต้นมาก ม่อนเองก็ถามว่า ไม่ใช่คนหูหนวกทั้งหมดนี้ จะสามารถเป็นพิธีกรได้นะ เพราะว่าอย่างตัว ม่อนเองนี่ก่อนหน้านี้ก็ต้องฝึกฝนมาอย่างยาวนาน ให้เตรียมตัวให้ดีที่สุด แล้วธารรู้สึกอย่างไรบ้างก่อนหน้านี้ ของธารเองก็บอกว่า โอ้โฮ มันก็ยาก เหมือนกัน ไม่มีประสบการณ์เลย การจำบทจ่าอะไรนี่ค่อนข้างยาก ถือว่า เป็นอุปสรรคมากเลยทีเดียว ต้องให้ล่ำมนี้ มาช่วยอธิบาย แล้วก็ฝึกบ่อย ๆ หลาย ๆ ครั้งเลย จนเริ่มจำได้ มีประสบการณ์มากขึ้น แล้วก็สามารถที่จะ ทำได้ การใช้ภาษามือให้เป็นธรรมชาติมากขึ้นด้วย</p>
9	- แหม่ม ม่อน ธาร และบอส นั่งอยู่ที่มุม หนึ่ง (ในร่ม)	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>บอส : ธารครับคือพี่มีข้อสงสัยหนึ่งอย่างอยากถามมากเลย คือจริง ๆ พี่นี่ที่เคย ผ่านงานพิธีกร เล็ก ๆ น้อย ๆ มาบ้าง ก็เลยอยากรู้ครับว่า อุปสรรคใน การทำงานของคนหูหนวกนี้ แตกต่างจากคนทั่วไปอย่างไรครับ อุปสรรค ความยากก็มีเช่นเดียวกันคะ คนหูหนวกนี่อย่างที่บอกว่าประโยคนี้ เวลา ดู ปู๊ป อ่านไม่เข้าใจถือว่ายาก เพราะว่ามันแตกต่างจากภาษาทั่วไป แล้วก็การมองกล้องต่าง ๆ นี้ ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ยากเช่นเดียวกัน ไม่รู้ว่า จะทำตัวอย่างไร ประมาณนั้นละคะ สำหรับของม่อนเองนี่ ม่อนเองก็เห็น ด้วยว่า ไวยากรณ์ภาษาไทยนี้ ก็แตกต่างกันกับไวยากรณ์ของภาษามือ</p> <p>แหม่ม : ถ้าอยากรู้ว่าจริง ๆ แล้วมันมีข้อแตกต่างกันนะบอส ก็คือว่า ภาษามือไทยนี้กับภาษาไทย จริง ๆ นี่นะคะ มันต่างกันเรื่องของ ไวยากรณ์ เพราะว่าเวลาอ่านดูนี้ เราจะอ่านเรียงประโยคก็ดูว่าจะธรรมดา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แต่ว่าไวยากรณ์ของภาษามือนี่เขาจะสลับหลังมาหน้า</p> <p>บอส : อ้อ เหมือนภาษาอังกฤษอย่างนี้หรือเปล่าครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ เหมือนกับภาษาอังกฤษ เหมือนกันเลย ก็จะมีความคล้ายกัน เวลาที่เขาอ่านเขาก็จะเข้าใจยากกว่าเรานิดหนึ่ง ก็คือมันเป็นเหตุผลว่า ต้องมีบริการล่ามภาษามือเพื่อที่จะให้คนหูหนวกทั่วไปนี้ เขาสามารถ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p> <p>บอส : แล้วปกติรายการทีวีทำให้ขึ้นضب คนที่เขาหูหนวก เขาก็จะไม่ได้ เข้าใจเลยเหมือนเราใช่ไหม</p> <p>แหม่ม : อาจจะได้ไม่ได้เข้าใจแบบ 100% ก็อาจจะเป็นบางคนที่เป็นแบบว่า โอเค มีการเรียนภาษาไทยเขียน ถ้าเรียนมานี่ก็จะดูปุ๊บแล้วรู้เลย แต่ถ้า เกิดว่าคนหูหนวกทั่ว ๆ ไป จะไม่ใช่ไวยากรณ์นี้คะ จะเป็นไวยากรณ์ของ ภาษามือเนอะ ก็ถือน้องชามนะคะ สามารถที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ แล้วก็ก้าวขึ้นมาเป็นพิธีกรคนหูหนวกอย่างในทุกวันนี้คะ โอ้โฮ ถือน้อง เยี่ยมมากจริง ๆ คืออันนี้เราต้องคุยกันเลยนะบอส เพราะว่าอย่างเราสอง คนนี้ ทำงานเป็นพิธีกรกันมาก่อน ก็ถือว่าค่อนข้างยากมาก เพราะว่าเรา ต้องนั่งอ่านบทต่าง ๆ นะคะ แล้วก็จำแล้วก็ต้องคอยดูนะคะว่ากล้องนี้อยู่ ตรงไหนบ้างนะคะ แล้วก็รวมถึงการสื่อสารกับแขกรับเชิญต่าง ๆ นี้ ถือน้อง ยากมาก แต่ว่าน้องชามเป็นคนหูหนวกนี้ ก็จะมี ความยากเพิ่มมากขึ้นไป ด้วย ซึ่งงานนี้ก็ถือว่าทำออกมาได้ดีเลยละคะ</p> <p>บอส : เก่งมาก ๆ เลยครับ</p> <p>แหม่ม : และรายการของเรานะคะ ก็เชื่อในเรื่องของอุปสรรคมีเอาไว้ฟัง ชนเพราะฉะนั้นนะคะ วันนี้คะทีมงานของเราได้เตรียมภารกิจ อุปสรรค ต่าง ๆ นะคะ ให้เราด้วยเหมือนกัน เพื่อให้พิธีกรคนหูหนวกสองคน รวมทั้งเราสองคนนี้ได้ฟังชนกันไปคะ และเกมนั้นนะคะก็คือ เกมอ่านสารส่งสื่อ นั่นเองคะ เดี่ยวเราไปดูตีกากันก่อนเลยคะ</p>
10	- แบ่งภาพเป็น 2 จอ Ins. บรรยากาศ เล่นเกมสนุกสนาน กับจอล่ามภาษามือ	<p>เสียงบรรยายแหม่ม : เกมอ่านสารส่งสื่อ กติกาของเกมนี้ก็คือ ทีมงาน ของเราจะมีประโยคหนึ่งประโยค ให้บอสอ่านในใจแล้วเขียนประโยคนั้น ลงในกระดาษ จากนั้นให้พิธีกรคนหูหนวกจำประโยคดังกล่าวว่าทำเป็น ภาษามือส่งต่อไปให้เพื่อนที่อยู่ถัดไป หากคนสุดท้ายสามารถทายได้ว่า ประโยคที่ส่งมานั้นคืออะไร คือว่าทั้งหมดเล่นเกมสำเร็จคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
11	- บรรยากาศการเล่นเกมน่านสารส่งสื่อ ของแหม่ม ม่อน ชาม และบอส - กลุ่มคำที่แหม่ม ม่อน ชาม และบอส ต้องเล่นเกมอ่านสารส่งสื่อ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอาละคะ หลังจากที่เรารู้กติกาแล้วก็ไปเล่นนะคะ เป็นอย่างไร บ้างคะ คิดว่าทำได้ไหม นั่นนะสิครับพี่แหม่ม เพราะว่าไม่รู้ว่่าทีมงานนี้ จะให้คำเรามายากแค่ไหน หรือว่าจะให้คำมมมายาวแค่ไหนเหมือนกัน เดี่ยวต้องรอดูครับ</p> <p>แหม่ม : แล้วชามละคะ สำหรับชามนี้ผมคิดว่าผมน่าจะทำได้แน่นอน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- แหม่ม ม่อน ฮาม และบอส ยืนอยู่มุมหนึ่ง	<p>ม่อนก็ทำได้ด้วย แหม่ม มีการข่มขืนหนึ่งนะคะ เอาละ หลังจากที่เรากดูกติการไปแล้วนะคะ สำหรับเกมนี่ ก็จะมีเวลาให้ทั้งหมด 2 นาทีคะ ที่นี้พวกเราพร้อมกันแล้วหรือยังคะ โอเค ถ้าพร้อมแล้ว ไปเริ่มเล่นกันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">บรรยายกาตจริงการเล่น เกมอ่านสารส่งสื่อ</p> <p>แหม่ม : หลังจากที่เราร่วมเล่นเกมอ่านสารส่งสื่อกันไปแล้วนะคะ เป็นอย่างไรกันบ้าง รู้สึกอย่างไรบ้างคะสำหรับเกมนี่ อ้าว ม่อนก็เลย รู้สึกอย่างไรคะ</p> <p>ม่อน : สำหรับม่อนเองนะครั้บ ก็รู้สึกสนุกมาก ๆ เลย เพราะว่าเจอภาษาไทยยาว ๆ นะครั้บ ดูปุ้บแล้วก็แบบต้องคิดแล้วก็แปลเป็นภาษามือมันเหมือนได้ทบทวนตอนที่เรียนใหม่ ๆ เลยครั้บ</p> <p>ฮาม : ส่วนของฮามเองนะครั้บ เวลาที่จำกัคนะครั้บมีนิดเดียว ก็รู้สึกว้าโฮโฮ ใจเต้น สนุกมากนะคะ นึกถึงตอนที่ฝึกเป็นพิธีกรคนหูหนวกที่ต้องอ่านสคริปต์ แล้วต้องฝึกฝนอยู่เรื่อย ๆ จนทำได้ ก็รู้สึกว้าเหมือนได้ย้อนเวลากลับไป ตอนที่ได้ฝึกฝนใหม่ ๆ เลยละคะ</p> <p>แหม่ม : แล้วอย่างบอสละคะรู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>บอส : ผมก็สนุกเหมือนกันครั้บ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่กังวลเมื่อก็คือ นอกจากจะกังวลว่าจะจำคำได้ไหม อีกสิ่งหนึ่งที่กังวลก็คือ คิดว่าฮามนี่ จะอ่านลายมือเราได้ไหมเหมือนกัน แต่ว่าฮามก็เก่งมาก ๆ ครั้บ ที่สามารถอ่านลายมือผมได้ แล้วก็สามารถจำคำได้ แล้วก็แปลเป็นภาษามือส่งต่อมาจนถึงพี่แหม่ม แล้วก็ถูกหมดเลย</p> <p>แหม่ม : เก่งมาก ๆ ค่ะ ส่วนสำหรับพี่เองนะคะ ซึ่งเป็นคนสุดท้ายเลยนี่ซึ่งก็ต้องดูภาษามือแล้วก็ต้องแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งถือว่าค่อนข้างยากคะ เพราะว่าไวยากรณ์ของภาษามือ และภาษาไทยนี้ก็แตกต่างกันด้วยนะคะ และที่สำคัญนะคะ จะต้องแปลความหมายให้ถูกต้องด้วยคะ ก็ค่อนข้างยาก แล้วก็ใจเต้นอยู่เหมือนกันอันนี้เข้าใจแล้วละคะ ว่าทำไมทีมงานถึงอยากให้พี่ได้ร่วมเล่นได้ทำกิจกรรมในครั้งนี้ด้วย</p> <p>ม่อน : เกมนี้มีประโยชน์มาก ๆ เลยครั้บแต่ตอนนี้ผมว่าเราน่าจะไปพูดคุยกันต่อดีกว่าเพราะยังมีอีกหลายเรื่องเลย ที่อยากจะถามกับฮามครั้บ</p>
12	- แหม่ม ม่อน ฮาม และบอส ยืนอยู่มุมหนึ่ง	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ตอนนี้นะคะ เราจะมาพูดคุยกันถึงเรื่องของการเป็นพิธีกรคนหูหนวกนะคะ เมื่อสักครู่นี้ได้พูดถึงเรื่องอุปสรรค แล้วก็การแก้ไขปัญหากันไปเรียบร้อยแล้วตัวพี่เองอยากจรรู้ว่า มีเหตุการณ์ไหนที่น่าประทับใจบ้างคะ ในการทำงานพิธีกรคนหูหนวกนะคะ ของฮามเองก็คือการทำงานร่วมกันกับทีมงานทุกคนนะคะ พี่ ๆ ตากล้องก็คอยสื่อสาร พี่ ๆ ผู้กำกับต่าง ๆ ก็คอยร่วมมือ ก็ถือว่าเป็นโอกาสดีมาก ๆ ค่ะ</p> <p>บอส : อืม ฮามครั้บแล้วมีอีกเรื่องหนึ่งที่พี่อยากรู้ ความรู้สึกของเรามากเลย ในฐานะที่เราได้รับโอกาส มาทำพิธีกรผ่านรายการโทรทัศน์แบบนี้เรารู้สึกอย่างไรบ้างครั้บ กับโอกาสที่เราได้รับมา</p> <p>ฮาม : สำหรับฮามเองนะครั้บ ก็รู้สึกขอบคุณมาก ที่ได้ให้ฮามนี่ เป็นพิธีกรในรายการทีวี แล้วก็อยากให้สังคมนี้ ให้โอกาสคนพิการประเภทต่าง ๆ มาทำงานเหมือนกับผมครั้บ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : ม่อนก็บอกว่าดีมากเลย แล้วตอนนี้ก็ได้ทำหน้าที่เป็นพิธีกรแล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง ส่วนฮามเองนะครับก็บอกว่าเขาก็ได้รับโอกาสที่ดีมาก ได้พัฒนาตัวเอง ได้เรียนรู้ ได้ประสบการณ์ต่าง ๆ ก็ภูมิใจในตัวเองมาก ๆ เลยค่ะ อิม เยี่ยมไปเลยนะค่ะ แล้วนอกเหนือจากการเป็นพิธีกรนี้ ตัวฮามเองอยากทำอะไรบ้างคะ</p> <p>ฮาม : ฮามเองนี่ก็ดูทีวี ดูรายการต่าง ๆ ก็เริ่มรู้สึก ว่า อยากเป็นดารา อยากเป็นนักแสดง</p> <p>แห่ม่ม : โอ๊ย ถ้าอย่างนั้นดีเลย ดีเลย อยากเป็นนักแสดงใช่ไหม เพราะว่าวันนี้ นะคะ พี่บอสอยู่กับเรา เดี่ยวจะให้มาเป็น Acting coach สอนการแสดงให้กับพวกเราทุกคนเลยดีไหม</p> <p>บอส : อิม ได้ ๆ ได้เลยครับพี่แห่ม่ม อย่างนั้นวันนี้ เราลองมาเล่นละคร กันสัก Scene ดีไหมครับ เดี่ยวผมสอน Acting ให้เอง ดีไหม</p> <p>แห่ม่ม : อย่างนั้นนะค่ะคุณผู้ชมเดี๋ยวเราทั้ง 4 คนนะค่ะ จะไปฝึกซ้อม Acting ก่อน เดี่ยวรอชมละครของพวกเราได้เลยค่ะ</p>
13	- บอสสอน ฮามและม่อน แสดงละคร โดยมีแห่ม่มคอยแปลภาษาให้	...เสียงดนตรี...
14	- แห่ม่ม ม่อน ฮาม และบอส แสดง ละครเกี่ยวกับสื่อรวมกัน	<p>บรรยากาศจริง</p> <p>การแสดงละครเกี่ยวกับสื่อสร้างสรรค์ เช่น หนุมบ้านไร่หัวใจปิ้งรัก</p>
15	- แห่ม่ม ม่อน ฮาม และบอส ในชุดการแสดงยืนอยู่	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>แห่ม่ม : เป็นอย่างไรกันบ้างคะพวกเราสำหรับวันนี้ ฮามน้องฮามก่อนเลย ค่ะรู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ฮาม : สำหรับวันนี้ สนุกมาก คราวหน้านี้ชวนมาเที่ยวใหม่เลย</p> <p>แห่ม่ม : สำหรับบอสละคะ</p> <p>บอส : วันนี้ผมก็รู้สึกสนุก แล้วก็ดีใจมาก ๆ เลยครับ เพราะว่าในชีวิตจริง ผมนี้ ไม่ได้มีคนรู้จักที่เป็นคนหูหนวกเลย และวันนี้พอได้มาเจอแล้ว ก็ ม่อน แล้วก็ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน แล้วก็แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตกัน ก็เลยทำให้รู้เลยครับว่า จริง ๆ แล้วคนที่หูหนวกนี้ เขามีศักยภาพเยอะ มาก เพียงแต่ว่าพวกเขาจะครับ ขาดโอกาสที่จะแสดงมันออกไปเท่า นั้นเอง</p> <p>ม่อน : อิม สำหรับม่อนเองนะค่ะก็รู้สึก ว่า เห็นด้วยเช่นเดียวกัน คนหูหนวกนี้ต้องการโอกาสที่หยิบยื่นให้ นี่ สำคัญมากในเรื่องของการ ส่งเสริม ความสามารถให้กับคนพิการ เพียงแค่ให้โอกาสก็ถือว่าส่งเสริม แล้วละค่ะ</p> <p>แห่ม่ม : อันนี้พี่ก็เห็นด้วยเช่นเดียวกันนะค่ะ แล้วก็วันนี้พี่ก็รู้สึกดีใจมาก ๆ นะค่ะ ที่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้มีโอกาสรับเชิญทั้งฮามเองแล้ว ก็บอสนะค่ะ มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในชีวิตกัน อย่างน้องฮามเองนะ ค่ะ ก็เรื่องของการเป็นพิธีกรคนหูหนวก ส่วนของทางด้านน้องบอสนะค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - มอนสอนภาษามือวันละคำ - พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ 	<p>ก็แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในเรื่องของการเป็นนักแสดงนะคะ ก็วันนี้รู้สึกสนุกแล้วก็ประทับใจมาก ๆ ค่ะ</p> <p>วันนี้เสียตายนะคะ ที่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D หมดเวลาลงแล้วนะคะ ครึ่งหน้าเราจะกลับมาพบกันใหม่คะ สำหรับคุณผู้ชม ที่อยากรู้เรื่องราวที่ทั้งมีสาระแล้วก็สนุก สามารถติดตามได้ อย่าลืมติดตามรับชมกันนะคะ ไขแล้วละคะ แล้วสำหรับใครนะคะ ที่อยากจะมีคำแนะนำติชมอย่างไรก็ตามนะคะ สามารถติดตามพวกเราได้ใน Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D หรือถ้าอยากชมย้อนหลังนะคะ ก็สามารถดูได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ แล้ววันนี้นะคะ ก็เหมือนเช่นเคยนะคะ น้องมอนเองก็มีคำภาษามือจะมาสอนให้กับคุณผู้ชมทุกท่านคะ ภาษามือที่เราจะมาสอนกันในวันนี้คะครับ คือคำว่า “คิดถึงมาก” คุณผู้ชมลองฝึกฝนภาษามือดูกันนะครับ</p> <p>บอส : อย่างนั้นเดี๋ยวผมลองทำให้ดูสัก 1 รอบได้ไหมครับว่าถูกหรือเปล่า คิดถึงมาก คิดถึงมาก ๆ ได้ไหมครับ</p> <p>แหม่ม : เยี่ยมมากคะ เก่งมาก ๆ โอ้โฮ สนุกจริง ๆ นะคะวันนี้ และวันนี้นะคะ เวลาของเราก็หมดลงแล้วจริง ๆ ค่ะ ในสัปดาห์หน้าเราจะพาไปเที่ยวที่ไหน อย่าลืมติดตามรับชมกันนะคะ สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ</p>
16	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 7 : Universal Design เพื่อคนทั้งมวล
 เนื้อหารายการ : หลักการและแนวคิดเรื่อง “Universal Design” การออกแบบสภาพแวดล้อม
 เพื่อทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติ โดยยกตัวอย่างจากลิฟท์และทางเดิน (ความพิการ
 ด้านการเคลื่อนไหว) เรื่องการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในกิจการโทรทัศน์
 และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง (ความพิการด้านการเห็น และการได้ยิน)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท้อพีพี
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : คุณชลทิพย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการส่วนจัดแสดงทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน
 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ FOR ALL & Universal

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- ภาพบรรยากาศในเมืองทั่วไป</p> <p>- บรรยากาศภายในพิพิธภัณฑ์เหรียญ</p> <p>- แหม่ม ท้อพีพี ทักทาย/สวัสดีผู้ชม</p> <p>รายการ</p> <p>- ภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>แหม่ม ท้อพีพี : สวัสดีครับ/ค่ะ</p> <p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ท้อพีพี : เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วค่ะ เอ๊ะ แต่วก่อนที่จะไปเรียนรู้เรื่องราวในวันนี้</p> <p>ท้อพีพี : ครับ</p> <p>แหม่ม : มีแฟน ๆ รายการถามกันเข้ามาเยอะค่ะว่า</p> <p>หมวกของท้อพีพีนี้ ใส่ไว้เป็นคาแรกเตอร์หรือว่ามันร้อนจริง ๆ ค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : จริง ๆ ก็อยากให้นั่นเป็นคาแรกเตอร์นะครับพี่แหม่ม</p> <p>แต่ว่าพอดีในกรุงเทพฯ อุณหภูมิมันเยอะไปหน่อยครับพี่แหม่ม เลยต้อง</p> <p>ใส่ไว้เพื่อกันอุบัติเหตุอะไรอย่างนี้ครับพี่แหม่ม</p> <p>แบบเสานั่น เสานี้ ชนโน่น ชนนี้ครับ ให้หมวกนะไปชนก่อนอะไรอย่างนี้</p> <p>ครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อเธอ</p> <p>ท้อพีพี : เดียวกลัวไม่หล่อครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : จริง ๆ นี่ดีกว่าเพื่อสร้างคาแรกเตอร์นะ</p> <p>ท้อพีพี : ถือว่ามีประโยชน์เหมือนกัน</p> <p>แหม่ม : อืม ใช่</p> <p>แหม่ม : นี่ก็ได้คำตอบมาแล้วหนึ่งนะคะ</p> <p>สำหรับวันนี้ค่ะ พี่พามาที่ที่หนึ่ง ลองทายสิว่านี่คืออะไร ที่ไหน</p> <p>ท้อพีพี : เออ มีคำใบ้ไหมครับ</p> <p>แหม่ม : มีคำใบ้ให้ค่ะว่า ที่นี้เกี่ยวกับเรื่องเหรียญค่ะ มีเหรียญเยอะเยะ</p> <p>เต็มไปหมดเลย ลองทายดู ตึกตอก ตึกตอก</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ ร้านเกม</p> <p>แหม่ม : โอ๊ย ร้านเกม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : โรงจํานำ</p> <p>พี่เหม้ม : โอเค ท๊อฟฟี่คะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ อ้าว ไม่ใช่เธอพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : พี่ว่าเราต้องพอเรื่องการทายนะคะวันนี้พี่พามาที่นี้คะ พิพิธภัณฑ์ เหรียญคะ ถึงได้บอกว่าเป็นที่ที่มีเหรียญเยอะมาก ๆ แต่ก่อนอื่นเลยนี้ เดี่ยวพี่ถามท๊อฟฟี่หน่อยคะว่า</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ</p> <p>เหม้ม : ชอบมาพิพิธภัณฑ์ไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : จริง ๆ ก็อยากมาเหมือนกันนะครั้บพี่เหม้ม แต่ว่ามันติดปัญหา ที่พิพิธภัณฑ์นะครั้บ มันไม่มีแบบให้เราสัมผัสได้ หรืออะไรที่แบบสามารถ บรรยายให้เราฟังได้ ไม่สามารถให้จับได้หรือเราไม่สามารถเห็นได้อย่างนี้ มันเลยค่อนข้างยากในการที่เราจะมาเที่ยวเอง</p> <p>เหม้ม : ก็คือว่ามายาก มาถึงปั้บก็ทำให้เข้าใจยากไปอีก</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่</p> <p>เหม้ม : เพราะฉะนั้นวันนี้คะ เดี่ยวพี่จะพาเข้าไปดูข้างในคะ แล้วเรามาคุยกันว่าอุปสรรคที่ท๊อฟฟี่พูดให้ฟังมานั้น วันนี้มีหรือไม่ ไปคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ไปครั้บพี่เหม้ม</p>
3	<ul style="list-style-type: none"> - เหม้ม ท๊อฟฟี่และม่อนเดินขึ้นบันได หน้าอาคาร - ท๊อฟฟี่จับราวบันไดโดยเกาะที่ข้อพับ ของเหม้ม - ท๊อฟฟี่เดินไปตามเบรลล์บล็อก - เหม้ม ท๊อฟฟี่และม่อน ยืนอยู่ใน อาคารพิพิธภัณฑ์เหรียญ - ภาพเบรลล์บล็อกและราวบันได ประกอบการสนทนา - คุณชลทิศย์ คุณชลทิศย์ ไชยจันทร์ ผู้อำนวยการส่วนจัดแสดงทรัพย์สินมีค่า ของแผ่นดิน หรือ ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ เหรียญเดินเข้ามา พร้อมขึ้นกราฟิ 	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>เหม้ม : ตอนนีเราก้เข้ามาข้างในตัวอาคารกันแล้วนะคะท๊อฟฟี่ รู้สึกยังง กันบ้างคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอ้โฮ ที่นี่แอร์เย็นมากครั้บพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : สดชื่นมากเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สดชื่นมาก</p> <p>เหม้ม : ไม่ใช่สิ หมายถึงว่ารู้สึกอะไรไหม บัดโธ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ก็เมื่อกี้ครั้บ เดินมาครั้บพี่เหม้ม</p> <p>โอ้โฮ มันดีมาก ทางเดินมีทางเดิน Braille Block มีราวให้จับพี่เหม้ม คือแบบทางเดินดีมาก สำหรับคนมองไม่เห็นครั้บพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : ใช่แล้วละคะ</p> <p>เหม้ม : เดี่ยวพี่จะพาไปพบกับคุณเจ้าหน้าที่ท่านหนึ่ง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ออครั้บ</p> <p>เหม้ม : เจอแล้ว สวัสตีคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สวัสตีครั้บ อันนี้คือบังเอิญเจอ</p> <p>เหม้ม : บังเอิญเจอเลย บังเอิญมาก ๆ เลยคะ อ้าว ก่อนอื่นที่เราจะ พูดคุยเรื่องอื่นนะคะ แนะนำตัวกันหน่อยคะ</p> <p>คุณชลทิศย์ : พี่ไก้นะครั้บ ชื่อ ชลทิศย์ ไชยจันทร์ นะครั้บ เป็นผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนา ทรัพย์สินมีค่าของรัฐ ก็ดูแลพิพิธภัณฑ์แห่งนี้แหละนะครั้บ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ภาพป้ายพิพิธภัณฑสถานและบรรยากาศภายในพิพิธภัณฑสถานเหรียญตามความเหมาะสม</p>	<p>คุณชลทิพย์ : ก็เรามีแนวคิดไว้ เนื่องจากกรมธนารักษ์นี้ มีหน้าที่รับผิดชอบสำคัญอีกอันหนึ่ง ก็คือการผลิตเหรียญ เหรียญที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ นะครับ ผลิตโดยกรมธนารักษ์ทั้งหมด นะครับ เพราะฉะนั้นเราต้องการให้ประชาชน ไม่ว่าจะชาวไทยหรือชาวต่างประเทศนี้ เรียนรู้เกี่ยวกับวิวัฒนาการเหรียญของไทย รวมทั้งเหรียญต่าง ๆ ของโลก ว่ามันมีความเป็นมาอย่างไร ก่อนมีเหรียญนี้เขาใช้อะไรเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ก็เลยเป็นที่มาของการตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ขึ้น</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอโฮ พี่โก้ครับ ฟังแล้วมันน่าสนใจมาก ๆ เลยครับพี่โก้</p> <p>หม่อม : อ้าวแน่นอน ฟังแล้วมันน่าสนใจใช่ไหม เพียงแต่วันนี้ เราไม่ได้มาดูแลเหรียญอย่างเดียวนะ ไม่ได้เรียนรู้แค่เรื่องเหรียญอย่างเดียว</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว พี่หม่อมครับ เรามาที่นี่ไม่ได้มาเรียนรู้เรื่องเหรียญ แล้วมาทำไมครับนี่</p> <p>หม่อม : งง งงใช่ไหม เดี่ยวเราให้พี่โก้พาไปหาคำตอบกัน ที่พิพิธภัณฑสถานข้างกันเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : โอเคครับ ไปกันเลยครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เดี่ยวท๊อฟฟี่เดินนำเลยแล้วกันครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : เดี่ยวเดินข้าง ๆ พี่ดีกว่า โอเคค่ะ จับมือไว้แล้วไปด้วยกันค่ะ มา</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเคครับ ได้ครับพี่หม่อม</p>
4	<p>- ภาพบรรยากาศภายในห้องวิวัฒนาการเงินตราไทย</p> <p>- เหรียญที่หน้าตาแตกต่างกันสมัยต่าง ๆ</p> <p>- คุณชลทิพย์หรือผู้ดูแลพา หม่อม ท๊อฟฟี่ เดินมาที่ห้องวิวัฒนาการเงินตราไทย</p> <p>- ภาพเหรียญต่างๆที่ใช้ตั้งแต่สมัยสุโขทัย ทั้งเบี้ย เงินพดด้วง และเหรียญสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นต้น</p> <p>- ท๊อฟฟี่เดินตามเบอร์ลบล็อกไปยังแท่นที่มีอักษรเบรลล์และแบบจำลองเหรียญ</p> <p>- ท๊อฟฟี่จรดปลายนิ้วแตะลงบนแป้นอักษรเบรลล์</p>	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p style="text-align: center;">(วิตทัศน์)</p> <p>คุณชลทิพย์ : สำหรับห้องนี้นะครับ ห้องนี้ที่เราชมจบไปเมื่อกี้นี้ นะครับ ก็เป็นห้องแรกของพิพิธภัณฑสถาน เราเรียกว่าปฐมบทแห่งเงินตรา นะครับ เราก็ต้องการจำลองบรรยากาศ นะครับ ของคนในอดีตว่าก่อนที่มนุษย์จะใช้เงินตราเป็นสื่อกลาง ในการแลกเปลี่ยนนี้ เราทำอย่างไร</p> <p>เรามีการแลกเปลี่ยนกันอย่างไรบ้าง นะครับ แล้วก็จำลองสภาพที่อยู่อาศัย นะครับ ก็เหมือนกับเราอยู่ในถ้ำนั่นเอง ที่เรานั่งอยู่ ที่คุณท๊อฟฟี่นั่งอยู่ ก็เป็นในลักษณะของถ้ำหิน นะครับ ที่เขาเอามาใช้ประโยชน์ในถ้ำ นะครับ แล้วก็รอบ ๆ ตัวเรานะครับ ก็จะเป็นลักษณะเป็นเหมือนผนังถ้ำในสมัยก่อน ที่มนุษย์อาศัยในยุคแรก หลาย ๆ ที่มองว่า พิพิธภัณฑสถาน ที่จัดแสดงแค่เอาของเก่า ๆ มาวางไว้แต่ที่นี้ไม่ใช่ นะครับ ที่นี้ผสมผสาน เหมือนที่เรานั่งกันอยู่ห้องนี้นะครับ โดยใช้เทคโนโลยี Full HD ในการนำเสนอ</p> <p>หม่อม : เพราะเมื่อสักครู่นี้คือมีสันด้วย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ แล้วท๊อฟฟี่หันมามองบอกว่า</p> <p>คุณชลทิพย์ : อู๊ย นี่มันเกิดอะไรขึ้นอะไรอย่างนี้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับพี่โก้ คือมันน่าสนใจมากครับ เพราะว่าเมื่อกี๊แบบด้วยท๊อฟฟี่มองไม่เห็นครับ โอโฮ บรรยากาศมันช่วยให้เราแบบ นึกภาพตามได้ดีขึ้นมาก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ภาพอักษรเบรลล์และเบรลล์บล็อกตามจุดต่างๆในพิพิธภัณฑ์</p>	<p>แหม่ม : จริง ๆ ก็ถือว่าเป็นห้องที่เปิดปฐมบทมา ได้อย่างน่าตื่นเต้นจริง ๆ นะคะแล้วนอกจากห้องนี้แล้ว พี่โก้จะพาเราไปเที่ยวห้องอื่น ๆ มีห้องอะไรบ้างคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : พิพิธภัณฑ์ที่นี่ เรายังมีสิ่งที่คุณทั่วไป อาจจะคาดไม่ถึงอีก เยอะเลยครับ เดี่ยวเราไปดูกันครับ</p>
5	<p>- บรรยากาศภายในห้องจัดนิทรรศการ</p> <p>- ทิวพีพีเดินตามเบรลล์บล็อกบ้าง เกาะแขนแหม่มหรือม่อนบ้างสลับกันไป</p> <p>- แหม่ม ทิวพีพีและม่อน เดินตามคุณชลทิพย์หรือเจ้าหน้าที่เดินเข้าไปในห้องจัดแสดงนิทรรศการ</p> <p>- หุ่นจำลองคนตีกลองที่แบกก้อนหินขนาดใหญ่ไว้บนคาน</p> <p>- ม่อนเดินเข้าไปดูหุ่นจำลอง</p> <p>- ทิวพีพีเอามือลูบๆไปตามหุ่นจำลองและก้อนหินจำลอง</p> <p>- ภาพ Audio Guide ตามจุดต่างๆ</p> <p>- เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์แนะนำการใช้</p> <p>- วิธีการกดเลือกภาษาของ Audio Guide</p> <p>- คนหูหนวกสื่อสารกับล่ามของพิพิธภัณฑ์</p> <p>- ภาพทางลาด ที่จอดรถสำหรับผู้พิการเบรลล์บล็อก รถเข็น ลิฟท์สำหรับผู้พิการ ห้องพยาบาล</p> <p>- บรรยากาศผู้คนในพิพิธภัณฑ์ เน้นทุกวัยและชาวต่างชาติ</p>	<p style="text-align: center;">...เสียงงดนตรี...</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ห้องนี้ของเยอะมาก ๆ เลยนะคะนี่ห้องอะไรหรือคะพี่โก้</p> <p>คุณชลทิพย์ : ห้องนี้เป็นห้องพิเศษเลยครับ ห้องนี้เป็นนิทรรศการสำหรับคุณทิวพีพีโดยเฉพาะเลย</p> <p>แหม่ม : เหนอะคะ</p> <p>ทิวพีพี : อยากรู้ครับพี่โก้</p> <p>คุณชลทิพย์ : อย่างที่ผมบอกไว้ที่นี่เป็นพิพิธภัณฑ์ สำหรับผู้เข้าชมทุกเพศ ทุกวัย นะครับ แล้วก็ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้นนะครับ ถ้าอยากรู้เดี๋ยวคุณทิวพีพีลองดูนะครับ</p> <p>แหม่ม : ตะละเลย ๆ ขอโทษนะคะ</p> <p>ทิวพีพี : ขอมือเธอหน่อย</p> <p>แหม่ม : นี่</p> <p>ทิวพีพี : อ้อย อะไรนะ อ้อย มีอักษรเบรลล์ด้วยครับพี่แหม่ม พี่โก้</p> <p>คุณชลทิพย์ : นอกจากอักษรเบรลล์ลองเลื่อนมือขึ้นไปด้านบนนิดหนึ่ง</p> <p>แหม่ม : นี่คือเงินหรือคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ครับ เงินในอดีต และอันนี้คือเงินจำลอง</p> <p>ทิวพีพี : ลักษณะของมันเป็นอย่างนี้</p> <p>คุณชลทิพย์ : ถ้าเป็นของจริงก็จะอยู่ถัดไปนิดหนึ่งนะครับ ขนาดใหญ่โตกว่านี้อีกมากนะครับ แต่ว่าตรงนี้เราจำลองนะครับ สำหรับผู้พิการทางสายตานะครับ เดี่ยวลองเลื่อนไปเรื่อย ๆ นะครับก็จะมีอันอื่นด้วยนะครับ</p> <p>ทิวพีพี : อันนี้อะไรนะ เสียม</p> <p>คุณชลทิพย์ : ช่างได้ก็จะมีอักษรเบรลล์อธิบายไว้ เอาไว้ดูว่ามีอะไรบ้างนะครับ</p> <p style="text-align: center;">...ดนตรี...</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะทิวพีพี ตื่นเต้นใช่ไหม เจออักษรเบรลล์เข้าไป</p> <p>ทิวพีพี : ตื่นเต้นมากครับพี่แหม่ม นอกจากมีอักษรเบรลล์พี่แหม่ม ก็ยังมีให้เราจับได้ด้วยครับพี่แหม่ม คือ โอ้โฮ มันต่างกับพิพิธภัณฑ์ ที่เราไปมาก ๆ เลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : มีทั้ง Braille Block ที่อยู่ทางด้านหน้านะคะ เข้ามาในห้องก็มีทั้ง 4D มีแรงสั่นสะเทือนอะไรต่าง ๆ มาถึงห้องนี้มีอักษรเบรลล์ด้วย มีอะไรให้สัมผัสได้ด้วย อยากทราบว่าจุดเริ่มต้น ในการที่ออกแบบแบบนี้คะ เกิดจากอะไรหรือคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ครับ สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจก็คือ ไปอบรมคอร์ส ๆ หนึ่งนะครับ ไปถึงปีก็โดนจับปิดตา ก็คือคาดตาเลย มองไม่เห็นอะไรเลยนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- พิธีกรทั้งสามไหว้ลาคุณชลทิพย์หรือผู้ดูแล</p> <p>- แหม่ม ท้อพีพีและม่อน เดินผ่านกล้องไป</p> <p>- แหม่ม ม่อน และท้อพีพี เดินเรียนรู้จุดต่างๆในพิพิธภัณฑ์</p>	<p>เขาก็พาชมพิพิธภัณฑ์นะครับ โดยเราไม่รู้หรือว่ามันคืออะไร เขาก็ไม่ได้อธิบายอะไรนะครับ เป็นวิธีการฝึกอบรมที่ดีมาก ๆ นะครับ หลังจากเราฝึกอบรมเสร็จแล้ว เขาก็จะมาเปิดตาแล้วก็เฉลยว่า สิ่งที่เราสัมผัสมันคืออะไร ทีนี้พอท่านอธิบดีมีนโยบายให้เราทำพิพิธภัณฑ์ และให้นโยบายว่าเราต้องทำพิพิธภัณฑ์เพื่อทุกคน เราก็ใช้สิ่งเหล่านี้ที่เราฝึกอบรมมานะครับ ในการออกแบบด้วยนะครับ ร่วมกับทีมงานนะครับ ไม่ได้มีเฉพาะผมคนเดียว ก็มีทีมงานน้อง ๆ แล้วก็ผู้ออกแบบนะครับ เราก็ออกแบบเพื่อทุกคน โดยนำหลัก Universal Design มาใช้ เรามีหมดนะครับ เรามีรถเข็นไว้บริการ เรามีลิฟต์ไว้สำหรับบริการ แม้แต่ห้องพยาบาลเราก็มีนะครับ</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้าง รู้สึกประทับใจ</p> <p>ท้อพีพี : รู้สึกดีมากเลยครับพี่แหม่ม เป็นการออกแบบเพื่อคนทุกคนนะครับพี่แหม่ม แบบให้ทุกคนเข้าถึงได้นะครับ</p> <p>แหม่ม : เอาละคะ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปที่โซนต่อไปดีไหมคะ</p> <p>ท้อพีพี : ได้เลยครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : มาถึงส่วนจัดแสดงที่เป็นไฮไลท์อีกอย่างหนึ่งนะครับ ทีนี้เหมือนที่ผมบอกก็คือพิพิธภัณฑ์ เราไม่ได้จำกัดเฉพาะของที่วางอยู่ในตู้ เราสามารถถ่ายรูปได้</p> <p>พี่แหม่ม : แล้วอันนี้มันใหญ่มากเลย</p> <p>คุณชลทิพย์ : ส่วนนี้แปลกใจใช่ไหมครับ</p> <p>ท้อพีพี : อะไรครับพี่แหม่ม</p> <p>คุณชลทิพย์ : อันนี้เป็นเงินตราอย่างหนึ่งเหมือนกันนะครับ</p> <p>พี่แหม่ม : คือมันอันเบิอเริ่มเลย</p> <p>ท้อพีพี : ไหน มันจะใหญ่ขนาดไหน</p> <p>แหม่ม : เออ อ้าว เดี่ยวลอง ๆ</p> <p>คุณชลทิพย์ : คุณท้อพีพีลองจับดูครับ</p> <p>ท้อพีพี : อันนี้คืออะไรครับ อันนี้คือเงินตราหรือครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : อันนี้เขาเรียกว่ามันเป็นก้อนหิน หรือเงินเฟ้นะครับ เป็นเงินของชาวเกาะแย้มนะครับ อันนี้เราสามารถถ่ายรูปได้ด้วยนะครับ แล้วก็ลองสัมผัสได้ อันนี้คือขนาดเท่าจริงแต่เป็นโมเดล</p> <p>ท้อพีพี : มันใหญ่มากเลยพี่โก้</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ครับ</p> <p>ท้อพีพี : โอโฮ เขาใช้อันนี้แลกเปลี่ยนกันหรือครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : คือเขาไม่ได้ใช้แลกเปลี่ยน คือจริง ๆ แล้วนี่นะครับ เขาใช้เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งแทนเงินตรา เขาเรียกว่าเงินเฟ้ หรือ เฟ้มันนี่ นะครับ เขาใช้ในกรณีไหนบ้างนะครับ กรณีที่เช่นมีการพิพาทกันอย่างนี้ แล้วบ้านไหนที่เป็นฝ่ายตัดสิน แล้วเป็นฝ่ายแพคดี ก็ต้องไปเอา สักัดเงินประเภทนี้มานะครับ</p> <p>แหม่ม : นี่คือที่มาของการเปย์</p> <p>คุณชลทิพย์ : เหมือนกับว่าเป็นสัญลักษณ์แทนนะครับว่า กรณีพิพาทนี้ฝั่งนี้เป็นฝั่งที่ถูกลง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณชลทิพย์ : อะไรประมาณนั้นนะครับ</p> <p>ทือพี : อ้อ เป็นสัญลักษณ์</p> <p>หม่อม : ตอนนี้นี่เหมือนเรามีแนวทาง ในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แล้วนะคะเดี่ยวเราสองคนอาจจะต้องขอตัวไปเดินชมในโซนอื่น ๆ แล้วก็ขอขอบคุณพี่ไ้สำหรับวันนี้มากนะคะ ที่พาแนะนำโซนต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑ์คะ</p> <p>หม่อม /ทือพี : ขอบคุณคะ/ครับ</p>
จบเบรก 1		
6	<ul style="list-style-type: none"> - หม่อม ม่อน และทือพี เดินเรียนรู้จุดต่างๆในพิพิธภัณฑ์ - เหยียญและรูปจำลองต่างๆ - พิธีกรทั้งสามเดินมาหยุดยืน - ภาพประกอบทือพีเดินทาง - Universal Design ทั่วไปที่พบเห็นได้ เช่น ทางลาด ลิฟท์ เป็นต้น - ภาพประกอบตามความเหมาะสม 	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>หม่อม : เป็นอย่างไรบ้างทือพี หลังจากที่ไปดูโซนต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้แล้ว รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ทือพี : พี่หม่อม มันดีมากพี่หม่อม คือแบบมันมีทาง Braille Block มันมีอักษรเบรลล์ มันมีโน่นนั่นนี่ให้จับ โอโฮ พี่หม่อมมันสะดวกสบายมาก เดี่ยวเทปหน้าครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : ทำไมละ</p> <p>ทือพี : เดี่ยวทือพีจะมาคนเดียวแล้ว พี่หม่อมไม่ต้องมาแล้ว</p> <p>หม่อม : อ้าว</p> <p>ทือพี : พิธีกรหลักในรายการนี้</p> <p>หม่อม : เดี่ยว ใจเย็น ๆ อันนี้คือให้มาเที่ยวสะดวกสบาย</p> <p>ทือพี : อ้อ</p> <p>หม่อม : ไม่ใช่ให้มายืดรายการ ใจเย็น ๆ สักนิดหนึ่ง</p> <p>ทือพี : อ้อ โอเค</p> <p>หม่อม : จริง ๆ แล้วนี่ที่นี้ก็เป็นเรื่องของ การออกแบบแบบอารยสถาปัตยกรรมหรือว่าที่เรารู้จักกันก็คือ Universal Design นั่นเอง</p>
7	<ul style="list-style-type: none"> - หม่อม ทือพีและม่อน เดินทางกันด้วยรถสาธารณะ 	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>หม่อม : แล้วนอกจากที่นี้ ทือพีเคยไปที่ไหนบ้าง ที่มีการออกแบบแบบ UD แบบนี้หรือเปล่าคะ ถ้าเป็นแบบนี้ใช่ไหมครับพี่หม่อม ก็คือจะเจอทางแบบ Braille Block</p> <p>ทือพี : นั่นละครับพี่หม่อมแล้วก็มีพวกแบบลิฟต์ต่าง ๆ ในสถานที่ต่าง ๆ หรือห้องน้ำสาธารณะ ที่จะมีราวจับอะไรอย่างนี้ครับ เพื่อผู้การอย่างนี้ครับ</p> <p>หม่อม : อืม ๆ ถ้าของพี่ที่รู้จักน่าจะเป็นทางลาด แต่ที่เราเห็นนี่ก็เหมือนสไลเดอร์เลยที่เดียว</p> <p>ทือพี : อืม นึกออก</p> <p>หม่อม : ซึ่งเราก็ไม่รู้ว่่าอันไหนที่มันถูก ที่มันผิดแก้ไขอะไร อย่างไรแต่ว่า พี่รู้จักผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่ง เกี่ยวกับด้านการออกแบบ Universal Design โดยเฉพาะเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ทือพี : แปลว่าวันนี้เราจะได้เจอเขา</p> <p>เหม่ม : แน่นอนค๊ะ ๆ เดี่ยวพีพาไป</p> <p>ทือพี : ได้ครับพีเหม่ม</p> <p>เหม่ม : โอเค อย่างนั้นไป</p> <p>ทือพี : โอเค ไปครับพีเหม่มครับ</p>
8	<p>- เหม่ม ทือพีและม่อน เข้ามาทักทายกับ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ FOR ALL & Universal</p> <p>- ภาพประกอบตามความเหมาะสม</p> <p>- กราฟิก “หลักการออกแบบ Universal Design”</p> <p>- ภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>เหม่ม : คุณผู้ชมคะ หลังจากที่ได้คุยกันไปแล้วนะคะว่า เหม่มจะพามาพบกับ ผู้เชี่ยวชาญด้าน Universal Design หรือการออกแบบเพื่อทุกคนคะ ขอเชิญพบกับคุณโทยะ สวัสดิ์คะ</p> <p>ทือพี : สวัสดิ์ครับ</p> <p>เหม่ม : วันนี้เรามาเที่ยวที่พิพิธภัณฑ์แห่งนี้</p> <p>คุณโทยะ : ค่ะ</p> <p>เหม่ม : แล้วก็เห็นอักษรเบรลล์ Braille Block นะคะ แล้วก็ ไอ้โฮ ทางลาดอะไรต่าง ๆ นี้ เพื่อผู้พิการโดยตรง เลยอยากจะรู้ว่า จริง ๆ แล้ว Universal Design นี้ มีแค่นี้หรือคะ หรือว่ามีอย่างอื่นอะไรอย่างไบบ้าง แล้วหลักการแนวคิดมันเป็นอย่างไรระคะ</p> <p>คุณโทยะ : ค่ะ ก็เรื่องของ Universal Design นะคะ เป็นการออกแบบเพื่อคนพิการ ผู้สูงอายุ แล้วก็ทำให้ทุกคนนี้สามารถใช้ได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ หรือเด็กเล็กนะคะ หรือว่าคนท้องอย่างนี้นะคะ ก็มีหลักการง่าย ๆ อย่างเช่นเรื่องของ พื้นที่ต้องเพียงพอ มีความยืดหยุ่นนะคะ อันนี้เป็นหลักการเบื้องต้นของ Universal Design ค่ะ เราเรียกรวม ๆ ว่า เป็นการออกแบบด้านกายภาพนะคะ แต่ถ้าหลักการสากลนะคะ จะมีอีก 2 ระดับ ค่ะ ก็คือระดับที่เรียกว่าเทคโนโลยีช่วยเหลือคะ เป็นสิ่งที่เราเพิ่มเติมขึ้นไปคะ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึง อย่างเช่นเรื่องของการมีสื่อเสียงอย่างนี้เป็นต้นนะคะ หรือถ้าเราออกแบบ 2 อย่างนี้แล้ว ทางด้านกายภาพทางด้านเทคนิคช่วยเหลือแล้วนี้ แต่คนพิการนี้ยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือเข้าถึงอะไรได้นี้ ก็ต้องมีผู้ช่วยเหลือ อย่างเช่นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมมาคะ</p> <p>เหม่ม : ค่ะ ก็ถือว่าเป็นคิดทุกองค์ประกอบ ให้เข้าถึงได้จริง ๆ นั่นเอง</p> <p>ทือพี : ทือพีอยากถามหน่อยครับ คือ Universal Design ในไทยนะครับ ตอนนี้แนวโน้มในการสร้าง หรือว่าในการออกแบบเองนะครับ มันมีมากน้อยอย่างไร</p> <p>คุณโทยะ : ก็จากทางที่ศูนย์วิจัยนะคะ ได้ทำงานมาประมาณ 10 กว่าปี แล้วนี้คะเราก็คพบว่าจำนวนของอาคารที่ออกแบบ ตามหลัก Universal Design ก็เริ่มมีมากขึ้นนะคะ</p> <p>ทือพี : ครับ แต่ว่าสิ่งที่ได้พบก็คือมันไม่ถูกต้อง และมันก็ไม่ได้มาตรฐาน อันนี้จริง ๆ แล้วปัญหาเกิดจากอะไรคะ</p>
9	<p>- เหม่ม ทือพีและม่อน พบกับ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ FOR ALL & Universal</p>	<p>คุณโทยะ : จริง ๆ ปัญหาที่มันก็เป็นสิ่งก่อสร้างนะเนอะ มันก็จะมีตั้งแต่ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน แล้วก็ผู้ก่อสร้างอย่างนี้คะ ก็จะมีตั้งแต่ต้นน้ำ ก็คือผู้ออกแบบ ถ้าผู้ออกแบบไม่มีความเข้าใจ การเขียนแบบผิดอะไร</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อย่างนี้ ก็จะทำให้ปลายน้ำอย่างไรก็ไม่ถูกแน่นอน แต่เมื่อเราเขียนแบบ ถูก เสร็จเรียบร้อยแล้วนี่ส่งมาให้ผู้ควบคุมการก่อสร้างถ้าผู้คุมงานนี้ไม่มี ความเข้าใจเขาไปเลือกวัสดุอุปกรณ์อะไรมาก็ไม่รู้จะรู้อย่างนี้แล้วผู้ ก่อสร้างก็ไม่เข้าใจอีก อะไรก็แปะ ๆ ปัด ๆ เข้าไปอะไรอย่างนี้ เรียงไม่ถูก อะไรอย่างนี้ ความหมายมันเปลี่ยนเลยอะไรอย่างนี้ ทำให้การใช้งานมัน เปลี่ยน แล้วก็อาจจะทำให้ผู้ที่ใช้งานนี้เกิดอันตรายขึ้นได้ค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ</p> <p>แหม่ม : ทีนี้เราพูดกันถึงในประเทศไทย อยากถามค่ะ อยากถามคุณโทย ว่าตอนนี้ประเทศไทยไหนในโลกที่เขาผลักดันเรื่องของ Universal Design อย่างจริงจัง</p> <p>คุณโทย : ก็จริง ๆ แล้ว Universal Design นี้ หลักการนี้ ประวัติศาสตร์ มันยาวนาน มันเริ่มมาจากอเมริกา ก่อน แล้วก็ยุโรป เขาก็เหมือนแบบ จะมีการทำมาตรฐานที่เขาตั้งเอาไว้ แต่ว่าที่คนไทยส่วนใหญ่จะคุ้นเคย น่าจะเป็นที่ญี่ปุ่นค่ะ หลาย ๆ ท่านอาจจะเคยไปเข้าห้องน้ำ ตาม ห้างสรรพสินค้า ตามสนามบินที่ญี่ปุ่น บ้านเราก็เริ่มมีแล้วนะค่ะ คือ อุปกรณ์ในห้องน้ำคนพิการ เขาจะค่อนข้างเยอะมากอะไรอย่างนี้ค่ะ ซึ่ง แตกต่างจากอเมริกาและยุโรปค่ะ เหมือนจะมีแค่จากโถส้วมและราวจับ แค่นั้น แต่ญี่ปุ่นก็จะมีปุ่มกดแบบนี้ ทำอันนี้ ล้างตรงนี้อะไรอย่างนี้</p> <p>แหม่ม : ฟังก์ชันเยอะมาก</p> <p>คุณโทย : รู้สึกว่าสบายมากค่ะ</p>
10	<p>- พิธีกรทั้งสามร่วมกันออกแบบห้องน้ำ ด้วยใบน้ำยืมแยมมีความสุข</p> <p>- ทั้งสามสื่อสารกัน แสดงความคิดเห็น และร่วมกันระบายสี</p>	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พูดถึงประเด็นห้องน้ำคนพิการครับ มีคำถามอีกนิดหนึ่งอยากจะ ถามคือ ท๊อฟฟี่จะมีเพื่อนเป็นคนปกติทั่วไปใช่ไหมครับ ท๊อฟฟี่อยากจะรู้ ว่า ถ้าเป็นคนทั่วไปละ แล้วเขาอยากใช้ห้องน้ำคนพิการเหมือนกันอันนี้ เขาสามารถใช้ได้หรือเปล่าครับ เขามีสิทธิที่จะใช้พวกนี้ได้หรือเปล่า สมมติแบบถ้าห้องน้ำมันว่าง</p> <p>คุณโทย : ก็อยากให้มองเรื่องของบริบทก่อนนะค่ะ ถ้าห้องน้ำสำหรับ... ถ้าเราเป็นคนทั่วไปห้องน้ำชาย หญิง คนยังไม่เยอะมากอะไรอย่างนี้ ก็ขอให้เราไปใช้ห้องชายหญิงปกติก่อนนะค่ะ แต่ถ้าห้องผู้หญิงเต็มมาก อะไรอย่างนี้ และเรามีความต้องการด่วนมาก ก็ใช้ได้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : คือความจำเป็น</p> <p>คุณโทย : อืม เพราะว่ามันเป็นห้องน้ำ ที่ออกแบบไว้สำหรับทุกคนค่ะ คือคนพิการใช้ได้ ผู้สูงอายุใช้ได้ คนท้องใช้ได้ แม่ที่มีลูกเล็ก ๆ เข้าไป เปลี่ยนผ้าอ้อมอะไรอย่างนี้ก็ได้ค่ะ ก็ขอให้มองเป็นว่าห้องน้ำนี้ ให้คน กลุ่มนี้เป็น Priority</p> <p>แหม่ม : หมายถึงใช้ได้เหมือนกัน</p> <p>แหม่ม : แต่ต้องตามเหตุการณ์เนอะ</p> <p>คุณโทย : ใช่ อันนี้ก็ถือว่าเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันเยอะมาก ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช้ได้หรือเปล่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
11	<p>- แหม่ม ทือพีและม่อน พบกับผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ FOR ALL & Universal</p> <p>- ภาพห้องน้ำที่พิธีกรทั้งสามร่วมกันออกแบบ</p> <p>- ภาพคนพิการใช้สาธารณูปโภคตามสถานที่ต่างๆที่มี Universal Design</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : แต่มีอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นประเด็น Top Hit ตลอดกาล ค่ะ ห้องน้ำไปแล้ว ที่จอตรคนพิการค่ะ</p> <p>ทือพี : เออ ใช่</p> <p>แหม่ม : ที่จอตรผู้พิการนี่จะเป็นประเด็นอยู่เสมอเลยอ่า เอ๊ะ คนพิการนี้ หมายถึงว่าคนพิการทุกประเภทเลยหรือเปล่า ที่สามารถจะใช้จอตรผู้พิการได้ อย่างคุณแม่แหม่มอย่างนี้ขับรถไป คุณแม่เป็นคนหูหนวก แม่บอก เอ๊ะ ที่จอตรคนพิการตรงนี่จอดได้เลย เพราะว่าแม่พิการแม่สามารถใช้สิทธิตรงนี้ได้ แต่ต้องบอกก่อนว่าโดยปกตินี้ ถ้าไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องด่วนนะคะ ก็จะได้ไม่ได้ไปยุ่งอะไรตรงนั้น แล้วก็ไม่มีปัญหาแบบว่ารถใครมาจอดอะไรอย่างนี้ เลยอยากถามคุณโทยกว่า จริง ๆ แล้วการออกแบบ ที่จอตรของคนพิการแบบนี้ ใช้ได้แบบ For All เหมือนกันไหมคะ</p> <p>คุณโทย : ทุกคนใช้ได้เหมือนกันไหม จริง ๆ ก็คือที่จอตรนี้ค่ะ เราสงวนสิทธิไว้สำหรับผู้พิการ หรือผู้สูงอายุทุกพลภาพ ผู้สูงอายุที่ใช้วีลแชร์ อย่างนี้ค่ะ เพราะว่าอะไร เพราะว่าตรงนี้ ช่องจอดมันจะกว้างกว่าปกติ แล้วก็มันจะใกล้กับทางเข้า ก็คืออำนวยความสะดวกให้คนกลุ่มนี้อะไร อย่างนี้ค่ะ เพราะฉะนั้นถ้าสำหรับคนพิการประเภทอื่น ๆ นะคะ เช่น หูหนวก ตาเลือนราง หรืออะไรอย่างนี้ ก็ขอยกสิทธิให้กับกลุ่มคนที่ใช้วีลแชร์ดีกว่าอะไรอย่างนี้ เราก็ไปจอดที่อื่นดีกว่าคือมันจะมีในเรื่องของกฎหมายอยู่นะคะ ว่าในกฎหมายเขาจะเขียนว่า ที่จอตรสำหรับคนพิการหรือผู้ทุพพลภาพค่ะ ก็จะมีกำหนดสัดส่วนเลยคะว่า 100 คันมีกี่คันในนั้นคะ</p> <p>แหม่ม : อ้อ โอเค เราพูดถึงในเรื่องของทางกายภาพกันไปแล้วเรียบร้อย นี่ แล้วก็เราอยากพูดถึงเพิ่มเติม เรื่องของ Accessibility หรือเทคโนโลยี ในการที่จะเข้าถึงบริการต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับคนพิการ อันนี้อยากทราบว่ารวม AD และ CC ด้วยไหมคะ อันนี้ถือว่าเป็น Universal Design ด้วยหรือเปล่า ก็อันนี้เราอาจจะเรียกว่าเป็นการเข้าถึงด้านข้อมูลคะ ก็เป็นส่วนหนึ่งเหมือนกันคะ ที่เป็นเทคโนโลยี หรือเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้คนพิการนี้ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้คะ เชิงข้อมูล</p> <p>คุณโทย : ใช่คะ Universal Design อาจจะเน้นในเรื่องของการเข้าถึงทางกายภาพคะ แต่ถ้าเป็น AD และ CC นี้ ก็คือเป็นการเข้าถึงทางด้านข้อมูลคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ วันนี้ ประเด็นข้อสงสัยในการเข้าถึงข้อมูลของเรา</p> <p>ทือพี : เคลียร์มาก</p> <p>พีแหม่ม : เคลียร์นะ ค่อนข้างชัดเจนมากเลยทีเดียวนะ เกี่ยวกับเรื่องของ Universal Design นะคะ สู้ตายแล้วคะ อยากจะให้ทางคุณโทย ฝากอะไรถึงคนที่ดูอยู่ตอนนี้บ้างคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ</p>	<p>คุณโทย : ค่ะ ก็เรื่องของ Universal Design นะคะ หรือว่าเรื่องของ การออกแบบเพื่อทุกคนนี่ค่ะ ก็เป็นหน้าที่ของทุกคนค่ะ แม้แต่ User นี่ค่ะ ต้องออกมาใช้งานบ่อย ๆ หรือออกมาสมัครว่าอันนี้มันคนใช้นะ ไม่ใช่เจ้าของอาคารออกแบบไป แล้วแบบไม่เคยมีใครมาใช้เลยอะไรอย่างนี้ เขาก็จะไม่ว่า เอ๊ะ ทำไมต้องทำไปด้วย ทำไปเพื่ออะไรไม่เห็นมีคนมาใช้ อะไรอย่างนี้ค่ะ นอกจาก User รวมถึงในฐานะผู้ออกแบบนะคะ ก็ต้องศึกษาหลักการออกแบบ ให้ถูกต้องตามมาตรฐานนะคะ แล้วก็รวมถึงการคุมงานแล้วก็การก่อสร้าง ก็ต้องมีความถูกต้อง ต้องมีความเข้าใจค่ะ แล้วก็เจ้าของอาคารนี้ค่ะ ก็นอกจากจะมึงบก่อสร้างแล้วนี่ ก็มึงบบำรุงรักษาด้วยค่ะ ก็มีทุกฝ่ายต้องช่วย ๆ กันค่ะ ก็เป็นกระบวนการทั้งต้นน้ำ ปลายน้ำค่ะ</p> <p>เหม่ม : และนี่ก็คือเรื่องของ Universal Design โดยละเอียด ครบทุกประเด็น ชัดเจนในทุกแง่มุมค่ะ วันนี้ขอขอบคุณคุณคุณโทยมากนะคะ ที่มาพูดคุยกับเราค่ะ</p> <p>คุณโทย : ขอขอบคุณค่ะ</p> <p>เหม่ม : คุณผู้ชมคะ และวันนี้เวลาของเราหมดลงแล้วค่ะ ในเทปหน้าเรา จะพาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้น อย่าลืมติดตามชมกันนะคะ แล้วก็ถ้าใครอยากเป็นเพื่อนกับเราครับ หรือมีคำแนะนำอะไร สามารถมาเป็นเพื่อนกับเราได้นะครับ ที่ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ แล้วก็ สามารถดูย้อนหลังได้นะครับ ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เหมือนกันครับ และสำหรับภาษามือของเราในวันนี้จะ นั่นก็คือคำว่า ประวัติศาสตร์ค่ะ ประวัติศาสตร์ ทำแบบนี้จะ อย่าลืมฝึกกันนะคะ และสำหรับวันนี้ค่ะ เวลาของรายการเราหมดลงแล้วนะคะ สัปดาห์หน้า อย่าลืมติดตามชม กับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D สำหรับวันนี้สวัสดิ์ค่ะ บ้ายบาย</p>
12	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 8 : คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 1)
 เนื้อหารายการ : พาไปเรียนรู้แนวคิดเรื่อง คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการ
 คำบรรยายแทนเสียง ว่าบริการนี้ทำให้คนพิการทางการได้ยินสามารถรับชมสื่อให้
 เข้าใจได้อย่างไร (ตอนที่ 1)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : มาร์กี้ วิษณุ สาข่อฟ้า Miss Deaf Queen Thailand 2020

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- โดรนเปิดฟาร์มมุกกว้างสวยๆ - แหม่มและม่อนเดินชมนกชมไม้ในฟาร์ม - แหม่มและม่อนเดินมาหยุดยืนที่หน้าคาเฟ่	...เสียงดนตรี... แหม่ม/ม่อน : สวัสดีครับ/ค่ะ แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะค่ะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขค่ะ วันนี้นะค่ะ พี่ก๊พาม่อนมาตี๋มคำบรรยายภาคแบบบ้านทุ่งนะค่ะ ที่คลอง 15 ที่รังสิตค่ะ เป็นอย่างไรบ้าง รู้สึกอย่างไรบ้าง อืม ดีมากเลยใช่ไหม วันนี้นะค่ะเราสองคนปกติจะไปอยู่ในเมืองใช่ไหม แต่ว่าวันนี้ โอ้โฮ บรรยากาศดี ธรรมชาติ รู้สึกสบายมาก สดชื่นจริง ๆ แล้วตอนนี้จะมาทำอะไรอ้าว ไหนลองทายมาวันนี้ บรรยากาศดี สบาย ๆ เห็นทุ่งนาเขียวขจี ม่อน : วันนี้เราสองคนน่าจะต้องมาดำนานะ ๆ เลย แหม่ม : โอ้ย ไม่ใช่ค่ะ ดำนานี้ โอ้โฮ ชั้น Advance ไป ไม่ทำ ๆ จริง ๆ แล้ววันนี้ะค่ะ เรามีนัดกับแกรับเชิญพิเศษของเรา ขอบอกเลยว่าคนนี้พิเศษมาก พิเศษอย่างไร พิเศษใส่ไข่ ไม่ใช่ ขอบอกเลยว่า แกรับเชิญของเราในวันนี้ะค่ะ ที่พิเศษนี้เพราะว่าเขามีทั้งตำแหน่ง รางวัลความสามารถ แล้วก็ความสวยการ์ตูนดีเลยละค่ะ อ้าว อยากรับแล้วละสิ ถ้าอย่างนั้นะค่ะ เราไปพบกับแกรับเชิญของเรากันดีกว่าค่ะ ไปค่ะ
3	- Ins น้องมาร์กี้ เดินสวยๆในฟาร์ม	...ดนตรีประกอบ...
4	- น้องมาร์กี้ยืนโพสท่าสวยๆ - แหม่มและม่อนเดินเข้ามาหา	...ดนตรีประกอบ... แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และนี่คือแกรับเชิญพิเศษของเราในวันนี้ค่ะ น้องมาร์กี้ Miss Deaf Queen Thailand 2020 ค่ะ สวัสดีค่ะ โอ้โฮ ยินแบบสวยสง่ามากเลยนะค่ะ ยินดีต้อนรับเข้าสู่รายการของเราในวันนี้ะค่ะ มาร์กี้ : สำหรับตัวมาร์กี้เองนะค่ะ ก็รู้สึกดีใจมากที่ได้มาร่วมรายการ ปกติอยู่บ้านแล้วก็ดูทีวี เพราะว่ามี CC ด้วยนะค่ะ ซึ่งทำให้คนหูหนวกนี้พอดูปุ๊บก็เข้าใจได้เลยค่ะ ม่อน : รู้สึกว่าขอบคุณมากเลย วันนี้นะค่ะสวยจริง ๆ แต่งชุดมาเต็มยศของการเป็นนางงามเลย วันนี้นะค่ะอยากจะให้แนะนำตัวแบบนางงามสักหน่อย

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มาร์กี้ : สวัสดีค่ะ ดิฉัน มาร์กี้ วิษณุ สาช่อฟ้า Miss Deaf Queen Thailand 2020 ค่ะ ปรบมือ ๆ สวยมากจริง ๆ</p> <p>แห่ม่ม : โอเค ตอนนี้อย่างไร เราแนะนำตัวกันไปแล้วเรียบร้อยนะคะ เดี่ยวเราไปหาที่นั่งและพูดคุยกันดีกว่าดีไหมคะ โอเคค่ะ อย่างนั้นไปกันเลย ทางโน้นดีกว่าไหม โอเคค่ะ ไปเลยไป</p> <p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p>
5	- แห่ม่ม ม่อน และ น้องมาร์กี้ นั่งพูดคุยกันที่ข้างร้านกาแฟ	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แห่ม่ม : เอาละค่ะ คุณผู้ชมคะ และตอนนี้เราสามคนก็หาที่นั่งสบาย ๆ เพื่อพูดคุยกันได้แล้วนะคะ ก่อนอื่นเลยที่อยากถามน้องมาร์กี้คะว่า จุดเริ่มต้นของเส้นทางในการที่เป็นนางงามนี้ เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>มาร์กี้ : ในช่วงวัยเด็ก ได้เห็นคนหูดีประกวดนางงามในโทรทัศน์ แต่อุปสรรคของเราคือเราเป็นคนหูหนวกค่ะ ย้อนไปประมาณ 10 ปีได้ เห็นว่ามีประกวดนางงามของคนหูหนวก เลยพยายามศึกษาและเรียนรู้ฝึกฝน จนในที่สุดก็ได้เข้าประกวดและได้รับตำแหน่ง Miss Deaf Queen Thailand 2020 นี้ การได้รับตำแหน่งนางงาม เป็นเสมือนตัวแทนของคน LGBTQ เป็นการประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วไป รวมถึงคนหูหนวกด้วย เข้าใจถึงความเป็นเรา ได้มากขึ้นนั่นเอง</p> <p>ม่อน : ที่เรานั้นมาร์กี้ได้รับข้อมูลข่าวสาร จากช่องทางโทรทัศน์ Youtube และ Facebook ใช่ไหมครับ</p> <p>มาร์กี้ : ใช่ค่ะ ก็ได้ดูทั้งทาง Youtube Facebook และช่องทางต่าง ๆ ยังได้ดูข่าวจากจอล่ามภาษามือในโทรทัศน์ด้วยคนหูหนวกก็จะเข้าใจได้ค่ะ</p> <p>แห่ม่ม : เข้าใจแล้วละคะ อย่างที่เล่ามานะคะ ปกติมาร์กี้เองก็รับข่าวสาร อย่างเช่น Facebook นะคะ อยากถามว่า จริง ๆ แล้วนี่ปกติดูทีวีไหมคะ</p> <p>มาร์กี้ : ปกติแล้วมาร์กี้จะทำงาน จะได้ดูข่าวทางโทรทัศน์ ที่มีจอล่ามภาษามือช่วงเที่ยงค่ะ ซึ่งก็ถือว่าดีมาก แต่ตอนนี้มีรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D นี้ดูประจำ ชอบมากเลยนะคะ</p> <p>แห่ม่ม : แล้วนอกจากรายการทีวีที่เป็นข่าวแล้วนี้ ทางมาร์กี้เองดูรายการประเภทไหนบ้างคะ</p> <p>มาร์กี้ : ก็เป็นรายการสอนแต่งหน้า ละคร แพชั่น การประกวดรายการบันเทิง คนหูหนวกอยากจะเข้าถึงแล้วก็เข้าใจค่ะ</p> <p>แห่ม่ม : ใช่เลยเพราะว่าเราจะต้องส่งเสริมในเรื่องของความเท่าเทียมกันด้วยนะคะ แต่ว่าตอนนี้คนหูหนวกนี่ พอดูปุ๊บนี่เราก็ตกใจที่จะดูไปพร้อมกันแล้วก็เข้าใจ ดีมากเลยละคะ เอาละค่ะ คุณผู้ชมคะ หลังจากที่เราได้พูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการรับสื่อต่าง ๆ ของน้องมาร์กี้กันไป แล้วนะคะ วันนี้เราเดินทางมาถึงที่นี้ทั้งทีนะคะ เห็นทุ่งหญ้าสวยงาม ทุ่งข้าวเขียวขจีขนาดนี้ ฟังเกมให้ทั้งสองคนได้เล่นสนุกกันคะอยากูู้ใช้ไหม ๆ วันนี้ก็จะให้เราสองคนนี่ มาทำไข่เค็มกันคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
6	- แหม่มและม่อน	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : วันนี้ที่จะให้เราสองคนนี้ มาทำไข่เค็มกันคะ หลังจากนั้นนะ เดี่ยวไปเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เรียบร้อย พี่จะมีวิดีโอ นะคะ ในการสอนทำไข่เค็มให้ทั้งสองคน</p> <p>แหม่ม : การแข่งขันการทำไข่เค็ม ทางรายการจะมีวิดีโอสอนทำไข่เค็ม 2 แบบคะ โดยวิดีโอแบบที่ 1 จะมีคำบรรยายแทนเสียง หรือ CC ให้ ส่วนแบบที่ 2 ไม่มีคำบรรยายแทนเสียงคะ ซึ่งทั้งม่อนและมาร์กี้ จะต้องสุ่มเลือกวิดีโอจากของจดหมาย A หรือ B และทำไข่เค็มออกมาให้ถูกต้องตามสูตร ใครทำได้ใกล้เคียงสูตรมากที่สุด ถือว่าทำภารกิจสำเร็จคะ อ้าว ตื่นเต้นไหม ตื่นเต้นแล้วใช่ไหม โอเค ๆ ถ้าอย่างนั้นขออัญเชิญของคะ ให้เลือกเลย มีของ A และ B Lady First ให้เลือกก่อน เอาอันไหนคะ หยิบขึ้นมาเลยว่าได้แบบไหนคะ</p>
7	- ม่อนและมาร์กี้นั่งชมวิดีโอที่ตัวเองได้รับ	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>ม่อนและมาร์กี้นั่งดูวิดีโอสอนทำไข่เค็มตามที่ตัวเองจับได้</p> <p>แหม่ม : ทีนี้ทั้งสองคนนี้จะต้องดูวิดีโอ สาธิตในการทำไข่เค็มนะคะ ทางมาร์กี้เองนี้มีแบบ CC คำบรรยายแทนเสียง ส่วนของทางม่อนเองนะคะ แบบไม่มี CC เรามาดูกันว่า ทั้งสองคนนี้ จะทำภารกิจวันนี้ผ่านหรือเปล่า ถ้าพร้อมแล้ว เราไปดูกันเลย</p>
8	- แหม่ม สรุปลับกล่อง	<p>แหม่ม : เรามาดูกันว่า ทั้งสองคนนี้ จะทำภารกิจวันนี้ผ่านหรือเปล่า ถ้าพร้อมแล้ว เราไปดูกันเลย</p> <p>ม่อนและมาร์กี้นั่งดูวิดีโอสอนทำไข่เค็มตามที่ตัวเองจับได้</p> <p>บรรยาย : ไข่เค็มเป็นวิธีการถนอมอาหารอย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้เราเก็บรักษาไข่ไว้ให้กินนาน ๆ สำหรับขั้นตอนการทำไข่เค็มไม่ยากเลยคะ เริ่มจากนำดินสอพอง 3 ส่วน เกลือ 1 ส่วน มาผสมให้เข้ากัน จากนั้นค่อย ๆ เติมน้ำลงไป นวดให้ได้เนื้อแป้งที่เนียนละเอียด แต่ไม่เหลวจนเกินไป จากนั้นนำไปพอกลงบนไข่เป็ด ที่ทำความสะอาดแล้ว ให้ได้ความหนา 3 - 5 มิลลิเมตร หรือประมาณผิวเปลือกส้มให้ทั่วเปลือกไข่ แล้วหมักทิ้งไว้ 7 - 14 วัน แล้วแต่ความชอบ ว่าชอบรสเค็มมากหรือเค็มน้อย เพียงเท่านี้เราก็ได้ไข่เค็มไว้ทานแล้วละคะ</p> <p>ม่อนและมาร์กี้ทำไข่เค็มตามความเข้าใจที่ตัวเองได้ดูวิดีโอ</p>
9	- แหม่ม พุดกับกล่อง - แหม่ม ม่อน และกลุ่ม Miss Deaf Queen Thailand นั่งพูดคุยกัน	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : เอาละคะ และตอนนี้ น้องมาร์กี้ก็ได้แต่งตัวเสร็จเรียบร้อยแล้ว นะคะ แล้วตอนนี้คะก็ได้เวลาที่ทั้งสองคน เริ่มแข่งขันการทำไข่เค็มกันแล้วละคะ แต่ว่าทั้งสองคนนี้ จะต้องตามหาไข่เป็ดกันเอาเองนะคะ อ้อ ใจเย็น ๆ คะ ไม่ต้องตกใจไปนะคะ เดี่ยวขออธิบายกติกาการแข่งขันก่อนดีกว่าเนอะ ทั้งสองคนนะคะ จะต้องหาไข่เป็ดนะคะทั้งหมด 5 ฟอง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้วก็ทำตามขั้นตอนที่ได้ดูในวิดีโอ นะคะ ในแบบของแต่ละคน หลังจาก นั่นนี้เรามาดูกันว่า ใครที่จะสามารถทำได้ตรงตามสูตรมากที่สุดคะ โอเคไหม ถ้าอย่างนั้นพร้อมไหมคะ ถ้าพร้อมแล้วเริ่มคะ ไปเลยคะ</p>
10	<p>- บรรยากาศการเก็บไข่เปิดของม่อน และมาร์กี้ มุมภาพตื่นตื่นเราใจ - ทั้งสองคนต่างวิ่งหาไข่เปิดตามจุด ต่างๆอย่างรีบเร่ง เจอบ้างไม่เจอบ้าง</p> <p>- Point of view แหม่มเป็นคู่ยกกันกล้อง ด้านหลังเป็นม่อนและมาร์กี้หาไข่เปิด</p> <p>- ม่อนเก็บไข่เปิดใบที่ 2 ได้ ในขณะที่ ที่มาร์กี้ยังหาไม่เจอ</p> <p>- มาร์กี้เอามือหาตามพงหญ้า เจอไข่เปิด ใบแรก</p> <p>- Point of view แหม่มเป็นคู่ยกกันกล้อง ด้านหลังเป็นม่อนและมาร์กี้หาไข่เปิด (มุมที่2)</p> <p>- มาร์กี้เริ่มเก็บไข่เปิดใบที่ 2 ได้ - ม่อนเก็บไข่เปิดใบที่ 4 ได้ - มาร์กี้แหวกพงหญ้า จู่ๆเจอไข่เปิด ที่เดียว 3 ฟอง มาร์กี้รีบเก็บไข่เปิด</p> <p>- ม่อนและมาร์กี้ต่างเอาไข่เปิดซุบลง ดินสอพอง ทีละใบจนครบ 5 ใบ</p> <p>- เวลาที่มุมจอนับถอยหลังลงเรื่อยๆ</p> <p>- ทำเสร็จทั้งสองคนรีบยกมือ</p> <p>- แหม่ม ม่อน และมาร์กี้ ยืนอยู่ที่จุดทำ ไข่เค็ม</p>	<p>...ดนตรีตื่นเต้น...</p> <p>แหม่ม : โอ๊ย เก่งมาก ๆ คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ มาร์กี้หาไข่ใบแรก เจอแล้วละคะ โอโฮ เก่งมาก ๆ เลยคะ ในขณะที่ม่อนคะยังไม่เจอ สักใบเลยคะ และตอนนี้เวลาก็เดินไปแล้ว 5 นาทีคะ เรามาลุ้นกันคะ ว่า ทั้งสองคนนี้ ใครที่จะสามารถเก็บไข่เปิด ได้ครบ 5 ฟองก่อนกันคะ</p> <p>...ดนตรีตื่นเต้น...</p> <p>แหม่ม : ในที่สุดคะ ม่อนก็หาไข่ใบแรกเจอแล้วนะคะ แหม่ม หายูตั้งนาน คะ และทางด้านของมาร์กี้เองคะ ก็หาเจอไปแล้วนะคะ 3 ฟองด้วยกัน ตอนนี้นี่เราต้องมาเอาใจช่วยกันแล้วว่า ม่อนจะสามารถหาไข่ได้เพิ่ม หรือไม่คะ ตอนนี้นี่ค่อนข้างที่จะสูสีกันน่าดูเลยทีเดียวนะคะ</p> <p>...ดนตรีระทึกใจ...</p> <p>แหม่ม : และตอนนี้คะ มาร์กี้ก็หาไข่เปิดครบแล้วละคะ แล้วก็กำลังนำ ไข่เปิดไปล้างทำความสะอาดนะคะ แต่ว่าฝั่งม่อนนี่เจอแค่ 2 ใบเองคะ ต้องหาเพิ่มอีก 3 ใบนะคะ เดี่ยวเรามาลุ้นกันคะว่า น้องม่อนจะสามารถ หาไข่เปิด ได้ครบหรือไม่คะ แหม่ม ลุ้นจริง ๆ คะ</p> <p>...ดนตรีระทึกใจ...</p> <p>แหม่ม : และตอนนี้คะ ทั้งสองคนก็เริ่มเอาดินสอพอง เพื่อเอามาพอก กับไข่เปิดแล้วนะคะ ซึ่งทั้งสองคนทั้งม่อนและมาร์กี้เองนี้ มีวิธีการทำที่ แตกต่างกันคะ ทางด้านของมาร์กี้เองคะ ไข่และดินสอพองที่พอก มีความชันเหนียวพอดีเลยคะ ส่วนของม่อนคะ ดินสอพองที่พอกกับไข่ เปิดอยู่ เหลวเป็นน้ำหยดตึง ๆ เลยคะ ที่สำคัญคะ มีเพิ่มเทคนิคพิเศษ เข้าไปนะคะ ก็คือเอาเกลือเหาะเข้าไปบนไข่ เพิ่มเข้าไปอีกนะคะ คะ เยี่ยมไปเลยทีเดียวนะคะ คุณผู้ชมเดี๋ยวเรามาดูกันทีเดียวนะคะว่า ใคร ที่ทำถูก ใครที่ทำผิด แหม่ม ตัดสินได้ยากจริง ๆ คะ</p> <p>...ดนตรีระทึกใจ...</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้ทั้งม่อนและมาร์กี้ ก็ทำไข่เค็มเสร็จ เรียบร้อยแล้วนะคะ และผู้ที่มาตัดสินผลในวันนี้นะคะว่า ส่วนผสมและขั้นตอนต่าง ๆ มีความใกล้เคียงมากที่สุด นั่นก็คือพี่ข้างคะ สวัสดิ์คะ</p> <p>พี่ข้าง : ครับ สวัสดิ์ครับ</p> <p>แหม่ม : พี่ข้างคะ เป็นเจ้าของฟาร์มที่เราไปเก็บไข่เปิดในวันนี้นะคะ เดี่ยวถามความรู้สึกกันก่อน</p> <p>พี่ข้าง : อันดับแรกเลยก็จะถามก่อนว่า ส่วนผสมที่ใส่ คุณใส่เกลือกับ ดินสอพอง อันไหนมากกว่ากันนะครับ</p> <p>แหม่ม : เริ่มที่ม่อนก่อนเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พี่ช้าง : เริ่มที่ม่อนก่อน อันนี้ใส่เกลือกับดินสอพองอย่างไร</p> <p>แหม่ม : ดินสอพองสัดส่วนเท่าไร อยากรู้คะ สัดส่วนของดินสอพองนะคะ 1 นะคะ แล้วก็เกลือนี้เพิ่มเข้าไป ไม่รู้ ก็เพิ่มเติมเข้าไปผสมกันเข้าไปนะคะ แล้วเอาน้ำใส่เข้าไปก็เหลวอีก ไม่รู้ เขาก็เลยเอาส่วนผสมใส่เข้าไปเพิ่มนะคะ ทีนี้นี้เป็นเพราะว่า</p> <p>เขาไม่ได้ดูวิดีโอที่มีคำบรรยายแทนเสียง ก็เลยไม่รู้ เลยผสมกันไปเรื่อย ๆ นะคะ</p> <p>พี่ช้าง : ส่วนทางนี้เป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>แหม่ม : ของทางมาร์กนี่นะคะ เขาก็เลือกได้ CC ที่มีคำบรรยายแทนเสียงคะ พอดูไปปุ๊บนี้ เขาก็ใช้ดินสอพอง 3 ส่วนนะคะ แล้วก็มีส่วนน้ำนะคะ แล้วก็เกลือ 1 ส่วนคะ เอาน้ำใส่นิดหนึ่งให้มันดูข้น ๆ นะคะ เพื่อที่แบบปั้นได้ง่าย เป็นรูปแบบนี้เลยคะ และอยากถามว่าทั้งหมดที่ทำนี้ คนไหนทำถูกทำผิด อยากรู้คะ</p> <p>พี่ช้าง : จริง ๆ แล้วต้องบอกว่า วิธีการทำไข่เค็มนี้ มันเกิดมาจากการที่เราทำเป็นการถนอมอาหาร เพราะฉะนั้นวิธีการนี้ เราต้องการให้มันอยู่ได้นาน เราก็เลยต้องใช้เกลือ เพื่อที่จะมาทำให้มันเก็บรักษาไม่ให้มันเสียนะครับ เพราะฉะนั้นวิธีการทำไข่เค็มที่ถูกต้องนี้ มันจะต้องมีการชั่ง ตวง เพื่อที่เราจะได้รู้สัดส่วนของแต่ละอย่าง เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่แล้วมาตรฐานที่ใช้ได้ใกล้เคียงที่สุด ก็คือประมาณ 3 ต่อ 1 ส่วนนะครับ 3 ต่อ 1</p> <p>แหม่ม : จากที่พี่ช้างได้เล่ามานะคะ ถึงเรื่องของสูตรแล้วก็วิธีการทำไข่เค็ม นั่นหมายถึงว่าคนที่ทำได้ใกล้เคียงสูตรมากที่สุด ก็คือมาร์กที่ใช้หมะคะ</p> <p>พี่ช้าง : นั่นก็คือมาร์กนี่ น่าจะทำแล้วได้ทานไข่เค็ม ที่สมบูรณ์มากที่สุดนะครับ เพราะว่าในเรื่องของเปลือกไข่ เรื่องของการพอก น่าจะทำได้ดี</p> <p>แหม่ม : ต้องขอขอบคุณพี่ช้างมากเลยคะ</p> <p>พี่ช้าง : เช่นกันครับ</p>
11	<p>- แหม่ม ม่อนและมาร์กก็พูดคุยกัน</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p> <p>- แหม่มหันมาสรุปความกับกล้อง</p>	<p>แหม่ม : อ้าว วันนี้เป็นอย่างไรกันบ้างคะทั้งสองคน ที่ได้มาร่วมเล่นเกมกันโดยที่อีกคนหนึ่งมี CC คำบรรยายแทนเสียง กับอีกคนหนึ่งไม่มีเลย โอ้โฮ ม่อนสำหรับม่อนนะวันนี้ ไม่มี CC บรรยายดูแต่ภาพอย่างเดียว</p> <p>ม่อน : ขั้นตอนการทำ วิธีการทำอะไรต่าง ๆ นี่ยากไปหมด ผมนี่งเลย ครับ ชีวิตเหมือนคนหูหนวกจริง ๆ เลย เพราะว่าคนส่วนใหญ่ที่ดูทีวีนี้ออกกำลังกายไม่มี CC คำบรรยายก็ไม่มี คนทั่วไปดูแล้วเข้าใจง่าย แต่ถ้าคนหูหนวกดูแล้วไม่ได้เลย รู้สึกไม่เท่าเทียมกันเลย</p> <p>แหม่ม : แล้วส่วนของมาร์กนี่คะ รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>มาร์ก : ไข่แล้วคะ การที่มี CC คำบรรยายแทนเสียง ช่วยเราได้เยอะมาก เวลาที่เราทำงานปฏิบัติ CC จะช่วยให้เราทำตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้องคะ แล้วอย่างวันนี้ที่เราได้มาเล่นเกม ร่วมกันกับม่อนนี่นะคะ สำหรับความคิดของมาร์กนี่แล้วนี้ คิดว่า CC มีความสำคัญอย่างไรบ้าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- พิธีกรทั้งสองและแขกรับเชิญไหว้ลา รายการ</p>	<p>มาร์กี้ตอบว่า CC คำบรรยายแทนเสียง จะช่วยให้เราเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติ คำพูด เสียงแวดล้อม บรรยากาศ CC จะช่วยอธิบายทุกอย่างให้เราเข้าใจ ทำให้เราสนุกมากยิ่งขึ้นคะ</p> <p>แหม่ม : แล้วอย่างม่อนมีไหมคะ</p> <p>ม่อน : การที่มี CC คำบรรยายแทนเสียง ให้อ่านนี่ จะช่วยให้เรารู้สึกสนุกมากขึ้นด้วย แล้วมาร์กี้ละครับ</p> <p>มาร์กี้ : ใช่คะ คำบรรยายแทนเสียงช่วยได้มากเลย ควรมีให้เด็กหูหนวกเมื่อได้ดูขั้นตอนการฝึกปฏิบัติจริง ถ้าไม่มี CC คำบรรยายแทนเสียงก็จะเกิดความไม่เท่าเทียมกันคะ อยากให้คนหูหนวกได้รับบริการ CC คำบรรยายแทนเสียง เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันคะ</p> <p>แหม่ม : ใช่เลยละคะ และจากที่วันนี้คะ เราสามคนอยู่ด้วยกันทั้งวันเลยคะ ทั้งเล่นกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งสนุกสนานมากมายคะ และก็ได้สาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ด้วย เกี่ยวกับเรื่องของบริการ CC คำบรรยายแทนเสียง วันนี้ พี่และม่อนต้องขอขอบคุณมาร์กี้มาก ๆ นะคะ ที่มาเป็นแขกรับเชิญของเราในวันนี้คะ และในครั้งหน้ารายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จะพาท่านผู้ชมไปเรียนรู้ เรื่องราวที่มีประโยชน์ในเรื่องอะไรบ้าง รับรองว่าสนุกอย่างแน่นอนครับ ใช่แล้วละคะ และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะ อยากที่จะเป็นเพื่อนกับเรา หรือมีคำแนะนำอยากเล่นเกมกับเราก็สามารถติดตามมาได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D หรือถ้าหากว่าอยากดูขำขันคะ อยากดูย้อนหลังก็สามารถติดตามกันได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้เลยคะ และก็เหมือนเช่นเคยวันนี้ม่อนก็มีคำศัพท์ภาษามือมาสอนกันคะ ฉันทอยากกินไข่เค็ม</p> <p>ม่อน : ทุก ๆ ท่านต้องฝึกกันด้วยนะครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละคะ ฝึกบ่อย ๆ เราจะได้เก่งขึ้นนั่นเองคะ และสำหรับวันนี้คะเวลาของรายการเราก็หมดลงแล้วละคะ สัปดาห์หน้าอย่าลืมติดตามกันนะคะสัปดาห์นี้ต้องขอลากันไปก่อน พร้อมกับบรรยากาศดี ๆ แบบนี้คะ ไปแล้วคะ บ้ายบายคะ สวัสดีคะ</p>
12	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 9 : คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 1
 เนื้อหารายการ : คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตारेือนราง กับการใช้บริการ
 เสี่ยงบรรยายภาพ (ตอนที่ 1)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท้อพีพี
 แกร็บเชิงญ/กิจกรรม : ตัวแทนเยาวชน และนายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	-แหม่มและท้อพีพีทักทาย/สวัสดีผู้ชม รายการ - กระบวนการทำ AD	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p> แหม่ม : สวัสดีค่ะ ท้อพีพี : สวัสดีครับ แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D ท้อพีพี : รายการที่เราจะพาเพื่อน ๆ ทุกคนครับ ไปเรียนรู้เรื่องราวหลากหลายครับ ที่สนุกสนานและมีสาระครับ เพื่อเราจะอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุขครับทุกคน แหม่ม : ใช่แล้วละค่ะ และวันนี้ละคะ เราจะพาทุกคนไปเรียนรู้ แล้วก็ไป ฟังความคิดเห็นของผู้ที่ใช้บริการ AD จากพี่น้องคนตาบอดของเราละคะ ว่า เขามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง ได้รับความบันเทิงและได้รับประโยชน์ อะไรบ้างคะ ว่าแต่ท้อพีพีชอบรายการประเภทไหนบ้างคะ ท้อพีพี : ของท้อพีพีใช้ใหม่ครับพี่แหม่ม ท้อพีพีชอบรายการพวกแบบ แนวท่องเที่ยวครับพี่แหม่ม แล้วก็แบบถ้าชอบส่วนตัวเลยครับพี่แหม่ม ก็คือรายการเกี่ยวกับพวกละครอะไรอย่างนี้พี่แหม่ม ที่แบบเราสามารถดู บทได้ เราสามารถมาปรับใช้ ที่เราเล่นเกี่ยวกับละครได้ด้วยครับพี่แหม่ม แหม่ม : อ้อใช่ เพราะว่าท้อพีพีเป็นนักแสดงละครเวทีใช้ใหม่ ท้อพีพี : ใช่ครับ แหม่ม : แล้วบริการของ AD นี้ มันช่วยให้ดูละครสนุกขึ้นอย่างไรคะ ท้อพีพี : บริการของ AD ใช้ใหม่ครับก็คือมันทำให้เรานะครับ เห็นเอ็ก ซันของตัวละครได้มากขึ้นครับพี่แหม่ม และทำให้เราจินตนาการตาม แบบคาแรกเตอร์ต่าง ๆ ของตัวละครได้ แหม่ม : อย่างเช่นวันนี้พี่ใส่แจ็กเก็ตสีดำ แล้วก็กางเกงสีดำ แล้วก็ก็มีเสื้อ ตัวในสีฟ้าอ้าว ไหนลองบรรยาย ทำเป็นแบบ AD ให้พี่หน่อย อายากรู้ๆ ท้อพีพี : ได้ครับพี่แหม่ม สาวหน้าตาสวยใส่ชุดสีดำ กำลังเดินลงบันไดมา ด้วยหน้าตาอึ้งแหม่ม แล้วเขาก็ทักกับชายหนุ่มคนหนึ่งว่า </p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : ท็อฟฟี่คะ มีแฟนหรือยังคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ ยังโสดครับ</p> <p>แหม่ม : เราจะพากย์กันทำไมละ</p> <p>ท็อฟฟี่ : นั่นแหละ ประมาณนั้นพี่แหม่ม</p> <p>อธิบายต่าง ๆ ลักษณะของเขาเป็นอย่างไร ชุดเขาเป็นอย่างไร อย่งนี้ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ ก็คือบรรยายทุกอย่างที่อยู่โดยรอบตรงนี้ใช่ไหม</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค ถ้าอย่างนั้นวันนี้ เราจะไปฟังความคิดเห็น ของพี่น้องคนตาบอดของเรา นะคะว่า เขามีความคิดเห็นอย่างไรกับบริการ AD ค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อฮือ ดีเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : คือท็อฟฟี่ก็อยากรู้เหมือนกันว่า น้อง ๆ ที่มองไม่เห็นนะครับว่า เขามีมุมมองอย่างไรกับการที่มี AD เข้ามาบ้างครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้าว ได้เลย แต่ก่อนที่จะไปพบวิทยุรุ่นนะคะ เดี่ยวพาไปพบผู้ใหญ่ จากสมาคมคนตาบอดกันก่อนคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ครับ ไปครับพี่แหม่ม</p> <p style="text-align: right;">...เสียงดนตรี...</p>
3	<p>แหม่มและท็อฟฟี่ สัมภาษณ์ นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่กับพี่เอกมล นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยคะ สวัสดีค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : นี้ พามาพบผู้ใหญ่ก่อนซึ่งวันนี้คะ เราจะมาพูดคุยกันถึงเรื่อง บริการ AD สำหรับคนตาบอดคะ ว่ามีประโยชน์ แล้วก็ช่วยในเรื่องไหนได้บ้างใช่ไหมคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ครับพี่เอกมลครับ ท็อฟฟี่ก็อยากรู้จ้ะเลยครับว่า ตอนนี้ภาพรวมของ AD นะครับ ตอนนี้เป็นอย่างไบบ้างครับ ในกิจการโทรทัศน์ครับ</p> <p>พี่เอกมล : ครับ น้องท็อฟฟี่ครับ ช่วงหลัง ๆ นี้ ก็ถือว่าตื่นตัวขึ้นมากเลยนะครับ โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงหลังปี 2559 นะครับ ที่เรามีประกาศ กสทช. เรื่องของการส่งเสริมแล้วก็คุ้มครองสิทธิคนพิการ ในการเข้าถึงเรียนรู้ แล้วก็ใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์นะครับ ซึ่งภายใต้ประกาศนี้เขากำหนดให้ช่องทีวีนี้ จะต้อง มี AD หรือว่าเสียงบรรยายภาพนี้ 60 นาที/วัน พอมีอย่างนี้ขึ้นมา ก็มีคนตาบอดหลายคนเลยนะ ก็จะสอบถามมาที่ผมบ้าง สอบถามมาที่สมาคมบ้าง หรือคุยกับเพื่อน ๆ แล้วผมได้ยินมานะครับ ว่า เอ๊ะ ตอนนี้ในแต่ละช่องนี้ มีรายการอะไรบ้างนะที่มี AD อย่างนี้นะครับ แล้วก็นอกจากนี้นะครับที่มี AD นี้ ทาง กสทช. เขามีการกำหนด เรื่องการประเมิน AD ด้วยนะครับ เราก็มีการจัดอบรมให้กับคนตาบอด ในการประเมิน AD หรือเสียงบรรยายภาพด้วย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คือเขาจะมีรายการต่าง ๆ ที่มีการทำเสียงบรรยายภาพนะนะครับแล้วก็ให้พี่น้องคนตาบอดเรา ลองมาฟังดูอย่างนี้ครับ แล้วก็ประเมินว่าแบบนี้ใช้ได้หรือยังแบบนี้โอเคหรือยัง อย่างพอจัดอบรมนี้ ก็จะมีหลายคนอยากจะสมัครเข้ามา อยากจะเป็นผู้ประเมิน AD เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่แบบมันเข้าถึงได้ แล้วมันเป็นประโยชน์กับเขา เขาก็จะสนใจฟังเป็นพิเศษนะครับ</p> <p>ท้อพีพี : ในรายการที่คนตาบอดเขาสนใจนะครับ เขาสนใจรายการประเภทไหนบ้างครับ ที่แบบได้ข้อมูลมา</p> <p>พีเอกกมล : โอ้โฮ จริง ๆ แล้วสนใจแทบจะทั้งนั้นเลยนะ เพราะว่าถ้าพูดถึงอุปสรรคจริง ๆ ในการเข้าถึงพวกสื่อโทรทัศน์ของคนตาบอด คือสื่อโทรทัศน์นี่มันจะมีภาพ แต่พี่น้องคนตาบอดเรานะมองไม่เห็นภาพ อย่างพวกละครนี่ อย่างหลาย ๆ ฉากนะนะ บางที่มีฉาก...ต้องขอภัยบางที่มีฉากเลิฟซีนอย่างนั้นะ</p> <p>แหม่ม : อ้อ มีฉากเลิฟซีนบางที่เสียงพูดมันจะหายไปเลยใช้ไหมเดี๋ยวนะคะ ประเด็นถ้าฉากเลิฟซีนแล้วมี AD นี่มันแบบว่า</p> <p>ท้อพีพี : ใช่พี่แหม่ม นี่คือความฝันเลยนะพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เดี่ยว ๆ มันก็ต้องบรรยายนะ มันก็ต้องบรรยาย</p> <p>ท้อพีพี : ใช่</p> <p>แหม่ม : มีเกณฑ์ในการเลือกไหมคะว่า เราโอเค เวลาเท่านั้นะเรื่องราวเกิดอย่างนี้จะบรรยายแค่นี้ เพราะคือเชื่อว่าบางอย่างอาจจะเกิดขึ้นไม่ครบ บางอย่างอาจจะมียหลายตัวละครในนั้น หรือมีหลายเหตุการณ์นั้นอย่างนี้คะเราใช้เกณฑ์อะไรในการเลือกประเด็นคะ</p> <p>พีเอกกมล : คือปกตินี้เขาก็จะพยายามบรรยายให้ครบ เท่าที่จะเป็นไปได้นะนะครับ หรือบางครั้งนี่ถ้ามันเป็นฉากหลาย ๆ ฉาก หรือว่าฉากมันตัดเร็ว เขาก็จะใช้พูดให้มันเร็วขึ้นในเสียงบรรยายภาพนะครับ ถ้ามันไม่ทันเราต้องเลือกว่าอันไหนสำคัญกว่านี้ เขาก็คงจะต้องเลือกบรรยายในพฤติกรรมของตัวละคร หรือว่าของสิ่งมีชีวิต ของคน ของสัตว์ ถ้าเป็นสารคดี เป็นอะไรต่าง ๆ นะนะครับ แล้วก็ถ้ามีเวลาก็อาจจะบรรยายฉากหลังอะไร เพิ่มเติมเข้าไปอะไรอย่างนี้ครับ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ใช่ครับ</p> <p>ท้อพีพี : ก็ตัว AD เองนะครับ มันจะมีเรื่องเกี่ยวกับหลักสำคัญ ที่ AD ควรจะมีนะครับพีเอกกมล อันนี้พีเอกกมลพอจะทราบไหมครับ</p> <p>พีเอกกมล : ครับ ก็อย่างหนึ่งที่แน่ ๆ เลยนะครับ คือเราจะต้องบรรยายในสิ่งที่ขึ้นบนจอภาพ ไม่ได้ไปบอกล่วงหน้าว่าต่อไปจะเป็นฉากอะไรอะไรต่าง ๆ เหล่านี้</p> <p>ท้อพีพี : คือไม่มีการสปอยล์เกิดขึ้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พี่เอกกมล : ใช่ ๆ แล้วก็อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องชัดเจนก็คือ พวกน้ำเสียงอะไรต่าง ๆ ก็จะต้องเป็นเสียงที่คนละเสียงกับละครนะเนอะ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวบางที่เราแยกแยะไม่ออก ว่าอันนี้คือเสียงของใคร</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ตัวละครถ้าเป็นผู้ชาย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เสียง AD ก็ต้องเป็นผู้หญิง</p> <p>พี่เอกกมล : ใช่ ๆ อะไรทำนองนั้นนะเนะครับ</p> <p style="text-align: center;">(เสียง AD)</p> <p>แหม่ม : ในความคิดเห็นของพี่เอกกมล อยากให้บริการ AD พัฒนาไปเป็นอย่างไรบ้างคะ สำหรับแนวโน้มในอนาคตข้างหน้า</p> <p>พี่เอกกมล : ครับ เรื่องแรกเลยนะครับ ก็อยากจะฝากบรรดาสถานีหรือว่าผู้ที่ให้บริการ พวกกิจการโทรทัศน์ทั้งหลายนะเนะครับว่า ก็อยากจะให้คำนึงว่า AD นี้ มันเป็นเรื่องของการเข้าถึงของคนตาบอด ถ้าท่านสามารถที่จะทำได้มากเท่าไรยิ่งดี อาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องทำเฉพาะเท่าที่กฎหมายกำหนด 60 นาทีนะเนะครับ ต่อมาเนะครับ คือเดี๋ยวนี้พี่น้องคนตาบอดเรา ใช้สมาร์ทโฟนค่อนข้างเยอะนะเนะครับ บางทีเขาไม่ได้ดูผ่านทีวีอย่างเดียว แต่เขาดูรายการทีวีนี้แหละ แต่ไปดูบน Youtube พอไปดูบนทีวีนี้มันกดเลือกได้เนะว่าจะเอา AD หรือไม่เอา AD แต่พอมายูทูบ Youtube นี้ บางทีถ้าเขาไม่ได้ใส่ไอ้ตัววิดีโอ ที่มี AD ลงมาใน Youtube นี้ มันก็จะไม่มีรายการ AD ก็เลยอยากจะให้ช่องที่เขาทำ AD นี้ เวลานำรายการเหล่านั้นมาลงในสื่อโซเชียลมีเดีย ในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ก็ให้นำตัว AD มาลงด้วยนะเนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ วันนี้เรียกว่าสารมาเต็มนะคะ แล้วก็เราได้เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เกี่ยวกับเรื่องของบริการ AD ที่จะช่วยให้คนตาบอดดูรายการ เข้าถึงเนื้อหาต่าง ๆ ได้อย่างสนุก แล้วก็มีความรู้คู่กัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับพี่แหม่ม จากเมื่อครั้งรับ เราได้คุยกับพี่เอกกมลไปเรียบร้อยแล้วเนะครับ เดี่ยวท๊อฟฟี่ครับ ได้นัดกับน้องตาบอดไว้คนหนึ่งครับ เดี่ยวจะพาพี่แหม่มไปคุยกับน้องกันว่า บริการ AD ครับ มีความสำคัญกับน้องอย่างไรบ้างครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม ได้เลยคะ ถ้าอย่างนั้นวันนี้ เราต้องขอขอบคุณพี่เอกกมลมาก ๆ เลยนะคะ ที่มาร่วมพูดคุยกับเราในวันนี้คะ</p>
4	<p>แหม่มและท๊อฟฟี่เดินทางไปหาวิทยุรุ่นคนตาบอด</p> <p>กลุ่มน้องคนตาบอด กำลังชมคลิปรายการ / หนังสือ ที่มี AD</p>	<p style="text-align: center;">.....เสียงดนตรี.....</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ น้องปอนด์ใช้ไหมคะ</p> <p>ปอนด์ : สวัสดีครับ ใช่ครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่ท๊อฟฟี่เองนะ</p> <p>แหม่ม : อย่างนั้นเดี๋ยวท๊อฟฟี่อยู่ตรงนี้นะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : เมื่อสักครู่ พี่เห็นว่าคู่มือถืออยู่ คู่อะไรอยู่เธอคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ปอนด์ : ดูแอนิเมชันที่มี AD อยู่ครับพี่</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ แอนิเมชันมี AD ด้วย</p> <p>ปอนด์ : ใช่ครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ดีจังเลยครับน้องปอนด์เอาอย่างนี้ดีไหมครับ เดี่ยวเราไปหาที่นั่งคุยกันดีไหมครับพี่หม่อม จะได้คุยกันยาว ๆ</p> <p>พี่หม่อม : โอเค ได้ค่ะ ได้เลยคะ</p>
5	หม่อม ท๊อฟฟี่ และน้องคนตาบอด แลกเปลี่ยนความเห็นกัน	<p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว สวัสดีครับน้องปอนด์</p> <p>ท๊อฟฟี่ : น้องปอนด์เป็นอย่างไรครับนี่</p> <p>ปอนด์ : สบายดีครับพี่ท๊อฟฟี่ เห็นโพสต์เฟซบุ๊กอะไรเพื่อ ๆ รัก ๆ ใคร ๆ อะไร</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอ่อ เดี่ยวเราข้ามประเด็นนี้ไปเลยดีกว่า</p> <p>หม่อม : นี่แสดงว่าสนิทกันจริงนะนี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สนิทกันมากเลยครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราให้พี่หม่อมฟังหน่อยว่าน้องปอนด์เป็นใคร พี่หม่อมครับ คือน้องปอนด์นะ เป็นน้องที่ทำกลุ่มศิลปะกับท๊อฟฟี่ ที่ชื่อ อะติมา แล้วก็น้องปอนด์เรียนอะไรอยู่นะ</p> <p>ปอนด์ : ผมเรียนที่ มศว ครับ เรียนอยู่ปี 2 คณะบริการธุรกิจเพื่อสังคม ครับเอกเรียนเป็น Social Enterprise ครับ ธุรกิจเพื่อสังคม</p> <p>หม่อม : เป็นคณะที่น่าสนใจมากเลยนะ น่าเรียนมาก</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นอกจากเมื่อกี้น้องปอนด์บอกว่า เรียน Social Enterprise มีเรื่องอีกเรื่องหนึ่งที่พี่หม่อมต้องตกใจ คือน้องปอนด์ทำเรื่องเกี่ยวกับเรื่องให้ความรู้คนตาบอดเรื่องเกี่ยวกับหุ่น</p> <p>ปอนด์ : คือตัวผมกับเพื่อนนี้ ได้ทำโปรแกรมตัวหนึ่ง ที่ช่วยให้คนตาบอดสามารถอ่านกราฟ Technical ในการเล่นหุ้นได้ครับ</p> <p>หม่อม : ตอนนี้อะไรมาเจอน้องปอนด์ว่า โอเค เป็นผู้ที่ใช้บริการ AD โดยตรงนี้ครับได้อะไรบ้าง</p> <p>ปอนด์ : AD เทรอครับ AD ได้อะไรบ้าง มันก็จะมีอย่างข้อดีที่ผมชอบตรงที่ว่า ถ้าสมมติเราดูหนังหรือว่าดูรายการที่เป็นข่าว ถ้ามันเป็น AD นะ มันจะทำให้เราเข้าใจข่าวนั้นมากขึ้นว่าเข้าใจตัวหนัง ตัวละคร คาแรกเตอร์ของตัวละครชัดมากขึ้นอย่างนี้ครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แล้ววัยรุ่นน่ารัก ๆ อย่างเราเนี่ย ชอบรายการที่มี AD แบบไหนบ้าง อยากให้มีรายการที่เป็น AD แบบไหนบ้าง</p> <p>ปอนด์ : ที่ตอนนี้ยังไม่มีแล้วอยากให้มีใช้ไหมครับ ผมอยากให้มีพวกที่เป็นคอนเทนต์ เกี่ยวกับ Youtube อะไรอย่างนี้ครับ เพราะว่าทุกวันนี้มันหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้วครับ เพราะว่าสื่อที่เป็นโซเชียลมีเดียมันมาแรง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>Tiktok หรืออะไรอย่างนี้ครับ ถ้ามันมี AD ในสื่อพวกนี้ มันทำให้เราเข้าถึงสื่อมากขึ้นด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : เอาละ วันนี้พี่น้องปอนด์มาทั้งทีนะ</p>
6	<p>-กลุ่มน้องคนตาบอด ชมอนิเมชั่นที่มีเสียงบรรยายภาพ</p> <p>- กลุ่มน้องๆ ชมอนิเมชั่นที่มี AD ร่วมกัน ท็อปพี่ก็ร่วมชมด้วย</p>	<p>แหม่ม : ไม่ให้มานั่งคุยกันอย่างนี้อย่างเดียว</p> <p>ท็อปพี่ : นี่กะมานั่งคุยอย่างเดียวเลยนะนี่</p> <p>แหม่ม : มันจะต้องแบบ มีความตื่นเต้นกันสักหน่อย มีอะไรหน่อย วันนี้พี่มีการกิจมาให้น้องปอนด์จะต้องทำให้ได้ด้วย</p> <p>ปอนด์ : ผมขอตัวช่วยได้ไหมครับ คนเดียวอาจจะไม่ไหวครับ ดูแล้วรายการนี้น่าจะยากครับ</p> <p>ท็อปพี่ : ในฐานะที่เป็นพี่ของปอนด์</p> <p>ปอนด์ : ครับ เดี่ยวพี่ทำเองใช้ไหมครับ</p> <p>ท็อปพี่ : ไม่ใช่สิ จะช่วยสิเดี๋ยวพี่จะช่วยปอนด์เอง</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นอย่ากรูแล้วใช้ไหมว่าภารกิจคืออะไร โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปลุ้นกันค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
7	<p>แหม่ม ท็อปพี่ และน้องคนตาบอดพูดคุยกัน</p>	<p>แหม่ม : เอาละค่ะคุณผู้ชมคะ อย่างที่เราได้เกริ่นไปแล้วนะคะว่า วันนี้เรามีภารกิจมาให้น้องปอนด์ ได้ร่วมสนุกกับรายการของเราด้วยกันค่ะโดยภารกิจของเราในวันนี้ก็คือ ภารกิจในวันนี้ให้น้องปอนด์นะคะ ดูหนังสือที่มีบริการเสียง AD แล้วหลังจากนั้นก็จินตนาการว่าฉากเป็นอย่างไร จับใจความสำคัญแล้วสร้างสรรค์มาเป็นผลงานศิลปะ ซึ่งพี่นะคะก็จะมีทั้งดินน้ำมัน มีกระดาษ มีสี มีอุปกรณ์ให้ครบเลย</p> <p>ปอนด์ : มันคือศิลปะ ไม่ต้องห่วงหรอก ผมมีไค้คนเก่งของผมอยู่แล้วครับ พี่ท็อปพี่เดี๋ยวช่วยผมทำใช้ไหมครับวันนี้</p> <p>ท็อปพี่ : พี่รู้ว่าไม่มีพี่แล้วนี้ระดับปอนด์แล้วนี้ ปอนด์ทำได้อยู่แล้วนะครีบน้องปอนด์ เออ</p> <p>ปอนด์ : เดี่ยวรอดูแล้วกันนะครีบบ้าไม่ไหวพี่ท็อปพี่ต้องช่วยผมนะ</p> <p>แหม่ม : โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเรามาเริ่มกันเลยนะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี] (เสียง AD หนังสือ)</p> <p>แหม่ม : เอาละ ดูจบแล้วเป็นอย่างไรกันบ้าง</p> <p>ปอนด์ : โอ๊ย ผมขำทั้งเรื่องเลยพี่</p> <p>แหม่ม : มันไม่ขำ มันตลกมา</p> <p>ท็อปพี่ : มันไม่ขำ มันเศร้า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ปอนด์ : แต่ผมชอบแนวที่มี AD มันทำให้เราเข้าใจบริบทของเรื่องได้มากขึ้นเรื่องการสื่อความอย่างนี้ครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เพราะว่าเมื่อกี้ที่แหม่ม ในเรื่องนะคือมันบทพูดน้อยมาก แต่ว่าถ้าไม่มี AD นี้ เราดูไม่รู้เรื่องเลยนะ ไม่รู้ว่ามันคืออะไร เขาทำอะไร</p> <p>ปอนด์ : อย่างเมื่อกี้ถ้าไม่มี AD ผมก็จะรู้เรื่องแค่กวาดพื้นนะ มันมีเสียงที่บอกว่าเขาทำอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : ทีนี้ถึงเวลาของน้องปอนด์แล้ว ถึงเวลาของปอนด์และโค้ชท๊อฟฟี่แต่นั้ แต้น หลังจากดูแล้วต้องจับใจความสำคัญ แล้วก็สร้างสรรค์มาเป็นผลงานศิลปะออกมา</p>
8	พิธีกร 2 คน แลกเปลี่ยนความเห็นกัน	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอละคะ ตอนนีอุปกรณ์ของเราก็พร้อมแล้วนะคะ มีทั้งกระดาษสีไม้ และดินน้ำมัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับที่แหม่ม อยากจะรบกวนที่แหม่มช่วยหน่อยครับ คืออยากให้ที่แหม่ม ช่วยเรียงโทนสีให้น้องหน่อยครับจากโทนอ่อนไปโทนเย็น แล้วก็ไปที่เข้มสุดเลยครับที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเค ได้คะ เพราะฉะนั้นแล้วเดี๋ยวเราต้องเริ่มกันที่สีขาวก่อน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม เอาอ่อนที่สุดก่อน</p> <p>แหม่ม : วางไว้ทางขวามือนะคะ เริ่มด้วยสีขาว</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ทีนี้ที่ถามหน่อยคะว่า การเรียงสีอย่างนี้ โอเค ถ้าคุณผู้ชมดูก็จะรู้สึกว่ แตกต่างจากที่เราเคยได้เรียงกันนะคะมันมีข้อแตกต่างอะไรทำไมเราถึงจะต้องเรียงแบบนี้เหรอกะท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ก็คือเหมือนให้เรานะครับ แยกให้น้องแยกได้ว่าแต่ละสีครับ มันมีความรู้สึกอะไร หรือโทนมันเป็นแบบไหนครับ เพราะว่าตัวน้องเองไม่ได้เห็นสีอยู่แล้ว แปลว่าเพื่อให้เขานะรู้ว่า แต่ละสีเนั้นมันมีโทนแบบไหน เพื่อให้เขาเลือกใช้ดินน้ำมันได้ แล้วนอกจากนั้นครับ วันนี้ที่ท๊อฟฟี่ครับ น้องปอนด์มีตัวช่วยมาให้ให้น้องปอนด์ด้วยครับน้องปอนด์</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พร้อมไหมครับ</p> <p>ปอนด์ : อะไรนะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แทน แทน แทน</p> <p>แหม่ม : เฮ้ย น้ำมันอะไรนะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : มันคือโฟมยาง มันคือโฟมยางเพื่อให้น้องปอนด์ครับ เอาไปใช้ในการรองกระดาษในการวาดรูปได้ครับ นี่ครับน้องปอนด์</p> <p>ปอนด์ : ขอบคุนครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แฮมม : นี่คุณพกไปทุกที่เลยหรือคะคุณท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พกไปทุกที่</p> <p>แฮมม : Amazing มากเลยนะคะ อ้าว แล้วประโยชน์ของโพนยางนี่คืออะไรหรือคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : คือโพนยางตัวนี้นะครับ เราจะใช้ในการที่ให้น้อง ๆ ที่มองไม่เห็นครับ เอาไว้รองกระดาษ เพื่อให้เราสามารถ Drawing หรือว่าสามารถวาดรูป หรือว่าสามารถจับเส้นที่เราวาดได้ ก็จะมีรอยลึกของดินสอ ปากกาลงไป เพื่อให้เราเห็นรอยต่อของเส้นได้อย่างนี้ครับพี่แฮมม</p> <p>แฮมม : โอเค ถ้าอย่างนั้นพี่เริ่มอยากเห็นแล้วละ เราจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาเป็นอย่างไร และมีวิธีการอย่างไร ถ้าอย่างนั้นเริ่มเลยไหมคะ เริ่มเลย ลุยเลยคะ</p>
9	<p>น้องปอนด์ทำงานศิลปะ มีพี่ท๊อฟฟี่ช่วยให้คำปรึกษา</p>	<p>ท๊อฟฟี่ : ปอนด์เมื่อกี้เป็นอย่างไรบ้างครับ เราฟัง AD แล้ว เราจับใจความอะไรได้บ้าง</p> <p>ปอนด์ : เมื่อกี้ก็จับได้หลายอย่างเลยครับ เช่นตัวละครไอ้ตัวที่เป็น... Hero ชยะ ไซ้ไหมครับ แล้วก็เด็กนักเรียน มีการเก็บชยะทิ้งถึงอะไรอย่างนี้ครับ การกวาดชยะ มีไม้กวาด</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ไม้กวาด คุณแม่ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวต่อมากับ เดี่ยวจะลองเอาประเด็นพวกนี้แหละ ลองมาทำงานศิลปะกัน</p> <p>ปอนด์ : ผมไม่อยาก Drawing อย่างนั้นเดี๋ยวพี่วาดรูปแล้วกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โยนนะปอนด์ โยน</p> <p>ปอนด์ : โยนเลยพี่</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	<p>ปอนด์ปั่นดินน้ำมันตามจินตนาการ</p>	<p>เสียงบรรยายภาคจริงในการปั่นดินน้ำมัน</p>
11	<p>-น้องปอนด์ตั้งใจปั่นดินน้ำมัน - เมื่อบั่นเสร็จนำตัวละคร และฉากมาวางประกอบกัน</p>	<p>ปอนด์ : นี่พี่ท๊อฟฟี่ผมเสร็จแล้ว 1 ตัว เป็นไอ้มนุษย์ชยะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ทำอีกสัก 10 ตัวได้ไหมครับ</p> <p>แฮมม : โอ้โฮ เจ๋งมาก</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับพี่แฮมม เมื่อกี้ยากให้พี่แฮมม ลองเป็น Commentator ครับ บอกหน่อยว่าผลงานของน้องปอนด์ เป็นอย่างไรบ้างครับพี่แฮมม อันนี้ขอ Comment</p> <p>แฮมม : ในฐานะที่เป็น Commentator มันออกมาจากจิตวิญญาณ จับใจความได้ลึกซึ้งเก็บรายละเอียดได้สุดยอดมาก ๆ พี่ชอบ อันนี้เซอร์ไพรส์มาก ๆ เลยนะคะ เพราะว่ามันตรงกับโน้ตโฆษณาที่เราตรงกับเมื่อ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สักครู่นี้เลย คือคาแรกเตอร์ก็ใช่ อันนี้มีคุณแม่ และอันนี้น่าจะเป็นถึงขยะ ไข่ใหม่คะแล้วก็ยังเป็นขยะที่กวาดมารวม ๆ กัน อันนี้มีไม้กวาด มีความไม้กวาดอันนี้เรามองออก ถึงแม้ว่าอาจจะดูคล้ายก็ตาก็ตาม ศิลปะไม่มีถูก ไม่มีผิดใจ สิ่งที่ชอบมากเลยนะคะก็คือมีหมวก และที่สำคัญมีผ้าคลุมด้วย คือผ้าคลุมมันจะสื่อถึงความเป็นซูเปอร์ฮีโร่ไข่ใหม่ที่มีเพิ่มเติมขึ้นมา อันนี้เรียกว่าเห็นภาพชัดเจนมากกว่า AD มีประโยชน์และมีความสำคัญอย่างไรเพราะจริง ๆ แล้วคนทั่วไปก็อาจจะรู้สึกว้า เอ๊ะ การมี AD นี้ จะช่วยได้อย่างไรนะ เขาจะเห็นภาพอย่างโน้นอย่างนี้ จินตนาการได้ แต่อันนี้นี่ออกมาเห็นภาพชัดเจนเลย บ๊นนออกมาให้ดูเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ วันนี้ก็ได้ปอนด์มา พี่ก็เบาแรงไปได้เยอะมากเลยปอนด์ วันนี้แอบอู้อู้อุ้ได้เยอะมากเลยครั้บ โอเค ได้ ปอนด์อย่างนั้นเดียวเทพหน้าเรา เจอกัน โอเค ถ้าอย่างนั้นขอบคุณน้องปอนด์มากเลยนะครั้บ ทีมาในวันนี้ นะครั้บ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ชอบคุณครั้บ/ค่ะ</p>
12	ท๊อฟฟี่ คุยกับพี่แหม่ม	<p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท๊อฟฟี่ วันนี้รับบทโค้ช มาช่วยน้องปอนด์ในการสรรค์สร้างงานศิลปะ จากหนังสือที่มี AD รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับพี่แหม่ม วันนี้รู้สึกสนุกครั้บ ดีใจมาก ๆ ครับพี่แหม่ม ตั้งแต่ตอนเช้าที่ได้รับความรู้ดี ๆ จากพี่เอกกมล เมื่อกี้ได้มาปั้นกับน้องปอนด์ อะไรอย่างนี้ครั้บ มันทำให้เรารู้สึกว่า AD มันแบบจำเป็น และมันสำคัญกับคนตาบอดมาก ๆ ครับพี่แหม่ม เพราะว่า AD นี้มันทำให้เราเข้าถึง ข้อมูลต่าง ๆ หรือข่าวสารต่าง ๆ ได้มากมายนะครั้บ</p> <p>พี่แหม่ม : ในความรู้สึกของพี่นะ วันนี้พี่ก็ได้รับความรู้ในเรื่องของ AD เยอะมากเลยนะคะ ไม่ว่าจะป็นหลักการในการทำ AD แล้วก็หน้าที่ของการบรรยายด้วยเสียงนะคะ ว่าบรรยายสภาพแวดล้อมและน้ำเสียงนี้ ควรจะต้องเป็นอย่างไร ที่สำคัญเลยพี่รู้สึกว้า ถ้าคนแบบพี่ได้ดู ก็จะมีหันมาสนใจแล้วก็ศึกษา ที่สำคัญก็จะมีเนื้อหาต่าง ๆ ที่มี AD เข้ามาเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะว่าคิดว่า AD นั้นคือสื่อกลาง ที่ทำให้เราได้มาเป็นเพื่อนกันค่ะ</p>
13	พิธีกร สรุปลับกล้อง - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line	<p>แหม่ม : ค่ะ และในสัปดาห์หน้าจะเผยแพร่การเพื่อนกันคนพันธุ์ D จะพาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องอะไร รับรองว่าสนุกอย่างแน่นอน ห้ามพลาดนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และถ้าใครอยากเป็นเพื่อนกับเราครั้บ สามารถมาเป็นเพื่อนกับเราได้นะครั้บ ที่ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ หรือว่าถ้าอยากคุยย้อนหลังนะครั้บ ก็ดูได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครั้บ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p> <p>- แหม่มสอนภาษามือวันละคำ</p>	<p>แหม่ม : และแน่นอนค่ะ ก่อนที่จะจากกันไป วันนี้นะคะ เรามีภาษามือมาให้กับคุณผู้ชมได้ลองฝึกกันด้วยค่ะ วันนี้เสนอคำว่า ศิลปะ อีกครั้งนะคะ ศิลปะ แบบนี้ค่ะ อย่าลืมไปฝึกกันนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มครับ ถ้าอย่างนั้นรายการของเราในวันนี้ ก็หมดลงแล้วครับพี่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นท๊อฟฟี่กับพี่แหม่ม ก็ขอลาคุณผู้ชมไปก่อนนะคะ เจอกันใหม่สัปดาห์หน้านะครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สวัสดีครับ บ้ายบายครับ</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ บ้ายบาย</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 10	: ศักยภาพแห่งความสุข มากกว่าที่ตาเห็น
เนื้อหารายการ	: นำเสนอเรื่องราวคนพิการในสื่อโทรทัศน์ ซึ่งเป็นเวทีแสดงศักยภาพและความสามารถ (ตอนที่ 1)
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ท้อพี
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: น้องพั้น เพลงเอก

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- แหม่มทำเป็นยีนวอร์มเสียง</p> <p>- ท้อพีเดินตามเสียงมาแล้วหยุดยืนหน้าแหม่ม</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม</p>	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>แหม่ม : โดเรมี โดเรมีซอลลา หนูขอเวลาสักสามนาที</p> <p>ท้อพี : โอ้ย พี่แหม่มครับ ร้องเพลงเพราะมากเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้าว แน่นอนจ๊ะ แน่นอน เพราะว่าอันนี้แค่วอร์มนะ เบา ๆ</p> <p>ท้อพี : เบา ๆ นี่คือแบบ ลั่นไปยังชั้นล่างเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : แชวพีหรือ เดียวนี้มีแชวพีนะนี่</p> <p>ท้อพี : นิดหน่อยครับ นิดหน่อยครับพี่แหม่ม แต่ว่าอย่างนี้ พี่แหม่มวอร์มเสียงนี่ก็คือ พี่แหม่มจะกลับไปประกวด AF หรือเปล่าครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เออ พี่ว่าเรื่องประกวดนี้ พี่ว่าอายุน่าจะเกินแล้วละค่ะ</p> <p>ท้อพี : ทำไมอย่างนั้นละ</p> <p>แหม่ม : ก็ท้อพีบอกว่า วันนี้จะพามาเจอเพื่อนไซ้ใหม่ แล้วเพื่อนก็เป็นนักร้องด้วย เผื่อว่ามีพี่เจอร้องเพลงด้วยกันนี่ เสียงพี่จะได้ไม่ตกใจ จะได้แบบต้องเป๊ะไว้ก่อน ว่าแต่ท้อพีมาวอร์มด้วยกันสิ</p> <p>ท้อพี : วอร์มเสียงหรือครับ เออ โอ้ยวันนี้เสียงไม่ค่อยดีครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เจ็บคอ เจ็บคอครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อย่าโอแรง ถ้าอย่างนั้นพี่แหม่ม คือเรามาเริ่มทักทายคนดูกันดีกว่าครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ โอเค ได้ค่ะ สวัสดีค่ะ</p> <p>ท้อพี : สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะค่ะไปเรียนรู้เรื่องที่ทั้งสนุกและมีสาระค่ะ</p> <p>ท้อพี : เพื่อเราจะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : ไซ้แล้วละค่ะ แต่ว่าก่อนที่เราจะไปพบกับแขกรับเชิญนะค่ะ พี่นะมีความสงสัยอยู่สักนิดหนึ่ง เพราะว่าพี่สงสัยว่าคนตาบอดนี่ ส่วนใหญ่เขาจะร้องเพลงเก่งกัน หมดทุกคนเลยหรือเปล่าคะ เพราะว่าคราวที่แล้วนี่ท้อพีก็พาพี่ไปรู้จักกับวง S2S ไซ้ใหม่ โอโฮ อีกคนหนึ่งร้องเพลงเพราะอีกคนหนึ่งก็เล่นดนตรีก็เก่งก็คือคนตาบอด เขาเก่งทางด้านดนตรีกันหมดเลยหรือเปล่า</p> <p>ท้อพี : ถ้าอย่างนั้นตอบข้อสงสัยของพี่แหม่มหน่อยนะครับ คนตาบอดกับคนทั่วไปก็เหมือน ๆ กันนะครับพี่แหม่ม แต่ที่พี่แหม่มเห็นใน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ชีวิตประจำวันครับ อาจจะเห็นคนตาบอดร้องเพลงอะไรอย่างนี้ จริง ๆ แล้วคนตาบอดนะครับ ก็มีความสามารถหลากหลาย เหมือนกันครับพี่เหม้ม</p> <p>เหม้ม : อืม ก็จริงอย่างที่ท๊อฟฟี่ว่านะคะ ว่าคนเรานี้ต่างก็มีความสามารถไม่เหมือนกัน แต่ว่าท๊อฟฟี่จะไม่ลองร้อง สักเพลงหนึ่งหน่อยเหอะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอาอย่างนี้ดีกว่าครับพี่เหม้ม คืออย่างนี้ ท๊อฟฟี่ว่าเดี๋ยวท๊อฟฟี่พาพี่เหม้มไปฟังอะไรไพเราะ ๆ ดีกว่าไหมครับ เพราะวันนี้เรานัดเพื่อนท๊อฟฟี่ไว้ได้เวลานัดแล้วครับพี่เหม้ม เราไปหาเพื่อนท๊อฟฟี่กันเลยดีกว่า</p> <p>เหม้ม : โอเค อย่างนั้นเราไปกันเลยดีกว่า</p>
3	- ในห้องดูหนัง นื่องพินยื่นร้องเพลงบ้านทรายทอง(ร้องสด/ท่อนแรก)	...ปล่อยเสียงนื่องพินร้องเพลง...
4	- เหม้มและท๊อฟฟี่ เดินเข้าไปหานื่องพินข้างในห้องพักพร้อมปรบมือ แล้วเดินไปหานื่องพิน	<p>เหม้ม : อู๊ย เพราะมากเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ว้าว สวัสดีครับพิน สวัสดีครับ</p> <p>เหม้ม : สวัสดีคะนื่องพิน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พินวันนี้เราพาพี่เหม้มมาด้วย</p> <p>เหม้ม : โอ้โฮ ร้องเพราะมากเลยคะ เมื่อกี้ร้องสด ๆ เละนะ ขนาดไม่มีกับดนตรีนะ ยังเพราะขนาดนี้เลยนะ พี่ว่านะ คุณผู้ชมคงอยากรู้แล้วว่า ละคะว่า นื่องพินเป็นใคร มาจากไหน ไหนลองแนะนำตัวหน่อยคะ</p> <p>พิน : คะ ก็ชื่อพินนะคะ พัทธนันท์ อรุณวิจิตรสกุล คะ หลาย ๆ คนก็จะรู้จักกันในรายการเพลงเอกนะคะที่พินไปประกวดมาล่าสุด</p> <p>เหม้ม : อ้อ นี่สายประกวดสายเดียวกันเลย นี่พี่ที่เคยประกวดมาเหมือนกันนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พินคือพี่เหม้มนี่คือเคยประกวด AF คือยืนหนึ่งบนเวทีคนเดียว</p> <p>เหม้ม : เอาละ เดี่ยววันนี้เรามาพูดคุยถึงเรื่องของการประกวดนะคะ พินะ อยากรู้ว่าทำไมนื่องพินถึงได้ไปประกวดร้องเพลง ในรายการโทรทัศน์ละคะ</p> <p>พิน : คือพินทราบข่าวในรายการเพลงเอกรับสมัครจากทางเฟซบุ๊กคะ ก็คือแบบมีคนแชร์มาอะไรอย่างนี้คะ แล้วก็ไปเป็น ตอนนั้นทราบว่าเป็นเพลงเกี่ยวกับลูกกรุงใช่ไหมคะ แล้วก็คือช่วงหนึ่งก็ค้อมีโอกาสได้ร้องเพลงทำงานร้องเพลงลูกกรุงเยอะมาก ก็เลยแบบตอนนั้นก็เพิ่งเรียนจบด้วยแล้วก็ในช่วงโควิด - 19 ปีที่แล้วเนอะแบบก็คือ เอาจริง ๆ มันว่าง ๆ ก็ไม่มีอะไรทำอยู่แล้ว เราก็ลองส่งคลิปไปเล่น ๆ เออ ถ้าไม่ผ่านก็ไม่เป็นไรเนอะ แต่ปรากฏว่าส่งคลิปไป แล้วเขาเรียกไปออดิชั่น แล้วก็ผ่านเป็นกิจกรรมยามว่างแก้เหงา</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นเอาอย่างนั้น เราอยากรู้ว่าตั้งแต่แบบไปประกวดแล้ว ประสบการณ์เข้าไปอย่างนี้ เป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>พิน : ประสบการณ์ก็คือแบบดีมากคะ เข้าไปคือเจอแต่พี่ ๆ ที่เป็นมืออาชีพแล้วก็ได้ร้องเพลงกับคุณพระช่วยออร์เคสตราใช่ไหมคะ แล้วก็คลิปแรกบ้านทรายทองใช่ไหมคะ รอบออดิชั่นก็คือออกมาแบบ...ก็คือเป็น 1</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ล้านวิวคนแรกของรายการเลย ที่แบบว่ามีคนรู้จักเยอะ เตียวนี้เขาก็เรียก พันเพลงเอก ๆ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ยอดวิว 1 ล้านวิว อย่างนี้ก็ต้องมีแฟนคลับสิคะ ได้เจอแฟน คลับบ้างไหมคะ</p> <p>พัน : เจอเยอะมากค่ะ ก็คือไปตามแบบ...เตียวไปเดินตลาดก็ต้อง แต่งหน้าออกจากบ้าน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ เมื่อก่อนคือไม่แต่ง</p> <p>พัน : คือที่ต้องแต่งสวยคือเพราะว่า ขอถ่ายรูปได้ไหมแล้วก็มีเสียง ชูชิบ อู๊ย น้องคนนี้ ใช้น้องที่ไปประกวดรายการหรือเปล่า เพลงเอกลูก กรงอย่างนี้ หนูก็ได้ยินแล้วหนูก็จะหันไปบอกว่าอ้อ ไซ้คะ แต่ว่าไม่กล้า คูนะ</p> <p>แหม่ม : วันหลังก็ต้องบอกไปเลยนะว่า ไซ้คะ ถ่ายรูปได้เลยแต่งหน้ารอ แล้วอะไรอย่างนี้</p> <p>พัน : ไซ้ แล้วก็บางคนก็ส่งเฟซบุ๊กมาส่วนตัวบอกว่าอยากส่งขนมมาให้ ทานคะอะไรอย่างนี้ขอที่อยู่หน่อย</p> <p>แหม่ม : นี่เราพูดกันถึงเรื่องของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์นะคะ จนประสบความสำเร็จ 1 ล้านวิวคนแรกขนาดนี้ที่อยากรู้อะไรเป็นแรง บันดาลใจหรือเป็นแรงผลักดันของเราในการประกวดครั้งนี้คะ</p> <p>พัน : ก็ด้วยความที่คือพันชอบร้องเพลงอยู่แล้ว ก็เรียนร้องเพลงมา แล้วก็ มีโอกาสได้เข้าไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยก็ทางด้านร้องเพลงด้วยนะคะ สิ่งนี้ ก็คือว่าเรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่รัก คืออยากจะทำงาน คือประสบความสำเร็จ ตรงนี้มาตลอดเลยคะ แล้วก็พอมีโอกาสนึงก็คือแบบ เรายังไม่ได้ ทำงานอะไรไซ้ไหมคะ อันนี้ก็คือมีรายการประกวดเข้ามาอันนี้ก็คือถึงว่า เราได้มีเวทีที่ได้ขึ้นไปโชว์ความสามารถอย่างนี้คะให้คนเห็นเราอะไรอย่าง นี้คะ ก็เลยไปคะ ไปเลย</p>
5	- Pack Shot น้องพันในมุมน่ารักๆ	...เสียงดนตรี...
6	- แหม่ม ท๊อฟฟี่ และน้องพัน นั่งอยู่มุม หนึ่งของโรงเรียนสอนร้องเพลง	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>แหม่ม : ต้องบอกว่าเป็นโอกาสที่ดีนะคะ ที่น้องพันแม่จะเป็นคนตาบอด แต่ก็สามารถเข้าถึงสื่อ รู้ข่าวสารจากสื่อว่ามีประกวด จึงได้ฝึกฝนตัวเอง จนมาประกวดร้องเพลงบนหน้าจอทีวี และแสดง ศักยภาพให้เราได้เห็นกันคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มครับ จริง ๆ นะ น้องพันไม่ได้ประกวดเวทีนี้ เป็นเวที แรกนะครับพี่แหม่ม คือน้องพันนี่ เป็นนักร้องสายประกวดเลยครับพี่แหม่ม ตัวจริงเสียงจริง</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ จริงหรอคะนี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นี่ ตัวจริงนะ</p> <p>พัน : ก็ประกวดมาบ้างคะ จริง ๆ จุดเริ่มต้นก็คือร้องเพลง แล้วก็คุณครู ส่งไปประกวดอย่างนี้คะ ก็คือเหมือนแบบว่า เออ อยากให้มีเวทีไปร้อง ก็คือประกวดเริ่มจากเวทีเล็ก ๆ มาก่อน แล้วก็วันหนึ่งคุณครูบอกว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มีรายการประกวดของมันชื่อรายการ World Championships of Performing Arts ค่ะ ที่สหรัฐอเมริกาตอนนั้นก็คือแบบ ไปไหนอะไรอย่างนี้ ตอนแรกก็แบบอยากไปเที่ยว ก็เลยบอกว่า ไปค่ะ อยากไปเที่ยวจริง ๆ ก็ไม่ได้คิดว่าจะได้รางวัลอะไรมา ตอนนั้นก็ได้รับรางวัลเหรียญทองแดง ประเภท Country & Western คือเพลง Country นะคะ แล้วก็อีกรายการหนึ่ง อันนี้มีโอกาสได้ไปแข่งที่ฮ่องกงค่ะ ไซ้ ก็อันนี้ได้เป็นเหรียญเงินมา</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ รางวัลเพียบขนาดนี้เนี่ย เวทีระดับโลกเลยนะคะ ได้ทั้งเหรียญทองแดง ได้ทั้งเหรียญเงิน โอ้โฮ พี่ช็อกอยากจะฟังเพลงเต็ม ๆ แล้วล่ะคะได้เลยค่ะ วันนั้นก็เตรียมเพลงมาร้องให้ฟังค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นเราอย่าซำกัันดีกว่า เราไปฟังน้องพั้นร้องกันดีกว่าครับพี่แหม่มครับ</p>
7	- น้องพั้นร้องเพลง คือหัตถาครองพิภพ (ร้องกับแบ๊วกิ่งแตรก)เสียงน้องพั้นร้องเพลงหัตถาครองพิภพ....
จบเบรก1		
8	- แหม่ม ท๊อฟฟี่ และน้องพั้น นั่งอยู่ที่มุมหนึ่งของห้องสอนร้องเพลง	<p>แหม่ม : เอาล่ะค่ะ คุณผู้ชมคะเมื่อสักครู่เนอะ เราได้ฟังน้องพั้นร้องเพลงกันไปแล้วเนอะ เสียงเพราะมาก ๆ เนอะท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ไซ้ครับพี่แหม่ม เพราะมากเลยครับ</p> <p>แหม่ม : เพราะมาก เนื้อเสียงดีทีเดียวค่ะ ก็ถือว่าเป็นคนที่มีความสามารถในการร้องเพลงมาก ๆ เลย แต่ทุกความสามารถเนอะจะต้องมีจุดเริ่มต้นค่ะ พี่อยากจะรู้ว่าจุดเริ่มต้นในการร้องเพลง อยากเป็นนักร้อง เกิดขึ้นเมื่อไรคะ</p> <p>พั้น : จุดเริ่มต้นก็คือตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วค่ะ ก็คือจริง ๆ ต้องเล่าว่าตั้งแต่ชอบคุณพ่อก็แบบชื่อ Mozart ซื้ออะไรมาเปิดให้ฟัง แล้วก็ด้วยความที่เรามองไม่เห็น ก็คือเหมือนแบบก็ เหมือนเป็นเพื่อนเราเนอะ แบบเวลาเราฟังเพลงเราก็จะแบบแฮปปี้ เหนาก็ฟังเพลงอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็เลยฟังเริ่มจากการฟังมาโดยตลอด ก็เลยเริ่มชอบร้อง ชอบร้องตามอะไรอย่างนี้ค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แล้วร้องเพลงดีขนาดนี้ครับพั้น มีวิธีฝึกฝนอย่างไรบ้างครับ</p> <p>พั้น : ก็คือเมื่อก่อนนี้เวลาเราดูทีวีหรือว่าฟังวิทยุอะไรอย่างนี้ค่ะ เราก็จะฟังแล้วก็ก๊อปปี้ค่ะ เขาร้องว่าอะไรก็ฟัง แล้วก็ก๊อปปี้ไป บางทีก็จะให้คุณป้าเสิร์ชเนื้อค่ะ แล้วก็อ่านให้ฟัง แล้วก็คือเพลงสากลอย่างนี้ค่ะ คือเราไม่เก่งภาษาอังกฤษเนอะ เมื่อก่อนเรียนไม่ค่อยเก่ง ก็อ่านแล้วก็จะฟังนักร้องว่าเขาว่าอะไร แล้วก็ก๊อปปี้เสียงเขาอย่างนี้ค่ะ ที่โรงเรียนเขาก็มีประสานเสียงด้วย ก็ได้เรียนกับที่โรงเรียนมาด้วย ทีนี้คุณพ่อก็เห็นว่าชอบก็เลยสนับสนุน ก็เลยส่งให้ไปเรียนอะไรอย่างนี้ค่ะ</p> <p>แหม่ม : เห็นบอกว่าเริ่มเรียนร้องเพลงนี้ ตั้งแต่ตอนอายุ 13 ปีเลยใช่ไหมคะ ก็ถือว่าเริ่มเร็วนะ จากการที่มีใจรัก บวกกับแรงสนับสนุนจากครอบครัวเลยทำให้น้องพั้นมีความสามารถมากขนาดนี้เนอะแค่การเป็นนักร้องนี่จริง ๆ แล้วจะต้องมีไอดอลเป็นของตัวเองที่ตัวเองเอาเป็นแบบอย่าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พี่อยากรู้ว่าไอดอลของน้องพี่ปั้นนี่คือใครคะ</p> <p>พั้น : จริง ๆ ไปดอลมีเยอะมาก ๆ ค่ะ แต่ว่าไอดอลที่ทำให้ ขอคุณพ่อเริ่มไปเรียนร้องเพลงเลยดีกว่า ก็คือ พี่บี้ เดอะสตาร์ ตอนนั้นคือติดตามรายการ The Star มาก ดูติดตามจากรายการ The Star คือรู้สึก ว่า เฮ้ย พี่บี้เหมือนเราเลยนะ เหมือนตรงที่ว่าพั้นไม่ได้ร้องเพลงดี ไม่ได้มีพรสวรรค์เหมือนคนอื่น พี่บี้ก็เริ่มมาจากแบบว่า ไม่ได้เก่งมากอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็ฝึกฝนแล้วก็ โอ้โฮ ในรายการรอบท้าย ๆ พี่เขาพัฒนาเร็วมาก แล้วก็แบบ ได้มีโอกาสไปดูคอนเสิร์ต ไปดูละครเวที ก็รู้สึกแบบ โอ้โฮ พี่บี้แบบเอนเตอร์เทนได้แบบ เฮ้ย เราอยากเป็นอย่างนั้นบ้าง เราอยากเล่นละครเวทีบ้างอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็เลยเริ่มเรียนร้องเพลงจริงจังค่ะ</p> <p>แหม่ม : อ้อ แล้วติดตามเขา จากช่องทางไหนบ้างคะนี่</p> <p>พั้น : ก็ติดตามจากโทรทัศน์เลยคะ รายการ The Star แล้วก็ตามไปดูใน Youtube ช่อง ไข่ค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พูดถึงช่องทางครับพี่แหม่มพี่แหม่มอาจจะไม่รู้ ว่า น้องพั้นมี Channel Youtube เป็นของตัวเองด้วยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ จริงเหรอ</p> <p>พั้น : ใช่</p> <p>แหม่ม : แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะช่อง ทำอะไรบ้าง</p> <p>พั้น : ช่องคือเริ่มต้นก็คือแบบมีไว้ลงเพลง ตอนนั้นก็คือลงเพลง Cover ประการร้องเพลงจะส่งคลิปก็เลยลงอะไรอย่างนี้ค่ะก็ทำไว้ไม่ได้แบบว่า อู๊ย คาดหวังว่าคนดูเยอะอะไร แต่ว่าก็ได้ลง Cover มาโดยตลอด ก็ขอเพลงต่อไปนะ ก็ได้มาลงแล้วก็มีช่วงหนึ่งได้ลงคลิปสอนร้องเพลงด้วย</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ดีจัง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นอกจากร้องเพลงครับพี่แหม่ม ยังมีเซอร์ไพรส์กว่านั้นคือ ใน Channel Youtube ของน้องพั้นมีสอนทำอาหารด้วยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เฮ้ย เดี่ยว</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว ตกใจ ๆ</p> <p>แหม่ม : ร้องเพลงนี้ก็ถือว่าเทพมากแล้วนะ นี่คือทำอาหารไปด้วยเหรอ</p> <p>พั้น : ใช่ ทำขนม ตอนนั้นแบบก็คือช่วงโควิด ก็คือขายขนม พอขายขนมแล้วก็มีคำถามว่าอ้าว แล้วพั้นทำเองจริงเหรอ ทำได้อย่างไรอะไรอย่างนี้ค่ะ ก็เลยทำ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ก็เลยทำสอนเลย โหว์เลย</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นนี่ร้องเพลงร้องไปแล้วนะคะ ทำขนมได้ วันนี้น้องพั้นต้องทำขนมมาให้พี่และท๊อฟฟี่ซะแล้ว โอเค เดี่ยววันนี้เราสองคนเป็นลูกมือให้ตีใหม่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้ครับ โอเค</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
9	<p>- ห้องเรียน set เป็นห้องทำขนม</p> <p>- น้องพินเริ่มทำเค้กกล้วยหอมโดยมีแม่และท๊อฟฟี่เป็นลูกมือ</p> <p>- น้องพินทำขนมไปเรื่อยๆ โดยมีแม่และท๊อฟฟี่เป็นลูกมือ</p>	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอาละครับพี่แม่และคุณผู้ชมครับ ตอนนี้เราได้เตรียมอุปกรณ์ไว้เรียบร้อยแล้วครับ อย่างนั้นน้องพินครับช่วยบอกหน่อย ว่าวันนี้เราจะทำเมนูอะไรกันครับ</p> <p>พิน : วันนี้จะทำเมนูเค้กกล้วยหอมค่ะ แต่ว่าเค้กกล้วยหอมในวันนี้จะเป็นเค้กกล้วยหอมแบบว่า เราจะเอาไปนึ่งในหม้อหุงข้าว ก็ใช้หม้อหุงข้าวนี้ก็ถือว่าง่ายเหมือนกันนะคะ ถ้าอย่างนั้นนี่ วัตถุดิบทุกอย่างเรามีพร้อมหมดแล้วตรงนี้นะคะ อย่างนั้นเรามาเริ่มทำกันเลยดีกว่า</p>
10	<p>- แม่ ท๊อฟฟี่ และน้องพิน ยืนอยู่หน้าโต๊ะทำขนม</p>	<p>บรรยากาศการทำเค้กกล้วยหอม</p>
11	<p>- แม่และท๊อฟฟี่ยืนอยู่ที่ใดๆ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แม่ : แท้แค้นเสร็จแล้วนะคะเค้กกล้วยหอมสูตรของน้องพินค่ะ</p> <p>แม่ : หน้าตาน่ากินมากนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : หอมเขียว ๆ</p> <p>แม่ : เพราะฉะนั้นเราจะรออะไร กินเลยนะคะ แจกแจ้แจก</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แม่ : โอโฮ อร่อยมากน้องพิน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อิม ไข่ครับ น้องพินเอาสูตรมาจากไหนครับนี่</p> <p>พิน : ก็เคยไปเรียนมาด้วยค่ะ แล้วก็เอามาปรับสูตรเป็นแบบ เออ เราชอบความหอมของกล้วย เราก็ใส่เพิ่มเข้าไปอีกอะไรอย่างนี้ เราทำกินเองเราต้องทำอร่อย</p> <p>แม่ : รสชาติดีมากเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อร่อยมาก ๆ นอกจากแบบทำขนมเก่งแล้ว ร้องเพลงเก่งแล้วนี่อนาคตล่ะครับ วางแผนไว้กับตัวเองอย่างไรบ้างครับน้องพิน</p> <p>พิน : จริง ๆ ก็ตอนนี้เหมือนมี 2 อาชีพเนอะ อนาคตก็สำหรับการร้องเพลงก่อนนะคะก็คิดว่าอยากจะเรียนต่อปริญญาโทคะ ตอนนี้มีแพลนไว้ว่าจะเรียนต่อแล้วก็จริง ๆ อยากทำงานแบบรับราชการ เป็นแบบนี้ก็ของกรมประชาสัมพันธ์ เป็นกรมศิลปากรอะไรอย่างนี้ค่ะ รู้สึกอยากทำแนวนั้น เพราะเป็นเพลงลูกกรุงส่วนใหญ่ด้วยเนอะ ส่วนทำขนมก็คือแบบจริง ๆ แล้วมีความฝันว่า อยากจะมีร้านเหมือนร้านขนม ร้านกาแฟเล็ก ๆ เป็นของตัวเองเป็นแบรนด์ของตัวเอง</p> <p>แม่ : เราขอเอาใจช่วยนะคะ เพราะว่ามีฝีมือจริง ๆ อร่อยมากเลยสุดท้ายแล้วนะคะ อยากจะฝากอะไร ไปถึงเพื่อน ๆ คนตาบอดที่รับชมเราอยู่ตอนนี้คะให้กำลังใจคนที่มีความสามารถนะคะ</p> <p>พิน : อยากจะให้ออกมาแสดงความสามารถของตัวเองนะคะ จริง ๆ คนตาบอดนี่ทำอะไรได้เยอะมากนะ บางคนถ่ายรูปได้ จริง ๆ บางคนทำอาหารเก่งมาก ทำอาหารจริงจิงอะไรแบบ แกงเขียวหวานอร่อยมากอะไรอย่างนี้นะคะ ก็แบบว่าอยากจะให้ออกมา แสดงความสามารถในสิ่งที่ตัวเองถนัดค่ะก้าวออกมาจาก Safe Zone นะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : โอ้โฮ วันนี้เต็มที จูใจจริง ๆ นะคะ วันนี้ห้องพินมาอยู่กับเราทั้งวันเลย ร้องเพลงด้วย ทำขนมให้กินด้วยอีกต่างหาก ต้องขอขอบคุณมาก ๆ เลยนะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
12	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว พี่แห่ม่มครับ วันนี้เป็นอย่างไรบ้างครับ ได้เจอกับห้องพินครับวันนี้</p> <p>แห่ม่ม : โอ้โฮ วันนี้คะ พี่นะรู้สึกทึ่งมาก ๆ ค่ะ เพราะห้องพินเป็นคนที่มีความสามารถมาก ๆ ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงนะคะ แล้วก็การทำอาหารด้วย และความสามารถทั้งหมดนี้ มาจากการรับสื่อค่ะ ซึ่งทำให้เราได้เห็นพัฒนาการนะคะ แล้วก็ความสามารถของเขา ได้อย่างชัดเจน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : จริง ๆ เหมือนกันครับพี่แห่ม่ม คือท๊อฟฟี่นะ รู้จักห้องพินจากรายการประกวดร้องเพลงครับพี่แห่ม่ม มันก็เป็นข้อพิสูจน์เหมือนกันนะครับ ว่าที่รายการทีวีปัจจุบันนี้นะครับ มันก็เปิดโอกาสให้กับคนตาบอดครับ แล้วก็กับคนพิการคนอื่น ๆ ครับ ให้ออกมาแสดงความสามารถ ถ้าเขามีความสามารถจริง ๆ ครับพี่แห่ม่ม</p> <p>แห่ม่ม : ก็อย่างท๊อฟฟี่ใจคะ ได้เป็นพิธีกรรายการทีวี เพราะความสามารถล้วน ๆ เลย จริง ๆ แล้วนะคะ ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ หรือว่าเป็นคนทั่วไปนะคะ ถ้าคุณมีความสามารถ รายการโทรทัศน์ก็พร้อมอ้าแขนและเป็นเวทีให้คุณได้แสดงความสามารถอยู่เสมอค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าใครอยากให้อำนาจใจเรานะครับ หรือมีความคิดเห็นอะไรสามารถติดตามเราได้ นะครับ ที่เฟซบุ๊ก เพื่อนกันคนพันธุ์ นะครับ หรือสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะคะ ที่ Channel Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ และเหมือนเช่นเคยนะคะ ก่อนที่เราจะจากกันไป ม่อนก็จะมาสัมภาษณ์ให้คุณผู้ชมค่ะ อยากรู้ว่าเป็นคำอะไรนั้นไปดูกันเลย</p>
13	- VTR ม่อนสอนภาษามือ	<p style="text-align: center;">--- ม่อนสอนภาษามือ ---</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับคุณผู้ชม วันนี้เสียดายจริง ๆ เลยนะคะ ที่ผมไม่ได้ไปด้วย แต่ไม่เป็นไรครับ เพราะวันนี้ผมมีภาษามือเกี่ยวกับขนม มาสอนกันครับ กับคำว่าชื่อขนมเค้ก 1 ชิ้น ชื่อขนมเค้ก 1 ชิ้น อย่าลืมฝึกตามกันนะครับ</p>
14	- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ	<p>แห่ม่ม : เตียวพวกเราจะทำตามนะคะม่อน และวันนี้คะ เวลาของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D หมดลงแล้วค่ะ ในสัปดาห์หน้า อย่าลืมติดตามพวกเรานะคะ เวลาดีเช่นเคย สำหรับวันนี้สวัสดีค่ะ บ้ายบาย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สวัสดีครับ</p>
15	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 11 : Closed Captions สื่อเพื่อคนพิการ
 เนื้อหารายการ : การจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียง (Closed Captions) สำหรับคนพิการ
 ทาง การได้ยิน ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการ
 พัฒนาคุณภาพชีวิต
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ตี AF

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ม่อนดูคลิปการประกวด ที่มี CC - ดูคลิปต่างๆ ที่มีอนสนใจพัฒนาความรู้	...เสียงดนตรี...
3	แหม่มเก็บมือถือแล้วสวัสดี พร้อมม่อน	<p>แหม่ม : ม่อน คุณผู้ชมรอแล้ว มาสวัสดีคุณผู้ชมกันก่อน สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนคุณผู้ชมมาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระเพื่อให้ทุกคนในสังคมจะเข้าใจและที่อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขนั่นเองค่ะ</p> <p>เอ๊ะ ม่อนคะ เมื่อสักครู่นี้ดูอะไรอยู่หรือคะดูคลิปการประกวด Miss & Mister, Miss Queen แล้วก็ Mrs. Deaf Thailand คิดถึงละสิ</p> <p>ม่อน : ใจครับคิดถึงมากเลยเพราะว่าตอนนั้นนะ ตอนที่ประกวดก็มีการทำกิจกรรมมีการฝึกด้วยกันรู้สึกสนุกมากเพราะได้ทำกับเพื่อน ๆ ด้วย</p> <p>แหม่ม : ว่าแต่พี่เองนี่ อยากรู้ว่าจะคะว่าตอนนั้นม่อนเองมีวิธีในการฝึกหรือว่าหาข้อมูลต่าง ๆ อย่างไรจากแหล่งไหนบ้างคะ</p> <p>ม่อน : ก็รู้จักวิธีการฝึกหลากหลายช่องทาง ทั้งที่ที่กองที่คอยสอนในการเดินแบบในการฝึกต่าง ๆ พอกลับบ้านไปนี่ก็ดูในทีวี เฟซบุ๊กดูคลิปต่าง ๆ ให้เข้าใจแล้วก็นำมาปรับใช้ พัฒนาตัวเองนั่นเอง</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เก่งมากนะนี่ คือดูทีวี ดูคลิปเลยใช้ใหม่ซึ่งจริง ๆ นี่ พี่คิดว่า การที่ม่อนได้ดูทีวีหรือว่าดู Youtube ดูคลิปต่าง ๆ นี่นะคะก็จะต้องมี Closed Captions หรือ CC ด้วยใช่ไหมคะ</p> <p>ม่อน : Closed Captions หรือ CC นี่มีประโยชน์สำหรับคนหูหนวกมาก ในการดูเฟซบุ๊กหรือดูคลิปต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ที่นั่นมาปรับใช้เป็นประโยชน์ ในการพัฒนาชีวิตนั่นเอง</p> <p>แหม่ม : แนนอนคะ และนี่นะคะก็คือเรื่องที่เรามาเรียนรู้กันในวันนี้ค่ะ ว่า Closed Captions หรือ CC นั้น มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพี่น้องชาวหูหนวกของเราอย่างไรบ้างแต่วันนี้นะคะ เรามี แขกรับเชิญพิเศษเลยละคะอยากรู้หรือเปล่าว่าเป็นใคร</p> <p>ม่อน : ใครกันครับนี่ ผมรู้จักหรือเปล่าอ้อ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : พี่นะคิดว่า ถ้าเจอเขาแล้วน่าจะรู้อย่างแน่นอนอ่ะถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปพบเขากันดีกว่าเขารออยู่ข้างในแล้ว ไป</p>
4	<p>ตีเอเอฟ เดินมาอย่างเท่ๆ ซ้ำๆ เก๊กหน้าหล่อมองกล้อง ค่อยๆ เดินซ้ำๆ มาหาพีธีกร</p> <p>พีธีกรทั้ง 2 คน แลกเปลี่ยนความเห็นกัน กับตี</p>	<p style="text-align: center;">...เสียงดนตรี...</p> <p>แห่ม่ม : เอ๊ะ อยู่ตรงไหนนะ เห็นบอกรอแถว ๆ นี้ อ้าว ตี อยู่ที่นี่ ๆ</p> <p>ตี : อ้าว พี่แห่ม่มหรือเปล่าครับ โอ๊ย สวัสดิ์นะครับ สวัสดิ์ครับ ๆ</p> <p>แห่ม่ม : สวัสดิ์ค๊ะ</p> <p>ตี : สบายดีไหมครับ</p> <p>แห่ม่ม : โอเค พี่ว่าเดินเข้าไป พี่ว่าเดินธรรมดาดีกว่า</p> <p>ตี : เพื่อเขาเอาไปทำแบบสโลว์เท่ ๆ- สวัสดิ์นะครับ ๆ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
5	<p>แห่ม่ม แลกเปลี่ยนความเห็นกับ ตีและม่อน</p> <p>ตีใส่ที่อุดหู ตีทำท่า ไม่ได้ยินอะไร</p>	<p>แห่ม่ม : เป็นอย่างไรคะม่อนคันทันหน้าคันทาตีใหม่คะนี่ พี่ตี วิวิศน์ ค่ะ</p> <p>ตี : ผม ตี วิวิศน์ นะครับ</p> <p>แห่ม่ม : พี่ว่าม่อนเองน่าจะคิงมีคำถามที่อยากจะถามคะใช้ไหมม่อนเองนี้ เขาก็เป็นแฟน คอยติดตามดูละครอยู่นะครับ</p> <p>ตี : พี่อยากจะถามน้องม่อน นิดหนึ่งนะครับว่าเวลาน้องม่อนดูละครที่พี่เล่นนั้นน้องม่อนดูละครอย่างไร ถึงจะเข้าใจที่พี่เล่นเพราะว่าอย่างน้องม่อนนี้สำหรับคนที่เขาหูนวก อาจจะเข้าใจตรง Subtitle หรือเปล่า</p> <p>ม่อน : ของม่อนนี้สำหรับ Subtitle ก็พอเข้าใจได้บ้างครับแต่ถ้าเกิดว่ามี Closed Captions นี้โอ้โฮ เข้าใจได้ชัดเจนเลย</p> <p>ตี : อ้อ เป็น Closed Captions</p> <p>แห่ม่ม : Closed Captions ใช้ค๊ะ</p> <p>ตี : เป็นอย่างไรครับ ช่วยอธิบายหน่อยครับพี่แห่ม่มครับ</p> <p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แห่ม่ม : แหม่ ภารกิจแรกนะคะ ทำท่าจะไม่ง่ายแล้วละคะกว่าจะตามหาภารกิจที่อยู่ในขวดซึ่งอยู่ในเรือต้องพายเรือกันอีกนะคะ ดูไม้พายของม่อนน่ารักมากส่วนพี่ตีของเราจะเห็นว่าเหนื่อยน่าดูนี้แค่ภารกิจแรกเท่านั้นเองนะคะเดี๋ยวเราไปติดตามดูคะว่าเขาจะทำภารกิจวันนี้ได้สำเร็จหรือไม่</p>
6	<p>ตี ม่อนมาหาพี่ข้าง พยายามสื่อสารว่า ไม้พายอยู่ที่ไหน / พี่ข้างบอกอยู่ตรงบ้านไม่ริมน้ำ / ตีพยายามหาจนเจอ ช่วยกับม่อนพายเรือไปเอาขวดภารกิจกลับมาอ่านโจทย์ ทำหน้าตะลึง กับม่อน</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p>
7	<p>แห่ม่มสื่อสารกับคนดู กราบพิกครึ่งจอ โจทย์ภารกิจ</p>	<p>แห่ม่ม : เจอโจทย์คงอึ้งไปเลยนะคะตี เพราะวันนี้เรามี 2 ภารกิจให้ทำ ค่ะ ภารกิจแรก ตามหาผัก 2 ชนิดตามโจทย์ของพี่ข้างภารกิจที่ 2 เร็ยรู้วิธีทำสมูทตี้จากคลิบ แล้วไปสื่อสารขอวัตถุดิบจากน้องที่คาเฟ่ แล้วมาทำ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		น้ำสมูทตี้ ให้ถูกต้องตามสูตรค่ะ โดยเรามีตัวช่วยให้คือ ตีสามารถเขียน ถาม - ตอบ ได้ 3 ครั้ง เขียนได้ครั้งละ 3 คำ ค่ะ
8	ตี ม่อน พยายามสื่อสารพี่ข้างว่าแจะ ให้เก็บผักอะไร พี่ข้างสื่อสารบอกขอ 2 อย่าง โหระพา ค่ะ (อาจใช้ตัวช่วยครั้งที่ 1) ตีพยายามสื่อสารว่า อยู่ที่ไหน พี่ข้างชี้ อยู่โน้นนนน	...ดนตรีประกอบ... แฮม่ม : ภารกิจแรกก็ไม่ง่ายนะคะ เหมือนพี่ข้างจะขอให้ตีไปหา โหระพา กับคะน้า แต่ไม่แน่ใจว่าตีจะจับใจความได้ไหม ต้องลุ้นกันดูค่ะ
จบเบรก 1		
9	ม่อน และ ตี พยายามหาแปลงผัก อาจเซ่หมุกให้หาผิดไปเจอเล้าไก่ ม่อน และ ตี เจอแปลงผักแล้ว สับสน เลยว่า อันไหน โหระพา กะเพรา หรือ ยี่หระ / อันไหนคะน้า กวางตุ้ง ม่อนอาจบอกว่า พี่ตี อันนี้ โหระพาแหละ ก่อนเข้าไปเจอพี่ข้าง ม่อน คุยภาษามือกับพี่แฮม่ม	...ดนตรีประกอบ... แฮม่ม : ภารกิจแรกก็ไม่ง่ายเลยนะคะ เพราะว่าพี่ข้างให้ตามหาใบ กะเพราแดง แล้วก็คะน้าคะ แต่ว่าเมื่อสักครูนี้นะคะ ตีเขาใช้ตัวช่วยไปครั้ง หนึ่งแล้วละคะคิดว่างานนี้ น่าจะง่ายขึ้นแล้วอย่างไรก็ตามนะคะ เราไป เอาใจช่วยพวกเขาทั้ง 2 คนกันดีกว่าคะม่อนคะ โหระพาให้พี่ฟังหน่อย เพราะเมื่อสักครูนี พี่เห็นทั้ง 2 คนตามหาผักที่แปลงผักกันมันยากง่าย อย่างไรคะอ้อ ตอนแรกนี่ ม่อนบอกว่าเจอกะเพราแล้วแต่ว่าพี่ตีเองบอกว่า มันไม่ใช่กะเพราอันนี้ อันนี้เป็นกะเพราขาวผมก็เลยไปตามพี่ตีครับและ ตอนนี้เก็บเรียบร้อยแล้วใช่ไหมคะอ้อ โอเค โหระพาตีโอเค ตอนนี้ทั้ง 2 คน นะคะก็เก็บผักได้ทั้ง 2 ชนิดตามโจทย์แล้วละคะจะถูกหรือว่าจะผิด เราไปพบคำตอบที่พี่ข้างกันเลยดีกว่าคะ
10	ภาพ ผักที่ตีเก็บมา พี่ข้างโชว์ว่า เก็บ คะน้ามาถูก 1 อย่าง ส่วนอีกอย่างผิด ทำท่า มือกากบาท	..ดนตรีประกอบ... แฮม่ม : และจากภารกิจแรกที่ผ่านไปแล้วยะคะก็ผ่านไปได้ด้วยดีคะ เพราะทั้ง 2 คนนะคะ สามารถตามหาผัก 2 ชนิดนั้นก็คือใบกะเพราแดง และคะน้าได้สำเร็จคะแต่อย่าเพิ่งดีใจไปนะคะเพราะว่าภารกิจที่ 2 นี้ ยากกว่าเดิมอีกคะทั้ง 2 คนนะคะ จะต้องเรียนรู้จากวิดีโอในการที่จะสอน ทำน้ำสมูทตี้และที่สำคัญนะคะไม่มีซับ
11	ม่อน และ ตี เปิดคลิปการทำสมูทตี้ แบบที่ไม่มี CC	...ดนตรีประกอบ...
12	แฮม่ม สื่อสารกับตี และม่อน (ตีอาจพยายามสื่อสารว่า จะต้องใช้ วัตถุดิบอะไร)	...ดนตรีประกอบ... แฮม่ม : ดูรู้เรื่องหรือเปล่า แล้วของม่อนละคะรู้สึกอย่างไรบ้างคะ ม่อน : พอดูไปปั๊บ ก็เห็นวัตถุดิบต่าง ๆ ซัดแต่ว่าบางที่ฟังที่อยู่ข้างในนี่มัน เป็นน้ำตาลหรือมันคืออะไร มันคือแป้งหรือเปล่าไม่แน่ใจ ผมไม่รู้เลยครับ ยิ่งปริมาณน้ำต่าง ๆ นี่ก็ไม่รู้เหมือนกัน

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม : เพราะว่าไม่มี Closed Captions หรือว่า CC ด้วยใช่ไหมคะโอ๊ย พี่แบบว่ารู้สึกสงสาร สงสารเพราะว่าฟังก็ไม่ได้ พูดก็ไม่ได้ ภาษามือก็ไม่รู้ นะคะเอาเป็นว่าตอนนี้คะ เดี่ยวทั้ง 2 คนนี้ ต้องทำภารกิจกันต่อคะคะ โดยการที่ไปตามหาวัตถุต่าง ๆ ในนี้แบบนี้คะแล้วมาดูกันคะว่า ทั้ง 2 คน จะสามารถหาวัตถุได้ถูกต้องหรือเปล่านั้นคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	<p>ตี กับม่อนพยายามช่วยกันสื่อสาร ถ้ามึงวัตถุที่ต้องใช้</p> <p>ตี กับม่อน นำวัตถุมาขังตวง ลองใส่ ตามขั้นตอน</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แห่ม : โอโฮ แห่มเท่าที่ดูนะ ทั้ง 2 คนนี้ก็พยายามที่จะสื่อสารกัน ด้วยท่าทางธรรมชาติกันน่าดูเลยนะคะเห็นได้ชัดเลยคะว่ามีปัญหาจริง ๆ เรามาเอาใจช่วยแล้วก็ลุ้นกันนะคะว่าทั้ง 2 คนนี้ ม่อนจะสามารถช่วยตีใน การทำภารกิจครั้งนี้ให้สำเร็จเอาวัตถุมาให้ครบได้หรือไม่คะ</p>
14	<p>แห่ม พูดกับกล้อง</p> <p>ตี ม่อน ลองชิมฝีมือตัวเอง</p>	<p>แห่ม : เอาละ ประมื่อในที่สุดนะคะสมุทที่อันนี้ก็เสร็จเรียบร้อยแล้วนะ คะอ้าว แล้วอย่างไร ใครเป็นคนกิน พี่เธอโอเค น่าจะรู้แล้วว่าใส่อะไรลง ไปเอาอย่างนี้ ตีเอาหูกได้เลยคะโอเค</p>
15	<p>แห่ม ตี ม่อน ดูคลิปที่มี แคปชั่น</p> <p>ตี เริ่มเข้าใจว่าส่วนผสมนั้นเป็นอะไร</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p>
16	<p>แห่มถามตี</p>	<p>แห่ม : อ้าว เป็นอย่างไรบ้างคะตี วันนี้ดูจากวิดีโอที่เฉลยแล้วนี่เห็นแล้ว ใช่ไหมคะว่า ที่ใส่ลงไปปริมาณต่าง ๆ นี้คืออะไรบ้าง</p> <p>ตี : ครับ ก็ตอนแรกผมคิดว่าแบบมันไม่ยากนะเพราะเราเห็นว่าอะไรมัน คืออะไรค่อนข้างชัดแต่ก็แค่มึนบางอย่างนะ แต่สุดท้ายก็ยังมีผิดไอ้ที่ตอน แรกเราคิดว่าเป็นเหมือนผง ๆ ที่เหมือนเป็นครีมเทียมนะสุดท้ายมันคือ ผงสมุทที่อะไรอย่างนี้ครับถ้าเกิดว่าเราไม่ได้ดูเฉลยเราก็ไม่รู้ถ้าเราไปทำ เองอาจจะทำผิดเยอะกว่านี้ก็ได้</p>
17	<p>แห่ม ม่อน สัมภาษณ์ความรู้สึก</p> <p>ตี หลังจากเอาที่อุดหูออกแล้ว</p>	<p>ม่อน : วันนี้ทดลองมาเป็นคนหูหนวกแล้วนี่แล้วได้เห็นความสำคัญของ Closed Captions มากขึ้นไหมครับพี่ตี</p> <p>ตี : โอโฮ มากขึ้นหลายเท่าตัวนะครับ เพราะว่าปกตินี้ผมก็ดูคือผมได้ยินไง ผมก็ไม่รู้สึกถึงความสำคัญของมันนะครับแต่ว่าพอวันนี้ที่แบบไม่ได้ยินนะ แล้วตอนที่ผมดูคลิปเวลาที่ผมไม่ได้ยินนะเออ มันอึดอัดนะ รู้สึกมันอึด อัดนะเราไม่รู้ว่าอะไรมันคืออะไรนะครับแต่พอมันมี Closed Captions นะอย่างที่คุณบอกมันทำให้มันเคลียร์ขึ้นเยอะเลยครับสำหรับคนที่ไม่ได้ยินนะ มันเป็นการ เขาเรียกว่าทดแทนกันได้พอสมควรเลยนะครับ</p>
18	<p>- พิธีกร สรุปรายการ</p>	<p>ม่อน : ก็อย่างที่เห็นสื่อที่หลากหลาย ทั้งทีวีรายการต่าง ๆ นะครับ อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก Youtube มีบริการ CC หรือ Closed Captions นี้ เพื่อให้นักหูหนวกเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกันเลยนะครับและวันนี้ นะครับ ผม ก็มีภาษามือจะมาสอนทุกคนนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ตี : อยากรู้ ๆ เมื่อกี้ทำมาตั้งนานแล้วครับเอาเป็นคำว่า น้ำผลไม้ปั่น ทำอย่างไร ช่วยสอนหน่อยครับ</p> <p>ม่อน : อ้อได้เลยครับ สบายมาก น้ำผลไม้ปั่น อีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกกันนะครับและในครั้งหน้ารายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จะพาคุณผู้ชมไปที่ไหนไปเรียนรู้เรื่องอะไรอย่าลืมกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : เยี่ยมเลยคะ และที่สำคัญนะคะ ถ้าเกิดว่าคุณผู้ชมท่านใดมีคำแนะนำติชมก็สามารถเป็นเพื่อนกับพวกเราได้นะคะที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D หรือว่าถ้าอยากจะชมย้อนหลังนะคะก็สามารถดูได้ที่ช่อง Youtube รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้คะโอ้โฮ วันนี้สนุกมาก ๆ เลยคะวันนี้ทั้งแหม่มเอง ตี และม่อนนะคะต้องขอตัวลากันไปก่อนคะและพบกันใหม่คะ สวัสดีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
19	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 12 : “พรรณนา” (PANNANA) เสียงบรรยายภาพในโลกภาพยนตร์
 เนื้อหารายการ : นวัตกรรมและแนวโน้มการพัฒนาบริการเสียงบรรยายภาพ ทั้งในกิจการโทรทัศน์และ
 สื่อโสตทัศนอื่น – เปิดแนวคิดและวิธีการทำ Application พรรณนา ที่ช่วยให้คน
 พิการทางการเห็นสามารถเข้าถึงภาพยนตร์
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ท็อปพี
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : น้องไอซ์ / น้องเดียว (คนตาบอดที่ชอบดูหนัง)

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- พิธีกรไหว้ทักทายผู้ชม</p> <p>- ขึ้นภาพแฟนเพจ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์D</p> <p>- ขึ้นภาพความคิดเห็นของแฟนรายการ</p>	<p>...เสียงดนตรี...</p> <p>พูดพร้อมกัน : สวัสดีค่ะ/ครับ ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ</p> <p>พูดพร้อมกัน : เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>หม่อม : รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะจะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระค่ะ</p> <p>ท็อปพี : เพื่อเราจะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับพี่หม่อมครับ พี่หม่อมรู้ไหมครับว่าตอนนี้ครับ รายการของเราครับพี่หม่อมมีคนติดตามมากเลยครับพี่หม่อมโดยเฉพาะเพื่อน ๆ คนตาบอดของท็อปพีครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : ฐิติคะ หม่อมนี่แอบเข้าไปเช็ค Rating ใน Facebook Fanpage ของรายการเป็นประจำเลยคะ</p> <p>ท็อปพี : อ้อ จริงเหรอครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : ใช่ แล้วก็คนดูหลายคนเลยนะคะ ที่ส่งความคิดเห็น แล้วก็ส่งกำลังใจมามากมายกองเลยคะนอกเหนือจากส่งกำลังใจนะคะก็ยังมีแฟนรายการบางคนนี่ สงสัยเกี่ยวกับโลกของคนตาบอด นี่ พี่คัดเลือกคำถามมาจากท่านหนึ่งคะ</p> <p>ท็อปพี : อ้อ โอเคครับ</p> <p>หม่อม : เดี่ยวจะอ่านให้ฟังนะคะ</p> <p>ท็อปพี : ได้ครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : นี่พกดิตตัวตลอดเวลาเลยนะ</p> <p>ท็อปพี : จริงหรอเนี่ย</p> <p>หม่อม : ใช่ ตั้งใจมาอ่านให้ฟังเลย</p> <p>อ้าว จดหมายจากแฟนรายการของเราะคะ</p> <p>ท็อปพี : พี่หม่อมครับ เป็นคำถามที่น่าสนใจมากครับพี่หม่อม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม</p> <p>- แหม่มและท็อฟฟี่เดินออกจากฉากไป</p>	<p>คือจริง ๆ แล้วครับพี่แหม่ม ถ้าเป็นภาพยนตร์น่าจะครับค่อนข้างจะลำบากสำหรับคนตาบอดหน่อยครับเพราะว่ามันไม่ได้มีแบบเสียงบรรยายภาพอะไรขนาดนั้นให้กับเราไม่เหมือนแบบรายการโทรทัศน์อย่างนี้ครับที่มันจะมีบทพูดอะไอย่างนี้ที่เราสามารถเข้าใจได้อะไอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ แล้วอย่างนี้คนตาบอดเขาจะดูหนังกันอย่างไรละคะเอาอย่างนี้พี่แหม่มถ้าฟังจากท็อฟฟี่คนเดียวน่าจะจะได้แค่มุมมองของท็อฟฟี่เนอะถ้าอย่างนั้นครับ วันนี้ท็อฟฟี่นัดเพื่อนไว้แต่ว่าความพิเศษของเพื่อนที่ท็อฟฟี่นัดไว้จะครับพี่แหม่มคือเขาชอบดูหนังมาก ๆ ถ้าอย่างนั้นวันนี้จะพาพี่แหม่มไปเจอเขากัน</p> <p>แหม่ม : แหม ท็อฟฟี่เพื่อนเยอะนะคะเรา</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ เยอะมากพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเค ถ้าอย่างนั้น</p> <p>ท็อฟฟี่ : เดี่ยวเราไปกันเลยนะ</p> <p>แหม่ม : เดี่ยวเราไปพบกันเลยดีกว่าคะ</p>
3	<p>- Inrs ทั้งสองเดินอยู่ในมหาวิทยาลัย (พากันเดินไปหาเพื่อนของท็อฟฟี่)</p>	<p>...เสียงดนตรี...</p>
4	<p>- แหม่มและท็อฟฟี่เดินเข้ามายังห้องที่นัดหมายกับไอซ์ และเดี่ยว</p>	<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : สวัสดีครับ/ค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : สวัสดีครับพี่ไอซ์ น้องเดี่ยวครับ</p> <p>ไอซ์ : สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : นี่พี่แหม่มนะคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ชื่อท็อฟฟี่ครับ</p> <p>แหม่ม : ยินดีมาก ๆ ที่ได้เจอกับพวกเราในวันนี้</p> <p>ทั้งน้องไอซ์และน้องเดี่ยวเลย</p> <p>เดี่ยว : ค่ะ หนูก็ยินดีมาก ไม่ได้เจอกับท็อฟฟี่มา นานจะ 1 2 3 4 10 ปีแล้วมั้งคะ</p> <p>แหม่ม : เาเป็นว่า วันนี้เจอกันแล้ว อยากจะให้แนะนำตัวกันสักหน่อยคะ</p> <p>ทั้งน้องไอซ์และน้องเดี่ยวคะเริ่มจากน้องไอซ์ก่อนก็ได้คะ</p> <p>ไอซ์ : ครับ สวัสดีครับ ชื่อ ถามวัต สุทธิพงศ์ นะครับ</p> <p>ชื่อเล่นชื่อไอซ์ครับก็เพิ่งจบจากนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชครับน้องเดี่ยวเลยคะ</p> <p>เดี่ยว : สวัสดีค่ะ ปภาวดี เอี่ยมกิจ น้องเดี่ยวนะคะตอนนี้เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพ ค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
5	- Pack Shot ไอซ์ และ เดียว (แบบแยกซีน)	...เสียงดนตรี...
6	- แหม่ม ท็อฟฟี่ และไอซ์และเดี่ยว (เลโคชั่นเดิม)	<p>ท็อฟฟี่ : เอาอย่างนี้ครับพี่แหม่มไหน ๆ น้องเขาก็มากันแล้วครับพี่แหม่ม พี่แหม่มสงสัยอะไรพี่แหม่มถามเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>โกธอะไรพี่หรือเปล่า</p> <p>แหม่ม : ได้ พี่มีข้อสงสัยเยอะมาก ๆ เลย</p> <p>ท็อฟฟี่ : เชิญครับเพราะว่าเมื่อสักครู่เราได้คุยกันว่าคนตาบอดนี้ เวลาเขาดูหนังเขาดูอย่างไรแล้วอะไรที่ทำให้เขาเข้าถึงอารมณ์สในการดูหนังนะคะ แต่ว่าก่อนอื่นเลยนี่พี่ขอถามทั้งสองคนก่อนดีกว่าว่าชอบหนังประเภทไหน ชอบแนวอะไรคะ</p> <p>ไอซ์ : ตัวไอซ์เองนะครับ เป็นคนที่ชอบหนังรักโรแมนติกอะไรมาถนัด</p> <p>เดี่ยว : สำหรับน้องเดี่ยวเองนะคะ ก็ชอบแนวสยองขวัญคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ พูดถึง Imaginary พี่ก็คิดต่อเลยคะว่า พี่เห็นภาพก็จะแบบ อัย พระเอกนางเอกกำลังจะจับมือกันแล้วอัย ฉันทริยมฟินแล้ว ฟินจิกหมอนจิงหะวะที่พี่จะมาแล้ว ทีม ทีม ทีม แล้วตั้งเข้ามาอย่างนี้ เราก็กลัวใจ แต่ว่าสำหรับน้อง ๆ คนตาบอดอย่างนี้ อะไรทำให้เขาสามารถที่จะเข้าถึงความรู้สึกหรือตัวบทของหนังได้คือไอซ์ว่าในมุมของหนังรักโรแมนติกนะ</p> <p>ไอซ์ : มันจะเสียงนะครับเสียงมันจะบอกเลยนะว่าแบบดนตรีแบบนี้มันจะไปไหนมากไหนหรือว่าบางทีนะครับ แค่การพูดของตัวละครแค่พูดไม่กี่คำเรารู้แล้วว่าเขาไปไหนถึงไหนกันประมาณนี้</p> <p>เดี่ยว : สำหรับหนังสยองขวัญนะคะคือรอบแรกมันก็อาจจะดูไม่รู้เรื่องนะคะอ๊ะ อ๊ะอะไร พี่มาตอนไหนอะไรอย่างนี้คะมันก็อาจจะใช้เวลานิดหนึ่ง แต่ว่าพอเราเริ่มเข้าใจเนื้อเรื่องเราก็จะรู้สึกสัมผัสได้เมื่อมีเสียงซาวด์เอฟเฟกต์ต่าง ๆ คะ</p> <p>แหม่ม : อ้อมันก็จะส่งให้เรา รู้สึกอินไปกับหนังเรื่องนั้นนะคะก็ถือว่าทั้งสองคนนี่ ชอบดูหนังจริง ๆ นะคะนี่เอาเป็นว่าวันนี้คะ มารายการพี่ทั้งทีนะคะไม่ปล่อยให้มาพูดคุยแค่เรื่องหนังธรรมดาอย่างนี้หรอก มันไม่ได้วันนี้พี่มีเกมให้เล่น เพื่อวัดว่าทั้งสองคนเป็นนักดูหนังตัวจริงเสียงจริงคะ</p>
7	- กราฟิกอธิบายกติกา (มีภาษามือ)	<p>--- เสียงดนตรี ---</p> <p>แหม่ม : เกมทายหนังจากเสียงทางรายการจะมีประโยคเด็ดจากภาพยนตร์ตั้งมาให้แก่รับเชิญของเราฟังหลังจากฟังเสร็จแล้ว เราจะมีเวลาให้ทั้งสองคน 10 วินาทีในการตอบชื่อหนังให้ถูกต้อง หากตอบถูก 4 เรื่องจะถือว่าเป็นนักดูหนังตัวจริงเสียงจริงคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
8	- เปลี่ยนมุมเล่นเกม ผู้เล่นยืนฝั่งนี้ พิธีกรยืนฝั่งนี้	<p style="text-align: center;">--- เสียงดนตรี ---</p> <p>เป็นอย่างไรกันบ้างคะ หลังจากที่ฟังกติกากันไปแล้วคิดว่าทำได้หรือไม่ได้คะ</p> <p>ไอซ์ : ทำได้ครับ</p> <p>เดีย : แน่นอนคะ</p> <p>แฮม : โอโฮ มันใจมาก ๆ ถ้าพร้อมแล้วนะคะ เราไปเริ่มกันที่คลิปแรกกันเลยคะ เริ่มได้คะ</p>
9	<p>- แฮม ท็อฟฟี่ ไอซ์ และเดีย นั่งมองจอภาพ ใส่หูฟัง นั่งฟังภาพยนตร์บนจอใหญ่</p> <p>- Ins. มีોકดใช้งานแอปพลิเคชัน</p> <p>- Ins. ทั้งหมดนั่งดูหนังด้วยกัน เน้นที่แฮมพยักหน้าเข้าใจ บลาๆ</p>	<p style="text-align: center;">เสียงตามบรรยากาศจริง</p> <p style="text-align: center;">ไอซ์และเดียทนายชื่อภาพยนตร์จากเสียงที่ได้ยิน</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
10	- ไอซ์ และเดีย ทายภารกิจถูกหมด	<p style="text-align: center;">เสียงตามบรรยากาศจริง</p> <p style="text-align: center;">ไอซ์และเดียทนายชื่อภาพยนตร์จากเสียงที่ได้ยิน (ต่อ)</p> <p>แฮม : ทายถูกหมดเลย ดังนั้นเราจะถือว่าภารกิจนี้ผ่านคะ</p> <p>ไอโฮ : นี่คือแค่ได้ยินเสียงแสดงว่าดูหนังไทยเกือบทุกเรื่องเลยหรือเปล่านั้นคะ</p> <p>คือจะบอกก่อนว่าตอนแรกนะตั้งกติกาเอาไว้คะ ยังคิดเลยว่า เอ๊ะ จะทำได้หรือเปล่า เพราะว่าคือแค่ฟังเสียงเองจากหนัง มันก็ไม่ได้มี AD ในการบรรยายอะไรทั้งสิ้น คือกลัวว่าจะไม่รู้ด้วยซ้ำ</p> <p>ท็อฟฟี่ : คนตาบอดนะครับเขาจะใช้หูในการรับสื่อค่อนข้างเยอะแปลว่าในการฟังของเราะครับ เราจะฟังเสียงของตัวเองว่าตัวละครนี่คือใคร เสียงเป็นใครเพื่อให้เรารู้ว่าในคาแรกเตอร์เขามันคือเรื่องอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>ที่แฮมเมื่อสักครู่จะครับที่แฮมเราก็เห็นว่าแต่ละเรื่องตัวละครเราฟังเสียงออก อ้อ คนนี้เล่นเรื่องนี้คนนี้บคนนี้ มันทำให้เราจินตนาการออกว่าเขานะ มันมาจากเรื่องอะไรประโยคอันนี้มันมาจากตอนไหน อย่างนี้ครับที่แฮม</p> <p>แฮม : อืม เป็นอย่างนี้เองเอ๊ะ แล้วปัจจุบันนี้มันมีอะไรที่อำนวยความสะดวกในการดูหนังเพิ่มมากขึ้นไหมคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท็อฟฟี่ : ในตัวดูหนังนะครับ ที่เราจะเห็นก็คือเป็นตัว AD ครับที่มันมีเกี่ยวกับเสียงบรรยายภาพในสื่อต่าง ๆ ที่เราจะเห็นอย่างนี้ครับพี่แหม่ม หรือว่าตัวของแอปพลิเคชันเองนะครับที่ของ Pannana ที่เขาจะมีแอปพลิเคชันที่เขาอธิบายหรือบรรยายเกี่ยวกับเรื่องหนังต่าง ๆ ให้เราได้รับชมอรรถรสเหมือนกับคนทั่วไปอย่างนี้ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : มันเป็นอย่างไรละคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ถ้าอย่างนี้พี่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยววันนี้ท็อฟฟี่จะพาพี่แหม่มครับไปลองใช้แอปพลิเคชัน Pannana กันแต่ว่าจะลองให้พี่แหม่มปิดตา</p> <p>แหม่ม : เอาพี่มาปิดตา</p> <p>เดี๋ยว : ใช้แล้วลองใช้แอปพลิเคชัน Pannana ของพวกเราดูว่าแอป Pannana ที่มีเสียงบรรยายภาพที่พวกเราใช้กันอยู่นี้ มันเป็นอย่างไรอ้าว อย่างนั้นพี่แหม่มครับ พร้อมหรือยังครับโอเค พร้อม ได้เลย จัดมาเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">--- แหม่มฟังเสียงจากแอปพลิเคชัน Pannana ---</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้าว พี่แหม่มครับ เป็นอย่างไรบ้างครับเมื่อกี้ใช้แอป Pannana ในการฟังแล้วความรู้สึกเป็นอย่างไรบ้างครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เออ เข้าใจแล้วว่าคนตาบอดน่าจะดูหนังอย่างไรเพราะว่าจริง ๆ แล้วหนังเรื่องนี้พี่ก็เคยดูเคยดูมาก่อน แต่ที่เราไม่ได้จับจุดหรือสังเกต ก็ดูไปปกติตั้งแต่พอคราวนี้โดนปิดตามีแมสก์ปิดหน้าอีกต่างหาก ก็คือยิ่งต้องใช้สมาธิในการฟังให้ละเอียดมากยิ่งขึ้นว่าตัวละครแต่ละตัวเขาทำอะไรอยู่ลำดับเป็นอย่างไร บริบทคืออะไรทำไมมันถึงฆ่า ทำไมเขาถึงทำแบบนี้คือต้องยิ่งตั้งใจฟังมากขึ้นแล้วเรารู้สึกว่าอยากรู้เลยใครทำแบบนี้เนะ มันดีมาก</p> <p>ท็อฟฟี่ : เมื่อทุกคนอยากรู้อย่างนี้นะครับท็อฟฟี่จะโทรหาคนทำแอปให้ตอนนี้เลยครับทุกคน รู้จักเขา ๆ แต่ว่าคือตอนนี้เขาอยู่ต่างประเทศนะครับพี่แหม่มเอาอย่างไรดีครับ อ้าว ถ้าเราไปหาเขาไม่ได้</p> <p>แหม่ม : อย่างนั้นเราวิดีโอคอลไปหาเขาเลยคะ</p>
12	- ทั้งสี่นั่ง Talk กันที่เบาะนั่งโรงหนัง	<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>คุณโบ : สวัสดีค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : สวัสดีครับคุณโบ ท็อฟฟี่ครับ</p> <p>คุณโบ : สวัสดีค่ะท็อฟฟี่</p> <p>แหม่ม : ค่ะตอนนี้คะนอกจากท็อฟฟี่ที่นั่งอยู่ข้างแหม่มแล้วนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- เปลี่ยนมุมมองพิธีกรและแขกรับเชิญวิดีโอคอลกับคุณโบว์</p> <p>- แสดงภาพ 2 จอ คุณโบว์/แหม่มและทุกคน</p>	<p>ก็มีน้องไอชนะคะ แล้วก็น้องเดียรร่วมอยู่ในรายการนี้ด้วยคะเมื่อสักครู่นี้นะคะ ก็คือทั้งสามคนนี้ได้ชวนให้แหม่มลองปิดตาแล้วก็ดูหนังโดยที่จะใช้แอปพลิเคชันของ Pannana ซึ่งแหม่มรู้สึกว่ายอ้ย ดีมากนะคือบอกรายละเอียดแล้วก็บรรยายได้ดีมากเลยเลยสงสัยว่าแอปพลิเคชัน Pannana นี้จะมีฟังก์ชันอย่างไรบ้างแล้วเกิดขึ้นมาได้ยังไงคะ</p> <p>คุณโบ : ถ้าพูดถึงการทำงานของแอปพลิเคชัน Pannana เลยนะคะ มันก็คือการที่เราเนี่ย ให้แอปพลิเคชันนี้ฟังเสียงของมีเดียของคนแทนต์ เนื้อหาที่เรากำลังเกิดขึ้นอยู่ ดูอยู่ไม่ว่าจะเป็นในโรงหนัง หรือว่าจะเป็นทีวีที่บ้านไม่ว่าจะเล่นจากคอมพิวเตอร์หรืออะไรก็ตามนะคะมันจะฟังเสียงเหล่านั้นแล้วมันก็จะส่งเสียงตัวนี้คะขึ้นไปเทียบกับตัว Cloud Database คะว่าเสียงที่กำลังเล่นอยู่ขณะนี้ที่แอปได้ยินอยู่ขณะนี้คะมันเป็นคอนเทนต์อะไร มันเป็นเรื่องอะไร อยู่ช่วงวินาทีที่เท่าไรนะคะตัวแอปคะ มันก็จะเปิดเล่นเสียงบรรยายที่เราทำล่วงหน้าไว้ก่อนในแอปพลิเคชันแล้วนี้ให้ตรงกับช่วงเวลาของหนังที่กำลังฉายอยู่พอดีเลย อันนี้คือลักษณะของ ฟังก์ชัน Pannana คือเราเชื่อว่าจริง ๆ แล้วมันไม่มีหรือบอกว่าคนพิการนะมันมีแต่สิ่งแวดล้อมที่ทำให้คนคนหนึ่งนี้เป็นคนพิการถ้าสิ่งแวดล้อมมันถูกออกแบบให้เหมาะสมหรือมันมีตัวช่วยที่เหมาะสมนี้คะข้อจำกัดของความพิการเหล่านั้นมันก็หายไปเหมือนกับที่เรามาดูหนังกันนี่คือคนตาบอดมองไม่เห็นในส่วนที่มันไม่มีคือการพูดคุยหรืออะไรอยู่ใช้หมคะเราก็เอาตัวช่วยคือเสียงบรรยายภาพ ทำให้มันสามารถถือติดตัวไปไหนมาไหนได้ง่าย ๆ แค่นี้เขาก็สามารถอยู่กับเรา ดูหนังกับคนทั่ว ๆ ไป คนตาดีคนอื่น ๆ ได้แบบอย่างสนุกสนานกับเราในความสนุกที่เท่า ๆ กัน</p> <p>แหม่ม : อืม ซึ่งจริง ๆ แล้วมันเป็นสิทธิที่มนุษย์ทุกคนพึงมีในการเข้าถึงในสิ่งที่เราต้องการนะคะเป็นอย่างไงบ้างคะทั้งสองคน จากที่ได้ฟังมา</p> <p>ไอซ์ : รู้สึกแบบตื่นเต้นมาก ๆ เลยครับที่ได้รู้ว่า อ้าว จริง ๆ แล้วคนไทยทำ</p> <p>เดีย : ต้องขอบคุณพี่โบกับพี่ ๆ ทีมงานนะคะเพราะว่าคือพวกเรา ก็อยากไปดูหนังกับเพื่อน ๆ อยากเข้าโรงหนังแล้วดูหนังรู้เรื่องไม่ใช่เป็นฉาก Music มา เราก็ เอ๊ะ อะไร คืออะไร ภาพอะไรอะไรอย่างนี้คะช่วงแรก ๆ ที่เราทำนะคะที่เราได้พาเพื่อน ๆ ผู้การไปดูหนังด้วยกัน มันมีความ Amazing มาก แล้วก็มีความประทับใจมาก ๆ ในหลาย ๆ สิ่ง เช่นแบบเราดูหนังไปด้วยกันนะพอตอนที่เราริมร้องไห้</p> <p>โบ : ใช่ มันเป็นโมเมนต์ที่เรารู้สึกว่าเฮ้ย เรากับเขานะ สัมผัสทุกอย่างได้เท่ากันแล้วนะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เหม่ม : คือวันนี้รู้สึกแบบรู้สึกเป็นเกียรติมาก ๆ ที่ได้คุยกับคุณโบ ผู้ที่ก่อตั้งแล้วก็ทำแอปพลิเคชันนี้ขึ้นมาคือไม่ว่าโลกเราจะหมุนเร็วไปแค่ไหนเทคโนโลยีจะใหม่สักเพียงใดแต่ถ้าขาดความเข้าใจเราก็จะไม่สามารถเข้าถึงและเชื่อมต่อโลกของทุกคนได้ขอขอบคุณที่เปลี่ยนสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ค่ะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ขอขอบคุณมากค่ะครับ</p> <p>คุณโบ : สวัสดี ขอขอบคุณพีไอซ์ พี่เดี่ยวด้วยนะคะ</p> <p>เหม่ม : จริง ๆ วันนี้ได้คำตอบแล้วก็กระจ่างในหลายเรื่องมากเลยคะ แต่พี่ก็ยังมีข้อสงสัยอีกอย่างหนึ่งคะ เรามีแอปพลิเคชันที่มีเสียงบรรยายแทนภาพหรือ AD แล้วนะคะในการที่จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ได้รรถรสมากยิ่งขึ้นแต่ว่าก่อนหน้านี้จะมีแอปนี้ละคะเราดูหนังกันอย่างไรละคะ</p> <p>เดี่ยว : ลากเพื่อนค่ะเสาร์อาทิตย์ไหน เพื่อนคนไหนว่างก็ลากเพื่อนเข้าโรงหนังไปกับเราต่อให้เขาไม่ยอมไปเขาก็ต้องพาเราไปเพราะเราอยากดูหนังเรื่องนี้แต่เอาจริง ๆ นะคะ คือสำหรับหนูนะหนูไม่เคยได้เข้าโรงหนังเลย เพราะว่าหนูรู้สึกว่าหนูนะ คือด้วยความที่เมื่อก่อนหนูจะอยู่โรงเรียนประจำแล้วก็กลับบ้านผู้ปกครองก็ไม่สามารถที่จะพาไปดูได้ เพราะฉะนั้นหนังเรื่องอะไรก็ตามแต่ที่มันฉายตามโรงภาพยนตร์นะ หนูไม่เคยได้ดูเลยจริง ๆ ค่ะ</p> <p>ไอซ์ : แต่ผิดกับไอซ์นะ ไอซ์คือเป็นคนที่เราอยู่กับบ้านเราอยู่กับพ่อกับแม่เนอะ เขาก็จะแบบว่ามีกิจกรรมวันอาทิตย์นี้ครับพาไปโรงภาพยนตร์ อยู่เสมออย่างน้อย ๆ ก็ 2 เดือนครั้งอะไรประมาณนี้ครับเราก็จะมีความแบบว่าได้รับเสียงกระซิบแบบว่ามันเป็นฉากแบบนี้แล้วนะอะไรแบบนี้ครับ อยู่เสมอ ๆ แต่พอโตมานี้ ไอ้โมเมนต์แบบนี้มันก็หายไปแล้วนะ มันก็เลยต้องทำให้แบบว่าถ้าเกิดอยากดูจริง ๆ ก็คือแบบต้องแบบว่า ต้องดูของตัวเองนะเนอะอะไรประมาณนี้</p> <p>ทีออฟ : จริง ๆ สำคัญนะพี่เหม่มเพราะว่าแต่ก่อนมันไม่มีเสียงบรรยายภาพอะไรอย่างนี้เพราะว่าคนในครอบครัวหรือว่าเพื่อนนะครับค่อนข้างสำคัญกับเรามากเพราะว่าหนังนะครับ มันเล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพค่อนข้างเยอะ แต่ถ้าไม่มีคนบรรยายให้เราเลยนะเราจะไม่รู้เลย นึกออกไหมพี่เหม่ม อะไรอย่างนี้ครับแต่ก่อนวิธีรอดคือเพื่อนเป็น AD ให้เราเขาเป็น AD ให้เราอะไรอย่างนี้แทนอย่างนี้พี่เหม่มใช้ จะเป็นรูปแบบนั้นไปครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้าว ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วนะคะเราพูดถึงอุปสรรคปัญหาในการเข้าถึงสื่อในการดูหนังแล้วนะคะอยากฝากอะไรถึงผู้ผลิตภาพยนตร์และผู้จัดของเมืองไทยบ้างคะ เชิญเลยคะ</p> <p>เดี่ยว : คือสิ่งแรกที่หนูอยากจะบอกกับผู้จัด ผู้ประพันธ์ รวมถึงผู้ผลิตหนังละคร ภาพยนตร์นะคะไม่ใช่แค่บุคคลที่มีสายตาคติที่ชื่นชอบในผลงานของทุกท่านนะคะพวกเราเอง ผู้พิการทุกประเภทนะคะ ก็มีความติดตามเป็น Fc ของทุกท่านเช่นเดียวกันนะคะแต่บางเรื่องพวกเรอาจจะเข้าไม่ถึงนะคะโดยเฉพาะในส่วนของผู้จัดที่จำเป็นต้องดูในโรงถ้าทุกท่านให้ความอนุเคราะห์นะคะให้หนังหรือละครเหล่านั้นให้พวกเราทำเป็น AD นี้รับรองคะ รับรองว่า Rating พุ่งแน่นอนคะ</p> <p>ไอซ์ : เห็นด้วยกับเดี่ยวจริง ๆ นะคะรับเพราะว่ามันเป็นสิ่งที่อย่างตัวไอซ์เองนี่ไอซ์เป็นคนชื่นชอบในเรื่องของศิลปะอยู่แล้วอะไรประมาณนี้ไม่ว่าจะแขนงใด ๆ ถ้าเกิดเราได้มีส่วนร่วมในการเข้าถึงอย่างนี้ครับ มันก็จะเป็นอะไรที่แบบว่า เฮ้ยเรา เหมือนเราได้อยู่ร่วมกันกับทุก ๆ คน</p> <p>ท็อปพี : แล้วสำคัญคือเราอยากให้ เอ่อ...โรงหนังครับ หรือที่ต่าง ๆ ครับ สามารถให้คนพิการทุกประเภทนะคะรับสามารถเข้าถึงพื้นที่ตรงนั้นได้ เพราะเรารู้สึกว่าถ้าเขาสามารถเข้าถึงพื้นที่ต่าง ๆ ที่มันสามารถออกแบบมาเพื่อเขาอย่างนี้ครับพีแหม่มเขาก็สามารถที่จะไปไหนไปได้ด้วยตัวเอง เพราะสุดท้ายครับ เรามองว่าทุกคนก็อยากใช้ชีวิต ไม่อยากพึ่งพาใครเนอะ ถ้าพื้นที่ต่าง ๆ มันออกแบบมาเพื่อเขาแล้วรู้สึกว่าคุณทั่วไปก็จะรู้จักคนพิการมากขึ้นหรือว่าเราจะมองความพิการเป็นเรื่องปกติอะไรอย่างนี้ครับ ใช่</p> <p>แหม่ม : อันนี้พีเห็นด้วยอย่างยิ่งนะคะแล้วก็ขออนุญาตยกคำพูดของคุณโบเมื่อสักครู่มาว่าความพิการนั้นจะไม่มีเลยคะความพิการนั้นเกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราทำให้เราไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้นมาร่วมกันทำให้ความเท่าเทียม เกิดขึ้นมาจากความเข้าใจแล้วจะเข้าถึงได้จริงวันนี้ขอบคุณน้องไอซ์ น้องเดี่ยวนะคะที่มาร่วมพูดคุยแล้วก็มาร่วมทำกิจกรรมกับรายการของเราวันนี้โอกาสหน้าเชิญใหม่ะคะ วันนี้ขอบคุณมากคะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ขอบคุณคะ/ครับและเหมือนเช่นเคยนะคะก่อนที่จะจากกันไปในวันนี้นะคะเรามีภาษามือจากน้องม่อนนะคะที่จะมาฝากให้คุณผู้ชมได้รับชมกันและได้ฝึกกัน ไปดูกันเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
13	- VTR ม่อนสอนภาษามือ	ม่อน : สวัสดีครับคุณผู้ชมวันนี้ครับ ผมก็มีภาษามือมาสอนกันครับถ้าจะชวนคนหูหนวกให้ไปดูหนังให้ชวนแบบนี้ครับอย่าลืมฝึกตามกันนะครับ
14	แหม่ม ท็อปพีสรุปจบรายการ	ท็อปพี : ถ้าใครมีคำแนะนำหรืออยากให้กำลังใจเรานะครับสามารถติดต่อเรามาได้ครับที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D นะครับหรือสามารถดูย้อนหลังได้แล้วครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ แหม่ม : ไข่แล้วละค่ะ และสำหรับวันนี้ เวลาของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D หมดลงแล้วค่ะสัปดาห์หน้าเราจะพาไปเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรนั้นต้องติดตามรับชมกันนะคะสำหรับวันนี้แหม่ม ท็อปพี ไอซ์ และน้องเดี่ยวต้องขอลากันไปก่อนค่ะ สวัสดีค่ะ บ้ายบาย [เสียงดนตรี]
15	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 13 : เสียงเพลงในโลกเงียบ
 เนื้อหารายการ : การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้
 บริการและสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (ตอนที่ 1)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : นุชรินทร์ รัญญะวิทย์ ล่ามภาษามือ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- ม่อนยื่นมองไอแพดพร้อมทำท่าเพลง “รักเธอ 24 ชั่วโมง”(เพลงของแกงส้ม The Star8 ช่องวัน) ตามวิดีโอในยูทูป</p> <p>- แหม่มเดินมาจับที่ด้านหลังของม่อน</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เพลง) ไม่ขอพลาดสักวินาทีที่ฉันทายใจ ก็ไม่คิดเพื่อใจให้คนไหน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ม่อน ทำอะไรคะ กำลังดูเพลง ฟังเพลงภาษามือหรือคะ ฟังภาษามือเพลงหรือคะ อ้อใช่ แต่ว่าพี่ไม่ต้องงงไปนะครับ เพราะว่าไม่ได้ยินก็จริง แต่ว่าเพลงนี้มีภาษามือ ก็เลยลองซ้อมดู อ้าว ๆ เดี่ยวพี่ลองดูรักเธอ อ้อ รักเธอคนนี้ 24 ชั่วโมงเข้าสายบายเย็นก็ I Love You เหมือนเลยละคะแต่เรามาทักทายคุณผู้ชมสักหน่อย ดีไหมคะ โอเคคะ สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ม่อน : เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ ใช่แล้วละคะ เอ๊ะ เมื่อสักครู่นี้ เห็นม่อนทำท่าฟังภาษามือเพลงอยู่ใช่ไหมคะ แสดงว่าก็ต้องชอบเพลงสิคะ</p> <p>ม่อน : ใช่แล้ว ม่อนนี่ชอบเพลงมากเลยนะครับแล้วก็เพลงที่มีภาษามือนี่ก็ฟังด้วยฟังภาษามือจากเพลงใช่ไหม เอ๊ะ พี่นี่คิดอะไรดี ๆ ออกแล้วละเดี๋ยววันนี้ พี่จะพาม่อนไปดูคอนเสิร์ตกันคะ ดีไหม</p> <p>ม่อน : แต่จะไปได้อย่างไร ไปก็ฟังไม่ได้ ไม่สนุกหรือ แหม เรื่องนั้นนะไม่ใช่ปัญหาหรือคะ พี่นะคะ รับรองว่า พี่จะพาไปดูคอนเสิร์ตนี้ที่ทั้งสนุกและม่อนเองนี่</p> <p>ม่อน : ดูรู้เรื่องอย่างแน่นอนเลย การันตีเลยใช่ โอ้โฮ ใจเต้น ตื่นเต้นมากเลยนะโอเค อย่างนั้นตามพี่มาเลยคะ ไป</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p> <p>- หน้าจอทีวีปรากฏภาพเพลงต่างอยเวอร์ชัน Live คอนเสิร์ตของจินตรา</p>	<p style="text-align: center;">(เพลง) ต่างอย</p> <p>แหม่ม : เย่ และนี่นะคะก็คือ พี่นุช ล่ามภาษามือคนเก่งของเรานั่นเอง ค่ะไหน ให้พี่นุชนะคะ แนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยค่ะ สวัสดีค่ะ ชื่อ นุชรินทร์ รัญญะวิทย์ นะคะ เป็นล่ามภาษามือค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : และสำหรับเพลงที่จบไปแล้วนะคะ นั่นก็คือเพลงต่างอย ของพี่จินตรา พูนลาภ นั่นเองค่ะ โอ้โฮ เป็นเพลงที่ดังมาก ๆ เลยนะคะ เป็นอย่างไรบ้างคะม่อน สนุกไหม ม่อนตอบว่าสนุกครับ เมื่อก่อนนี่พอเห็นแล้ว ก็รู้ว่าชื่อเพลงต่างอย แต่ไม่รู้ว่าความหมายแปลว่าอะไรนะครับฟังแล้วก็ไม่เข้าใจ</p> <p>แต่ว่าตอนนี้ พี่มีล่ามภาษามือมาแปลเพลงนะครับ พอคุณ ปุ๊ป ก็เข้าใจ แล้วก็รู้สึกสนุกมาก ๆ ที่สำคัญวันนี้ได้เจอพี่นุชตัวเป็น ๆ นี่นะครับ ก็รู้สึกยินดีมาก ๆ เลย เพราะสมัยก่อนนี่ ก็เจอพี่นุชแค่ตรงจอล่าม แต่ตอนนี้ โอ้โฮ รู้สึกดีมากกว่าเจอกัน</p> <p>นุชรินทร์ : ยินดีที่ได้พบม่อนแล้วก็แหม่มเหมือนกันค่ะ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ไซ้แล้วละคะ เอาละคะ ไหน ๆ วันนี้จะ พี่นุชก็อยู่กับพวกเรา 2 คนแล้วนะคะเดี๋ยวให้พี่นุชนี่ไปเปลี่ยนชุดกันก่อนค่ะแล้วเดี๋ยวมาพูดคุยกันถึงเรื่องของล่ามภาษามือกันค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>- แหม่มและม่อนเดินทางมาถึงหน้าห้องแห่งหนึ่ง</p>	<p>แหม่ม : เอาละคะคุณผู้ชมคะ แล้วตอนนี้จะคุณนุชก็อยู่กับเรา เปลี่ยนชุดแล้วเรียบร้อยนะคะ วันนี้เราจะมาพูดคุยกันค่ะ คุณนุชคะ อยากจะทราบว่า ตอนนี้ คุณนุชทำงานล่ามอยู่ที่ไหนบ้างคะ แล้วก็อย่างอื่นนี้ ทำอะไรอีกบ้างคะ</p> <p>นุชรินทร์ : ตอนนี้นะคะ นุชก็เป็นล่ามภาษามือ อยู่ที่สถานีโทรทัศน์ค่ะ แล้วก็ยังเป็นล่ามของกระทรวงสาธารณสุข ในการแถลงสถานการณ์โควิดด้วยค่ะ รวมถึงเป็นอาจารย์ล่ามภาษามือ ที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีค่ะ แล้วก็สุดท้ายนะคะ บริการภาษามือ ให้กับคนหูหนวกในชุมชนค่ะ</p> <p>แหม่ม : อ้อฮ้อ เยอะมากเลยนะ โอ้โฮ พี่นุชนี่ ล่ามภาษามือได้เก่งจริง ๆ เลยครับแต่ม่อนอยากจะรู้ว่า</p> <p>ม่อน : จุดเริ่มต้นในการมาเป็นล่ามภาษามือ คืออะไรครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>กรุงเทพฯ อยู่แค่นี้แน่นอน ปริณทลต้องทำนี้บอกพิธีกรไปอย่างมั่นใจ เลยคะว่าแหม่มคะ ปริณทลดูภาษามืออนุชนะคะ - ปริณทลคะ ทำคะแหม่ม ให้น้องดูว่ากรุงเทพฯ แถบนี้แล้วปริณทล เป็นอย่างไร</p> <p>นุชรินทร์ : ภาคกลาง ปริณทลถูกต้องใช้ไหม เข้าใจใช้ไหม หมายความว่าจังหวัดที่อยู่ใกล้ ๆ กับกรุงเทพฯ แต่ว่า ภาษามือคำนี้ชนะคะ ไม่ได้มีบัญญัติอยู่ในหนังสือภาษามือชนะคะเป็นวิธีการคิดเอาเทคนิคมาเพื่อ ปรับใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อให้การทำงานของเร มันสำเร็จลุล่วงไปได้คะ</p> <p>แหม่ม : อันนี้ขอเสริมอีกนิดหนึ่งนะคะเพราะว่าเวลาที่เราทำงานรายการ ภาษามือในทีวีนี้ชนะคะภาษามือนี้จะต้องถูกต้อง แต่ถ้าเกิดว่าเราไม่แน่ใจ ว่าคำนี้เขามีบัญญัติเอาไว้หรือเปล่าเราจะต้องโทรถามที่สมาคมคนหูหนวก แห่งประเทศไทยใช้ไหมแต่ที่นี้ ด้วยความที่ภาษามือเป็นภาษาปากก็ อย่างที่บอกไปแล้วก็กรุงเทพฯ และ ปริณทลสิ่งที่มีมันตกลงก็คือว่า กรุงเทพฯ เท่านั้นแล้วปริณทลเท่านั้นแล้วคือคนดูนะ จะรู้หรือเปล่านั้น อย่างนี้จะรู้ใช้ไหม</p> <p>แหม่ม : คุณนุชก็มาอยู่กับเราในวันนี้แล้วนะคะให้มานั่งพูดคุยมานั่งเล่า ธรรมดาที่โอ้โฮ ไม่ได้คะ เพราะว่าคนนี้มีความสามารถฉลาดอยู่แล้วนะคะ อย่างบอกนะว่ามีภารกิจให้ทำให้ใช้ไหมแน่นอน อย่างแน่นอนดูท่าทางแล้วนะ คะ น่าจะรู้ชะตากรรมของตัวเองแล้วนะคะเพราะฉะนั้นเกมของเราใน วันนี้คืออะไร ไปดูตีกากันเลยคะเกมล่ามแปลมือ ทางทีมงานจะมี ประโยคให้แขกรับเชิญของเราฟังโดยแขกรับเชิญจะต้องฟังพร้อมแปล ประโยคนั้นเป็นภาษามือทันทีให้กับม่อนเมื่อแปลจบม่อนจะต้องบอก ความหมายว่ามีเรื่องอะไรบ้างให้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์ หากทำได้ถือ ว่าแขกรับเชิญทำภารกิจสำเร็จคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
5	-พี่แหม่มพูดตีกา เกม ล่ามแปลมือ	<p>แหม่ม : เกมล่ามแปลมือ ทางทีมงานจะมีประโยคให้แขกรับเชิญของเรา ฟังโดยแขกรับเชิญจะต้องฟังพร้อมแปลประโยคนั้นเป็นภาษามือทันที ให้กับม่อนเมื่อแปลจบม่อนจะต้องบอกความหมายว่ามีเรื่องอะไรบ้าง ให้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์ หากทำได้ถือว่าแขกรับเชิญทำภารกิจสำเร็จ ค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		

ลำดับ	ภาพ	เสียง
6	- พี่แหม่ม ม่อน และพี่นุชยืนในจุดที่ พลั้มเล่นเกม	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอาละ เป็นอย่างไรกันบ้างคะ หลังจากที่ได้ออกไปแล้วนี่ คิดว่าจะทำได้ไหมต้องทำได้อยู่แล้วสิคะอ้อ มีความมั่นใจมั้งใจนะคะ พร้อมไหมคะ</p> <p>นุชรินทร์ : พร้อมค่ะ</p> <p>แหม่ม : ถ้าพร้อมแล้ว เริ่มค่ะ</p>
7	- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความ เหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้ บดบังภาษามือในรายการ	<p>แหม่ม : นักดาราศาสตร์เผยพระอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันออก และตกทางทิศตะวันตกขอให้ประชาชนเตรียมรับมือกับปรากฏการณ์นี้ ที่จะเกิดขึ้นในทุกวัน</p> <p>น้องเทนนิส นักกีฬาเทควันโดสาวไทย วัย 23 ปี เดือนชนะเลิศ ต่อสู้ 7 วินาทีสุดท้ายด้วยคะแนน 11 - 10 คะแนนในการแข่งขันโอลิมปิก รอบชิงชนะเลิศคว้าเหรียญทองให้ประเทศไทย</p> <p>แพทย์เตือนกินหมูปิ้งเสี่ยงตายจากโรคไข้หูดับไวรัสร้ายที่แฝง ตัวในเนื้อหมูสดแนะนำให้ปรุงสุกเสมอก่อนนำมารับประทาน</p> <p>เปิดตัวพิธีกรหูหนวกรุ่นใหม่ ม่อน นเรนทร น้อยพรหนุ่ม น้อยหน้ามลิรวงวัล Mister Deaf Thailand 2019 การันตีความ สามารถในรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>แหม่ม : อ้าว หหมดแล้ว เรียบร้อยแล้วนะคะ เป็นอย่างไรบ้างคะ เดี่ยวเรามาคุยกันนะคะตอนนี้ ม่อนก็กำลังคิดนะคะแล้วก็สรุปใจความ สำคัญอ้าว พร้อมไหม พร้อมแล้วนะพร้อมแล้ว เริ่มเลยคะ</p> <p>ปล่อยเสียงจริงเกมล่ามแปลมือ</p> <p>แหม่ม : ก็ถือว่าสรุปใจความสำคัญทั้ง 4 ขาวนี้ครบเลยจริง ๆ ก็ถือว่า ภารกิจนี้นะคะ สำเร็จคะ คุณนุชนี้ ความสามารถเยอะจริง ๆ นะคะพอ พูดเสร็จปั๊บนี้ แปลปั๊บเลยทันที</p> <p>นุชรินทร์ : แน่นนอนอยู่แล้วคะแหม่ม นี่นุชล่ามนะคะ แต่ว่านะคะ การ แปลภาษามือ ไม่ใช่ว่านุชจะฟังปั๊บแล้วแปลไปเลยในทันทีนะคะ จะต้องทำความเข้าใจถึงเนื้อหาที่เราได้ยินก่อนแล้วก็ค่อยมาสรุปเป็น ภาษามือซึ่งเป็นภาษาภาพเพื่อให้คนหูหนวกได้เข้าใจคะ ใช่แล้วละครับ พี่ นุชนี้ อ้อฮือ</p> <p>ม่อน : เก่งจริง ๆ ครับ ผมยอมรับเลย แต่ว่าม่อนนี่ เขาสงสัยว่า เพลงต่างอยพอฟัง ปู๊บ แปล ปีบ กับการฟังเลย ฟังข่าวนี่ แตกต่างกันอย่างไรครับ</p> <p>นุชรินทร์ : ต้องแตกต่างกันอยู่แล้วสิคะน้องม่อนเพราะว่าเวลาที่เรา ล่าม ที่เป็นประโยคภาษาพูดเราแค่ทำความเข้าใจแล้วสื่อสารออกมาเป็น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ภาษามือให้เกิดภาพเข้าใจได้อย่างชัดเจนแต่ในส่วนที่เป็นบทเพลงหรือท่วงทำนองนะคะเราจะต้องไปดูก่อนคะว่าเนื้อหาของเพลงมันเกี่ยวกับอะไรไปแปลความหมายให้เข้าใจชัดเจนแล้วก็เอามาคิดภาพเป็นคำศัพท์ภาษามือคะจากนั้นนะคะ ก็ต้องเอามาประกอบกับจังหวะเพื่อให้เป็นภาษามือที่สวยงามและสอดคล้องกับทำนองของเพลงคะ</p> <p>แหม่ม : อืม โอโฮ ก็ถือว่ามีความที่แตกต่างกัน มากพอสมควรนะคะ ถ้าอย่างนั้น เห็นแปลเพลงต่างอยนี้สอนหน่อยได้ไหมคะ สอนเรา 2 คน หน่อยได้ไหมคะเพราะว่าอยากแปลเพลงไปด้วยแล้วก็เดินไปด้วย</p> <p>นุชรินทร์ : พร้อมจะสอนให้เลยคะแต่ก่อนอื่นบริหารเอานะคะ ต้องบริหารเอว พร้อม จัดให้คะ</p> <p>แหม่ม : โอเค อย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p>
8	- พี่นุช สอน พี่แหม่มและม่อน เดินเพลงต่างอย	...[เสียงดนตรี]..
9	- แหม่ม ม่อน และคุณนุช นั่งอยู่มุมหนึ่งของห้องนั่งสัมภาษณ์	<p>แหม่ม : เมื่อสักครูนี้นะคะ เราได้เรียนรู้แล้วก็แปลเพลงต่างอยกันไปเรียบร้อยแล้วนะคะต้องบอกเลยคะว่าสอนพวกเรา 2 คนนี้เก่งมาก ๆ เข้าใจได้ง่ายมากเลยคะ เอ๊ะ อย่างนี้ นี่ แสดงว่ามี การแปลเพลงบ่อยใช้ไหมคะ</p>
10	- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้เกิดบังภาษามือในรายการ	<p>นุชรินทร์ : อ้อ ที่นุชทำนะคะ ก็จะมีโน้ตเขียนมีเสียงของตัวเองคะที่จะอัปโหลดลงไป เพื่อให้คนหูหนวกได้ดูแล้วมีความสุข ได้ฝึกภาษามือตาม แล้วก็ยังจะช่วยให้คนหูตึงนะคะ ได้เรียนรู้แล้วก็รู้จักภาษามือได้ เพิ่มมากขึ้นอีกคะ</p> <p>แหม่ม : อืม เยี่ยมเลยคะเอ๊ะ แต่ว่าในรายการโทรทัศน์มีการแปลภาษามือเป็นเพลงไหมคะ</p> <p>นุชรินทร์ : ก็มีบ้างคะ แต่ตอนนี้ยังมีน้อยอยู่คะซึ่งจริง ๆ แล้วนะคะ การที่มีล่ามภาษามือแปลในรายการเพลง ละคร หรือรายการต่าง ๆ ที่มันมีความหลากหลายมากขึ้นนะคะมันจะเป็นประโยชน์ให้คนหูหนวกเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้เหมือน ๆ กับคนทั่วไปในสังคมเลยนะคะ และอีกอย่างหนึ่งคะทุกคนอาจจะแบบมีบางคนที่เขาเคยเห็นว่าในต่างประเทศนะคะ จะมีล่ามภาษามือในรายการคอนเสิร์ต</p> <p>นุชรินทร์ : จริง ๆ แล้วอยากจะบอกนะคะ ว่าล่ามภาษามือในประเทศไทยนะคะก็มีศักยภาพทำได้แบบนี้เหมือนกันถ้าหน่วยงานหรือว่าองค์กรต่าง ๆ นะคะคิดถึงสำคัญของเรื่องนี้แล้วจัดให้มีบริการล่ามภาษามือในหัวข้อที่หลากหลายมากขึ้นนะคะนอกจากจะเป็นประโยชน์ให้คนหูหนวกได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารแล้วก็ยังจะช่วยให้คนทั่วไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>“ได้รู้จักคนหูหนวกเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้อยู่ในสังคมร่วมกันได้อย่างมีความสุขด้วยค่ะ</p> <p>ม่อน : อันนี้จริงครับคนหูหนวกเองก็อยากดูรายการทีวีที่เป็นเรื่องของความบันเทิงบ้างมีร้องเพลง มีภาพยนตร์บ้าง มีเกมมีคอนเทนต์ที่หลากหลายมากขึ้นสำหรับคนหูหนวกครับก็อยากจะให้มันเท่าเทียมกันครับ</p> <p>แห่ม่ม : แต่จริง ๆ แล้วค่ะม่อน พี่อยากจะเพิ่มเติมสักนิดหนึ่งนะคะ เพราะว่าถ้าอย่างสมมติรายการที่เป็นละครซึ่งมีตัวละครหลายตัวนะคะ มันก็อาจจะทำให้ล่ามภาษามือนี้ เป็นเรื่องที่ยากเกินไปก็จะมีบริการ Closed Captions นะคะ หรือว่า CC คอยให้บริการคนหูหนวกอยู่ด้วยค่ะ</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกว่า ไข่แล้วละค่ะบริการ CC หรือ Closed Captions นี้ดีมาก ๆ สำหรับคนหูหนวกแต่เหมาะกับคนหูหนวกที่สามารถที่จะอ่านได้ แต่ว่าสำหรับคนหูหนวกบางคนนี้ไม่สามารถที่จะอ่านได้ เขาก็ไม่รู้ไม่เข้าใจเพราะฉะนั้นนี่ล่ามภาษามือบนจอจึงจำเป็นต่อคนหูหนวกครับ</p>
11	- แห่ม่มสรุปกับกล้อง	<p>แห่ม่ม : ถูกต้องแล้วค่ะ และนี่นะคะ ก็เป็นมุมมองของคนหูหนวกและล่ามภาษามือในเรื่องของบริการล่ามภาษามือสำหรับรายการทีวีค่ะคุณผู้ชมคะเรื่องของสาระความรู้นั้นก็เป็นเรื่องที่สำคัญนะคะแต่ว่าความบันเทิงก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเช่นเดียวกันค่ะถ้าเราเข้าใจนะคะ เราก็จะสามารถผลิตสื่อต่าง ๆ ที่จะสร้างการเข้าถึงและสร้างความเท่าเทียมกันที่แท้จริงในสังคมค่ะและวันนี้ค่ะต้องขอขอบคุณคุณคุณนุชมากนะคะที่มาร่วมรายการแล้วก็แชร์ประสบการณ์เรื่องของการเป็นล่ามภาษามือ สอนแปลเพลงต่าง ๆ ให้อีกด้วยนะคะสนุกมาก ๆ เลยค่ะขอบคุณมากนะคะ</p>
12	<p>- ม่อนสอนภาษามือ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>ม่อน : และเหมือนเช่นเคยนะคะวันนี้ม่อนมีภาษามือจะมาสอนให้กับคุณผู้ชมครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะ</p> <p>แห่ม่ม : สำหรับคุณผู้ชมท่านใดที่อยากจะจะเป็นเพื่อนกับเรานะคะ สามารถเข้าไปได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D และถ้าอยากจะชมรายการย้อนหลังนะคะก็สามารถไปดูได้ที่ช่อง Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ</p> <p>ม่อน : และสำหรับวันนี้ค่ะ พี่นุชก็มาสอนเพลงต่าง ๆ ให้อีกแล้วนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ	<p>เพราะฉะนั้นนี่เรากันไปด้วยเพลงนี้เลย โอเค สำหรับวันนี้ พวกเรากันไปก่อนนะค่ะ สวัสดีค่ะ</p> <p>(เพลง) ต่างอย</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 14 : Read for the blind และ The Guidelight
 เนื้อหารายการ : นอกเหนือจากกิจการโทรทัศน์ ยังมีบริการที่ทดแทนข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูล
 ข่าวสารของคนตาบอด เช่น โครงการ Read for the blind , โครงการ The
 Guidelight ให้คนตาบอดเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท้อพีพี
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : คุณจูน The Guidelight

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- บรรยากาศเพื่อนคนตาบอดในเมือง - คนตาบอดฟังเพลง / ฟังหนังสือเสียง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : สวัสดีครับขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>ท้อพีพี : รายการที่จะพาทุกคนครับไปเรียนรู้เรื่องราวหลากหลายครับทั้งสนุกและมีสาระครับเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขนั่นเองครับพีแหม่มครับพีแหม่มจำได้ไหมครับที่เราเคยคุยกับพีกิตติพงษ์ กับ พีเอกกมลเรื่องเกี่ยวกับการเข้าถึง AD ครับพีแหม่มว่า AD นี้ มันจะมีความสัมพันธ์กับคนตาบอดที่จะช่วยเหลือคนตาบอดนะครับสามารถดูรายการทีวีได้อย่างเข้าใจครับพีแหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ จำได้สิคะ เพราะว่าตอนนั้นนะ เราคุยกันถึงเรื่องของหนังสือเสียงที่เป็นระบบ DAISY แล้วก็เรื่องของรายการวิทยุที่มีการอ่านหนังสือด้วยค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : ใช่ครับพีแหม่ม นอกจากรายการวิทยุที่อ่านหนังสือนะครับ แล้วก็ระบบ DAISY มันก็ยังมีแอปพลิเคชันครับที่สามารถทำให้คนตาบอดอ่านหนังสือได้เหมือนกันครับพีแหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ รู้เลยคะ แอปนั้นก็คือ Read for the Blind ใช่ไหมคะ เพราะว่าพีเองนะก็เคยเป็นอาสาสมัคร</p> <p>- แล้วก็เข้าไปอ่านหนังสือเสียงให้คนตาบอดด้วย</p> <p>ท้อพีพี : อ้อครับ</p> <p>แหม่ม : เอาเป็นว่าเราหาที่นั่ง แล้วเดี๋ยวเรามาคุยกันถึงเรื่องแอปนี้</p> <p>- แนะนำให้คุณผู้ชมรู้จักกันดีกว่าค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
3	<p>แหม่ม ท็อปพี นิ่งเปิดแอป Read for the blind</p> <p>ท็อปพี กดฟังเสียงที่โทรศัพท์ หา แอป Read to the Blind</p>	<p>แหม่ม : ไปค่ะ ไป</p> <p>แหม่ม : ก่อนที่เราจะไปพูดถึงรายละเอียดของแอป Read for the Blind นะคะเรามาพูดคุยกันถึงจุดเริ่มต้นกันก่อนค่ะท็อปพีรู้หรือเปล่าค่ะว่าแอปนี้ มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท็อปพี : แอปพลิเคชันนี้ นะครับ ถูกจัดทำโดยมูลนิธิคนตาบอดครับที่จะอำนวยความสะดวกให้อาสาสมัครครับมีโอกาสในการอ่านหนังสือได้สะดวกมากขึ้นครับแล้วก็แต่ก่อนนะครับ มันจะมีอยู่ 2 วิธีที่เราสามารถอ่านหนังสือให้คนตาบอดได้ก็คือเราสามารถมาอ่านได้ที่ทางสมาคม หรือว่าทางโรงเรียนได้ครับหรืออันที่ 2 นี้ เราเอาหนังสือไปอ่านที่บ้านแล้วก็ส่งไฟล์กลับมาให้ทางโรงเรียน สมาคมได้ครับที่แหม่มแต่ว่าเดี๋ยวมันสะดวกมากขึ้นคือเราสามารถมีสมาร์ทโฟนใช้ใหม่ครับเราสามารถโหลดแอปพลิเคชันแล้วก็อ่านหนังสือแล้วก็บันทึกได้เลยทันทีครับที่แหม่มเอาอย่างนี้เดี๋ยวเราลองมา</p> <p>แหม่ม : เปิดแอปกันเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>แหม่ม : เริ่มแรกนะคะการโหลดนี้ไม่ยากเลยนะคะคุณผู้ชมสามารถเข้าไปที่ Google หรือ Play Store ก็ได้นะคะหลังจากนั้นเราสามารถใช้บัญชีเฟซบุ๊กของเราเชื่อมต่อได้เลยง่ายมาก ๆ ค่ะแล้วพอเปิดหน้าแรกมานะคะเปิดหน้าแรกนี้ เราจะเห็นรายการหนังสือว่าผู้เขียนเป็นใคร มีคนอ่านไปแล้วก็ครั้งมีดาวเท่าไรสำหรับหนังสือที่มี 100% ขึ้น หมายถึงว่ามีคนอ่านไปแล้วนั่นเอง</p> <p>ท็อปพี : ซึ่งตัวหนังสือนี้ครับที่แหม่มมันก็มีหลากหลายหมวดมากครับที่แหม่ม เช่น วรรณกรรม ธุรกิจเพื่อการจัดการอย่างนี้ครับที่แหม่มแล้วก็ท่องเที่ยวก็มีครับที่แหม่มหรือหมวดนี้ท็อปพีชอบมากครับที่แหม่มชื่อหมวดศิลปกรรมและการบันเทิงครับที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อิม ของเรานี้สายบันเทิงอยู่แล้วใช้ใหม่</p> <p>แหม่ม : ซึ่งหลังจากที่เราเลือกหมวดเรียบร้อยแล้วนะคะเราสามารถเข้าไปดูได้ค่ะว่าให้หนังสือเรียงจากอะไรเรียงจากคนที่เรียกกร้องให้อ่านมากที่สุดก็ได้หรือจะเรียงจากคนที่ยังไม่วงกลม 100% ก็ได้เช่นเดียวกันหรือถ้าใครอยากเพิ่มเติมบทความที่ตัวเองอยากอ่านให้คนตาบอดได้เข้ามาฟังนี้ก็สามารถทำได้เช่นเดียวกันค่ะ</p> <p>- ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเรามาฟังกันดีกว่าเนอะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท้อพีพี : โอเค ได้ครับพี่แหม่มโอเค เดี่ยวขอหยิบหูฟังแป็บหนึ่งนะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ได้เลยคะ</p> <p>ท้อพีพี : โอเค ได้แล้วครับ โอเค</p>
4	<p>แหม่ม ท้อพีพี ฟังหนังสือเสียงจากแอป read for the blind</p>	<p>(หนังสือเสียง)</p>
5	<p>แหม่ม และท้อพีพี พูดคุยตรงสวน</p>	<p>ท้อพีพี : พี่แหม่มครับ พี่แหม่มรู้ไหมครับนอกจาก Read for the Blind นั้นมันยังมีโครงการอื่นที่ให้คุณตาบอกเขาเข้าถึงสื่อการเรียนรู้หรือว่าการศึกษาได้ครับพี่แหม่มวันนี้ครับ ท้อพีพีได้นัดพี่จูนไว้ครับพี่แหม่ม ของ The Guidelight</p> <p>แหม่ม : อืม เหนอคะ</p> <p>ท้อพีพี : ถ้าอย่างนั้นวันนี้จะพาพี่แหม่มไปเจอพี่จูนกันครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ ถ้าอย่างนั้นไปกันเลยคะ</p>
6	<p>- คุณจูน นั่งทำงาน ตรงสวนข้างบ้าน CG ไล่เส้นแนะนำชื่อคุณจูน แหม่ม และ ท้อพีพี เข้ามาสวัสดีทักทาย</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พูดพร้อมกัน : สวัสดีค่ะ/ครับ คุณจูน</p> <p>คุณจูน : สวัสดีค่ะ สวัสดีท้อพีพี</p> <p>ท้อพีพี : พี่แหม่มครับ อันนี้พี่จูนจาก The Guidelight ครับพี่แหม่ม พี่จูนเป็นอย่างไรบ้าง สบายดีหรือเปล่าสวยขึ้นหรือเปล่านี่</p> <p>คุณจูน : ท้อพีพีพูดดีมาก ๆ เลยคะ อยากกินอะไรคะ</p> <p>ท้อพีพี : หลอก ๆ ไม่เห็น ๆ อย่าเชื่อ</p> <p>แหม่ม : ร้าย ๆ อ้าว เดี่ยวทีนี้เดี๋ยวเราเข้าเรื่องเพราะว่าทีนี้เราจะมาคุยกัน เรื่องของโปรเจกต์ The Guidelight จุดเริ่มต้นของ The Guidelight นี้มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณจูน : ค่ะ ก็เริ่มต้นจากที่เจอนะคะเรียนคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วเราก็ได้เรียนกับเพื่อนที่เหมือนมองไม่เห็นนะค่ะพี่มิวอะไรอย่างนี้แล้วเราก็เลยรู้สึกว่พี่มิวเรียนเก่งมาก ๆ เลยแต่ระหว่างทางเรารู้ว่ก็มีหลาย ๆ อุปสรรคนะค่ะที่ทำให้การที่จะเรียนจบมันก็ยากกว่าคนที่แบบมองเห็นอะไรอย่างนี้ก็เลยเป็นแรงบันดาลใจที่เราารู้สึกว่ เออ เราอยากทำโครงการที่ช่วยให้น้อง ๆ ที่ตาบอดในมหาวิทยาลัยนี้เขาสามารถที่จะแบบ...เขาควรสามารถเรียนได้แล้วก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยเรียนคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท้อพีพี : ครับพีจูน อยากถามหน่อยครับว่า The Guidelight ในการช่วยเหลือคนตาบอดมันมีอะไรบ้างครับในตอนนี้นี้</p> <p>คุณจูน : ค่ะ เหมือนหลัก ๆ นะคะจุดเริ่มต้นเราอยากช่วยให้คนตาบอดในมหาวิทยาลัยเขามีสื่อการเรียนแล้วข้อ 2 ก็คือมีรายได้ระหว่างเรียนพอระหว่างที่เราได้ทำงานกับน้อง ๆ นะคะเราก็พบว่าเขามีสื่อการเรียนไม่เพียงพอแต่ว่ามันมีเรื่องของปัจจัยการเรียนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยที่จะช่วยให้เขาอยู่ในระบบการศึกษาได้นานขึ้นอย่างนี้คะเราก็เลยทำ 2 เรื่องหลัก ๆ ไอ้โฮ คือเป็นโครงการที่คิดรอบด้านจริง ๆ เพราะว่ามันนอกเหนือจากอำนวยความสะดวกแล้วนะจริง ๆ แล้วเรื่องของความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ ปากท้องการกินอะไรอย่างนี้นั้นเป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน</p> <p>ท้อพีพี : พีจูนอยากถามหน่อยว่าสื่อการเรียนรู้นี้เรากับน้อง ๆ ร่วมมือกันมีอะไรบ้างครับพีจูน</p> <p>คุณจูน : ค่ะ จริง ๆ แล้วก็มีพัฒนาการมาหลาย ๆ ส่วนคะเรื่องแรกเลยนี้เราให้อาสาสมัครพิมพ์เหมือนกับว่าเป็นไฟล์ PDF ไฟล์ World อย่างนี้คะอัปโหลดขึ้นบนเว็บไซต์เรา แล้วก็น้อง ๆ เขาใช้ Screen Reader นะคะโปรแกรมอ่านหน้าจอที่อยู่ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือก็สามารถอ่านได้ทีนี้ต่อมาอย่างที่บอกเรามีการให้เขาทำงานระหว่างเรียนแปลว่าผู้พิการที่อยู่ในโครงการนี้เขาเข้าห้องเรียนเขาก็ต้องจดเลคเชอร์หรือเขาใช้คอมพิวเตอร์แล้วเขาอัปโหลดอย่างไรที่นี้จากเดิมที่เราให้อาสาเป็นคนทำสื่อการเรียนการเป็นรุ่นพี่ที่ทำการทำสื่อการเรียนให้รุ่นน้องผู้พิการ อันนี้เป็น Phase ที่ 2 เราใช้เทคโนโลยี AI มาช่วยในการทำหนังสือเสียงคะเพราะว่าเราจะได้ทำหนังสือได้รวดเร็วแล้วก็ครอบคลุมมากขึ้นคะ</p> <p>ท้อพีพี : ไอ้โฮ ถ้าอย่างนั้นอยากรู้แล้วครับพีจูนว่าไอ้เทคโนโลยีที่พีจูนว่าเมื่อกี้ครับมันทำงานอย่างไร</p> <p>คุณจูน : ได้ค่ะ เดี่ยวเราไปดูกันได้เลย</p> <p>แฮม่ม : โอเค ได้เลย</p> <p>ท้อพีพี : โอเคครับ</p>
จบเบรก 1		
7	- ท้อพีพีเข้าเว็บไซต์ ลองใช้ Screen Reader อ่านบทเรียน / ลองฟังหนังสือเสียงระบบ Daisy	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท้อพีพี : ครับพีจูน ตอนนี้นี้ครับท้อพีพีอยากฟังหนังสือเสียงที่ใช้ Screen Reader แล้วครับพีจูนถ้าอย่างนั้นรบกวนพีจูนช่วยเปิดให้ฟังหน่อยได้ไหมครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณจูน : ได้เลยคะ เดี่ยวพี่ลองเข้าโปรแกรมนะ</p> <p>ท้อพีพี : ได้เลย</p> <p style="text-align: center;">(หนังสือเสียง)</p> <p>ท้อพีพี : โอโฮ พี่จูนครับเมื่อกี้หนังสือเสียงจากเว็บไซต์ดีมากครับพี่จูน และนอกจากการฟังหนังสือเสียงจากเว็บไซต์นะครับพี่จูนมันมีกิจกรรม หรือว่าสื่อเพิ่มเติมอะไรให้กับน้อง ๆ ไหมครับพี่จูน</p> <p>คุณจูน : ค่ะ จริง ๆ ของ Guidelight นี้เราจะแบ่งเป็น 3 ส่วนส่วนแรกก็คือ Guide to Know Guide to Know มันก็จะเป็นเรื่องของสื่อการเรียน รวมถึงอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเช่น เมื่อก่อนเราก็จะมีทำ to คิดที่เอาไปให้อาจารย์เพื่อให้อาจารย์เข้าใจว่าวิธีการทำสื่อหรือว่าทำสื่อ การสอนให้น้อง ๆ ตามอดนี้ต้องทำอะไรอันนี้จะเป็นสื่อของ Guide to Know ที่นี้เราก็จะมี Guide to Work Guide to Work ก็คืออย่างที่บอก ก็คือเหมือนกับว่าเรามีโครงการที่ให้เขาทำงานระหว่างเรียน โดยอันนี้เหมือนกับว่าเป็นการจับคู่การจ้างงานตามมาตรา 35 ก็ทำให้เขามีรายได้สุดท้ายนี้ เราเชื่อว่า Guide to Skill Guide to Skill ค่ะ</p> <p>อเราอยากให้เขามีสกิลเพิ่มเติมเราก็จะมีเวิร์กชอป เขาก็จะได้มาเข้าเวิร์กชอป Design Your Life เพื่อดูว่าโตขึ้นแล้วเขาอยากเป็นอะไรอย่างนี้เรามีรุ่นพี่ที่าบอดมาพูดให้ Inspiration กับเขาด้วยก็เป็นกิจกรรมประมาณ 3 วัน 2 คืน คือตอนแรกเราคิดว่าน่าจะเป็นอะไรที่เกี่ยวกับวิชาการใหม่เกี่ยวกับเรียนการตลาดหรือว่าอยากเรียนเรื่องของภาษามากขึ้นแต่จริง ๆ แล้วการตั้งเป้าหมายในชีวิตก่อนเป็นเรื่องสำคัญ</p> <p>ท้อพีพี : ใช่ ทำให้เขารู้ว่าเขาอยากเป็นอะไร สำคัญเหมือนกันนะครับ</p> <p>เหม่ม : ที่นี้เราอยากจะทำให้พูดถึงเรื่องของโครงการที่เมื่อสักครู่นี้มีทั้ง Influencer นะคะ มีนักศึกษาที่าบอดที่เข้ามาร่วมทั้งเรื่องของโครงการด้วยรวมไปถึงเมื่อสักครู่นี้ได้พูดถึง โครงการ Vulcan ด้วยอยากให้ลงรายละเอียดตรงนี้นิดหนึ่งคะ</p> <p>คุณจูน : ค่ะ จริง ๆ Vulcan เป็นโครงการที่เราที่ต่อยอดจากฐานของ Guidelight นะคะก็คือ Guidelight นี้ เราเชื่อว่าเราเป็นคนๆที่สร้าง Ecosystem เพื่อให้ให้นักศึกษาที่าบอดสามารถเรียนได้ แต่ว่า Vulcan นี้ เรา กำลังต่อยอดคือสร้าง Ecosystem เพื่อให้คนพิการเขาสามารถทำงานได้ คือเหมือนกับว่าเพราะเรานะเชื่อว่าทุกคนมีศักยภาพ สามารถเรียนหรือทำงานได้แต่สุดท้ายแล้วคะ สิ่งที่สำคัญคือ Environment นี้ มันเอื้อให้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		เขาเรียนหรือว่าทำงานใหม่เพราะจริง ๆ แล้วจินคิดว่า Environment มัน เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ค่ะ
8	แหม่ม ท็อฟฟี่ คุณจูน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณจูน : โดยเราก็เลยต้องมาคิดค่ะว่า เออ แล้วงานอะไรที่เขาทำได้ละ แล้วงานอะไรที่เหมาะสมกับศักยภาพของเขาตอนนี้กลุ่มคนตาบอดที่ทำงานบน Platform ของ Vulcan นี้ 100 กว่าคน ก็มาทำงานด้านจัดเตรียม ข้อมูลเสียงพัฒนา AI เป็นตัว Text to Speech Speech to Text อย่าง โปรแกรมที่เราใช้อยู่ตอนนี้ก็เขียนโดยคนพิการค่ะเป็นโปรแกรมเมอร์ที่ พิการ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อย่างนั้นที่จูนตอนนี้อยากรู้อะไรระบบการทำงานของเราทำอะไรรับที่จูน</p> <p>คุณจูน : ก็คือระบบการทำงานของเราจะเหมือนตอนนี้เรามี คนที่เรียกว่า Vulcan Nero คือเขานะคะ เป็นคนที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูล เพื่อพัฒนา AI มีทั้งหมด 200 คนแต่เป็นคนตาบอด คนหูหนวกแล้วก็คน พิการทางการเคลื่อนไหวอะไรอย่างนี้ค่ะเพราะฉะนั้นนี่เหมือนกับเขานะก็ จะใช้รหัสเขา Log In เข้าระบบโดยระบบก็จะเลือกงานที่เหมาะสมกับความ พิการของแต่ละคนอย่างเช่นคนพิการคนตาบอดนี่เขาจะได้งานที่เป็นงาน เสียงที่เขาฟังเสียง จับคู่เสียง พัฒนาแฮททอปแล้วก็ถ้าเป็นกลุ่มของ คนพิการทางการเคลื่อนไหวอย่างนี้ก็คือเขาเรียกว่าเหมือนเขาก็จะทำได้ หลาย ๆ Domain นะคะโดยหลัก ๆ เขาทำงานที่บ้านได้เลย</p> <p>ทำบน Platform ทำงานผ่าน Platform ค่ะ เหมือนจุดนี้เรามาเปลี่ยนเรา ใช้ศักยภาพของคนพิการซึ่งหลาย ๆ ครั้งเราได้ข้อมูลที่เราเรียกว่ามีคุณภาพ กว่าในอัตราเร็วที่ดีกว่าด้วยซ้ำเขาให้ยกตัวอย่าง เช่น คือกลุ่มคนตาบอดนี่ เป็นกลุ่มที่ฟังเร็วมาก</p> <p>ท็อฟฟี่ : เขาใช้การฟังอยู่แล้วในการแกะข้อมูลเพราะฉะนั้นเราก็ได้ เหมือนกับว่าเป็นการไฟล์เสียงค่ะที่ผ่านการ Level หรือ การจัดเตรียม แล้วเรามี 750 คนค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อันนี้น่าสนใจมากครับเพราะที่บอกว่าเราใช้เกณฑ์จุดเด่นของเขา ในการที่เอาจุดเด่นของเขาทำงานตัวนี้แล้วแบบทำได้ดีกว่าคนทั่วไป ด้วย</p> <p>คุณจูน : ใช่ ๆ จริง ๆ ตอนนี้เรากำลังนึกถึงว่าการเอาจุดเด่นของแต่ละ คนนี้มาช่วยเสริมกับอีกกลุ่มหนึ่ง อย่างเช่นว่า ของท็อฟฟี่เป็นคนที่ใช้เสียง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>คุณจูน สาธิตโปรแกรมการทำงานของ AI ท็อปฟี่ลองฟังหนังสือเสียง</p>	<p>ในการฟัง ในการฟังทั้งเสียงในการฟังและเสียงพูดในขณะที่คนหูหนวกนี้ เขาจะถนัดเรื่องงานพากย์เพราะฉะนั้นนี่บางที่เราใช้อาจจะใช้เป็นการ Capture ภาพ แล้วก็บอกว่าสิ่งนี้คืออะไรเพราะคนตาบอดไม่สามารถมองเห็นได้เราก็ให้คนหูหนวกเป็นคนมองให้และให้คนตาบอดเป็นคนฟัง ให้คนหูหนวกซึ่งจริง ๆ มันเป็นจุดเด่นทั้ง 2 อันเลยที่สามารถที่จะเขา เรียกว่าส่งเสริมซึ่งกันและกันนะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	<p>คุณจูน เซ็ตโปรแกรมประชุมออนไลน์ แหม่ม ท็อปฟี่ ดูหน้าจอเตรียมพูดคุย</p>	<p>ท็อปฟี่ : ครับพี่จูน ถ้าอย่างนั้นท็อปฟี่อยากลองใช้โปรแกรมตัวนี้ ใช้ อย่างไรครับพี่จูน อาจจะรบกวนพี่จูนช่วยสอนหน่อยครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียง Siri) กล่องข้อความค่ะ อันนี้ก็เป็นโปรแกรมค่ะท็อปฟี่ที่ เหมือนกับที่เราจะใช้รหัสคนพิการในการ Log In ถ้าเกิดว่าคนพิการทาง สายตาหรือตาบอดนี่ก็คือโปรแกรมก็จะอ่านหน้าจอเสียงให้เลยแต่ถ้า ถ้า เกิดว่าเป็นกลุ่มตาเลือนรางหรือว่ามีปัญหาเรื่องตาแพ้แสง ก็จะสามารถไปที่ตั้งค่า แล้วก็ปรับเหมือน...</p> <p>ท็อปฟี่ : ขนาด</p> <p>คุณจูน : ใช่ ปรับขนาดแล้วก็แสงเพราะว่าอย่างขวามืออะนะค่ะ จะมีบอก เลย์ลักษณะการใช้งานให้เลือกว่าตาบอดสนิทมองเห็นเลือนราง ตาบอดสี หูหนวกสนิท หูตึงเพื่อที่ตัวโปรแกรมนี้ก็จะได้คัดให้เหมาะกับกลุ่มคนพิการ กลุ่มนั้น ๆ</p> <p>แหม่ม : แบบประเภทต่าง ๆ</p> <p>คุณจูน : ใช่ ๆ ใช่ค่ะ แล้วก็รวมถึงชิ้นงานด้วย เป็นกลุ่มตาบอดนี้ เราก็ ต้องให้งานที่เป็นงานเสียงแต่ถ้าเกิดเป็นกลุ่มที่เป็นหูหนวกเราก็ต้องให้งาน ที่เป็นงานภาพอย่างอันนี้ค่ะที่เห็นในหน้าจอนี้จะมีเหมือนกับว่า อย่างตาบอดนี้ ก็จะมิงงานตัดคำถอดคำ 1 - 2 คำ ทำแฮททอบอะไรอย่างนี้ ที่เน้นงานภาษาเป็นหลักแต่ว่ากลุ่มหูหนวกก็จะมิงงานเฟอร์นิเจอร์หรือว่า งานที่เน้นภาพเป็นหลักอะไรอย่างนี้ค่ะเดี๋ยวพี่จะลองเข้าไปให้ท็อปฟี่ลอง เข้าไปที่ถอดคำนะค่ะ</p> <p>(เสียง Siri) ฮัลโหล คุณรู้ที่มาของตัวเอง กด A00006</p> <p>คุณจูน : Alt + K นี่จะเป็นกดฟังเสียงฟังเสียงเหมือน Audio Book อะไร อย่างนี้ค่ะต้องกดค้ำ Alt + K ค้าง</p> <p>- Alt ตรงนี้นะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- ค่ะ แล้วยัง K</p> <p>[เสียงแอปพลิเคชัน]</p> <p>แหม่ม : โอเค นี่คือให้มันอ่านให้เราฟังใช่ไหม</p> <p>คุณจูน : ใช่ค่ะ ถ้าเกิดว่าเราแบบไม่อยากจะฟังแล้ว เราก็แค่ปล่อยมือออกจากคีย์บอร์ด</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ โอเค อันนี้ก็จะง่ายอะไรอย่างนี้ค่ะแล้วที่เหมือนกับสิ่งที่เขาทำคือได้ยินอะไรเขาก็พิมพ์ตามสิ่งที่เขาได้ยินซึ่งอันนี้มันจะเป็นการจับคู่เสียงกับ Text เพื่อเอาเสียงกับ Text นี้ไปเทรน AI</p> <p>คุณจูน : เดี่ยวท็อฟฟี่อยากลองพิมพ์ดูใหม่ว่าเป็นอย่างไรบ้าง อะอย่างนี้</p> <p>ท็อฟฟี่ : ได้ครับ โอเค</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(แอปพลิเคชัน) บั๊นรู้สิกว่า</p> <p>(เสียง Siri) สระอา</p> <p>(แอปพลิเคชัน) ข้าวเหนียว จับความได้ว่าข้าวเหนียว</p> <p>(เสียง Siri) ว.แหวน จ.จาน ต.เต่า</p> <p>(แอปพลิเคชัน) ไม่มีมารยาทเอาเสียเลยนะป้าน</p> <p>(แอปพลิเคชัน) ยายทำเสียงคุณเมื่อ</p> <p>(เสียง Siri) สระอา ย.ยักษ์ สระอา ย.ยักษ์</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ จริง ๆ แล้วเราฟังมาก กับนวัตกรรมที่ช่วยให้คนตาบอดได้เข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นการทำหนังสือเสียงเองหรือว่าจะเข้าไปป้อนข้อมูลเองก็สามารถทำได้คือจริง ๆ แล้วหลายคนนี่ไม่เคยเห็นคนตาบอดพิมพ์คีย์บอร์ดนะแต่อันนี้คือพิมพ์ง่ายมากเลยคะ</p>
10	<p>แหม่ม ม่อน แลกเปลี่ยนความเห็นกับเพื่อนคนตาดี / และเพื่อนคนตาบอด</p> <p>บรรยายภาคการคุยกันด้วยรอยยิ้ม</p>	<p>คุณจูน : เอาเป็นว่าเดี๋ยวเราไปพูดคุยกับนักศึกษาที่เคยร่วมงานกับทางคุณจูนบ้างดีกว่าได้เลยคะ เดี่ยวอย่างไร เดี่ยวเราจะ video Conference เนอะเพื่อที่จะไปคุยกับน้องแคปกันคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณจูน : ก็ตอนนี้นะคะ ก็คือจะมี 2 คนนะคะ ที่จะมาร่วมพูดคุยกับเราด้วย ท่านแรกนะคะก็คือป่าน ป่านเป็น Co - Founder ของ Guidelight ค่ะ แล้วปัจจุบันป่านก็มาช่วยทำ Vulcan เป็น Head of Learning and Development ค่ะแล้วก็ส่วนน้องแคปนะคะน้องแคปนี่อยู่กับ Guidelight ตั้งแต่วันแรก ๆ เลยคะน้องแคปเป็นผู้พิการทางสายตา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ที่อยู่นิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ค่ะแล้วก็เป็นคนประสานงานกับกลุ่มคนพิการมาตลอดเลยค่ะโอเค</p> <p>เหม่ม : จริง ๆ เรามีเรื่องที่ยากจะถามมากมายเลยดีกว่าแต่ที่เราเราเริ่มกันที่น้องแคปก่อนเลยดีกว่าก่อนหน้านี้ มาร่วมโครงการได้อย่างไรแล้วได้เรียนรู้อะไรจากโครงการนี้บ้างคะ</p> <p>แคป : เริ่มจากใน Guidelight ก่อนนะครั้บ เออ ก็คือตอนแรกนี้ครั้บผมกับพี่จูนจะรู้จักกันมาสักพักหนึ่งแล้วครั้บก็พี่จูนจบไป แล้วก็ก็มีเพื่อนของพี่จูนนะครั้บได้เล่าให้ฟังว่าพี่จูนอยากจะทำโปรเจกต์โปรเจกต์หนึ่งสำหรับการช่วยให้คนตาบอดนี้สามารถเรียนหนังสือได้ก็เลยมีโปรเจกต์ Guidelight ขึ้นมาครั้บเพื่อทำเป้าหมายที่ เหมือนที่ผมได้เล่าให้ฟังเมื่อสักครู่นี้ครั้บคุณแคปคะ จากตั้งแต่ที่เริ่มต้นเราได้เข้าร่วมโครงการ Guidelight เข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้นมีศูนย์ช่วยเหลือในการไปเข้าค่ายโครงการต่าง ๆ ณ ตอนนี้นำมาทำงานร่วมกันแล้วคุณแคปคิดว่าในเชิงของการทำงาน ในการต่อยอดคุณแคปมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะ การที่เราได้เปิดโอกาสให้กับคนพิการนี้ได้มาทำงานในลักษณะการจ้างเหมาบริการนี้นั้นก็เป็นทางเลือก ทางเลือกหนึ่งครั้บที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของคนพิการดีขึ้นนะครั้บแล้วก็โปรเจกต์ที่กำลังทำอยู่ ณ ตอนนีก็ทำโปรเจกต์ที่จะขับเคลื่อนสังคมได้เช่นเดียวกันครั้บ แล้วก็อยากจะให้คนทั่ว ๆ ไปได้เปิดใจ ได้เรียนรู้ว่าคนพิการก็ไม่ได้ต่างอะไรกับคนทั่วไปเหมือนกันครั้บคุณปานครั้บ ท้อพีที่อยากจะถามหน่อยครั้บว่าการที่เข้ามาทำโครงการกับคุณจูนนะครั้บ เป็นอย่างไรบ้างครั้บขอเริ่มเล่าตั้งแต่ตอนแรกก่อนเลยแล้วกันเนอะ</p> <p>คุณปาน : คือเรานะ เป็นเพื่อนกับจูนอยู่แล้วค่ะมันมีช่วงหนึ่งที่ปานได้เรียนอยู่ธรรมศาสตร์ปานได้มีโอกาสอยู่หอเดียวกับจูนสั้น ๆ นะคะ ก็ช่วงที่อยู่หอเดียวกันนะปานเห็นจูนอ่านหนังสือไปด้วยเพื่อส่งต่อให้เพื่อนที่เป็นผู้พิการเนอะเราเห็นจูนทำสิ่งนั้นนะเราก็มีโอกาสได้เหมือนช่วยจูนอัดหนังสือเสียงด้วยสั้น ๆ เป็นประสบการณ์ระหว่างที่อยู่หอเดียวกันอย่างนี้ค่ะเป็นคนที่มีแบบเหมือนเราอัดเสียงไปเรื่อยแล้วเรารู้สึกว่า เฮ้ย คนพิการเป็นคนที่มีศักยภาพมากเลยแต่ที่ขาดแค่โอกาสการเข้าถึงสื่อการเรียนเราก็รู้สึกว่ายากแก้ปัญหาแบบนี้แบบมาก ๆ จนวันหนึ่งเพื่อนเดินมาบอกว่าเฮ้ย อยากทำโปรเจกต์สักอย่างนะที่แก้ปัญหาผู้พิการเราก็แบบ เออ มันมาด้วยความที่ Passion เต็มมากก็รู้สึกเพื่อน Passion แรงกล้า สนับสนุนเพื่อน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ที่เต็มที่แล้วอะไรอย่างนี้คะแต่พอเหมือนตอนต้นนี่ ป่านทำงานประจำ ควบคู่ไปด้วยมีบางโปรเจกต์ที่เราช่วยได้ระหว่างเสาร์อาทิตย์เราก็ช่วยเพื่อน มาตลอด สนับสนุนเพื่อนมาโดยตลอดจนมันเกิดเป็นโปรเจกต์ Guidelight ค่ะที่เราสามารถทำเว็บรวมสื่อการเรียนให้คนตาบอดเข้าถึง ได้ง่ายมากขึ้นคะ</p>
11	<p>หม่อม ทือพี๊ แลกเปลี่ยนความเห็นกับ คุณจูน คุณป่าน และ คุณแคป</p>	<p>หม่อม : ก่อนจากกันนะคะวันนี้ทิ้งท้ายสักนิดหนึ่งสำหรับคุณป่านที่เป็น Co - Founder ของโครงการนี้ด้วยนะคะฝากอะไรถึงทั้งคนพิการเอง และผู้ประกอบการคนทั่วไป</p> <p>คุณป่าน : ป่านอยากจะบอกว่า ที่ผ่านมาเราเป็นคนมีศักยภาพมาก ๆ นะ อาจจะไม่ได้มีระบบรองรับหรือมี Ecosystem ที่เราสามารถโชว์ศักยภาพ ได้คะแต่เชื่อว่าเรานะ มีศักยภาพมากเท่ากับบุคคลทั่วไปเลย</p> <p>เราเห็นว่าคุณมีศักยภาพ เราถึงสร้าง Platform ที่เป็นเหมือนตัวการที่ให้ คุณนะแสดงศักยภาพอย่างแท้จริงโดยทำงานที่เอื้อต่อข้อจำกัดที่เรามีคะ ขอฝากถึงฝั่งผู้ประกอบการนะว่าอยากให้ปรับมุมมองของผู้พิการใหม่ เช่นกันป่านรู้สึกว่าคุณที่พิการกับไม่พิการนะมันต่างกันแค่นิดเดียวคะ มันมีข้อจำกัดบางอย่างที่ผู้ประกอบการต้องทำความเข้าใจคือทำความเข้าใจ ข้อจำกัด และรู้ว่ามันคืออะไรและเราสามารถซัพพอร์ตเขาอย่างไร ได้บ้างพอได้พูดคุยกันแล้ว เราสัมผัสได้ถึงความตั้งใจจริงของทีมงานทุก ๆ คนและผู้ร่วมโครงการนะคะ</p> <p>หม่อม : วันนี้ขอขอบคุณทั้งคุณป่านและคุณแคปมากนะคะที่มาร่วม พูดคุยกับเราในวันนี้คะขอบคุณคะ</p> <p>หม่อม : วันนี้นะคะ เราได้พูดคุยในหลากหลายเรื่องราวทั้งในเรื่องของ โครงการรายละเอียดต่าง ๆ มีอยู่คำถามหนึ่งคะที่สำคัญอยากจะถามคุณ จูนว่านับตั้งแต่วันแรกที่อ่านหนังสืออยู่ที่หออัดเสียงให้คุณมิว และส่งต่อ ให้เพื่อน ๆ เดินทางมาหลายปีจนถึงตอนนี้คุณจูนรู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณจูน : จริง ๆ จูนก็รู้สึกขอบคุณนะคะเพราะจูนรู้สึกว่า 5 ปีที่เราทำมานี้ เราไม่สามารถมาที่ตรงนี้ได้คนเดียวแต่ระหว่างทางนะคะ มันคือการที่ทุกคนเอา Resources ที่ตัวเองมีมารวมมือรวมใจเพื่อช่วยให้ โปรเจกต์นี้มันเดินต่อไปได้แต่จริง ๆ สิ่งที่จูนจะต้องขอบคุณมาก ๆ เลย ก็ต้องขอบคุณกลุ่มคนพิการที่เขาเชื่อในตัวเราและวันนี้ก็อาจจะ เป็นเหมือนโปรเจกต์หนึ่งที่ทำให้ทุกคนเห็นว่าทุกคนที่ตัวเล็ก ๆ ส่วนเล็ก ๆ เมื่อ มารวมพลังกันและช่วยกันจูนว่ามันก็สร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่คะ และอันนี้มัน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	พิธีกร 2 คน สวัสดิ์ลาคุณจูน	ไม่ใช่แค่ความภูมิใจของเราแต่เป็นความภูมิใจของคนไทยทั่วประเทศ ได้เลยถ้าอย่างนั้นวันนี้ต้องขอขอบคุณพี่จูนที่มอบมุมมองดี ๆ ให้กับพวกเราด้วยนะครับ
12	<p>- แหม่มและท็อฟฟี่ สรุปรายการ</p> <p>- แหม่มและไหว้ลาผู้ชม</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ ในตอนนี้เราได้สัมผัสถึงความตั้งใจที่นำมาสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาในการเข้าถึงและก็เข้าใจช่วยให้คนพิการในด้านต่าง ๆ สามารถใช้ชีวิตได้อย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นแต่นอกเหนือจากนั้นคะคุณผู้ชมความเชื่อเป็นเรื่องสำคัญ เชื่อว่าตัวเองมีดี เชื่อว่าตัวเองมีศักยภาพและเชื่อในพลังของการอยู่ร่วมกันคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ครับ การร่วมมือในครั้งนี้ครับมันทำให้คนตาบอดครับ เข้าถึงสื่อในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกับคนในสังคมครับแล้วก็เปิดโอกาสให้คนตาบอดครับสามารถมีอาชีพหรือมีโอกาสที่มากขึ้นเท่ากับคนในสังคมเช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : อืม เรียกว่านวัตกรรมนี้นะคิดขึ้นมาครบทุกมิติจริง ๆ ค่ะ</p> <p>- พี่ประทับใจมาก ๆ เลยเนอะ</p> <p>แหม่ม : และเหมือนเช่นเคยนะคะวันนี้ม่อนจะมีภาษามือมาสอนคุณผู้ชมคะจะเป็นคำอะไรนั้น ไปดูกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : วันนี้ะครับ ผมก็มีภาษามือมาสอนกันนะครับลองทำดูนะครับ คุณผู้ชมอย่าลองไปฝึกกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : ก็เป็นภาษามือที่ไม่ยากเลยใช้ไหมคะคุณผู้ชมอย่าลืมนึกถึงกันนะคะและถ้าคุณผู้ชมอยากจะติชมหรือแนะนำอะไรก็สามารถติดตามเราได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครยังไม่รู้จักครับ และอยากดูซ้ำอีกสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ อย่าลืมนกดไลก์ กดแชร์ คอมเมนต์กด Subscript กดทุกอย่างด้วยนะคะเพื่อจะได้ติดตามพวกเราไปตลอดคะและสำหรับตอนนี้คะเวลาหมดลงแล้วแหม่มและท็อฟฟี่ รวมถึงทีมงานทุกท่านขอลากันไปก่อนนะคะสัปดาห์หน้าเราจะพาไปพบกับเรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระอะไรอย่าลืมนติดตามชมกันคะ</p> <p>- สำหรับวันนี้ สวัสดิ์คะ บ้ายบาย</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 15 : คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร
 เนื้อหารายการ : คนพิการกับการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค เทคโนโลยี และการสื่อสาร
 ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และสังคม (พูดคุยกับคนพิการ คนตาบอด
 คนหูหนวก)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : น้องจอม วรรภัทร

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพบรรยากาศวัดโพธิ์สวยๆ - หม่อมและม่อนยืนอยู่ที่มุมหนึ่งของวัดโพธิ์ - ม่อนทำท่ากดโทรศัพท์ - เปิดตัวจอม ยืนถ่ายรูปรตามมุมต่างๆของวัด	[เสียงดนตรี] หม่อม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีความสาระค่ะ ม่อน : ใช่แล้วค่ะครับ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขตอนนี้เราอยู่ที่ วัดโพธิ์ครับ หม่อม : เอ๊ะ เราสองคนมาทำอะไรกันที่นี่คะบอกคุณผู้ชมหน่อยสิคะ ม่อน : อ้อ เป็นเพราะว่าผมน่าจะชอบทำบุญบ่อย ๆ นะครับแล้วก็เมื่อวานนี้ผมเล่นอินเทอร์เน็ตแล้วก็เห็นภาพของวัดโพธิ์ สวยมากผมก็เลยอยากจะมาที่นี่อยากมาทำบุญด้วยแต่ถ้าจะมาคนเดียววันนี้ก็เหงาเลยชวนพี่หม่อมแล้วก็เพื่อนอีกคนหนึ่งมาอ้าว ชวนเพื่อนอีกคนหนึ่งมาด้วย หม่อม : แล้วตอนนี้มีอยู่ที่ไหนล่ะคะนี่ ม่อน : ม่อนบอก นั่นนะสิครับ - เดี่ยวผมวิดีโอคอลก่อน
3	- Pack Shot จอม	--- ดนตรีประกอบ ---
4	- จอมถ่ายรูป ม่อนวิดีโอคอลเข้ามา - แบ่งภาพเป็น 2 ฝั่ง เสมือนหม่อมและม่อนคุย Video Call กัน - ม่อนและจอมสื่อสารภาษามือผ่าน Video Call - ม่อนกดวางสายแล้วหันไปหาพี่หม่อม	[เสียงดนตรี] ม่อน : จอมอยู่ที่ไหน เรา 2 คนนี้มาถึงแล้ว จอม : เรายืนอยู่ตรงที่มียักษ์ 2 ตัว ตรงข้างหน้านี้ ม่อน : อย่างนั้นเดี๋ยวเรารออยู่ตรงนี้นะ หม่อม : อืม โอเค บอกว่าตอนนี้เพื่อนของม่อนน่าจะมาถึงแล้วใช่ไหม ม่อน : เพื่อนรออยู่ตรงโน้นแล้วครับ หม่อม : เอาล่ะค่ะคุณผู้ชมคะ เดี่ยวเราไปพบกับเพื่อนของม่อนกันเลยดีกว่าค่ะ ไปค่ะ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
5	- พิธีกรทั้งสองคนเจอจอม	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะนี่น้องจอม เพื่อนของม่อนใช้ไหมคะอิม เอาละ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วยะคะแนะนำตัวให้คุณผู้ชมรู้จักหน่อยค่ะ</p> <p>จอม : จอมบอกว่า สวัสดีครับผมชื่อ วีรภัทร นามสกุล ชูพรหมแก้ว ชื่อเล่นว่าจอมครับชื่อภาษามือของผมเป็นแบบนี้ะครับตอนนี้ผมทำงานอยู่ที่ TTRS ครับเป็นเจ้าหน้าที่สมาชิกสัมพันธ์</p> <p>ม่อน : อิม ม่อนถามว่าเมื่อตอนเช้านี้บอกให้มาด้วยกันทำไมไม่มาละ</p> <p>จอม : จอมบอกว่าไม่เป็นไรเพราะว่าเดินทางง่าย ๆ นั่ง BTS แล้วก็ต่อที่รถเมล์มาลงที่ทำเตียนแล้วก็เดินมาตรงนี้ก็ถึงแล้ว</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เก่งมากเลยนะคะ เพราะว่าเท่าที่ฟังคุณนี่ เหมือนเป็นคนที่ยังจำเส้นทางไปเที่ยวไหนมาไหนเองได้ดีเลยใช้ไหมคะ</p> <p>โอ้โฮ เก่งมากเลยเป็นเพราะอะไร เพราะว่า</p> <p>จอม : จอมบอกว่าผมชินแล้วครับ เพราะว่าผมใช้รถไฟฟ้าไปเที่ยวเดินทางบ่อย ๆ อีกอย่างมีทั้งรถไฟฟ้าและรถเมล์เองคนพิการก็สามารถลดราคาได้ด้วยทำให้การเดินทางง่ายมาก ๆ แล้วก็ประหยัดเงินได้ด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เป็นความคิดที่ดีมากเลยนะคะว่าแต่ตอนนี้เราที่อยู่กัน 3 คนครบแล้วนะคะพี่น้องอยากให้ทั้ง 2 คน หันไปมองข้างหลังหน่อยค่ะดูสิว่านี่คืออะไร นี่ อ้าว รู้ไหม ๆ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	- แหม่ม ม่อน จอม เดินเข้าพระวิหาร ไหว้พระพุทธรูปไสยาสน์ - ทั้งสามเดินชมรอบองค์พระ - มุก 108 ประการที่ฝ่าพระบาทองค์พระ - ม่อนและจอมหยอดตู้บริจาค พนมมือไหว้ - ทั้งสามเดินออกมาพร้อมเดินชมภายนอกพระวิหาร	<p>ม่อน : ม่อนบอกว่ารู้ นะคะ</p> <p>แหม่ม : คืออะไรคะ</p> <p>ม่อน : ก็ยักษ์วัดโพธิ์</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ จะถูกหรือเปล่านะ ยังไม่เคยเลยดีกว่าพูดถึงยักษ์วัดโพธิ์นี่นะคะ พี่น้องอยากทราบว่าทั้ง 2 คนน่าจะรู้ไหมว่ามียักษ์ทั้งหมดนี้ ก็ตนโอ้โฮ ไม่รู้เลย อันนี้ยากจริง ๆ</p> <p>ม่อน : เดี่ยวเรา 2 คนนี้จะลองนับกันดูทีหลังดีกว่าไหมแต่ว่าตอนนี้เราเข้าไปไหว้พระกันก่อนดีกว่าครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค ๆ ได้เลยคะอย่างนั้นไปกันเลยคะ ทางโน้นเลย ๆ ไป</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
7	- แหม่ม ม่อน จอม เดินชมความสวยงามภายในวัด - ม่อนเดินผ่านเจดีย์สวย และถ่ายรูป - ม่อนหาข้อมูลของเจดีย์ที่ตัวเองถ่าย - CU. หน้าจอ ประวัติวัดโพธิ์	<p>แหม่ม : การมาเที่ยวที่วัดโพธิ์สำหรับคนหูหนวกนั้นไม่ยากเลยคะ และสามารถเดินทางมาเที่ยวคนเดียวได้เหมือนอย่างจอม ที่หาข้อมูลการเดินทางจากอินเทอร์เน็ตซึ่งนอกจากจะเป็นข้อมูลการใช้ข่าวสารให้เกิดประโยชน์แล้วยังใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภคอย่างรถขนส่งสาธารณะได้ต่อกับด้วยคะซึ่งจอมนั้นก็มีความใฝ่รู้มาก ๆ เลยนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - จอมเดินผ่านรูปปั้นทาสีตัดตน แล้ว แะถ่ายรูป - ทั้งสามถ่ายรูปด้วยกันอย่างสนุกสนาน 	<p>อย่างนั้นช่วงหน้าเราจะกลับมารับชมกันคะว่าจอมจะสามารถใช้สิ่งรอบตัวต่อตัวเองและผู้อื่นอย่างไรบ้างห้ามพลาดนะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
8	<ul style="list-style-type: none"> - ทั้งสามคนมานั่งพักที่ศาลาใดๆ (เดี่ยวดูโลเคชั่นอีกที) - ม่อนและจอมทำทำคิด - จอมยื่นรูปให้เหม่มดู 	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : เมื่อสักครูนี่นะคะ เราทั้ง 3 คนก็ได้ไปไหว้พระนะคะแล้วก็ทำบุญกันด้วย รู้สึกอย่างไรกันบ้างคะ</p> <p>ม่อน : ม่อนก็รู้สึกดีมาก ๆ เลยครับ</p> <p>จอม : จอมเองก็บอกว่าใช่ครับ ที่วัดโพธิ์สวยมากเลยนะครับผมเองก็รู้จักแต่ชื่อ แต่พอมาถึงจริง ๆ ถึงได้รู้ว่าสวยมากเลยครับและเท่าที่ผมอ่านข้อมูลมาก่อนเที่ยววนะรอบ ๆ พระวิหารนี้ จะมีมหาเจดีย์ 4 รัชกาลเป็นประจำรัชกาลที่ 1 - 4 นั่นเองครับ</p>
9	<ul style="list-style-type: none"> - ม่อนและจอมเดินไปนั้รูปปั้นยักษ์ในวัดโพธิ์ - ปรึกษากันหน้ารูปปั้นจีนว่าใช่ยักษ์วัดโพธิ์หรือเปล่า - ม่อนและจอมเสิร์จหาข้อมูลว่ายักษ์วัดโพธิ์ตัวจริงอยู่ไหน - ทั้งสองเดินหายักษ์วัดโพธิ์ตามที่ได้ข้อมูล แล้วถ่ายรูป (ยักษ์กายสีแดง, ยักษ์กายสีเขียว, ยักษ์กายสีเทา และยักษ์กายสีเนื้อ) - ม่อนและจอมเดินกลับไปหาเหม่ม 	<p>เหม่ม : โอ้โฮ จอมคะ ฉลาดมาก ความรู้เต็ม เลิศมาก ปรบมือคะ</p> <p>จอม : จอมบอกว่าไม่ได้ขนาดนั้นครับ ผมแค่ใช้อินเทอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์เท่านั้นเองครับ</p> <p>เหม่ม : จอมคะ เมื่อสักครูนี่เห็นเล่าถึงเรื่องของการหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่รู้ว่า จอมเองนี่ ก็เคยประกวด Mister Deaf Thailand ปี 2019 ด้วยใช่ไหมคะอยากจะให้ช่วยเล่าประสบการณ์ตอนนั้นหน่อยคะว่าจุดเริ่มต้นเป็นมาอย่างไรทำไมถึงคิดที่จะไปสมัครประกวดละคะ</p> <p>จอม : ได้เลยครับ เมื่อก่อนตอนที่ผมยังเด็กนี่ผมดูทีวีนะครับ แล้วก็เห็นการประกวดการแข่งขันพอโตขึ้นมาผมก็เห็นข่าวในอินเทอร์เน็ตนะครับ จนเห็นข่าวในเฟซบุ๊กว่าเขาเปิดรับสมัครประกวด Mister Deaf ครับ</p> <p>เหม่ม : ก็ โอ้โฮ มันดีมากเลยและก็คิดว่าตัวเองน่าจะมีความสามารถเลยมาประกวดและก็ได้ตำแหน่ง Mister Deaf International 2019 ครับ โอ้โฮ เก่งมาก ๆ เรียกว่าหน้าตาก็ดี แถมมีความสามารถอีกต่างหากจริง ๆ นี่เห็นว่าได้ไปประกวดที่ต่างประเทศด้วยใช่ไหมคะจอมบอกว่า ใช่ครับหลังจากที่ได้ตำแหน่งแล้วผมก็ได้เป็นตัวแทนประเทศไทยไปประกวดที่ประเทศรัสเซียครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : ม่อนถามว่าบินไปประกวดที่รัสเซียมีประสบการณ์มากมายเลยช่วยเล่าให้คุณผู้ชมฟังหน่อยครับ</p> <p>จอม : จอมก็บอกว่า ได้ครับ ตอนที่ผมไปประกวดนะครับจริง ๆ ก็ไปกัน 2 คนกับเพื่อนผู้หญิงที่ได้ตำแหน่ง Miss Deaf International ซึ่งการ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เดินทางไปประเทศรัสเซียผมก็ได้เจอชาวต่างชาติประเทศต่าง ๆ เยอะมากเลยครับแล้วก็ได้ใช้ภาษามือต่างประเทศรู้สึกสนุกมากครับ ได้แลกเปลี่ยนความรู้กันมีความสุขมากจริง ๆ ครับ</p> <p>เหม่ม : โอ้โฮ เยี่ยมจริง ๆ ม่อนถามว่า จอมครับ พอบินกลับมาไทยได้ทำงานต่อยอดอย่างไรบ้างครับ</p> <p>จอม : จอมบอกว่า หลังจากที่ได้กลับมาที่ไทยแล้วนะครับก็ได้ช่วยงานกองประกวด ช่วยประชาสัมพันธ์รับสมัครในปี 2020 นะครับ ได้ใช้ภาษามือในการเผยแพร่ และผมเองก็เป็นพี่เลี้ยงคอยสอนคนที่มาสมัคร ตอนนั้นผมก็ทำงานอยู่ที่ TTRS ครับ</p> <p>เหม่ม : โอ้โฮ ดีมากเลยก็ถือว่านำความรู้ที่ได้นะ ไปต่อยอดพัฒนาแล้วก็ช่วยเหลือประชาสัมพันธ์คนอื่น ๆ ต่อไปนะคะแล้วเมื่อกี้ที่บอกว่าทำงานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ทำอย่างไรหะคะ</p> <p>จอม : จอมบอกว่าผมได้ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สมาชิกสัมพันธ์ครับ ซึ่งต้องคอยอบรมให้บริการในส่วนของ TTRS นะครับและผมก็จะเดินทางไปอบรมให้กับคนหูหนวกที่เป็นสมาชิกถ้าใครมีปัญหาอะไรก็สามารถให้คำปรึกษาได้ครับ</p> <p>เหม่ม : โอ้โฮ เก่งมาก ยอมรับเลยทั้งหน้าตาดี มีความสามารถด้วยปรบมือให้จริง ๆ ค่ะ เก่งจริง ๆ</p> <p>ม่อน : ว่า ม่อน โอ้โฮ อย่างนี้เดี๋ยวก็น่าสนใจครับ พอตีกว่า ผมไม่อยากจะไปถ่ายรูปโน่นนั่นนี่ให้เต็มแล้ว โอเค อยากไปแล้วใช้ไหม ถ้าอย่างนั้นได้เลย ถ้าอย่างนั้นเราไปกันต่อดีกว่าคะ ไป</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : ว้าว ฝีมือการถ่ายรูปของจอม ไม่ธรรมดาเลยละคะซึ่งทำให้เห็นเลยนะคะว่าจอมไม่ได้เก่งแค่การใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวแต่เขายังใช้เทคโนโลยีมาพัฒนาศักยภาพของตัวเองได้อีกด้วย</p> <p>ไม่ว่าจะเป็นความสามารถด้านการถ่ายภาพ หรือความสามารถอื่นการเป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ถือว่าเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากทุกเรื่องได้ดีมาก ๆ เลยละคะแต่ว่าเดินถ่ายรูปกันมาสักพักแล้วเหม่มชักเมื่อยแล้วละสิคะเดี๋ยวต้องขอตัวไปนั่งพักสักหน่อยแล้วละคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : อ้อย โอ้โฮ พี่นะ เดินถ่ายรูป เดินเที่ยวกับเรา 2 คน จนเมื่อยไปหมดทั้งตัวแล้วนี่เฮ้ แต่ว่าพูดถึงคำว่าเมื่อยนี่นะเมื่อสักครู่นี้ 2 คนสังเกตเห็นอะไรหรือเปล่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>จอม : อ้อ จอมบอกว่า จอมเห็นรูปปั้นเป็นฤๅษีนั่งกันมีท่าทางแปลก ๆ ต่าง ๆ ผมน่าจะถ่ายรูปเก็บเอาไว้ด้วย นี่เดี๋ยวจะโชว์ให้คุณ</p> <p>เหม่ม : อ้าว ได้ ไหน ๆ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : อู๊ย ดี ๆ ถ่ายสวยนะนี่ นี่ละคะ ไซ้แล้วละคะ และนี่ก็คือรูปปั้นฤๅษีตัดตนนั่นเอง</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : แต่ว่า 2 คนรู้ไหมคะว่าทำไมที่วัดแห่งนี้ถึงได้มีรูปปั้นของฤๅษีตัดตนเรียงรายเต็มไปหมดเลย รู้ไหมคะ</p> <p>ม่อน : อืม ม่อนบอกว่าม่อนรู้นะคะเพราะว่าที่วัดโพธิ์แห่งนี้ มีชื่อเสียงมาก ๆ เกี่ยวกับเรื่องของขอมรณวาทแผนไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันเลย แล้วก็ที่นี่มีโรงเรียนสอนนวดด้วยให้ประกอบอาชีพด้วย</p> <p>เหม่ม : อืม เก่งมากเลย ไซ้แล้วละคะและเป็นที่น่าภาคภูมิใจของคนไทยทุก ๆ คนนะคะเนื่องจากการนวดแผนไทยนี้ ถือว่ามีชื่อเสียงแล้วก็จดทะเบียนเป็นมรดกความทรงจำโลกโดย UNESCO ด้วยคะและที่นี้ก็คือถือว่าเป็นจุดเริ่มต้น เป็นที่กำเนิดเลย</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกเยี่ยมมาก ได้มาทำบุญที่นี้แล้วได้ถ่ายรูปที่สวยงาม ๆ แล้วนี่ก็ยังมีความรู้ให้เรียนรู้ต่าง ๆ อีกมากมายเลยครับผมนี่รู้สึกดีมาก ๆ เลยครับ</p> <p>จอม : ส่วนจอมก็บอกว่า ไซ้แล้วครับวันนี้ผมได้ความรู้ไปเขียนลงเฟซบุ๊กให้เพื่อน ๆ ได้ศึกษาหลายเรื่องเลยละครับ</p> <p>เหม่ม : อืม เยี่ยมมาก ๆ เลยแน่นอนละคะ และที่วัดโพธิ์แห่งนี้ นะคะ ยังมีความรู้เรื่องราวต่าง ๆ มากมายให้เราได้เรียนรู้เยอะมากเลย เอ๊ะ แต่ว่าก่อนที่เราจะไปไหว้พระกันนี้จำได้ไหมว่าพี่นี่ ถ้ามเรา 2 คน ไปว่าอะไร</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : โอ๊ย ผมลืมไปเลย ว่าต้องหายักษ์ก็ตัว ลืมไปเลย</p> <p>เหม่ม : 2 คนคือลืมกันสนิทจริง ๆ เลยนะ เอาอย่างนี้เดี๋ยวพี่จะให้เวลาเรา 2 คนนี้ 30 นาที ในการที่จะหาว่ายักษ์จริง ๆ นี่มีทั้งหมดเท่าไร โอเคไหม โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวพวกเรา 2 คนไปหากันนะเออ เดี่ยวพี่นั่งรอตรงนี้ อ้าว โอเค บ้ายบาย</p>
10	- ทั้งสามนั่งอยู่ด้วยกันที่ศาลาใด ๆ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : เอ๊ย โอ๊ย ว้าย โอ๊ย ตายแล้ว ตกใจหมดเลย อย่งไรนี่ เหม่มเดี๋ยวนี้ 2 คนนี้เข้าขากลับพี่เลยนะแล้วเป็นอย่างไร เหม่ม หัวเราะเอิ๊กอ๊าก มีความสุขอ้าว อย่งไร ได้คำตอบไหมคะ หาคะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ม่อนยื่นมือถือให้แหม่ม แหม่มรับมือถือมาแล้วสไลด์ดู</p>	<p>ม่อน : ม่อนบอกว่า ยักษ์จริง ๆ ทั้งหมดคนะครับมีอยู่ 4 ตนด้วยกัน แต่ว่ารูปปั้นที่เราเห็นเป็นรูปปั้นจีนนี่ มีอยู่เยอะมาก ๆ มีชื่อว่า ลั่นถัน นั่นเอง</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เก่งนะนี่ อ้าว แล้วอย่างนี้รู้ได้อย่างไรคะว่าเป็นยักษ์จริง ไหน ขอดูรูปหน่อยสิไม่ธรรมดาเนะนี่ เรา 2 คนนี่ เอาละ ไซ่เลยคะ ที่นี้ พี่นะอยากรู้ว่าพวกเรานะ รู้ได้อย่างไรว่ายักษ์จริงนี่ อยู่ตรงไหนของวัดคะ เพราะว่าที่นี้กว้างมากเลย</p> <p>จอม : จอมบอกว่าทั้งจอมและม่อนนี่เสิร์ชหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ก็เลยรู้เลยว่ายักษ์วัดโพธิ์หน้าตาเป็นอย่างไรแล้วก็อยู่ตรงไหนเสร็จแล้วผม ก็ไปถ่ายรูปเก็บไว้นะครับ</p> <p>แหม่ม : แหม เก่งจริง ๆ อันนี้ต้องยอมรับเลยนะคะว่าฉลาดมาก ๆ ค่ะ เรียกได้ว่าใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ดีมาก ๆ เออว่าแต่เมื่อสักครู่นี้ คือจอมเล่าให้พี่ฟังว่าวันนี้จะไปเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ลงในเฟซบุ๊กเพื่อบอกเล่าเพื่อน ๆ ด้วยใช่ไหมคะ</p> <p>จอม : จอมบอกว่า ไซ่ครับ ในชีวิตประจำวันของผมนี้เวลาที่ผมไปที่ต่าง ๆ หรือเจออะไรที่เป็นความรู้ผมก็จะเอามาเล่าให้คนหูหนวกได้รับรู้ครับ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างคนหูดีและคนหูหนวกครับหรือเวลาไปเจออะไรที่น่าสนใจผมก็จะตั้งกล้องทำภาษามือให้กับคนหูหนวก เพื่อที่จะได้รับความรู้ครับ</p> <p>แหม่ม : อืม เหมือนกับคนหูดีใช่ไหมคะเยี่ยมจริง ๆ นะจอม ความคิดดีมากเลยพี่บอกได้เลยนะว่าวันนี้ตั้งแต่ที่มาเจอจอมได้พูดคุยแล้วก็ไปร่วมถ่ายรูป ไปเที่ยวด้วยกันที่นี้นะคะพี่นะยอมรับเลยนะว่าจอมเองนะเป็นคนที่ใช้ประโยชน์จากสิ่งรอบตัวต่าง ๆ นี้แล้วก็ศึกษาหาความรู้ให้กับตัวเองได้ดีเป็นอย่างมากเลยคะไม่ว่าจะเป็นบริการสาธารณสุขโรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นรถเมล์ การขึ้นรถไฟฟ้า BTS นะคะหรือว่าการใช้เทคโนโลยีอย่างอินเทอร์เน็ตการเข้าเว็บไซต์เพื่อศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ และยังเผยแพร่ไปให้คนอื่น ๆ อีกด้วย โอ้โฮ สุดยอดเลย เรียกว่าใช้ประโยชน์จากสื่อต่าง ๆ นี้ทั้งกับตัวเองและกับสังคมได้ดีมาก ๆ เลยคะ</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกว่า ไซ่แล้วละครับพี่แหม่มทั้งหมดนี้นะครับ ก็เลยทำให้วันนี้จอมกลายเป็นบุคลากรยุคใหม่ในองค์กรสื่อก็ว่าได้ครับ และผมก็ต้องขอขอบคุณจอมมาก ๆ เลยนะครับที่มาร่วมเที่ยวกับผมทั้งถ่ายรูป ทำบุญ และยังได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ชีวิตอีกด้วยละครับถือว่าเป็นประโยชน์มาก ๆ เลย วันนี้ขอบคุณจอมมาก ๆ เลยครับ</p> <p>จอม : จอมเองก็ขอบคุณมาก รู้สึกดีเช่นเดียวกันคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเราถ้าเรารู้จักใช้มันให้เป็นประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นบริการสาธารณสุขประเภทต่าง ๆ เทคโนโลยี รวมไปถึงการสื่อสารมันจะช่วยให้เราพัฒนาชีวิตของตัวเองให้ดีขึ้นได้ ทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นเหมือนกับน้องจอมนี่เองคะ</p> <p>มอน : และก็เหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้ผมมีภาษามือมาสอนทุก ๆ ท่านครับคุณผู้ชมทุกท่านอย่าลืมนะครับ</p> <p>แหม่ม : แหม ดีเลยคะและสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะเพื่อนกับเราคะหรือมีคำแนะนำ หรืออยากจะให้พวกเราไปเที่ยวที่ไหนแบบวันนี้คะก็สามารถเป็นเพื่อนกับเราได้ทาง Facebook Fanpageเพื่อนกันคนพันธุ์ D คะเราจะตอบคุณในทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>จอม : และสำหรับใครที่รู้สึกว่าคุณแล้วยังไม่จุใจนะครับก็สามารถรับชมใน Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ดูย้อนหลังได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : แหม เก่งจังเลย วันนี้ช่วยเราด้วยนะคะและตอนนี้คะเวลาของรายการก็หมดลงแล้วคะในสัปดาห์หน้า เราจะพาไปเที่ยวที่ไหนเรียนรู้อะไร เรื่องอะไร ต้องติดตามกันนะคะสำหรับวันนี้ สวัสดีคะ</p> <p>บ้ายบาย</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
11	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 16 : ความแตกต่างของ Captions และ Subtitles
 เนื้อหารายการ : เรียนรู้ลักษณะเด่นของ Captions ที่แตกต่างจาก Subtitles
 ที่เป็นการบรรยายแทนเสียงพูด และเสียงสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสื่อรายการ
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : อาจารย์ เจ วิฑูต บุณนาค / สตีป เตอะสตาร์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- ภาพบรรยายภาคทั่วไป</p> <p>- แหม่มและม่อนทักทาย/สวัสดีผู้ชมรายการ</p> <p>- ภาพประกอบตามความเหมาะสม</p> <p>- พิธีกรเดินมายังห้องรับชมทีวี</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะคุณผู้ชมขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะทุก ๆ คนนะคะ</p> <p>ม่อน : ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ และทุกเรื่องราวที่เราจะพาไปเรียนรู้นั้นทำให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละม่อนอ้อ จำได้ไหมคะ ว่าคราวที่แล้วนี้ เราไปเรียนรู้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ Closed Captions หรือ CC นั่นเอง</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : จำได้ครับ CC หรือ Closed Captions นี้ ถือว่ามีประโยชน์ และเป็นบริการสำหรับคนหูหนวกนะคะเพื่อที่จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ดูแล้วสามารถเข้าใจได้ชัดเจน</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละคะ แต่รู้ไหมว่าจริง ๆ แล้วนี้ยังมีบางคนนะคะที่คิดว่า Closed Captions หรือ CC นี้ ก็ไม่ได้ต่างอะไรไปกับ Subtitle นะคะ แล้วก็คิดว่า คนหูหนวกเองเวลาดูปุ๊บนี้ก็น่าจะเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่เห็นจำเป็นอะไรมาหลายใช้ไหม</p> <p>ม่อน : ม่อนก็บอกว่า เห็นด้วยนะครับจริง ๆ แล้ว CC กับ Subtitle นี้ ดูแล้วนี้ มีความคล้ายกันแต่จริง ๆ แล้วนี้มีความแตกต่างครับ เพราะว่า CC นี้จะสามารถอธิบายได้ละเอียดเพื่อให้เห็นหูหนวกนี้ ดูแล้วเข้าใจได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้งเลย</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละคะ และนี่นะคะก็คือเรื่องราวที่เราจะไปเรียนรู้กันในวันนี้ถ้าอย่างนั้น พร้อมแล้วเราไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
3	<p>บรรยากาศภายในห้องรับชมทีวี พิธีกรสื่อสารกับกล้อง</p> <p>ภาพ แพคชอตแนะนำ สติ๊อป สติ๊อปเดินเข้ามาสวัสดี</p>	<p>แห่ม่ม : เอาละค่ะ คุณผู้ชมคะ ก่อนที่เราจะไปหาคำตอบกับความแตกต่างระหว่าง CC Closed Captions และ Subtitle กันนะคะวันนี้ เราจะมาทดสอบกันก่อน</p> <p>แต่ถ้าจะทดสอบกันสองคนนี่มันก็ค่อนข้างจะเหงาไปนะคะวันนี้พี่ก็เลยชวนน้องสาวคนสวยของพี่มาด้วย</p> <p>ม่อน : อืม ใคร แหมm อยากจะรู้แล้วใช่ไหมถ้าอยากรู้แล้วนะคะ คุณผู้ชมคะ แขกรับเชิญของเราในวันนี้ะคะ นั่นก็คือน้องสติ๊อปค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
4	<p>ภาพแคบการปิดเสียงทีวี แห่ม่ม สติ๊อป รับชมหนัง ที่มีแค่ Subtitles</p>	<p>แห่ม่ม : เป็นอย่างไรม่อน พี่บอกแล้วว่าน้องพี่สวยจริงแต่ก่อนอื่นเลยนะคะ แนะนำตัวหน่อยคะ</p> <p>สติ๊อป : ค่ะ สวัสดีค่ะ สติ๊อป วรินทร์ จตุรภูษ นะคะ หรือสติ๊อปเดอะสตาร์ค่ะ</p> <p>แห่ม่ม : อืม เป็นนักร้องเหมือนกันใจ ประกวต สายประกวตเหมือนกัน เป็นอย่างไรบ้าง เราไม่ได้เจอกันนานมากเลยนะ ตอนนี้อยู่ที่บ๊องคะ</p> <p>สติ๊อป : ก็จริง ๆ ตอนนี้อยู่ สติ๊อปก็ทำธุรกิจส่วนตัว และที่สำคัญเลย ช่วงเวลานั้นนะคะ สติ๊อปก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมกับกลุ่ม ZERO COVID THAILAND ซึ่งกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ให้ความรู้แล้วก็สร้าง Awareness ให้กับคนมากมายเพื่อที่ว่าเราจะลดการแพร่ระบาด การติดเชื้อโควิดให้ได้มากที่สุดรวมถึงอยากให้มันหมดไปจากประเทศไทยเราเลยนี่คะ สำคัญเลยช่วงนี้</p> <p>แห่ม่ม : อืม ก็คือเหมือนแบบเป็นงานจิตอาสา ไปคอยช่วยเหลือผู้อื่นด้วย อ้อ ดีเลยคะพูดถึงภารกิจของเราในวันนี้ะคะก็คือการทดสอบ มีอย่างไรบ้างคะม่อน</p> <p>ม่อน : วันนี้ะคะ พี่แห่ม่มและพี่สติ๊อปจะได้ทดสอบโดยการดูทีวีที่มี Subtitle แบบปิดเสียงเพราะดูแล้วนี่ เข้าใจไหม รู้สึกอย่างไร มีความสุข ได้อรรถรสหรือเปล่า</p> <p>แห่ม่ม : เตี่ยลองดูกันนะคะ</p> <p>สติ๊อป : ได้เลยคะ พร้อมมาก</p> <p>แห่ม่ม : โอเค อย่างนั้นเตี่ยเราไปเริ่มกันเลยนะคะ</p>
5	<p>พิธีกร 2 คนแลกเปลี่ยนความเห็นกัน</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : พอดูแล้วรู้สึกอย่างไรกันบ้างถ้าอย่างนั้นเตี่ยขอพี่ก่อนเลยนะคะ เมื่อสักครู่ พี่พอดูแล้ว พี่ปิดเสียงนี้ ไม่มีเสียงเลยจริง ๆ แล้วพี่จะดูรู้เรื่องบ้างนิดหนึ่งแต่ว่ามันก็จะมีส่วนช่วงที่พี่ไม่มีเสียงนี้</p> <p>เราก็ไม่รู้ว่าใครเป็นคนพูดแล้วก็อารมณ์ความรู้สึกตรงนั้นเป็นอย่างไร</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ก็เหมือนอ่านหนังสือ เหมือนอ่านหนังสือจริง ๆ เลยซึ่งพอไม่มี CC หรือ Closed Captions นี่มันก็ความบันเทิง ความสนุกก็หายไปเหมือนกัน</p> <p>สต๊อป : สำหรับสต๊อปนะคะ จริง ๆ ก็คล้าย ๆ พี่เหม้ม คือเราจะรู้ว่าใครทำอะไร เหตุการณ์เป็นอย่างไร ก็เพราะว่ามีได้อ่านตัวบรรยายด้านล่าง แต่อย่างเรื่องของเสียง อย่างเช่นงานประกวดใช้ไหมคะสต๊อปดูว่า เอ๊ะ เขาทำอะไร แต่เราจะรู้ได้อย่างไรว่าในงานประกวดนั้นเขาใส่ดนตรีมา หรือว่าเป็นแค่บรรยากาศของผู้คนเฉย ๆ ซึ่งตรงนี้เราจะไม่แน่ใจ มันก็อาจจะขาดอรรถรสไปอย่างนี้ค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : และวันนี้จะรับเพื่อที่จะอธิบายให้กระจ่างแจ้ง ว่าระหว่าง Closed Captions และ CC กับ Subtitle นี้ 2 อย่างนี้อะไรที่แตกต่างกันวันนี้ผมมีผู้เชี่ยวชาญความรู้แน่นมาบอกกันครับ</p> <p>เหม้ม : แหม สงสัยแล้วนะที่ว่าผู้เชี่ยวชาญท่านนี้นะ เป็นใครถ้าอย่างนั้นนะคะเดี๋ยวเราไปพบกับแขกรับเชิญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญของเราในวันนี้กันเลยค่า</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
8	ภาพบรรยากาศในเมือง อาจารย์เจ คู่มือที่มี CC ภาพลายเส้นแนะนำตัว	...ดนตรีประกอบ...
9	พิธีกรทั้ง 2 คน สต๊อป สวีستی อาจารย์เจ แลกเปลี่ยนความเห็นกัน สื่อสารด้วยภาษามือ	<p>เหม้ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้นะคะ เราก็อยู่กับแขกรับเชิญของเราในวันนี้ค่ะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สวีستیคะอาจารย์เจคะ - สวีستیคะ วันนี้จะนะ เหม้ม น้องสต๊อปนะคะ และม่อนก็มีคำถามนะคะ ที่อยากจะรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับ Closed Captions หรือ CC นี้จะคะ แต่ก่อนอื่นเลยอยากจะรู้ว่าความเป็นมาของบริการ CC หรือ Closed Captions นี่มันมีที่มาที่ไปอย่างไรคะ <p>อ.เจ : Captions นะครับ มีครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2515 ครับ ส่วนในประเทศไทยของเราเริ่มเมื่อปี 2557 ซึ่งตอนแรกจะเป็น Captions แบบ Open Captions คือเป็นแบบฝัง และต่อมานะครับ ได้กลายมาเป็น Closed Captions คือสามารถเปิดปิดได้ถ้าอย่างนั้นเรา 3 คนไปลองทดสอบกันดูว่า CC หรือ Closed Captions มันเป็นอย่างไรรึครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
10	พิธีกร 2 คน สต๊อป และอ.เจ	

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	ชมคลิปละครที่มี CC	...ดนตรีประกอบ...
11	พิธีกรทั้ง 2 คน แลกเปลี่ยนความเห็นกับ อาจารย์เจ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ จากที่เราได้ดูละครกันไปแล้วนะคะ โดยที่มี CC ถึงแม้ว่าจะไม่มีเสียงนะคะแต่ก็จะสามารถเข้าใจ แล้วก็สนุกไปได้ด้วยนะคะ</p> <p>สต๊อป : ใช่ค่ะ ก็หลังจากที่สต๊อปสังเกตเห็นนะคะ ก็เห็นว่าเขามีวงเล็บขึ้นมาที่มีวงเล็บเอฟเฟกต์เสียงหัวเราะอะไรอย่างนี้</p> <p>แหม่ม : คือต่อให้เราจะปิดเสียง เราก็ยังสามารถอินไปกับละครได้อย่างนี้ค่ะ ทีนี้พุดถึงเรื่องของตัว CC จริง ๆ แล้วอยากจะให้อาจารย์เจอธิบายเพิ่มเติมแล้วก็ขยายความว่าระหว่าง CC และตัว Subtitle นี้ 2 อย่างนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร</p> <p>อ.เจ : ง่ายมากเลยละครับ</p> <p>Closed Captions ก็มีไว้สำหรับคนหูหนวกคนหูตึงที่เขาไม่ได้ยินเสียงใช่ไหมครับเพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวคนหูหนวกก็จะรับรู้ทางสายตา เราก็จะใช้ Captions อธิบายแทนเสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเสียงเพลง คนพูดคุยกันเสียงดนตรี เสียงหัวเราะ เขาก็จะบอกเราทั้งหมดครับส่วนใน Subtitle ก็จะไม่มียละเอียดของเสียงเหล่านี้</p> <p>สต๊อป : แต่เมื่อกี้ที่สต๊อปสังเกตเห็นมันมีวงเล็บอยู่หลายแบบเลยอยากทราบว่าความแตกต่างในการใช้นั้นมันเป็นอย่างไรคะ</p> <p>อ.เจ : ลักษณะของวงเล็บนะครับ แบบครึ่งวงกลมจะอธิบายถึงชื่อคน จะไม่ได้พุดถึงเสียงแวดล้อมเลยนะครับถ้าอธิบายขยายความเพิ่มเติม เราจะใช้วงเล็บครึ่งวงกลมส่วนวงเล็บสี่เหลี่ยมจะใช้อธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นเสียงกลอง เสียงฟ้าร้องเสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็จะใช้อธิบายในวงเล็บสี่เหลี่ยมครับ</p> <p>แหม่ม : อืม เยี่ยมเลย ชัดเจนมาก เข้าใจเลยละค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
12	อาจารย์เจ มีกิจกรรมคำถาม ให้ ร่วมทำเพื่อทดสอบความเข้าใจ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : ผมอยากทราบเรื่องหลักการสำคัญในการทำ Closed Captions และ Subtitle มีความแตกต่างกันอย่างไรครับเอาละครับ เรื่องของ Subtitle นะครับ</p> <p>อ.เจ : เราจะไม่พุดถึงกันนะครับแต่ว่าวันนี้ Closed Captions</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>จะมีหลักสำคัญอยู่ 4 หลักด้วยกันอย่างแรกก็คือเรื่องของความถูกต้อง ความถูกต้องนี่คืออะไรคือสะกดถูก พิมพ์ถูก ใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง หรือไม่อย่างที 2 ก็คือเรื่องของความรับผิดชอบ คือทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะต้องอธิบายทุกอย่างให้ครบไม่ว่าจะเป็นเสียงอะไร ใครเป็นคนพูดเพื่อให้คนหูหนวกคนอื่น ๆ สามารถเข้าถึงได้</p> <p>หลักที่ 3 นะครับก็คือเรื่องของความคงเส้นคงวาลักษณะของตัวอักษร จะต้องเป็นเหมือนเดิมตลอดไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมาว่าอักษรนี้สีขาวครั้ง หน้าสีดำรูปแบบทุกอย่างต้องเป๊ะเหมือนเดิมไม่ใช่เดี๋ยวเล็กเดี๋ยวใหญ่ นะครับและตำแหน่งต้องอยู่ที่เดิมไม่เปลี่ยนแปลงไปเปลี่ยนมาครับนั่นคือหลักของความคงเส้นคงวาส่วนต่อมา นะครับ ก็คือความชัดเจนคือตัวอักษรนี้ต้องเห็นชัดเจน ใหญ่พอดี ไม่ยาวจนเกินไป ต้องให้สั้นนะครับ พอดี ๆ อยู่ที่ ประมาณ 35 ตัวอักษรต่อ 1 แถวนะครับคนแก่สามารถอ่านได้สบายใจ คนหูตึงก็อ่านได้ ดูแล้วสบายตาและชัดเจนมองเห็นความหมายได้ชัดเจน ครับอิม นั่นละครับ ก็คือหลัก 4 ประการละครับชัดเจนมาก ๆ เลยคะ นั่นละครับ ก็คือหลัก 4 ประการละครับชัดเจนมาก ๆ เลยคะอีกอย่างหนึ่งนะคะ ที่สำคัญก็คือตัวอักษรนี้ จะต้องม่แค่ 2 บรรทัดเท่านั้นครับ และไม่ควรมาเป็น 3 - 4 บรรทัด ถ้าเกิดว่าเป็น Captions Live ที่เป็น Captions สดนะครับ สามารถขึ้นหลายแถว หลายบรรทัดได้แต่ถ้าเป็นการทำคำบรรยายแทนเสียง Closed Captions ก็จะเป็น 1 - 2 บรรทัดเท่านั้นครับเพราะไม่อย่างนั้นนี่ จะอ่านยากเกินไปในกรณีที่พูดเร็วให้ใช้ เป็น 2 บรรทัด ไม่ควรจะเกินบรรทัดที่ยาวเกินไปกว่านั้น</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อ.เจ : เอละครับทุกคนครับทั้ง 3 คนนี้ก็รู้หลักการต่าง ๆ ที่อาจารย์บอกไปแล้วนะครับว่าความแตกต่างระหว่าง Closed Captions และ Subtitle นี่เป็นอย่างไรบ้างตอนนี้ก็ถึงเวลาที่ทั้ง 3 คนต้องมาเล่นเกมตอบคำถามก็คือ Yes or No พร้อมไหมครับ</p> <p>ทุกคน : พร้อมคะ/ครับ</p> <p style="text-align: center;">ปล่อยเสียงจริงเกมตอบคำถาม</p>
13	<p>คำถามเปิดขึ้นบน จอ แหม่ม ม่อน และ สตีป เลือกคำตอบ เขียนลงในสมุด</p> <p>อาจารย์เจตรวจดูคำตอบ</p>	<p>แหม่ม : เอละคะ และตอนนี้ นะคะ เราทั้งหมด 3 คนก็ตอบคำถามกันเรียบร้อยแล้วเดี๋ยวเรามาดูกันว่าคำถามแต่ละคำถามนี้เขาถามว่าอะไรกันบ้างนะคะเอละคะ มาเริ่มกันที่ข้อที่ 1 นะคะและตอนนี้มาดูคำตอบของทั้ง 3 คนนะคะ</p> <p style="text-align: center;">ปล่อยเสียงจริงเกมตอบคำถาม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
14	แหม่ม และ ม่อนสื่อสารกับกล้อง	<p>แหม่ม : เอาละคะ สำหรับการทดสอบ Yes or No ก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยดีนะคะจริง ๆ แล้วการทดสอบว่าตัวสตัปเองนี้ มีความรู้ ความเข้าใจ และก็เรื่องของ CC และ Subtitle นี้ แตกต่างกันมากน้อยแค่ไหนกันเท่านั้นเองแต่ว่าของจริงนี้นะคะก็คือ ภารกิจต่อไปที่เตรียมไว้ให้สตัปโดยเฉพาะเลย</p>
15	สตัปดูคลิปละคร ช่วยกันกับม่อนหาจุดผิดที่เกิดขึ้น สตัปเขียนจุดแก้ไขลงสมุด (หรืออาจใช้โน้ตบุ๊กอีกเครื่อง)	<p>แหม่ม : อืม โดยภารกิจของสตัปในวันนี้ะคะนั่นก็คือ เราจะมีคลิปละครให้ดูนะคะจากนั้นสตัปจะต้องทำให้เจอคะ ว่ามี CC ตรงไหนที่ผิดนะคะแล้วแก้ไขถูกต้องโดยที่อาจารย์เงะคะ จะเป็นคนคอยตรวจทานดูว่าทำถูกต้องทั้งหมดหรือไม่ อืมฟังแล้วดูเป็นอย่างไร เป็นอย่างไร</p> <p>สตัป : ก็ดูตื่นเต้นคะ กลัวผิด</p> <p>ม่อน : ไม่ต้องห่วงเลย เดี่ยวจะช่วยดูให้</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นแล้วพร้อมแล้วนะคะ อย่างนั้นเราไปทำภารกิจกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอาละคะและตอนนี้คะก็ได้เวลาที่เราจะมาทำภารกิจกันแล้วนะคะแต่ก่อนอื่นเลยนี้ เดี่ยวเราไปดูคลิปวิดีโอพร้อม ๆ กันเลยดีกว่าคะ ไป ลุยเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
16	ม่อน ช่วยตรวจทานอาจารย์เจ เฉลย และคอมเมนต์	<p>แหม่ม : เอาละคะ และตอนนี้คะก็ได้เวลาที่เราจะมาทำภารกิจกันแล้วนะคะแต่ก่อนอื่นเลยนี้ เดี่ยวเราไปดูคลิปวิดีโอพร้อม ๆ กันเลยดีกว่าคะ ไป ลุยเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอาละคะ คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะน้องสตัปนะคะ ก็ตอบคำถามเกมจับผิดของเราที่เสร็จเรียบร้อยแล้วนะคะเดี๋ยวเรามาดูเฉลยกันนะคะ ว่ามีข้อไหนที่ถูก อันไหนที่ผิดนะคะเริ่มกันที่ข้อแรกก่อนเลยคะ</p> <p>- คือวงเล็บสี่เหลี่ยมเป็นชื่อคน</p> <p>แหม่ม : ที่ถูกต้อง ต้องเป็นวงเล็บกลมนะคะ อันนี้ถูกต้องไหมคะ อันนี้ถูกต้องคะ ชื่อคนนี่ต้องใส่ในวงเล็บกลมนะคะโอเค คำตอบที่ 2 นะคะก็คือวงเล็บวงกลมเสียงร้องให้ต้องเป็นวงเล็บสี่เหลี่ยมถูกต้องไหมคะ อันนี้ถูกต้องครับ เพราะว่าเสียงบรรยากาศต่าง ๆ นี้ จะทำให้วงเล็บสี่เหลี่ยม</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แฮมม : คำต่อไปนะคะวงเล็บสี่เหลี่ยมอย่างนี้แล้วเขียนว่าเสียงเอฟเฟกต์ ตลก/หัวเราะอันนี้ควรตัดออก ถูกต้องไหมคะข้อนี้ตอบคำถามผิคนะครับ เพราะว่าเสียงบรรยากาศอื่น ๆ ต่าง ๆ นี้สามารถใส่เข้าไปในวงเล็บสี่เหลี่ยมเลยครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>สต๊อป :อ้าว ทำไมข้อ 3 นี้คือตั้งใจที่จะตอบว่าอะไรคะ คือจริง ๆ ตอนแรกก็เหมือนผ่านไปแล้ว แต่ว่าพอตีหนึ่งม่อนบอกว่า เอ๊ย ตรงนี้น่าจะเป็นจุดที่น่าจะผิอะไรอย่างนี้เพราะว่ามีคำว่าตลก เออ เราก็เลยลอง ๆ จดไปดูว่ามันอาจจะไม่ใช่หรือเปล่าอะไรอย่างนี้คะ</p> <p>แฮมม : อืม ผู้ช่วยที่ดี ปรบมือเลยไม่ได้ช่วยให้ผ่านเลย ช่วยให้ผิ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
17	แฮมม ม่อน สัมภาษณ์ สต๊อป	<p>ม่อน : พี่สต๊อปครับ หลังจากทีวันนี้ได้มาเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ Closed Captions แล้ว รู้สึกอย่างไรบ้างครับ</p> <p>สต๊อป : อืม สำหรับวันนี้คะ ก็แบบเป็นประโยชน์กับสต๊อปมาก คือจากคนที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรแบบนี้เลยเหมือนได้เปิดโลกนะ คะว่า Closed Captions กับ Subtitle นี้ต่างกันอย่างไร</p>
18	ทุกคนแลกเปลี่ยนความเห็นกัน	<p>แฮมม : สำหรับพี่เองนะคะ ก็มีคำถามสำหรับอาจารย์เงนะคะว่า ในมุมมองของอาจารย์นี่คะคิดว่าประโยชน์ของ CC นี้คืออะไร แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะ อยากให้อาจารย์เล่า ๆ ให้ฟังหน่อยคะ</p> <p>อ.เจ : สำหรับ Closed Captions นี้คะประโยชน์ของมันนี่ ก็เพื่อสำหรับคนหูหนวกอย่างเดียวหรือเปล่าไม่ใช่คะ แต่ก็สำหรับคนทั่วไป เช่น ผู้สูงอายุต่าง ๆ ก็สามารถใช้บริการนี้ได้</p> <p>ดูปุ๊บ ก็สามารเข้าใจได้โดยรวมไปถึงคนอื่น ๆ ที่อยากจะเรียนรู้ได้ด้วยนะ ครับเด็ก ๆ เด็กเล็กก็สามารถที่จะดูได้</p> <p>แฮมม : วันนี้ เราก็ได้เรียนรู้เรื่องราวหลากหลายมากเลยนะคะ ทั้ง ความแตกต่างของ Subtitle และ CC หรือ Closed Captions นะคะ รวมถึงเรื่องของประโยชน์และความสำคัญที่ไม่ได้แค่คนหูหนวกเท่านั้น แต่ยังเป็นคนทั่วไปอีกด้วยคะรวมไปถึงภารกิจของวันนี้ก็สนุกมาก ๆ เลย เออ ตื่นเต้นกันตลอดเลยนะคะ เพราะฉะนั้นวันนี้ขอขอบคุณทั้งอาจารย์เงนะคะ และน้องสต๊อปที่มาร่วมเรียนรู้กับเราในวันนี้คะ ขอขอบคุณคะ</p>
19	พิธีกร 2 คน แลกเปลี่ยนความเห็น ปิดรายการ	[เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ เป็นอีกครั้งหนึ่งนะคะที่วันนี้เราได้มาเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ Closed Captions ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ และก็เป็นที่ประโยชน์มาก ๆ ไม่ใช่แค่คนหูหนวกอย่างเดียวนะคะแต่ยังมีประโยชน์สำหรับคนทั่ว ๆ ไป</p> <p>ม่อน : ใช่แล้วละครับ วันนี้ คุณผู้ชมก็ได้เรียนรู้เรื่องราว แล้วก็เข้าใจกันแล้วใช่ไหมละครับว่า Closed Captions และ Subtitle 2 อย่างนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร</p> <p>ม่อน : ผมรู้สึกว่ Closed Captions เวลาดูแล้วนี่จะทำให้ผมมีอรรถรส แล้วก็สนุกมากขึ้นเลยละครับและผมก็อยากให้รายการอื่น ๆ นี่มี Closed Captions ในทุกรูปแบบเช่นเดียวกันครับและเหมือนเช่นเคยนะครับ วันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนทุก ๆ คนครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกภาษามือกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ หากคุณผู้ชมท่านใดอยากที่จะเป็นเพื่อนกับเรานะคะก็สามารถมากดไลค์ได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D อยากให้เรา 2 คนไปเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรก็สามารถส่งคอมเมนต์กันมาได้นะคะรับรองว่าเราจะอ่านคอมเมนต์ทุก ๆ อันเลยละคะและสำหรับใครนะคะที่อยากดูย้อนหลังนะคะก็สามารถเข้าไปดูที่ Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้เลยสำหรับวันนี้ละคะ เวลาของเราหมดแล้วคะพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้านะคะสำหรับวันนี้ สวัสดีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
20	ไตเติ้ลปีตรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 17 : คนตาบอดกับบริการ AD ตอนที่ 2
 เนื้อหารายการ : คนพิการทางการเห็น คนตาบอด คนสายตาเรื้อนราง กับการใช้บริการ
 เสียงบรรยายภาพ (ตอนที่ 2)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ท้อพีพี
 แกร็บเชิญ/กิจกรรม : วง S2S /ทำน้ำกระชาย

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพบรรยายภาคทั่วไป - หม่อมและท้อพีพีทักทาย/สวัสดีผู้ชม รายการ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พีหม่อม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>ท้อพีพี : รายการที่จะพาเพื่อน ๆ คนพันธุ์ D คว้าไปเรียนรู้เรื่องราว รอบตัวที่ทั้งสนุกและมีสาระครับเพื่อเราจะอยู่ร่วมกันในสังคมร่วมกัน อย่างมีความสุขครับ</p> <p>พีหม่อม : ใช่ค่ะ นี่ท้อพีพีจำได้ใหม่ว่าคราวที่แล้วนะ เราได้มีโอกาสไป พุดคุยแล้วก็รับฟังความคิดเห็นจากน้องปอนด์ วิทยากรตาบอดที่เขาได้ใช้ ประโยชน์จากเสียงบรรยายภาพ หรือ AD แล้วก็ยังได้ปั้นดินน้ำมันด้วยกัน เลยจะได้ใหม่</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ จำได้ครับพีหม่อมเพราะว่าตอนนี้ ท้อพีพีได้เป็นโค้ชด้วย ครับพีหม่อมซึ่งจริง ๆ แล้วนี่ AD มีความสำคัญกับคนพิการมาก ๆ ครับพี หม่อมเพราะว่ามันช่วยเราในการเข้าถึงสื่อหรือว่าเสียงบรรยายภาพได้ดี มากในการทำงานนี้ครับ</p> <p>พีหม่อม : อิม ใช่แล้วละค่ะ และวันนี้ละค่ะ พีก็นัดกับวง S2S เอาไว้ด้วย ละค่ะเพื่อที่จะรับฟังความคิดเห็นจากทางฝั่งของนักดนตรีกันบ้างว่าเขา สามารถใช้ประโยชน์จากบริการ AD นี้ได้อย่างไรบ้าง อยากรู้ใช่ไหม</p> <p>ท้อพีพี : อยากรู้ครับแล้วท้อพีพีรู้มาอีกว่าพีหม่อมคือ S2S นี้เขายังมีโปรเจกต์ใหม่ด้วยเดี๋ยวมาดูกันว่าเขาเป็นโปรเจกต์อะไรครับพีหม่อม</p> <p>พีหม่อม : ถ้าอย่างนั้น เดี๋ยวเราไปชมพร้อม ๆ กันเลยดีกว่าคะคุณผู้ชม</p> <p>ท้อพีพี : โอเคได้ครับพีหม่อมอย่างนั้นเราไปกันดีกว่าครับ</p> <p>หม่อม : ไป จับมือกัน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	- พีหม่อมและท้อพีพี เดินเข้ามาใน S2S - ภิรม นักดนตรี S2S นั่งเล่นกีตาร์	<p>พีหม่อม : สวัสดีค่ะ หม่อมนะคะวันนี้พาท้อพีพีมาด้วยคะคุณภิรม</p> <p>ภิรม : ครับ สวัสดีครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ครู พาแหม่ม ท็อปพี เดินบริเวณในโรงเรียน พร้อมกับพูดคุยกัน</p> <p>พิธีกร ทั้ง 2 คนเดินเข้ามาในห้องเรียน เด็กประถม</p>	<p>ท็อปพี : สวัสดีครับพี่ภริมครับ อยากให้พี่ภริมครับช่วยแนะนำตัวให้กับคุณผู้ชมได้รึหน้อยครับ</p> <p>ภริม : ครับ ผมภริม S2S นะนะครับผมก็เป็นเจ้าหน้าที่มูลนิธิสถาบันคนตาบอดครับตำแหน่งในวงตอนนี้ก็เป็นมือกีตาร์ครับ</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ เดียวก่อน ตอนนี้สมาชิกไปไหนหมดแล้วคะนี่</p> <p>ท็อปพี : ครับผม ก็เดี่ยวเราจะมีการซ้อมกันนะครับแต่ว่าด้วยช่วงสถานการณ์โควิด พอตีพวกผมก็จะแยกย้ายกันซ้อมอยู่ที่บ้าน ด้วยโปรแกรม Zoom นะครับ</p> <p>แหม่ม : เพราะฉะนั้นตอนนี้ต้องเตรียมเซตระบบอะไรบ้างคะ</p> <p>ภริม : ก็เราจะเซตในส่วนของระบบกล่องต่าง ๆ ที่จะให้เห็นนักดนตรีผ่าน Zoom นะครับ แล้วก็โปรแกรมที่จะสามารถทำให้เราเล่นดนตรีผ่านออนไลน์ได้นี่เราก็จะใช้ผ่านโปรแกรมทางลัดอีกตัวหนึ่งที่ใช้ผ่านบนคอมพิวเตอร์นะครับเพราะปกติถ้าเราซ้อมผ่าน Zoom โดยตรงเลยนี่ มันจะไม่สามารถซ้อมได้ มันจะดีเลย์ แล้วก็เราจะใช้ผ่าน Jamulus แล้วก็พูดคุยผ่าน Jamulus แต่ว่าภาพต่าง ๆ ที่จะให้ได้ขมนี่ ก็คือจะผ่าน Zoom นะครับ</p> <p>ท็อปพี : ถ้าอย่างนั้นท็อปพีว่าใกล้ถึงเวลาแล้วครับพี่แหม่ม เราไปดูพี่ ๆ ซ้อมกันดีกว่าครับพี่แหม่ม</p> <p>ท็อปพี : โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี่ยวท็อปพีกับพี่แหม่มจะขอแอบดูหน่อยนะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
4	พิธีกร 2 คน สังเกตการณ์เสียงบรรยากาศจริง.....
5	พิธีกร 2 คนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคุณครู	<p>แหม่ม : โอเค ภริมคะ</p> <p>ภริม : ตอนนี้ก็ถือว่าเราเซตระบบในการซ้อม</p> <p>แหม่ม : เรียบร้อยแล้วหรือยังคะ</p> <p>ภริม : ครับ ตอนนี้ก็เรียบร้อยแล้วครับ เดี่ยวผมพาไปฟังเลยไหมครับ</p> <p>แหม่ม : ได้เลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ตอนนี้พี่ภริมก็ใส่หูฟังคะท็อปพี</p> <p>ภริม : ฮัลโหล ๆ เอ้อ เดียวนะ เดียวก่อน</p> <p>แหม่ม : แล้วก็ พี่อมกีตาร์สีขาวคูใจ มีความ AD สดเหมือนกันนะเออจริง</p> <p style="text-align: center;">บรรยากาศจริงตอน ZOOM</p>
6	- ภริมยืนตีตีกีตาร์	[เสียงกีตาร์]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
7	<p>แห่มม ท็อฟฟี่ เข้าไปนั่งพูดคุยกับพีธีร์ม</p> <p>- พีธีร์มม ท็อฟฟี่นั่งฟังอยู่ห้องข้างนอก</p> <p>- พีธีร์มม ท็อฟฟี่ และพีธีร์มมนั่งคุยในห้องอัด</p>	<p>ท็อฟฟี่ : พีธีร์มมครับ เมื่อกี้ท็อฟฟี่เห็นพีธีร์มมเล่นกีตาร์อย่างเดียวเลยครับ ถ้าท็อฟฟี่อยากฟังทั้งวงละพีธีร์มมท็อฟฟี่ต้องอย่างไรได้บ้างครับนี้</p> <p>พีธีร์มม : ตอนนี้อยู่จะมีมอนิเตอร์ที่อยู่ในห้อง Control นะครับสามารถที่จะฟังสิ่งที่พวกเราเล่นทั้งวงนี้ได้เลยตรงนั้นจะได้ยินทุกชิ้นที่เราเล่นนะครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเค ถ้าอย่างนั้นพีธีร์มมเล่นอีกรอบ เดี่ยวผมกับพีธีร์มมจะไปฟังข้างนอก ได้เลย โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวไปกันดีกว่าครับพีธีร์มมครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงเพลง]</p> <p>พีธีร์มม : โอ้โฮ คือถ้าเกิดว่าไม่ได้มาเห็นด้วยตาและนั่งแค่ตรงนี้นะคือคิดว่ามีเต็มวงอยู่ในห้องนั้นแล้วนะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : คิดว่าเราฟังในคอนเสิร์ตอยู่คือแบบเสียงมันดีมากพีธีร์มมจริง ๆ นะมันง่ายมากพีธีร์มมคือถ้าเราดูโปรแกรมว่าโปรแกรมมันใช้อย่างไรนะพีธีร์มมคือทุกอย่างมันง่ายมากครับพีธีร์มม</p> <p>พีธีร์มม : ใช่ เพราะฉะนั้นพีธีร์มมรู้สึกว่ามันคือการซ้อมออนไลน์เลยนะ นอกจากเรียนออนไลน์แล้วซ้อมออนไลน์ได้ด้วย เดี่ยวเราเข้าไปคุยกับเขากันเลยดีกว่า</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเค เดี่ยวเราเข้าไปคุยกับพีธีร์มมข้างในกัน</p> <p>พีธีร์มม : เป็นอย่างไรบ้างคะคุณพีธีร์มมสำหรับการซ้อมออนไลน์ปรับให้เข้ายุค เข้าสมัยเลยคือเราก็มีการปรับเปลี่ยนอะไรบ้างจากการซ้อมแบบเดิมคะ</p> <p>พีธีร์มม : คือเดิมปกติเราต้องนัดกันมาเจอที่สตูดิโอเพื่อที่จะสอนครับ แต่พอเป็นช่วงนี้นะครับช่วงที่เป็นสถานการณ์โควิดนี้ เราก็เสียงเพราะฉะนั้นเพื่อลดความเสี่ยงตรงนี้แล้วก็งานยังเดินได้ตอนนี้เราก็หาวิธีการครับ ที่จะทำให้เราสามารถที่จะเล่นดนตรีได้เหมือนเดิมซ้อมกันได้เหมือนเดิมครับก็เริ่มไปเจออย่างที่เราบอกคือเราใช้โปรแกรม Zoom นะครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : แล้วอย่างนี้คือโปรแกรม Zoom เองนะครับทางทีมของพีธีร์มมเองนะครับเราเรียนรู้จากไหนมาหรือว่าเรามีไปอย่างไรได้บ้างครับ</p> <p>พีธีร์มม : จริง ๆ ด้วยตัวโปรแกรม Zoom เองนี้เราก็ใช้มาพักหนึ่งแล้ว แต่ก็ไม่ได้คุ้นเคยมากจนเมื่อเราต้องมาใช้งานอย่างจริงจังนะครับ ก็ต้องค้นคว้า ต้องหาวิธีการอะไรต่าง ๆ นะครับซึ่งอันนี้เราก็ดูตามคลิปนะครับ แต่ว่าด้วยรายละเอียดของ Interface โปรแกรมนี้มันเยอะมากครับ แล้วก็บางอย่างเราเลยต้องหาสื่อที่มีสิ่งให้อธิบายให้เราฟังนะครับ อย่างพวกแบบการตั้งค่าต่าง ๆ ที่เป็นเชิงลึก Advance อะไรพวกนี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เราก็ต้องอาศัยพวกเกี่ยวกับคำบรรยายนะครับหรือเป็น Audio Description ที่ทางคลิบของทางฝรั่งเองหรือของคนไทยที่มีอย่างนี้ครับ</p> <p>ทำการเข้าสู่ระบบ Zoom นะครับโดยการเลือกที่ Sign In</p> <p>ท็อฟฟี่ : แล้วนอกจากเมื่อกี้ นะครับ พี่ก็มีดูคลิบต่าง ๆ ในการที่เข้า Zoom ครับ พี่ก็มีมีการดูคอนเทนต์อื่น ๆ เพิ่มเติมไหมครับ ที่แบบเราชอบดู แล้วผ่านช่องทางไหนบ้างครับ</p> <p>ภริ่ม : จริง ๆ แล้วผมก็ดูคลิบสอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานดนตรีอย่างนี้ครับ แล้วก็ดูในส่วน อย่างพวกหนัง พวก Movie ต่าง ๆ ก็ดูครับก็ ณ ปัจจุบันนี้ก็หลาย ๆ สื่อก็จะเริ่มมีเกี่ยวกับ Audio Description</p> <p>ซึ่งมันช่วยเราเยอะเลยครับ ช่วยอำนวยความสะดวกกับเราค่อนข้างดีเลย</p> <p>พี่แหม่ม : อืม อย่างที่เราได้รู้กันนะคะว่าบริการ AD นี้มีประโยชน์มาก ๆ สำหรับคนตาบอดนะคะ ในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่นี่นี่อยากให้คุณภริ่มยกตัวอย่างให้เราสักเรื่องได้ไหมคะ</p> <p>ภริ่ม : ครับ เอาที่ทุกคนน่าจะเข้าถึงได้ง่ายที่สุดนะครับ อย่างกรณีเราไปดูหนังในโรงภาพยนตร์อย่างนี้นะครับแล้วผมไปดูนี้ มันไม่มี AD นะแล้วเราก็คิดว่า เอ๊ะ หนังเรื่องนี้สนุก เราดูรู้เรื่องก็โอเคแล้ว</p> <p style="text-align: center;"><i>(เสียง AD)</i></p> <p>ภริ่ม : พอวันหนึ่งที่หนังเรื่องนี้ระบบ AD เข้ามานะครับ มันทำให้เรารู้ว่า เฮ้ย ไอ้สิ่งที่เราจินตนาการไปก่อนหน้านี้หรือที่เราคิดว่า เฮ้ย มันใช่เออ มันไม่ใช่ออย่างนั้นเลยนะแล้วก็ทำให้เรา อ้อ จริง ๆ เรารู้แก่นของหนัง แก่นของภาพยนตร์ที่เขาจะนำเสนอรายละเอียดบางอย่าง อ้อ มันเป็นอย่างนี้นี่เองอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : พี่ภริ่มครับพี่ภริ่มช่วยเล่าโปรเจกต์ของ S2S ที่ผ่านมาให้เราฟังหน่อยได้ไหมครับว่ามีอะไรบ้างครับ</p> <p>ภริ่ม : ครับผม ก็ในช่วงสถานการณ์โควิดนี้ครับหรือว่าโปรเจกต์ที่เราทำ ถ้าเกิดว่าเราย้อนไปนี่ ช่วงนี้เราก็จะมีระดมทุนนะครับช่วยตามองค์กร เครือข่ายต่าง ๆ ด้วยอย่างนี้ครับช่วยเกี่ยวกับทางมูลนิธิต่าง ๆ นะครับ โดยเราเล่นดนตรีในช่วงวันเสาร์นะครับไลฟ์ช่วง 4 โมงเย็น ผ่าน S2S นี้ นะครับ</p> <p style="text-align: center;"><i>(ร้องเพลง)</i></p> <p>แหม่ม : ถือว่าเป็นโครงการที่ดีมากเลยแล้วนอกเหนือจากนั้นยังมีโปรเจกต์อะไรที่ยังทำอยู่ไหมคะ</p> <p>ภริ่ม : โปรเจกต์ที่กำลังทำอยู่นะครับแล้วก็วันนี้คือเราเริ่มดีอย่างดีก็...</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ก็น่าจะช่วงนี้ก็ได้แต่ก็สถานการณ์ของ Event ต่าง ๆ ก็ต้องหยุดใช้ไหม ครบตอนนี้เราก็เลยมีโปรเจกต์ทำน้ำสมุนไพร</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ รายได้เสริม</p> <p>ภริม : ครับ ทำน้ำกระชายนะครั้บ เป็นน้ำกระชาย By S2S ครับ</p> <p>แฮมม : โอเค อย่างนั้นเดี่ยวพาไปเลยค๊ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
8	แฮมมกับท็อฟฟี่ และน้องต่าย น้องนุ่น S2S ยืนอยู่บนโต๊ะทำอาหาร	[เสียงดนตรี]
9	ท็อฟฟี่พูดคุยกับ น้องต่าย กับน้องนุ่น	<p>แฮมม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะทั้งแฮมมและท็อฟฟี่ก็อยู่กับนักร้องสาวเสียงใสของวง S2S นั่นก็คือน้องต่ายและน้องนุ่นคะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : สวัสดีคะ/ครั้บเอาละ พื่อยารู้ว่าทั้ง 2 คนนี้เริ่มเป็นบาริสต้าได้อย่างไรคะ</p> <p>คุณต่าย: เริ่มจากตอนแรกนะค๊ะ มีที่ทำงานแห่งหนึ่งคะด้วยความที่เขแบบว่าอยากได้คนตาบอดมาชงกาแฟ เปิดร้านกาแฟให้คนตาบอด</p> <p>คุณต่าย: เพื่อคนตาบอดจะได้มีงานทำแล้วก็มืออาชีพอย่างอื่นที่มันนอกเหนือจากการขายสลาก นวดเปิดหมวกเล่นดนตรีอะไรประมาณนี้คะ แล้วหนูก็เลยลองไปสัมภาษณ์ก็ไม่ได้หวังว่าจะได้ คือได้ก็ได้ ไม่ได้ก็ไม่เป็นไร อะไรอย่างนี้คะ ปรากฏว่าหนูติด 1 ใน 5 คนคะ</p> <p>คุณต่าย: ก็รอ ๆ ประมาณสักกระยะหนึ่งก็โทรมาก็ลองให้ไปอบรม ก็คือไปฟังว่ากาแฟเป็นแบบไหนอะไรแบบนี้คะ แล้วเราจะต้องเรียนรู้รู้อย่างไร อะไรประมาณนี้</p> <p>คุณต่าย: ซึ่งคนที่สอนก็ไม่เคยสอนคนตาบอดเลยไม่เคยสอนเลย ต้องลุยเลยคะ ร้อนก็ร้อนต้องจับทั้งตอนที่มันเย็นอยู่ แล้วก็เครื่องทำงาน อะไรอย่างนี้คะ</p> <p>คุณต่าย: อยู่ประมาณแบบนี้สัก 6 เดือน</p> <p>พี่แฮมม : แล้วน้องนุ่นล่ะคะ</p> <p>คุณนุ่น : ค๊ะ ก็สำหรับตัวนุ่นนะคะจุดเริ่มต้นในการทำร้านกาแฟ S2S Café เดิมทีทุก ๆ วันเสาร์นะค๊ะ เราจะมีกิจกรรมไลฟ์สด เพื่อเป็นกิจกรรมระดมทุนผู้ใหญ่ว่าคิดว่าจะเออ อยากจะมีกาแฟเล็ก ๆ แล้วก็สามารรถต้อนรับแขกได้เวลามีแขกมาก็นั่งดื่มกาแฟไป ฟังเพลงไปอะไรอย่างนี้คะ S2S Café ก็เลย...ถือกำเนิดขึ้นมา</p> <p>แฮมม : จากที่เราเป็นนักร้องเลยมาเป็นบาริสต้าไปด้วย</p> <p>คุณนุ่น : ใช่ค๊ะ ก็ได้พี่ต่าย แล้วก็พี่หวานที่เป็นคนตาดีมาช่วยสอน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม :แล้วเข้ามาทำน้ำกระชายได้อย่างไรคะ คือใช้สื่อหาข้อมูลอย่างไรคะ</p> <p>คุณนุ่น : ใช้ Youtube ค่ะ Youtube เป็นทุกอย่างให้พวกหนูได้ค่ะ คือหนูไม่ได้เน้นสูตรในของแต่ละช่องเลยคะแต่หนูเอาไปอิงตามเขาเฉย ๆ ว่าเขาใช้อะไรบ้าง วัตถุดิบจากนั้นก็เลยลองชิม ทำแล้วก็ชิมหมดกระชายไปประมาณ 5 กิโลกรัม</p> <p>พี่แหม่ม :ก็คือดู Youtube ใช้ไหมคะอ้าวแล้วที่นี้ เราจะรู้ได้อย่างไรคะคะว่า Youtube แต่ละคลิปนี้เขามีบริการ AD ให้เราหรือเปล่านั้นช่องก็จะมีเสียงบรรยายภาพคะแต่ถ้าเป็นบางช่อง</p> <p>คุณต่าย : คนที่เขาลงเขาก็จะบรรยายให้เราเห็นภาพเลยคะ เป็นแบบ... คือสามารถบอกได้เลยใช้แบบนี้ ๆ ประมาณนี้ อัตราส่วนประมาณนี้ สำหรับเขาคะเหมือนคือเขาก็สอนทุก ๆ คนไปในตัวว่าเพื่อใครอยากทำตามสูตรเขาประมาณนี้คะแต่ส่วนมากหนูก็จะใช้เป็นส่วนที่มีเสียงบรรยายภาพช่วยเป็นหลักคะ เพราะว่าพวกหนูจะอยู่กับสื่อนี้มากกว่าคะ</p> <p style="text-align: center;">(เสียง AD สอนทำน้ำกระชาย)</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่นุ่นครับ ส่วนของพี่นุ่นเองนะ AD มันมีประโยชน์อย่างไรบ้างครับกับการที่เราดู AD แล้ว AD มันมาช่วยอะไรใน Youtube ในการที่เราจะทำกระชายบ้างครับ</p> <p>คุณนุ่น : ค่ะ อย่างแรกเลยนะคะ AD ก็มีส่วนทำให้เราเข้าใจแล้วก็ทำให้เรานึกภาพออกไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงอัตราส่วนหรือว่ารวมไปถึง...ทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่างเลยคะ ที่เขาจะอธิบายทำให้เราแบบนี้ภาพออกคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เช่น พวกอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างนี้ใช่ไหมครับ</p> <p>พี่แหม่ม : อ้อ เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นนี่ บริการ AD ก็มีช่วยให้ทั้ง 2 คนนี้สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ พวกคอนเทนต์หรือคลิปต่าง ๆ ได้ด้วยใช่ไหมคะ ยกตัวอย่างมีคอนเทนต์ไหนที่ตัวเองชอบบ้างคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ชอบดูอะไรกันบ้างครับ</p> <p>คุณต่าย : ซึ่รี่ส์คะ</p> <p>คุณนุ่น : ของนุ่นก็จะเป็นแนวแบบสายละครคะ ชอบฟังละครไม่ว่าจะเป็นละครพีเรียด หรือว่าจะเป็นละครเรื่องผีอะไรอย่างนี้คะ</p> <p>พี่แหม่ม : โอเค อีกคนหนึ่งสายหวาน อีกคนหนึ่งสายหลอนที่นี้อยากจะให้ยกตัวอย่างหน่อยว่าบริการ AD นี้ อยากจะให้เราอินไปกับบท</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หรือสนุกได้อย่างไรได้บ้างยกตัวอย่าง อย่างเหตุการณ์พระเอกเจอนางเอก อะไรอย่างนี้ใช้ไหมคะ</p> <p>คุณต่าย : คือการบรรยายค่ะ การบรรยายทำให้เราจินตนาการได้เห็นภาพนะคะ เช่น สมมติว่าเขาพูดว่ามีคนมายืนอยู่ตรงหน้า เรายืมให้กับผู้หญิงคนหนึ่งอะไรประมาณนี้คะมันก็จะทำให้เรารู้สึกว่าเรายืมตามได้ อะไรอย่างนี้ ทำให้เรารู้สึกว่าเราเป็นผู้หญิงคนนั้น</p> <p>คุณนุ่น : ส่วนนุ่น อย่างเวลานุ่นฟังละครที่หลอน ๆ นะคะนุ่นก็จะเห็นภาพเสียงที่เขาบรรยายว่าผู้หญิงคนนั้นกำลังยืนอยู่ตรงบ้านร้างเงาดำวูบผ่านหลังไป อะไรอย่างนี้คะคือเราก็จะนึกภาพตามแล้วทำให้เราแบบสนุก แล้วก็ขลุ่ยไปกับละครที่เรากำลังฟังอะไรอย่างนี้คะก็เหมือนมันมีอะไรมาวูบผ่านหลังเราไปเหมือนกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว ถ้าอย่างนั้นนี่ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้ว</p> <p>พี่เหม้ม : ท๊อฟฟี่น่าจะหิวน้ำกระชายแล้วละคะ อย่างนั้นเรามาเริ่มทำน้ำกระชายกันเลยดีไหม โอเค อย่างนั้นเริ่มเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	น้องต่าย กับ น้องนุ่น ทำน้ำกระชาย	<p>ปล่อยเสียงจริงตอนทำน้ำกระชาย</p>
11	น้องต่าย กับ น้องนุ่น ทำน้ำกระชาย	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>พี่เหม้ม : แล้วอย่างวันนี้ มีโปรแกรมที่จะไปบริจาคหรือมอบให้ใครไหมคะ</p> <p>คุณต่าย : มีคะ แถมยังมีออเดอร์ดองแล้วด้วยคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อยากรีดีครับ วันนี้เราไปตรงไหนกันดีครับ</p> <p>พี่เหม้ม : ได้เลย ๆ เดี่ยวถ้าเกิดว่ามีนี่ เดี่ยวเรา 2 คนไปช่วยกันอีกแรงหนึ่ง โอเคคะ วันนี้เราได้พูดคุยกันถึงประโยชน์ของ AD หรือเสียงบรรยายภาพนะคะว่าสำคัญและมีประโยชน์อย่างไรกับคนตาบอดนะคะ</p> <p>สุดท้ายแล้วคะ อยากรจะฝากอะไรในเรื่องนี้เพิ่มเติมไหมคะน้องต่าย</p> <p>คุณต่าย : ก็อยากจะฝากให้มี... สำหรับน้อง ๆ นะคะน้อง ๆ ที่สายตาศากการ แล้วก็ยังอายุน้อย ๆ อย่างนี้คะซึ่งเด็ก ๆ ก็ชอบดูการ์ตูนอยู่แล้ว อย่างนี้คะหนูก็อยากให้มีสำหรับน้อง ๆ วยแบบเล็ก ๆ ด้วยอย่างนี้คะ</p> <p>คุณนุ่น : คะ ก็อยากให้สื่อหรือว่า AD นะคะเขาถึงในทุก ๆ สื่อเลยคะ ไม่ว่าจะเป็นละคร ข่าวเพราะว่าตอนนี้คะ พี่น้องตาบอดเรา รวมไปถึงผู้พิการทางสายตาหลาย ๆ วย หลาย ๆ คนอย่างนี้คะค่อนข้างที่จะเสฟสื่อออนไลน์เยอะคะคืออยากให้ AD ไปอยู่ในพวกคอนเทนต์ออนไลน์ให้กับพวกเราบ้างอย่างนี้ใช้ไหมครับใช้คะ อาจจะมีทั้งละคร หรือว่าอาจจะมีเปลี่ยนคอนเทนต์ไปเรื่อย ๆ หลาย ๆ แบบอะไรอย่างนี้คะทุก ๆ สื่อ ทุก ๆ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แขนง อยากให้มีเสียง AD บรรยายภาพประกอบทุกอย่างเลยก็จะดีมาก ๆ เลยค่ะ</p> <p>พี่เหม้ม : อืม เราก็หวังว่าในอนาคตนะคะ เราจะได้เห็นคอนเทนต์หรือว่า รายการ หรือหนัง ภาพยนตร์ ในแบบต่าง ๆ นะคะที่มีบริการ AD เพื่อให้คนตาบอดได้เข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียมแล้วก็สนุกได้เท่ากันเนอะ</p> <p>แล้ววันนี้เนคะ ต้องขอขอบคุณน้องต่ายเนคะ คุณภริ่ม น้องนุ่นเนคะ จากวง S2S ที่มาร่วมทำกิจกรรมกับเราในวันนี้ค่ะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ขอขอบคุณค่ะ/ครับ</p>
12	<p>-เหม้มและท็อฟพี่ คุยกับกล้อง</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p>	<p>พี่เหม้ม : ท็อฟพี่คะ จากวันนี้ที่เราได้ร่วมทำกิจกรรมกับวง S2S นะคะ ก็รู้สึกได้เลยว่าบริการ AD หรือเสียงบรรยายภาพนะคะก็ถือว่ามีประโยชน์สำหรับพวกเขามาก ๆ ไม่ใช่เรื่องของอารมณ์หรือดูอะไรให้มันได้อรรถรส นะคะแต่คือเรื่องของการงานอาชีพคะสามารถที่จะนำเอาความรู้จากสื่อต่าง ๆ มาปรับใช้เพื่อดำรงชีพตัวเองได้เช่นกัน</p> <p>ท็อฟพี่ : เห็นด้วยนะครับพี่เหม้มในมุมมองพี่เองได้คุยกับพี่ ๆ ทาง S2S เองนะครับพี่เขาบอกว่าถ้ามันมี AD อยู่ใน Platform อื่นมากขึ้นครับเรามองว่าพี่ ๆ หรือคนตาบอดคนอื่น ๆ นะครับก็จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ หรือข้อมูลต่าง ๆ ได้ดีมากขึ้นอย่างนี้ครับ</p> <p>พี่เหม้ม : ใช่ค่ะ อันนี้พี่เห็นด้วยอย่างยิ่งเลยก็หวังว่าในอนาคตนะเนอะ เราจะเห็นคอนเทนต์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเนอะ</p> <p>พี่เหม้ม : อืมคะ และก็เหมือนเช่นเคยนะคะคุณผู้ชมวันนี้ม่อนมีภาษามือมาสอนให้กับคุณผู้ชมคะจะเป็นอะไรนั้น เชิญไปพบได้เลยค่ะ</p> <p>ม่อน : สำหรับวันนี้ ผมก็มีคำศัพท์ภาษามือมาให้คุณผู้ชมเรียนรู้กันนะ ครับ</p> <p>กับคำว่า วงดนตรีอีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกกันบ่อย ๆ ด้วยนะ ครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>พี่เหม้ม : อ้าว ไม่ยากเลยใช่ไหมละคะคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะ และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะเป็นเพื่อนกับเรามีคำแนะนำ ดิชม หรืออยากให้เราพาไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้นอย่าลืมเนคะ มาดโลก Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D แล้วก็ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบกลับกันทุกคอมเมนต์เลยคะแล้วถ้าใครอยากดูย้อนหลังนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Channel Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับใช่ และวันนี้เนคะเวลาของเรา 2 คน ก็หมดลง แล้วเนอะ พบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อน กันคนพันธุ์D</p>	<p>- สวัสดีค่ะ - สวัสดีครับ</p> <p>(เพลง) แคเธอไม่ยอม เธอก็ไม่แพ้ ไม่ยอมอ่อนแอ แม้นักสู้ก็เท่าไร เมื่อเธอไม่ยอม แต่เธอยังสู้ไป ชัยชนะ... ยังรอเจอเธออยู่</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 18 : เสียงสะท้อนจากโลกเจียบ ตอนที่2
 เนื้อหารายการ : การมีส่วนร่วมของคนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง ในการใช้
 บริการและสะท้อนความคิดเห็น ต่อบริการล่ามภาษามือ (ตอนที่ 2)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : คุณสุนิสา จันทรสกุลต์ ล่ามภาษามือผู้ที่เคยแปลละครเรื่องบุพเพสันนิวาส

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ม่อนนั่งดู TV - แหม่มเดินเข้ามาเจอ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :นี่แน่ะ แหม่ม ตกใจ ทำอะไรอยู่ที่นี่ดูละครไม่มีขวนเลยนะ ตอนนี้นี้ถึงเวลาที่เราจะมาทักทาย สวัสดีคุณผู้ชมกันแล้วค่ะ โอเค สวัสดีค่ะขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะค่ะเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุกคนนะค่ะมาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน :เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุขครับ วันนี้ดูละครแล้วสนุกมากเลย</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ ม่อนดูละครรู้เรื่องด้วยหรือคะ</p> <p>ม่อน :จริง ๆ ม่อนก็เข้าใจนะครับเพราะว่ามีบริการ CC หรือ Closed Captions นั่นเอง แต่ถ้าเกิดว่าไม่มี CC หรือ Closed Captions นี้ก็ให้เพื่อนนี้ เలాให้ฟัง</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ เหมือนแม่พี่เลยคือตอนเด็ก ๆ นี้ ยันโตเลยนะค่ะก็ต้องคอยแปลละครให้กับแม่เหมือนกันอืม แต่ว่าตอนนี้ที่สถานการณ์โควิดมันไม่ค่อยดีใช้ไหมพี่และก็แม่อยู่ไกลกัน ไม่ค่อยมีเวลามาเจอกันแล้วก็นั่งดูละครด้วยกันเหมือนเมื่อก่อนเอ๊ะ พี่ก็ยังคงคิดว่าอยากจะแปลละครแล้วก็ส่งไปให้แม่นะ ให้เขาได้ดู</p> <p>ม่อน :อ้อ พอดีเลยครับวันนี้ ผมจะพาพี่ไปพบกับล่ามที่ชื่อปลายนะครับซึ่งเขานะ แปลละครได้เก่งมาก ๆ เลย เตี่ยผมจะพาไปพบนะครับไปไหมครับ</p> <p>แหม่ม :ไปสิ โอเคเลย ไป</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	- ม่อน แหม่ม เดินมาหาคุณปลาย	<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>ปลาย :สวัสดีค่ะ</p> <p>ม่อน : รอนานไหม</p> <p>แหม่ม :ดีเลยคะ วันนี้ได้มาพบกับคุณปลายนะค่ะ</p> <p>ปลาย :ว่า จะให้สอนภาษามือให้อยู่พอดีเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : ได้ค่ะ ๆ ยินดีค่ะ แต่ว่าก่อนอื่นนี้ อยากรจะให้คุณปลายแนะนำตัวเองกับคุณผู้ชมหน่อยค่ะ</p> <p>ปลาย : สวัสดีค่ะแนะนำตัวเองนะคะ ชื่อภาษามือ ก็ชื่อว่าปลายนะคะชื่อจริงชื่อ สุณิสสา จันทรสกุนต์ นะคะตอนนี้นะคะ ก็ทำงานเป็นล่ามที่ทีวี ในรายการข่าวนะคะแล้วก็มีรายการที่ประชุมของ สส. สว. นะคะ แล้วก็ก็มีแบบพาคคนหูหนวกนะคะ ไปหาหมอ ไปขึ้นศาลหรือว่าไปพบกับตำรวจอย่างนี้นะคะ</p>
4	<p>- Pack Shot คุณสุณิสสา ขึ้นชื่อพร้อมตำแหน่ง</p> <p>- คุณสุณิสสา ยืนทำภาษามือจากละครในโทรทัศน์</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : เมื่อสักครู่นี้ที่บอกมานี้ ไม่มีงานไหนที่มันจะเกี่ยวข้องกับการแปลภาษามือละครเลยนะคะแล้วจุดเริ่มต้นเป็นมาอย่างไรละคะเนื่องจากตอนแรกนะคะคือก่อนหน้านี ก็คือ...ปลายนะคะ ก็คืออยู่ที่...จะทำงานอยู่ที่ชุมชนคนหูหนวกทางภาคเหนือคะแล้วช่วงนั้นนะ มีประชุมพอดีเหมือนจำไม่ได้ว่าเป็นประชุมเกี่ยวกับเป็นกลุ่มคนหูหนวกของภาคเหนือคือมารวมตัวกันเยอะมากและช่วงนั้นนี่ก็เป็นช่วงที่ละคร</p>
5	<p>- คุณสุณิสสา ยืนทำภาษามือจากละครในโทรทัศน์</p> <p>- แห่ม่มและม่อนที่สวมชุดไทย(เหมือนละครเรื่องวันทอง)เดินมาหา</p>	<p>แห่ม่ม : ที่ทำมาเรื่องแรกเลยก็คือบุพเพสันนิวาสตอนนั้นนะ เรื่องแรกเลยแล้วก็เหมือนประมาณว่า คล้าย ๆ ว่าหูหนวกนั้นก็ติดใจก็มาถามล่ามว่านี่ บุพเพสันนิวาสเขาพูดอะไรแล้วตอนนั้นนะ มันไปกลางเรื่องแล้วนะมันไปกลางเรื่องแล้วอะไรอย่างนี้แล้วพอใกล้ ๆ ก็เลยมาถาม มาถามว่านี่ ล่ามปลายช่วยแปลหน่อยได้ไหมเพราะว่ามันรู้สึกว่ามันสนุกมากเลยอยากรู้ว่าเขาแสดงกันอย่างไร เขาพูดอะไรเห็นคนแบบเขาติดใจกันมาดูเลยอะไรอย่างนี้ก็เลยแบบ ก็เลยพูดเล่น ๆ ว่า เอาไหม นี่ เดี่ยวไลฟ์เลยเอาทีวีตั้งแล้วก็ไลฟ์เลยไหมทำแบบบ้าน ๆ เลยคะก็แบบเป็นโทรศัพท์ธรรมดาเลยก็แบบเอาตั้งกล้องธรรมดา ถ่ายธรรมดาแล้วก็ไลฟ์</p>
6	<p>- แห่ม่ม ม่อน และคุณสุณิสสา นั่งอยู่มุมหนึ่งของบ้าน</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : แต่ครั้งแรกที่ทำนี่ก็คนเดียว พอเสร็จแล้วพอดีนเข้ามาเอาโทรศัพท์มาดู โอโฮ คือแชร์ไปเยอะมาก แล้วคนหูหนวกก็มาคอมเมนต์คอมเมนต์แบบ โอ้ย ชอบ ดี โอเค ดี ๆ</p> <p>ปลาย : ค่ะ ก็ประมาณนี้คะ จุดเริ่มต้น</p> <p>ม่อน : จริง ๆ แล้วนี่ ผมเองนะครับ ก็เคยดูคลิปของคุณปลายอยู่บ้างนะครับแปลละครต่าง ๆ นะครับ ก็ถือว่าคนหูหนวกนี่รู้จักเยอะมากเลยถือเป็นจุดเริ่มต้นใช่ไหมครับ</p> <p>ปลาย : จะว่าอย่างนั้นก็ใช่ เพราะว่าของปลายนี้ จะรู้จักเฉพาะของกลุ่มของภาคเหนือจะมีหูหนวกทางภาคเหนือประมาณ 17 จังหวัดนี้ ก็จะรู้จักปลายเพราะว่าปลายจะไปล่ามที่ภาคเหนือบ่อย ๆ แต่พอหลังจากที่ทำ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ภาษามือละครใช้ใหม่เขาก็เผยแพร่ทางเฟซบุ๊ก ที่นี้เข้ามานี่ หูหนวกก็มาเพิ่มเพื่อนไอ้โฮ แบบเยอะมาก คือแบบตอบไม่ทัน พอตอบไม่ทันก็แบบถาม ๆ ดังเลย ทำไมไม่รับเพื่อน ทำไมจนเหมือนจะเต็มนะ จนเฟซบุ๊กจะเต็มก็เลยบอก ก็เลยต้องไลฟ์ใหม่ก็เลยไปบอกว่า ขอโทษนะ ใครที่รับทีหลังนี้ก็ขอโทษ ก็ติดตามดูได้ะไรอย่างนี้ หลังจากนั้นหูหนวกก็ ไซ้ ก็รู้จักเวลาไป ๆ บางที่เราไปประชุมหรือไปทำงาน พบคนหูหนวกใช้ใหม่เขาก็ถาม นี่ปลายใช้ใหม่ แสดงละคร ล่ามละครใช้ใหม่ บอกว่า อ้าว รู้จักเราด้วยหรอ เราก็จะแบบ อ้อ โอเค คือไซ้ แต่ตอนนี้คือสมมติปลายไปที่ไหน หูหนวกก็จะจำที่ไหน จำตรงที่แสดง จำตรงล่ามไม่ใช่ จำตรงที่แสดงล่ามทำงานอื่น ๆ ช่วยเหลืออื่น ๆ จำไม่ได้</p> <p>แฮม่ม : ไซ้ ๆ ประมาณนั้นคะแต่จริง ๆ แล้วนี่ในเรื่องของการแปลภาษามือละครนี่นะคะมันมีความแตกต่างอย่างไร</p> <p>ปลาย : กับล่ามแบบอื่นทั่วไปละคะ</p> <p>ปลาย : ก็ล่ามอย่างที่ทำประจำใช้ใหม่ ก็จะเป็นล่ามในการประชุม ล่ามไปหาหมอ หรือว่าทั่วไปนะมันก็เป็นตามเลย มันก็เป็นคำตามอย่างนั้นเลยมันจะไม่ค่อยยากเท่าไรแต่อย่างถ้าเป็นรายการแสดงนี่มันอาจจะเป็นคำแบบเปรียบเทียบคำเหมือนแบบมันจะเป็นเหมือนเรานะจะแปลคำตัวอย่างเช่นว่าสมมติไซ้ใหม่ ตอนนี้ถามว่าถ้าคำทั่วไป โมโห ไซ้ใหม่โมโหไซ้ใหม่แต่ละครอาจจะแบบหัวร้อนอย่างนี้เราจะทำว่าหัวร้อนก็ไม่ได้เราจะต้องประมาณว่า โมโหหรือแบบหงุดหงิดแล้วนะสีหน้าก็จะต้องแสดงออกมาเลยไม่ใช่แบบ ไม่ใช่คำว่าหัวร้อน ไม่ใช่มันก็ต้องแบบโมโหหงุดหงิดอย่างนี้คะมันก็ต้องเหมือนแปล คำก็ต้องมาแปลความอย่างนี้คะมันก็จะทำให้อะไรกระบวนการคิดนะเยอะกว่าแล้วยังการแปลละครนี้โบราณเนอะโดยเฉพาะภาษาโบราณ</p> <p>แฮม่ม : ไอ้โฮ นี่ถือว่ายากกว่าเพราะว่าจะต้องแปลความหมายของคำอีกทีหนึ่งแล้วก็แปลมาเป็นภาษามือส่งไปให้อีกต่างหาก</p>
7	- แฮ่ม่มและม่อนสอบถามคุณสุนิสา	<p>ปลาย : ก็คือตอนที่แปลละคร Period นี่นะคะก็คือตอนแรกถ้าเป็นละครทั่วไปไซ้ใหม่ก็คิดว่าทำได้เนอะตอนแรกไม่ได้คิดว่าจะยากหรือง่าย คิดว่าอยากทำก็เลยลองพอทำครั้งที่หนึ่ง มันไม่ง่ายเลยแบบพอสมมติว่าต่อไปเป็นอีกสัปดาห์หนึ่งอีกสัปดาห์หนึ่งก็ต้องทำการบ้านก็ต้องแบบว่า คือต้องไปศึกษาตั้งแต่แรกเลยว่าต้องไปอ่านเลยว่า อะไรแสดงอะไรคือคล้าย ๆ ว่ามันจะมีไอ้นี้ หนังสือหนังสือเหมือนคล้าย ๆ หนังสือเรื่องย่อหนังสือเรื่องย่อแบบเป็นเรื่องย่อสรุปว่า</p> <p>แฮม่ม : อ้าว เดี่ยวคราวหน้าเราก็พอเอาได้แล้วว่าแสดงแบบไหน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- แหม่ม ม่อน และคุณสุนิสา นั่งอยู่มุมหนึ่งของบ้าน	<p>ปลาย : ก็คล้าย ๆ ว่าต้องทำการบ้านนะนะตัวเราก็ต้องทำการบ้าน 2 ก็คือ ในการแสดงละครก็จะมีเขาเรียกอะไร คอมเมนต์เขาก็จะมีคอมเมนต์มาแนะนำนะคะว่าล่านี่ขอเพิ่มสีหน้าได้ไหมอายุก็ต้องอายนะแบบว่าเหมือนล่านี่ไม่ต้องอายนะต้องสีหน้าชัดเจนตอนนั้นจะมีช่วงแบบเป็นคล้าย ๆ เรท ๆ นิดหนึ่งนะ แบบรัก ๆ นี้ ล่านี่ก็จะหน้าแดง เขาก็จะคอมเมนต์บอกล่านี่ห้ามอาย ต้องกล้าแสดงออกก็จะมาดูคอมเมนต์ อ้าว เหรอ สีหน้าด้วยหรอ หมดเบรกโฆษณาพอเบรกต่อไป เราก็กเริ่มพัฒนาเริ่มทำสีหน้าว่าแบบ สีหน้าเริ่มมาที่นี้หนูหนวกบอก ใช่ว่าแบบนี้เลย ๆ เราก็ก อ้าว โอเค ก็ค่อย ๆ พัฒนามันก็เป็นการเรียนรู้</p> <p>แหม่ม : เป็นการเรียนรู้ของเราไปด้วยนะคะเป็นเรื่องใหม่มากสำหรับวงการล่ามภาษามือในการละคร</p>
8	- แหม่มสรุปกับกล้อง - ขึ้นภาพประกอบคอมเมนต์จากโซเชียลในประเด็นนี้	<p>แหม่ม : ได้ฟังคุณปลายเล่าถึงวิธีการแปลละครเป็นภาษามือแล้วต้องบอกเลยนะคะว่า น่าสนใจจริง ๆ ค่ะถ้าอย่างนั้นช่วงหน้า เรากลับมาคุยกันคะว่าแหม่ม จะสามารถแปลละครให้แม่ดูอย่างมีรรถรสหรือไม่ ห้ามพลาดนะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
9	- แหม่ม ม่อน และคุณสุนิสา นั่งอยู่มุมหนึ่งของบ้าน	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คือความแตกต่างระหว่างการแปลละครภาษามือนะคะกับการแปลทั่ว ๆ ไปนะคะ ก็คือเรื่องของสีหน้า แล้วก็อารมณ์ต่าง ๆ นะคะที่แบบว่าเวลาเราแปลไปนะเราจะแปลไปเราก็กต้องมีอารมณ์ร่วมแล้วความรู้สึกไปด้วยใช่ไหมคะแต่ถ้าเป็นล่านี่ก็เหมือนนี่ก็คือแปลเป็นคำ ๆ แล้วก็ส่งไปแค่นั้นเองอย่างของแหม่มนี่ เวลาที่ดูทีวีอยู่กับคุณแม่เนี่ยนะคะแม่ก็จะชอบแบบคนนี่ เป็นใคร ทำอะไรเรื่องมันเป็นอย่างไรแล้วเราก็กต้องดูไปอย่างนี้ แล้วก็แปล ๆ ไป แบบว่าสีหน้ามันอาจจะไม่ได้ถึงรรถรสแต่แบบ อืม ใช่ว่าวันนี้ก็เลยอยากจะเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องของการที่จะแบบแปลละครให้มันแบบได้รรถรสว่าอย่างนั้น</p> <p>ปลาย : ก็เอาง่าย ๆ เลยนะง่าย ๆ อันดับแรกก็คือต้องสีหน้าท่าทางอารมณ์ต้องมาอินเนอร์ต้องมา อารมณ์ต้องมาทำสีหน้าอารมณ์ต้องมาที่สำคัญก็คือตำแหน่งนะคะ ตำแหน่งของนักแสดง อย่างเช่น พระเอก พระเอกอยู่ทางนี้ เราก็กต้องโยกตัวว่าอยู่ทางนี้นะนางเอก นางเอกก็คต้องอยู่ทางนี้นะ สมมติว่านางเอกกำลังอาย เราก็กต้องอาย ก็ต้องแบบคือเหมือนเป็นนักแสดงเลยคือแบบต้องเขาเรียกอะไร สวมบทบาทเหมือนกับเรา เป็นนักแสดงอันนี้ในใจ ในใจแก้ว เราเป็นจจจริง ๆ พระเอกก็คต้อง สมมติ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>จะยื่นจับมือเราก็ต้องจับมืออย่างนี้ เราก็ต้องทำอย่างนี้สมมติกำลังจะจับ เราก็จับมือแล้วก็จับ เหมือนเป็นนักแสดงนะ แล้วก็จะได้อารมณ์ค่ะ แต่เล่นคนเดียว คือทั้ง 1 2 3 Verb อยู่ในคนเดียวเลยแต่แล้วสมมติว่าในละครตัวนั้นมันมีหลายตัวละครละคะถ้าหลายตัวละครก็ เอ่อ ในจอขณะะ ในจอทีวีใช่ไหม คือมันจะมีภาพเราก็อาจจะถ้าไม่ทันจริง ๆ เราก็อาจจะชี้ที่ละบุคคล คนนี้พูดในจอขณะะ มันก็จะมีภาพของคนนี้ มันก็จะเชื่อมโยงกันได้ว่า คนนี้กำลังพูดอยู่ เราก็จะแปลแต่ที่ว่าแต่ส่วนมากแล้วนี่</p> <p>ในการละครขณะะ มีตัวแสดงเยอะ ๆ นี่ ไม่ค่อยมีประมาณ 2 - 3 คนนี่คะ เราก็จะ เอ่อ เขาเรียกอะไร</p> <p>แห่ม่ม : สวมบทบาทได้อย่างนี้คะเราได้ความรู้ใหม่ ๆ เยอะมากเลยนะ ในการแปลเนอะคะ</p> <p>ปลาย : แต่ว่าอย่างไรก็อยากจะฝากพี่แห่ม่มนะคะว่าเหมือนกับว่า สมมติว่าอยากจะแสดง อยากจะทำให้ภาษามือคุณแม่ดูใช้ใหม่ที่มีนั้นอาจจะไม่ได้แบบจะกังวลหรือเปล่านั้นเครียดเหมือนกัน เพราะว่าแปลตามไม่ทัน แล้วก็สับสนด้วยนี่พี่แห่ม่มเครียดใช้ใหม่เวลาเราแปลละครสีหน้านี่ออกเลย คิ้ว ๆ อย่างนี้ ใช้ใหม่พี่แห่ม่มต้องเปลี่ยนใหม่ ต้องอย่างไร ต้องแบบประมาณว่า ฉันต้องอินในละครอิน ละครเรื่องนี้อินเสร็จแล้วมันจะออกมาเองคะ อารมณ์แบบว่าอินเนอร์ ลองดู ถ้าลดความกังวลลงแล้วก็ไม่ต้องกังวล</p>
10	- แห่ม่มและม่อนคุยกับคุณปลาย	<p>ปลาย : อู๊ย ภาษามือฉันจะผิดหรือเปล่า จะถูกไหม ไม่ต้องกังวลคะก็คือตามธรรมชาติเลย สำคัญก็คือตรงไหน สีหน้า อารมณ์ อันนี้คือคิดว่าสำคัญสำหรับการละครขณะะโอ้โฮ ดีเลยคะ เพราะว่าวันนี้เนอะอยากจะให้เรียนรู้เนอะ อยากจะให้สอนเรื่องของสีหน้าอารมณ์ Acting นะคะ เพราะว่าตอนนี้ยุคโควิด - 19 ทำให้พี่นะ กับคุณแม่ก็ต้องอยู่ไกลกัน อยู่ห่างกันคนละที่</p> <p>แห่ม่ม : ก็เลยคิดว่าคุณแม่เขา ดูละครแล้วแบบไม่เข้าใจ ไม่สนุกอย่างนี้ ถ้าเกิดที่จะอัดวิดีโอ อัดคลิปส่งไปให้คุณแม่ดู</p> <p>ปลาย : ดีคะ ๆ โอเค ถ้าอย่างนั้น เดี๋ยวเราไปเตรียมตัวกันเลยดีกว่าไหม</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
11	- ที่หน้าที่วี คุณปลายสอนแห่ม่มแปลภาษามือ	<p style="text-align: center;">เสียงจริงตอนซ้อมภาษามือละคร</p> <p>แห่ม่ม : เอาละคะ และตอนนี้เนอะเราก็ทำภาษามือแปลละครเรียบร้อยแล้วนะคะต้องบอกเลยว่าคุณแม่สอนดีมากแล้วก็ละเอียด แล้วก็สนุกด้วยนะคะอืม เข้าใจง่ายมากเลยเนอะ ใช้ใหม่ถ้าอย่างนั้นนี่ เดี๋ยวแห่ม่มขอตัวไปปรับคุณแม่มานั่งดูละครด้วยกันดีไหมคะโอเค อย่างนั้นเดี๋ยวเจอกันแป๊บหนึ่ง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
12	<p>- ที่หน้าทีวี แหม่มแปลภาษามือให้แม่ดู</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้เกิดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>(เสียงละครที่แปล)</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้า เป็นไง พอดูแล้วแม่เป็นอย่างไร ดูแล้วนี่ เห็นแหม่มแปลละครภาษามือนี่รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>คุณแม่ : ชอบมาก ๆ เลยมันแปลได้ทันที ดูแล้วชอบมาก ดูได้ยาว ๆ เลย เพราะว่าแม่เข้าใจว่าเขาพูดอะไรกันสื่อสารอะไรกันทำให้คนหูตึงคนหูหนวกเท่าเทียมกันก็ชอบมาก ดูแล้วอยากให้มีภาษามือตลอดไปเลย</p> <p>แหม่ม : แล้วแม่ดูแล้วชัดเจนไหม ชัดมากเลย</p> <p>ม่อน : ผมขอเพิ่มเติมอีกนิดนะครับคนทั่วไปและคนหูหนวก เวลาเราดูโทรทัศน์นะครับไม่ว่าจะเป็นรายการข่าว รายการบันเทิง รายการต่าง ๆ ก็ล้วนแต่ให้ความรู้แต่ปัญหามืออยู่ว่าไม่มีจอล่ามภาษามืออยู่ในทุกรายการนี้ ละครที่ทำให้คนหูหนวกกับคนหูตึง มีความไม่เท่าเทียมกัน</p> <p>คุณแม่ : แม่บอกว่า ไซ้ เวลาดูรายการโทรทัศน์ถ้าดูรายการล่ามภาษามือนี้อาจจะทำให้คนหูหนวกเข้าใจและเราก็จะเข้าถึง เท่าเทียมกับคนทั่วไป คนหูตึงก็ฟัง คนหูหนวกก็ดูภาษามือบางทีแม่ก็ให้แหม่มแปลให้บ้างนะนะ แต่แม่ก็อยากรู้ว่าละครที่เขาดูนี้สื่อสารอะไรกัน เขาพูดอะไร แม่ก็อยากรู้ เพราะว่าแม่ชอบมากเลยและแม่ก็ดูละครทุก ๆ ช่องเลย เพราะว่าดูแล้วมันสนุกอยากจะทำให้มีจอล่ามสัก 2 จอ สื่อสารกันไปมา ยิ่งดีก็จะทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพราะว่ามันจะทำให้เราเข้าไปถึงรายการบันเทิงได้และก็เกิดความเท่าเทียมระหว่างคนทั่วไปและคนหูหนวก ซึ่งก็ขอขอบคุณมาก ๆ เลยถ้าเกิดว่าเราจะมีบริการล่ามภาษามือในละครเพิ่มเติมค่ะ</p> <p>แหม่ม : ไซ้ไหมแม่ ถ้ามีล่ามในละครนี้ แม่ยิ่งชอบเลยไซ้ไหม แม่บอกว่า ไซ้ ชอบมากเลย</p>
13	<p>- แหม่มและม่อน ถามความเห็นล่ามปลาย</p>	<p>แหม่ม : เอาละ เราก็ได้ฟังมุมมองแล้วก็ความคิดเห็นของคนหูหนวกทั้ง 2 คน ก็คือของทั้งตัวม่อนเองและก็ของแม่ของแหม่มเองนี่ในมุมมองของล่ามภาษามือคิดว่ามีความคิดเห็นอย่างไรเพิ่มเติมบ้างคะ</p> <p>ปลาย : จริง ๆ แล้วในฐานะของล่ามภาษามือที่ในรายการโทรทัศน์นะคะ ทาง กสทช. เขาก็จะมีเป็นกฎระเบียบของเขาว่าต้องมีล่ามที่ช่วยโงะอะไร อย่างไรก็ตาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - อันนั้นก็คือ กสทช. นี้มีอยู่แล้ว - ก็เป็นข้อกำหนดไว้อยู่แล้ว เป็นกฎหมายหรือว่ามีข้อบังคับไว้อยู่แล้วนะคะ อันนี้ในส่วนของตัวเองนี่ก็ว่ามันจะมีนอกเหนือจากนั้นอย่างเช่นว่า

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>ล่ามทุกคนนี้ สมมติว่าที่ทำภาษามือได้ใช้ใหม่ก็จะเหมือนแบบเป็นจิตอาสาที่มีแต่อาจจะไม่ได้มีโอกาสเข้าไปอาจจะไม่ได้เข้าไปถึงสู่ระบบของแบบในรายการทีวีหรือในช่องทีวีต่าง ๆ แต่อาจจะมีการของจิตอาสาอยากจะนี่ยากจะทำเป็นละครที่มันติดตรงไหนละ แบบลิขสิทธิ์พอจะทำภาษามือ คือแรก ๆ คิดว่า เอ๊ะ ดีแต่คือแบบพอเริ่มมี Feedback กลับมาว่าเฮ้ย ระวังนะ โดนลิขสิทธิ์หรือเปล่าละครของช่องนี้ ๆ ระวังลิขสิทธิ์นี้คือตัวล่ามเองจริง ๆ ก็คือ</p> <p>- มีความพร้อมที่จะอยากจะทำบริการจริง ๆ อยากให้มีเรื่องของบันเทิง</p> <p>- ใช้ค่ะ ดูที่เจตนา เพราะเราไม่ได้เหมือนแบบไม่ได้แสวงหาผลกำไรอะไรอย่างนี้คือเราอยากทำให้คนหูหนวกนี้มีความบันเทิง ไม่มีความเครียดคือเราอาจจะมองมุมในเรื่องของข่าวข่าวอย่างเดียวเลย นี่ เราจะชินกับล่ามเลย ข่าว ข่าว ข่าว แต่ในละครนะ คือไม่เคย ไม่มีเลยไม่ใช่ไม่เคย ไม่มีเลยคนหูหนวกเองมันก็มีหลากหลายวัยมีตั้งแต่เด็ก ๆ มีตั้งแต่วัยรุ่นใช้ใหม่จนถึงแบบวัยทำงาน จนโตเลยอย่างนี้เราก็รู้สึกว่าจะอยากจะทำให้ทางส่วนกลางหมายถึงว่าผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างนี้จะจัดบริการให้กับคนหูหนวกทุกเพศ ทุกวัยเลย</p> <p>ม่อน : สำหรับตัวผมเองนะครับจากที่ทุกคนเล่ามาทั้งหมดนี้ผมเห็นด้วยทั้งหมดเลยครับเพราะว่าคนหูหนวกเวลาดูรายการทีวี ละครต่าง ๆ นี้น่ามากไม่รู้ใครพูดอะไรอย่างไรผมรู้สึกว่าเหลือล้นไม่ค่อยเท่ากันครับตอนแรกก็คิดว่าตัวผมนี่ คิดอย่างนี้ทีเดียวแต่ที่ทุกคนคิดเหมือนกันหมดเลยในอนาคตข้างหน้าจะครับ ผมเองนะ ก็หวังเอาไว้ว่ามีละครทีวีที่มีบริการล่ามภาษามือรวมถึงบริการต่าง ๆ รายการบันเทิงนี้ให้กับคนหูหนวกได้เท่าเทียมกัน</p> <p>แหม่ม : อืม ใช้แล้วละค่ะในตัวผมเองนี่นะค่ะ ก็มีความคิดว่ามนุษย์ทุกคนนะค่ะ ก็ล้วนแล้วแต่ชอบความบันเทิงด้วยกันทั้งนั้นจริงอยู่ว่าเนื้อหาต่าง ๆ ข่าวสารต่าง ๆ ที่จะต้องเรียนรู้ก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกันแต่ถ้าเราดูแต่ข่าวอย่างเดียวแต่เราไม่มีความสุขทางใจเลยมันก็ไม่ครบถูกต้องใหม่ค่ะ เพราะฉะนั้นนี้ ในตัวแหม่มเองและทุก ๆ ท่านนะค่ะที่มาร่วมพูดคุยในวันนี้คะเราเห็นตรงกันว่า ความบันเทิงนั้นก็เป็นเรื่องที่สำคัญเช่นเดียวกันและวันนี้คะ ก็ต้องขอขอบคุณคุณปลายมาก ๆ นะคะ ที่มาสอนภาษามือในการแปลละครวันนี้ให้กับคุณแม่ของแหม่มได้ดูอย่างเข้าใจแล้วก็อย่างมีอารมณ์สนะคะขอขอบคุณมาก ๆ เลยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - มอนสอนภาษามือวันละคำ - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ 	<p>มอน :และก็เหมือนเช่นเคยนะครั้บวันนี้มอนมีภาษามือมาให้คุณผู้ชมฝึกกันครั้บอีกครั้บนะครั้บคุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกกันนะครั้บ</p> <p>แฮมม : และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะ ที่อยากจะเป็นเพื่อนกับเราก็สามารถมากดโลกที่ Facebook Fanpageเพื่อนกันคนพันธุ์ D ใครอยากให้เราพาไปเรียนรู้เรื่องอะไร ไปเที่ยวที่ไหนนะคะ ก็ส่งข้อความคอมเมนต์มาบอกกันได้คะและถ้าหากใครที่อยากดูย้อนหลังนะคะสามารถคลิกเข้าไปดูได้ในช่อง Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันคะและวันนี้ะคะ เวลาของรายการของเราก็หมดลงแล้วนะคะ และวันนี้เรา 4 คน ก็จะไปดูละครและแลกเปลี่ยนต่อคะต้องลากันแล้วนะคะ วันนี้สวัสดีคะ บ้ายบาย</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 19 : การศึกษาร่วมกันระหว่างคนทั่วไปกับคนพิการทางการเห็น (Inclusive Society)
 เนื้อหารายการ : แนวคิดเรื่อง “ข้อมูลข่าวสาร” และ “การศึกษา” ซึ่งคนพิการสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง จากการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ทือพี
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : น้องแอล ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	-แหม่มและทือพีที่ทักทาย/สวัสดีผู้ชมรายการ	[เสียงดนตรี] แหม่ม :ฮัลโหล ทือพี :อ้าว สวัสดีครับพี่แหม่ม แหม่ม : อ้าว พร้อมหรือยัง ทือพี : พร้อมแล้วครับ ๆ แหม่ม :โอเค มาค่ะ - เดี่ยวเรามาสวัสดิาคณะผู้ชมกันก่อนเลยนะคะ - โอเคครับ แหม่ม : สวัสดีค่ะ ทือพี : สวัสดีครับ แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาคุณผู้ชมทุก ๆ ท่านนะคะ ทือพี :ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระและทุกการเรียนรู้ครับ จะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับทุกคนในสังคม - สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้ครับ เอ๊ะ ว่าแต่เมื่อกี้ดูอารมณ์ดิ้นะคะ กำลังดูอะไรอยู่คะนี่ ทือพี :เมื่อกี้ครับพี่แหม่ม กำลังอ่านพวกแบบข้อความที่เพื่อน ๆ ส่งมาครับพี่แหม่มที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยอย่างนี้ครับพี่แหม่ม แหม่ม : อ้อเธอ ทือพี : ไซ้ครับพี่แหม่ม แหม่ม :เอ๊ะ ยิ้ม ๆ อย่างนี้เนี่ยแอบปลื้มใครหรือเปล่าก็มีบ้าง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>แหม่มและท๊อฟฟี่พูดคุยกัน</p>	<p>แหม่ม : เออ ว่าแต่...</p> <p>แหม่ม : ท๊อฟฟี่ยังไม่รู้เลยว่าตอนนี้นั้นเรียนคณะอะไรแล้วบรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ คือท๊อฟฟี่นะเรียนรัฐศาสตร์พี่แหม่มแล้วก็เรียนที่ มศว แล้วก็บรรยากาศก็ดีนะคือท๊อฟฟี่นะต้องออกไปเรียนร่วมกับเพื่อนตาดีหมดเลยตัวมหาวิทยาลัยนะ ก็จะมีศูนย์หนึ่งที่เรียกว่า DSS เป็นศูนย์ที่สนับสนุนนักศึกษาพิการในการเรียนอย่างนี้ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ดีเลยนะพี่ว่า เพราะว่ามันนอกจาก มศว เองนี่พี่ก็รู้ว่าสถาบันการศึกษาอื่น ๆ นะคะก็มีการสนับสนุนให้คนพิการนี้ได้ศึกษาร่วมกับคนอื่น ๆ ในสถาบันการศึกษาด้วยคือสามารถเข้าถึงการศึกษได้ อย่างเท่าเทียม แล้วก็ใช้ชีวิตร่วมกันได้ในสังคมใช้ไหม</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับพี่แหม่มก็วันนี้ นะครับพี่แหม่ม เดี่ยวท๊อฟฟี่จะพาทุกคนครับ ไปเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาว่าเป็นอย่างไรบ้างแล้วก็วันนี้ครับ ท๊อฟฟี่นัดรุ่นน้องที่ มศว ไว้</p> <p>แหม่ม : แหม่ม มีคนที่แอบชอบอยู่หรือเปล่านี้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : บ้าง แอบส่งสติ๊กเกอร์ให้เขา กู๊งกึ่ง ๆ ไปบ้างอย่างนี้ เล็กน้อย</p> <p>แหม่ม : ใช่หรอ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ไม่ใช่หรอก เออ</p> <p>- ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปพบกับเขากันเลยดีกว่าคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเค ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : ไปค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเคครับ</p>
3	-แหม่มและท๊อฟฟี่พูดคุยกับน้องแอล	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มครับ อันนี้คือน้องแอลครับที่ท๊อฟฟี่อยากมาแนะนำให้พี่แหม่มรู้จักครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : น้องแอลสวัสดีครับ</p> <p>น้องแอล : สวัสดีค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อันนี้พี่แหม่มครับน้องแอล</p> <p>แหม่ม : พี่แหม่มนะคะวันนี้ก็เดี๋ยวเราจะมาพูดคุยเรื่องของน้องแอลกันว่าเป็นอะไร อย่งไร</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ ถ้าอย่างนั้นตอนนี้ พี่อยากรู้ว่าน้องแอลทำอะไรรู้บ้างเล่าให้ฟังหน่อย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>น้องแอล :ตอนนี้กำลังเรียนอยู่ค่ะ ชั้นปีที่ 5 คณะสังคมศาสตร์ สาขาสังคมศึกษาค่ะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถ้าแบบในส่วนของปี 5 เนอะ ถ้าเรียนครูนี้ ก็เป็นหลักสูตรที่จะต้องไปฝึกสอนค่ะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ยากมาก ๆ เลย โดยเฉพาะในตอนนี้นี้ถ้าปี 5 คือต้องฝึกสอนแล้ว</p> <p>น้องแอล : ใช่ค่ะ</p> <p>แหม่ม : ฝึกอย่างไรคะ</p> <p>น้องแอล : ฝึกออนไลน์ค่ะ สอนออนไลน์</p> <p>แหม่ม : อ้าว ングไปหนักกว่าเดิมค่ะออนไลน์นี่ฝึกออนไลน์อย่างไรคะนี่</p> <p>น้องแอล : ก็คือปกติเนะ ตอนนี้นี้สถานการณ์ก็คือโรงเรียนไม่สามารถเปิดเรียนได้เนะเพราะฉะนั้นนักเรียนก็ต้องเรียนอยู่ที่บ้านค่ะเรียนผ่านออนไลน์ ผ่านโปรแกรมใช้ ก็ใช้แบบเป็น Google Meet แล้วก็เหมือนมีการปฏิสัมพันธ์กันใน Line Group อย่างนี้ค่ะ</p> <p>น้องแอล : แล้วก็ให้เด็กส่งการบ้านออนไลน์ ใช่ค่ะ</p>
4	<p>-แหม่มและท๊อฟฟี่พูดคุยกับน้องแอล</p> <p>- ภาพน้องแอลเรียนที่ มศว.</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อย่างนี้ครับน้องแอล พี่อยากรู้ว่ารุ่นของน้องแอลที่เรียน มศว นี้มีคนพิการเยอะไหมครับน้องแอล</p> <p>น้องแอล : ตอนที่หนูเข้าไปเนะค่ะ ตอนนั้นมีอยู่ 5 คนก็คือมีเป็นรุ่นพี่ปี 4 แล้วเนอะมีทั้งคนพิการทางสายตาคนพิการทางการเห็น แล้วก็พี่ที่เป็นหูด้วยค่ะแต่ว่าตอนนี้ประชากรก็คือเยอะขึ้นค่ะประมาณ 20 กว่าคนได้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แล้วแต่ละคนนี่เขาเรียนอะไรกันครับน้องแอล</p> <p>น้องแอล : หลากหลายเลยค่ะเพราะว่าจริง ๆ เหมือน มศว เนอะสามารถเข้าได้ตามคณะเลยตามรอบที่สอบเข้าไปได้ค่ะก็อย่างมีเป็นบริหารแล้วอย่างแอลเรียนครู มีคนเรียนมนุษย มีนานาชาติมีอะไรละ เต็มไปหมดเลยนะ</p> <p>น้องแอล : ใช่ หลากหลายค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : วิชารักมีไหมครับ</p> <p>น้องแอล : วิชารักหะรอคะ พี่ท๊อฟฟี่จะไปเรียนไหมคะ พี่... ข้ามเถอะ</p> <p>แหม่ม : พี่เห็นด้วยว่าต้องพักก่อนนะคะทีนี้เราพูดคุยกันถึงเรื่องของการเรียนชีวิตในมหาวิทยาลัยแต่อยากทราบว่าก่อนหน้านี้น้องแอลเรียนชั้นประถม มัธยม ที่ไหน อย่งไร</p> <p>น้องแอล : แล้วเรียนร่วมกับคนทั่วไปไหมคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- ตอนประถมนะค่ะ เรียนที่โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพเรียนเฉพาะทางคนพิการเนอะ ก็จะมีแค่คนตาบอดค่ะแต่ว่าตอนมัธยมไปเรียนร่วมที่โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ ค่ะ</p> <p>แหม่ม : อืม จนถึง ม.6 เลย</p> <p>น้องแอล : ใช่ จนถึง ม.6 ค่ะแล้วก็สอบเข้ามหาวิทยาลัยแล้วตอนที่เรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ตอนนั้นเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>น้องแอล : ตอนแรกเนอะ หลังจากจบจากโรงเรียนสอนคนตาบอดนะค่ะ มาที่ศรีอยุธยา มันก็เหมือนเป็นครั้งแรกนะค่ะที่แบบได้มาเรียนร่วมกับเพื่อนตาดีก็มีความกังวลนิดหนึ่งว่าโรงเรียนจะอย่างไรแล้วก็เหมือนสังคมมันเปลี่ยนนะค่ะ ก็มีการปรับตัวประมาณหนึ่งแต่โชคดีที่ศรีอยุธยานะค่ะมีการรับนักเรียนที่ตาบอดอยู่แล้วปีหนึ่งจะมีประมาณ 2 - 3 คน อย่างนี้ค่ะเพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าวิธีการจัดการเรียนรู้นี้หรือว่าสื่อ หรือว่าวิธีการต่าง ๆ ที่ครูจะสามารถซัพพอร์ตได้หรือว่ามีเจ้าหน้าที่ มีสื่อ มีหนังสืออะไรอย่างนี้ค่ะมันค่อนข้างที่จะพร้อม</p> <p>แล้วก็ค่อนข้างสามารถที่จะช่วยเราได้เยอะเลยแล้วก็การที่ทำให้เราเรียนร่วมกับเพื่อนในห้องได้</p> <p>ท็อปพี : น้องแอลครับ พอยากรู้ว่าอะไรเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้น้องแอลอยากเรียนครูครับ</p> <p>น้องแอล : จริง ๆ แอลอยากเป็นครูอยู่แล้วตั้งแต่ตอนเด็ก ๆ เลยที่มาซัดมาก ๆ เลย คือช่วงมัธยมปลายที่แบบมีโอกาสได้ตัวให้น้องที่โรงเรียนนะค่ะ เป็นรุ่นน้องเนอะพอเราช่วยเขา พออธิบายเพิ่มให้เขาดูในบางจุดอย่างนี้นั้นทำให้เขาเข้าใจเนื้อหาตรงนั้นได้ดียิ่งขึ้นนะค่ะ ทำให้ในตอนปลายภาคเขาได้คะแนนที่ดีขึ้นก็เลยเป็นแรงบันดาลใจที่แบบเป็นการยืนยันกับตัวเองอย่างซัด ๆ เลยว่า โอเค อยากเป็นครูแน่ ๆ</p> <p>แหม่ม : อืม เท่าที่ฟังนะค่ะน้องแอลพอยากรู้เพิ่มเติมว่าจริง ๆ แล้วคนพิการนี้เขาสามารถที่จะเข้าเรียนได้ปกติทั่วไปไหมและมันจะต้องมีเกณฑ์อย่างไรมีการสอบคัดเลือกพิเศษหรือเปล่า</p> <p>น้องแอล : จริง ๆ แล้วค่ะ คนพิการสามารถที่จะมีเหมือน 2 ทางหลัก ๆ เป็นโควตาของคนพิการก็คือเหมือนเปิดรับเฉพาะของคนพิการเขาจะกำหนดมาเลยว่าพิการทางการเห็นนะเกรดเฉลี่ยเท่านี้ ๆ อีกวิธีหนึ่งคือการสอบเข้าซึ่งสอบเข้านี้ก็เหมือนเป็นรอบสอบปกติเลยที่เด็กทั่ว ๆ ไปที่ไม่ได้พิการเนอะหรือพิการนี้ สามารถสอบได้ ก็คือเป็นข้อสอบกลางเด็กจะต้องสอบเพื่อเอาคะแนนไปยื่นในคณะ หรือว่ามหาวิทยาลัยที่ตัวเอง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สนใจแล้วก็ต้องการที่จะเรียนซึ่งในแต่ละคณะเองก็จะมีเกณฑ์การรับที่แตกต่างกัน</p> <p>แหม่ม : อ้อ อีกเรื่องหนึ่งที่พี่อยากรู้ก็คือว่าวิธีการสอบเข้าของคนพิการต้องทำอย่างไรคะ</p> <p>น้องแอล :มีความช่วยเหลือ หรือเราใช้ตัวช่วยอะไรไหมถ้าเป็นข้อสอบโควตาของมหาวิทยาลัยก็ติดต่อกับมหาวิทยาลัยไปเลยหรือว่าสอบตรงของมหาวิทยาลัย ก็ต้องติดต่อกับมหาวิทยาลัยหรือว่ามีแบบข้อสอบกลางอย่าง O - Net 9 วิชาสามัญ GAT/PAT อย่างนี้ค่ะ ตอนที่สมัครนะคะ มันจะมีให้เลือกว่าเราต้องการอะไรเป็นพิเศษไหมมันจะมีให้ติ๊กประเภทคนพิการเนอะก็ติ๊กไปว่าพิการทางการเห็นเสร็จแล้วเขาจะมีให้เลือก 2 Choice ว่าจะเอาอักษรเบรลล์ หรือ จะเอาคนอ่าน ซึ่งเราสามารถเลือกได้อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้นที่นี้เราพูดกันมาหลายครั้งแล้ว เรื่องของศูนย์ DSS</p> <p>แหม่ม : ที่นี้พี่อยากจะรู้ว่าเรื่องของศูนย์ DSS นี้ ช่วยเหลือแล้วก็สนับสนุนในการเข้าถึงเรื่องของการศึกษาสำหรับคนพิการได้อย่างไรบ้างคะ</p> <p>น้องแอล :ค่ะ DSS เนอะก็คือ Disability Support Serviceซึ่งก็เหมือนเป็นศูนย์สนับสนุนนิสิตนักศึกษาพิการนะค่ะในมหาวิทยาลัยเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้เนอะแล้วก็ดูแลไปจนกว่านิสิตนักศึกษาคนนั้นจะจบไปเลยเพราะฉะนั้น DSS จะสามารถเข้ามาสนับสนุนได้นะค่ะ</p> <p>1. เลยก็คือเหมือนเป็นบทบาทในการช่วยประสานงานระหว่างตัวนิสิตเองกับตัวอาจารย์รวมถึงตัวช่วยในการผลิตสื่อหรือว่าการแปลงสื่อสมมติว่าอาจารย์มีเอกสาร เอกสารหนึ่งนี้อาจจะเป็น Paper หรือว่าจะเป็นไฟล์ที่มันไม่สามารถอ่านได้อย่างนี้ DSS ก็เหมือนจะช่วยแปลงไฟล์นั้นให้มันสามารถออกมาให้นิสิตสามารถอ่านได้ เข้าถึงได้เนอะรวมถึงในกรณีของการสอบอย่างนี้ค่ะก็อาจจะมาช่วยการดูแลของการสอบเนอะทุก ๆ ที่เองเราเชื่อว่าเขาตั้งใจแหละแล้วก็อยากทำให้นิสิตนักศึกษาที่รับเขาเข้ามาอยากใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุขนอกจากนี้ค่ะ จริง ๆ บางทีก็มีคณะที่เปิดรับหรือว่าเป็นหลักสูตรที่ถูกออกแบบมาเพื่อแบบประเภทคนพิการเลยหรืออย่างที่ว่าวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลนี้</p> <p>น้องแอล :ใช่ ก็จะมีหลักสูตรเพื่อน้องหูหนวกไปเลยคะหรือว่าอย่างไรที่ธรรมศาสตร์เองเนอะคะก็จะมีสื่อที่อาจจะเป็นหนังสือเสียงเนอะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : ในห้องสมุด</p> <p>น้องแอล : ใช่ ๆ หนังสือเสียงอย่างนี้เพื่อให้คนพิการทางการเห็นน่าจะ สามารถเรียนรู้ได้อย่างที่สวนดุสิตเองก็มีเป็นล่ามภาษามือเลยที่สามารถ ช่วยซัพพอร์ตคนที่อยากจะแบบไม่ได้ยินเลย</p> <p>- ใช้เครื่องช่วยฟังไม่ได้เลยอย่างนี้คะ ก็มีด้วย ใช่</p> <p>น้องแอล : ก็ถือว่าสถาบันการศึกษาหลายที่เลยที่ก็มีความพยายามที่จะ ช่วยให้คนพิการนี้ก็สามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกันจริง ๆ</p> <p>แหม่ม : ใช่ไหม ท๊อฟฟี่เนอะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม ใช่ครับพี่แหม่มถ้าอย่างนั้น อย่างนี้ไหมครับพี่แหม่ม เราคุยเรื่องการศึกษากันมาสักพักหนึ่งแล้วถ้าอย่างนั้นวันนี้ครับ ท๊อฟฟี่ ครับมีภารกิจให้พี่แหม่ม 1 อย่างท๊อฟฟี่จะให้พี่แหม่มครับ ลองไปเป็นคน ตาบอดสักพักหนึ่งครับดูสิว่าวันนี้น้องแอลจะมีอะไรมาสอนให้พี่แหม่ม บ้างเช่น อักษรเบรลล์ หรือว่า Screen Reader ถ้าอย่างนั้นวันนี้ครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : น้องแอลพี่ฝากพี่แหม่มด้วย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเค ถ้าอย่างนั้นวันนี้เราไปลุยกันเลยนะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเค ได้เลย พร้อมค่ะ ไป</p>
จบเบรก 1		
5	- เปลี่ยนนมหม่ำและท๊อฟฟี่พูดคุยกับ น้องแอล	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอาละครับพี่แหม่มเราถึงเวลาที่จะให้พี่แหม่มครับ ทำภารกิจแล้วครับพี่แหม่ม</p> <p>- ที่นี้น้องแอลครับ เชิญเลยครับน้องแอล</p> <p>น้องแอล : โอเคคะอันนี้นะคะเรียกว่า สเลท สเลทนี่ก็คือแผ่นรองเขียน สามารถเปิดได้อย่างนี้เนอะพอเปิดได้ก็เอากระดาษนี้คะ วางไว้ตรงนี้ตรงนี้ มันจะมี 4 มุมเนอะ เอาไว้ล๊อคกระดาษคะเสร็จแล้วพี่แหม่มก็ปิดมันลงมา ป๊ีบ มันก็จะล๊อคกระดาษเอาไว้</p> <p>- กระดาษมันก็จะไม่สามารถเคลื่อนไปไหนได้อันนี้คะก็ชื่อว่า Stylus Stylus ก็คือที่ที่มันกดลงไปถ้าสังเกตนะคะ ในสเลทเนอะ</p> <p>- มันจะมีแบบว่าหลุม ๆ ลงไป</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ ๆ</p> <p>น้องแอล : ใช่ แล้วตรงนี้นั้นมันก็เป็นล๊อคพอดีเลยนะคะ Stylus นะคะ เวลากดลงไปเนอะ มันจะใช้กดลงไปเพื่อที่จะทำให้เกิดปุ่มนูนขึ้นมา เพื่อที่ คนตาบอดจะใช้นิ้วแล้วก็อ่านได้ ปกติแล้วนะ คนตาดีนะเราต้องจำ ลักษณะของเส้นถูกไหมคะว่า ก.ไก่ ก็ต้องเขียนขึ้นไปทางซ้าย โคง แล้วก็ลง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มาอย่างนี้แต่ตัวอักษรเบรลล์นะค่ะ เราจะจำตำแหน่งของจุดแทน อย่างเช่นตัว ก.ไก่ นี้ ตำแหน่งก็คือจุดที่ 1 2 จุดที่ 4 จุดที่ 5 แหม่ม : 1 2 4 5 น้องแอล : ใช่ มันก็จะเป็น... แหม่ม : นั่นหมายความว่าเราต้องจำจุดให้ได้ ท๊อฟฟี่ : ใช่ ๆ แหม่ม : โอ๊ย ตายแล้ว ท๊อฟฟี่ : โอเค ไม่เป็นไร ดีกว่าให้น้องแอลช่วยน้องแอลอาจจะมีเคล็ดลับ</p>
6	- แหม่ม ทอดลองใช้ Stylus	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ตอนนี้พี่ต้องทำอะไรก่อนคะ น้องแอล : พี่แหม่มต้องปิดตาก่อนคะ แหม่ม : ปิดเลยเหรออ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>น้องแอล : อันนี้อุปกรณ์คะพี่แหม่ม อันนี้สเลทคะอันนี้ Stylus ค่ะ ท๊อฟฟี่ : โอเค เราจะเขียนจากด้านไหนนะครับน้องแอล น้องแอล : เราจะเขียนจากด้านขวาไปด้านซ้ายคะ ท๊อฟฟี่ : ใช่ เพื่อตอนกลับนะครับอาจารย์จากด้านซ้ายไปขวาเพราะว่าจุด มันจะลงไปอีกด้านหนึ่งเพราะว่าตอนอ่านเราจะกลับด้านกัน น้องแอล : ใช่ ๆ ท๊อฟฟี่ : อู๊ย ตื่นเต้นจังเลยนะครับพี่แหม่ม แหม่ม : ตื่นเต้น ๆ เป็นครั้งแรกจริง ๆ ตื่นเต้นนะ ท๊อฟฟี่ : เราจะเขียนคำว่าอะไรกันดีครับ แหม่ม : อย่าแกงพี่ ท๊อฟฟี่ : โอ๊ย ไม่มี น้องแอล : ไม่ธรรมดา อ.อ่าง ก็คือจุด 1 3 5 ท๊อฟฟี่ : จุด 1 นี้จะอยู่บนขวาสุดของช่อง น้องแอล : จุดขวา ท๊อฟฟี่ : เขาก็แค่เราก็ไม่รู้ว่าเขาเขียนถูกหรือเปล่า แหม่ม : อยากรู้ว่าเธอตื่นเต้นอะไรกันทำไมพวกเธอมีความสุขกันจังเลย</p>
7	แหม่ม ทอดลองใช้ Stylus	<p>ปล่อยเสียงจริงน้องแอลสอนพี่แหม่มเขียนอักษรเบรลล์</p> <p>แหม่ม : ก็เหมือนต้องเรียนรู้ ถ้าคุณจำโค้ดได้คุณก็เขียนอักษรเบรลล์ได้ ท๊อฟฟี่ : โอเคครับพี่แหม่ม เมื่อกี้เราเขียนอักษรเบรลล์ไปแล้วใช่ไหมครับ พี่แหม่มถ้าอย่างนั้นเรามาเริ่มภารกิจที่ 2 กันดีกว่า แหม่ม : ยังมีอีกเหรออ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว มีอีกสิมาเริ่มด้วย Screen Reader กันดีกว่าน้องแอล อ้าว ลุยเลยครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>น้องแอล :Screen Reader จริง ๆ มันแปลว่าตัวอักษรหน้าจอนะคะ ซึ่งจริง ๆ มันก็จะอยู่ในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไปไม่ว่าจะเป็นแบบคอมพิวเตอร์ Tablet สมาร์ทโฟนเนอะตอนนี้ Tablet อยู่ในมือพี่แล้ว</p> <p>แหม่ม : เปิดแล้วเนอะ</p> <p>น้องแอล : โอเคค่ะ เปิดแล้วค่ะตอนนี้ค่ะมันมีโปรแกรมอ่านจอภาพด้วย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มลองกดดูก่อนไหมครับ</p> <p>แหม่ม : คือการอ่านให้ฟังมันเร็วมากเลยนะซึ่งน้องแอลแกงอีกแล้ว 100%</p> <p>น้องแอล : ซึ่งจริง ๆ เนอะ ตอนเร็วมันสามารถปรับได้</p> <p>น้องแอล : อันนี้คือเร็วสุดเลยค่ะ 50% ก็เป็นเลเวลปกติ</p> <p style="text-align: center;">ปล่อยเสียงจริงสอนพี่แหม่ม Screen Reader</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เป็นอย่างไรครับเมื่อกี้</p> <p>แหม่ม : เอาจริง ๆ นะ มันเป็นการเรียนรู้ใหม่นะเพราะไม่เคยทำมาก่อน เออ ทีนี้เราพูดถึงเรื่องของการเขียนอักษรเบรลล์ การเรียนรู้เรื่อง VoiceOver การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ขอย้อนกลับไปนิดหนึ่งว่า ตอนนั้นนะ ที่เรียนมหาวิทยาลัยนะบรรยากาศที่เรียนร่วมนี้ เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>น้องแอล : ถ้าถามเรา เราก็รู้สึกปกติเนอะเพราะเราเป็นคนตาบอดที่เข้ามาตั้งอยู่ในห้องเรียนอะไรอย่างนี้แต่ว่าอาจจะจะมีในบางอย่างคะอย่างเช่น เวลาอาจารย์เนอะอาจารย์ก็จะบรรยายไปเราก็จะใช้อักษรเบรลล์นะคะ เลคเชอร์ไป จดของเราไปอะไรอย่างนี้ก็แบบไปอ่านทบทวนเองหรือว่าขอไฟล์อาจารย์เพื่อกลับไปอ่านทบทวนในสไลด์เพราะว่าอาจารย์สอนขึ้นสไลด์นี้เราก็จะไม่เห็นเราก็จะไม่รู้ว่าเขาพูดอะไรอยู่ อย่างนี้คะ ปกติแล้วนะ เพื่อน ก็เหมือนจะเป็นเพื่อนกันเลยก็คือจะไปทำกิจกรรมอะไรก็จะไปทำด้วยกันกิจกรรมบางอย่างที่เราไม่สามารถทำได้หรือว่างานกลุ่มเราไม่สามารถทำได้อย่างนี้ออย่างเช่นการระบายสีแผนที่ซึ่งเราไม่สามารถเหมือนแบบช่วยเพื่อนได้อันนี้คะ ก็อาจจะให้เรา อาจจะต้องทำอย่างอื่นแทนในส่วนอื่นที่เราสามารถทำได้</p> <p>แหม่ม : ก็คือแบ่งหน้าที่กันไป แบ่งงานกันไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>น้องแอล : หนูว่ามันก็เหมือนแบบทั่ว ๆ ไปแหละ เพราะทุกคนก็คงไม่ได้ถนัดทุก ๆ อย่าง</p> <p>แหม่ม : ใช่ ๆ อารมณ์รายงานกลุ่มมากเลยนะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มครับ น้องแอลยังมีความสามารถ อีกอย่างหนึ่งครับพี่แหม่มคือเป็นนักเขียนครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : แต่วันนี้พี่มีตัวช่วยวันนี้เรามีโน้ตบุ๊กเอามาช่วยอ่านโดยเฉพาะ เพราะว่ามึบทความหนึ่งที่พี่ชอบมาก ๆ ที่บอกว่า ฉันคือคนตาบอดที่มีความสุข</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เป็นอย่างไรบ้างครับพี่แหม่มอ่านของน้องแอลแล้ว</p> <p>แหม่ม : โอ้ย ชอบนะ ชอบการใช้ภาษา ชอบมุมมองในการเล่า เช่น ฉันมีความสุขเพราะว่าฉันได้ขึ้นรถไฟฟ้าฟรีอันนี้ส่วนตัวแล้วสิทธิพิเศษต่าง ๆ อะไรอย่างนี้ คือเป็นมุมมองที่น่าสนใจ และก็ยังให้กำลังใจตัวเองได้ และก็ยังได้แรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นด้วย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม เออ ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้พี่แหม่ม ไหน ๆ นี้เราก็ออยู่กับคุณครูแอลแล้วครับพี่แหม่มถ้าอย่างนั้นวันนี้เรา 2 คนนี้เป็นลูกศิษย์คุณครูแอลกันดีกว่าอย่างไรดีครับคุณครูแอล</p> <p>น้องแอล : มีภารกิจอะไรให้พวกเราทำไหมครับโอเคคะ วันนี้ภารกิจสุดท้ายแล้ว</p> <p>แหม่ม : โอเค เตรียมพร้อม</p> <p>น้องแอล : เกมนี้ นะคะมีชื่อว่า Verb too much so much very much จะให้ 3 นาทีนะคะ เวลา 3 นาทีให้ทั้ง 2 คน หา Verb นะคะ</p> <p>แหม่ม : โอเค</p> <p>น้องแอล : ให้มากที่สุด เท่าที่จะมากได้ Verb คือคำกริยาคะ คำกริยา เช่น ยืน เดิน นั่ง นอน กระโดด อะไรอย่างนี้ อ้อ ถ้าอย่างนั้น อยุ่ไรครับเริ่มเลยไหมครับเริ่มเลยก็ได้คะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>น้องแอล : พี่แหม่มกับพี่ท๊อฟฟี่พร้อมไหมคะ โอเคคะ ถ้าทั้ง 2 คนพร้อมแล้วคะ จับเวลาคะ</p> <p style="text-align: center;">เสียงบรรยายกาศจริงเล่นเกม Verb too much so much very</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเค เป็นอย่างไรครับครูแอลวันนี้</p> <p>น้องแอล : ก็ได้อยู่คะ ก็จริง ๆ อันนี้มันเหมือนเป็นพื้นฐานเนอะ มันเหมือนเป็นในเรื่องของการทบทวนคำศัพท์ก็ได้หรือว่าพอประโยคที่แต่งเสร็จแล้วนะคะต่อยอดไปสู่เรื่องของ Tent ก็ได้ เรื่องของ Voice ก็ได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เนอะ เรื่องอะไรก็ได้ก็ถือว่าเป็นการเล่นเกม แล้วก็ได้คำศัพท์ เรียนรู้ คำศัพท์กันไป</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ วันนี้เราสนุกสนานกันมากหัวเราะกันเยอะมาก ๆ เลย แต่ว่าเรื่องที่เป็นใจความสำคัญในวันนี้ก็คือความสามารถในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาน้องแอลคิดว่ามีประโยชน์อย่างไรกับทั้งในตัวเราวันนี้และในอนาคตคะ</p> <p>น้องแอล : จริงนะค่ะ ยุคนี้เนอะมันก็เหมือนเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารนะค่ะ มันมีข่าวสารอะไรไม่รู้เข้ามาเต็มไปหมดเลยนะแล้วถ้าสมมติว่าเราไม่สามารถเข้าถึงได้คะเราก็จะไม่รู้ในสิ่ง ๆ นั้นไปเลย เราก็จะพลาดมันไปเลยแล้วมันเป็นประโยชน์อย่างไรเพราะว่าทุกคนเข้าใจอยู่แล้วละว่าข้อมูลข่าวสารในยุคนี้มันเป็นประโยชน์กับเราอย่างไรคะเพราะฉะนั้นถ้าสมมติว่าคนตาบอดไม่รู้เรื่อง ๆ หนึ่งเนอะมันอาจจะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเขาในระยะสั้น ๆ ก็ได้แต่มันอาจจะส่งผลในระยะยาวหรือมันอาจจะส่งผลกระทบต่อเขาในวันนี้เลยก็ได้คะเพราะฉะนั้นเรามองว่า ทุก ๆ คนควรมีสื่อในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างเท่าเทียม</p> <p>แหม่ม : ประทับใจนะ ต้องปรบมือให้เลยจริง ๆ ครบถ้วนจริง ๆ เลย วันนี้เนี่ยนอกจากความสนุกที่ได้เนี่ยคะเนื่องจากความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ เราได้เห็นมุมมองและเราได้เห็นองค์ความรู้ที่น้องแอลมีเลยแหละนั่นหมายถึงว่าเป็นภาพสะท้อนให้คนทั่ว ๆ ไปว่า เออ เขามีความศึกษาเหมือนกันแล้วก็จะสามารถที่จะเข้าถึงสื่อได้อย่างเท่าเทียมกัน และวันนี้เนคะ ก็ต้องขอขอบคุณน้องแอลมาก ๆ เลยนะค่ะ ที่มาร่วมพูดคุยและก็มาร่วมสนุกกับรายการของเราในวันนี้คะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ขอบคุณคะ/ครับ</p>
8	<p>แหม่ม ท็อปพี พิธีกร สรุปรายการ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท็อปพีวันนี้</p> <p>ท็อปพี : จริง ๆ สนุกมากครับพีแหม่มแล้วก็ได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับคนตาบอดมาก ๆ ครับพีแหม่ม</p> <p>แหม่ม : อันนี้พีเห็นด้วยเลยคะเพราะว่าเท่าที่ดูนี้ น้องแอลก็เป็นอีกคนหนึ่งที่สามารถที่จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ในเรื่องของบริการสำหรับคนตาบอดเนคะในการที่จะศึกษาเล่าเรียน มีทั้งอักษรเบรลล์นะค่ะแล้วก็โปรแกรม Screen Reader ด้วยถือว่าเป็นช่วยทำให้การเรียนนี้ง่ายขึ้น แล้วก็เขาก็มีสื่อที่จะพัฒนาตัวเองพัฒนาความสามารถของตัวเอง ได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปอีกด้วยและเหมือนเช่นเคยนะค่ะม่อนเองก็มีภาษามือมาสอนคุณผู้ชมคะจะเป็นคำอะไรนั้น ไปพบกันเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ม้วนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>ม้วน : สำหรับวันนี้ผมก็มีคำศัพท์ภาษามือมาให้คุณผู้ชมเรียนรู้เหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้เสนอคำ่อีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันด้วยนะครับ</p> <p>แฮม่ม : ก็เป็นภาษามือที่ไม่ยากเลยใช่ไหมละคะคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะและสำหรับคุณผู้ชมท่านใดที่ต้องการจะเป็นเพื่อนกับเราหรือว่าอยากให้รายการของเราพาไปเรียนรู้เรื่องอะไร ทำภารกิจอะไรก็อย่าลืมไปดูกันที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบทุกคนเลยคะ</p> <p>ท้อพี : แล้วถ้าหากใครอยากดูย้อนหลังนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แฮม่ม : ใช่คะ และวันนี้ะคะ เวลาของเรา 2 คนก็หมดลงแล้วคะอย่าลืมติดตามกันในสัปดาห์หน้านะคะสำหรับวันนี้สวัสดีคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 20 : ลิขสิทธิ์คนพิการพิงมี
 เนื้อหารายการ : ลิขสิทธิ์ของคนพิการที่พิงมี ด้วยการพาไปรู้จักและทำความเข้าใจกับตัวอย่าง
 ลิขสิทธิ์ด้านต่างๆ ของคนพิการ เพื่อสร้างการรับรู้และเข้าใจ เพราะคนพิการก็
 เหมือนคนทั่วไปที่ต้องได้รับสิทธิและประโยชน์พื้นฐานเพื่อช่วยให้การใช้ชีวิต
 สะดวกสบายมากขึ้น
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แกร็บเชิญ/กิจกรรม : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
2	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
3	พิธีกรเปิดรายการ -แหม่ม ม่อน และท๊อฟฟี่ ทักทาย/สวัสดี ผู้ชมรายการ	[เสียงดนตรี] แหม่ม :สวัสดีค่ะ ท๊อฟฟี่ :สวัสดีครับ แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มี สาระค่ะ ม่อน :และที่ผ่าน ๆ มานะครับพวกเราก็ได้ชวนคุณผู้ชม ไปเรียนรู้ เรื่องราวต่าง ๆ นะครับ ที่น่าสนใจยกตัวอย่างเช่นสิทธิ์ของคนพิการนะ ครับการออกแบบทางลาด อาคาร และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนคุณภาพชีวิตของคนพิการนะครับ แล้วก็คนทั่วไป รวมไปถึงสื่อต่าง ๆ อีกมากมายเลยละครับ ท๊อฟฟี่ :และการเรียนรู้ของเราครับ ก็จะทำให้เห็นถึงมิตรภาพ ที่จะนำไปสู่สังคมที่เราจะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขครับ แหม่ม :อืม ใช่แล้วละค่ะ ว่าแต่นี่นะคะ เรา 3 คนนี้อยู่พร้อมหน้าพร้อม ตากันเลย เพราะว่าวันนี้พี่อยากจะชวนทั้ง 2 คนนะคะ - มาเรียนรู้เรื่องหนึ่งค่ะที่สำคัญมาก ๆ เลย แหม่ม :พี่อยากจะรู้ว่าทั้ง 2 คนนี้ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ์ผู้ พิการอย่างไรบ้างคะ ม่อน :ม่อนเองนี่ ผมก็รู้นะครับว่าคนหูหนวกนี้ ก็สามารถใช้บริการขอล่ามได้ยกตัวอย่างเช่น อืม ต่าง ๆ แต่ว่าผมเองนี่ ก็อยากจะรู้เพิ่มเติมว่ามีอย่างอื่นอีกบ้างไหมครับ แหม่ม :แล้วท๊อฟฟี่ละคะ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท้อพีพี : ของท้อพีพีเองนะครับที่แหม่มคือท้อพีพีจะมีสิทธิ์ขึ้นรถไฟฟ้าฟรีครับถ้าเราใช้อันนี้ครับ บัตรคนพิการที่ยื่นให้กับเจ้าหน้าที่ครับที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : และของม่อนล่ะคะ</p> <p>ม่อน : ของม่อนเองก็มีเหมือนกันครับ นี่ เป็นบัตรคนพิการครับบัตรคนพิการนี้ผมก็ได้ใช้บ่อยนะครับแต่ไม่แน่ใจว่าเพื่อนคนอื่นนี่ จะใช้สิทธิ์คนพิการในแต่ละข้อนี้ได้ครบแล้วหรือยัง</p> <p>แหม่ม : อ้าว ทั้ง 2 คนสงสัยเหมือนกันใช่ไหมคะ เพราะฉะนั้นแล้ววันนี้คะ เดี่ยวเราจะมาเรียนรู้เรื่องของสิทธิ์ของผู้พิการกันคะ</p> <p>- ไปไหม โอเค ไป</p> <p>- โอเค ไปครับ</p> <p>แหม่ม : แต่ว่าพี่ไม่มีบัตรเหมือนพวกเราเลยนะ ไม่เป็นไร วันนี้เรามาถึงที่นี่แล้ว เดี่ยวพาพี่แหม่มไปทำบัตร</p> <p>แหม่ม : ไม่ต้อง ฉันพูดเล่น</p> <p>แหม่ม : ไป ๆ</p> <p>ท้อพีพี : โอเคครับ</p>
4	<p>-ภาพบรรยากาศ ที่กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <p>-ภาพบรรยากาศผู้คนที่เข้ามาใช้บริการ</p> <p>พิธีกรทั้ง 3 คนสื่อสารกันเอง</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราทั้ง 3 คน ก็อยู่กับท่านสราญภัทร อนุมัติราชกิจ อธิบดีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการคะ</p> <p>แหม่ม : สวัสดีคะ</p> <p>- สวัสดีคะน้องแหม่ม สวัสดีคะท้อพีพี สวัสดีคะน้องม่อน</p> <p>แหม่ม : คะ ท่านคะ ก่อนอื่นเลยคะ อยากจะถามว่าบทบาทหน้าที่ของพก. มีอะไรบ้างคะ</p> <p>ท่านสราญภัทร : คะ ขอเรียนตั้งแต่เริ่มย้อนไปเลยนะคะว่าในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการปี 50 นี้ เขากำหนดให้มีกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการนี้เป็นหน่วยงานหลักของภาครัฐในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้คนพิการนี้ สามารถที่จะดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเท่าเทียมแล้วก็เสมอภาคกับคนไม่พิการและคนทั่วไป เพราะฉะนั้นเราก็ต้องมีทั้งนโยบายแล้วก็มีการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานให้ตรงกับตามนโยบายนะคะว่าเราจะทำอะไรให้คนพิการนี้สามารถที่จะเข้าถึงทุกอย่างนะไม่ว่าจะเป็นด้านสภาพแวดล้อม เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและอื่น ๆ อะไรอย่างนี้ให้เหมือนคนที่ไม่พิการทั่วไปอันนี้เป็นหน้าที่หลักของเราและหน้าที่คนพิการจะเข้าถึงสิทธิ์นี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ม่อน ก็ใช้บัตรคนพิการให้ชมกัน</p> <p>พิธีกรทั้งสามคนเดินเข้าไปบริเวณด้านหน้าศูนย์บริการ</p>	<p>มันก็จะมิในหลาย ๆ อย่างเบื้องต้นเลย การที่คนพิการเขาจะเข้าถึงสิทธิ์ได้ เขาจะต้องมีบัตรประจำตัวคนพิการซึ่งบัตรประจำตัวคนพิการมันจะเป็นฐานแรกในการนำมาซึ่งสิทธิ์ของคนพิการนะคะเพราะฉะนั้นคนพิการทุกคนก็ต้องไปจดทะเบียนคนพิการแล้วก็เราจะได้รับบัตรนั้นแต่การที่จะจดทะเบียนคนพิการนี้ ก็จะต้องมีคำรับรองจากแพทย์ว่าคุณพิการในระดับไหน ๆ แล้วก็คุณสามารถจดทะเบียนคนพิการได้หรือเปล่าซึ่งพอเราจดทะเบียนคนพิการนี้สิ่งที่ได้ตามมานะคะ</p> <p>เอาทางด้านเศรษฐกิจก่อนนะคะคุณก็จะได้รับเบี้ย คุณจะได้รับเบี้ยคนพิการนะคะอันนี้ก็เป็นเบื้องต้นที่เราได้รับหลังจากที่เราทำบัตรประจำตัวคนพิการเลยนะคะสิทธิ์ที่ 2 ก็คือเราสามารถกู้ยืมเงินคะ</p> <p>ไปประกอบอาชีพเรามีกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เฉพาะคนพิการที่จดทะเบียนเท่านั้นนะคะที่สามารถจะไปกู้ยืมเงินตรงนั้นได้และกู้ยืมเงินนี้ ได้คนละ 60,000 บาท หรือถ้าเป็นกรณีพิเศษก็คือได้ถึง 120,000 บาทอันนี้กู้ยืมเพื่อจะไปประกอบอาชีพนะคะก็จะเป็นด้านเศรษฐกิจ ก็จะเป็นด้านรายได้ของเราขึ้นมา ส่วนที่ 3 ก็จะเป็นเรื่องของการจ้างงานใช้ใหม่เพราะว่าเราก็จะต้องทำงาน มีรายได้เหมือนคนอื่นเขาทีนี้คนพิการนี้ ก่อนที่เราจะไปจ้างงานเราก็อาจจะให้มีเรื่องของการฝึกอาชีพนะคะฝึกอาชีพที่จากศูนย์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นศูนย์ฝึกอาชีพของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานก็ได้ของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการเราก็มีอยู่แล้วแต่ระดับความพิการว่าเราจะสามารถพัฒนาหรือว่าจะไปเรียนรู้พัฒนาอาชีพของเราได้อย่างไร</p>
5	<p>- พิธีกร สลับกัน Vox Pop คนพิการ ม่อนถาม แหม่มแปล / ท้อพี ถาม แหม่มแปล</p> <p>ภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>ม่อน : ม่อนเองนะคะ เขาก็อยากจะรู้ว่าบัตรของคนพิการนี้มีส่วนช่วยเพื่อนหูหนวกอย่างไรบ้างครับ</p> <p>- มีสิทธิ์อะไรบ้าง</p> <p>- มีสิทธิ์อะไรบ้างใช้ใหม่</p> <p>ท่านสรายุภัทร : นอกเหนือจากที่พี่พูดไปแล้วนะเนอะ</p> <p>- ค่ะ ใช้คะ</p> <p>ท่านสรายุภัทร : มันก็จะมิที่เกี่ยวข้องกับน้องม่อนมาก ๆ ก็คือเรื่องล่ามล่ามภาษามือ เวลาที่น้องจะไปไหนมาไหนแล้วก็ต้องไปติดต่อย่างเช่นติดต่อบุคลากร หรือไปติดต่อทางศาลอะไรอย่างนี้นะคะ ม่อนก็ติดต่อมาที่กรมได้เพื่อจะขอล่ามในการที่ไปช่วยติดต่อสื่อสารเขานะคะในส่วนนี้น้องม่อนก็มีพิเศษอีกอย่างหนึ่งนะคะเพราะตอนนี้ ทางสวทช. เขาพัฒนาตู้ ตู้ที่เรียกว่า TTRS ซึ่งสามารถโทรศัพท์ผ่านล่ามอยู่ในตู้ TTRS ต้องการที่จะพูดกับคนที่ไม่พิการเนอะผ่านทางล่ามตรงนั้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		ก็จะติดต่อได้โดยตรงโดยที่ที่เราไม่ต้องวิ่งไปหาถามที่เป็นถามตัวบุคคล อย่างนี้นั้นเราก็มีบริการให้คะ
6	ภาพพิธีกร 3 คน พูดคุยกัน -ภาพประกอบตามความเหมาะสม	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ส่วนของท๊อฟฟี่นะครับตัวบัตรคนพิการเองครับมันมีสิทธิ อะไรบ้างที่ให้คุณพิการทางสายตาครับสามารถเข้าถึงสิทธิ แล้วก็สามารถใช้ บริการที่ไหนได้บ้างครับ</p> <p>ท่านสรยุทธ :โอเค เองง่าย ๆ เลยนะคะท๊อฟฟี่</p> <p>- ท๊อฟฟี่มีบัตรประจำตัวคนพิการถ้าเกิดท๊อฟฟี่ต้องการที่จะเรียนหนังสือ นะคะหรือมีน้อง ๆ คนตาบอดอยากจะเรียนหนังสือเราสามารถไปใช้สิทธิ ของบัตรประจำตัวคนพิการนี้เราเรียนได้ฟรีถึงระดับมหาวิทยาลัยเลย แล้วก็มีอุปกรณ์ช่วยเหลือที่เราจะขอได้เช่นของท๊อฟฟี่ก็อาจจะต้อง เป็น ตัวอักษรเบรลล์ หรือว่าเครื่องปริ้นต์เบรลล์หรืออะไรอย่างนี้นะคะ อันแรก หรือว่าเวลาที่ท๊อฟฟี่ไปหาหมอ ก็ใช้สิทธิ์ในการรักษาพยาบาลใน ส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องโรคตาหรือไม่เราอยากที่จะเป็นกายอุปกรณ์ที่ ช่วยเหลือในกรณีของคนตาบอดก็อาจจะเป็นไม้เท้าขาว ในกรณีที่เป็นคน พิการทางด้านร่างกายเขาก็อาจจะอยากได้วีลแชร์หรือรถโยกในการ ประกอบอาชีพอันนี้ก็เป็นสิทธิ์ที่เราสามารถให้กับคนพิการที่มีความ พิการแตกต่างกันไปในส่วนเรื่องการศึกษา แล้วก็เรื่องของความช่วยเหลือ ต่าง ๆ นะคะท่านคะ นอกเหนือจากสิทธิ์ที่เล่ามาแล้วนี้</p> <p>แหม่ม : ยังมีสิทธิ์อื่น ๆ อีกไหมคะ</p> <p>ท่านสรยุทธ : โอ้โฮ เกือบลืมไปคนเราเวลาต้องเดินทางไปไหนมาไหน กันนะด้วยรถขนส่งสาธารณะใช้ไหมคะ</p> <p>ท่านสรยุทธ : ถ้าน้องม่อนกับน้องท๊อฟฟี่เดินทางด้วยรถไฟฟ้าทั้ง BTS และ MRT นี้ได้ฟรี</p> <p>ท่านสรยุทธ : แต่ถ้าสมมติว่าเป็นเครื่องบิน</p> <p>ท่านสรยุทธ : หรือรถ บขส. นะคะเราก็จะได้ลด 50%</p> <p>ท่านสรยุทธ : ถ้าเรามีบัตรประจำตัวคนพิการ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ ใช่ครับ เพราะว่าท๊อฟฟี่กับม่อนนะก็คือขึ้นรถไฟฟ้ายกแบบมี บัตรคนพิการแล้วก็เหมือนกับก็ได้ใช้สิทธิขึ้นฟรีได้เลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ นี่คะ นี่ก็เป็นสิทธิ์อย่างหนึ่ง ที่คนพิการจะได้หลังจากที่ ได้รับบัตรประจำตัวคนพิการแล้วนะคะ</p> <p>ท่านสรยุทธ : น้องม่อนไม่ลืมเนอะ คะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ คนนี้ใช้บ่อยเลยละคะ</p>
7	บรรยากาศคนมาทำบัตรคนพิการ	[เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>และใช้บริการต่างๆ พิธีกรเดินเข้ามาหาเจ้าหน้าที่</p> <p>พิธีกร เดินดูเรียนรู้ขั้นตอน</p> <p>- Infographic แบ่งครึ่งจอ</p>	<p>หม่อม : แล้วนอกเหนือจากนี้แล้วนี่ที่มีอะไรที่น่าสนใจให้เราทั้ง 3 คน - ได้เรียนรู้เพิ่มเติมอีกไหมคะ</p> <p>ท่านสราญภัทร : มีเยอะแยะเลยคะ แล้ววันนี้ที่จะบอกว่าวันนี้เป็นวันที่เราจัดสรรสัมมนาวิชาการแห่งชาติด้านคนพิการซึ่งมันเป็นที่มาที่ไปของศูนย์นวัตกรรมที่เราได้อยู่ตรงนี้เราก้เลยมีศูนย์นวัตกรรมของเรา ไวโซว์โซว์เคสให้กับทุกคนรู้ว่าอันนี้เป็นผลจากการวิจัยและใครที่จะหยิบไปจัดต่อ ทำ พัฒนา ให้เป็นอุปกรณ์ เป็นเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกคนพิการก็สามารถดำเนินการได้ ซึ่งอยู่ที่ชั้น 1 นะคะเดี่ยวที่จะให้ทางท่านผอ.เสาวลักษณ์นำพี่หม่อม น้องท้อพี แล้วก็น้องม่อนไปด้วยนะจะได้ดูว่า เอ๊ะ เรื่องของคนหูหนวกมีอะไรใหม่ที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือว่าคนตาบอด หรือว่าคนที่พิการทางด้านร่างกายหรือว่าสติปัญญา เรียนรู้อะไรอย่างนี้ มีอะไรบ้างซึ่งเราจะแบ่งเป็นห้อง ๆ นะคะสามารถไปดูได้เลยคะ</p>
8	พิธีกรทั้งสามคนลา ท่านสราญภัทร	<p>หม่อม : วันนี้ขอขอบคุณมาก ๆ นะคะที่มาให้ความรู้เรื่องของสิทธิ์ของคนพิการให้กับพวกเราคะ</p> <p>ท่านสราญภัทร : ยินดีมากเลยนะคะ ขอขอบคุณน้องทั้ง 3 คนนะคะ ครึ่งหน้าเดี่ยวมารบกวนใหม่ ยินดีคะ ตรงนี้เป็นเปิดกว้างนะคะ ทุกคนสามารถเข้าถึงได้</p>
จบเบรก 1		
9	<p>ท้อพีพี่เกาแชนหม่อมเข้ามาในโซนศูนย์นวัตกรรม</p> <p>ท้อพีที่ทดลองสัมผัสอุปกรณ์ต่างๆ ในโซนนวัตกรรมสำหรับคนพิการทางการเห็น</p>	<p>หม่อม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราทั้ง 3 คนคะ ก็อยู่กับ ผอ.อิว</p> <p>หม่อม : ก่อนอื่นเลยนะคะ อยากจะให้แนะนำตัวให้กับคุณผู้ชมรู้จักหน่อย</p> <p>ผอ.อิว : คะ สวัสดีคะ เสาวลักษณ์ วิจิตร นะคะหรือว่า ผอ.อิว นะคะ ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการคะ</p> <p>หม่อม : อีมคะ และตอนนี้เราก้อยู่ที่ศูนย์การเรียนรู้นวัตกรรมสำหรับคนพิการใช้ไหมคะที่มีอะไรน่าสนใจคะ</p> <p>ผอ.อิว : อย่างที่เมื่อสักครู่ท่านอธิบดีได้เล่าให้เราฟังแล้วนะคะว่า เรามีการทำในเรื่องของการทำวิจัยนวัตกรรมหลากหลายสิ่งมากมายกับสถาบันการศึกษานะคะและก้เราดำเนินการทำในเรื่องของสำนักวิชาการ ตั้งแต่ปี 52 ค่ะตอนนี้ก็มีชิ้นงานที่หลากหลายชิ้นงานในการวิจัยเดี่ยวในศูนย์นวัตกรรมเรานะคะก้เป็นส่วนหนึ่งที่เรานำมาแสดงนะคะโดยเราจะแบ่งเป็นโซนห้องหลาย ๆ ห้องคะไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการข้อมูลนะคะ ฐานข้อมูลของคนพิการนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ท็อฟฟี่ทดลองใช้</p> <p>ม่อนทดลองใช้</p>	<p>ต้นแบบของนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เป็นชิ้นงานนะคะและก็สุดท้ายที่บ้านต้นแบบนะคะอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางร่างกายคะ</p> <p>แฮมมัม : อิม โอเค ถ้าอย่างนั้นนี่</p> <p>- เดี๋ยวเราเข้าไปดูข้างในกันเลยดีไหมคะ ค่ะ เชิญเลยคะ</p>
10	<p>บรรยากาศภายในแบบบ้านจำลอง</p> <p>พิธีกร ทั้ง 3 คน เดินชม ท็อฟฟี่สัมผัสอุปกรณ์ต่างๆ แฮมมัม และเจ้าหน้าที่เล่าถึงรายละเอียด</p>	<p>ท็อฟฟี่ : ครับ ท่าน ผอ. ครับตอนนี้เรามาอยู่ห้องอะไรครับ ช่วยอธิบายให้ท็อฟฟี่ฟังหน่อยได้ไหมครับ</p> <p>ผอ.อิว : ได้ครับห้องนี้เป็นห้องของการรายงานสถานการณ์ข้อมูลครับ แล้วก็เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลทางด้านของมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเราจะมีข้อมูลว่าคนพิการคนหนึ่งนะคะถ้าจะมีคุณภาพชีวิตคนพิการที่ดีนะคะจะต้องมีองค์ประกอบด้วยกัน 7 ดัชนีนะคะ</p> <p>ผอ.อิว : และไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเข้าถึงสิทธิ์ของคนพิการ การมีสุขภาวะที่ดี การได้รับการศึกษา การมีที่การออกสื่อของสังคมนะคะ และก็ในเรื่องของการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและก็มีพานันทนาการคะ</p>
11	<p>พิธีกรเดินเข้ามาในโซนจัดแสดงผลิตภัณฑ์ผลงาน ของเพื่อนคนพิการ</p> <p>พิธีกรทั้งสามคนเลือก ผลิตภัณฑ์คนพิการ</p> <p>ท็อฟฟี่สัมผัสกับผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น</p> <p>แฮมมัมอธิบายรายละเอียดให้ฟัง</p>	<p>ม่อน : ท่าน ผอ. ครับ ม่อนอยากรู้ว่าถ้าเราอยากจะมีข้อมูลของคนหูหนวกนี้มีวิธีการอย่างไรบ้างครับ</p> <p>ผอ.อิว : ได้เลยครับ ในแพลตฟอร์มนี้นะคะ ก็จะมีจำแนกเลยคะ ก็จะเลือกที่ประเภทของความพิการนะคะเลือกที่การทางการได้ยิน และสื่อความหมายนะคะก็จะมีจำนวนขึ้นมานะคะทั้งหมด 300,000 กว่าคนนะคะและก็สามารถที่จะเลือกได้ว่าคนพิการทางการได้ยินอยู่ที่จังหวัดไหน เท่าไรนะคะเลือกได้เลยนะคะกดเลือกได้เลยว่าจังหวัดอะไรอำเภอไหน มีกี่คนนะคะเช่นตัวอย่างนะคะ อันนี้ของที่ตำบลนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐมคะในตำบลนี้มีคนพิการทางการได้ยิน 18 คนคะมีรายชื่อให้เห็นเลยคะ โอเค ถ้าอย่างนั้นนะคะเดี๋ยวเราไปดูโซนต่อไปเลยดีไหมคะ</p>
12	<p>เจ้าหน้าที่ พาพิธีกรทั้งสามคน</p> <p>ภาพวาดสีน้ำมัน</p>	<p>แฮมมัม : ผอ. ค่ะ ห้องนี้มีความน่าสนใจอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ผอ.อิว : ห้องนี้คะ เป็นห้องที่รวมเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการแต่ละประเภทของคนพิการเลยคะ</p> <p>ม่อน : อิม อ้าว ถ้าอย่างนั้นมีเทคโนโลยีอะไรสำหรับคนหูหนวกบ้างครับ</p> <p>ผอ.อิว : ค่ะ ของคนหูหนวกก็มีแสดงให้เห็นนะคะในห้องนี้ก็จะแสดงให้เห็นในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางการได้ยินและสื่อความหมายนะคะก็จะมีในเรื่องของเครื่องช่วยฟัง อุปกรณ์ช่วยคนพิการนะคะและก็มีแสดงให้เห็นถึงการใช้งานของตู้ TTRS นะคะ และก็มีเรื่องของการดาวน์โหลดแอปพลิเคชันของ TTRS ค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ม่อนเข้าไปทักทายพี่ๆ คนหุนหนวกที่กำลังวาด</p> <p>ท้อพีพี วาดภาพสีน้ำมัน ม่อน แหม่มสังเกตการณ์ด้วยรอยยิ้ม</p>	<p>ม่อน : อ้อ เมื่อสักครู่ นะครับ ผมก็ไปลองใช้ตู้ TTRS แล้วนะครับ</p> <p>ผอ.อิ๋ว :ใช่ค่ะ ตู้ TTRS นะคะ ที่เมื่อกี้บริการอยู่ที่ศูนย์บริการคนพิการทางกรุงเทพนะคะมีประโยชน์นะคะ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะให้บริการสำหรับคนพิการทางการได้ยินและสื่อความหมายเวลามาติดต่อประสานงานก็ไปที่ตู้นี้นะคะเจ้าหน้าที่ก็จะได้สื่อสารกับทางเราได้ค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ ครับ ถ้าอย่างนั้น ผอ. ครับท้อพีพีอยากทราบว่าเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่เกี่ยวกับคนตาบอดมีอะไรบ้างครับ</p> <p>ผอ.อิ๋ว :คะ สำหรับของศูนย์นวัตกรรมเรานะคะก็มีการแสดงในเรื่องของสิ่งเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกของคนพิการทางการเห็นคะ</p> <p>ผอ.อิ๋ว :ก็จะมีในส่วนของอักษรเบรลล์นะคะอุปกรณ์ที่สามารถปรี้นต์เบรลล์นะคะแล้วก็มีอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับให้คนพิการทางการเห็นนะคะ ได้มีการทดลองทำในส่วนของอุปกรณ์มีภาพนูนนะคะหรือว่ามีเบรลล์ที่ปรี้นต์ตามตัวเอกสารตามตัวอุปกรณ์ต่าง ๆ นะคะก็เป็นเหมือนต้นแบบนะคะในการพัฒนาชิ้นงานต่าง ๆ สำหรับคนที่มาศึกษาที่สื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมนี้คะได้เอาไปปรับใช้คะ กับการพัฒนางานของตัวเองคะ</p> <p>ท้อพีพี : อืม อย่างนี้ดีเลยครับ ถ้าอย่างนั้นท้อพีพีอยากลองสัมผัสดูแล้วครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ห้องนี้นะคะท้อพีพีบอกได้เลยว่าต้องชอบมากแน่นอนทีเดียวให้พี่อิ๋วของเราอธิบายว่าห้องนี้เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณเสาวลักษณ์ :ห้องนี้คะ แสดงให้เห็นถึงหุ่นจำลองในการฝึกนวดแผนไทยนะคะซึ่งเป็นโครงการที่วิจัยนะคะของสถาบันการศึกษาโดยกรม พก. นะคะโดยส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการสนับสนุนงบประมาณในการศึกษาวิจัยคะได้ต้นแบบของหุ่นจำลองฝึกการนวดจริง ๆ รองรับในยุคของ New Normal ด้วยที่ลดการสัมผัสใช้ไหมคะ ที่คนพิการทางการเห็นจะฝึกนวดก็มาฝึกกับหุ่นจำลองนี้คะ</p> <p>ม่อน : เป็นอย่างไรครับพี่ท้อพีพีได้ทดลองนวดแล้วรู้สึกอย่างไรบ้างครับ</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ ม่อนจะเอาความจริงหรือเอาตลกครับม่อน ก็จริง ๆ มันก็ดีครับ เหมือนกับที่เราได้ฝึกนวดพื้นฐานไปอย่างนี้ครับแต่ว่า เออ แต่มันแข็งไปหน่อย พี่เมื่อยอ้าว ที่นี้ห้องนี้น่าจะเรียบบ่อยแล้วมีอะไรที่น่าสนใจให้พวกเราได้เรียนรู้กันอีกไหมคะ</p> <p>เสาวลักษณ์ : มีคะ มีแบบบ้านจำลองนะคะของคนพิการทางการเคลื่อนไหวคะ ทางร่างกายและการเคลื่อนไหวแบบบ้านจำลองนะคะ</p> <p>อ้อ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปดูกันเลยดีกว่าคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้อ ม่อนเขาอยากรู้ว่าบ้านหลังนี้จะออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือคนพิการอย่างไรบ้างคะ</p> <p>เสาวลักษณ์ : บ้านอยู่สบาย สบายโหมนี่จะเป็นบ้านต้นแบบตามหลักของ Universal Design หรือ UD นะคะเพื่อเป็นต้นแบบให้เกิดการเรียนรู้ค่ะ ว่าถ้าเราจะทำบ้านสำหรับคนพิการหรือผู้สูงอายุจะ</p> <p>เราจะมีมาตรฐานในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการอย่างไรนะคะโดยมาตรฐานเบื้องต้นค่ะ เช่น ทางลาดนะคะ</p> <p>ตามหลักสากลนะค่ะก็ตามมาตรฐานการสร้างบ้านประตูเข้าจะต้องกว้างขนาดเท่าไรและข้างในจะต้องมีพื้นที่อย่างไรที่อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการคะเป็นบ้านต้นแบบให้มาเรียนรู้กันค่ะ</p> <p>ทิวพี : ถ้าอย่างนี้ พุดมาถึงขนาดนี้ทิวพีที่รับพี่แหม่ม อยากเข้าไปดูแล้วครับ ว่าข้างในเป็นอย่างไรบ้าง</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เมื่อสักครูนี้นะคะเข้ามา บึบ หยิบจับสินค้า เลือกรื้อเลือกรื้อกันเยอะเลยของขายเยอะมากเลยนะคะ แต่ก่อนอื่นเลยนี้ แหม่มอยากทราบว่า มีจุดเริ่มต้นและมีที่มาที่ไปอย่างไรคะ</p> <p>ทิวพี : สินค้าในห้องนี้คะ เป็นสินค้าจากผลิตภัณฑ์ฝีมือคนพิการเลยนะคะ จากศูนย์พัฒนาศักยภาพและอาชีพของเราคะ ทั้ง 8 แห่งนะคะ แล้วก็โรงงานปีคนพิการสากลนะคะนอกจากนั้นเขาก็เป็นผลิตภัณฑ์ที่มาจากของสมาคมคนพิการแต่ละประเภทคนพิการคะ</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ ดีมากเลยครับผมนี่เข้ามาดูสินค้าต่าง ๆ ฝีมือดีมาก ๆ เลย แล้วก็คิดว่าเป็นการส่งเสริมอาชีพกับคนพิการได้ดีมากเลยครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เอาจริง ๆ นะ วันนี้ที่มานะคะเราทั้ง 3 คนนี้ ได้เรียนรู้เรื่องราวที่มีประโยชน์มาก ๆ สำหรับคนพิการในทุก ๆ ด้านเลยนะคะ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่อยากจะรู้จะคะก็คือในอนาคตข้างหน้า พก. เองมีอะไรที่จะส่งเสริมแล้วก็คุ้มครองสิทธิของคนพิการบ้างคะ</p> <p>ทิวพี : ในส่วนของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการนะคะอย่างที่ท่านอธิบดีได้เรียนให้พวกเราได้ทราบแล้วคะในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการหลังจากนี้ไปนะคะ ในยุคของ New Normal ก็คงไม่พ้นในเรื่องของการทำอะไรให้ได้เข้าถึงสิทธิได้รับรู้ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ นะคะอย่างสามารถที่จะเข้าถึงได้ทุกช่องทางนะคะ และก็ได้รับการพัฒนาศักยภาพนะคะอย่างที่เราได้เห็นฝีมือผลิตภัณฑ์คนพิการและสุดท้ายคะ จะจัดอุปสรรคในการใช้ชีวิตกับเขาอย่างไรด้วยการที่เราได้เห็นนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เราได้เรียนรู้ในวันนี้นะคะ ถ้าสมมติว่าเรา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อยาการู้ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของคนพิการ ดูได้ที่ไหนคะ ได้ทางเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเลยนะคะ นอกจากนี้คะ ในหน่วยงานต่าง ๆ นะคะที่ให้ความช่วยเหลือของกลุ่มคนพิการก็สามารถที่จะเข้าช่องทางดังกล่าวได้นะคะซึ่งตอนนี้คะ กรม พก. เองและก็หลาย ๆ ช่องทางนะคะหลาย ๆ หน่วยงานคะพยายามที่จะมีช่องทางที่สื่อสารคนพิการได้เข้าถึงนะคะเช่นในเรื่องของล่ามภาษามือ Closed Captions หรือในเรื่องของแอปพลิเคชันตาทิพย์ Pannana ต่าง ๆ คะ</p> <p>เหม่ม :และวันนี้เราทั้ง 3 คนก็ได้มาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระจริง ๆ คะก็ครบแล้วก็ตอบทุกข้อสงสัยเลยวันนี้ขอขอบคุณผอ. มาก ๆ เลยนะคะ</p>
13	<p>พิธีกรทั้ง 3 คน สรุปล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ม่อนสอนภาษามือวันละคำ - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ 	<p>เหม่ม :อ้าว เป็นอย่างไรบ้างคะ 2 หนูม วันนี้ที่ได้มาเรียนรู้เรื่องราวที่สำคัญสำหรับตัวเองนี่เริ่มที่ของม่อนก่อนเลย</p> <p>ม่อน :ม่อนบอกดีมาก ๆ เลยครับวันนี้ตัวผมเองนะครับ ได้มาเรียนรู้สิทธิต่าง ๆ คนพิการนี้ได้เยอะมาก ๆ ครับในเรื่องของสิทธิ เรื่องบริการล่ามภาษามือตัวฟ้าหรือ TTRS นะครับซึ่งผมมองว่าการสื่อสาร สำคัญมาก ๆ สำหรับคนหูหนวกครับ</p> <p>เหม่ม :ใช่คะ พี่เห็นด้วยเลย เพราะว่าเป็นนวัตกรรมที่จำเป็นมาก ๆ สำหรับคนหูหนวกนะคะ อ้าว แล้วของท๊อฟพี่ละคะ</p> <p>ท๊อฟพี่ : ครับ ของท๊อฟพี่ว่ามันดีมากนะครับพี่เหม่มที่เรามาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิที่สำคัญสำหรับตัวของท๊อฟพี่เองที่เป็นคนมองไม่เห็นนะครับพี่เหม่มแล้วก็ประโยชน์อื่น ๆ ที่มีสิทธิที่มาช่วยพอร์ตคนพิการทางการเห็นด้วยครับพี่เหม่ม</p> <p>ม่อน :และก็เหมือนเช่นเคยนะครับคุณผู้ชมวันนี้ผมมีภาษามือวันละคำมาสอนครับนั่นก็คือคำว่าคุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>เหม่ม :อ้าว ง่ายมากเลยใช้ไหมละคะและสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะอยากจะให้เราไปเรียนรู้เรื่องอะไรก็สามารถที่จะส่งคอมเมนต์มากันได้นะคะที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D คะ</p> <p>ท๊อฟพี่ : และถ้าใครอยากดูย้อนหลังนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>เหม่ม :เอาละคะ และวันนี้นะคะ เวลาของเรา 3 คนก็หมดลงแล้วนะคะพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า วันนี้สวัสดีค่ะสวัสดีครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 21 : ระบบหนังสือเสียง Daisy และ รายการวิทยุอ่านหนังสือเต็มเวลา
 เนื้อหารายการ : นอกเหนือจากกิจการโทรทัศน์ ยังมีบริการที่ทดแทนข้อจำกัดการเข้าถึงข้อมูล
 ข่าวสารของคนตาบอด เช่น ระบบหนังสือเสียง Daisy รายการวิทยุอ่านหนังสือ
 เต็มเวลา
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท็อฟฟี่
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : มุลนิธิคนตาบอดไทย

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ท็อฟฟี่กำลังเปิดฟังหนังสือเสียงใน โทรทัศน์ แหม่มเดินเข้ามาทัก	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ท็อฟฟี่ฟังอะไรอยู่จ๊ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอโฮ พี่แหม่ม พี่แหม่มชัดจังหะท็อฟฟี่ ท็อฟฟี่กำลังตั้งใจฟัง หนังสือเสียงอยู่เลยครับพี่แหม่ม เปิดรายการก่อนแล้วกันนะครับพี่แหม่ม ยินดีต้อนรับทุกคนนะครับเขาสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D นะครับ</p> <p>แหม่ม : รายการที่จะพาคุณผู้ชมทุกท่านนะจะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุก และก็มีสาระเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขค่ะ เออ ว่าแต่เมื่อกี้ตั้งใจฟังมากเลยฟังอะไรอยู่หรือคะท็อฟฟี่</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ เมื่อกี้ครับพี่แหม่ม คือท็อฟฟี่ฟังหนังสือเสียงครับพี่แหม่ม กับชีวประวัติต่าง ๆ ครับพี่แหม่มเพื่อเอามาปรับใช้กับชีวิตตัวเองได้อย่างนี้ พี่แหม่มคือมันมีความน่าสนใจมาก ๆ ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเค แล้วทีนี้หนังสือเสียง กับหนังสือที่มีอักษรเบรลล์ท็อฟฟี่ชอบ อะไรมากกว่ากันล่ะคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ก็ของท็อฟฟี่เองนะ ก็ชอบหนังสืออักษรเบรลล์นะพี่แหม่ม แต่หนังสืออักษรเบรลล์นี้ มันค่อนข้างมีให้เราอ่านน้อยต่างกับหนังสือเสียง ที่มันมีจำนวนที่ให้เราอ่านมากกว่าอักษรเบรลล์เยอะอย่างนี้ครับ เช่น ระบบหนังสือเสียง Daisy</p> <p>แหม่ม : อ้าว โอเค อันนี้เรารู้กันอยู่แล้วแต่ทีนี้ถ้าเกิดว่าเราอยาก เพิ่มเติมนะคะเราจะต้องไปที่ไหน อย่งไรบ้างคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ก็มันจะมีอยู่ 2 ที่พี่แหม่ม หลัก ๆ ก็คือก็คือ 2 ที่นี้ที่เราสามารถ เข้าไปยืมหนังสือ หรือเข้าไปฟังหนังสือเสียงได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>แหม่มและท็อฟฟี่เดินทางไป มูลนิธิคนตาบอดไทย</p>	<p>ท็อฟฟี่ :ใช่ ก็คือวันนี้ที่แหม่มมาที่นี่เพราะว่าจะให้พี่แหม่มนะครับ มาลองใช้ระบบ Daisy ดูว่าระบบ Daisy มันเป็นอย่างไรวินนี้ท็อฟฟี่นัดกับพี่เจ้าหน้าที่ ที่ซื้อพีหนังไว้ที่นี่</p> <p>แหม่ม :โอเค ถ้าอย่างนั้น เตียวเราไปกันเลยดีกว่าคะคุณผู้ชม โอเค ได้ครับ ถ้าอย่างนั้นไปกันเลยดีกว่าครับ</p>
3	<p>บรรยากาศภายในมูลนิธิคนตาบอดไทย/ เครื่องมือและสื่อต่างๆ เช่น หนังสืออักษรเบรลล์ เครื่องเล่นหนังสือเสียง</p> <p>พิธีกร กับพี่หนังสนทนากัน พร้อมหยิบหนังสืออักษรเบรลล์ขึ้นมาสัมผัส</p> <p>แหม่ม พาท็อฟฟี่ไปที่ชั้นหนังสืออักษรเบรลล์ หยิบมาสัมผัสที่อักษรเบรลล์</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกร : สวัสดีค่ะ /สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : นี่แหม่มนะคะ แล้วก็ท็อฟฟี่คะ วินนี้คะ จริง ๆ เราอยากจะเรียนรู้</p> <p>คุณหนัง : ในเรื่องของหนังสือระบบ Daisy</p> <p>คุณหนัง : แต่ก่อนอื่นเลยนี้ อยากจะรู้ว่าสมัยก่อนนะคะคนตาบอดเขาอ่านหนังสืออย่างไรคะถ้าสมัยก่อนตอนที่ยังไม่มีเป็นหนังสือเสียงนี้ก็คือถ้าอยู่ที่บ้านก็อาศัยคนในบ้านพ่อแม่พี่น้องคนในครอบครัวเนอะ</p> <p>คุณหนัง : ในการอ่านให้ฟัง ค่ะ อันนี้สำหรับคนที่อาจจะไม่ได้เข้าเรียนในระบบหมายถึงว่าไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนสอนคนตาบอดที่เขามีการสอนเรียน เรียนรู้อักษรเบรลล์คะก็จะเป็นคนในครอบครัว</p> <p>ท็อฟฟี่ :จริง ๆ แล้วอักษรเบรลล์มันก็ตื่นะครับพี่แหม่ม คือมันก็เป็นหนังสือที่เราสามารถเข้าถึงได้ แต่ว่าพี่หนังครับ หนังสืออักษรเบรลล์เองนี้ มันมีอุปสรรคอะไรของมันบ้างครับ</p> <p>คุณหนัง :คือจริง ๆ สมัยเริ่มแรกนี่นะคะ เบรลล์ที่เราเห็น อย่างตอนนี้ อาจจะเห็นเป็นเล่มใหญ่ ๆขนาดกระดาษเท่ากันอย่างสมัยก่อนนี่เขาอาจจะเห็นเขาเรียกว่าเป็นสเลทแล้วก็มิดูที่จิ้ม ๆ ลงไป อืม ก็คือจะทำทีละแผ่น ทีละแถว ๆ ปืบ ๆ อะไรอย่างนี้นะคะแต่ปัจจุบันนี้ก็มีการพัฒนาการแทนพิมพ์เรียกว่าเป็นเครื่องปริ้นต์เบรลล์แต่พอจะมาเป็นเครื่องปริ้นต์เบรลล์ไม่ใช่ว่าตัวหนังสือที่เราได้มานี้อย่างสมมติว่าแบบความสุขของกะทิเราก็จะต้องมาจัดเรียง จัดหน้า จัดบรรทัดถ้ามีโคลอน ถ้าเป็นภาษาอังกฤษ วรรคหน้า วรรคหลังมันจะมีรูปแบบแล้วถึงจะไปเข้าแบบโปรแกรมแปลงเพื่อเป็นเบรลล์อีกทีถึงแม้ว่ามันจะมีเครื่องปริ้นต์เบรลล์อะไรแล้วมันก็ยังมีความยากมีขั้นตอนแล้วหนังสือเบรลล์ 1 เล่มอย่างนี้แล้วหนังสือเล็ก ๆ 1 เล่มอย่างนี้ถ้าเป็นเบรลล์ก็จะเป็น 3 เท่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
4	ทั้งสามคนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ชั้นหนังสืออักษรเบรลล์	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท้อพีพี : จากที่ฟังมาเมื่อคืนนะครับ ท้อพีพีนะครับ เริ่มอยากอ่านหนังสืออักษรภาษาเบรลล์แล้วครับ</p> <p>เหม่ม : โอเค เดียวไปดูกันค่ะ</p>
5	เหม่ม และ ท้อพีพี ฟัง tab radio พิธีกรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : โอ้โฮ เราได้เห็นหนังสืออักษรเบรลล์ทั้งแบบที่เป็นมาตรฐานแล้วก็แบบที่มีภาพที่ใช้ทั้งคนทั่วไป ทุกคนตาบอดได้แล้วที่นี้นะคะ อยากทราบว่า พอมีหนังสืออักษรเบรลล์แบบนี้เข้าสู่ยุคของหนังสือเสียงได้อย่างไรคะ</p> <p>คุณหญิง : มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคืออย่างหนังสือเสียงนี่คืออย่างเริ่มแรกจะเป็นการอ่านให้กันฟังเพื่อนอ่านให้เพื่อน คนในครอบครัวอ่านให้ฟังแต่มันก็จะฟังได้คนเดียว อ่านเสร็จก็ทิ้งไปเลยก็เริ่มมาเป็นบันทึกใส่เทปคาสเซ็ท บันทึกใส่เทปคาสเซ็ทนี่ก็คนที่เคยใช้นะจะรู้ว่าเวลาพอเราคิดหรือจะอะไร เราจะอัดทับได้ คือเทปมันจะสามารถแบบอัดทับได้ตลอดเวลาแต่ที่นี้มันก็จะมีการเรียงของแบบ อย่างเวลาเราอ่านไป อ่านไปเยอะ ๆ พอคิดมาหาคิด มาจุดอัดทับอัดทับนี่คือแก้แค่ตรงนั้นไม่ได้ คืออัดทับใหม่หมดเลย แต่ว่าก็ใช้เทปก้นนานเหมือนกัน ๆ เพราะว่าเรายังไม่มีเทคโนโลยีอะไรเข้ามาจะมีทั้งที่แบบ เมื่อก่อนก็จะมาบันทึกเสียงที่ห้องสมุดด้วยคือเมื่อก่อนที่เป็นเทปหรือว่าที่มีบันทึกจากที่บ้านก็มีเหมือนกันคือบันทึกใส่เทปคาสเซ็ทนี่แหละ แล้วก็ส่งมา</p> <p>ท้อพีพี : ออ พี่หญิง เมื่อกี้ท้อพีพีฟังเรื่องเทปคาสเซ็ทนะเหมือนท้อพีพีเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องรายการวิทยุ พี่หญิงมันคล้าย ๆ กันไหมครับ</p> <p>คุณหญิง : ที่แบบรายการวิทยุมาอ่านหนังสือให้ฟังเหมือนกันอย่างรายการวิทยุของเราที่เรียกว่า TAB Radio นี้นะคะ</p> <p>ท้อพีพี : ฮะ มันอ่าว่าจะไรนะครับ</p> <p>คุณหญิง : T A B แล้วค่อย Radio</p> <p>ท้อพีพี : โอ้โฮ พี่หญิง ท้อพีพีอ่านว่าอะไรรู้หรือเปล่า Tab</p> <p>เหม่ม : มาเฉลยว่าจริง ๆ T A B นะคะคุณผู้ชม</p> <p>คุณหญิง : เป็น TAB Radio นะคะก็มันก็จะมีการสอดแทรกก็รายการที่ลักษณะบันทึกไว้ แล้วค่อยมาออนแอร์อย่างนี้ก็จะจะมีทั้ง 2 แบบอย่างบางที่เขาเข้าไม่ถึงสื่อที่เป็นทั้งหนังสือและเป็นทั้งเว็บไซต์อะไรอย่างนี้แต่ถ้าเราเอามาอ่านนะ เอามาอ่านให้เขาฟังแล้วก็</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ออกทาง TAB Radio นี้ค่ะ เขาก็สามารถเข้าถึงได้ เขาก็สามารถฟังได้นะคะ</p> <p>คุณหญิง : เราก็อีกเรื่องที่น่าสนใจจะได้อย่างไร</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ พุดมาขนาดนี้แล้ว ชักอยากลองฟังวิทยุ TAB Radio แล้วอยากลองฟังใหม่ท้อพี</p> <p>ท้อพี : อยากฟังมากแต่ว่า TAB นี้ มันเป็นอย่างไร</p>
6	พิธีกรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>(เสียง TAB Radio)</p> <p>ท้อพี : ครับพี่หนึ่ง จากเมื่อที่ที่เราฟังรายการทาง TAB Radio นะครับ เพราะฉะนั้นท้อพีก็อยากทราบว่าไอ้ตัวหนังสือเสียง Daisy เองนะครับ มันมีที่มาอย่างไรบ้างครับ</p> <p>คุณหญิง : คือหนังสือ Daisy นี้คะคือจริง ๆ ก็เป็นตัวระบบที่ต่างประเทศได้คิดค้นมาซึ่งก็มีหลาย ๆ ประเทศรวมกันนี่คะ เพื่อให้จะทำให้คนตาบอดได้เข้าถึงหนังสือเสียงได้สะดวกมากยิ่งขึ้น คืออย่างเมื่อก่อนเป็นเทปคาสเซ็ทเนอะจะฟังย้อนกลับไปกลับมาเยอะ แต่ว่า Daisy นี้ ที่เขาพัฒนามาก็คืออย่างคนตาดีดูหนังสือ 1 เล่มมีตั้งแต่ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ บท 1 2 3 Daisy ทำเหมือนกันเลยของ Daisy นี้คะ เขาก็จะมีเรียกว่า เป็น Flat เป็นประโยค มีย่อหน้าที่เขาแบ่งไว้และเวลาเขาจะฟังก็คือเขาเรียกอะไรนะ ย้อนกลับ ดิก ๆ ทีละ 10 - 20 วินาทีตามแต่ที่คนอ่านเขาจะอ่านไว้เนอะหรือว่าถ้าจะแบบเดินหน้า เดินหน้าถอยหลังอะไรอย่างนี้เขาก็จะมีฟังก์ชันในการฟังซึ่งจะข้ามโบสถ์ไปโบสถ์ถัดไปได้คะหรือจะย้อนกลับไปฟังบทนั้นบทนี้ได้หมดเลยมันก็สะดวกขึ้น</p> <p>แหม่ม : ใช่คะ ก็สะดวกขึ้น</p> <p>คุณหญิง : แล้วก็จะมีการพัฒนาเรื่อย ๆ อย่างตัว Daisy เองนี้คะ ก็จะมีตัวโปรแกรมรองรับในการบันทึกเสียงเราเรียกว่าโปรแกรม OBI OBI จะอ่านว่า โอบี หรือ โอบิ ก็ได้ ใช่คะ ก็ใช้กันในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกก็เพื่อที่จะทำให้คนตาบอดนี้ ได้เข้าถึงหนังสือได้ง่ายขึ้นถ้าเป็นในเรื่องของรูปแบบนะคะก็คือพามาจากเทป ป๊อป เราเริ่มมาทำ DAISY เริ่มต้นก็จะมีแผ่น CD เนอะ แต่การที่เราสั่งแผ่น CD นี้ก็จะต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์อย่างที่เราเห็นนี่คะ นี่ทั้งนั้นเลย จะ CD จะตู้ในลิ้นชักก็ใช่ พอปัจจุบันมันก็เปลี่ยนไปเนอะเทคโนโลยีเริ่มเปลี่ยนไปจาก CD เราก็อายุค คือเนื่องจากด้วยอุปกรณ์นี้มันเริ่มน้อยลงแล้วในการจะฟัง อีกอย่าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หนึ่งปีที่แล้วเรื่องนี้ เรื่องของโควิดเข้ามา ก็เป็นจุดที่ทำให้เราเปลี่ยนจริงจัง แต่ว่าเราให้บริการยืมคืนเป็นแผ่น CD ด้วยทุกวันนี้ก็คือให้บริการเป็นออนไลน์อย่างเดียวก่อนที่ยังไม่เข้าถึงสมาร์ตโฟนหรือว่าเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ก็กด 1414 ฟังได้ ไม่มีค่าใช้จ่ายนะคะ หรือถ้าใครเข้าถึงสมาร์ตโฟนและมีอินเทอร์เน็ตแล้วก็สามารถฟังผ่านแอปพลิเคชัน TAB2Read ได้เลยคะอันนี้นะคะที่ท้อพีเปิดหน้าจอลงจะเป็นแอปพลิเคชันเรียกว่า TAB2Read TAB2Read ก็คือสามารถดาวน์โหลดได้แล้วก็อย่างตอนแรกที่เราได้ฟังกันก็คือรายการวิทยุที่ฟังในนี้ได้ด้วย คนทั่วไปฟังได้แต่พอจะเข้าฟังหนังสือปีบ ท้อพีก็จะใส่รหัสของตัวเองแล้ว แล้วก็เรียกชื่อหนังสือเลย สามารถเสิร์ชได้ อย่างตอนนี้ ท้อพีเสิร์ชหนังสือชื่อว่า</p> <p>ท้อพี : ชื่อหนังสือว่าซีมอเตอร์ไซค์</p> <p>คุณหญิง :ชวนสมองซีมอเตอร์ไซค์ไปดวงจันทร์</p> <p>ท้อพี : โอเค</p> <p>คุณหญิง : อันนี้คะก็สามารถฟังได้เลย</p> <p style="text-align: center;">(หนังสือเสียง)</p> <p>แหม่ม : ชักอยากจะลงเสียง อยากรู้เองแล้วนะ</p> <p>คุณหญิง : อืม ได้เลย</p> <p>ท้อพี : โอเค อยากรู้เหมือนกัน</p> <p>คุณหญิง : ได้เลยคะ ได้เลยเดี๋ยวก็จะมีห้องบันทึกเสียงนะคะ ก็เปิดให้อาสาได้เข้ามาอ่านจัดแล้ว ต้องจัดแล้ว</p> <p>แหม่ม : ก็เดี๋ยวเราไปกันที่ห้องอัดเสียงกันดีกว่าคะ</p> <p>คุณหญิง : ได้เลย ๆ คะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
7	พิธีกรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพี่หญิง	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะแหม่ม ท้อพี และพี่หญิง ก็อยู่ในบริเวณที่เราจะมาเรียนรู้เรื่องของหนังสือเสียงในระบบ Daisy แล้วคะโอเค พร้อมแล้ว เริ่มกันเลยดิใหม่คะ</p> <p>คุณหญิง : คะ ก่อนอื่นนะคะ เดี่ยวขอแนะนำคนนี้นะคะสำคัญมากเลย เพราะว่าจะเป็นคนที่จะตรวจสอบคุณภาพ งานที่เราอ่านกันไปนี่ละคะพี่บอยนะคะ พี่บอยจะเป็นเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบคุณภาพของเสียง</p> <p>พร้อมกัน : สวัสดีคะ/ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณหญิง : ก็ดูแลเรื่องเทคนิค โปรแกรมต่าง ๆ ด้วย พี่บอยอย่างเห็นหน้าจอ ก็จะใช้หน้าจอไม่เหมือนเราเนอะ</p> <p>คุณหญิง : พี่บอยเป็นคนตาบอดแต่ว่าอยู่ในกลุ่ม Low Vision หรือว่าสายตาเลือกรางเวลาใช้หน้าจอกอมพิวเตอร์นะคะ ก็จะต้องขยาย</p>
8	พิธีกรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพี่หญิง	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท้อพี : แล้วตัวหนังสือเสียง Daisy เองนะครับมันมีวิธีบันทึกหรือทำอย่างไร ก็รูปแบบบ้างครับ</p> <p>คุณหญิง : ก็หลัก ๆ ก็คือจะมีการบันทึกผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์นะคะ ที่เรียกว่าโปรแกรม OBI ที่เราจะโหลดจากเว็บไซต์ Daisy นะคะ แล้วก็อีกช่องทางหนึ่งที่จะทำขึ้นมาเพื่อให้คนที่สะดวกในการบันทึกเสียงได้ง่ายยิ่งขึ้นก็คือเป็นแอปพลิเคชัน Read for the Blind หรือว่าเป็นแอปพลิเคชันนี้สุดท้ายเราก็จะต้องดึงหนังสือคุณภาพทั้งหมดนะคะที่ผ่านการตรวจสอบแล้วนี้มาเข้าอยู่ในชั้นหนังสือของห้องสมุด แล้วก็ออกให้บริการ 1414 TAB2Read เหมือนกัน</p> <p>ท้อพี : เอ่อ พี่หญิงครับ ท้อพีสงสัยว่าหนังสือเสียงนี้ครับ ได้รับความสนใจจากคนทั่วไปมาน้อยขนาดไหนครับคือถ้าหมายถึงอาสาสมัครที่สนใจเรื่องอ่านหนังสือเสียงนี้ นะคะคือก่อนหน้านั้นมันเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย ๆ คนให้ความสนใจแต่ว่าพอมาเริ่มอ่านเนอะ เล่มหนึ่งกว่าจะจบ หรือว่าขั้นตอนในการบันทึกเสียงหลาย ๆ ท่านก็อาจจะไม่ได้สะดวกหรือว่ามีเวลามากในการทำมาทำกิจกรรมแบบนี้คะพอมาตอนช่วงหลังนี้คะพอมันมีการมาเริ่มออนไลน์มันก็เลยได้รับความสนใจค่อนข้างมากในช่วงปีที่ผ่านมานะคะแล้วที่นี้ พี่พีได้รับความสนใจมากนี้หลาย ๆ คน มันก็ทำให้มีหนังสือเสียงนี้เพิ่มมากขึ้นด้วยเรียกว่าอย่างบางทีแบบคนที่มีชื่อเสียง พวกศิลปิน หรืออะไรแบบนี้ นะคะก็ได้มาร่วมอ่านด้วยเหมือนกันก็มีผลงานที่ให้คนตาบอดได้ติดตามเหมือนกันคะ</p> <p>แฮมม : อยากจะลองเรียนดูแล้วนะ</p> <p>ท้อพี : โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวเราจะให้คนที่มีความรู้ในรายการเรา คือพี่แฮมม ลองอ่านดู</p> <p>แฮมม : ได้ ๆ ชวนแฟนคลับมาอ่านกันเยอะ ๆ นะคะ</p> <p>คุณหญิง : โอเค อย่างนั้นเราเริ่มกันเลยคะก่อนอื่นอยากจะขอแนะนำนะคะตัวเว็บไซต์ที่เราเอาไปดาวน์โหลดนะคะอันนี้เป็นดาวน์โหลดฟรีเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ก็จะเป็น Daisy.org ทั่วโลกคนที่ใช้โปรแกรมนี้ก็จะสามารถดาวน์โหลดกันได้หมด</p> <p>แหม่ม :ที่นี้ดาวน์โหลดโปรแกรมเสร็จเรียบร้อยแล้วอันนี้ก็มาถึงขั้นตอนไหนคะ</p> <p>คุณหญิง : ก็คือจะเริ่มเข้าใช้โปรแกรมแล้ว</p> <p>คุณหญิง : ก็ก่อนจะใช้โปรแกรมเราก็เสียบ่อะไรให้เรียบร้อยพอเริ่มเข้ามาเราก็จะทำหนังสือเล่มใหม่ ก็คลิกที่ Create New Project เเลยนะคะ</p> <p>นี่คะเราก็พิมพ์ชื่อ อ้าว วันนี้เราจะลองทำเรื่องสวัสดิ์ในจีเรียมันก็จะขึ้นมาแบบนี้คะ ประมาณ 3 พาร์ทอย่างด้านซ้ายมือนี้ ก็จะเป็นส่วนที่เราทำหัวข้อแล้วก็กดไปด้านขวามือนี้คะ สีเทาตรงนี้ก็จะเป็นในส่วนที่เราจะบันทึกเสียง แล้วก็ด้านขวาสุดนะคะที่เป็นแถบสีดำก็คือระดับเสียงก็คือเวลาที่เรารอตรงไม้ค้แล้วนี้เสียงที่เราจะได้คุณภาพคือบริเวณตรงนี้ - 6 คือบางที่ถ้าต่ำเกินเสียงมันก็จะเบามากถ้าแตะเพดานเกินก็จะเสียงแตกแบบนี้คะที่นี้เราได้อย่างนี้มา อย่างที่บอก หนังสือ Daisy นะมันจะต้องมีหัวข้อและหัวข้อมันก็จะตรงตามหนังสือ เราก็จะมีวิธีการสร้างหัวข้ออันนี้เดี่ยวจะลองทำให้คุณหนึ่งนะคะ ก็คือไป ADD Section เป็นปกหน้าเพิ่มอีกก็ปกใน</p> <p style="text-align: center;">บรรยากาศการทดลองอ่านหนังสือเสียง</p>
9	แหม่มเรียนรู้ ระบบ DAISY กับเจ้าหน้าที่	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณหญิง :ก็จะประมาณนี้ แล้วก็วิธีลบอย่างเช่นถ้าเกิดสมมติว่าเออลบแค่บางส่วนเราก็ใช้เมาส์เป็นหลักคะเลือกส่วนที่ต้องการจะลบ</p> <p>- แล้วก็กด Delete ที่คีย์บอร์ด</p> <p>แหม่ม :อ้อ ถ้าสมมติใช้ไม่ได้ทั้ง Phrase เเลยลบทั้งทั้งหมดอย่างนี้ลบเกิน ลบผิด ก็ผิดได้</p> <p>- คือมันสามารถแก้ไขได้ตลอดเวลา</p> <p>คุณหญิง :เท่านี้เองคะ คือเรียนรู้แค่เรื่องว่าวิธีการอ่านควรอ่านแบบไหนต้องไม่เติมคำ ไม่ตัดคำนะเรื่องเว้นวรรคอะไรแบบนี้คะ ทำให้ถูกต้องนี่คือสำคัญคือเรื่องของการเว้นวรรคด้วยไม่ใช่แค่ว่าอ่านยาว ๆ ไปแล้วจบใช่ ๆ ใช่คะ พวกเสียงรบกวนอะไรแบบนี้คือเราก็อยาก หนังสือ 1 เล่มเราทำไม่ซ้ำกัน ไม่ทำซ้ำเลยดังนั้น 1 เล่มก็ต้องมีคุณภาพมากที่สุด</p> <p>ท็อฟฟี่ :โอโฮ เมื่อกี้เราก็เห็นวิธีการใช้งานแล้ว ใช่ไหมครับพี่หญิง</p> <p>ท็อฟฟี่อยากถามเพิ่มเติมครับว่าวิธีการเลือกหนังสือเองครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หลักการของมันเป็นคืออะไรครับ คืออย่างหนังสือเสียงที่เอามาทำเป็นเล่ม ๆ อย่างนี้นะคะก็คือโดยส่วนใหญ่จะต้องไม่ใช่พวกหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสารอะไรแบบนี้เพราะว่าหนังสือพิมพ์เอาง่าย ๆ ทุกวันเลย หรือแม้จะเป็นทุกสัปดาห์ วารสารรายปักษ์ 15 วันอย่างนี้คือหนังสือเสียง 1 เล่มมันใช้เวลาทำนานเพราะฉะนั้นกว่าจะทำเสร็จนี้</p> <p>คุณหญิง : ไปแล้วอีกหลายฉบับแล้วนะคะ ดังนั้นหนังสือที่จะเอามาทำก็คือ จะเป็นเล่ม ๆ แบบอย่างนี้จะจะเป็นสารคดี ความรู้ทั่วไป ท่องเที่ยว วรรณกรรมอะไร ทุกอย่างเลยนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ แล้วก็ส่วนใหญ่คนที่ส่งมานะครับพี่หญิง ถ้ามันมีข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เขาจะผิดพลาดกันตรงไหนครับ</p> <p>คุณหญิง : ถ้าข้อผิดพลาดเยอะ ๆ เลยนะคะบางที่อ่านข้าม อ่านข้ามหน้า ข้ามประโยคหรือว่าเผลอแบบไปเติมคำ ตัดคำเรื่องเว้นวรรค แล้วก็ที่สำคัญคือพวกเสียงรบกวนนะคะ</p>
10	ท๊อฟฟี่ และแหม่ม แลกเปลี่ยนความเห็นกับเจ้าหน้าที่	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :เอาละคะคุณผู้ชมคะ กำลังใจท่วมท้นเหลือเกินเพราะฉะนั้นนี้เดี่ยวแหม่มจะขอตัวไปอ่านในห้องอัดเสียงก่อนนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ได้เลยครับพี่แหม่มถ้าอย่างนั้นครับ ท๊อฟฟี่กับพี่บอยครับ จะลอง QC พี่แหม่มให้เอง</p> <p>แหม่ม : ได้เลย โอเค อย่างนั้นเดี่ยวเราไปกันเลยคะพี่หญิงนำเลยคะ</p>
11	แหม่มใช้โปรแกรมบันทึกเสียงอ่านหนังสือ / ท๊อฟฟี่ให้กำลังใจอยู่ด้านนอก / แหม่มใช้โปรแกรมอ่านอย่างตั้งใจ / อ่านแล้วให้เจ้าหน้าที่ช่วยเช็คและช่วยเอกพอร์ทไฟล์	เสียงตามบรรยายภาคจริง
12	ท๊อฟฟี่ แลกเปลี่ยนความเห็นกับแหม่ม	<p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะฝ่าย QC ผ่านไหมคะ</p> <p>คุณบอย : ผ่านแน่นอนครับ เพราะว่าเสียงนำฟังมากการอ่านนำฟังมากเลยครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ ขอบคุณคะ แต่ว่าทำงานจริงนี้ มันจะประมาณว่า อาจจะมีข้อผิดพลาดนิดหนึ่งที่ต้องปรับปรุงนิดหน่อยก็จะเป็นการอ่านเนื้อหาในสารบัญอะไรอย่างนี้เราข้าม Section นั้นไป</p> <p>คุณบอย : กับชื่อหัวข้อ ชื่อ Section คำว่า Episode 1 2 3 อะไรอย่างนี้ครับประมาณนี้ นอกนั้นก็ดีมากเลยครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้อ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวต้องไปปรับอีกทีหนึ่ง</p> <p>ท้อพีพี : สำหรับท้อพีพีเองครับที่แหม่มจากเมื่อกี้นั่งจับผิด เอ๊ย ไม่ใช่ นั่งฟังอยู่ที่แหม่มนี่เป็นคนที่มีเสียงที่ไพเราะเสนาะหูมากครับที่แหม่ม</p>
13	ท้อพีพี และ พีหนิง ทดลองฟังหนังสือเสียงผลงานของแหม่ม	<p>แหม่ม : โอเค วันนี้นะคะ อยู่ด้วยกันทั้งวัน ได้เรียนรู้อะไรเยอะมากเลย นะคะเกี่ยวกับเรื่องของการอ่านหนังสือเสียงให้กับคนตาบอด ที่นี้สุดท้ายแล้ว พีหนิงและพีบอย มีอะไรอยากฝากให้คุณผู้ชมที่กำลังรับ ฟังอยู่บ้าง</p> <p>คุณหนิง : ค่ะ ก็จริง ๆ แล้วหนังสือเสียงที่วันนี้ได้แบบได้ดูว่ามันมีกี่ ประเภท มีกี่รูปแบบแล้วก็จำนวนหนังสือที่บอกไปนี่ตอนนี้อย่างที่ ห้องสมุดนี้มี 10,000 กว่าเล่มมันยังถือว่าน้อยมากถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ แค่ 1%ก็อยากจะเชิญชวนมาอ่านหนังสือเสียงกัน</p> <p>เพื่อที่ว่าจะได้ทำให้แบบคนตาบอดได้มีหนังสือเสียงเพิ่มมากยิ่งขึ้นแล้วก็ เป็นเรื่องดี ๆ ที่เราสามารถแบ่งปันให้กับเพื่อนร่วมสังคมของเราได้ค่ะ</p> <p>แหม่ม :เชิญชวนที่ไหนคะ แฟนเพจไหนคะ</p> <p>คุณหนิง :ห้องสมุดคนตาบอด Daisy Thailand Project สามารถเข้าไป ติดต่อสอบถามได้เลย</p> <p>คุณบอย : Inbox มาได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค ท้อพีพีมีอะไรเสริมไหมคะ</p> <p>ท้อพีพี : ก็อย่างที่พีหนิงพูดเมื่อกี้นี้ครับ อยากให้ทุกคนนะคะ</p> <p>แม้จะเป็นคนทั่วไปเองครับ อยากให้มาอ่านหนังสือกับคนตาบอดเยอะ ๆ จริง ๆ หนังสือนี้ เรามองว่ามันเป็นคลังศัพท์ที่ดีครับที่แหม่ม เพื่อให้คนตา บอดได้ฟังตัวนี้เข้าไปนี่เรามองว่าคนตาบอดจะต่อยอดไปถึงเรื่องอื่น ๆ ใน ชีวิตได้ดีมากขึ้นครับ</p> <p>แหม่ม :วันนี้ก็ต้องขอขอบคุณพีหนิงนะคะแล้วก็พีบอยนะคะ ที่มาเล่า เรื่องราวดี ๆ ในวันนี้ค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : ขอขอบคุณครับ</p> <p>คุณหนิง :ขอบคุณค่ะ</p>
14	แหม่ม กับท้อพีพี สรุปรูป	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และก็เหมือนเช่นเคยนะคะวันนี้มีอนิเมะมีศัพท์ ภาษามือดี ๆ จะมาสอนคุณผู้ชมกันค่ะ จะเป็นคำอะไรนั้น ไปชมพร้อมกัน เลยค่ะ</p> <p>ม่อน : และวันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันนะคะอีกครั้่งนะคะรับ</p> <p>ท่านผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะคะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้าว ไม่ยากใช้ไหมคะคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกแล้วก็ทำตามม่อนกันนะคะมีคำแนะนำนะคะ อยากให้เราไปทำอะไรหรือเรียนรู้เรื่องอะไรนะคะ ก็สามารเป็นเพื่อนกับเราได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์มาเยอะ ๆ เลยนะคะเราจะตอบกลับทุกข้อความเลยคะ</p> <p>ท้อพีพี : และถ้าใครอยากดูย้อนหลังนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม :อย่าลืมกดไลก์ กดแชร์ กด Subscribe กันด้วยนะคะ และสำหรับวันนี้คะ เวลาของรายการเราหมดลงแล้วนะคะ แหม่ม ท้อพีพี พี่นิง พี่บอย ต้องขอลากันไปก่อนคะ สวัสดีคะ</p> <p>ท้อพีพี :สวัสดีครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
15	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 22 : ล่ามภาษามืออาชีพ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก
 เนื้อหารายการ : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ บุคคลสำคัญในบริการที่ส่งเสริมให้คนพิการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการโทรทัศน์ จึงต้องรักษามาตรฐานการล่าม
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : อ.นพวรรณ ชัยณรงค์ (ล่ามภาษามือสากล) / ธนภัทร มหาวนากุล (ล่ามภาษามือรุ่นใหม่)

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย - แหม่มและม่อนทักทายผู้ชม	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุกคนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน :เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :อ้าว ทำไมนิ่งเลยละคะ ดุงง ๆ ละเป็นอะไรเธอคะ</p> <p>ม่อน :อ้อ ก็ผมมานี้แล้วทีมงานไม่บอกอะไรผมเลยครับ</p> <p>แหม่ม :อ้อ พี่นะเป็นคนบอกทีมงานเองว่าอูบไว้ไม่ให้บอกม่อนนะคะ เพราะว่าอยากเซอร์ไพรส์ใจอ้อ เพราะว่าตอนนี้นะคะ พี่จะพาม่อนนี้มาเรียนรู้เรื่องหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ นะคะนั่นก็คือภาษามือสากลค่ะ</p> <p>ม่อน :อ้อ ภาษามือสากลหรือครับเมื่อก่อนนี่ตอนที่ผมประกวด Mister Deaf Thailand นี้ผมก็ได้เรียนรู้ แล้วก็ฝึกฝนภาษามือสากลเหมือนกันนะ ครับแต่ว่าตอนนี้ ชักจะมีการลืม ๆ บ้างแล้วครับถ้าได้เรียนรู้ฝึกฝนอีกที หนึ่งอยากหรือพี่เหมือนกันครับเวลาไปเจอคนข้างนอกนี้ก็สามารถสื่อสารได้แหม พี่แหม่มนี่รู้ทันผมจริง ๆ เลย</p> <p>แหม่ม :อ้าว แน่นอนอยู่แล้วคะ เพราะว่าตัวพี่เองนะคะ ก็อยากที่จะเรียนรู้เหมือนกันในอนาคตข้างหน้าพี่ก็จะได้ทำงานเป็นล่ามภาษามือสากลเหมือนกันและวันนี้ พี่ก็มีนัดกับครูผู้สอนไว้แล้วด้วยที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยนะคะเพราะฉะนั้นนี่พร้อมไหมเดี๋ยวเราไปเจอกันเลยดีกว่า ไปค่ะ</p>
3	- แหม่มและม่อนอยู่ที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย	[เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ พี่เปิ้ล รอนานไหมคะ โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวยินตรงนี้ดีกว่าเนอะ</p> <p>คุณเปิ้ล : สบายดีค่ะ วันนี้สบายดี</p> <p>แหม่ม : วันนี้นี่แหม่มพาม่อมาเรียนรู้แล้วก็ฝึกฝนภาษามือสากลด้วยล่ะค่ะ ตื่นเต้นมากเลย แต่ก่อนอื่นนะคะอยากจะให้พี่เปิ้ลแนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยค่ะ</p> <p>คุณเปิ้ล : ค่ะ สวัสดีค่ะ พี่เปิ้ลนะคะ นพวรรณ ชัยณรงค์ตอนนี้เป็นครูช่วยราชการโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดนนทบุรี เป็นกรรมการอยู่ที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย เป็นล่ามภาษามือคนหูหนวก และเป็นพิธีกรภาษามือสากลค่ะ</p>
4	- แหม่มและม่อนนั่งสัมภาษณ์	<p>ม่อน : เอาล่ะครับ คุณผู้ชมครับ หลังจากที่พี่เปิ้ลนี้ได้แนะนำตัวกันไปแล้วนะครับ ตอนนี้ฉันอยากจะให้พี่เปิ้ลเล่าให้ฟังหน่อยว่าภาษามือสากลนี้หมายความว่าอย่างไรและมีความสำคัญอย่างไรครับ</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลบอกว่ามันมีความสำคัญมาก ๆ เลยค่ะ เพราะว่าภาษามือสากลที่ใช้สื่อสารกับคนหูหนวกทั่วโลกถ้าเราไม่รู้ภาษามือสากลก็จะทำให้การสื่อสารค่อนข้างลำบากภาษามือสากลจะทำให้คนหูหนวกแต่ละประเทศเข้าใจถึงข้อมูลข่าวสารซึ่งถือว่าภาษามือสากลมีความสำคัญอย่างยิ่งเลยค่ะ</p> <p>แหม่ม : พี่เปิ้ลคะอยากจะทราบวาระหว่างภาษามือสากลและภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาของคนหูตึงนี้มีความสากลเหมือนกันตรงนี้มี ความเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรไหมคะ</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลบอกว่า จริง ๆ แล้วมันก็เหมือนกันค่ะ มีความสากลเหมือนกันตรงที่มันเป็นภาษามือของคนหูหนวกค่ะ ม่อนถามว่า</p>
5	<p>- แหม่มและม่อนนั่งสัมภาษณ์</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้เกิดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>ม่อน : แล้วพี่เปิ้ลเป็นล่ามภาษามือสากลได้อย่างไรครับ</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลบอกว่า พี่เปิ้ลได้ไปเรียนที่ประเทศฟินแลนด์ได้เป็นอาสาสมัคร WFD แล้วก็ได้เรียนรู้ภาษามือสากลฝึกฝนที่นั่น 3 เดือนนะค่ะ และหลังจากนั้นก็ไปประเทศนอร์เวย์ได้เรียนรู้ ฝึกภาษามือสากลที่นั่นเช่นเดียวกันทั้งการใช้สีหน้าท่าทางการใช้ภาษามือสากลนี้ เราจะต้องรู้ว่ามันแปลเป็นภาพเพื่อให้เกิดความเข้าใจและก็อบรมที่นอร์เวย์ 3 เดือนค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อืม อย่างนี้เองค่ะ อ้อ แหม่มมีคำถามหนึ่งค่ะ ที่อยากจะรู้ว่า โดยปกติแล้วนี้ เราจะเห็นว่าคนหูดีทำงานเป็นล่ามภาษามือโดยการที่ฟังเสียงเสร็จ ปีบ แล้วก็แปลเป็นภาษามือแต่พี่เปิ้ลนี่เป็นล่ามคนหูหนวก ซึ่งใช้ภาษามือ เราต้องแปลเป็นภาษามือสากลคือเราต้องแปลเป็นภาษามือสากลแบบนี้มีวิธีการทำงานอย่างไรคะ</p>
6	- แหม่ม ม่อน อยู่ที่มุมหนึ่ง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลบอกว่าเข้าใจแล้วค่ะรูปแบบมันก็เหมือนกันนะคะ ต่างกันนิดหน่อยที่ถ้าคนที่มีการได้ยิน เขาก็จะฟังเสียงและแปลเป็นภาษามือใช้ไหมคะแต่สำหรับคนหูหนวกนะคะเขาจะมีวิทยากรชาวต่างชาติที่เป็นคนหูหนวก ใช้ภาษามือสากลส่วนพี่เปิ้ลเป็นล่าม ก็จะดูมือ ภาษามือสากลแล้วแปลเป็นภาษามือไทยให้กับคนหูหนวกไทยหรืออีกแบบหนึ่งนะคะผู้เข้าฟังเป็นคนหูหนวกใช้ไหมคะก็จะมีคนหูหนวกต่างชาติ ที่ใช้ภาษามือสากลล่ามก็จะดูแล้วแปลเป็นภาษามือไทยก็จะมีล่ามภาษามือไทยแปลเป็นคำพูดหาวิทยากรชาวต่างชาติเป็นคนหูดีและพูดภาษาอังกฤษ ก็จะต้องมีล่ามอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นล่ามหูดีเมื่อฟังแล้วแปลเป็นภาษามือไทย หลังจากนั้นพี่เปิ้ลก็จะดูภาษามือไทยแล้วแปลเป็นภาษามือสากลก็จะ เป็น 3 ทอดแบบนี้เลยคะและล่ามคนหูดีก็จะมี 2 คน แต่สำหรับภาษามือเอง ก็จะใช้ล่าม 3 คนคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ถือว่าหลายขั้นตอนเหมือนกัน</p> <p>คุณเปิ้ล : อืม ก็มี 2 แบบอืม ถ้าเป็นคนหูหนวกนี่ก็คือจะมี 3 ขั้นตอนแต่ถ้าเป็นคนหูดีนี่ ก็จะผันเป็นแค่ 2 คนเท่านั้น</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ เท่าที่ดูมาแล้วนี่ ค่อนข้างยากพอสมควรขั้นตอนละเอียดมาก ๆ อยากรู้ว่าเคยมีแปลแล้วสับสนไหมครับ</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลบอกว่า จริง ๆ แล้วมันก็ไม่ได้ยากนะคะเพราะว่าถ้าเราฝึกฝนทุกวันจนเกิดความชำนาญก็จะแปลได้ง่ายขึ้น</p>
7	- แหม่มและม่อนนั่งคุยกับพี่เปิ้ล	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเปิ้ล : ในครั้งแรกที่แปลก็จะมีแปลผิดบ้างนะคะแต่ถ้าเราเรียนรู้บ่อย ๆ และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเราก็จะแปลได้อย่างคล่องแคล่วสามารถทำงานได้</p>
8	- แหม่ม ม่อนภายในห้อง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเปิ้ล : การที่เราไปทำอาสาสมัคร จะช่วยให้เราแปลได้ดียิ่งขึ้นคะ เหมือนอย่างพี่ที่ใช้ภาษามือสากลที่ต่างประเทศ WFD การที่เราไปฝึกงานที่นั่นจะช่วยให้เราชำนาญขึ้นสามารถแปลได้คล่องแคล่วมากขึ้นคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ม่อน : อ้อฮือ ฟังแล้วนะครับผมอยากจะลองเคาะสนิม เพราะว่าตอนที่ผมประกวด Mister Deaf Thailand นี้ก็ได้ฝึกภาษามือสากลบ้างเหมือนกันแต่ว่าก็ลืมนะครับ ช่วยสอนหน่อยนะครับ</p> <p>คุณเปิ้ล : อ้อ ดีเลยคะ เพราะว่าวันนี้พี่เปิ้ลมีภารกิจให้ทั้ง 2 คนนะคะ ง่าย ๆ ไม่ยากเลย</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ยากแน่นอน ยากแน่ ๆ ค่ะ</p> <p>คุณเปิ้ล : พี่เปิ้ลตอบว่า แหม่ม ไม่เป็นไร ง่าย ๆ เดี่ยวพี่จะสอนให้ นะคะ ก็ฝึกกัน</p> <p>ม่อน : มีตัวช่วยไหมครับ</p> <p>คุณเปิ้ล : มีอยู่แล้ว หล่อมาก อ้าว เดี่ยวไปรอฟพบกับเขา กันเลย</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
9	<p>- แหม่มและม่อน นั่งสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรภาษามือ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเปิ้ล : ค่ะ และนี่นะคะ ก็คือน้องอู๋คะเป็นผู้ช่วยที่จะมาสอนภาษามือสากลในวันนี้ นะคะ</p> <p>แหม่ม : พี่นะคะ ชื่อพี่แหม่มคะ ส่วนทางนั้นก็พี่ม่อนนะคะ วันนี้จะมาให้ช่วยสอนภาษามือสากลกันคะ ก่อนอื่นเลยนะคะ อยากรู้ให้น้องอู๋แนะนำตัวเองให้คุณผู้ชมรู้จักหน่อยคะ</p> <p>น้องอู๋ : สวัสดีครับ ผมชื่อภาษามือนะครับ อู๋ครับผมตอนนี้ก็ทำงานอยู่ที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยนะครับวันนี้จะมาเป็นผู้ช่วยคุณนพวรรณนะครับ</p> <p>- ในการสอนภาษามือสากลนะครับผม</p>
10	<p>- แหม่มและม่อน นั่งสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนหลักสูตรภาษามือ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้เกิดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ อันนี้เป็นชุดคำถามนะคะเดี๋ยวเรามาเปิดดูกันเลยดีกว่า ค่ะ โอ้โฮ หลังจากที่เห็นชุดคำถามไปแล้วนะคะบอกตรง ๆ เลยคะว่า รู้สึกตื่นเต้นมากเลยคะถ้าเป็นภาษามือไทยนี้ เราก็คงจะรู้อยู่ใช้ไหมคะ แต่ว่าอันนี้เป็นภาษามือสากลนี่ บอกตรง ๆ เลยนะคะว่า ความรู้เป็น 0 เลยคะไม่รู้เรื่องอะไรเลย</p> <p>น้องอู๋ : อิม ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวช่วยสอนนะครับผม</p> <p>- ไม่ยากครับ ไม่ยาก</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ ได้เลย แล้วตื่นเต้นไหมครับม่อน</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกตื่นเต้นนิดเดียวครับพี่แหม่ม ง่ายมาก เพราะว่าสมัยก่อนนี้ผมเคยทำมาแล้ว</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณเปิ้ล :เอาละคะ ขอคุณน้องอู่มากนะคะ ที่มาช่วยสอนในวันนี้ หลังจากที่คุณพูดคำไปแล้วนี่พี่จะให้เวลา 30 นาทีนะแล้วก็ไปดูว่าภาษามือไทย ภาษามือสากลนี้มันมีหลักการอยู่อย่างหนึ่งก็คือภาษามือไทยนี่จะเป็นภาพแต่ว่าหลักภาษามือสากลจะมีการขยายความให้เข้าใจ เห็นแล้วจำได้เข้าใจไหมคะ</p> <p>- ที่นี้ พี่ขอตัวไปก่อน แล้วเดี๋ยวกลับมาเทศทั้ง 2 คน</p> <p>แหม่ม :โอเค พร้อมค่ะ ได้คะอย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p>
11	- แหม่ม ม่อน ฝึกซ้อมภาษามือสากล	[เสียงดนตรี]
12	- แหม่มเรียนรู้วิธีการทำภาษามือไทย ภาษามือสากล	<p>คุณเปิ้ล :อ้าว ตอนนี้ก็ฝึกซ้อมกันเรียบร้อยแล้วตื่นตื่นใหม่คะ</p> <p>ม่อน : นิดเดียว</p> <p>คุณเปิ้ล : มันใจนะคะ ถ้าพร้อมแล้ว ศัพท์ทั้ง 5 คำนี้ เดี่ยวจะถาม เดี่ยวจะเลือกกว่า ให้คนหนึ่งเป็นภาษาไทย คนหนึ่งเป็นภาษาสากลนะคะ จะคอยสลับกันอย่างนี้ดีไหมคะโอเค พร้อมค่ะ ถ้าอย่างนั้นเริ่มคำแรกคะ</p>
13	- แหม่มเรียนรู้วิธีการทำภาษามือไทย ภาษามือสากล	ปล่อยเสียงจริงกับภารกิจทำภาษามือสากล
14	แหม่ม ม่อน พุดคุยความรู้สึกหลังทำภารกิจ	<p>แหม่ม :โอ้โฮ เมื่อกี้นี้คะ เรา 2 คนได้ทำภารกิจของคุณเปิ้ลนะคะ บอกได้เลยคะว่าสนุกมาก แต่ก็ยากมากนะคะเพราะว่าเรา 2 คนนี้เพิ่งได้เรียนรู้ภาษามือสากลแล้วก็มันค่อนข้างสับสนนิดหนึ่งเนอะเพราะว่าเป็นคำที่เราไม่เคยชินกลับมา พอเรียนรู้ใหม่นะ มันก็จะรู้สึกงง ๆ นิดหนึ่งใช่ ไหมม่อน</p> <p>ม่อน :อืม ม่อนบอกว่า ใช่ครับผมนะ อยากที่จะเรียนเพิ่มเติมนะครับ ให้ได้ความรู้เยอะกว่านี้</p> <p>แหม่ม :เยี่ยมเลย</p> <p>คุณเปิ้ล :ทั้ง 2 คนนี้ ฝึกมา 30 นาทีได้ขนาดนี้ ถือว่าเก่งมากเลยนะคะ</p> <p>แหม่ม :ขอบคุณคะ</p>
15	แหม่ม ม่อน พุดคุยความรู้สึกหลังทำภารกิจ	<p>แหม่ม : เอ๊ะ พี่นี่มีคำถามที่อยากจะรู้แล้วก็คิดว่าคุณผู้ชมหลาย ๆ คน ก็อยากจะรู้เช่นเดียวกันนะคะว่านอกเหนือจากภาษามือสากลแล้วนะคะ การที่คนคนหนึ่งนะคะ จะมาเป็นล่ามภาษามือได้จะต้องมีคุณสมบัติพื้นฐานอะไรบ้างคะ</p> <p>อู๋ : ให้น้องอู๋เล่าได้เลยคะอู๋นะครับผม ก็เป็นลูกของครอบครัวที่พ่อแม่เป็นคนหูหนวกนะครับก็คือภาษามือนี้ เราซึมซับจากพ่อแม่ครับพ่อแม่ก็จะสอนเรา พยายามสอน ๆ เราให้เราทำภาษามือได้เนะครับ</p> <p>แหม่ม : นอกจากที่ว่า ได้เรียนรู้จากคุณพ่อคุณแม่แล้วนี่แล้วอย่างนี้น้องอู๋ต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมอะไรไหมคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อู๋ : อ้อ ใช่ครับ พอชิมซั้บจากพ่อแม่แล้วนี้ เราก็มาทำงานที่สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยนะครับที่นี้พ่อกับแม่มาทำงานตรงนี้ เรามีโอกาสถามภาษามือจากคนใกล้ตัวแล้วก็สอบถามเขา ที่นี้มันมีโอกาที่เราได้ไปอบรมเป็นการจัดอบรมภาษามือนะครับ พก. ที่นี้ก็จะเป็นหลักสูตรนี้ 30 ชั่วโมงเราไปอบรมตรงนี้เพื่อที่จะได้ คล้าย ๆ เหมือนใบรับรอง ว่าเราได้ผ่านการอบรมเรียบร้อยแล้ว</p> <p>แหม่ม : ที่นี้คะพี่เองมีคำถามที่อยากจะรู้แล้วเชื่อว่าคุณผู้ชมทุก ๆ ท่านนะคะ ก็อยากจะรู้เช่นเดียวกันคะว่าการที่คนคนหนึ่งจะมาเป็นล่ามอาชีพได้ต้องมีมาตรฐานอะไรที่รับรองบ้างไหมคะ</p> <p>คุณเปิ้ล : ใช่แล้วละคะสิ่งที่สำคัญนะคะ เราจะต้องมีมาตรฐานวิชาชีพในการรับรองเหมือนที่น้องอู๋เล่ามา น้องอู๋ต้องผ่านการอบรมใช้ไหมคะแต่น้องอู๋โชคดีที่ตั้งแต่เล็กจนโต มีคุณพ่อคุณแม่เป็นคนหูหนวกและได้เรียนรู้จากคนหูหนวกคนที่เกิดในครอบครัว ที่พ่อแม่เป็นคนหูหนวกกับคนหูดีที่เป็นล่ามที่เกิดในครอบครัว ที่พ่อแม่ไม่ใช่คนหูหนวกการเรียนรู้อาสาจะต่างกันเลยคะอย่างน้องอู๋เองนี้ ได้ภาษามือในครอบครัวแล้วและภาษามือของคนหูหนวกในชุมชนนี้การเป็นล่ามก็ต้องเรียนรู้อาสาคนเหล่านั้นด้วยและหลังจากนั้นน้องอู๋ก็ได้ผ่านการอบรมอีก 30 ชั่วโมงแต่จะถามว่าเป็นล่ามอาชีพเลยได้ไหม ไม่ได้นะคะ จะต้องผ่านการประเมินก่อนเราจะต้องไปสมัครกับ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นะคะหลังจากนั้นเราจะต้องสอบภาษามือจากการฟังและแปลเป็นภาษามือ และดูภาษามือแปลเป็นภาษาพูดไทยและแปลบทสนทนาซึ่งทั้งหมดนี้นะคะ เราจะต้องผ่านการประเมิน 3 อย่างนี้ถ้าสอบผ่าน เราถึงจะได้บัตรล่ามอาชีพและสามารถทำงานเป็นล่ามอาชีพได้คะหากใครสอบไม่ผ่านนะคะ ก็จะได้บัตรวิชาชีพล่ามก็จะต้องกลับไปฝึกฝนเรียนรู้ เพื่อมาสอบใหม่</p>
16	<p>- แหม่มและม่อนยืนอยู่ที่มุมหนึ่ง</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเปิ้ล : ส่วนบัตรล่ามนะคะ จะมีอายุ 3 ปีเมื่อหมดอายุ เราจะต้องต่อบัตรล่ามด้วยการประเมินทุก ๆ 3 ปีจะต้องไปสอบเท่านั้นนะคะ ถึงจะต่ออายุบัตรได้ซึ่งอันนี้เป็นการประเมินของล่ามคนหูดีใช้ไหมคะในอนาคตนะคะ ล่ามคนหูหนวกก็ต้องผ่านการประเมินในล่ามเหมือนกันถึงจะได้บัตรวิชาชีพล่ามคะซึ่งล่ามคนหูหนวกไม่ได้จะมาเป็นล่ามคนเดียวนะคะก็จะมีล่ามคนหูดี เป็นล่ามคู่กันก็จะมีล่ามศาล ล่ามด้านกฎหมายมีการแปลคู่กับล่ามคนหูดีคิดว่าในอนาคตก็จะมีรองรับสำหรับล่ามคนหูหนวกด้วยเช่นกันคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p> <p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p>แหม่ม : อ้อ นี่บอกตรง ๆ เลยค่ะ ว่าเป็นความรู้ใหม่เลยคะไม่เคยรู้มาก่อนเลยคะเพราะว่าหลาย ๆ คนก็จะมีแบบเพื่อน ๆ เองก็ถามว่า เอ๊ะ อย่างนี้ก็เป็นล่ามมืออาชีพแล้วสิเราก็บอกว่า เอ๊ะ จริง ๆ แล้ว การทำงานที่เป็นล่ามมืออาชีพนี้การสื่อสารนี้มันก็เหมือนการเป็นพิธีกรหรือนักข่าว ซึ่งจะต้องมีบัตร มีบัตรเฉพาะเลยหรือว่าสามารถทำงานนี้ได้เนะ หรือการเป็นล่ามอาชีพนี้ถือว่าสำคัญมาก ๆ จะต้องมีบัตร</p> <p>มอน : ใช่แล้วครับ ผมอยากที่จะเพิ่มเติมอีกอย่างนะครับก็คือว่าสำคัญมาก ๆ เลยจะต้องมีใจรักในการบริการอาชีพล่ามภาษามือและต้องเคารพวัฒนธรรมของคนหูหนวกด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : อันนี้ตัวพี่เองก็เห็นด้วยเลยนะคะ แล้วก็เข้าใจมาก ๆ เลยคะ เพราะว่าบริการล่ามภาษามือนี้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ช่วยในการสื่อสารเพื่อที่จะเข้าถึงเรื่องของความรู้ ความบันเทิงรวมไปถึงสิทธิต่าง ๆ ของคนหูหนวกได้เป็นอย่างดีนะคะและที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนและเข้าใจอย่างในทุก ๆ ท่านกล่าวมาค่ะ โอ้โฮ วันนี้นี้ถือว่าสนุกมาก ๆ นะคะแล้วก็ถือว่าได้ความรู้เต็มที่เลย ทั้งเรื่องของภาษามืออาชีพนะคะหรือว่าภาษามือสากลนะคะว่าเป็นมาอย่างไร ทำอย่างไรได้บ้าง อาละคะ และวันนี้นะคะก็ต้องขอขอบคุณทั้ง 2 ท่านมาก ๆ นะคะ ทั้ง พี่เปิ้ล นพวรรณ นะคะ แล้วก็ น้องอุ้นะคะที่มาพูดคุยแล้วก็แลกเปลี่ยนประสบการณ์นะคะทำให้เราได้รู้หลาย ๆ เรื่องมากเลยคะทั้งสนุกแล้วก็สาระจริง ๆ ค่ะ ขอขอบคุณมาก นะคะ ขอขอบคุณค่ะ</p> <p>มอน : และเหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนให้กับคุณผู้ชมครับอีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวพี่ไปฝึกต่อเลยนะคะคุณผู้ชมคะ หากคุณผู้ชมอยากจะรู้เรื่องราวอะไรก็สามารถเป็นเพื่อนกับเราได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D สามารถส่งคอมเมนต์มาเยอะ ๆ เราจะตอบกลับทุก ๆ คอมเมนต์เลยนะคะแต่ถ้าหากว่าจะอยากดูย้อนหลังนะคะก็ชมได้ที่ช่อง Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันคะและวันนี้นะคะ รายการของเราทั้งหมดเวลาลงแล้วนะคะเราทั้ง 4 คนต้องขอตัวลากันไปก่อนแล้วพบกันใหม่สัปดาห์หน้า สวัสดีค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
17	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 23 : คนหูหนวกดูทีวีเข้าใจได้อย่างไร (ตอน 2)
 เนื้อหารายการ : พาไปเรียนรู้แนวคิดเรื่อง คนพิการทางการได้ยิน คนหูหนวก คนหูตึง กับการใช้บริการ
 คำบรรยายแทนเสียง ว่าบริการนี้ทำให้คนพิการทางการได้ยินสามารถรับชมสื่อให้
 เข้าใจได้อย่างไร (ตอนที่ 2)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : โรงพยาบาลสนาม ม.ธรรมศาสตร์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ม่อนยื่นVDO call ท้าพี่แหม่ม	[เสียงดนตรี] [เสียงสายเรียกเข้า] ม่อน : สวัสดีครับพี่แหม่มวันนี้พี่แหม่มว่างไหมครับพอดีผมจะชวนพี่แหม่มกับพี่ท็อฟพี่ มาทำข้าวกล่องเพื่อไปบริจาคที่โรงพยาบาลใกล้ ๆ บ้านของม่อนเองละครับโอเคครับ แล้วพบกันนะครับ
3	- แหม่มและม่อนเจอกัน	[เสียงดนตรี] แหม่ม : อ้อ เขาบอกว่าทำไมเรามาเร็ว เพิ่งวิดีโอคอลแป๊บเดียว อ้อ เรื่องดี ๆ ชวนมาทำประโยชน์อย่างนี้ พวกเรา 2 คน พร้อมอยู่แล้ว ท็อฟพี่ : อ้าว แน่นอน ถ้าอย่างนั้นนี่ เรามาทักทายท่านผู้ชมกันก่อนดีกว่าไหมครับพี่แหม่ม น้องม่อน แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะจะไปเรียนรู้เรื่องราวรอบตัว ท็อฟพี่ : ที่ทั้งสนุกและมีสาระครับ แหม่ม : เพื่อการอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขคะซึ่งวันนี้คะ เราก็อยู่กับที่บ้านของม่อนนั่นเองคะใช่ ไม่ได้ไปไหนไกลเลยเนอะเพราะว่าวันนี้ม่อนเขาวิดีโอคอลมาแล้วก็ชวนแหม่มกับท็อฟพี่นี่คะ มาทำอาหารเพื่อที่จะไปบริจาคกันนี้แบบว่าน่าสนใจมาก รีบเลย รีบมาเลยทันที ท็อฟพี่ : แล้วเราจะทำเมนูอะไรกันครับนี่ ม่อน : ม่อนก็บอกว่ายังไม่รู้เหมือนกันว่าจะทำเมนูอะไรครับ แหม่ม : เตียวเรามาช่วยกันคิดดีไหม ท็อฟพี่ : เอาอย่างนี้ดีกว่า เอาอย่างนี้ดีกว่าพี่แหม่มกับม่อนคือก่อนที่เราจะคุยอะไรกันครับท็อฟพี่อยากรู้ว่า ทำไมม่อนถึงชวนพวกพี่ 2 คนนี้ ไปทำอาหาร อ้อ เมื่อเช้านี้ผมดูข่าว เห็นว่าการระบาดครั้งนี้มีคนติดโควิดเยอะมากบุรุษพยาบาลต่าง ๆ คุณหมอนี้ก็เหนื่อยมากผมเลยรู้สึกว่

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อยากจะทำอาหารอร่อย ๆ ทำข้าวกล่องแล้วก็เอาไปบริจาคให้โรงพยาบาลให้กับพยาบาล แพทย์ต่าง ๆ นะครับ ก็ถือว่าเป็นส่วนเล็ก ๆ ในการช่วยเหลือสังคมครับ</p> <p>แหม่ม : โอโฮ ความคิดดีมาก ๆ เลยนะจะต้องปรับมือให้เลยถ้าอย่างนั้นนะ พี่นะคิดว่าเราควรจะต้องทำอาหารที่ทานง่าย ๆ ใครทานก็ได้ดีกว่าไหมคะ อย่างเช่น... ผัดกะเพราไป</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ ใช่ ๆ</p> <p>แหม่ม : กะเพราหมูสับไข่ดาวแล้วกันเนอะ</p> <p>ม่อน : อ้อ ผมว่าดีเลยครับ เพราะว่ามันทำง่ายมากเลยครับกะเพราหมูสับนี่ แล้วต้องทำอย่างอื่นเพิ่มอีก</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นพี่เสนอเมนูนี้คือ พริกแกงหมูชิ้นไข่ดาวดีไหมครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ก็ดีเหมือนกันนะ</p> <p>ม่อน : เออ อันนี้ดีเหมือนกันคิดเหมือนกันเลยครับถ้าอย่างนั้นเรา 3 คนนี้ออกไปซื้อของกันดีกว่า</p>
4	- ที่โต๊ะมีวัตถุดิบการทำข้าวกล่อง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอาละคะ และตอนนี้กะเราก็ซื้อวัตถุดิบต่าง ๆ มาพร้อมแล้วนะคะพี่ว่าเรามาแบ่งหน้าที่กันดีกว่าคะว่าใคร ทำอะไรบ้าง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเคครับ ถ้าอย่างนั้นท๊อฟฟี่จะเด็ดใบกะเพรา แล้วก็เด็ดผักเองครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ โอเคเลย แล้วม่อนล่ะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ม่อนทำอะไรครับ</p> <p>ม่อน : ม่อนก็จะรับหน้าที่ในการหุงข้าวแล้วที่สำคัญก็เตรียมพริกกระเทียมตำเอาไว้ให้เรียบร้อย เพื่อที่จะผัดกะเพราครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค ถ้าอย่างนั้นของพี่นะคะพี่จะหันหัวหอมใหญ่แล้วกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม โอเค</p> <p>แหม่ม : แล้วก็ไข่ดาว ทำไข่ดาวดีกว่าเพราะพี่คิดว่าระหว่างที่เตรียมอาหารอย่างอื่นนี้ไข่ดาวก็น่าจะพร้อมพอดี</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ โอเค</p> <p>แหม่ม : แต่ก่อนอื่นเลยพี่มีอย่างหนึ่งที่อยากจะรู้กะคะ อยากถามม่อนว่าเอาจริง ๆ นะ ม่อนทำอาหารเป็นจริง ๆ เหมอเพราะว่าคราวที่แล้วนะตอนทำไข่เค็มนะ ยังไม่รอดเลย</p> <p>ม่อน : อ้อ ม่อนพัฒนาแล้วครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : จริงอ่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : ม่อน ชัวร์นะม่อนเพราะพี่แหม่มบอกว่าเมื่อกี้บอกว่าทำไข่เค็มครั้งที่แล้วนี้ ละพี่เลย เอ๊ะ แน่ใจนะม่อน</p> <p>ม่อน : แหม แต่ที่ผมจะพัฒนาแล้วจริง ๆ นะครับพี่แหม่มเพราะว่าจากคราวที่แล้วที่แข่งกันทำไข่เค็มนี้แล้วผมแพ้ พี่ผมกลับบ้านแล้วก็กลับไปศึกษาด้วยตัวเองนะครับ ดูพวกรายการอาหารต่าง ๆ ตอนนี้พัฒนาแล้วนะครับแล้วอีกอย่างหนึ่งนี่ผมอยากจะทำอาหารให้เป็นด้วยเพราะเมื่อก่อนนี่ ผมซื้ออาหารตามสั่งแล้วรสชาติไม่ค่อยถูกปากครับ ผมก็เลยรู้สึกว่าคุณทำอาหารเองดีกว่าและที่สำคัญนะครับ ประหยัดเงินด้วยครับ เอ๊ะ แต่ว่าเรื่องนี้เห็นด้วยกับม่อนนะครับพี่แหม่มเรื่องการประหยัด แต่ว่ามีเรื่องอยากจะถามม่อนเหมือนกันครับว่าปกติรายการอาหารมันก็จะมีการบอกว่าสัดส่วนเป็นอย่างไรด้วยเสียงใช้ไหมครับเหมือนพี่ดูรายการอาหารนี่คือเขาจะบอกเป็นส่วนผสมต่าง ๆ เป็นเสียงให้ฟังแต่ว่าเออ... ของม่อนเองนะ มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพนะครับ ม่อนเข้าใจหรือครับที่จริงก็เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้างครับพี่แหม่มเพราะว่าม่อนนี่ไม่ได้ยินเสียง แต่ว่าก็ตีความจากภาพที่เห็นแล้วคิดว่าเขาใส่อะไรลงไปบ้าง ใส่ลงไปกี่ช้อนนะครับก็ดูจากภาพแล้วก็ตัวหนังสือที่ขึ้นบอกอัตราส่วนเอานะครับ</p> <p>แหม่ม : แหม เห็นม่อนบอกพี่มาอย่างนี้ ก็สบายใจแล้วละคะ ชักอยากจะรู้แล้วเนอะว่ามีมือการทำอาหารนี้ จะพัฒนาขนาดไหน ว่าอย่างไรคะ 2 หนุ่ม พร้อมไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พร้อมแล้วครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ถ้าพร้อมแล้วนะคะเดี๋ยวเรา 3 คนไปเริ่มทำอาหารกันเลยคะ</p> <p>แหม่ม : ได้เลยครับ</p>
5	- แหม่มพูดกับกล้อง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ พี่แหม่มบอกเมื่อสักครู่ว่าสบายใจแล้ว แต่จริง ๆ ก็แอบห่วงใจอยู่นะคะอย่างนั้นช่วงหน้า เรามารับชมกันคะว่าม่อนจะพัฒนาฝีมือการทำอาหารได้จริง ๆ อย่างที่บอกหรือเปล่าห้ามพลาดนะคะ</p>
จบเบรก 1		
6	- ม่อนกำลังหุงข้าว	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้าว ม่อน ปิบมะนาวทำไมคะเดี๋ยวข้าวก็เปรี้ยวหรือ</p> <p>ม่อน : ไม่เปรี้ยวหรอกเพราะว่าความร้อนจะทำให้ความเปรี้ยวหายไป แล้วก็ทำให้ข้าวเป็นสีขาวด้วยที่สำคัญจะทำให้ข้าวบูดอีกด้วย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้อเธอ ไม่รู้มาก่อนเลยนะนี่จริง ๆ แล้วนี่รอหุงข้าวให้เสร็จแล้ว เดี่ยวรอดูโอเค อย่างนั้นทำต่อได้เลยคะ</p>
7	<p>แหม่ม ม่อน ท็อปพีกำลังทำกับข้าว</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้ย ท็อปพี : อ้าว พี่แหม่มเป็นอะไรครับ ๆ แหม่ม : โอ้ย มันเข้าตานะ ท็อปพี : อ้าว หันหอมเข้าตา แหม่ม : หันหอมนะ แล้วมันแบบน้ำตาไหลเลย ท็อปพี : อ้าว แหม่ม : เศร้า ไม่ใช่เนี่ย มันเข้าตานี้ ม่อน : เดี่ยวม่อนช่วย แหม่ม : ม่อนมีวิธีหรือ อย่งไรม่อน อย่งไร ทำอย่งไรคะ ทำอย่งไร ละ อ้อ ต้องปอกเปลือกออก ห้ามตัดจุกนะคะ แล้วก่อนหน้านี้ ต้องใช้น้ำ มะนาว หันเสร็จปูนี่ แล้วก็ต้องทามีดด้วย แหม่ม : ทาอันนี้ด้วยไข่ไหม ม่อน : ทั้งมิดและหัวหอมเลย แหม่ม : เอ๊ะ แล้วทำไมเราต้องทำด้วยละคะ ทำไมต้องเป็นมะนาวละ ม่อน : อ้อ พี่แหม่มครับ ถ้าผ่าครึ่งนี้ ให้ใช้มะนาวมบิบลงทาไว้จะเคลือบ กันไม่ให้สารระเหยเข้าที่ตาไข่ไหม แหม่ม : อ้อ โอเค ๆ อย่างนั้นเดี๋ยวพี่ทำตามตอนนี้เลยมีมะนาวพอดีเลย</p>
8	<p>- แหม่ม ท็อปพีพูดคุยกัน</p>	<p>แหม่ม : อ้อ ไม่แสบตาเลย ไม่เข้าตาเลยวิธีนี้เนี่ย เวิร์กจริง ๆ เดี่ยวพี่ต้อง เอากลับไปใช้ที่บ้านแล้วละ ท็อปพี : พี่แหม่มครับ มีอีกวิธีหนึ่งครับก็คือถ้าไม่มีมะนาวนะครับเราให้ เอาหอมมะพร้าวไปแช่ตู้เย็น และเมื่อหอมมันเย็นแล้วนะครับ เอาออกมาหั่นก็ใช้ได้เหมือนกันครับ แหม่ม : อ้อ ดีจังเลย เดี่ยวพี่เอาทั้ง 2 วิธีนี้จะจำแล้วเอาไปทำต่อเลยละ คะเอ๊ะ แต่ว่าเดี๋ยวเรามาทำกับข้าวต่อดีกว่าเนอะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	<p>- เตรียมวัตถุดิบแล้ว เริ่มทำกับข้าว ข้าวสุกพอดี</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้อโฮ ข้าวขาวจริง ๆ ด้วย ม่อน : ก็ผมบอกแล้วครับว่าข้าวนี้ขาวจริง ๆ แหม่ม : สุดยอดจริง ๆ คะ และตอนนี้คะ คุณผู้ชมคะ อาหารของเราที่ ทำนะคะ ก็เสร็จเรียบร้อยแล้วหอมมากเลยละคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท็อฟฟี่ : โอโฮ กลิ่นหอมมากเลยที่แหม่มเมื่อกี้เนี่ย ม่อนสอนเทคนิคการทำอาหารกับที่แหม่มด้วยใช้ไหมครับโอโฮ ต่างกับม่อนที่ทำไข่เค็มวันนั้นเลยนะครับที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม ใช้เลยละคะ นี่ พี่รู้เลยนะว่า ม่อนนี่ศึกษาหาข้อมูล แล้วก็พัฒนาฝีมือได้เยี่ยมจริง ๆ พวกเทคนิคต่าง ๆ นี่ ที่ม่อนสอนพี่เอามาจากรายการทีวีไหมคะ</p> <p>ม่อน : ใช่ครับ อย่างรายการทำอาหารต่าง ๆ นี่ปกติก็ไม่มี CC เท่าไรหรอกครับผมก็ดูแล้วจับภาพเอา แล้วก็ไปหาข้อมูลเพิ่มเติมที่หลังอืม แต่ถ้าเกิดว่ารายการทีวีนั้นมี CC ด้วยนี่ พอดูไปปุ๊บนี้ ให้มันครบที่ทีเดียวเลยผมก็จะได้ดู ได้เข้าใจทีเดียวครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อืม เห็นด้วยกับม่อนเหมือนกันนะครับที่แหม่มก็คือถ้าของท็อฟฟี่ พี่นะครับถ้ามี AD ในทุกรายการครบมันก็จะช่วยท็อฟฟี่ได้มากเลยครับที่แหม่ม แต่ว่าตอนนี้ครับน้องม่อน พี่มีคำถามที่อยากจะถามน้องม่อนเพิ่มเติมหน่อยคือน้องม่อนรู้แล้วใช้ไหมครับ ว่า AD นะ มันสามารถเป็นเสียงบรรยายภาพให้พี่นะสามารถรู้ว่า แอคชั่นต่าง ๆ คืออะไรได้ แต่ว่าพี่อยากรู้ว่าการทำงานของ CC นะครับ หลักการของมันคืออย่างไรครับน้องม่อน</p> <p>ม่อน : โดยหลักการนะครับ ก็ไม่ต่างกันเลยครับอย่าง CC นี้ก็จะมีหน้าที่อธิบายสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ครับยกตัวอย่างเช่นเสียงฟ้าร้องนะครับเสียงไวโอลิน เสียงเพลง เสียงดนตรีต่าง ๆ ครับผมเองนะ พอดูภาพไปก็ไม่เข้าใจหรอกครับแต่อย่างเช่นว่าเราเห็นคน 2 คนจับมือกันนี้แล้วก็มิในวงเล็บบอกว่า เป็นเพลงเศร้านี้ผมก็รู้อารมณ์ของภาพและความรู้สึกแล้วละครับ</p> <p>แหม่ม : อืม เอ๊ะ แต่เมื่อก่อนนี่ม่อนเคยบอกพี่ว่าคนหูหนวกนี่ชอบบริการจอล่ามมากกว่า CC นี้คะเพราะว่ามีคนหูหนวกที่เข้าไม่สามารถที่จะอ่าน CC ได้อย่างเข้าใจได้แล้วถ้าสมมติว่าพี่เป็นคนทำรายการทีวีนะคะแล้วอย่างนี้เราจะทำรายการอย่างไรให้คนหูหนวกนี้เขาชอบละคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อืม อันนี้พี่ก็อยากรู้เหมือนกันครับ เพราะว่าพี่นะ มีเสียงบรรยายภาพที่อธิบายให้ฟังได้แต่ว่าคนหูหนวกนี่ พี่คิดว่าอาจต้องใช้ Detail ที่มากกว่าเยอะเลย</p> <p>ม่อน : ม่อนบอกว่าอันนี้เป็นมุมมองของผมเองนะครับอาจจะคิดไม่เหมือนกับคนหูหนวกคนอื่น ๆ นะครับสำหรับผมก็อยากจะให้บริการทั้ง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>2 อย่างไม่ว่าจะเป็น ล่ามภาษามือ และ CC เพราะว่ามันสำคัญสำหรับคนหูหนวกมากในปัจจุบันมันก็ทำได้ยากครับแต่ผมก็หวังว่าในอนาคตจะมีล่ามภาษามือที่สามารถเปิดปิดได้เหมือนกับ CC เลยครับ</p> <p>เพื่อที่จะให้คนหูหนวก สามารถเลือกใช้บริการที่ตัวเองชอบได้ซึ่งจะได้เท่าเทียมกันจริง ๆ ครับ</p> <p>แฮมม : อืม ม่อนนะพูดได้ดีมากเลยคะ พี่เองก็หวังอย่างนั้นเหมือนกันเลยคะ ในฐานะที่คุณแม่ของพี่นี่เป็นคนหูหนวกเหมือนกัน โอเค แต่ว่าตอนนี้เรามาตักอาหารแล้วแพ็กใส่กล่องกันดีกว่าไหมคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ โอเค ได้ครับ</p>
10	- แฮมม ม่อน ท็อฟฟี่ แพ็คใส่กล่องเรียนรู้อบ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แฮมม : อ้าว เย่ คุณผู้ชมคะ และตอนนี้จะคะ อาหารที่พวกเราทำ 3 คนนะคะเรียบร้อยแล้วคะ นี่คะ แล้วก็ด้านหลังด้วยเอ๊ะ ม่อนคะ แต่ว่าเราจะเอาข้าวกล่องของเราไปบริจาคที่ไหนคะ เพราะว่าภารกิจที่เราจะต้องบริจาคเราก็คงต้องมีการติดต่อประสานงานไปก่อนนี่คะใช่ไหม</p> <p>ม่อน : ใช่ครับพี่แฮมม แต่ผมติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไปแล้วนะครับ ที่โรงพยาบาลสนามบ้านวิทยาศาสตร์สิรินธรเพื่อคนพิการครับอย่างนั้นเราไปบริจาคกันเลยครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อโอเค ถ้าอย่างนั้นเราไปกันดีกว่าไหมครับม่อนกับพี่แฮมมครับ</p> <p>แฮมม : โอเค ถ้าอย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
11	- ม่อน แฮมม ท็อฟฟี่ เดินทางไปโรงพยาบาลสนาม	[เสียงดนตรี]
12	- ม่อน แฮมม ท็อฟฟี่ หน้าโรงพยาบาลสนาม	<p>ท็อฟฟี่ : โอเคครับม่อน วันนี้เป็นอย่างไรบ้างครับรู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้มาบริจาคข้าว แอปป์ใหม่ครับ</p> <p>ม่อน : อืม ม่อนบอกว่า ไฮโซ ผมนี่แอปป์มากเลยครับเพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่ สมัยก่อนเองคนก็มักจะมองคนพิการนี้ว่ารอเป็นผู้รับอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าวันนี้เปลี่ยนเลยครับ เพราะว่าเรา 3 คนนะครับ ได้มาบริจาคอาหารที่โรงพยาบาลแห่งนี้ซะครับก็ได้เปลี่ยนโอกาสมาเป็นผู้ให้บ้างครับ และตอนนี้ซะครับ คนพิการก็มีที่ติดโควิดจำนวนมากผมก็อยากจะช่วยคนพิการคนอื่น ๆ ด้วยครับอืม แล้วพี่ทั้ง 2 คนล่ะครับ รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>แฮมม : อ้อ สำหรับพี่ใช่ไหม พี่ก็รู้สึกดีใจมาก ๆ ที่วันนี้จะคะ ได้มาร่วมบริจาคกับน้องทั้ง 2 คนแล้วก็ได้เห็นว่าม่อนนี่เป็นคนจิตใจดีมาก ๆ ที่สำคัญเลยนะ มีพัฒนาการดีขึ้นมาก ๆ เลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองและแขกรับเชิญให้วีลาร์รายการ</p>	<p>ท็อฟฟี่ :โอเคส่วนของท็อฟฟี่เองครับ ก็รู้สึกว่ายาก ๆ มอนกับพี่แหม่มเหมือนกันครับแล้วก็อีกวันหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ ที่วันนี้ะครับพี่แหม่มคือวันนี้เรามาคุยเรื่องของ CC กันเนอะมันทำให้ท็อฟฟี่นะครับรู้ว่าจริง ๆ แล้วนี่ CC มันสำคัญกับคนหูหนวกมาก ๆ ในการที่สืบค้นข้อมูลหรือว่ารับข่าวสารต่าง ๆ ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม ใช่ค่ะ ก็มีความสำคัญเหมือนกับ AD</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ AD ที่ท็อฟฟี่ใช้อยู่ด้วย</p> <p>แหม่ม : ใช่ค่ะ</p> <p>มอน : ผมเองก็ขอบคุณพี่ทั้ง 2 มากเลยนะครับ ที่มาช่วยทำกับข้าว แล้วก็มาบริจาคในวันนี้ครับ ขอบคุณมากครับ</p> <p>แหม่ม : ยินดีเป็นอย่างมากค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ยินดีเหมือนกันครับ</p> <p>มอน : และวันนี้ะครับ ผมก็มีภาษามือจะมาสอนคุณผู้ชมทุกท่านครับ อีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกภาษามือกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะเป็นเพื่อนกับเราก็คือสามารถมากดไลก์ได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครอยากดูย้อนหลังนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละค่ะ และวันนี้ะคะเวลาของรายการก็หมดลงแล้วนะค่ะและพบกันใหม่ได้กับพวกเรา 3 คนในสัปดาห์หน้าสวัสดีค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
13	ไตเติ้ลปีตรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 24 : สิทธิการเลือกตั้งของคนพิการ
 เนื้อหารายการ : เรียนรู้ สิทธิการเลือกตั้ง การเข้าถึงสื่อข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวก
 เพื่อการเลือกตั้งของคนพิการ
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท้อพีพี
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : เลขาธิการ กกต / เจ้าหน้าที่ดูแลหน่วยเลือกตั้ง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	บรรยากาศภายในเมือง -แหม่ม ม่อน และท้อพีพี ทักทาย/สวัสดี ผู้ชมรายการ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนเพื่อน ๆ คนพันธุ์ D ทุก ๆ คนนะคะมาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน :เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม :และวันนี้นะคะ เรา 3 คนก็อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาอย่างนี้ เพราะว่าพี่เองอยากจะชวนทั้ง 2 คนนะคะมาเรียนรู้เรื่องของสิทธิหน้าที่ของพลเมืองที่ดีกันคะนั่นก็คือเรื่องของการเลือกตั้งนั่นเอง เอ๊ะ ว่าแต่ทั้ง 2 คนนี้เคยเลือกตั้งกันไหมคะอ้าว ถ้ามท้อพีพีก่อนเลย</p> <p>ท้อพีพี :ของท้อพีพีเองนะ เคยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม :อืม แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท้อพีพี :ก็ครั้งแรกของท้อพีพีนะครับพี่แหม่มก็ไปที่สถานที่ที่เขาชี้ให้เลือกตั้งครับแต่ว่าก็ยังไม่มีอักษรเบรลล์ แต่ว่าก็มีคนนะครับช่วยอ่านข้อมูลต่าง ๆ ให้เราฟังแต่ว่าท้อพีพีว่า เดียวนี้มันก็มีเรื่องเกี่ยวกับว่าอักษรเบรลล์ที่มากขึ้น แล้วก็ถ้าสมมติว่าคนตาบอดนะครับ อ่านอักษรเบรลล์ไม่ได้ก็จะให้คนครับ มาช่วยอ่านข้อมูลได้ด้วยเหมือนกันครับ</p> <p>แหม่ม :อืม อ้าว เดียวเรามาถามน้องเล็กของเราบ้างดีกว่าคะเป็นอย่างไรบ้างคะม่อน</p> <p>ม่อน :ตอนก่อนหน้าโน้นนี่ ตอนที่ผมไปนี่ ก็ยังไม่ได้ไปเลือกตั้ง ยังไม่เคยครับเพราะว่าขั้นตอนการที่จะเลือกตั้งต่าง ๆ นั้นมันค่อนข้างยาก เหมือนกับคนหูหนวกทั่วไป ถ้ามีล่ามภาษามือมาแปลให้ก็จะดีใช่ไหมคะ</p> <p>แหม่ม :อืม นั่นละคะ พี่ก็คิดเหมือนกันนะคะว่าทั้ง 2 คนนี้น่าจะเจออุปสรรค เจอปัญหาต่าง ๆ ในการที่จะเข้าถึงสื่อในการเลือกตั้งนะคะอืม ซึ่งน่าจะเหมือนกับเพื่อน ๆ คนพิการทั่ว ๆ ไปที่เคยเจอมาเหมือน ๆ กัน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แต่ว่าตอนนั้นนะคะ คณะกรรมการการเลือกตั้งนะคะหรือว่าที่เรารู้จักกันคือ กกต. นี่เขาได้มีการปรับปรุง แล้วก็พัฒนาแก้ไขในเรื่องของการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นะคะเพื่อที่จะให้คนพิการซึ่งอยู่ในฐานะพลเมืองของประเทศไทยแล้วก็อยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้สามารถเข้าถึงสื่อและก็สามารถใช้สิทธิเลือกตั้งได้อย่างถูกต้องเท่าเทียมกันด้วยล่ะคะซึ่งวันนี้ก็เป็นเรื่องที่ชอบใจของทั้ง 2 คนมาเรียนรู้เรื่องนี้กันล่ะคะถ้าอย่างนั้นนะคะ เรา 3 คนไปพบกับแขกรับเชิญของเราในวันนี้กันดีกว่าคะ ไปคะ</p>
3	<p>บรรยากาศที่ สำนักงาน กกต. พิธีกร สัมภาษณ์ เลขา กกต.</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้นะคะ เราก็อยู่กับ ท่านเลขาธิการ คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือว่า กกต. นั่นเองคะ ก่อนอื่นเลยที่เราจะไปพูดคุยถึงเรื่องของสิทธิในการเลือกตั้งนะคะอยากจะให้ท่านแนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยคะ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ : ครับ สวัสดิ์ศรีครับ ผม พ.ต.อ.จรุงวิทย์ ภูมมา เลขาธิการ คณะกรรมการเลือกตั้งครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว วันนี้นะคะ โอ้โฮ เรามีคำถามมากมายเลยคะที่เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิคนพิการในการเลือกตั้งนะคะจริง ๆ อยากรจะทราบว่าสิทธิคนพิการนี้ ในเรื่องของการเลือกตั้งมีอะไรบ้างคะ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ : ครับ โดยหลักของประชาธิปไตยนะครับความเท่าเทียมกันสำคัญที่สุดไม่ว่าจะเป็นคนที่ปกติทั่วไปหรือคนพิการนะครับต้องเท่าเทียมกันครับแต่ความเท่าเทียมกันนี้ จะมาอยู่ในหมวดของการเลือกตั้งนี้ เราต้องอำนวยความสะดวกครับ ไม่ว่าจะเป็นคนที่ปกติธรรมดา หรือคนพิการทางสายตาคนพิการทางการได้ยินนะครับรวมถึงพิการทางกายภาพด้วยนะครับทุกสิ่งทุกอย่างนะครับเราต้องอำนวยความสะดวกครับ ครับ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : แล้วท่านเลขาธิการครับท็อฟฟี่อยากถามหน่อยครับคือตัวท็อฟฟี่นี่ครับ ก็จะเจอปัญหาว่าในการเลือกตั้งเองนะครับ ก็จะมีเรื่องของอักษรเบรลล์ว่าอักษรเบรลล์อาจจะไม่ชัดในตอนทีท็อฟฟี่ไปเลือกตั้งครับ เลยไม่ทราบว่าทางกลุ่มคนพิการเองนะครับได้สะท้อนเรื่องนี้ทาง กกต. บ้างหรือเปล่าครับ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ : ครับ เราก็ได้รับเรื่องมาตลอดนะครับว่าอักษรเบรลล์นี้ ถ้าเกิดไม่ชัดเจนก็ต้องทำให้มันชัดเจนมากยิ่งขึ้นนะครับในการที่จะใช้สิทธิเลือกตั้งนะครับแล้วก็ก็เป็นความผิดพลาดบ้าง ข้อบกพร่องบ้างนะครับทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องมีการแก้ไขครับในปัจจุบันนี้ครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และนอกจากเพื่อน ๆ พิจารทางสายตาแล้วครับยังมีเพื่อน ๆ พิจารอื่น ๆ อีกไหมครับที่มาสสะท้อนเรื่องนี้ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	ท่านเลขา เปิดคลิปในมือถือ ให้พิธีกรทั้ง 3 ชม	<p>คุณจรุงวิทย์ :ครับ ก็สำหรับคนหูหนวกครับเราก็มีการอำนวยความสะดวกด้วยครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :อืม แล้วทางการเคลื่อนไหวล่ะครับ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :ทางการเคลื่อนไหวก็คือ ผู้พิการทางกายภาพนะครับ เราก็มีจัดหน่วยเลือกตั้งให้ตอนนี้กฎหมายบัญญัติด้วยนะครับว่าถ้าเกิดพิการที่ไม่สามารถก่าบัตรได้นะครับก็คือให้กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งนั้นะครับรวมถึงญาติหรือคนที่ไว้วางใจ เข้าไปก่าแทนได้นะครับ โดยได้รับความยินยอมของผู้ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งผู้พิการทางกายภาพนี้ะครับแต่ก็มีข้อจำกัดนิดหนึ่งครับก็คือต้องลงในบ้านที่กรายงานประจำหน่วย</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :ของที่หน่วยเลือกตั้งนั้นด้วยว่าใครเข้ามา อะไรลักษณะต่างๆ พวกนี้ครับก็ถือว่าเป็นการเลือกตั้งโดยตรงและรับด้วยตามหลักของการเลือกตั้งครับ</p>
4	พิธีกร สัมภาษณ์ เลขา กกต.	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :คะ ม่อนมีเรื่องสงสัยแล้วนะคะ</p> <p>ม่อน :มีปัญหาอยากถามว่าสำหรับคนหูหนวกนี้คะขั้นตอนในการที่จะเลือกตั้งอย่างนี้ได้มีการปรับปรุง มีวิธีการอย่างไรเพื่อที่จะช่วยให้คนหูหนวกได้บ้างนะคะ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :ครับ ในส่วนของ กกต. ได้จัดทำแอปพลิเคชันนะครับ เรียกว่า CIVIC Education นะครับซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้ในโทรศัพท์มือถือเลยครับสามารถเข้าไปในแอปพลิเคชันนี้จะมีการอธิบายรายละเอียดนะครับได้ทั้ง มีทั้งเสียงและล่ามภาษามืออยู่ในคลิปเดียวกันเลยนะครับครับผม ก็ไม่มากครับ ในโทรศัพท์มือถือนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม :อ้อ ดาวน์โหลดมาจากโทรศัพท์มือถือมา ง่าย ๆ เลยใช่ไหมคะ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ : ครับผม</p> <p>แหม่ม :อันนี้ขอถามนิดหนึ่งนะคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คือคนหูหนวกดูได้ - แล้วก็คนตาบอดก็ฟังได้ด้วยใช่ไหมคะ - ครับ ฟังได้ <p>แหม่ม :โอ้โฮ มีบริการนี่คือครบจริง ๆ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :ขั้นตอนของการเลือกตั้งเลยครับ ว่าจะต้องทำอะไรบ้างนะครับนี่คือการอำนวยความสะดวก คือการให้บริการการเข้าถึงการเลือกตั้งครับ</p> <p>แหม่ม :อืม อยากดูไหมคะม่อน</p> <p>ม่อน :อืม อยากดูแล้วคะ น่าสนใจมากเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม :ถ้าอย่างนั้นนะคะ เดี่ยวเราไปดูพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(ผู้หญิงพูด) การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองภายใต้กฎหมาย</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ ดูแล้วนี่ รู้สึกอย่างไรบ้างคะม่อน</p> <p>ม่อน :ม่อนบอกว่ารู้สึกดีมากเลยละครับ เพราะว่าผมโหลดแอปพลิเคชันมานี้ก็รู้ในขั้นตอนของการเลือกตั้งได้เลยนะครับ เพราะว่ามีล่ามภาษามือนี้เต็มจอ ชัดเจนเลยครับ ข้อมูลครบมาก ทั้งคนทั่วไปและคนพิการนี้สามารถดูพร้อมกันได้เข้าใจอย่างเท่าเทียมเลยละครับ</p> <p>แหม่ม :อ้าว แล้วทางด้านของท็อฟฟี่ละคะ</p> <p>- รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ :ของท็อฟฟี่รู้สึกดีเหมือนกันครับ เพราะว่าในตัวแอปพลิเคชันเองนะมีเสียงบรรยายที่ทำให้เราฟังเสียงในแอปพลิเคชันได้อย่างต่อเนื่อง แล้วก็มิตลอดในคลิปเลยครับพี่แหม่มแล้วก็ทำให้เราเข้าใจขั้นตอนอย่างชัดเจนครับ</p> <p>แหม่ม :อืม ก็เรียกได้ว่าทุกคนหุหนวณะคะแล้วก็คนตาบอด รวมทั้งคนทั่วไปนี้สามารถดูแล้วเข้าใจพร้อมกันเท่าเทียมกันจริง ๆ ค่ะ</p> <p>แหม่ม :อ้าว แล้วตอนนี้นะคะ เราอยู่ที่นี้ มีอะไรให้เราเรียนรู้กันบ้างคะท่าน</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :ที่นี่คือศูนย์ศึกษาประชาธิปไตยครับจะมีหลายอย่างให้ดูเป็นรูปแบบจำลองไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทน มีเก้าอี้นายกรัฐมนตรีให้ดูด้วยนะครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ :โอ้ย จริงเหรอครับท่านผมอยากเข้าสภาแล้วครับ</p> <p>แหม่ม :โอ้ยนี่อยากดูมานานแล้วใช่ไหมคะแล้วม่อนละคะ</p> <p>ม่อน :อยากดูครับ อยากดู</p> <p>- อ้าว เชิญเลยครับ</p> <p>- อ้าว ถ้าอย่างนั้นไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ ที่นี้นะคะ ถือว่าน่าสนใจมากเลยนะคะแล้วก็มียุทธเรื่องเลยคะที่ทำให้เรานี้เรียนรู้แล้วก็สนุกไปด้วยนะคะที่นี้ตัวแหม่มเองนี้ อยากจะถามนิดหนึ่งคะว่าถ้าสมมติเราอยากจะทำตัวเราเองนี้ มีชื่อหรือเปล่านั้นสิทธิ์ในการเลือกตั้งหรือเปล่าอย่างนี้เราจะสามารถดูได้ที่ไหนหรอคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณจรุงวิทย์ :ครับ ในการตรวจสอบสิทธิเลือกตั้งนะครับอันดับแรกเลย นิยามที่สุดก็คือทางอินเทอร์เน็ต เรามี SMART VOTE แล้วนะครับ เรามีแอปพลิเคชัน SMART VOTE ในมือถือสามารถตรวจสอบสิทธิเลือกตั้งได้โดยพิมพ์เลขบัตรประชาชนลงไปก็สามารถจะรู้ อันที่ 2 ก่อนวันเลือกตั้งนะครับก็จะมีหนังสือแจ้งเจ้าบ้านไปที่บ้านว่าในบ้านนี้มีใครบ้างที่มีสิทธิเลือกตั้งครับแล้วก็อันที่ 3 เราสามารถไปที่สิทธิเลือกตั้งได้ก็จะมีบอร์ดให้เช็คว่าตัวเองมีสิทธิเลือกตั้งที่หน่วยนี้หรือไม่ ซึ่งปกติจะรู้อยู่แล้วครับว่าตัวเองมีสิทธิเลือกตั้งอยู่ที่หน่วยเลือกตั้งไหน</p> <p>แหม่ม :แหม ชักจะอยากเห็นแล้วค่ะว่าหน่วยเลือกตั้ง จริง ๆ แล้วนี้หน้าตาเป็นอย่างไรทำอะไรแล้วละคะ</p> <p>คุณจรุงวิทย์ :เดี๋ยวพาไปทัวร์หน่วยเลือกตั้งเขาเป็นคนที่ดูแลเรื่องหน่วยเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นหน่วยเลือกตั้งจำลอง หรือว่าการออกแบบต่าง ๆ ที่แจ้งไปทั่วประเทศ เพื่อให้เหมือนกันทั่วประเทศ</p> <p>แหม่ม :อ้อ นี่คือเหมือนที่นี้เหมือนกันหรือคะ</p> <p>แหม่ม : อ้อ ดีจังเลยคะ ๆ</p> <p>- เดี่ยวลองทำให้ดูครับ</p> <p>แหม่ม :อย่างนั้นเดี๋ยวเรา 3 คนนี้ จะทดลองลองเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งกันดูคะและวันนี้คะ ต้องขอขอบคุณท่านเลขาธิการมากเลยนะคะที่พาเรา 3 คนมาเรียนรู้เรื่องของการเลือกตั้งและสิทธิของคนพิการคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	<p>บรรยากาศ การจัดหน่วยเลือกตั้ง พิธีกร เดินชมข้อมูลต่างๆ ที่ด้านหน้าหน่วย</p> <p>พิธีกร สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :คุณผู้ชมคะ และตอนนี้นะคะเราทั้ง 3 คนก็อยู่ในสถานที่ที่จำลองสถานที่ในการเลือกตั้งจริงเลยนะคะก็จะสังเกตเห็นได้ว่ามีโต๊ะที่นั่งนะคะ แล้วก็ป้ายข้อมูลต่าง ๆ รวมไปถึงบอร์ดรายชื่อของผู้สมัครนะคะ ที่เรียงกันเอาไว้คะรวมไปถึงรายชื่อของผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งนะคะตามด้านหลังนี้ได้เลยคะและตอนนี้นะคะ แหม่มก็อยู่กับ ผอ. ชัชวาล นะคะ ที่จะมาให้ข้อมูลความรู้กับเราในวันนี้คะ</p> <p>แหม่ม :คะ ก่อนอื่นเลยนะคะอยากจะให้แนะนำตัวกับคุณผู้ชมกันสักนิดหนึ่งคะ</p> <p>คุณชัชวาล :ผม ชัชวาล สุขหล้าผู้อำนวยการสำนักบริหารการเลือกตั้ง และการออกเสียงประชามติ 2 สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งครับ</p> <p>แหม่ม :อืม ค่ะ อยากจะทราบว่าหน่วยเลือกตั้งนี้คะ มีบริการอะไรบ้างที่จะช่วยให้อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการบ้างคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ม่อนดูป้ายขั้นตอน แหม่ม ท็อฟฟี่ ยืนด้านหลัง</p>	<p>คุณชัชวาล :ครับ ขออนุญาตทราบเรียนอย่างนี้ครับในที่เลือกตั้งนี้ ทุกที่เลือกตั้งนี้ะครับ ก็เป็นสถานที่ที่ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อนี้ จะต้องมาลงคะแนนใช้สิทธิ์เลือกตั้งนี้ะครับส่วนในเรื่องของการอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้สูงอายุนี้ะครับซึ่งนอกเหนือจากกรรมการประจำหน่วยที่ต้องอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือ ในการใช้สิทธิ์เลือกตั้งแล้วนะครับในการนำเข้าไปในที่หน่วยเลือกตั้งแล้วขณะเดียวกันนี้ในที่เลือกตั้งเอง บริเวณที่คูหาลงคะแนนนีะครับก็จะมีเรื่องของบัตรภาพ เพื่อให้สำหรับผู้ที่มีความพิการทางสายตานีะครับได้ใช้ในการภาพบัตรเลือกตั้งในการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งที่ใช้ในที่เลือกตั้งครับ</p> <p>ม่อน :ม่อนมีคำถามคะ ท่านผอ.คะ ว่าถ้าคนที่มาที่หน่วยคุหาเลือกตั้งนี้ขั้นตอนแรกทำอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณชัชวาล :ครับ ผมขออนุญาตเป็นภาพรวมทั้ง 7 ขั้นตอนเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม :ได้เลยคะ</p> <p>คุณชัชวาล :อันแรกก็คือเรื่องของการคัดกรองก่อนนะครับ การคัดกรองแล้วก็ไปสู่เรื่องของการตรวจสอบบัญชีรายชื่อนะครับ</p> <p>ขั้นตอนที่ 3 ก็คือการตรวจสอบรายชื่อ ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งของ อบต. นะครับแล้วก็การรับบัตรเลือกตั้ง 2 ใบการเข้าไปลงคะแนนในคูหาลงคะแนนการหย่อนบัตรเลือกตั้ง และการออกจากคูหาที่เลือกตั้งโดยการล้างมือครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :แหม่ ชักอยากให้เห็นขั้นตอนแล้วนะคะของท็อฟฟี่เองมีคำถามอะไรเพิ่มเติมไหมคะเกี่ยวกับเรื่องของบัตรเลือกตั้งซึ่งต้องมีบัตรภาพด้วย</p> <p>ท็อฟฟี่ :อ้อ ใช่ครับ ในกรณีของคนตาบอดนะครับถ้าเขามาแล้วเขาไม่แน่ใจนะครับว่าขั้นตอนเป็นอย่างไรนะครับ หรือว่าต้องไปตรงไหนอย่างนี้ครับทางหน่วยเลือกตั้งมีอะไรช่วยบ้างครับ</p> <p>คุณชัชวาล :ครับ ขอบคุณครับ เรื่องของการอำนวยความสะดวกนี้ผู้ที่พิการทางสายตานีละครับก็จะมีกรรมการประจำหน่วยคอยอำนวยความสะดวกอยู่แล้วนะครับโดยในการลงคะแนนนะครับก็จะมีบัตรภาพสำหรับผู้ที่พิการทางสายตาเพื่อได้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งครับโดยบัตรภาพก็จะมีอักษรเบรลล์ที่อยู่ในบัตรภาพอยู่แล้วครับ</p> <p>แหม่ม :โอโฮ แบบนี้ไม่เคยเห็นภาพเลยคะ เดี่ยวอย่างไรนี้ ต้องพาไปดูซะหน่อยแล้ว</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณชัชวาล : ได้ครับ</p> <p>เหม่ม : ถ้าอย่างนั้นนี้ เตียวเราไปเริ่มกันตั้งแต่จุดแรกเลยดีไหมคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>จนท. อธิบายขั้นตอนให้ท้อพี</p> <p>จนท พาไปที่คูหา</p> <p>ท้อพี ชูบัตรใบแรก</p> <p>Text บัตรเลือกตั้งแบบธรรมดา</p> <p>ท้อพี จับบัตรแล้วเกาหัว / จนท ส่งบัตรที่มีอักษรเบรล / ท้อพีกา / จนท พาไปหย่อนในหีบ</p>	<p>เสียงจริง / ดนตรี</p>
7	<p>พิธีกรที่จุดคัดกรอง</p>	<p>เหม่ม : โอเค ตอนนี้เรามาถึงจุดแรก ก็คือจุดคัดกรอง</p> <p>คุณชัชวาล : ในจุดคัดกรองนี้ก็จะม้เจ้าหน้าที่ที่คอยมาอำนวยความสะดวกคอยวัดอุณหภูมิก่อนนะครับวัดอุณหภูมิเสร็จแล้วก็ต้องล้างมือ ก็จะมีคนที่คอยอำนวยความสะดวกอยู่แล้วครับ</p> <p>เหม่ม : อย่างนั้นท้อพีลุยเลยคะ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับพี่เจ้าหน้าที่ครับ</p>
8	<p>ท้อพียื่นบัตร ทำตามขั้นตอน การเลือกตั้ง</p>	<p>.....ดนตรี.....</p>
9	<p>คุณชัชวาลพาไปจุดที่ 2</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p>
10	<p>เหม่ม พุดกับกล้อง</p> <p>ท้อพี ถาม จนท.</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : เอาละคะท้อพีคะ ตอนนี้นะคะ เราก็อยู่ในจุดที่ 2 กันแล้วนะคะซึ่งข้างหน้าของเรานี้ก็จะเป็นป้ายนะคะแล้วก็มีข้อมูลต่าง ๆ นะคะ</p> <p>เหม่ม : เรื่องของรายชื่อผู้สมัคร อยากรู้ใหม่ว่าเป็นอะไร</p> <p>ท้อพี : ถ้าอย่างนั้นท่าน ผอ. ครับ ท้อพีสงสัยว่า</p> <p>ท้อพี : ถ้ามันเป็นข้อมูลที่เป็นรายชื่ออย่างนี้ครับ ถ้าคนตาบอดมานะครับ เราจะรู้ได้อย่างไรครับ</p> <p>คุณชัชวาล : ครับ ขอเรียนอย่างนี้ครับ จุดที่ 2 เขาเรียกว่า ป้ายปิดประกาศหน้าที่เลือกตั้งเป็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องของผู้สมัคร และที่สำคัญเองก็คือเรื่องของรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งนี้ อย่างไรก็ตามนี้นะครับในกรณีของผู้พิการทางสายตาคนตาบอดนี้นะครับ อาจจะมองไม่เห็นอยู่แล้วนี้นะครับก็จะมีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวกโดยการที่จะสอบถามว่า อยู่บ้านเลขที่เท่าไรเพื่อที่จะได้ดูชื่อในบัญชีรายชื่อส่วนกรณีของผู้สมัครนั้น ก็เชื่อว่าทางท่านผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เป็นคนตาบอดก็คงจะติดตามจากสื่อสารมวลชนอยู่แล้วนะครับแล้วก็ได้รับฟังผู้สมัครนั้นมีใครบ้างเพื่อสามารถลงคะแนนได้ถูกต้องครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม แต่ถ้าไม่แน่ใจก็สามารถให้เขาอ่านให้ฟังได้อีกครั้งได้ใช่ไหมครับ</p> <p>คุณชัชวาล : ได้ครับ ๆ โดยที่มีเจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกอยู่ที่หน้าที่เลือกตั้งอยู่แล้วครับเขาจะอ่านทุก ๆ หมายเลขที่ปรากฏอยู่ในป้ายประชาสัมพันธ์หน้าหน่วยนี้ครับอ้อ โอเคครับ</p>
11	พิธีกร พูดคุยกับแขกรับเชิญ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้าว ม่อนมีคำถามค่ะ ท่าน ผอ. คะ</p> <p>ม่อน : ถ้าคนหูหนวกมาที่คูหาแล้วนี่จะต้องใช้บัตรประชาชนหรือว่าบัตรคนพิการในการยื่นเป็นหลักฐานคะ</p> <p>คุณชัชวาล : ในการแสดงตนขอใช้สิทธิเลือกตั้งนี่นะครับก็โดยใช้หลักฐานก็คือบัตรประชาชนเป็นหลักเลยนะครับแต่ถามว่าถ้ามีบัตรประชาชนไม่ได้เอามาด้วยสามารถใช้บัตรคนพิการแสดงตนขอใช้สิทธิเลือกตั้งได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : ซึ่งจริง ๆ แล้วนี่ก็คือว่า สามารถใช้บัตรอะไรก็ได้นะคะที่เป็นทางราชการออกให้ถูกต้องไหมคะ</p> <p>คุณชัชวาล : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : อืม โอเค อย่างนั้นเดี๋ยวเรามาดูขั้นตอนต่อไปในเรื่องของการตรวจสอบบัญชีรายชื่อของผู้ที่มีสิทธิ์ในการเลือกตั้งกันดีกว่าคะ</p> <p>คุณชัชวาล : เชิญครับอย่างนี้เมื่อเวลามาที่เลือกตั้งแล้วนี่นะครับก็จะมีมาตรการเพิ่มเติมเรื่องการป้องกันเกี่ยวกับเรื่องโควิด - 19 นะครับมันจะมีมากกั้นนะครับ สำหรับกรรมการประจำหน่วย กับผู้มาแสดงตนขอใช้สิทธิเรื่องตั่งนะครับจะมีจุดเรื่องของแสดงให้เห็นถึง ระยะห่างระหว่างบุคคลนะครับเมื่อผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งได้มาแสดงตนแล้ว ยื่นบัตรประจำตัวหรือหลักฐานแสดงตนให้กับกรรมการประจำหน่วยแล้วนี่นะครับกรรมการประจำหน่วยก็จะขอให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งนั้น ให้ถอดหน้ากากเพื่อที่จะยืนยันตัวตนว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้มาแสดงตนในบัตรประจำตัวหรือไม่อย่างไรครับ</p> <p>คุณชัชวาล : เสร็จแล้วก็จะสวมหน้ากากคืนนะครับแล้วก็จะเป็นการให้ทางผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งนั้นได้ล้างมือด้วยแอลกอฮอล์อีกครั้งหนึ่งครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เออละคะ ตอนนี้อยู่ถึงขั้นตอนต่อไปนะคะคือหลังจากที่ตรวจสอบรายชื่อเช่นเรียบร้อยแล้วนี่การมอบบัตรเป็นอย่างไรบ้างคะท่าน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณชัชวาล : ครับ เมื่อลงชื่อในบัญชีรายชื่อแล้วนะครับก็จะมาสู่เรื่องของการรับมอบบัตรเลือกตั้งมีทั้งผู้แทนท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วยนะครับผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็ต้องมีการลงชื่อบนต้นฉบับบัตรเลือกตั้งทั้ง 2 ประเภทนะครับคณะกรรมการประจำหน่วยก็จะมอบบัตรเลือกตั้งทั้ง 2 ประเภทในกรณีผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้ง 2 ประเภทให้ นะครับทั้งนายก ทั้งสมาชิกเพื่อที่จะไปลงคะแนนที่คูหาต่อไปครับ</p> <p>แหม่ม : อืม โอเคค่ะ อย่างนั้นเข้าคูหาได้เลยค่ะม่อน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ท่าน ผอ. ครับ ถ้าเป็นของคนตาบอดล่ะครับเราต้องทำอะไรบ้างครับ</p> <p>คุณชัชวาล : อ้อครับ สำหรับคนพิการตาบอดนี่นะครับแต่ละหน่วยเลือกตั้งก็จะมีบัตรภาพสำหรับคนพิการตาบอดนะครับเพื่อที่ใช้สำหรับภาพบัตรเลือกตั้งนะครับแล้วก็ทำเครื่องหมายลงในช่องให้ถูกต้องครับโดยประธานกรรมการประจำหน่วยจะเป็นคนที่นำมามอบให้เพื่อให้เห็นว่าคนตาบอดต้องการใช้สิทธิ์ครับ ซึ่งในบัตรภาพนี้ก็จะมียกซอร์เบรลล์ด้วย</p> <p>คุณชัชวาล : เพื่อให้เห็นว่าเป็นหมายเลขอะไรบ้างนะครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ อย่างนั้นขอคุณตัวอย่างหน่อยได้ไหมคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้าว เป็นอย่างไรบ้างท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอ้โฮ อักษรเบรลล์ชัดเจนมากครับพี่แหม่มพร้อมที่จะแบบไปเลือกตั้งเลยครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ ถ้าอย่างนั้นนี่ เดี่ยวพี่ให้ท๊อฟฟี่นะไปทดลองกาบัตรเลือกตั้งจริงเลยตั้งแต่ต้นเลยเค อย่างนั้นลุยเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ ก็ได้เห็นกันไปแล้วนะคะว่าขั้นตอนของการเลือกตั้งสำหรับคนพิการในประเภทต่าง ๆ นั้น มีอะไรกันบ้างนะคะ เริ่มตั้งแต่คนตาบอด คนหูหนวกนะคะไปถึงวีลแชร์คะซึ่งเห็นได้ชัดเลยนะคะว่าพื้นที่นี้กว้างขึ้นเยอะมากเลยนะคะสามารถที่จะเข้าถึงคูหาได้สะดวกมากเลยคะที่นี้ก็ถึงตาของแหม่มที่ต้องไปเลือกตั้งกันแล้วละคะไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ วันนี้นะคะ เราก็ได้ความรู้เพิ่มเติมกันมากเลยนะคะถึงขั้นตอนการเลือกตั้งมาตั้งแต่เริ่มต้นในการยื่นหลักฐานต่าง ๆ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p>	<p>รวมไปถึงว่ามาตรการในการป้องกันโควิดด้วยนะคะสุดท้ายแล้วนะคะ ท่าน ผอ. มีอะไรอยากฝากให้กับคนดูตอนนี้บ้างคะ</p> <p>คุณชัชวาล : ครับ จะเห็นได้ว่าที่เลือกตั้งนี้ นะครับก็มีการอำนวยความสะดวก ทั้งคนปกติและคนพิการนี่ นะครับเพราะฉะนั้นในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2564 นะครับ เวลา 8.00 - 17.00 น. ก็ขอเชิญชวนทุกท่านที่มีสิทธิ์เลือกตั้งได้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ในบัญชีในหน่วยเลือกตั้งนั้นครับขอเชิญชวนนะครับ</p> <p>แห่ม่ม : อืม อย่าลืมกันนะคะ มาใช้สิทธิ์กันเยอะ ๆ นะคะ และวันนี้ นะคะ เราทั้ง 3 คน ต้องขอขอบคุณท่าน ผอ. เป็นอย่างมากนะคะที่มาให้ความรู้กับเราในวันนี้คะ ขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งคะ</p> <p>-โอ้โฮ วันนี้ นะคะ เราอยู่กับที่ กกต. นะคะ แล้วก็ ได้เรียนรู้เรื่องราวที่มีประโยชน์เยอะแยะมากมายเกี่ยวกับเรื่องของการเลือกตั้งนะคะ</p> <p>- อ้าว ทั้ง 2 คน ได้เรียนรู้เรื่องอะไรกันบ้างคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ของท๊อฟฟี่เองใช้ใหม่ครับ สิ่งที่ได้เรียนรู้ นะครับคือเรารู้ว่าจริง ๆ แล้วมันก็จะมียกขบวนเบอร์ลล์แหละที่แห่ม่ม แต่ว่าสิ่งที่เราประทับใจมากที่สุดก็คือทางที่นี้ นะครับ เขาเปิดโอกาสให้ตัวคนพิการเองนะครับ ได้แสดงความคิดเห็น แล้วก็ปรับปรุงในสิ่งที่จะพัฒนาให้เกิดความเท่าเทียมกันได้ครับที่แห่ม่มเพราะจริง ๆ แล้วตัวท๊อฟฟี่เองนะก็อยากเดินไปเลือกตั้งด้วยตัวเองได้บ้างครับอืม และของม่อนละคะ</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ ผมนะครับ ก็รู้สึกประทับใจมากเลยครับว่าที่นี้ นะครับ เขามีแอปพลิเคชันสามารถที่จะเปิดเข้าไปดูได้มีวิดีโอ มีล่ามภาษามือ คอยอธิบายในการเลือกตั้งต่าง ๆ ได้ครบจริง ๆ ครับคนหูหนวกอย่างผมนี้ สามารถเดินไปด้วยตัวเองแล้วก็กาได้เลยครับ</p> <p>แห่ม่ม : ใช่เลยคะ ส่วนของตัวพี่เองนะก็เหมือนกับทั้ง 2 คน แต่ว่ามีสิ่งหนึ่งที่พี่ประทับใจมาก ๆ นะคะ นั่นก็คือ กกต. เองนี้ เขาเล็งเห็นความสำคัญนะคะในเรื่องของสิทธิของคนพิการนะคะว่าต้องเท่าเทียมกันในเรื่องของการเลือกตั้งเพราะว่าอะไร เพราะว่าคนพิการนะคะก็เป็นพลเมืองของประเทศไทยซึ่งอยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย เช่นเดียวกันคะและสำหรับวันนี้ นะคะ ม่อนเองก็มีภาษามือมาสอนคุณผู้ชมคะจะเป็นคำอะไร คำอะไรคะม่อน</p> <p>ม่อน : เหมือนเช่นเคยนะครับคุณผู้ชมวันนี้ผมมีภาษามือมาสอนกันนะครับนั่นก็คือคำว่าอีกครั้งนะครับ</p> <p>แห่ม่ม : คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกฝนกันนะคะ อ้าว คำนี้ นะคะ ก็เป็นคำที่คุณผู้ชมนี้เห็นในรายการตลอดเลยอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะและสำหรับใครนะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - พิธีกรทั้งสองและแขกรับเชิญไหว้ลารายการ 	<p>คะ อยากจะเป็นเพื่อนกับเราก็สามารถไปกดไลก์ได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D อยากให้เราไปเที่ยวที่ไหน หรือเรียนรู้เรื่องอะไรนะคะก็ส่งคอมเมนต์มากันได้เลยคะเราจะตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยละคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และถ้าใครยังดูไม่จุใจครับและอยากดูซ้ำอีกนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แฮมม : อืม และสำหรับตอนนี้คะเรา 3 คนก็ต้องขอตัวลากันไปก่อนในสัปดาห์หน้าจะพาไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้นต้องติดตามกันนะคะ สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 25 : คนพิการรู้เท่าทันสื่อ ตอนที่ 1
 เนื้อหารายการ : การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคน
 พิจารเพื่อป้องกันและระวังไม่ให้ตกเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง
 เนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : นักวิชาการ กสทช / อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญรู้เท่าทันสื่อ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	บรรยากาศภายในเมือง -แหม่ม ม่อน และท๊อฟฟี่ ทักทาย/สวัสดี ผู้ชมรายการ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D นี้ รายการที่จะชวนทุก ๆ ท่านนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :และทุกเรื่องราวที่เราจะไปเรียนรู้กันนะคะรับทำให้เราอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขนั่นเอง</p> <p>แหม่ม : ไข่แล้วคะ เอ๊ะทั้ง 2 คนคะ</p> <p>แหม่ม : ที่ผ่านมานี้ได้ดูคอนเทนต์หรือดูสื่ออะไรต่าง ๆ บ้างไหมคะ</p> <p>อ้าว เริ่มต้นที่ท๊อฟฟี่ก่อนเลยคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ของท๊อฟฟี่เองนะคะรับ ท๊อฟฟี่ก็จะฟังเพลง ดู Music อะไรอย่างนี้ครับหรือว่าดูซีรีส์ครับพี่แหม่ม ช่วงนี้ติดซีรีส์</p> <p>แหม่ม : อืม ชอบเหมือนกันเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว แน่نون แปลว่าว่าง</p> <p>แหม่ม :อ้าว แล้วม่อนล่ะคะ ดูอะไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน :ช่วงนี้ก็ดูทีวี ดูข่าว ดูละคร ซีรีส์ครับทั้ง 2 อย่างเลย</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ เหมือนกันเลยคะทั้ง 3 คนว่าแต่ว่าทั้งม่อนเองแล้วก็ท๊อฟฟี่นี่</p> <p>แหม่ม :เข้าใจในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อมากน้อยแค่ไหนคะ อ้าว เริ่มที่ท๊อฟฟี่ก่อนเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ :การรู้เท่าทันสื่อใช้ไหมครับ ก็คือการทำสื่อต้องการสื่ออะไรกับเราหรือเปล่าครับพี่แหม่ม อืม ใช่ไหม</p> <p>แหม่ม :อ้อ จริง ๆ แล้วท๊อฟฟี่นี้ ใช้คำที่ดูคล้าย ๆ กันนะคะ แต่ว่าก็ใกล้เคียงนะคะ อีกนิดหนึ่งแล้วของม่อนล่ะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ม่อน :ของม่อนเองนี่ ก็กรู้เท่าทันสื่อนี้ นะครับคือรู้ความหมายที่เขาต้องการจะสื่อมา</p> <p>แห่มม :อ้อ อันนี้ก็ถือว่าน่าจะถูกต้อง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมทั้งหมดค่ะ เพราะที่ผ่าน ๆ มา เราทั้ง 3 คนก็ได้พาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องราวที่น่าสนใจนะคะเกี่ยวกับเรื่องของการส่งเสริมแล้วก็คุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นะคะไม่ว่าจะเป็นสื่อออนไลน์หรือว่าทีวีค่ะ ทีนี้เมื่อเราเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ทั้งออนไลน์และโทรทัศน์แล้วนะคะเราจะสามารถรู้เท่าทันสื่อต่าง ๆ ได้อย่างไรเราจะต้องสามารถวิเคราะห์ เข้าใจ และนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ค่ะซึ่งวันนี้คะ เราจะมาเรียนรู้เรื่องนี้กันค่ะ</p>
3	<p>ภาพถ่ายเส้น แนะนำคุณตรี Ins อ.ตี๋ หน้าจอโปรแกรม zoom พิธีกรทั้ง 3 คน นั่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับ คุณตรี และอ.ตี๋ ผ่าน zoom</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่มม :คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราทั้ง 3 คน ก็อยู่กับ ดร.ตรี บุญเจือ จาก กสทช. หรือพีทีซีของเรานั่นเองคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่มม : สวัสดีค่ะ</p> <p>ดร.ตรี :สวัสดีครับแห่มม สวัสดีครับท้อพีพี สวัสดีครับม่อน</p> <p>แห่มม :วันนี้คะ เรา 3 คนก็อยากจะมาเรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรู้เท่าทันสื่อว่าคืออะไรคะ</p> <p>ดร.ตรี :ครับ ก่อนที่เราจะคุยกันนะครับพี่อยากจะชวนอาจารย์อีกท่านหนึ่งมาคุยด้วยนะครับก็คือเป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ นะครับ เดี่ยวให้อาจารย์ตี๋แนะนำดีกว่านะครับ อาจารย์ตี๋ เชิญครับอาจารย์ตี๋</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>อ. ตี๋ :สวัสดีคะ อาจารย์ตี๋ตี๋คะ ผศ. ดร.ณภัทร เรืองนภากุลคะ จากสาขาการสื่อสารดิจิทัล คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่คะ</p> <p>แห่มม :โอเคคะ ก่อนอื่นเลยนะคะแห่มมอยากจะถามพีทีซีว่า การเข้าถึงสื่อและการรู้เท่าทันสื่อของคนพิการมีความสำคัญอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ตรี :ในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อเป็นทักษะ แล้วก็ความรู้สำหรับทุกคนอยู่แล้วนะครับเพราะฉะนั้นไม่ได้หมายถึงเฉพาะใครคนใดคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นคนพิการเองนี่ นอกจากการที่จะเข้าถึงสื่อได้แล้วนี่ เราก็จำเป็นที่จะต้องได้รู้จักข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่เราได้รับอยู่แล้ว เหมือนกันเพราะฉะนั้นความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อก็มีสำหรับทุกคน รวมถึงคนพิการอยู่แล้วด้วยนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท็อฟฟี่ : อาจารย์ดีครับ ท็อฟฟี่อยากทราบว่า การรู้เท่าทันสื่อ นะครับ ความหมายของมันคืออะไรนะครับ</p> <p>อ. ดีดี : อะ สำหรับการรู้เท่าทันสื่อ นะคะ เป็นทักษะ หรือว่า ความสามารถในการใช้สื่ออย่างรู้ตัว และ ก็ตื่นตัว นะคะ อย่างรู้ตัว ก็คือเรา รับผิดชอบต่อสิ่งที่เราส่งออกไปแล้ว เราก็สามารถที่จะวิเคราะห์ได้ว่า เนื้อหาที่เขาแนะนำ นั้นนะคะ เป็นเนื้อหาอย่างไร ในตอนที่ตื่นตัว คือเรา รับผิดชอบต่อสิ่งที่เราเข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งในเรื่องของการหาข้อมูล นะคะ การให้ Feedback ว่า เนื้อหา นั้นนะ มันส่งผลกระทบต่อตัวเรา หรือว่า สังคมอย่างไร ถ้า เนื้อหา เป็นเนื้อหา ที่มีประโยชน์ ต่อส่วนรวม เราก็สามารถ ที่จะส่งต่อได้ แต่ถ้า เนื้อหา นั้นมันไม่เหมาะสม นะคะ เราก็ใช้สิทธิของการ เป็นผู้บริโภค สื่อ นะคะ ในการที่จะให้ Feedback ไปยังผู้ผลิต รวมถึง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นี้ได้ เข้ามา กำกับดูแล ปรับปรุง เนื้อหา ค่ะ ซึ่ง ทักษะ การรู้เท่าทันสื่อ นะคะ เป็นส่วนหนึ่ง ที่จะทำให้ เราสามารถ สร้างพื้นที่ ในสังคม เพื่อต่อช่องทาง เศรษฐกิจ และ สังคม ได้อย่างเช่น คนพิการ นะคะ ถ้าเรามีทักษะ ในการรู้เท่าทันสื่อ นอกจากที่เราจะสามารถ รับสื่อ ได้อย่าง หลากหลาย เข้าถึง ข้อมูล แล้ว นะคะ เรายังสามารถ ที่จะช่วยกัน ดูแล เนื้อหา ที่สะท้อน คนพิการ ออกสู่สังคม นะคะ และ เราสามารถ ที่จะช่วยกัน นะคะ ปรับปรุง เนื้อหา เพื่อเป็นพื้นที่ ของคนพิการ ลดความเหลื่อมล้ำ ของตัวเรา ในสังคม และ ก็เปิดพื้นที่ ในการสร้างสรรค์ สื่อ เพื่อให้เกิด เสรีภาพ ความเท่าเทียมกัน รวมถึง ส่งผล ต่อสุขภาพ กายใจ ของผู้รับสื่อ ด้วย นะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แฮมม : อิม เรียกได้ว่าการรู้เท่าทันสื่อ นี้ ก็เป็น เรื่องสำคัญ สำหรับทุกคน เลย นะคะ เอ๊ะ เห็นม่อน มีคำถาม ที่อยากจะถาม อาจารย์ ดีดี ด้วย ใช่ไหมคะ</p> <p>ม่อน : ใช่ครับ ผมอยาก จะรู้ ว่า การรู้เท่าทันสื่อ มีองค์ประกอบ อะไรบ้าง ครับ</p> <p>อ. ดีดี : การรู้เท่าทันสื่อ นะคะ มีองค์ประกอบ หลัก ๆ นะคะ อยู่ 5 องค์ประกอบ ด้วย กัน ค่ะ</p> <p>อ. ดีดี : อย่างแรก เลย นะคะ เราจะต้อง เปิดรับ สื่อ ก่อน ซึ่ง ถ้า เรา เปิดรับ สื่อ ที่ หลากหลาย เรา ก็จะได้ ข้อมูล ที่ หลากหลาย ด้วย นะคะ ซึ่ง ใน ปัจจุบัน นี้ นะคะ เรามีนวัตกรรม ที่ช่วยให้ เรา สามารถ เข้าถึง สื่อ นี้ แม้ว่า เรา จะ สูญเสีย การมองเห็น หรือ ว่า การได้ยิน ไป นะคะ ไม่ว่าจะเป็น เรื่อง ของ Audio Description นะคะ หรือ ว่า การบรรยาย ด้วย เสียง หรือ ว่า คำบรรยาย ด้วย ภาษา มี นะคะ ใน ส่วน ของ ข้อ 2 ค่ะ หลังจากที่ เรา เปิดรับ สื่อ แล้ว นะคะ ก็ต้อง วิเคราะห์ สื่อ ค่ะ ซึ่ง การวิเคราะห์ นะคะ เรา สามารถ วิเคราะห์ ได้ ว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ใครเป็นคนผลิตสื่อชิ้นนั้นและเขาใช้เทคนิคอะไรนะคะ เช่น ภาพ สี เสียง การตัดต่อ ที่ทำให้เรารู้สึกสนใจนะคะ3 คือในการวิเคราะห์เนื้อหาเนี่ย เขาแฝงมาyacติคุณค่าอะไรบางอย่างที่ผลิตขึ้นนะคะขาว สวย ผอม ความ ร่ำรวย หรือความเก่ง อะไรที่เขาผลิตซ้ำในนั้นนะคะแล้วข้อ 4 ในการ วิเคราะห์เนื้อหาเนี่ยในส่วนของกรวิเคราะห์เนื้อหาเนี่ย เราก็มองอีกว่า ถ้าเกิดว่าเป็นคนอื่นได้รับเนื้อหาเดียวกันเขาจะมีมุมมองต่างกันอย่างไร และการวิเคราะห์เนื้อหาอีกอันหนึ่งก็คือว่าผู้ผลิตสื่อชิ้นนั้นนะคะ เขาหวังผล อะไรนะคะอันนี้ยังอยู่ในส่วนที่ 2 อยู่นะคะ เรื่องของการวิเคราะห์นะคะ นื่องม่อน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>อ. ตีตี :แล้วพอเราไปในส่วนขององค์ประกอบข้อที่ 3 นะคะนั่นก็คือเรา เข้าใจสิ่งที่น่าสนใจอย่างไรคนที่เขาตีความอยู่ในบริบทต่างกัน มีพื้นฐาน ชีวิตต่างกัน เขามองข้อนี้ เนื้อหาแบบนี้้อย่างไร ข้อ 4 คือการประเมินค่า ของสื่อเหล่านี้แล้วข้อสุดท้ายคือ 5 ค่ะ นำสื่อเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ได้ อย่างไรซึ่งการใช้ประโยชน์นี้ ไม่ได้เพียงแค่ว่าเราเป็นรับสื่อเท่านั้นนะคะ การรู้เท่าทันสื่อเราสามารถอัปสเกลทักษะของเราไปเป็นผู้ผลิตสื่อด้วยก็ได้ ซึ่งพอเราเป็นผู้ผลิตสื่อเราจึงต้องมีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อเพราะว่าเรา ต้องช่วยกันผลิตสื่อที่มีคุณภาพออกสู่สังคมนั่นเอง</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :อิม เราก็ได้รู้กันไปแล้วนะคะว่าองค์ประกอบทั้ง 5 ข้อของการ รู้เท่าทันสื่อเนี่ยมีอะไรกันบ้างนะคะแต่ไหน ๆ เราทั้งหมดก็นั่งพูดคุยกัน พร้อมหน้าพร้อมตาขนาดนี้แล้วเนี่ยอยากจะให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ว่าหลังจากที่เราได้พูดคุยในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อแล้วเนี่ยในความคิดเห็น ของคนพิการจริง ๆ แล้วเนี่ยเขาคิดอย่างไรบ้าง อ้าว เริ่มที่ท็อฟฟี่ก่อนเลย (ท็อฟฟี่) ครับ ก็ของท็อฟฟี่ใช้ใหม่ครับมันก็มีหลาย ๆ งานนะครับ ที่เราก้จะเจอว่าทางสื่อนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับคนพิการโดยที่มีความเข้าใจ ที่ผิดเพี้ยนออกไปเช่น อาจจะนำเสนอด้วยความสงสารมากเกินไป หรือนำเสนอด้วยความ เขาเรียกว่าอะไร เวทนาสงสารจนทำให้คนใน สังคมมองรูปแบบของคนพิการเป็นแบบนี้้อย่างที่สื่อนำเสนอออกไป อย่างนี้ครับในรูปแบบนี้ตัวท็อฟฟี่เองดูแล้ว ท็อฟฟี่ โอ้โฮ ไม่โอเคเลย ทำไมชีวิตฉันมันเศร้าขนาดนี้ท็อฟฟี่ต้องไปร้องเรียนที่ไหน หรือท็อฟฟี่ต้อง ไปติดต่ออะไรเพื่อแบบให้สิ่งนี้มันโอเคขึ้นครับ สำหรับตัวเองอย่างนี้ครับ</p> <p>ดร.ตรี :อย่างนั้นเดี๋ยวก่อน เดี๋ยวก่อนอาจารย์ตีมีอะไรเสริม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้วค่อยเสริมนะครับคือในเรื่องของการนำเสนอเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องของคนพิการนี่จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่ตึนะ ที่สื่อจะได้นำเสนอเกี่ยวกับคนพิการเพื่อที่จะให้เราเห็นว่าในสังคมเรานี้มีความแตกต่างหลากหลายหลาย ๆ รูปแบบนะครับแล้วก็เราสามารถที่จะนำเสนอความสามารถหรือว่าเรื่องราวเกี่ยวกับคนต่าง ๆ ได้นะครับไม่ว่าจะเป็นคนพิการก็ตาม เพียงแต่ว่าในการนำเสนอในสิ่งที่เรารู้สึกว่าไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือว่าบางอย่างที่เราอยากจะแสดงความคิดเห็นไปกับสื่อว่าเฮ้ย สื่อได้นำเสนอในเรื่องของความสงสารน่าเวทนานี้เราก็สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นไปที่ตัวสื่อที่คนทำสื่อนั้นก็ได้นะครับเพื่อที่จะเขาจะได้เข้าใจในมิติของเรา ในฐานะที่เรารับสื่อมาและมันเกี่ยวข้องกับเราโดยตรงเราสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นไปได้แล้วก็ถ้าไปถึงขั้นผิดกฎหมายแล้วก็ไปถึงหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายอย่างเช่น สำนักงาน กสทช. ที่กำกับดูแล</p> <p>-ในส่วนของสื่อวิทยุโทรทัศน์อย่างนี้เราก็สามารถที่จะร้องเรียน กสทช. ได้ถ้าเรามองว่ามันเกินเลยเกินไปถึงขั้นผิดกฎหมายอย่างนี้นะครับ เราก็สามารถที่จะทำได้เหมือนกัน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
4	<p>ภาพลายเส้นเปิดเบรก</p> <p>พิธีกรทั้ง 3 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับนักวิชาการ และอาจารย์</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อปพี :ท็อปพีอยากทราบว่าอะไรคือสิ่งที่มีนัยสำคัญสำหรับตัวคนพิการครับ</p> <p>ดร.ตรี :ที่เคยเจอมาหรือครับก็คือการนำเสนอที่อาจจะนำคนพิการมาออกรายการแล้วก็ทำให้เกิดการละเมิดเขา เช่น ให้คนพิการมาแสดงความสามารถพิเศษก็ตาม แต่ว่าจริง ๆ แล้วพอมาแสดงความสามารถพิเศษแล้วมาล้อเลียนความพิการละเมิดความพิการนั้น ๆ อย่างนี้ครับ ซึ่งเรื่องแบบนี้ก็สามารถที่จะร้องเรียนได้นะครับแต่ถ้าถ้าเป็นเรื่องของการนำเสนอแล้วรู้สึกว่ามันไม่เหมาะสมนี้ก็ไปที่ผู้ประกอบการหรือว่าผู้ผลิตสื่อ นั้น ๆ ได้อย่างนี้นะครับสำหรับในเรื่องของการนำเสนอนี้เดี๋ยวอาจารย์ดี้อาจจะมีอะไร มาพูดคุยกับเราเนอะลองฟังความเห็นของอาจารย์ดีดูครับ</p> <p>อ. ดีดี :คะ สำหรับในมุมมองของตึนะคะสิ่งที่เราอาจจะพบเจอบ่อยนะคะในเนื้อหาสื่อในบ้านเราก็นอกจากที่พีตรีได้เล่าให้ฟังแล้วนะคะก็ยังมีมุมมองของการนำเสนอผู้พิการหรือว่าคนพิการที่อยู่ในโครงสร้างเชิงอำนาจนะคะที่อาจจะถูกกระทำโดยผู้ที่มีอำนาจมากกว่านะคะแล้วก็การผลิตซ้ำ ความรุนแรงทางวัฒนธรรมไม่ว่าการจะทำให้ดูเป็นคนที่น่าสงสาร</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ซึ่งคิดว่าการผลิตซ้ำความรุนแรงเชิงอำนาจแล้วก็เชิงวัฒนธรรมแบบนี้ ควรที่จะลดน้อยลงแล้วก็อาจจะไม่มีเลยในอนาคตซึ่งตรงนี้ก็ต้องอาศัยนะ คะ พลังของคนพิการเองนี่ล่ะคะ Feedback ให้กับผู้ผลิตสื่อแล้วก็ Feedback ให้กับในสังคมว่าเราไม่โอเคกับการถูกนำเสนอแบบนี้และเรา ต้องการมีพื้นที่ทางสังคมแบบไหนที่ Empower และก็หนุนเสริมพลังของ เราล่ะ</p> <p>แห่มม :เออละ พี่เชื่อว่าตอนนี้มีอนาคตมีคำถามที่อยากจะถามแล้วใช้ ไหมคะ</p> <p>ม่อน :ม่อนเขาบอกว่า ใช้ครับ เวลาผมไปเจอคนเยอะ ๆ นี่เจอในสื่อ ต่าง ๆ นี่นะครับ ไม่ว่าจะเป็นทีวี หรือ เฟซบุ๊กผมก็จะเจอคำว่า ไข่ ซึ่งพอ ผมเห็นแล้วก็รู้สึกไม่ค่อยโอเคครับไม่ค่อยสบายใจก็มีเหมือนกันและอย่าง ที่ 2 นี่ ยกตัวอย่างเช่นเวลาคนหุนหวกขายของอย่างนี้แล้วคนนี่เดินเข้ามา ก็บอกว่า โอ้โฮ นี่เป็นไข่นี้ เรียกคนหุนหวกว่าคนไข้อย่างนี้แล้วเรียกต่อ ๆ กันมาอย่างนี้แล้วก็มาเรียกกับเราอย่างนี้ผมก็รู้สึกไม่ค่อยโอเคอย่างใช้คำ ว่าไข่นี้ ผมไม่ชอบเลยใช้ ผมอยากที่จะแบบว่า...ให้คำว่าไข่นี้ แก้วไขมันให้ ถูกต้อง เอาคำว่าไข่ออกไปนะคะ แล้วก็อยากจะเตือนในเรื่องของการ เผยแพร่ว่าวิธีการอย่างนี้ มันจะมีวิธีการอย่างไรบ้างที่อยากให้เผยแพร่ให้ มันถูกต้องในการเรียกคนหุนหวก</p> <p>ดร.ตรี :ก็เป็นประเด็นที่อาจจะสื่อในช่วงก่อนนี้นะครับอาจจะไม่มีความ เข้าใจ แล้วก็สื่อสารคำว่าไข่ออกมาแล้วก็ทำให้สังคมรู้สึกคุ้นชิน แล้วก็ใช้คำว่าไข่ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้นะครับเพียงแต่ว่าในช่วงหลังเมื่อ ผู้บริโภคสื่อเองนี้มีความเข้าใจมากขึ้น รู้เท่าทันสื่อมากขึ้นก็ได้คุยกับทั้ง ทางผู้ประกอบการที่เป็นสื่อโทรทัศน์นี่ก็ทำความเข้าใจกันไปนะครับ แล้วก็ตอนนี้เข้าใจว่าส่วนน้อยแล้วละที่ใช้คำว่าไข่นะครับก็จะเข้าใจใน บริบทของการใช้คำว่าคนหุนหวกแทนแล้วนะครับฉะนั้นกระบวนการ แบบนี้คือความเข้มแข็งของผู้บริโภคสื่อเองที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ได้นะครับในการรู้เท่าทันสื่อแล้วก็มีส่วนร่วมกับสื่อและเราก็ส่งความ คิดเห็นไป และเราก็เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ครับ</p> <p>แห่มม :อืม เยี่ยมเลย เราก็คาดหวังนะ ให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ต้องอาศัยความเข้าใจเป็นหลัก</p> <p>ดร.ตรี :นอกจากนั้นในสิ่งที่เราจะต้องรู้เท่าทันสื่อนี้เราอาจจะมีกรณี หลาย ๆ อย่างที่อาจจะอยากพูด เช่นเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ที่ไม่ถูกต้องเราใช้ภาษาอังกฤษเราใช้คำว่า Fake News อย่างนี้นะครับ หรือว่าในเรื่องของการที่ให้ข้อมูลไม่ถูกต้องอย่างม่อนอย่างนี้เคยเจอไหม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อย่างเช่นแบบข้อมูลที่บางที่เราเชื่อไม่ได้อย่างที่ก็จะเคยเจอเหมือนกัน</p> <p>อย่างการได้ข้อมูลข่าวสารมาเป็นน้ำมะนาวที่รักษามะเร็งได้อะไรอย่างนี้</p> <p>นี่มันเคยเจอบ้างไหมนี้รับข้อมูลมาจากแบบเพื่อน จากในเฟซบุ๊กอย่างนี้</p> <p>แหม่ม :ใช่ ๆ เราก็จะเห็นกันบ่อย ๆ</p> <p>ดร.ตรี :อย่างนี้เราอาจจะคุยกับอาจารย์ดีก็ได้ว่าอย่างอาจารย์ดีนี่ทำในเรื่องของ Fake News ค่อนข้างเยอะในการตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้อง</p> <p>อย่างโรนะครีบเราก็ต้องมีทักษะนั้น ก็เป็นทักษะรู้เท่าทันสื่อเหมือนกัน</p> <p>อาจารย์ดีลองคุยให้น้อง ๆ ฟังหน่อยดีกว่าครับ</p> <p>อ. ดีดี :คะ ก็จริง ๆ แล้วนะคะคนพิการสามารถมีบทบาทอย่างสูงเลย</p> <p>ในการช่วยเรา นะคะ ในการตรวจสอบข้อมูลบิดเบือนหรือว่าข่าวลวงต่าง ๆ</p> <p>นี่โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเราซึ่งข่าวลวงนี้ นะคะ</p> <p>รวมไปถึงเรื่องของข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมถึงเหมือนที่น้อง</p> <p>ม่อนบอกเมื่อกี้ว่าม่อนไม่ชอบเลยที่มีคนใช้คำว่า ไข้หรือว่าการผลิต</p> <p>การที่สื่อมวลชนให้ข่าว พาดหัวข่าวเรารู้สึกว่าไม่โอเคเราก็สามารถลุก</p> <p>ขึ้นมา เพื่อที่จะตรวจสอบข้อมูลเหล่านั้น แล้วบอกได้ว่าสิ่งที่ถูกต้อง สิ่ง</p> <p>มันควรจะเป็นในการสื่อสารถึงพวกเราหรือว่าในการที่ให้สังคมมองพวก</p> <p>เรามันควรจะเป็นอย่างไรนะคะซึ่งก็เป็นหนึ่งในบทบาท แล้วก็สิทธิหน้าที่</p> <p>ของผู้บริโภคสื่อวิทยุโทรทัศน์ รวมถึงสื่อต่าง ๆ ด้วยไม่ว่าจะเป็นคนที่อยู่</p> <p>กลุ่มไหนในสังคมก็ตาม นะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
5	<p>แหม่ม ม่อน ท็อปพี ประชุมกัน</p> <p>แหม่มจดโอเดีย ลงกระดาษ</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ดร.ตรี :สรุปเลยดีกว่านะครับ</p> <p>แหม่ม :โอเค</p> <p>ดร. ตรี :จากที่เราคุยกันมานี้ คือสิ่งที่เราเห็นได้ว่าทักษะของการรู้เท่าทันสื่ออย่างแรกเลยก็คือม่อนกับท็อปพี น่าจะคุ้นเคยแล้ว ก็คือเรื่องของการเข้าถึงนะครับจริง ๆ พี่ใช้คำว่า 3 เข้าก่อน 3 เข้าก็คือ เข้าถึง เข้าใจ เข้าร่วม นะครับ</p> <p>ท็อปพี : ครับ</p> <p>ดร.ตรี :กับสื่อทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นการเข้าถึงนี้ ม่อนกับท็อปพี</p> <p>เข้าใจอยู่แล้วว่าในรายการทั่วไปของม่อนก็จะมีจอล่ามภาษามือ</p> <p>หรือว่าอาจจะมอล่ามภาษามือเต็มจอก็ได้ นะครับแล้วก็มีตัว CC ถูกไหม</p> <p>ของท็อปพีก็จะมี AD ไข่มุขครับ ที่ส่งเสริมให้การเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้น</p> <p>เรามีความรู้ เรามีทักษะในการเข้าถึงแล้วนะครับเพียงแต่ว่าพอข้อที่ 2 ก็</p> <p>คือเรื่องที่เราพยายามที่จะพูดกันวันนี้ก็คือสามอย่างที่เข้าใจในสื่อ นั้นได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นะครับในสื่อที่มีอิทธิพลต่อเรามีสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราทั้งสังคมของเราเพราะฉะนั้นเราก็ต้องสามารถวิเคราะห์แล้วก็ประเมินค่าเพื่อที่จะนำมาสู่การใช้ประโยชน์ของเราได้นะครับนั่นก็คือเข้าที่ 2 ก็คือเข้าใจนะครับแล้วก็ในส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นเข้าที่ 3 นี้ก็จะไปพูดถึงเรื่องของการเข้าไปมีส่วนร่วมกับสื่อครับซึ่งการเข้าไปมีส่วนร่วมกับสื่อนี้ ก็จะพูดถึงเรื่องของการที่จะไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดกับเพื่อน ๆ ก่อนนะครับเสร็จแล้วเราก็สามารถที่จะทำได้หลาย ๆ อย่างด้วยกันเช่น ที่เราคุยกันไปแล้ว ก็คือเรื่องของการที่...เสนอความคิดเห็นไปที่ผู้ผลิตสื่อ นะครับ หรือว่าคนทำสื่อแล้วก็อย่างที่ 2 ถ้าถามว่าถ้ามีความผิดทางกฎหมายนี้เราก็สามารถที่จะร้องเรียนไปที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นะครับหรือว่าในส่วนต่อไปเราก็สามารถที่จะสร้างการรณรงค์ได้ว่าแบบนี้เราไม่โอเคนะ ที่เกิดขึ้นในสื่ออย่างเช่นที่ม่อนบอกว่ามีการใช้คำว่าใบนี้เราก็สามารถที่จะรวมตัวกันรณรงค์เพื่อที่จะบอกว่าให้สื่อมีการเปลี่ยนแปลงเลิกใช้คำว่าใบไปนะครับ</p> <p>ดร.ตรี : แล้วก็เราสามารถที่จะผลิตสื่อได้ด้วยนะครับเพื่อที่จะเป็นคนทำให้สังคมเกิดการรู้เกิดสื่อที่มีความสร้างสรรค์นะครับแล้วก็เราสามารถที่จะแชร์ต่อไปได้ ในสิ่งที่พอเรารู้แล้วว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเราสามารถที่จะแชร์ไป ก็ถือว่าเป็นผู้ที่สื่อสารอีกคนหนึ่งได้ครับ</p> <p>ท้อพีพี : อย่างนี้ครับพีตรี ท้อพีพีถามเพิ่มเติมหน่อยครับในส่วนถ้าเราเจอในสื่อที่เราารู้สึกว่าไม่เหมาะสมอันนี้ในตัวส่วนของคนพิจารณา นะครับเราต้องรวมกลุ่มกันเพื่อมีการปรึกษาหารือว่าเป็นบุคคลที่เป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งเข้าไปได้เลย</p> <p>ดร.ตรี : ก็จริง ๆ แล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีการรวมตัวกันหรือว่าจะไร่นะครับ เพราะว่าในหน่วยงานภาครัฐหรือใครก็ตามนี้ที่จะรับเรื่องร้องเรียนก็สามารถที่จะรับเรื่องร้องเรียนจากคนที่ เป็นบุคคลธรรมดาที่รู้สึกว่าคุณละเมิดหรือว่าเห็นสิ่งที่นำเสนอไม่ถูกต้องนี้เราก็สามารถที่จะร้องเรียนหรือว่าแสดงความคิดเห็นไปได้เลยนะครับโดยตรงเป็นบุคคลก็ได้ เป็นกลุ่มบุคคลก็ได้ในนามของสมาคมมูลนิธิอะไรก็ได้สามารถทำได้ทั้งหมดนะ ครับซึ่งถ้าเป็นสื่อวิทยุโทรทัศน์อย่างนี้หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลอยู่ก็คือ กสทช. นะครับซึ่งก็สามารถร้องเรียนได้ที่เบอร์โทรฟรีนะครับ -1200 หรือว่าจะมีอีเมลล์นะครับ ที่สามารถร้องเรียนได้ -1200 @nbtc.go.th นะครับแล้วก็ในสิ่งที่เราอยากจะรู้คือบางทีเราเป็นคนารู้เท่าทันสื่อแล้วเวลาร้องเรียนนี้ อยากให้เราบอกข้อมูลให้กับหน่วยงานเพื่อที่จะไปดำเนินการต่อได้เช่น รับมาจากสื่อไหน ในช่วงเวลา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>โหนด วันโหนดอย่างนั้นะครับ แล้วก็ประเด็นอะไรที่เราเห็นว่าไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมเราก็บอกประเด็นไปนิดหนึ่งก็หน่วยงานภาครัฐก็จะสามารถดำเนินงานต่อได้นั้นะครับ</p> <p>แหม่ม : อิม โอโฮ จริง ๆ ก็ถือว่ามามีวิธีการมากมายเลยนะคะที่เราจะสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมได้อย่างดีเลยคะใช้ไหมคะอาจารย์</p> <p>อ. ตีตี : ใช่แล้วละคะ ต้องบอกเลยนะคะว่าหลายกรณีเลยคะ ที่ผู้บริหารโหนดคือวิทยุโทรทัศน์นะคะได้รู้สึกไม่โอเคนะคะ กับเนื้อหาของสื่อไม่ว่าจะเป็นทางด้านของกฎหมายเรื่องของสิทธินะคะ แล้วก็รวมถึงการผลิตคอนเทนต์หรือเนื้อหาที่มันเป็นการผลิตซ้ำมาคาดคิดต่าง ๆ แล้วก็ร้องเรียนกันไปทางสำนักงาน กสทช. ซึ่งทาง กสทช. ก็ได้ดำเนินการนะคะแล้วก็เป็นส่วนหนึ่งคะ ในการที่เราจะร่วมกันสร้างนิเวศน์สื่อที่ดีให้กับสังคมของเราด้วยคะ</p> <p>แหม่ม : โอโฮ วันนี้นะคะ เราทั้ง 3 คนนี้ก็ได้รับรู้เรื่องขององค์ประกอบต่าง ๆ นะคะในการที่เราจะรู้เท่าทันสื่อนะคะก็จริง ๆ แล้วนี้ยังไม่ได้หมดแต่เพียงเท่านี้เรายังมี โอโฮ เรื่องราวที่จะมาพูดคุยกันอีกเยอะมากเลยคะ</p>
6	<p>พิธีกร 3 คน สรุปรายการ</p> <p>ภาพช่องทางการติดต่อสื่อสารติดตามรายการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D 	<p>เดี่ยวถ้าอย่างนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เราจะไปพบกับสัปดาห์หน้านะคะ <p>ท็อฟฟี่ : อ้าวเพราะว่าเราจะมีเคสหลาย ๆ เคสเลย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ที่แต่ละคนนี้ได้เจอกันมา - มาแชร์เพิ่มเติมแล้วเอามาแชร์กัน <p>โอเค สำหรับวันนี้ ก็ต้องขอขอบคุณอาจารย์ดีมาก ๆ นะคะมาร่วมพูดคุยเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ</p> <p>ให้พวกเรานี้ได้เข้าใจเพิ่มมากขึ้นคะ</p> <p>ม่อน : และสำหรับภาษามือในวันนี้นะครับนั่นก็คือคำว่าอีกครั้งนะครับ</p> <p>คุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : ก็เป็นภาษามือง่าย ๆ เลยใช้ไหมละคะคุณผู้ชมก็สามารถทำตามกันได้เลยนะคะและสำหรับคุณผู้ชมท่านใดที่อยากจะเพื่อนกับเรานะคะก็เข้ามาที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>ส่งคอมเมนต์กันเข้ามาเยอะ ๆ นะคะจะตอบทุก ๆ คอมเมนต์เลยละคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครยังไม่จุใจนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : และสำหรับวันนี้ะคะ เวลาของรายการก็หมดลงแล้วละคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ	<p>แต่ว่าพิธีกรและอาจารย์ดีนะคะ ก็ยังจะอยู่กับเราในสัปดาห์หน้าคะและ เดี่ยวเราพบกันใหม่นะคะ - สำหรับวันนี้สวัสดีคะ ท้อพีพี : สวัสดีครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
7	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 26 : คนพิการรู้เท่าทันสื่อ ตอนที่ 2
 เนื้อหารายการ : การใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์และข้อมูลข่าวสารอย่างรู้เท่าทันของคน
 พิกัดเพื่อป้องกันและระวังไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อข่าวปลอม การโฆษณาหลอกลวง
 เนื้อหาที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมในทางไม่เหมาะสม
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : นักวิชาการ กสทช / อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญรู้เท่าทันสื่อ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	บรรยากาศภายในเมือง -แหม่ม ม่อน และท๊อฟฟี่ ทักทาย/สวัสดี ผู้ชมรายการ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : สวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และทุกการเรียนรู้ที่เราจะพาไปครับเพื่อให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : นี่ทั้ง 2 คนจำได้ไหมคะว่า ครั้งที่แล้วเราได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกับ พี่ตรี จาก กสทช. นะคะ และก็อาจารย์ตี๋นะคะ จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถึงเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อนะคะ พี่นะ อยากรู้ว่าทั้ง 2 คนนี้ได้เรียนรู้อะไรกันไปบ้างคะ</p> <p>ม่อน : ม่อนเองนะครับก็ได้เรียนรู้วิธีการที่จะรู้เท่าทันสื่อต่าง ๆ นะครับว่าอันไหนดี อันไหนไม่ดีนะครับ</p> <p>แล้วก็ที่สำคัญนี้ ก็ยังสามารถที่จะคิดวิเคราะห์ได้ว่า ข่าวนี้จริง ข่าวนี้ปลอม ข่าวนี้หลอกลวง</p> <p>เพื่อที่จะป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ของท๊อฟฟี่ใช้ใหม่ครับ คือท๊อฟฟี่ได้เรียนรู้เยอะมากเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แล้วก็มีคำถามที่ถามเยอะมากเหมือนกัน กับพี่ตรีหรืออาจารย์ตี๋เองนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้วก็ทั้ง 2 คนนี้ก็ตอบคำถามได้ดีมาก ๆ ครับ แต่สิ่งที่ท้อพีพีประทับใจมากที่สุดก็คือ</p> <p>หลัก 3 เข้าครับพีพีแหม่ม การเข้าถึงสื่อ การเข้าใจสื่อ แล้วก็การเข้าไปส่วนร่วมครับพีพีแหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม จริง ๆ แล้วยะคะ เรื่องของการรู้เท่าทันสื่อนี้ก็ยังมีแง่มุมต่าง ๆ นะคะ ให้เราได้เรียนรู้ศึกษากันอีกเยอะเลยคะพีพีเองก็มีคำถามมากมายเหมือนกันใช่ไหมและท้อพีพีเองนี่ก็อยากรู้ และม่อนอยากรู้ไหมคะ</p> <p>ม่อน : ม่อนเองก็มีคำถามอยากจะรู้เหมือนกัน</p> <p>แหม่ม : ในเมื่อเราทั้งหมดนะคะ อยากรู้แล้วนะคะถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราจะไปพูดคุยกันต่อกับพีตรีจาก กสทช. และ อาจารย์ดีกันคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>ภาพถ่ายเส้น แนะนำคุณตรี Ins อ.ดี หน้าจอโปรแกรม zoom พิธีกรทั้ง 3 คน นั่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับ คุณตรี และอ.ดี ผ่าน zoom</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ เรา 3 คนนะคะ ยังอยู่กับพีตรีจาก กสทช. นะคะ และอาจารย์ดีนะคะก็ยังคงอยู่กับเราเหมือนเช่นเคยคะเราจะมาพูดคุยกันถึงเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อคะ</p> <p>ดร.ตรี : ในการนำเสนอ ในสิ่งที่เรารู้สึกว่าไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือว่าบางอย่างที่เราอยากจะแสดงความคิดเห็นไปกับสื่อว่า เฮ้ย สื่อได้นำเสนอในเรื่องของความสับสน ความน่าเวหนานี้ เราก็สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นไปที่ตัวสื่อที่คนทำสื่อนั้นก็ได้นะครับ เพื่อที่จะเขาจะได้เข้าใจในมิติของเรา ในฐานะที่เราได้รับสื่อมา แล้วมันเกี่ยวข้องกับเราโดยตรง เราก็สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นไปได้</p> <p>แหม่ม : คิดว่าท้อพีพีมีคำถาม ที่อยากจะถามอาจารย์เพิ่มเติมใช่ไหมคะ</p> <p>ท้อพีพี : ใช่ครับ จากครั้งที่แล้วที่เราถามเกี่ยวกับเรื่องของการที่เราสามารถร้องเรียนตรงจุดไหนได้บ้างใช่ไหมครับพีตรี</p> <p>ท้อพีพีอยากรู้ว่าในการร้องเรียนเองนะครับมันก็จะมีความเสี่ยงของทัศนคติของคนใช่ไหมครับว่าแต่ละคนก็อาจจะมิมุมมองเกี่ยวกับสิทธิหรืออะไรต่าง ๆ ต่างกันไปอย่างนี้เราเลยอยากรู้ว่า มาตรฐานของสิ่งนี้เองนะครับในการคัดกรองเองนะ คืออะไรครับพีตรี</p> <p>ดร.ตรี : ในกระบวนการที่เราจะคุยกันว่าเรื่องนี้ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่แล้วก็เป็นความคิดเห็นของแต่ละบุคคลได้นะครับ เพียงแต่ว่าในกระบวนการที่จะพิจารณาว่า มีความผิดทางกฎหมายหรือ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เปล่าทำตามพิจารณาเรื่องร้องเรียนนี้ ก็คงจะต้องมีการพูดคุยกับหลายองค์กร หลายส่วนนะครับแล้วก็บางเรื่องเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของบุคคลเหมือนกันเป็นการเฉพาะเราก็อาจจะต้องมีข้อมูล มีความคิดเห็นจากบุคคลที่ได้รับการละเมิดเองนะครับแล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นะครับไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือว่าเป็นองค์กรมูลนิธิทางสังคมต่าง ๆ ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนั้น ๆ ของกลุ่มคนพิการอย่างนี้นะครับ เพื่อที่จะช่วยกันคิดว่า สิ่งนี้การที่นำเสนอแบบนี้ได้ส่งผลกระทบใด ๆ หรือเปล่าในเชิงของบุคคลด้วย ในเชิงของสังคมด้วยก็จะเป็น ก็จะช่วยให้ กสทช. หรือว่าหน่วยงานภาครัฐเพื่อรับเรื่องร้องเรียนและพิจารณาได้นะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ พี่คิดว่าม่อนเองนี่คงมีคำถามที่อยากจะถามอาจารย์ดีแล้วใช่ไหมคะอย่างที 1 นี้ ผมเคยเห็นคนหูหนวกนะครับในเฟซบุ๊กนี้โพสต์ภาพหวนนะครับ เป็นโพยหวนถามว่าอันนี้ถือว่าเป็นผิดกฎหมาย หรือว่าถูกกฎหมายครับทำได้หรือเปล่า อย่างที่ 2 นี้ ผมก็เคยเห็นคนหูหนวกนี้เขาโพสต์รูปภาพ ชายของต่าง ๆ นะครับแล้วมีคนเปิดร้านขายแข่งกันไม่พอใจ อยากจะดิสเครดิตไปโพสต์ว่าอันนี้ไม่ร่อยมาซื้อกับผมเถอะ อย่างนี้เกิดผลกระทบอย่างไรและจะต้องรับมืออย่างไรบ้างครับ</p> <p>อ.ตีตี้ : ค่ะ ในเรื่องของการขายหวนออนไลน์นี้ ผิดกฎหมายอยู่แล้วนะค่ะแล้วก็ต่อให้ไม่ใช่เป็นหวนใต้ดินนี้ เป็นสลากกินแบ่งรัฐบาลนี้ถ้าเอามาโพสต์ขายออนไลน์ก็จะผิดกฎหมายด้วยเช่นเดียวกันซึ่งเนื้อหาของกฎหมายนะค่ะ ก็จะมีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ ตามยุคตามสมัย ซึ่งหนึ่งในทักษะของการรู้เท่าทันสื่อของเราคือการค้นหาข้อมูลดังนั้นนี้เราสามารถค้นหาข้อมูลอัปเดตได้เลยนะค่ะทาง Google นะค่ะ คำถามที่ 2 นะค่ะ ที่บอกว่า มีการนำภาพนี้มาโพสต์นะค่ะแล้วก็เพื่อดิสเครดิตกันและกันนั้นนะค่ะโอ๊ย ผิดกฎหมายหลายตัวเลยนะค่ะ แต่การที่เราดิสเครดิตกันโดยที่ไม่ได้เข้าไปสู่ในระบบออนไลน์นี้ก็ผิดกฎหมายหลายตัวแล้ว เช่นกฎหมายการละเมิดทำให้รู้สึกว่าคุณค่ากฎหมายการหมิ่นประมาทที่ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าเสียหาย ยิ่งถ้ามีบุคคลที่ 3 มารับทราบอีกนี่ผิดเข้าซ้อนนี้เลยแต่ถ้าเกิดว่าโพสต์เข้าสู่โลกของออนไลน์ผิดกฎหมายหลายตัวเลยนะค่ะไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์นะค่ะ ที่เรารู้กันดีอยู่แล้วแล้วก็ยังมีอีกตัวหนึ่งนะค่ะ นั่นก็คือ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นะค่ะซึ่งจะบังคับใช้แล้วในปีหน้าอย่างแท้จริงตัวนี้มีบทลงโทษที่รุนแรงมากเลยนะค่ะนี่ก็เป็น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เรื่องของการที่เราหมิ่นประมาทผู้อื่นหรือเอาข้อมูลที่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่นนี้เข้าสู่ระบบออนไลน์อย่างที่บอกค่ะ เราอยู่ในยุคนี้ นะคะนอกจากที่เราจะต้องรู้เท่าทันสื่อแล้วทั้งในเรื่องของเราเป็นผู้รับสื่อ หรือเราเป็นคนผลิตสื่อเหล่านั้น เราก็ต้องรู้ว่ามันมีกฎหมาย ระเบียบอะไรที่เกี่ยวข้องบ้างที่อาจจะส่งผลกระทบต่อตัวเราเองด้วยค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
4	<p>อ.ตี๋ หน้าจอโปรแกรม zoom พิธีกรทั้ง 3 คน นั่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับ คุณตรี และอ.ตี๋ ผ่าน zoom</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อิม จริง ๆ แล้วนี่พอพูดถึง ในเรื่องของการ Bully นะคะ โดยเฉพาะเรื่องของ Cyber Bullying นี้ สังคมไทยในตอนนี้ มีการที่ตื่นรู้แล้วก็มีควมรู้มากเลยนะคะที่นี้ตัวแหม่มเองอยากจะถามอาจารย์ว่า อาจารย์มีแนวทางในการปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อเราถูก Bully ละคะแล้วก็มีเคล็ดลับที่เราสามารถที่จะปฏิบัติตามได้คะ</p> <p>อ.ตี๋ : ค่ะ จริง ๆ จะขอเติมนิดหนึ่งคะ ว่าการ Bully นี้มีมานานแล้วนะคะแล้วพอเราก้าวเข้าสู่ยุคของอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัลนี้พฤติกรรมเหล่านี้ก็ถูกยกไปอยู่ในโลกของไซเบอร์ก็เลยเป็น Cyber Bullying นะคะ ซึ่งการ Bully นี้ นะคะ นอกจากสะท้อนมาผ่านคำพูด พฤติกรรม แอคชันต่าง ๆ นี่ยังผ่านภาษากาย ผ่านความนิยมชมชอบในสังคมสังคมหนึ่งด้วยนะคะที่นี้ถ้าเกิดว่าเราเป็นคนที่ถูก Bully นะคะ สิ่งที่สำคัญก็คือการรู้คุณค่าในตัวเองคะ และการเข้าใจคนที่สื่อ Message หรือว่าข้อความที่เป็นข้อความลบมาถึงเราด้วยนะคะ เพราะว่าถ้าเราเข้าใจถึงคุณค่าของตัวเอง เราเอง ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ไม่สามารถที่จะมาลดทอนคุณค่าของเราได้พูดเหมือนง่ายแต่ทำเหมือนยากแน่นอนว่า มันก็ต้องเป็นการฝึกตัวเองคะ ในการรับมือสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และที่สำคัญก็คือว่าเราต้องเป็นส่วนหนึ่ง ในการสร้างสังคมที่ไม่ Bully ดังนั้นอย่าเป็นคนเองที่เราที่ก็ไม่ชอบ และเราจะรู้ได้อย่างไร ว่าเรากำลัง Bully ใครอยู่การที่เราจะบอกว่าสิ่งเหล่านี้คือการ Bully หรือไม่ได้อยู่ที่ว่าตัวเราที่เป็นคนส่งข้อความนี้ เรา รู้สึกอย่างไรผู้รับต่างหากคะ ที่จะเป็นคนบอกว่าเขารู้สึกลบหรือรู้สึกบวกกับสิ่งที่เราสื่อสารไป ซึ่งถ้าเราทำให้เขารู้สึกไม่ดี รู้สึกด้อยค่าเรากำลัง Bully เขาอยู่แล้วจะรู้ได้อย่างไรละคะว่า คนนี้ถูก Bully แต่คนนี้อาจจะไม่รู้สึกก็ได้คนตัดสินใจไม่ใช่เรา แต่อย่างหนึ่งที่อยากจะใช้ก็คือการมองเห็นเพื่อนมนุษย์ มีคุณค่าในความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันการมีทักษะที่เรียกว่า Empathy ซึ่งเป็นทักษะสำคัญนี้ นะคะ ของพลเมืองใน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ยุคนี้คือการเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งถ้าเรามีคุณสมบัติเหล่านี้ เราก็จะคิดไว้ก่อนเลยว่า เราจะไม่ไปทำร้ายความรู้สึกคนอื่น</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
5	<p>อ.ตี๋ หน้าจอโปรแกรม zoom พิธีกรทั้ง 3 คน นั่งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับ คุณตรี และอ.ตี๋ ผ่าน zoom</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ดร.ตรี : เสร็จอาจารย์ตี๋นี่คิดหนึ่งว่าเวลาเราจัดการเรื่องการ Bully นี้ สมมติว่าเราถูกคนมองในภาพของการทำให้เกิดการละเมิดกับความรู้สึกของเรา นะครับ หรือว่าชื่อเสียงของเรา หรืออะไรก็ตาม ถูกกีดกันออกจากกลุ่มอะไรก็ตามมันเป็นรูปแบบของการ Bully เราก็จัดการได้ด้วยตัวเองอย่างแรกนะครับ บางทีก็จัดการได้ด้วยกฎหมายก็ได้ นะครับจัดการด้วยการสร้างความเข้าใจของสังคมก็คือสิ่งที่เราพูดกันทั้งหมดในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อว่าเราก็แยกว่าเราได้รับสื่อในรูปแบบไหนจะเป็นสื่อวิทยุโทรทัศน์จะเป็นสื่อเก่าอะไรก็ตาม นะครับ เราก็สามารถเอามาปรับใช้ได้แล้วก็ออนไลน์ก็ได้เราก็สามารถที่จะจัดการกับปัญหา Bully ได้ด้วยตัวเราเอง แล้วก็ขยับขยายไปสู่สังคมได้อย่างนี้นะครับ</p> <p>อ.ตี๋ตี๋ : ใช่เลยคะพี่ตรี ก็จะมาเรื่องของ 5 องค์ประกอบเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ นะคะ เปิดรับสื่อแบบไหนนะคะ เนื้อหาสื่อเป็นอย่างไรนะคะ เราก็เข้าใจว่าคนที่สื่อสารหรือคนที่พูดนี้ เขาอยู่ในบริบทสังคมแบบไหน และเราประเมินคุณค่า และเราจะมีแอคชันอย่างไรกับสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้เรามีสังคมที่มีคุณภาพแล้วก็สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้บริโภคสื่อคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ วันนี้ต้องเรียกได้ว่าเราได้เรียนรู้เรื่องราวที่มีสาระมาก ๆ เกี่ยวกับเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ นะคะ แล้วก็เรื่องของวิธีการรับมือ ปฏิบัติตนเวลาที่ถูก Bully ใส คือจริง ๆ แล้วการที่เราดูเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ ถ้าเราจะต้องเข้าถึง เข้าใจอะไรต่าง ๆ นี้ คนก็ไม่เข้าใจหรอกว่า เอ๊ะ ฉันจะดูไปแล้วนี้ ฉันจะต้องรู้ไปทำไม เพราะว่าจริง ๆ แล้วมันน่าจะดี เพราะว่าเราจะได้นำมาปรับใช้ให้มันแบบว่าเห็นภาพชัดเจนเนอะที่ออฟฟิศเนอะ</p> <p>ดร.ตรี : และเราเรียนรู้ทฤษฎีและเราลองมาเรียนรู้ปฏิบัติ</p> <p>อ.ตี๋ตี๋ : ใช่แล้วละคะ แหม่มเราคุยกันมาตั้งนานนะคะ ทั้งเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ จนเป็นเรื่องของ Bully นะคะ จนไปถึงเรื่องของการเป็นพลเมืองนะคะ ดังนั้นคะ เรามีโจทย์เป็นภารกิจนะคะให้น้อง ๆ ทั้ง 3 คน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ได้ไปพิสูจน์กันว่าหลังจากที่เข้าถึง เข้าใจ จะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไรคะ ซึ่งก็จะเป็นเรื่องของการผลิตเนื้อหาสื่อที่ตนเองและก็ต้องฝากพีธีรีเลยนะ ค่ะ ในส่วนนี้ขอเป็น Commentator ให้หน่อยนะคะพีธีรีคะ</p> <p>ดร.ตรี : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอโฮ ดีจังเลย ตื่นเต้น แหม ไม่มีภารกิจไม่ได้เลยนะคะรายการนี้</p> <p>ท้อพี : แหม มีภารกิจทุกเทปเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค โอเคคะ ถ้าอย่างนั้นนี่ เรา 3 คนนี้ วันนี้ข้อมูลนี้เต็มแล้วละคะ เดี่ยวขอไปพูดคุย แลกเปลี่ยนโอเคด้วยกันดีไหมคะ</p> <p>ท้อพี : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค</p> <p>ดร.ตรี : บอกลาอาจารย์ดีกว่าไหมครับและวันนี้ต้องขอขอบคุณอาจารย์ดีมาก ๆ นะคะ ที่มาร่วมพูดคุยในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อและเรื่องของการถูก Bully และอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์มากเลยคะขอบคุณมากคะ</p> <p>ท้อพี : ขอบคุณมากนะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
6	พิธีกรทั้ง 3 คน	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้าว โอเค เรียบร้อยแล้วนะคะทั้ง 2 คนคุณผู้ชมคะ และตอนนี้ นะคะ เราก็สรุปกันได้แล้วนะคะ ว่าเรา 3 คน จะทำอะไรซึ่งเราก็จะเล่นละครเวทีนะคะเป็นแบบเป็นฉากสั้น ๆ นะ เรื่องนี้นะคะ ก็จะเกี่ยวข้องกับ การรู้เท่าทันสื่อ นะคะ อิม เป็นการส่งเสริมที่จะให้คนเข้าถึง สามารถดู แล้วนี้ วิเคราะห์ได้ นะคะว่า ความเป็นมาอย่างไร แล้วก็ประโยชน์ อะไรบ้าง ที่สำคัญนี่ ม่อนจะรับหน้าที่เป็นพิธีกรนะคะส่วนแหม่มกับท้อพี นะคะ</p> <p>ท้อพี : เป็นคนดู</p> <p>แหม่ม : ไม่ใช่ คนดูไม่ใช่สิเราก็จะเล่นละครไง เพราะว่าเป็นนักแสดงไง อ้าว อย่างนั้นเดี่ยวเรามาติดตามชมกันนะคะว่า เนื้อเรื่องนี้ จะสนุกแค่ไหน</p> <p>ท้อพี : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค เราไปเตรียมตัวกันก่อนเลยคะ ไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
7	ม่อนพิธีกร แหม่ม ทือพีแสดงละคร	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : วันนี้เรามีความภูมิใจนำเสนอ ละครเวทีเพื่อนกันรู้ทันสื่อ นำแสดงโดยพีแหม่มและพีทือพี โดยมีพีซุช่วยแปลเป็นล่ามภาษามือครับ และหลังจากจบละครแล้วผมจะใช้เทคนิคการรู้เท่าทันสื่อ มาวิเคราะห์ละครกันครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : ในตอนเช้า ณ บริษัทแห่งหนึ่ง มีชายหนุ่มเชื่อว่าทือพีเป็นคนอารมณ์ดี และทำงานในตำแหน่งนักเขียน กำลังนั่งอยู่หน้า Tablet ด้วยสีหน้าเคร่งเครียดทันใดนั้นก็มียิ่งสาวแต่งตัวเก๋เดินเข้ามาทักทายเขา</p> <p>แหม่ม : ว่าอย่างไรจะทือพี</p> <p>ทือพี : อ้าว ทำอะไรหน้าเครียดเชียว</p> <p>ทือพี : ก็ทือพีกำลังหาข้อมูล ที่จะเขียนบทความอันใหม่อยู่ครับที่แหม่ม แต่วันนี้แบบ หาข้อมูลมาทั้งคืนแล้ว โอ๊ย คิดงานไม่ได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : นั่นไง ถึงว่าหน้าตานี้ดูโทมม ๆ ไม่สดใสเลย โอ๊ย ว่าแต่ว่าวันนี้ทือพีเห็นพีแต่งตัวนะ จะรู้เลยว่าวันนี้พีนะ สวยมาก หน้าตาก็สดใสมาก ๆ แต่ทือพีมองไม่เห็น ว่า เสียตาย อดเลย</p> <p>ทือพี : นี่ พีแหม่ม กำลัง Bully ผมอยู่หรือเปล่าครับนี่</p> <p>แหม่ม : อ้อ เปล่านะ อย่าคิดมากสิจ๊ะแหม คิดเยอะไปได้เป็นผู้ชายนะ นี่พีนะ มีตัวช่วยดี ๆ จะมาบอก</p> <p>ทือพี : อะไรครับ</p> <p>แหม่ม : อยากรู้ไหม</p> <p>ทือพี : จริง ๆ ไม่ค่อยอยากรู้เท่าไรครับพีแหม่ม</p> <p>แหม่ม : พี่อยากบอก</p> <p>ทือพี : อยากบอกก็บอก</p> <p>แหม่ม : นี่เลยคะสุดยอดน้ำแร่แห่งยุค 2021 แบรินด์ Water ดีเวอร์นี่ ดีสมชื่อจริง ๆ นะทือพี</p> <p>ทือพี : อย่างไร</p> <p>แหม่ม : ตี๋มไปปั๊บนะจะรู้สึกที่สดชื่นภายใน 10 นาที และภายในครึ่งชั่วโมงนะ หน้าตาก็จะรู้สึกสดใส ผิวเนียน ดีเวอร์ สมองแล่นปรืด ๆ ไอเดียมาเต็มเลยแหละลองไหม</p> <p>ทือพี : ถ้าอย่างนั้นนี่ต้องลองแล้วครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม :อ้าว จัดเลยจ๊ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :กินเลยนะครัับ ตีมเลยนะครัับ</p> <p>แหม่ม :อืม จัดเลย ๆ ตีมมาก</p> <p>ท๊อฟฟี่ :อ้อฮ้อ พี่แหม่ม มั่นตีมาก ๆ เลยครัับพี่แหม่ม กินแป็บเดียวมาเลยครัับ</p> <p>แหม่ม :เห็นไหม โอเคเดียวมาเลยใช่ไหม Fresh เลยใช่ปะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :เปล่าครัับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม :อะไรละ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :โอเคียยังไม่ว่า แต่เข้าศึกมาแล้วครัับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม :อ้าว</p> <p>ท๊อฟฟี่ :โอโฮ ไมไหว</p> <p>แหม่ม :ทำไมมันอย่างนั้นละ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ไป ๆ</p> <p>แหม่ม :มันไม่ใช่ Water ดีเวอร์เธอ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ไม่ดีแล้ว ไม่ดี</p> <p>แหม่ม :บอกว่าอย่ากินส้มตำปลาร้าแต่เช้า โอ๊ย</p> <p>ม่อน : เป็นอย่างไรบ้างครัับ จากละครที่ได้ชมไป เพื่อน ๆ นำหลักของการรู้เท่าทันสื่อ มาวิเคราะห์ได้อย่างไรบ้างครัับ สำหรับผมอย่างแรกเลยเจ้าของสื่อคือใคร มีคำตอบ 2 คำตอบเลยนะครัับ คำตอบที่ 1 ผู้ผลิตละครเวที และ 2 บริษัทน้ำครัับ อย่างที่ 2 เขาใช้วิธีผลิตสื่ออย่างไร อันนี้เราวิเคราะห์ว่าเป็นละครเวทีแนวชิทคอม ที่ดูเหมือนจะมีทั้งความสนุกสนาน และความน่าสนใจครัับ อย่างที่ 3 อันนี้สำคัญมากนะครัับ ว่าเขามีค่านิยมอะไร หรือมีอะไรที่แฝงมากับละคร จากบทสนทนาพี่แหม่มกับพี่ท๊อฟฟี่ที่บอกว่า ถ้ามองเห็นจะรู้ว่าพี่สวย เสียตายที่มองไม่เห็น จุดนี้ละครัับ เป็นการ Bully คนพิการ สามารถร้องเรียนได้นะครัับ จุดที่ 2 ละครเรื่องนี้ แอบมีโฆษณาแฝงเครื่องตีมนะครัับ สังเกตได้จากตอนที่พี่แหม่มชิววดผลิตภัณฑ์ขึ้นมาแต่เห็นได้ชัดเจนมากแถมยังมีการพูดโอ้อวดสรรพคุณเกินจริงด้วยครัับ ข้อที่ 4 ซึ่งเป็นข้อสุดท้าย เมื่อวิเคราะห์จากละครเวทีที่เราได้แสดงไป ไม่ใช่แค่ความบันเทิงเท่านั้นนะครัับแต่ยังมีการแอบแฝงโฆษณาเข้ามาด้วย ซึ่งละครเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การรู้เท่าทันสื่อเท่านั้นนะครัับ ขอขอบคุณครัับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
8	<p>พิธีกร 3 คน สรุปรายการ สอบถาม ความรู้สึก ดร.ตรี</p> <p>ภาพช่องทางการติดต่อสื่อสารติดตาม รายการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D - ดร.ตรีให้ความเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพิธีกร 	<p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะพิธีกร เมื่อสักครู่นี้ได้ชมละครเวทีกันไปแล้ว เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ตรี : อย่างแรกก็ต้องบอกว่าแสดงกันได้ดีนะ</p> <p>ท้อพีพี :อ้าว แนนอน</p> <p>ดร.ตรี : แต่ว่าเราก็นำเรื่องของ จริง ๆ สำคัญที่สุดเรื่องของการนำ เรื่องของการรู้เท่าทันสื่อที่เราคุยกันทั้งหมดนี้ มานำเสนอนะครับ ในรูปแบบของละคร เพราะฉะนั้นเราก็ได้เรียนรู้อีกอย่างหนึ่งว่า การทำการแสดง หรือ การทำละครนี้ ก็คือหมายถึงว่าเราก็จะต้อง ตั้งวัตถุประสงค์ เป้าหมายไว้เพียงการทำสื่อทุกสื่อนี้ก็เหมือนกันนะครับ ก็คือเราตั้งวัตถุประสงค์ เราตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้คนทำอะไร ก็อย่างละครเรื่องนี้ น้อง ๆ ก็ตั้งเป้าแล้วแหละว่า อาจจะต้องการให้คนได้เรียนรู้ในเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อใช้ไหมเสร็จแล้วเราก็นำเสนอ ด้วยเทคนิคต่าง ๆ ใช้ไหมก็คือเทคนิคครั้งนี้ก็คือเทคนิคของการแสดงละครนะครับ เพื่อที่จะสื่อสารนะครับ เสร็จแล้วคนก็จะสามารถรับข้อมูลข่าวสารของเราได้ว่าเราต้องการให้เรียนรู้ในเรื่องของการโฆษณาเกินจริง</p> <p>ดร.ตรี : ที่มันอาจจะแฝงซ่อนเข้ามาเนอะครับในตัวเนื้อหารายการนะครับ อันนี้เราก็ต้องวิเคราะห์ได้ เราก็ต้องเรียนรู้ ใช้ประโยชน์ แล้วก็เข้าใจว่ามันเป็นเรื่องที่เกินจริงไปนะน้ำอะไรที่จะทำให้เกิดอิทธิทธิปฏิบัติแบบนั้น ต่อสุขภาพได้เนอะครับหรือว่าในประเด็นที่เราพูดถึงเรื่องของ การ Bully ที่เราเรียนรู้กันก็ได้แนะนำเสนอออกมาด้วยภาพสะท้อนของการพูดถึง การ Bully กันด้วยการนำเสนอเนอะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คือกระบวนการในการเรียนรู้ทั้งหมดแล้วก็บอกว่าสุดท้ายเราก็ได้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยการทำละครเรื่องนี้เข้ามาเพื่อให้เกิดความเข้าใจนี่ก็เป็นการสรุปเรื่องของการทำงาน เรื่องของการรู้เท่าทันสื่อที่เราเรียนมาทั้งหมด</p> <p>ท้อพีพี :ครับพิธีกร ถ้าอย่างนั้นท้อพีพีถามเพิ่มเติมหน่อยครับพิธีกรคือในอนาคตเนอะครับพิธีกร อยากให้มีพัฒนาการของการเรียนรู้ความเป็นสื่อของการในรูปแบบไหนได้บ้างครับ</p> <p>ดร.ตรี : ก็คนพิการนี้ก็จะเหมือนกับคนทุก ๆ คนนะครับเราได้เข้าถึงสื่อแล้ว ผ่าน AD ผ่าน CC ผ่านล่ามภาษามือก็ตามเนอะครับ เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ในเรื่องของการวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจนะ แล้วก็ใช้ประโยชน์จากสื่อได้ แล้วก็มีส่วนร่วม อันนี้กระบวนการการเรียนรู้ ก็อยากจะให้ทุกคน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ม่อนสอนภาษ่มือ</p>	<p>ที่ชมรายการนะครับเข้าใจว่าเราสามารถที่จะเรียนรู้เรื่องราวที่ผ่านสื่อได้ในลักษณะการเป็นทักษะ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นแบบเป็นหลักสูตรการเรียนแบบเป็นทางการก็ได้หรือว่าจริง ๆ แล้วเราเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองก็ได้นะครับด้วยผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ ณ ปัจจุบันเพราะฉะนั้นรูปแบบของการเรียนรู้ก็มีหลาย ๆ รูปแบบก็อยากจะให้หน่วยงานต่าง ๆ นะครับไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐเองก็ตามหรือว่ากลุ่มองค์กรที่ทำงานเรื่องคนพิการนี้ก็หันมาสนใจในเรื่องของการส่งเสริมการให้คนพิการนี้ มีทักษะในการรู้เท่าทันสื่อครับ</p> <p>ม่อน :แล้วม่อนละคะ วันนี้รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน :วันนี้ะครับ ผมได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อเป็นอย่างดีเลยครับเพื่อในอนาคตนะครับ</p> <p>ผมคาดหวังว่าสื่อต่าง ๆ นี้พอเวลาผมดูปุ๊บนี้ ผมสามารถวิเคราะห์ได้เป็นอย่างดีเลยละครับ</p> <p>แฮมม :อืม ใช่แล้วคะ แล้วอย่างท็อฟฟี่ละคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ :ของท็อฟฟี่เองนะครับ ก็รู้สึกมันมีประโยชน์มากที่ทำให้เรานะครับ รู้จักเรื่องของกฎหมาย</p> <p>เราสามารถมาคุ้มครองเราแบบไหนได้บ้างครับพี่แฮมมหรือว่าถ้าวันนี้เรามีปัญหา</p> <p>เราสามารถเข้าไปร้องเรียน หรือว่าเข้าไปติดต่อหน่วยงานไหนได้บ้างครับพี่แฮมม</p> <p>แฮมม :อืม สำหรับตัวพี่เองนะคะ พี่ก็มีความรู้สึกที่แต่ก่อนนี้เราก็มีความเข้าใจในเรื่องของการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นะคะไม่ว่าจะเป็น ทวี วิฑู ออนไลน์นะคะแต่ว่าตอนนี้พี่เริ่มเข้าใจขึ้นแล้วว่าสังคมเราเองนี้จะดีขึ้นได้ไม่ใช่แค่ที่เราพูด ๆ เออ เข้าใจ เข้าใจกันนะมันต้องเข้าถึง เข้าใจ และเข้าร่วมโดยที่มีจุดประสงค์เพื่อให้เราอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุขจริง ๆ ค่ะและก็เหมือนเช่นเคยนะคะวันนี้ม่อนมีภาษามือมาให้กับคุณผู้ชมค่ะ</p> <p>ม่อน :สำหรับภาษามือวันนี้ะครับ เสนอคำว่าอีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>แฮมม :อ้าว ก็เป็นอีกคำหนึ่งง่าย ๆ นะคะ และเช่นเคยค่ะ หากคุณผู้ชมท่านใดนะคะยากที่จะเป็นเพื่อนกับเรานะคะก็สามารถเข้าไปได้ที่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - พิธีกรทั้งสามให้วีลารายการ 	<p>Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์มาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบในทุก ๆ คอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ครับ ถ้าใครอยากดูซ้ำอีกนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับ ที่ Youtube Channel</p> <p>เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แฮมม : และวันนี้ะคะ ก็ต้องขอขอบคุณพี่ตริ่มากนะคะ ที่มาให้ความรู้กับเราทั้ง 3 คน และให้แก่คุณผู้ชมนะคะ รวมไปถึงอาจารย์ตึ้นะคะ มาร่วมพูดคุย และก็มีมอบภารกิจให้กับเราในวันนี้คะขอบคุณคะ คุณผู้ชมคะ และวันนี้เวลาของรายการหมดลงแล้วนะคะสัปดาห์หน้าเรา 3 คน จะไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้นต้องติดตามชมกันนะคะสำหรับวันนี้สวัสดิ์คะ</p>
9	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
- ตอน 27 : เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการสื่อสารของคนพิการ
- เนื้อหารายการ : เนคเทค (NECTEC) กับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งเสริมการสื่อสารของคนพิการ และการเข้าถึงหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านกิจการโทรทัศน์และสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง
- ความยาว : 25 นาที
- พิธีกร : หม่อม , ม่อน
- แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย (TTRS)
มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- INS. บรรยากาศร้านกาแฟยิ้มสู้คาเฟ่ ในมุมสวยๆ ดูสงบ</p> <p>- หม่อมและม่อนเดินเข้าไปในร้านกาแฟ</p> <p>- หม่อมและม่อนใช้ภาษามือในการสั่งกาแฟกับพนักงานซึ่งเป็นคนหูหนวก</p> <p>- ขึ้นภาพนวัตกรรมใหม่ๆ / แบ่งเป็นสองจอเพื่อไม่ให้บังภาษามือ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : อิม กาแฟอร่อยนะเออ ไข่ อู๋ คุณผู้ชมนี้ เดี่ยวเรามาทักทายกันก่อนดีกว่านะคะ สวีสวีคะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ก็พบกับเรา 2 คน เป็นประจำนะคะ เราจะพาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระคะ</p> <p>ม่อน : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ อย่างมีความสุขครับ และตอนนี้นะครับ เรา 2 คนนี้ก็อยู่ที่ มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการครับ ที่นี้มีร้านกาแฟบรรยากาศดีด้วยละครับ</p> <p>หม่อม : อิม ไข่แล้วละคะ เห็นอย่างนี้แล้ว โอโฮ พี่นะไม่เคยคิดมาก่อนเลยนะว่า มูลนิธิจะมีร้านกาแฟสวย ๆ บรรยากาศดี ๆ แบบนี้ด้วยนะ</p> <p>ม่อน : อิม ถูกต้องครับพี่หม่อม เห็นการจัดวางที่สวยงามแบบนี้ละครับ ที่นี่ยังมีพนักงานที่ทำงาน เป็นคนพิการทั้งหมดเลยครับ แล้วก็เป็นแห่งเดียวด้วย</p> <p>หม่อม : เอ๊ะ ว่าแต่ว่าวันนี้ ที่ม่อนชวนพี่มา ก็คือจะมาเรียนรู้ เรื่องของอาชีพของคนพิการใช่ไหมคะ อ้อ อ้าว ไม่ใช่หรอ</p> <p>ม่อน : วันนี้ผมก็จะพาพี่หม่อม แล้วก็คุณผู้ชมนะครับ มาเรียนรู้และทำความเข้าใจ กับนวัตกรรมสำหรับคนหูหนวก ที่ศูนย์บริการถ่ายทอดการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือ TTRS นั่นเองครับ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการนั่นเอง</p> <p>หม่อม : อ้อ TTRS นี้เราพูดกันก็บ่อยนะคะ แล้วก็พี่เองนี่ เคยได้ยินผ่านหูมาเยอะเลยคะแต่ที่เราเองนี่ ยังไม่เคยเห็นว่าวิธีการทำงานของเขาเป็นอย่างไรบ้างเลยนะคะ ดีเลย เดี่ยวเราไปขออนุญาตเขา ไปดูการทำงานข้างในกันดีกว่าไหม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- แหม่มและม่อนเดินออกจากฉากไป	<p>ม่อน :อ้าว ตีครับผม เพราะว่าวันนี้ อ้อ ผมนัดอาจารย์วิริยะข้างบน เขากำลังรออยู่หรือ</p> <p>แหม่ม :ดีเลยล่ะ ถ้าอย่างนั้นเราไปกันเลยล่ะ</p>
3	- แหม่มและม่อน ยืนอยู่ในอาคาร TTRS กับเจ้าหน้าที่ TTRS	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่กับศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ค่ะสวัสดีค่ะ ซึ่งอาจารย์นะคะ เป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิสากล คนพิการแห่งนี้เองคะ ก่อนอื่นเลยนะคะ ขออนุญาตเรียกอาจารย์ว่า เรียกอาจารย์วิริยะเลยนะคะ</p> <p>อาจารย์วิริยะ : ครับ ตามสบายเลยครับ</p> <p>ม่อน :วันนี้คะครับ ดีใจมาก ๆ เลยคะครับ เพราะว่า บริการตู้ฟ้า หรือ TTRS นี่คะครับ เขานี้ใช้บ่อย ๆ ใช้บริการประจำเลยคะครับ และวันนี้คะครับ จะได้มาพูดคุยคะครับ ถึงเรื่องราวของ TTRS แต่ก่อนหน้านั้นนี่ อยากจะให้อาจารย์เล่าเรื่องของความเป็นมาในการก่อตั้งมูลนิธิก่อน</p> <p>อาจารย์วิริยะ : เรื่องความเป็นมาของมูลนิธินี้คะครับ เกิดจากคำสอนของผู้ก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอด คือท่านให้คำสอนพวกเราไว้ 3 ข้อ คือ 1 เชื่อว่าคนตาบอดทำได้ทุกอย่างหาเรื่องท้าทายท่านะครับ 2 รู้จักให้ผมเถียงท่านว่า เอ๊ะ ผมจะไปให้ได้อย่างไร ท่านบอกไปบริจาคโลหิต แล้วก็ให้อะไรอย่างอื่นได้ก็ต้องให้ 3 เมื่อช่วยเหลือตัวเองได้แล้วนี้ อย่าลืมช่วยคนอื่นต่อไป ที่ตั้งมูลนิธิขึ้นมาก็วัตถุประสงค์นี้ละครับ ก็คือจะช่วยคนพิการชั่ปอร์ตในทุกเรื่อง ที่จะทำอย่างไรให้กฎหมายที่เราต่อสู้มาแล้ว ให้มันเป็นจริง ทีนี้ถ้าจะมาเชื่อมกับ TTRS นะครับ ในขณะเดียวกันทาง สวทช. นะครับ Nectec ก็ได้ทำวิจัยเรื่องเทคโนโลยีการให้บริการล่ามภาษามือผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เหมือนในประเทศตะวันตก นะครับนะและในเอเชียก็มีประเทศเราประเทศเดียว ที่ให้บริการล่ามภาษามือผ่านบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงนะครับ เราก็เริ่มทดลองกัน เลยครับช่วงน้ำท่วมใหญ่พอตีครับ นะครับ ปี 54 น้ำท่วมใหญ่พอตีครับ จำเป็นต้องให้บริการคนหูหนวกครับ เราก็เลยรีบตั้งหน่วยบริการที่นี้เลย ครับ ที่มูลนิธิซึ่งคนหูหนวกเข้ามาใช้เยอะมากครับ เรื่องน้ำท่วมนี้ครับ พอเขารู้ว่า เขามี TTRS เขาก็เข้ามา ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นก็เลยทำให้ TTRS เป็นที่รู้จักแพร่หลายไปในกลุ่มคนหูหนวกตั้งแต่ปี 2554</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>อาจารย์วิริยะ :ในเรื่องให้บริการคนหูหนวก อันนี้เราได้งบประมาณสนับสนุน จาก กสทช. นะครับเพราะฉะนั้นจะทำเรื่องโทรทัศน์คมนาคมอย่างทั่วถึง นะครับก็คือบริการล่ามออนไลน์ให้กับคนหูหนวกนะครับ ในเรื่องทั่วไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เราก็ต้องมีผู้ให้บริการให้คนหูหนวกดูนะ ที่เราเรียกว่าผู้ TTRS นะครับ ผู้ TTRS มันก็เหมือนผู้บริการ โทรศัพท์สาธารณะนะครับ ซึ่งเรามีทั้งหมด 180 ตัวนะครับ ก็คือเอาไปไว้ตามโรงเรียนโสตต่าง ๆ แล้วก็ย่านชุมชนที่ คนหูหนวกอยู่รวมกันเยอะ ๆ หรือห้างสรรพสินค้า</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เพื่อให้คนผู้ชมนะคะได้เข้าใจแล้วก็เห็นภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้นนะ คะ เดี่ยวเรา 2 คนขออนุญาตอาจารย์วิริยะนะคะ เดินชมบริการของ TTRS ทางด้านโน้นเลยได้ไหมคะ ได้ครับ เพราะว่าเจ้าหน้าที่ให้บริการกัน อยู่แล้วครับ โอเค อย่างนั้นขอตัวนะคะวันนี้ขอขอบคุณมาก ๆ เลยนะคะ อาจารย์ ขอขอบคุณคะ</p>
4	<p>- บรรยากาศภายในศูนย์ TTRS - แหม่มและม่อนเดินเข้ามาในศูนย์ TTRS และเจอคุณปลาเย็นอยู่</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ คุณปลา : อ้าว สวัสดีค่ะเชิญทางนี้ก่อนนะคะคุณผู้ชมคะ และตอนนี้นะ คะ เราก็อยู่กับคุณปลานะคะ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของที่นี่คะ คุณปลา : ค่ะ สวัสดีค่ะ ปลานะคะ ชื่อ อัทธมาภรณ์ เทียงปรีชารักษ์ ค่ะ เป็นหัวหน้ากลุ่มบริการถ่ายทอดการสื่อสารคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อืม วันนี้ ทั้งตัวแหม่มเองนะคะ และก็มีม่อนนี่อยากจะรู้ว่าการ ทำงานของ TTRS นี้เป็นอย่างไรกันบ้างแต่ก่อนอื่นเลยนี่อยากจะรู้ว่ มีบริการอะไรบ้างคะ</p> <p>คุณปลา : ค่ะ TTRS นะคะ ก็มีบริการทั้งหมด 10 บริการนะคะ บริการแรกก็จะเป็นบริการ SMS ข้อความสั้น บริการที่ 2 ก็จะเป็น แอป พลิเคชัน TTRS Message บริการที่ 3 ก็จะเป็น แอปพลิเคชัน TTRS Live Chat บริการที่ 4 ก็จะเป็นบริการ สนทนาข้อความบน Website บริการที่ 5 ก็จะเป็นบริการ สนทนาวิดีโอบน Website บริการที่ 6 ก็ จะเป็น บริการแอปพลิเคชัน TTRS Video บริการที่ 7 ก็จะเป็นผู้ TTRS ค่ะ บริการที่ 8 ก็จะเป็นบริการ Captions ของบริการที่ 9 ก็จะเป็นบริการ ปรับปรุงเสียงพูดสำหรับบุคคลที่ ปากแห้งเพดานโหว่และก็บุคคลไร้ กล่องเสียง แล้วก็บริการที่ 10 ก็จะเป็นโทรศัพท์วีดีโอหรือวีดีโอโฟนคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ แบบเยอะมากเลยนะคะ</p> <p>ม่อน : อืม โอ้โฮ บริการเยอะมากเลยนะครับผมเองนี่ยังทดลองใช้ไม่ได้ หมดเลย แต่ว่าผมอยากจะถามว่าบริการเยอะขนาดนี้ มีเจ้าหน้าที่เยอะ มากเลยใช่ไหมครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณปลา :ใช่ค่ะ ก็คือตอนนี้คะ ของ TTRS มีล่ามทั้งหมด 39 คนคะ ที่ให้เป็นบริการถ่ายทอดการสื่อสารคะ แล้วก็ที่มีเป็นคนหูหนวกคะ อยู่ฝ่ายเจ้าหน้าที่สัมพันธ์อยู่ 4 คนคะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ บริการเยอะ เจ้าหน้าที่ก็เยอะขนาดนี้แล้วคะอยากจะรู้ว่า มีวิธีการทำงานอย่างไรคะ พาไปดูหน่อยได้ไหมคะ</p> <p>คุณปลา : ได้ค่ะ ยินดีคะ เชิญเลยคะถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเริ่มตรงไหนดี เริ่มตรงนี้ก่อนไหมคะ</p> <p>แหม่ม : ค่ะ ได้ค่ะ เชิญเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	<p>- แหม่ม ม่อน และเจ้าหน้าที่ TTRS เดินไปยังส่วนที่เป็นพื้นที่ให้บริการ</p> <p>- คุณปลาพาไปยังห้องแรกที่จะพาไปแนะนำ (ไปห้องที่เกี่ยวกับข้อความก่อน)</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณปลาคะ นี่ห้องอะไรคะ</p> <p>คุณปลา : อันนี้ก็จะป็นห้องปฏิบัติการ สำหรับระบบ Text ค่ะ ก็คือว่า ในระบบ Text ก็จะมี SMS (เช็คด้วย)TS Messages แล้วก็ live chat แล้วก็ web chat ก็คือว่าจะใช้อันนี้คะ ก็คือ เราก็จะมีโปรแกรมในการรับสายคะ พอมีข้อความเข้ามา ล่ามก็จะรับสาย แล้วก็โทรออกหาคนหูดี ผ่านทางโปรแกรมนี้ ก็จะมีหน้าจอในการให้บริการคะ แล้วก็จะมีหูฟังสำหรับล่าม</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>- ห้อง TTRS สำหรับ Video / สำหรับโทรศัพท์ทั่วไป</p>	<p>แหม่ม : โอเคคะอันนี้เข้าใจแล้วว่าห้องนี้ก็จะป็นห้องที่ทำงาน เกี่ยวกับข้อความต่าง ๆ ที่เป็น live chat แต่ที่นี้อยากจะรู้ว่า เป็น Videos Chat นี้ทำอย่างไรคะ</p> <p>คุณปลา : อ้อที่เป็น วิดีโอใช้ไหมคะ เดี๋ยวเราไปดูที่ห้องโน้นกันเลยคะ</p> <p>แหม่ม :โอเคคะ เดี๋ยวเราไปดูกันต่อเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ คุณปลาคะตอนนี้เราก็ดูไปแล้วว่า โปรแกรมในการที่จะตอบแชทให้บริการต่าง ๆ นี้ เห็นกันไปแล้วเรียบร้อย แต่ว่าแหม่มเองนี้สงสัยอย่างหนึ่งคะว่า จริง ๆ แล้วนี่คือคนหูหนวก เขาก็สามารถที่จะพิมพ์ข้อความได้อยู่แล้ว แล้วทำไมเราถึงต้องมีบริการข้อความด้วยละคะ</p> <p>คุณปลา : ค่ะ ก็คือว่าของคนหูหนวกก็คืออย่างที่ทราบก็คือว่า ไวยากรณ์ที่เป็นคำ คือภาษามือกับภาษาเขียน ไวยากรณ์มันจะต่างกันใช่ไหมคะก็คือจะมีคนหูหนวกบางคนที่จะแบบเขียนสลับไปสลับมาบ้าง แล้วก็บางทีคนหูดีอ่านบางทีจะไม่ค่อยเข้าใจกับอย่างที่สองก็คือว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มีคนหูหนวกนี้ ต้องการโทรไปหาเบอร์ที่เป็นเช่น เบอร์พวก เบอร์โทรศัพท์พื้นฐาน ซึ่งไม่สามารถจะแชทกับโทรศัพท์พื้นฐานได้ หรือโทรหาคนที่ใช้โทรศัพท์ ที่เป็นโทรศัพท์ที่ไม่ใช่สมาร์ตโฟนที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต อย่างนี้ นะคะ ที่ต้องใช้ Voice อย่างเดียว ก็ใช้บริการแชท แล้วก็ให้ล่าม เป็นเสียงแทนให้เขา</p> <p>แหม่ม : อันนี้เป็นบริการทุกอย่างจริง ๆ นะคะ โอเคค่ะ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปดูบริการต่อไปกันเลยคะ</p> <p>คุณปลา : ทางนี้เลยคะ โอเคไปห้องนี้เลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน: เอ้ พี่ปลาครับ ผมเห็นว่าหน้าจอโปรแกรมเหมือนกันเลย ทำไมอย่างนั้นล่ะครับ</p> <p>คุณปลา : ก็อันนี้คะ จะเป็นโปรแกรมที่เราใช้ในการโทรเข้าโทรออก ซึ่งอันนี้ก็เป็นของระบบที่เป็นใช้วีดีโอคอล ได้แก่ตัว TTRS แล้วก็แอปพลิเคชัน TTRS Studio แล้วก็สนทนาวิดีโอบนเว็บไซต์คะ ก็คือจะเข้ามาที่โปรแกรมนี้ นะคะ ก็คือสายเข้ามา คนหูหนวกก็จะวิดีโอคอลกับล่าม แล้วก็คนหูหนวกก็จะทำภาษามือมา ล่ามก็จะดูภาษามือเสร็จแล้วก็แปลพูดให้กับคนหูฟัง แล้วพอคนหูฟังพูดมา ล่ามก็จะฟังแล้วก็แปลภาษามือให้กับคนหูหนวก แล้วก็แปลไปแปลมาอย่างนี้นะคะจนจบ</p> <p>ม่อน : อ้อ เข้าใจแล้วครับ</p>
7	- ด้านนอกห้องให้บริการ	<p>แหม่ม : อีม จากที่เมื่อสักครูนี้นะคะ คุณปลานี้ก็ได้พาเรา 2 คน ไปดูห้องปฏิบัติงานจริงของระบบ TTRS กันไปแล้วนะคะ จะเห็นได้ว่าให้บริการครบทั้งเสียงและข้อความครบเลยคะ</p> <p>ม่อน : ถ้าอย่างตัว TTRS อย่างนี้นะครับ ถ้าอันนี้เป็นบริการสำหรับคนหูหนวก แต่ผมกำลังคิดว่า ถ้าเกิดคนหูตึงนี้ อยากจะสื่อสารกับคนหูหนวกผ่านทางตัว TTRS อย่างนี้ทำได้ไหมครับ</p> <p>คุณปลา : ถ้าเป็นตัว TTRS นะคะ คือคนหูตึงจะสื่อสารกับคนหูหนวกก็ได้คะ ถ้าคนหูตึงกับคนหูหนวก ก็เดินมาด้วยกันที่หน้าตู้ นะคะ แล้วก็เลือกบริการเป็น VRI นะคะ แล้วก็สามารถอยู่ด้วยกัน ที่ตู้จะมีไมค์กับลำโพง หรือถ้าสมมติว่าอยากให้เป็นส่วนตัว ก็คือจะมีหูฟังเป็นหูโทรศัพท์อยู่ที่ตู้ คนหูตึงก็หยิบหูโทรศัพท์มา แล้วก็ฟังล่าม และคนหูหนวกนี้ก็จะทำภาษามือ ล่ามก็ดูภาษามือเสร็จแล้วก็แปลพูด คนหูตึงก็จะฟังเสียงจากในนี้ แล้วพอคนหูตึงพูด ล่ามก็จะทำภาษามือให้กับคนหูหนวกนี้ดู</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ แล้วถ้าเกิดว่าคนหูตึง อยากจะโทรหาคนหูหนวกล่ะคะ แล้วไม่ได้อยู่ด้วยกัน อยู่กันคนละที่อย่างนี้ทำอย่างไรล่ะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณปลา : ค่ะ เราก็จะมีบริการนะคะ สำหรับให้คนหูดี โทรหาคนหูหนวกได้โดยการที่คนหูดี โทรศัพท์เข้ามาที่ศูนย์ TTRS โทรเข้ามาก็จะติดที่ล่าม พอล่ามรับสาย ปีบ ทางคนหูดี ก็จะแจ้งชื่อกับนามสกุลของคนหูหนวกให้ล่าม และล่ามนี้จะค้นหาข้อมูล และก็คอลไปหาคนหูหนวกให้ แล้วก็ทำการแปลการสนทนาให้คะ</p> <p>แหม่ม : สมมติถ้าคนหูหนวกนี้ มี TTRS Number นะคะ</p> <p>คุณปลา : ซึ่ง TTRS Number นี้ ถ้าคนหูหนวกมีแล้ว เอาเบอร์ของตัวเองนี้ให้กับคนหูดีได้เลยแล้วคนหูดีก็โทรเข้าเบอร์ TTRS Number ของคนหูหนวกเมื่อโทรเข้ามานี้ จะมาติดล่ามก่อนถ้าเป็น TTRS Number นี้ นะคะ โทรมาติดล่าม ปีบ ล่ามนี้ไม่ต้องถามชื่อนามสกุลเลย ล่ามก็จะเห็นเลยว่าเบอร์นี้เป็นเบอร์ของคนหูหนวกคนไหน มันจะโชว์ขึ้นมาเลยใช้คะ แล้วก็คอลหาคนหูหนวก แล้วก็แปลให้ได้เลย ตอนนี้ TTRS Number นี้ ก็เริ่มแจกให้คนหูหนวกบ้างแล้วคะ แต่ว่าเราไม่ได้ให้ครบทุกคนเพราะเบอร์นี้มีจำนวนจำกัดอยู่คะ</p>
8	<p>- ม่อนดาวนิโหลตแอปพลิเคชัน TTRS Video</p> <p>- แหม่มไปรอที่ร้านกาแฟ</p> <p>- คุณปลานั่งอยู่ในห้องปฏิบัติการ</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : อืม แหม่ จริง ๆ นะ ก็มีทั้ง 2 วิธีการเลยนะ แต่ว่าอธิบายอย่างนี้อาจจะเห็นภาพไม่ค่อยชัดเท่าไรใช่ไหมคะ ต้องทดลองทำกันจริง ๆ เลยคะจะได้ชัดเจนขึ้นคะ</p> <p>คุณปลา : ค่ะ ได้คะ เดี่ยวลองใช้บริการกันได้เลยคะ</p>
9	<p>- ม่อนนั่งอยู่ที่ด้านนอกห้องปฏิบัติงาน</p> <p>- แหม่มกดเปิด App แล้วโทรหา</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>พนักงานผู้หญิง : สวัสดีคะ ที่นี่ศูนย์บริการล่ามภาษามือคะ ต้องการติดต่อเรื่องอะไรคะ</p> <p>แหม่ม : ค่ะ ต้องการติดต่อ คุณนเรนทร น้อยพร ค่ะ</p> <p>พนักงานผู้หญิง : คุณนเรนทรนะคะ สักครูคะขึ้นแล้วคะ</p>
10	<p>- ตัดไปที่แหม่มกดรับสาย</p> <p>- แบ่งภาพเป็น 3 จอ ม่อนอยู่ขวา (ผู้ใช้บริการ) คุณปลาอยู่กลาง (เจ้าหน้าที่สื่อสาร) แหม่มอยู่ซ้าย(ผู้รับสาร)</p>	<p>พนักงานผู้หญิง : ค่ะ ตอนนี้นักนเรนทรรับสายแล้วนะคะพูดได้เลยคะ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับ ไม่ทราบจะคุยอะไรกับผมครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ บอกอันนี้ที่แหม่มเองนะครับต้องการที่จะให้ม่อนซื้อโกโก้ปั่นขึ้นมาให้พี่หน่อยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : ได้ครับ ๆ ถ้าเกิดว่าผมซื้อแล้ว แล้วจะไปเจอกันที่ไหนครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ เดี่ยวให้ขึ้นมาที่ชั้น 4 ได้เลยคะ</p> <p>ม่อน : อ้อครับ ได้ครับ ๆ เดี่ยวผมขึ้นไปครับ เดี่ยวซื้อเสร็จแล้วจะขึ้นไปนะครับ จะเอาไปให้ครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ ขอขอบคุณมากนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
11	- แหม่ม ม่อนและเจ้าหน้าที่อยู่ที่มุมหนึ่งของศูนย์ TTRS	<p>พนักงานผู้หญิง :คะ เรียบร้อยคะ ขอคุณที่ใช้บริการสวัสดิ์คะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ หลังจากที่ได้ทดลองใช้บริการ TTRS แล้วนี่นะคะ ต้องบอกเลยคะว่าคุณผู้ชมคะว่ามีประโยชน์จริง ๆ เพราะว่าช่วยคนหูตืี่สามารถที่จะวิดีโอคอล หรือโทรหาคนหูหนวกได้ง่ายขึ้นนะคะ เพราะอย่างทีเเองนี่นะคะ ทีปกติแล้วก็จะสามารถใช้ภาษามือได้อยู่แล้วใช้ใหม่แต่ว่าคนอื่นทั่ว ๆ ไปนี่ เขาไม่สามารถใช้ภาษามือได้ใจคะ มันก็จะติดต่อสื่อสารกันค่อนข้างยากบริการนี้นี่ช่วยทั้งคนหูหนวกและก็ช่วยทั้งคนหูดีจริง ๆ คะแต่ว่าสงสัยอีกแล้วคะ สงสัยอีกอย่างหนึ่งนะคะจะเชื่อว่าคุณผู้ชมเองก็สงสัยเช่นเดียวกันนะคะว่าบริการ TTRS นี้มีการจำกัดเวลาไหมคะว่า คนทำงานนี่ก็เป็นคนทำงานปฏิบัติจริง ๆ เลยเรียกได้ว่าใช้ AI อย่างนี้คะ มีเวลาจำกัดไหมคะ</p> <p>คุณปลา :ก็ของ TTRS นะคะ ตอนนีเราให้บริการ 24 ชั่วโมงคะ แต่ว่าคือในช่วงเวลา 7 โมงเช้า ถึง 5 ทุ่มนี่คะ เราให้บริการได้ทุกอย่างเลยคะ เรื่องทั่วไปทุกอย่างเลย แต่ช่วงเวลาที่ 5 ทุ่มถึง 7 โมงเช้า อันนี้คะเราจะให้บริการเรื่องฉุกเฉิน เรื่องสำคัญ เรื่องที่เป็นเรื่องด่วนจริง ๆ ทีจำเป็นต้องโทร ต้องคุยตอนนี้ เพราะว่าช่วงกลางคืนนี้เราจะมีล่ามสแตนด์บายอยู่แค่คนเดียว ช่วงกลางวันล่ามก็จะมีเยอะ ก็จะสามารถใช้บริการได้ทุกเรื่องคะ</p> <p>ม่อน :ม่อนถามว่าในการบริการนี้ เคยเกิดปัญหาอะไรขึ้นบ้างไหมครับ</p> <p>คุณปลา :คะ ก็คือเวลาที่สมมติว่าถ้ามีคนหูหนวกนะคะ ใช้บริการ TTRS นะคะ โทรไปหาคนหูดี คือล่ามนี้จะมีคนหูดีที่เขาไม่รู้จักคนหูหนวกนี้ เขาก็จะสงสัยว่าเรานี้เป็นใคร แล้วก็จะมีคนทีแบบว่าปฏิเสธสายก็มี ก็คือแบบว่าเราโทรไปเรากำลังจะพูดแนะนำว่า เราเป็นล่ามภาษามือให้กับคนหูหนวกนะ คนหูดีเขาก็จะแบบว่า บางคนเขาก็จะวางไปก่อนหรือบางคนก็แบบว่าไม่คุยต่อ คิดว่าเรานะจะไปขายประกันอะไรอย่างนี้คะ</p> <p>แหม่ม : อ้าว แล้วอย่างนี้ก็คือ คนหูหนวกสามารถที่จะใช้บริการ ได้ทุกคนใช่ไหมคะ</p> <p>คุณปลา :คะ ก็คือว่าถ้าคนหูหนวก จะใช้บริการของ TTRS ใช่ไหมคะ ก็คือต้องสมัครสมาชิกก่อน ใช่คะ ก็คือทุกบริการของ TTRS เลยคะ จะต้องสมัครสมาชิกก่อน ยกเว้นตู้ TTRS ที่ว่ายังไม่ต้องสมัครสมาชิก แต่ว่าตอนนี้ก็เป็นบริการ ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ นี้คะ ต้องสมัครสมาชิกก่อนถึงจะเข้ามาใช้บริการได้ แล้วกรณีทีคนหูดี ติดต่อหาคนหูหนวก ทีเราจะคอลหาคนหูหนวกนะคะ ก็คือว่า 1. คือคนหูหนวกนี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ต้องเป็นสมาชิกของ TTRS แล้วก็ต้อง Log In ระบบของเราค้างเอาไว้ อย่า Log Out ถ้า Log Out ปุ๊บนี้ ล่ามคอลไปจะติดต่อไม่ได้ ก็คือว่าต้องให้คนหูหนวกนี้ Log In แอปพลิเคชันของเราค้างเอาไว้ก่อน แล้วก็ถ้าสมมติคนหูดีโทรเข้ามานี่ล่ามถึงจะคอลหาคนหูหนวกได้ ค่ะ อันนี้เราก็จะมีอีกกรณีหนึ่ง ที่เป็นคนหูดีสามารถติดต่อคนหูหนวกได้ก็คือว่าผ่านทางเว็บไซต์ ในเว็บไซต์นี้จะเป็นกรณีที่ คนหูดีกับหูหนวกนี้อยู่ด้วยกัน แต่ว่าตรงนั้นนี่ไม่มีตัว TTRS เลย ก็คือคนหูดีสามารถใช้โทรศัพท์มือถือขอตัวเอง เข้าเว็บไซต์ www.ttrs.or.th นะคะ แล้วก็มาเลือกบริการคนหูดีติดต่อกับคนหูหนวก นี้ค่ะ ก็คือลงมาปั๊บ ก็สามารถเข้าใช้บริการ แล้วก็ให้ล่ามนี้ช่วยแปลให้กับคนหูหนวกได้เลยค่ะ</p> <p>แห่ม่ม : โอ้โฮ อันนี้เป็นประโยชน์มาก ๆ เลยนะคะ เพราะฉะนั้นแล้วนะ ทั้งคนหูดีเองแล้วก็คนหูหนวกนะคะ มาสมัครสมาชิกกันเยอะ ๆ นะคะ จะได้ใช้บริการได้ครบ ๆ ใช่มั้ย</p> <p>ม่อน : บริการ TTRS นี้ะครับ ดีมาก ๆ เลยครับ แต่ช่วยให้ทั้งคนหูหนวกหูดีนี้ สามารถสื่อสารกันได้อย่างดีเลยละครับตัวผมเองนะครับ ในฐานะที่เป็นคนหูหนวกขอเป็นตัวแทนเพื่อน ๆ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ทุ่มเทมาก ๆ เลยนะครับ</p> <p>แห่ม่ม : อืม ใช้อยู่ค่ะ เพราะว่าต้องใช้ทั้งร่างกายนะคะ แล้วก็แรงใจนะค่ะ ในความตั้งใจทำงานนี้ เพื่อบริการให้กับคนหูหนวกทั่วทั้งประเทศจริง ๆ ค่ะ และวันนี้ะคะก็ต้องขอขอบคุณนะค่ะ พี่ปลาที่พาเราเที่ยวชมบริการต่าง ๆ แล้วก็วิธีการทำงาน ของศูนย์บริการ TTRS แห่งนี้ค่ะ ขอขอบคุณมากนะคะ</p>
12	<p>- แห่ม่ม และม่อนยืนอยู่หน้าศูนย์ TTRS</p> <p>ม่อนสอนภาษามือ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : เป็นอย่างไรบ้างครับที่วันนี้ได้มาที่มูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ แล้วก็ได้มาเรียนรู้เรื่องของนวัตกรรมที่ช่วยสำหรับคนหูหนวก</p> <p>แห่ม่ม : สำหรับพี่นะค่ะ พี่ก็รู้สึกว่าการนี้ดีมากเลยคะ เพราะว่าช่วยให้คนหูหนวกนี้ได้ใช้ชีวิตได้ง่ายขึ้นนะค่ะ แล้วก็สามารถที่จะสื่อสารกับคนหูดีได้สะดวกขึ้นด้วยคะ และอีกอย่างหนึ่งนะค่ะ ที่พี่ว่าสำคัญมาก ๆ ค่ะ นวัตกรรมนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยลดช่องว่าง ระหว่างคนหูหนวกและคนหูดีคะ</p> <p>ม่อน : และในเมื่อวันนี้เรามาอยู่ที่ศูนย์ TTRS ทั้งที่ ภาษามือที่ผมจะสอนในวันนี้ก็คือคำว่าอีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แห่ม่ม : อืม ง่ายมากเลยละคะ และคุณผู้ชมละคะ คิดเห็นอย่างไรบ้างอย่าลืมส่งคอมเมนต์นะค่ะ มาให้กับพวกเราที่ Facebook Fanpage</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - พิธีกรทั้งสามไหว้ลารายการ 	<p>เพื่อนกันคนพันธุ์ D เราจะตอบในทุก ๆ คอมเมนต์โดยละเอียด ม่อน : และถ้าใครอยากจะชมย้อนหลังนะครับ เราก็ดูได้ที่ Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ เหม่ม : และวันนี้จะนะคะ เวลาของรายการก็หมดลงแล้วนะคะ พบกันใหม่ ในสัปดาห์หน้า สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ [เสียงดนตรี]</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 28 : Audio Description พิพิธบางลำพู
 เนื้อหารายการ : แนวคิดเดียวกันกับการทำ Audio Description ในสื่อโทรทัศน์ เปรียบเทียบกับกิจการอื่น ๆ เช่น การจัดงานนิทรรศการต่างๆ เพื่อคนพิการทางการเห็น
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ท้อพี
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : ผู้จัดทำ Audio Description ในมิวเซียมสยาม , ผู้ดูแลมิวเซียมสยาม

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- หม่อมและท้อพียืนอยู่ที่แห่งหนึ่ง - หม่อมและท้อพีทักทายผู้ชม	[เสียงดนตรี] พูดพร้อมกัน :สวัสดีค่ะ/ครับ หม่อม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุกคนนะคะ ท้อพี :ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระเพื่อให้ทุกคนในสังคมครับ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับและตอนนี้เราอยู่ที่พิพิธบางลำพูครับพีหม่อม หม่อม :เอ๊ะ ว่าแต่วันนี้ท้อพีพาพีมาพิพิธบางลำพูทำไมคะ ท้อพี :ครั้งที่แล้วครับพีหม่อม พีหม่อมพาท้อพีไปที่พิพิธภัณฑ์เหรียญไช้ใหม่ครับครั้งนี้ท้อพีเลยพาพีแม่มาที่พิพิธบางลำพูครับ เพราะว่าพีโก้ครับ แนะนำว่าที่นี่ครับมี AD ครับพีหม่อม หม่อม :อ้อ แสดงว่าวันนี้ท้อพีพาพีเที่ยวไช้ใหม่ ท้อพี :เอ๊ะ ก็ไม่เชิงนะครับพีแม่แต่วันนี้ครับจะเป็นพีโก้พาเราเที่ยวมากกว่า หม่อม :อ้าว เดียว พีโก้เขาอยู่พิพิธภัณฑ์เหรียญไช้ใหม่หรอคะ แล้ววันนี้พีโก้อยู่ที่นี้กับเราด้วย ท้อพี :อืม พีหม่อมสงสัยไช้ใหม่ครับถ้าอย่างนั้นวันนี้เดี๋ยวเราเข้าไปหาพีโก้ข้างในกันดีกว่า หม่อม : โอเค ถ้าอย่างนั้นไปกันคะ [เสียงดนตรี]
3	- หม่อมและท้อพีเดินทางไปที่มิวเซียมสยาม - ทั้งสองเดินทางมาถึงมิวเซียมสยาม - มิวเซียมสยามในมุมมองสวยงามตา	...ดนตรีประกอบ...

ลำดับ	ภาพ	เสียง
4	<p>- แหม่มและท้อพี ยืนอยู่ที่หน้ามิวเซียมสยาม</p> <p>- แหม่มและท้อพี ไหว้ทักทายเจ้าหน้าที่</p>	<p>แหม่ม : พีโก๊ะ สวัสดีค่ะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : อ้าว สวัสดีครับคุณแหม่ม คุณท้อพีครับ</p>
5	<p>- แหม่มและท้อพี สอบถามเจ้าหน้าที่</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>แหม่ม : อ้าว ก่อนอื่นที่จะพาเราทัวร์วันนี้จะอยากจะให้แนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยเพราะว่าคราวที่แล้วเราเจอกันคุณผู้ชมอาจจะยังไม่ทราบ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ครับผม ผม ชลทิพย์ ไชยจันทร์ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐกรมธนารักษ์ครับก็มีหน้าที่เกี่ยวกับดูแลบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ทั้งหมดของกรมธนารักษ์นะครับ</p> <p>ท้อพี : เมื่อกี้ครับพีโก๊ะ อยู่ข้างนอก พีแหม่มมีข้อสงสัยเกี่ยวกับพีโก๊ะอยู่ครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ค่ะ สงสัยอย่างแรกเลยคะว่า คราวที่แล้วเราเจอกันที่พิพิธภัณฑ์เหรียญคราวนี้เราเจอกันที่พิพิธบางลำพู รัช 2 จีอบเหรอคะพี</p> <p style="text-align: center;">[เสียงหัวเราะ]</p> <p>คุณชลทิพย์ : ก็เป็นพิพิธภัณฑ์ที่อยู่ในความดูแลของกองส่งเสริมและพัฒนาทรัพย์สินมีค่าของรัฐซึ่งก็เป็นหน้าที่ของกองผมโดยตรงที่เราจะดูแลนะครับ แล้วก็บังเอิญว่าที่นี้ นะครับที่นี้ ตั้งอยู่ในชุมชนบางลำพู ก็เลยใช้ชื่อว่าพิพิธบางลำพู</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>- เจ้าหน้าที่อธิบายบริการต่างๆให้แหม่มและท้อพีฟัง</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบบริการต่างๆ ภายในมิวเซียมสยาม</p>	<p>คุณชลทิพย์ : จริง ๆ ถ้าเราไปดูคำว่าพิพิธนะครับพิพิธนี้มีความหมายเฉพาะตัวของมันเองอยู่แล้วคือแปลว่าความแตกต่าง ความหลากหลายนะครับแล้วก็มีมันเป็นความหลากหลายของบางลำพูซึ่งเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้เราก็เลยใช้ชื่อว่าพิพิธบางลำพูนะครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : แตกต่างอย่างไรบ้าง หลากหลายอย่างไรบ้าง</p> <p>เรามีคำตอบอยู่ข้างบน</p> <p>แหม่ม : นี่พีสายท่องเที่ยว สายมิวเซียมอยู่แล้ว อยากเข้าไปดูข้างในแล้วละคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ครับ ยินดีครับ</p> <p>แหม่ม : อย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ครับ เชิญครับ ๆ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
7	<p>- เจ้าหน้าที่พาแหม่มและท้อफीเดินไปตามนิทรรศการต่างๆในมิวเซียมสยาม</p> <p>- ภาพโมเดลต่างๆที่คนตาบอดสามารถสัมผัสได้</p>	<p>คุณชลทิพย์ : ครับ ก็อาคารนี้จริง ๆ เป็นอาคารโรงเรียนสอนช่างพิมพ์ วัดสังเวชนะครั้บซึ่งเป็นโรงเรียนสอนช่างพิมพ์ แห่งแรกของประเทศไทยนะครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ : สร้างในปี พ.ศ.2475 นะครั้บก็เกือบ 90 ปีนะครั้บ ก็ถือว่าเป็นอาคารโบราณสถานด้วยนะครั้บของกรมศิลปากร ก็ขึ้นทะเบียนโบราณสถานนะครั้บพอกระทรวงศึกษาธิการหมดสัญญาเช่า นะครั้บกรมธนารักษ์ก็ได้พัฒนาอาคารนี้นะครั้บ มาเป็นพิพิธภัณฑ์นะครั้บ แล้วก็ใช้ชื่อว่าพิพิธภัณฑ์บางลำพูนะครั้บก็จะมีอยู่ 2 อาคารนะครั้บอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กที่เราเดินอยู่นี้เขาเรียกว่าอาคารทรง Bauhaus นะครั้บ</p> <p>ท้อफी :Bauhaus</p> <p>คุณชลทิพย์ :Bauhaus ก็ได้รับอิทธิพลมาจากเยอรมันหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ส่วนอีกอาคารหนึ่งนะครั้บอันนั้นเป็นอาคารไม้นะครั้บ ถือเป็นอาคารโรงพิมพ์คุรุสภานะครั้บเพราะเดิมทีนี่เป็นโรงพิมพ์คุรุสภาแห่งแรกของประเทศนะครั้บ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
8	<p>- แหม่มและท้อफी สอบถามเจ้าหน้าที่</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>คุณชลทิพย์ :อ้าว มาถึงห้องแรกของเรานะครั้บห้องนี้ให้คุณท้อफीได้สัมผัสนะครั้บที่เราจัดแสดงกัน อะไรประมาณนี้นะครั้บ</p> <p>ท้อफी : แค่นี้ก็เปียกแล้วนะครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ : อ้าว ลองดูครั้บ</p> <p>ท้อफी : อ้อ อันนี้เป็นอะไรครั้บนี้</p> <p>คุณชลทิพย์ : เป็นอิฐครั้บ อันนี้คือกำแพงไข่มุกนะ อันนี้เป็นกำแพงนะครั้บ</p> <p>ท้อफी : อ้อ เหรอครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ครับ ใช่</p> <p>ท้อफी : อันนี้คือเป็นกำแพงสมัยก่อนอย่างนี้ เหรอครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ :ใช่ครั้บ จริง ๆ ต้องบอกว่าห้องนี้นะครั้บ เราจะแสดงเป็นห้องกำแพงเมืองและป้อมรอบกำแพงเมืองกรุงรัตนโกสินทร์ทั้งหมด 14 ป้อม</p>
9	<p>- แหม่มและท้อफी สอบถามเจ้าหน้าที่</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณชลทิพย์ : เราก็มายังป้อมพระสุเมรุนะครั้บ ที่คุณท้อफीเคยได้ยินว่าป้อมพระสุเมรุ แต่ไม่เคยรู้ใช่ไหมครั้บ ว่าป้อมพระสุเมรุนี้รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร</p> <p>ท้อफी : อืม ใช่ครั้บ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณชลทิพย์ : ครับ จริง ๆ ต้องขออธิบายนิดหนึ่งว่าทำไมต้องมีป้อมบนกำแพงเมืองนะครั้บก็คือกำแพงเมืองนี้ก็จะเป็นกำแพงนะครั้บ เป็นกำแพงใหญ่ ๆ ที่คนสามารถเดินข้างบนได้อะไอย่างนี้ะครั้บเพื่ออะไร เพื่อเวลาป้องกันข้าศึกอะไรประมาณนี้ก็ดูเลยว่ามีข้าศึกไหม มีอะไรไหมอะไอย่างนี้ครั้บ เพราะฉะนั้นป้อมก็จะอยู่บนแนวกำแพง</p> <p>คุณชลทิพย์ : ป้อมพระสุเมรุก็เป็นหนึ่งใน 14 ป้อมรอบพระนคร</p> <p>แหม่ม : 1 ในแนวกำแพงของเมือง</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ ๆ ครับ ที่นี้พอเรารู้ย่างนั้นแล้วนี่เราลองมาดูว่าป้อมพระสุเมรุนี้ มีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ของจริงสูงนะครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ สูงเพราะว่าอะไรเพราะว่าต้องมองเห็นไกล ๆ นะครั้บ ป้อมนี้ต้องมองเห็นไกล เห็นข้าศึกได้จากระยะไกล</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นี่คือพวกหน้าต่างที่ส่องดูใช่ไหมครั้บ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ครั้บ นอกจากป้อมจำลองที่คุณท๊อฟฟี่สัมผัสแล้วนี้ถ้าต้องการรายละเอียดข้อมูลนะครั้บเราก็มีอักษรเบรลล์พร้อม QR Braille ด้วยนะครั้บ ฟังนี้ครั้บ ฟังนี้ ลองดู</p> <p>แหม่ม : ลองดู ๆ</p>
10	- แหม่ม ท๊อฟฟี่ และเจ้าหน้าที่ยืนอยู่มุมหนึ่งของมิวเซียมสยาม	<p>คุณชลทิพย์ : อันนี้ก็จะเป็นอักษรเบรลล์นะครั้บ ด้านล่างขวามือสุดของแผ่นก็จะเป็น QR Braille สามารถเอาโทรศัพท์สแกน ปับแล้วก็กดฟังเสียงได้เลยนะครั้บมีคำอธิบายเรียบร้อย</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณชลทิพย์ : อืม อันนี้เราสแกนแล้ว คุณท๊อฟฟี่ลองฟัง (เสียง QR Braille) ป้อมพระสุเมรุ</p> <p>คุณชลทิพย์ : อันนี้จะเป็นข้อมูลแบบนี้ะครั้บ (เสียง QR Braille) ตั้งตระหง่านเป็นจุดหมุดหมายในพื้นที่เขตบางลำพู ด้านหน้าอยู่หัวมุมทางโค้ง รอยต่อระหว่างถนนพระสุเมรุกับถนนพระอาทิตย์ด้านหลังหันออกสู่ม่าน้ำเจ้าพระยามีลักษณะเป็นอาคาร 3 ชั้น</p> <p>คุณชลทิพย์ : ก็จะมีคำอธิบายประมาณ 3 นาทีนะครั้บ สั้น ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ก็ถือว่่ากำลังดีนะครั้บ ผมว่ากำลังดี</p> <p>คุณชลทิพย์ : ใช่ครั้บ</p> <p>แหม่ม : ไม่นานเกินไป</p> <p>คุณชลทิพย์ : อืม ไม่นาน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้วก็ไม่น้อยเกินไปอะไรอย่างนี้ครับก็จะมีรายละเอียดข้อมูลอะไรเกี่ยวกับป้อมพระสุเมรุหรือว่ามีรูปแบบอย่างไรนะครับสร้างสมัยไหนอะไรอย่างนี้นะครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
11	- แหม่มและท้อพีที่สอบถามนักวิชาการสื่อ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียง QR Braille) พระพุทธรูปบางลำพูประชาชนากมีลักษณะเป็นรูปหล่อสำริด รูปคนปางนั่งขัดสมาธิอยู่บนฐาน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียง QR Braille) ข้าวต้มน้ำวุ้น มีกระจาดसानวางไว้ 3 ใบ แต่ละใบมีไม้เสียบท่อใบตองรูป 3 เหลี่ยมไม้ละ 5 ท่อ วางไว้เรียงกันอยู่เป็นวงในกระจาด</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ พี่ไก่คะ</p> <p>แหม่ม : ห้องนี่คืออะไรคะ งานหลาย ๆ อย่างนี้ไม่เคยเห็นเลยคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ห้องนี้นะครับ ก็จะเป็นแหล่งรวม ของดีของบางลำพูว่ามีอะไรบ้าง</p> <p>ท้อพี : อ้อครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ทั้งด้านศิลปะ วัฒนธรรม งานช่างอาหารการกิน การดนตรี การละครนะครับทุกอย่างนะครับ ที่เป็นของดีของบางลำพู</p> <p>แหม่ม : แต่สิ่งหนึ่งที่ระหว่างทาง ที่เราเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์นะคะ พิพิธภัณฑ์บางลำพูแห่งนี้จะมี QR Braille แล้วก็จะมียกซอร์เบรลล์อยู่ตลอดเลยนะคะ</p> <p>แหม่ม : อยากทราบว่าพี่ไก่ได้ไ้เลยแล้วก็แนวคิดในการทำ QR Code หรือ QR Braille หรือ อักษรเบรลล์อะไรอย่างนี้ในการทำ AD ต่าง ๆ นี้ นำมาจากไหนหรอคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : กรมธนารักษ์เราต้องการทำพิพิธภัณฑ์เพื่อทุกคนอย่างแท้จริงไม่ได้ทำเฉพาะคนใดคนหนึ่ง ก็เลยเป็นที่มาของอักษรเบรลล์ต่าง ๆ โมเดลที่ให้คุณท้อพีสัมผัสนะครับ</p> <p>คุณชลทิพย์ : หรือแม้แต่ว่าพวก QR Braille เหล่านี้ QR Code เราก็มีนะครับ สำหรับคนทั่วไปเราก็เป็น QR Code ภาษาไทย ภาษาอังกฤษนะครับ สำหรับคนที่มองไม่เห็นก็คือ QR Braille แล้วก็เสียงสามารถฟังได้เลยก็คือเรามีผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้วนะครับด้านนี้เดียวเราไปดู ไปพบกับทางผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : อ้อ โอเคเลยคะวันนี้ต้องขอขอบคุณพี่โก้มาก ๆ นะคะ</p> <p>คุณชลทิพย์ : ได้ครับ</p> <p>แหม่ม : พาทัวร์เต็มที่แล้ว สนุกสนานเหมือนเช่นเคยจริง ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : ไปได้ยวคราวหน้าจะมารบกวนใหม่</p>
12	<p>- แหม่มและท๊อฟฟี่เดินอยู่บนชั้นสองของพิพิธภัณฑ</p> <p>- แหม่มชะเง้อหาทีมผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพ</p> <p>- ทีมผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพเดินเข้ามาทัก</p> <p>- แหม่มและท๊อฟฟี่ สอบถาม ผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพในพิพิธภัณฑ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็คู่กับ ดร.ธีร์ นะคะ ซึ่งเป็นผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพหรือ Audio Description ที่พิพิธ บางลำพูแห่งนี้คะแต่ก่อนอื่นเลยอยากไห้แนะนำตัวก่อนคะ</p> <p>ดร.ธีร์ : สวัสดีครับ ผมชื่อ ธีร์ นะครับ ธีร์ธวัช เจนวัชรรักษ์ ครับปัจจุบันเป็นอาจารย์อยู่ที่สถาบันนานาชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงครับ</p> <p>แหม่ม : อืม จริง ๆ เมื่อสักครู่นี้ เราได้ฟังเสียงบรรยายภาพในพิพิธภัณฑนี้โอ้โฮ บอกได้เลยว่าดีมาก ใช่ไหมคะท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับ เพราะมันชัดเจนมาก เพราะเรามองไม่เห็น มันช่วยอธิบายต่าง ๆ ให้เราฟังอย่างเข้าใจเลยครับ</p> <p>ดร.ธีร์ : ต้องถามก่อนทั้ง 2 ท่านไปสัมผัสหรือไปฟังขึ้นไหนที่เป็นไฮไลต์พิเศษของที่นี่มาหรือยัง</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เพียบเลยคะจริง ๆ นะก็จะมีอันหนึ่ง ที่เป็นป้อมพระสุเมรุ ใช่ไหมเพราะว่าเราไม่สามารถที่จะจับป้อมพระสุเมรุของจริง ๆ ได้</p> <p>แหม่ม : แล้วก็ที่มาตรงนี่คือที่ตั้งของที่นี้ก็จะอยู่ใกล้กับป้อมพระสุเมรุ</p> <p>ดร.ธีร์ : จะบอกว่าการมาถึงที่นี่โดยสมบูรณ์เพราะว่าขึ้นนี่นี่ เป็นขึ้นที่ไฮไลต์ที่สุดแล้วเนื่องจากว่าพอเราพูดถึงคนตาบอดใช่ไหมครับเนื่องจากเขามองไม่เห็นนี่ ดังนั้นสิ่งที่จะมาทดแทนอุปสรรคสัมผัสการมองเห็นได้นี่คือมี 2 อย่างครับก็คือการสัมผัส แล้วก็การได้ยินเสียง</p> <p>ดร.ธีร์ : ตัวโมเดลป้อมพระสุเมรุที่นี้ครับก็จะให้ทั้ง 2 อย่างเลย ก็คือการสัมผัสด้วย แล้วก็การฟังเสียงบรรยายภาพไปด้วย</p> <p>แหม่ม : อืม ถ้าอย่างนั้นดีเลย แต่จริง ๆ แล้วเรามีคำถามมากมายเลยใช่ ไหม เพราะว่อย่างเสียงบรรยายภาพนี้คะ</p> <p>แหม่ม : เราจะหาได้น้อยมากในพิพิธภัณฑในประเทศไทยเลยคะ จุดเริ่มต้นที่คิดทำเสียงบรรยายภาพแบบนี้คะหรือแม้กระทั่งว่าจาก ประสบการณ์จากอาจารย์ธีร์เองนี่มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ธีร์ : ครับ มันเริ่มเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้วครับ ตอนนั้นอายุเท่าไรกันเกิดแล้วใช่ไหม เกิดแล้ว ประมาณ 18 ปี</p> <p>ดร.ธีร์ : คือตอนนั้นนี่ผมเรียนปริญญาโทอยู่ที่นิเทศศาสตร์ จุฬาฯ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ก็รู้สึกที่เราอยากจะใช้เสียงให้มันเป็นประโยชน์คือก่อนหน้าที่เราทำรายการวิทยุมาก่อนก็เราบังเอิญได้มีโอกาสได้เปิดภาพยนตร์เรื่องหนึ่งทิ้งไว้แล้วเราก็ง่วงนอนซะใหม่ แล้วเราก็สะสมสะสมอะไรอย่างนี้เรารู้สึกว่าเออ ก็ไม่รู้เรื่อง เนื่องจากว่าเนื้อหามันไปอยู่ที่พากย์ทั้งหมด</p> <p>ดร.ธีร์ : ก็เลยกลับไปย้อนคิดว่า เอ๊ะ ถ้าเป็นเด็ก ๆ ละครับเด็ก ๆ ที่ชอบดูการ์ตูนอย่างนี้แล้วเป็นเด็กที่ไม่สามารถมองเห็นได้ แล้วเป็นเด็กที่พิการทางการมองเห็นนี่เขาจะเข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้อย่างไร</p> <p>ดร.ธีร์ : คือในวันนั้นนี้ยังไม่มีคำว่าเสียงบรรยายภาพเกิดขึ้น</p> <p>เราก็ อ้าว โอเค ลองไปดูว่าต่างประเทศเขาใช้อะไรในการทำให้เด็กตาบอดเข้าถึงก็ไปเจอคำคำหนึ่งว่า Audio Description จากนั้นก็เลยเริ่มทดลองทำกับภาพยนตร์การ์ตูนก่อนครับแล้วก็เอาไปให้เด็กตาบอดดูปรากฏว่าเขาก็สนุกสนานกันนะเขาก็หัวเราะไปตามเรื่องราวแล้วก็ตลกของการ์ตูนเรื่องนั้น ๆ อย่างนี้เรารู้สึกว่า เออ เสียงที่เราคุยกันทุกวันนี้</p>
14	<p>- หม่อมและท็อปพี สอบถาม ผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม</p>	<p>ดร.ธีร์ : หรือเสียงที่เราร้องเพลงคนเดียวในห้องน้ำเสียงที่เราจัดรายการวิทยุต่าง ๆ นี่มันสามารถเข้าไปเติมเต็มตรงนั้นได้ มันก็เลยกลายเป็นวิทยานิพนธ์เล่มหนึ่งซึ่งพูดถึงเรื่องนี้ครับ เล่มแรกของบ้านเราแล้วก็มีการถูกหยิบไปทำนโยบายต่อเนื่องมา ของสมาคมคนตาบอดเองหรือแม้กระทั่ง กสทช. ที่มี Roadmap ในเรื่องของการทำงานเสียงบรรยายภาพในรายการโทรทัศน์นะครับก็ลูกกลมมาถึงวงการพิพิธภัณฑ</p> <p>ท็อปพี : อย่างนี้ครับอาจารย์ธีร์ ท็อปพีอยากรู้ว่าทำ AD ในพิพิธภัณฑ เองนะครับมันมีความแตกต่าง หรืออยากง่าย หรือต่างกับที่อื่นอย่างไรครับ</p> <p>ดร.ธีร์ : จะบอกว่าโดยเนื้อของหลักการของ AD นี่มันจะไม่ได้ต่างกันคือ AD จะทำหน้าที่แทนดวงตาของผู้พิการทางการมองเห็น เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำหน้าที่คือเราบรรยายว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเขานี้คืออะไรแต่ที่เราจะไม่ทำหน้าที่ตีความให้เขาจะไม่คิดแทนเขาเพราะฉะนั้นอันนี้จะบอกว่ามันยากก็ยาก มันง่ายก็ง่ายเนื่องจากหลาย ๆ ครั้งเวลาที่เราไปเจอรูปภาพหรือประติมากรรมต่าง ๆ นี่ครับเราจะบอกว่าที่นี่สวยจังแต่คำว่าสวยของเรากับสวยของคนที่ฟังเราอยู่ที่นี่ มันอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ เพราะฉะนั้นเบื้องต้นของ AD คือการที่เราต้องบรรยายอย่างเดียว โดยที่ไม่ตีความ ไม่ตัดสินนะครับอันนี้เป็นหลักการรวม ๆ ไม่ว่าจะ AD ของอะไรก็ตามทั้งรายการโทรทัศน์ ทั้งพิพิธภัณฑ เองนี่จะใช้ตรงนี้เหมือนกันแต่ข้อดีของสิ่งของที่อยู่ในพิพิธภัณฑ นะครับ คือเขาไม่ได้เคลื่อนไหว</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ดร.ธีร์ : แต่ที่นี้ความยากของมิวเซียมเองไม่ยากหรอก เรียกว่าท้าทายดีกว่าคือเราในฐานะคนทำเสียงบรรยายภาพครับเราต้องรู้ก่อนว่าชิ้นงานชิ้นนั้น ๆ นะ มันถูกสร้างขึ้นมาสื่อสารอะไร</p> <p>ดร.ธีร์ : สื่อสารอะไรในที่นี้ มันอาจจะเป็นการมั่วสื่อก็ได้นะอย่างพี่แหม่มอย่างนี้ เรียบทศาสตร์ปะมามันจะมีภาพวาดที่แสดงอารมณ์ โศกเศร้า อารมณ์ต่าง ๆ อย่างนี้ซึ่งอารมณ์เหล่านั้นนะ เรามองมันไม่เห็นด้วยตาถูกไหมครับ</p> <p>ท้อพีพี : อืม ใช่ครับ</p> <p>ดร.ธีร์ : เรามองไม่เห็นอารมณ์เหล่านั้นได้ด้วยตาแต่เรามองเห็นองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สี ฝีแปรง ลายเส้น Composition องค์ประกอบที่อยู่ในภาพหน้าที่ของเราคือเก็บ Message นั้น อารมณ์นั้นไว้ข้างในแล้วบรรยายแต่สิ่งที่ตาเห็น เพื่อให้คนตาบอดเข้าถึงอารมณ์นั้นให้ได้</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ โอเค ก็คือถ้าเป็นเรื่องของอารมณ์นี้ เราไม่ควรที่จะไปบอกเขาว่าอันนี้เศร้า</p> <p>ดร.ธีร์ : อย่างที่บอกว่าถ้าเราไปตัดสินนะ มันไม่ได้หมายความว่าเราเอาตัวเราเองไปเป็นไม้บรรทัดวัดชิ้นนั้นใช่ไหมดังนั้นหน้าที่ของเสียงบรรยายภาพคือเรารู้สึกอยู่แก่ใจว่าชิ้นนี้จะพูดอะไรแต่เราพูดสิ่งนี้ได้เราจะพูดได้แค่องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มันสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเท่านั้น</p> <p>ท้อพีพี : แล้วส่วนพวกองค์ประกอบเองละครับอาจารย์คือเราต้องอธิบายจากอะไรเป็นอะไรก่อนอย่างนี้เช่น บนไปล่าง ซ้ายไปขวาอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>ดร.ธีร์ : โดยปกตินี้ครับ ต้องทำความเข้าใจก่อนอย่างนี้ว่าในมิวเซียมของต่างประเทศเองนี่เขาก็ โอ้โฮ มีการทำเสียงบรรยายภาพกันแบบครึกครื้นมากครื้นเครงมากเลย คือทำแบบทุกชิ้นทุกอันอะไรอย่างนี้เพื่อให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงได้มากที่สุดที่นี้ผมก็เลยลองไปดูว่าสำหรับมิวเซียมนี้เอ๊ะ เขามีการบรรยายอย่างไรแน่นอนอย่างที่บอกว่ามันไม่เหมือนกับทีวีอยู่แล้วของมิวเซียมนี้ครับ เอ่อ สิ่งที่ได้กลับมาคือ มันจะมีการวางระบบของการบรรยายภาพ ซึ่งในแต่ละชิ้นงานเองนี้ ระบบก็ไม่เหมือนกันอีกมันขึ้นกับว่างานชิ้นนั้น ๆ นี้ครับ ส่วนที่เป็นส่วนสำคัญหรือส่วนที่เป็นจุดสนใจของงานชิ้นนั้นอยู่ตรงไหนมันอาจจะเป็นอย่างที่ท้อพีพีบอกไว้ว่าเอ๊ะ บนลงล่างได้ไหม ล่างขึ้นบนได้ไหม ได้หมดเลยหรือแม้กระทั่งบางชิ้นงานบนลงมา ล่างขึ้นไป แล้วมาเจอกันตรงกลางก็มี มีเคสนี้เป็นประติมากรรม เป็นงาน 3 มิติเนอะ สูงกว่าคนเยอะมากถ้าสมมติว่าเราไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ยืนตรงนั้นนะครับ จะเห็นยอดของมันได้นี่เราต้องแหงนคอจนสุด ขึ้นนี้เป็นชั้นที่ประกบกันด้วย 2 ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนจากล่างขึ้นไปนี้เป็นลักษณะคล้ายพีระมิดคือเป็น 3 เหลี่ยมขึ้นไปฐานอยู่ข้างล่างแล้วยอดแหลม ๆ อยู่ข้างบนนะครับ แต่ข้างบนในที่นี้คือตรงกลางชั้นซึ่งไอ้ชั้นข้างบนนี้ มีหน้าตาคล้าย ๆ ดินสอพลา่ยดินสอพลา่ย ๆ นะครับ ปักลงมาจากข้างบนแล้วไอ้ปลายแหลม ๆ ของดินสอข้างบนนี้ ก็ยอดแหลมของปิรามิดนี้ มาเจอกันตรงกลาง อันนี้คือระบบที่บรรยายจากล่างขึ้นบนและบนลงล่าง และมาเจอกันตรงกลาง</p> <p>อันนี้มันเลยทำให้เรารู้สึกว่าเฮ้ย มันไม่จำเป็นต้องเป็นล่างขึ้นบนทั้งหมด บนลงล่างทั้งหมดอย่างเดียวเราสามารถมาเจอกันตรงกลางก็ได้อันนี้ผมประทับใจมากที่สุดนี่เมื่อสักครู่นี้อาจารย์พูดถึง เรื่องของตัวข้อความในการบรรยายออกไป</p> <p>ท็อฟฟี่ : ครับผม ครับ</p> <p>แห่ม่ม : เพราะฉะนั้นมีคำถามที่อยากจะทราบว่าแล้วการเลือกใช้คำอย่างไรให้สละสลวย เราจำเป็นไหมที่จะต้องให้คำมั่นดูบรรยายแบบสละสลวย</p> <p>ดร.ธีร์ : เป็นนิยายมาเลยใช้ไหม</p> <p>แห่ม่ม : เป็นการเลือกคำแบบ การที่จะบรรยายให้คนตาบอดฟังนี้ เรามีหลักการอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ธีร์ : โอเค เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากสำหรับการทำเสียงบรรยายภาพนะครับโดยปกติแล้วนี่ บทบรรยายภาพนะครับจะเรียกว่าเป็น 2 ส่วนที่ขัดแย้งกันอยู่ในตัว คืออันที่ 1 มันต้องกระชับแต่อันที่ 2 มันยังต้องสละสลวยอยู่ งงไหม คือมันเป็นสิ่งที่ค้านกันอยู่ในตัวเอง</p> <p>ท็อฟฟี่ : นึกออก คำที่สละสลวยมักจะยาวมันจะยืดเยื้อ</p> <p>ดร.ธีร์ : แต่ว่าอันนี้สมมติผมมีป้อมพระสุเมรุเล็ก ๆ อยู่อย่างนี้ผมสามารถบรรยายได้ครึ่งวัน แบบเจาะทีละทีทุกอย่างคนตาบอดก็จะไม่ยีนฟังตรงนั้นถูกไหมครับเขาไปก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นใจความสำคัญคือมันต้องกระชับแต่มันต้องรู้เรื่องและในขณะเดียวกันเสียงบรรยายภาพมันเป็น A Piece of Art มันเป็นศิลปะอย่างหนึ่งมันต้องสละสลวยไปในตัวเองด้วย</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
19	- แห่ม่มหันหน้ามาสรุปกับกล้อง	<p>ท็อฟฟี่ : เมื่อกี้เราพูดถึงเรื่องว่า AD มันมีอะไรบ้างใช้ไหมครับ โอเค มันมีเสียงบรรยายภาพที่อธิบายต่าง ๆ แต่ว่าท็อฟฟี่อยากทราบว่านวัตกรรมต่างประเทศเองเดี๋ยวนี้เขาไปถึงไหนแล้วครับอาจารย์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- แหม่มและท็อฟฟีลาผู้จัดทำเสียงบรรยายภาพ</p>	<p>ดร.ธีร์ : เขาไปไกลมากแล้ว เขาไปถึงขั้น...เอาอย่างนี้ต้องบอกก่อนว่า ในเสียงบรรยายภาพนี้ครับ จะมีบริการอยู่ 2 แบบ คือแบบที่มีคนจาก พิพิธภัณฑน์นี้เป็นเจ้าหน้าที่นะครับก็นำชมการบรรยายภาพด้วย สมมติไปถึงงานชิ้นนี้เขาก็จะบรรยายภาพให้เราฟังด้วยหลักการบรรยายภาพโดยระบบที่เขาวางมาแล้ว เป็นสคริปต์ที่เขาวางมาแล้วว่ามันคืออะไร 1 2 3 4 อันนี้เป็นแบบที่ 1 แบบที่ 2 ในต่างประเทศเอง อันนี้ต้องยกตัวอย่างของประเทศกรีกครับซึ่งเขาใช้เป็นแอปพลิเคชันแล้ว เป็นแอปพลิเคชันที่คนตาบอดสามารถดาวน์โหลดได้และที่เข้าไป พิพิธภัณฑน์นะครับ ตัวแอปพลิเคชันนี้จะไปทำงานร่วมกับ Infrared ที่ติดตั้งไว้ตามชิ้นงานต่าง ๆ ดังนั้น พอเข้าไปถึงบู๊แล้วมันอยู่ใน Area หรือพื้นที่ที่ Infrared ทำงานได้นะครับแอปพลิเคชันตัวนี้จะทำงาน ก็คือจะมีการบรรยายภาพว่าวัตถุที่อยู่ตรงหน้าคืออะไรแล้วก็คนตาบอดสามารถใส่หูฟังแล้วก็เดินไปได้ด้วยตัวเองในมิวเซียมทั้งหมดเลย ในต่างประเทศเองนี้เรียกว่ามี AD เกือบทุกส่วนเลยมั้งตั้งแต่งานแพชั่น โซว์ กีฬา อย่างนี้มันไปไกลกว่ามิวเซียม กว่าทีวีแล้วครับมันไปถึงแพชั่น โซว์ด้วยซ้ำด้วยความที่ AD เป็นเสียงที่เรียกว่าพื้นฐานเลยก็ได้ ที่ทางสังคมเองนี้ควรจะให้คนตาบอดเข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ที่คนทั่วไปเข้าถึงได้ ดังนั้นมันก็เลยไม่แปลกที่ต่างประเทศจะไปมี AD ในเกือบทุกภาคส่วนแล้ว ณ ตอนนี้นะครับซึ่งผมก็หวังว่าในวันหนึ่งมันน่าจะใช้คำว่าลูกกลมก็แล้วกันเพราะว่าตอนต้นใช้คำว่าลูกกลมไปแล้ว จากทีวีมามิวเซียมแล้วมันน่าจะลูกกลมออกไปอีกได้</p> <p>แหม่ม : ในวงการอื่น ๆ แยกแขนงไปอีก</p> <p>ดร.ธีร์ : ไปถึงขนาดการทำแพชั่นโซว์สมมติอย่างนี้หรือการทำงานศิลปะที่เป็น Live Performance ต่าง ๆ การแสดงสดต่าง ๆ ซึ่งของสมาคมคนตาบอดเองนี้ครับก็มีประสบการณ์ในการทำเสียงบรรยายภาพกับละครเวทีมาแล้วนะครับผม ก็มีการทำให้กับละครเวทีมาแล้ว แล้วก็คนตาบอดนี้เข้าไปรับชมมาแล้วด้วยเหมือนกันอันนี้ผมว่ามันก็จะ เป็นสเตปที่เราค่อย ๆ ก้าวออกไปแล้วก็ในวันหนึ่งข้างหน้าน่าจะมีเสียงบรรยายภาพเหล่านี้ในทุกภาคส่วนที่คนตาบอดสามารถใช้ชีวิต แล้วก็เข้าถึงสื่อเหล่านี้ได้มากขึ้นครับ</p> <p>ท็อฟฟี : อืม ท็อฟฟีรู้สึกคล้าย ๆ อาจารย์เหมือนกัน เพราะว่าตัวท็อฟฟีเองนะเป็นคนใช้บริการเนอะแต่เรา ก็อยากให้มี AD นะครับ หรือเสียงบรรยายภาพนี้อยู่ในทุกกิจกรรมหรือทุก Activity อื่น ๆ เช่น ที่อาจารย์บอกเมื่อก่อนน่าสนใจมากคือแพชั่นโซว์ หรือตัวท็อฟฟีเองนะที่แหม่ม คือ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ตัวท้อพีที่ชอบ Live Performance ชอบไปดูงานเด่น ชอบไปดูงานที่มีน เป็นแบบการแสดงต่าง ๆ ซึ่งงานแสดงต่าง ๆ นะ มันบรรยายด้วยภาพไม่มี แต่ว่ามันก็ต้องใช้เกี่ยวกับคนบรรยาย แต่ว่าท้อพีก็มองว่าถ้าสมมติเราจะ เข้าไปเรียกว่าอะไรละ เรียกว่าเข้าไปเสพสิ่งพวกนี้เองนะ เรามองว่าเสียง บรรยายภาพจำเป็นมาก ๆ กับคนตาบอดที่อยากดูงานพวกนี้เองอย่างนี้ ครับ ใช้</p> <p>แห่ม : อืม วันนี้เราได้มองเห็นในเรื่องของการทำงานสำหรับการผลิต เสียงบรรยายภาพนะคะหรือที่เราู้จักกันว่า Audio Description ว่ามีความเป็นมาอย่างไรแล้วการทำงานในที่ที่จะต้องบรรยายภาพนี้ ของพิพิธภัณฑสถานเป็นอย่างไรบ้างจากอาจารย์ธีระนะคะรวมถึงว่าเราได้ แลกเปลี่ยนมุมมองกัน สำหรับผู้ใช้บริการจริง</p> <p>ดร.ธีร์ : ใช่ ๆ ดีมากเลยนะ คือเราได้ฟังเลยว่า คนที่ต้องใช้บริการจริง ๆ นี้เขาต้องการอะไร</p>
20	<p>- แห่ม และท้อพี ยืนอยู่มุมหนึ่งหน้า มิวเซียมสยาม</p> <p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อน กันคนพันธุ์ D</p>	<p>แห่ม : ใช่ ซึ่งจริง ๆ แล้วทั้งหมดทั้งมวลในความคิดเห็นของแห่มเอง นะคะคิดว่ากฎเกณฑ์ที่สำคัญที่สุด ในการที่เราจะผลิตอะไรต่าง ๆ ให้กับคนที่ อยู่ร่วมกันในสังคมนั้นคือความเข้าใจ เข้าใจว่าบริบทเป็นอย่างไร เข้าใจพฤติกรรม เข้าใจชีวิตของเขาแล้วเราจะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่าง แท้จริงค่ะ และเหมือนเช่นเคยนะคะคุณผู้ชมวันนี้มอนเขามีภาษามือมา ฝากคุณผู้ชมกันด้วยจะเป็นคำว่าอะไรนั้น ไปรับชมกันคะ</p> <p>มอน : สวัสดีครับคุณผู้ชม วันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันนะครับกับคำ ว่าอีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แห่ม : ไม่อยากเลยใช้ไหมคะ คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกฝนและทำตามบ่อย ๆ นะคะเราจะสามารถคุยกับคนหูหนวกได้อย่างสบาย ๆ เลยละคะ และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะจะเป็นเพื่อนกับเราก็สามารถมา กดไลก์ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D อยากให้เราเรียนรู้ เรื่องอะไรพาเราไปเที่ยวที่ไหน ก็ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท้อพี : และถ้าใครนะครับ ยังดูไม่จุใจนะครับ อยากดูซ้ำอีกนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคน พันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แห่ม : ค่ะ วันนี้นะคะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์ธีร์มาก ๆ นะคะ ที่ให้เกียรติกับรายการและให้เวลา ให้ความรู้กับเราเยอะแยะมากมาย และเราก็คาดหวังเช่นเดียวกัน ว่าความคาดหวังของเราในวันนี้จะเป็นจริง ในอนาคต วันนี้ขอบคุณมากคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ	<p>ดร.ธีร์ : ขอบคุณมาก ๆ ครับผม</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ สำหรับวันนี้คะ แหม่ม ท็อปพี และอาจารย์ธีร์ต้อง ขอลากันไปก่อนคะ สวัสดีค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
21	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 29 : Live Captioning เมื่อฉันชวนเพื่อนทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด
 เนื้อหารายการ : เรียนรู้การทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด (Live Captioning)
 เพื่อศึกษาความท้าทายของเทคโนโลยี ความพร้อมของประเทศ และการพัฒนา
 เพื่อการทำคำบรรยายแทน เสียงแบบสดในอนาคต
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ดร.ณัฐนันท์ ทัดพิทักษ์กุล และ ดร.อนันต์ลดา โชติมงคล
 ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ (A-MED)

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- บรรยากาศในเมือง - การทำงานคำบรรยายแทนเสียงแบบสด - แหม่มและม่อนยืนอยู่หน้าทางเข้าสถานที่จัดทำคำบรรยายแทนเสียงแบบสด	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุก ๆ คนนะคะ มาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ม่อนคะตอนนี้ม่อนได้มีติดตามรายการทีวี หรือว่าละคร รวมไปถึงคลิปออนไลน์ต่าง ๆ บ้างไหมคะ</p> <p>ม่อน : อ้อ ผมก็มีครับ มีรายการที่ชอบนั่นก็คือรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ ดูบ่อย ประจำ เพราะว่าอะไร เพราะว่าพิธีกรหล่อนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : แหม่ ชายเก่ง อื้อฮือ หล่อจ๊ะ เขาเป็นว่า นอกเหนือจากรายการของเราแล้วนี่มีรายการอะไรบ้างคะ ที่ม่อนดูอยู่เป็นประจำ</p> <p>แหม่ม : อ้อ จริง ๆ นะครับ</p> <p>ม่อน : ผมก็ดูรายการหลากหลายเลยครับ ยกตัวอย่างเช่นพวกละคร ซีรีส์ต่าง ๆ รายการบันเทิงนะครับ อ้าว เพราะว่าตอนนี้หลาย ๆ รายการนี้เขาก็มี CC หรือ Closed captions นี้คนหูหนวกนี้ สามารถดูแล้วก็มีความสุขเพลิดเพลินได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ใช่อ้อแล้วละค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>พิธีกร 2 คน เดินทางไปหาผู้เชี่ยวชาญ</p>	<p>ม่อนคะ เรื่องของ CC นี้ มีประโยชน์เป็นอย่างมากเลยนะคะ เพราะว่าไม่ใช่แค่คนหูหนวกนี้ดูเท่านั้นนะคะแต่ว่าคนผู้สูงอายุจะคะ รวมไปถึงคนทั่วไปก็สามารถดูร่วมกันได้นะคะแต่ตอนนี้มีเทคโนโลยีใหม่คะ นอกเหนือจาก CC ที่เรารู้จักกันไปแล้วเรียบร้อยนะคะก็มี Live captioning ด้วยคะซึ่งเป็น CC แบบบสด ๆ เลยนะคะวันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่องนี้กันละคะ</p> <p>ม่อน :อ้าว ผมนี่ดูแล้วนะครับ ในรายการข่าวนี้ก็พอเห็นบ้างแล้ว</p> <p>แฮมม :นั่นละคะม่อน วันนี้คะ เราถึงมาอยู่กันที่นี่คะ ที่ศูนย์บริการคำบรรยายแทนเสียงแห่งประเทศไทยหรือ TCC นะคะ ถ้าพร้อมแล้ว อยากรู้แล้วใช่ไหมว่าเขาทำงานกันอย่างไรอ้าว อย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>- บรรยายภาพของ ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์</p> <p>- นักวิจัยทำงานพัฒนาอุปกรณ์อำนวยความสะดวก</p> <p>พิธีกร เดินเข้ามาสวัสดิ์ ดร.ณัฐนันท์</p> <p>- พิธีกร 2 คน และ ดร.ณัฐนันท์ แลกเปลี่ยนความเห็น สลับเดินชมนวัตกรรมภายในศูนย์วิจัย</p>	<p>แฮมม : สวัสดิ์คะก่อนอื่นเลยนะคะ อยากรู้ให้อาจารย์ทั้ง 2 ท่านแนะนำตัวกับคุณผู้ชมได้เลยคะ</p> <p>คุณอนันต์ลดา :สวัสดิ์คะ อนันต์ลดา โชติมงคล นะคะหรือเรียกว่ามอสก็ได้คะเป็นนักวิจัย ศูนย์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์คะ</p> <p>ดร.ณัฐนันท์ :ครับ สวัสดิ์ครับ ดร.ณัฐนันท์ ทัดพิทักษ์กุล นะครับ หรือเรียกไปงี้ก็ได้คะครับก็เป็นนักวิจัยของ สวทช. ครับ</p> <p>แฮมม :อืม อาจารย์คะ วันนี้ทั้งแฮมมแล้วก็ม่อนคะสนใจแล้วที่ตั้งใจอย่างมากที่จะมาเรียนรู้เรื่อง Live Caption นะคะ หรือว่าคำบรรยายแทนเสียงแบบสดคะก่อนอื่นเลยน้ออยากจจะรู้ว่า เบื้องต้นเลยนี้มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ณัฐนันท์ :ครับ ก็สำหรับตัว Live Caption นะครับอันนี้มันจะเริ่มต้นมาจากพันธกิจของ สวทช. นะครับในการทำวิจัยและพัฒนา นะครับ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการนะครับซึ่งอีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องของ การเข้าถึงสื่อโทรทัศน์นะครับซึ่งประเด็นนี้เราก็มีการร่วมมือกับ กสทช. นะครับ ในการช่วยพัฒนาระบบนะครับเนื่องจากว่า สวทช. ทราบว่ากสทช. นี้ มีนโยบายนะครับ ในการทำ CC นะครับ สำหรับสถานีโทรทัศน์ซึ่งปัญหาหลักที่จะเกิดขึ้นก็คือเมื่อมีการบังคับใช้ นะครับตัวข้อจำกัดในการออกโทรทัศน์นะครับก็จะมีปรากฏขึ้นมาให้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>โทรทัศน์ต่าง ๆ นี้ต้องโดนบังคับใช้พอดีนบังคับใช้นี้ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือก็ต้องทำ ถ้าไม่ทำก็จะมีปัญหาค่ะซึ่งในช่วงตอนต้นนี้มันจะไม่มีปัญหา เพราะว่ารายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ที่รับมันจะเป็นรายการที่สามารถทำล่วงหน้าได้แต่เมื่อไรก็ตามที่ข้อจำกัดนี้มันขยายขึ้นมาให้ครอบคลุมรายการนั้นมากกว่า 70% นี้ ก็จะเกิดปัญหาว่า ไม่มีรายการที่จะไปผลิต CC นะครับซึ่งทำให้เกิดปัญหาว่าสถานีโทรทัศน์ก็ไม่สามารถทำรายการพวกนี้ได้ นะครับตรงนี้ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นทำให้ สวทช. นะครับ จะต้องเข้ามาช่วยในการดูว่า CC สถานีจะอย่างไร นะครับ อันนี้ก็จะเป็นจุดที่มาของการเริ่มต้นทำ CC สถานีของ สวทช. ครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : อาจารย์คะ อยากให้อธิบายเพิ่มเติมค่ะว่าระหว่าง CC หรือ Closed captions นี้กับ Live Captioning นี้ มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณนันต์ลดา : ค่ะ ก็ Closed captions ที่เราได้ยินหรือว่าเห็นกันอยู่ทั่วไปนั้นะคะก็คือส่วนใหญ่จะทำกับรายการที่มีการบันทึกไว้ล่วงหน้า เช่น เราอัดรายการไว้ก่อนหรือ รายการ ละคร ที่ถ่ายไว้ก่อนล่วงหน้า อาจจะเป็นเดือนหรือหลายเดือนนะคะแล้วก็ไปทำ ข้อความขึ้น แล้วก็ให้มันตรงกับเวลาที่ผู้พูดพูดใช้ใหม่คะอันนี้เป็น Closed captions รายการล่วงหน้าแต่ที่นี้ ถ้าเป็นรายการสดอย่างนี้คะหรือ Live Caption หรือ Live CC นี้ก็คืออย่างรายการที่เป็นรายการสดนะคะรายการข่าว หรือ รายการถ่ายทอดสดงานสำคัญต่าง ๆ นี้ก็คือเหตุการณ์เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นผู้บรรยายก็จะพูดขึ้นมาในขณะนั้นแล้วเราก็ต้องเอาข้อความขึ้นทันทีนะคะความต่างก็คือเวลา ความต่างที่สำคัญมาก ๆ คือเวลาที่ใช้ในการเตรียมนะคะเพราะจะมีน้อย พอคนพูด ปูบ ข้อความก็ต้องขึ้นทันที อันนี้เป็นความยากของ Live Caption</p> <p>หม่อม : อืมคะ คิดว่าตนเองนี่สนใจว่าคุณคะพูดถึงเรื่องของระบบ CC Live Captioning นี้มีขั้นตอนในการทำอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณนันต์ลดา : ค่ะ Live Captioning นะคะ ยกตัวอย่างเช่นรายการข่าวนะคะผู้ประกาศข่าวนี้นะคะพูดรายการใช้ใหม่คะแล้วเล่าข่าวในรายการข่าว Studio อย่างนี้สัญญาณเสียงอย่างนี้คะ ก็จะถูกส่งมาทันทีนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มาที่ห้องถอดความที่เราเรียนอยู่ ณ ขณะนี้นะนะคะก็จะมีระบบถอดความซึ่งทำได้หลายแบบเดี๋ยวปัจจุบันนี้เราก็จะใช้ระบบแรกที่เราพัฒนาขึ้นจะเป็นระบบที่ใช้คนช่วยกันพิมพ์นะนะคะจะมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญหลายคนได้ช่วยกันพิมพ์ข้อความ เพื่อให้มันทันต่อเวลาจากนั้นระบบก็จะรวมข้อความเข้ามาให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่องนะคะพอเขาส่งต่อไปที่สถานีโทรทัศน์เพื่อออกอากาศซึ่งผู้ชมก็สามารถเปิด Closed Captions หรือ CC นี้ รับชมได้สดพร้อมกับที่ผู้ประกาศข่าวพูดออกมาทันทีคะ ขั้นตอนก็จะเป็นประมาณนี้</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
4	<p>- พิธีกร 2 คน และ ดร.ณัฐนันท์ แลกเปลี่ยนความเห็น สลับเดินชม นวัตกรรมภายในศูนย์วิจัย</p>	<p>แห่ม : โอ้โฮ ถือว่าเป็นระบบที่น่าสนใจมากนะคะแต่คิดว่าน่าจะใช้คนทำงานเยอะพอสมควรเลยใช้ใหม่คะที่นี้อย่างหนึ่งที่ยากจะทราบก็คือกลุ่มเป้าหมายที่ใช้บริการนี่เป็นใครบ้างคะ</p> <p>ดร.ณัฐนันท์ : ครับ ก็สำหรับกลุ่มเป้าหมายนะครั้บกลุ่มแรกเลยก็คือ กลุ่มคนที่มีปัญหาทางการได้ยินนะครั้บก็กลุ่มคนหูหนวกนะครั้บกลุ่มที่ 2 นะครั้บ ก็คือกลุ่มผู้สูงอายุนะครั้บที่มีปัญหาทางการได้ยินนะครั้บซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนี้ปัจจุบันคนหูหนวกก็จะมีประมาณ 3 แสนคนผู้สูงอายุก็มีประมาณ 10 ล้านคนนะครั้บแต่อย่างไรก็ตามนะครั้บ คนหูดีก็ได้ประโยชน์จากบริการนี้เช่นกันนะครั้บอย่างเช่นเราไปกินข้าวตามโรงพยาบาลหรือห้างสรรพสินค้านะครั้บเขาก็จะเปิดจอทีวีไว้บางจอนี้ มีแต่ภาพเราไม่ได้ยินเสียงถ้ามีข่าวสารนะครั้บ เกิดขึ้นมาเราเองก็อยากได้รู้ว่าเขาพูดอะไรนะครั้บซึ่งบริการตัว Live Caption นี้ก็จะช่วยทำให้ช่องที่เปิดอยู่ในสถานที่ตรงนั้นนะครั้บให้คนที่ต้องการรู้ได้รู้ะครั้บดังนั้นนี้ ตัว Live Caption นี้ไม่ได้มีประโยชน์เฉพาะคนพิการ คนปกติอย่างเรา ๆ นะครั้บ ก็ได้ประโยชน์ด้วยเช่นกันครั้บ</p> <p>คุณนันต์ลดา : ก็นอกจากรายการโทรทัศน์แล้วนะคะก็ยังมีบริการนำบริการคำบรรยายแทนเสียงแบบสดนี้คะไปใช้ในการประชุมสัมมนาหรืองานพิธีเปิดงานสำคัญต่าง ๆ นะคะอย่างเช่นงานวันคนพิการนะครั้บวันที่ 3 ธันวาคมของทุกปีก็จะมีให้บริการคำบรรยายแทนเสียงแบบสดด้วยคะแห่ม น่าสนใจจังเลยคะเพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่มีให้บริการมาหลายประเภท หลายอย่างมากเลยนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- ภาพประกอบการใช้ คำบรรยายแทนเสียงแบบสดที่ผ่านมา	<p>แหล่่ม :ตอนนี้คนนั้นคะ อยากรู้แล้วละคะอยากเห็นแล้วว่ามีขั้นตอนมีวิธีการทำงานอย่างไรเดี่ยวให้อาจารย์ทั้ง 2 ท่านพาเราไปชมกันเลยดีกว่าคะ</p> <p>พูดพร้อมกัน : ยินดีคะ/ครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	<p>- ดร.ณัฐนันท์ พาพิธีกรทั้งสองคน เข้ามาในห้องการทำงานของระบบ A Real-Time Transcription System</p> <p>พิธีกร สวัสดิ์ ดร.อนันต์ลดา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหล่่ม :เอาละคะคุณผู้ชมคะ ตอนนี้คะเราก็คงอยู่ที่ห้องปฏิบัติการกันแล้วนะคะนี่ มีคนทำงานพิมพ์อยู่เยอะเลยนะคะตามที่เห็นเลยคะที่นี้ใช้อย่างหนึ่งเลยที่อยากจะทราบว่าการทำงานเราใช้เทคโนโลยีอะไรและต้องใช้อุปกรณ์อะไรกันบ้างคะ</p> <p>คุณอนันต์ลดา :คะ ตอนนี้เราอยู่ในห้องถอดความนะคะที่เห็นก็คือจะเป็นเจ้าหน้าที่ถอดความนะคะอันนี้เป็นเวอร์ชันแรกของระบบถอดความเสียงแบบสดที่เราพัฒนาขึ้นนี้นะคะก็คือระบบนี้จะประกอบด้วยกัน 3 ส่วนนะคะอันนี้จะเป็นส่วนที่ 2 ตรงกลางจะพูดว่าเป็นหัวใจระบบก็ได้นะคะส่วนแรกที่มีก็คือจะต้องเป็นส่วนที่ดึงสัญญาณเสียงนะคะจากสถานีโทรทัศน์หรือว่าจากไมโครโฟนผู้ประกาศข่าวนะคะหรือว่าของอาจารย์ที่สอนอย่างนี้นะคะดึงสัญญาณเสียงซึ่งเราไม่จำเป็นต้องอยู่ที่เดียวกันนะคะอันนี้เราทำงานผ่านระบบอินเทอร์เน็ตนะคะก็ดึงสัญญาณเสียงผ่านอินเทอร์เน็ตเข้ามาที่นั่นะคะเจ้าหน้าที่เขาก็จะได้ยินเสียงผ่านหูฟังคะแล้วก็เขาจะพิมพ์เสียงที่เขาได้ยินลงไปโปรแกรมนะคะแล้วก็อันนี้เราเรียกว่าใช้เป็นระบบแบ่งพิมพ์นะคะมีเจ้าหน้าที่ช่วยกันพิมพ์นะคะ เพราะว่าเวลาคนพูดโดยเฉลี่ยนี้ ประมาณ 160 คำ 180 คำต่อ 1 นาทีแต่ปกติเวลาเรารับเจ้าหน้าที่ถอดความ เจ้าหน้าที่โทรเลขนี้ส่วนใหญ่ก็พิมพ์ประมาณ 40 - 50 คำ ก็ถือว่าค่อนข้างเร็วแล้ว ฉะนั้นต้องใช้หลายคนช่วยกันนะคะอันนี้จะเป็นเทคนิคแรกที่เราพัฒนาขึ้นนะคะ</p> <p>สิ่งที่เราเห็นก็คือ จะมีเจ้าหน้าที่ช่วยกันพิมพ์อยู่ 4 ท่านด้วยกันนะคะอันนี้ก็จะเป็นส่วนที่เรียกว่าตัวถอดความจากนั้นนี้ ข้อความทั้งหมดนี้คะก็จะส่งเข้าไประบบเพื่อเรียงต่อกันในลำดับที่ถูกต้องนะคะแล้วก็ส่งไปยังปลายทางสำหรับผู้รับชมก็อาจจะจะเป็นระบบออกอากาศของสถานีโทรทัศน์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หรืออาจจะเป็นบนหน้าจอในห้องเรียนนะคะหรือจริง ๆ ก็อาจจะดูผ่านมือถือได้ แล้วก็แอปพลิเคชันสำหรับคนที่จจะดูรายการผ่านมือถือด้วย เช่น เตี่ยวันนี้ทุกอย่างก็เป็นระบบทางไกลหมดแล้วอาจจะไม่ได้ไปเข้าร่วมประชุมสัมมนาในสถานที่ที่เขาจัดเราสามารถดูงานสัมมนาพร้อมกับ Live Caption นี้คะ ในมือถือได้คะก็เป็น 3 ส่วนประกอบหลักของระบบ Live Caption ค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>ดร.อนันต์ลดา พาพิธีกรเดินชม อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายสัญญาณเสียงจากไมค์ broadcasters notebook การพิมพ์ถอดข้อความของเจ้าหน้าที่</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p>
7	<p>พิธีกร และ ดร.อนันต์ลดา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p> <p>ดร.อนันต์ลดา เล่าไปพร้อมพาชม กระบวนการของแต่ละขั้นตอน</p> <p>-ภาพ info graphic ขั้นตอนการทำงาน</p>	<p>ม่อน : อาจารย์ครับคนหูหนวกได้มีส่วนร่วมอะไรบ้างไหมครับ</p> <p>คุณณัฐนันท์ : ครับ ก็สำหรับงานนี้นะครับคนหูหนวกมีส่วนร่วมครับ อันที่ 1 เรายี่ บริการนี้ครับ เราทำเพื่อคนหูหนวกเป็นหลักครับ</p> <p>เนื่องจากว่าคนหูหนวกนี้ น่าจะต้องการการเข้าถึงนะครับ Live Caption นะครับซึ่งประเด็นเราอยากให้มีคนหูหนวกนี้มีส่วนร่วมก็คือ การประเมินนะครับ ว่าข้อความที่เราแสดงนี้ มีความเร็วหรือความช้า เหมาะสมไหมนะครับเพราะว่าอย่างกรณีที่ผู้พูดนี้พูดเร็วนะครับแล้วเราพิมพ์ข้อความออกเร็วนะครับคนหูหนวกนี้อ่านทันหรือเปล่านะครับตอนนี้เราก็มีเรื่องของการเชิญคนหูหนวกนะครับที่มีการศึกษาแบบหลากหลายนะครับเข้ามาแล้วก็จำลอง Live Caption ก็ให้คนหูหนวกนี้ ช่วยประเมินความพึงพอใจนะครับมีความเร็วหรือความช้าเหมาะสมไหมนะครับเพราะว่าจากกรณีที่ผู้พูดพูดเร็วนะครับแล้วเราพิมพ์ข้อความออกเร็ว แล้วคนหูหนวกอ่านทันหรือเปล่านะครับตอนนี้เราก็มีเรื่องของการเชิญคนหูหนวกนะครับที่มีการศึกษาแบบหลากหลายนะครับเข้ามาแล้วก็จำลอง Live Caption แล้วก็คนให้คนหูหนวกนี้ประเมินความพึงพอใจนะครับ</p> <p>จนเราได้ข้อความที่มีการปล่อยเหมาะสมกับคนหูหนวกนะครับอันนี้เป็นจุดที่คนหูหนวกนี้ช่วยในการพัฒนาระบบนี้นะครับให้มีความเหมาะสมแล้วก็พอใจนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พี่เหม้ม : อืม อย่างนี้เองค่ะฟังอะไรอย่างนี้แล้วนะคะ ก็เริ่มรู้สึกว่าจะอยากให้เห็นแล้วละค่ะว่าวิธีการทำงานแบบพิมพ์ Captions สด ๆ เลยนี้อย่างไร</p> <p>คุณอนันต์ลดา :ค่ะ เดี่ยวเราจะมาลอง จำลองการทำงานของ Live Caption กันนะคะเดี๋ยวเราจะให้เจ้าหน้าที่นี้ สัมภาษณ์ ดร.โป่ง นะคะ แล้วก็ดึงเสียงมาที่ห้องถอดความนี้แล้วก็ให้เจ้าหน้าที่ถอดถอดความสดให้ดูกันเลยนะคะว่าถ้าทำงานจริง ๆ แล้วนี่มันจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่คนพูด การที่ถอดความ แล้วก็แสดงผลบนหน้าจอการทำงานกันอย่างนี้บ้างนะคะ โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปดูกันเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
8	<ul style="list-style-type: none"> - เหม้มมาลองฝึกเรียนรู้การแบ่งพิมพ์คำบรรยายแทนเสียงกับทีมเจ้าหน้าที่ - เจ้าหน้าที่เซ็คทอลิ่ง / อาจารย์ทั้งสองคนนั่งสัมภาษณ์คุยกัน - เหม้มและเจ้าหน้าที่แบ่งกันพิมพ์คำบรรยายแทนเสียงแบบเรียลไทม์ - ม่อนอยู่อีกห้องหนึ่ง ชมการสัมภาษณ์ที่มีคำบรรยายแทนเสียงแบบสด 	<p>(ผู้ชายพูด) เข้าใจว่าวันนี้จะเสนอเข้าที่ประชุมกรรมการคือตัวคอลลาเจนเมมเบรนนะครับที่เวลาปลุกกระดูกแล้วต้องมีตัวเมมเบรนอีกตัวหนึ่งอันนี้ก็จะเริ่มครบเซตทั้งทางด้านทันตกรรมทั้งหมดนะครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	<p>การสัมภาษณ์ของอาจารย์จบลง เหม้มและอาจารย์เดินเข้ามาหาม่อนที่อยู่อีกห้องหนึ่ง</p> <p>เหม้มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับม่อน</p>	<p>ม่อน :ม่อนเขาถามว่าอย่างไรในเรื่องของตัว Live Captioning นี้ นอกเหนือจากเรื่องของการประชุมสัมมนาข่าวสารต่าง ๆ แล้วนี่อยากรู้ว่าได้มีการต่อยอดพัฒนาไปใช้งานในด้านอื่น ๆ อีกไหมคะ</p> <p>คุณอนันต์ลดา :ค่ะ ก็มีเรื่องของทางด้านการศึกษานะคะก็จะมีเอาไปใช้ในชั้นเรียนร่วมในระดับมหาวิทยาลัยนะคะในระดับมหาวิทยาลัยนี้ มีการแยกเรียนเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ และอาจารย์ที่สามารถทำภาษามือได้นี้ก็มีอยู่ค่อนข้างจำกัดก็เลยมีการนำระบบนี้ไปใช้ในห้องเรียนร่วมนะค่ะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครนะค่ะเป็นสาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์นะค่ะก็ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการได้ยินนี้สามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติได้นะค่ะโดยที่มีตัวข้อความที่เป็นบริการคำบรรยายแทนเสียงแบบสดหรือ Live Caption นี้ค่ะขึ้นอยู่บนหน้าจอ ในชั้นเรียนนะค่ะให้นักเรียนสามารถดูได้สด ๆ พร้อมกันขณะที่อาจารย์สอนเลยหรือว่าสามารถดูบนเครื่องมือถือหรือ Tablet ส่วนตัวได้นะค่ะแล้วก็สามารถ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ภายหลังจากที่เรียนจบแล้วนี่ก็สามารถไปดูคลิปวิดีโอที่มีข้อความนี้เพื่อทบทวนบทเรียนได้ด้วยค่ะ</p>
10	<p>ภาพบรรยากาศการทำงาน ตรวจสอบโปรแกรมต่างๆ ของเจ้าหน้าที่</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p>
11	<p>พิธีกรทั้ง 2 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ดร.อนันต์ลดา และดร.ณัฐนันท์</p> <p>อาจารย์ทดลองใช้ระบบ พาที ให้พิธีกรได้เรียนรู้</p>	<p>แฮมม : อืม อาจารย์คะ เมื่อสักครู่เราได้พูดคุยกันถึงเรื่องของการพัฒนาในเรื่องของ AI เลยอยากทราบว่าแนวโน้มในอนาคตน่าจะจะมีการพัฒนาต่อยอดไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ณัฐนันท์ : ครับ ก็สำหรับการใช้งาน AI นะครับในเบื้องต้นนะครับ ต้องย้อนกลับไปเมื่อ 6 ปีที่แล้วนะครับที่เราเริ่มพัฒนาในระบบนี้ ในเวอร์ชัน 1 นะครับตัว AI ที่ใช้ในการแปลงเสียงเป็นข้อความนี้ ประสิทธิภาพยังไม่ค่อยดีนะครับแต่ว่า ณ ปัจจุบันนี้ ประสิทธิภาพของ AI ตัวนี้มันดีขึ้นมามากขึ้นแล้วนะครับแต่ก็ยังไม่มากเพียงพอ นะครับ อย่างเช่น เสียงสัมภาษณ์นอกสถานที่นะครับถ้าเอาเข้า AI นี้ คุณภาพของคำที่ออกมา มันจะแค่ใกล้เคียงนะครับ แต่ไม่ถูกต้องซึ่งจะทำให้คนอื่นนี้จะเข้าใจผิดได้ นะครับซึ่งวิธีการแก้ปัญหาในการใช้ AI นะครับร่วมกับระบบที่เรา มีนี้ เราก็เลยพัฒนาระบบที่เรียกว่า Revoice นะครับ โดยลักษณะ Revoice นี้ คือการใช้ AI ตัวนี้มาเป็นตัวหลัก นะครับ แต่เราไม่ใช่เสียง นะครับ จากห้องส่งที่ออกอากาศนี้เป็นเสียงที่ส่งเข้า AI แต่เราใช้เสียงของผู้พูด นะครับ ที่อยู่ที่ศูนย์ตรงนี้ พูดตามเสียงที่ได้ยิน นะครับก็จะทำให้เสียงนี้ มีคุณภาพ นะครับแล้วก็ทำให้ประสิทธิภาพของข้อความสูงขึ้น นะครับอันนี้ก็จะเป็นการแก้ปัญหาการที่คนกับ AI นี้ทำงานด้วยกันได้และมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นอันนี้ก็จะ เป็นในเวอร์ชัน 2 ของเรานะครับ</p> <p>แฮมม : โอ้โฮ จริง ๆ นะคะ</p> <p>คุณอนันต์ลดา : วันนี้เราได้เห็นในเรื่องของนวัตกรรม ในเรื่องของการถอดความ นะคะ เพราะว่าแต่ก่อนเราไม่เคยคิดเลยว่า การทำ CC นี้ จะต้องจำเป็นไหมที่มันจะต้องมีนวัตกรรมต่าง ๆ แต่วันนี้เราได้เห็นถึงความสำคัญแล้วก็แนวโน้มในการพัฒนาเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้คนหูหนวก นะคะได้สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้เหมือนกับคนทั่วไปจริง ๆ ค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เหม่ม :และวันนี้นะคะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์ทั้ง 2 ท่านมาก ๆ เลย นะคะที่พาเราชมนวัตกรรม วิธีการทำงานต่าง ๆ นะคะได้ความรู้มากมาย เลยทีเดียวคะขอบคุณมากคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
12	<p>พิธีกร 2 คน สรุปลับกล้อง ปิดรายการ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อน กันคนพันธุ์D</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p>	<p>เหม่ม :อ้าว เป็นอย่างไรบ้างคะม่อนวันนี้ที่ ๆ พามาเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของ Live Captioning</p> <p>ม่อน :โอ้โฮ ผมนี้ชอบมากเลยครับเป็นนวัตกรรมที่ดีมาก ๆ เลยละครับ ตัวผมเองนะครับ กับเพื่อนคนนู่นคนนี้เวลาที่ดูข่าวสารหรือว่ารายการต่าง ๆ นี่ก็สามารถดู Captions แบบสดได้มีประโยชน์มาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนร่วมระหว่างคนหูดีกับคนหูหนวกในห้องเรียนนี้สามารถดู Captions ได้พร้อมกัน ดู ปู๊ป ก็เข้าใจเท่ากันเลยครับ เยี่ยมจริง ๆ ครับ</p> <p>เหม่ม :โอ้โฮ อันนี้พี่คิดเหมือนกับม่อนเลยคะเห็นด้วยนะคะเพราะว่า อย่าง CC Live Captioning นี้ เราก็คิดว่ามีความจำเป็นหรือเปล่านั้นแต่พอดูไปปุ๊ป เฮ้ย มีประโยชน์มากเลยคะและในอนาคตนะคะ พี่ก็คาดหวังที่จะเห็นการพัฒนาขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ เลยละคะ และวันนี้ มีภาษามืออะไรมาสอนคุณผู้ชมกันคะ</p> <p>ม่อน :ก็เหมือนเช่นเคยเลยละครับคุณผู้ชมวันนี้มีภาษามือมาสอนกันนะคะนั่นก็คือคำว่าคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>เหม่ม :โอเคคะ ง่ายมากเลยใช้ไหมคะคุณผู้ชมท่านใดนะคะ ที่อยากจะแนะนำหรือติชมรายการของเราะคะก็สามารถเข้ามากดไลก์ได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ เลยนะคะเราจะตอบกลับในทุกคอมเมนต์เลยละคะ</p> <p>ม่อน :สำหรับใครนะครับ ที่อยากจะรับชมรายการย้อนหลังนะครับ ก็สามารถดูได้ที่ Youtube Channelเพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>เหม่ม :สำหรับวันนี้เวลาของรายการหมดลงแล้วนะคะเหม่มและม่อน ต้องขอตัวลากันไปก่อนแล้วพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า สวัสดีคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 30 : คุ่มครองสิทธิคนพิการ..แบบไม่คุ้มทุน
 เนื้อหารายการ : สิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากกิจการโทรทัศน์ เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครอง ซึ่งนอกเหนือจากมิติด้านการคุ้มครอง
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : Thai Deaf TV , เจ้าหน้าที่ กสทช.

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- บรรยายภาคกองถ่ายรายการ Thai Deaf TV	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระ</p> <p>ม่อน : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : วันนี้เรา 2 คน อยู่ที่สถานีโทรทัศน์ Thai Deaf TV ค่ะ ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์นะคะที่ผลิตรายการต่าง ๆ เพื่อคนหูหนวกมานานกว่า 10 ปีแล้วละค่ะ</p> <p>ม่อน : ใช่เลยครับ และวันนี้จะครับเรา 2 คน จะพาคุณผู้ชมมาร่วมพูดคุยกับผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV นะครับว่าทำไมสถานีโทรทัศน์เพื่อคนหูหนวกช่องเล็ก ๆ ช่องหนึ่งถึงสามารถสร้างสรรค์รายการมาอย่างยาวนานครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ค่ะ พี่เองนะคะก็คิดว่าคุณผู้ชมนี้ คงจะสงสัยเหมือนกับเรา 2 คนถ้าอย่างนั้นนะคะเดี๋ยวเราไปพบกับเขากันเลยดีกว่าค่ะ ไปค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	- Pack Shot มุมต่างๆของ ตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการ พร้อมขึ้นชื่อและตำแหน่ง	...ดนตรีประกอบ...
4	- ตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการเดินเข้ามา - พิธีกรเดินเข้าไปหาตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการ พร้อมกับไหว้ทักทาย	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่กับผู้ช่วยศาสตราจารย์ติวนารด หงษ์ประยูรนะคะรองคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และเป็นผู้ก่อตั้ง Thai Deaf TV ค่ะ</p> <p>แหม่ม : ม่อนนี่ปลื้มมากเลยนะคะวันนี้</p> <p>ม่อน : เขาบอกเขาดีใจมากเลยคะ ที่วันนี้ได้มีโอกาสพบกับอาจารย์เอณะคะเพราะว่าผมนี่ เป็นแฟนตัวยงของ Thai Deaf TV ครับดูทุกรายการเลยครับโดยเฉพาะรายการของคนหูหนวกนี้มีประโยชน์มาก ๆ นะครับที่สำคัญตอนนี้ รายการนี้เลยครับ คนหูหนวกรู้สู้โควิด</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- ตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการพาพิธีกรเดินออกไป	แหม่ม :อ้าว ใช้เลย เพราะว่านี่ดูประจำนะคะ เป็นแฟนตัวยงเลยคะคนนี้อ. อ.ศิวนารถ :โห้โฮ ชอบคุณนะครับ
5	- บรรยายภาพภายในกองถ่ายทำรายการของทีมผู้ผลิตรายการ	...ดนตรีประกอบ...
8	- แหม่ม และม่อน สอบถาม ตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการ - ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม โดยไม่ทับภาษามือ	<p>แหม่ม :เอาละ วันนี้เราก็มีโอกาสมາได้พูดคุยเพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่นะคะ คือแหม่มนี่กับอาจารย์เอ คือทำงานด้วยกันแบบมาอย่างยาวนานนะคะ แต่ว่าไม่เคยได้พูดคุยกันถึงเรื่องของจุดเริ่มต้นของ Thai Deaf TV เลยว่าเอ๊ะ มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้าง ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้ว เล่าให้คุณผู้ชมฟังหน่อยคะ</p> <p>อ.ศิวนารถ :ครับก็ Thai Deaf TV จริง ๆ มันเป็นชื่อโครงการเล่น ๆ เนะ ที่เราตั้งขึ้นมาในธุรกิจบัณฑิตยนี้ครับเป็นส่วนหนึ่งของคณะนิเทศศาสตร์ ธุรกิจบัณฑิตยเรานะครับตั้งขึ้นมาเมื่อ 11 ปีที่แล้วครับ ตั้งแต่ปี 2553 นะครับถามว่าที่มาที่ไปมันเกิดขึ้นอย่างไรก็เกิดจากจริง ๆ ต้องเล่าว่าด้วยความบังเอิญนะครับ ผมนี่ไปเรียนภาษามือ</p> <p>อ.ศิวนารถ :ซึ่งปกติคนที่ไปเรียนภาษามือนะครับคนส่วนใหญ่ก็จะ มันเหมือนพี่แหม่มนะคือมีคนในครอบครัวหรือว่า มีใครที่หูหนวกเนะ แล้วก็อยากไปเรียนภาษามือแต่ไม่มีเลย และอยู่ดี ๆ วันดีก็เหมือนฟ้าลิขิต</p> <p>อ.ศิวนารถ :อยู่ดี ๆ ก็ไปเรียนภาษามือ แล้วพอไปเรียน ปู๊ ก็รู้สึกได้ว่าพอได้ไปเจอสังคมคนหูหนวกได้ไปคุยกับพี่ล่อมะไรอย่างนี้ครับแล้วก็พบว่ามีปัญหาหนึ่งของคนหูหนวกคือเรื่องของการทำสื่อ ที่คนหูหนวกจะดูได้อย่างนี้ครับคือตอนนั้นก็เลยกลับมา นั่งนึกว่าอ้าว ปัญหาของเขาคือว่าตอนสมัยก่อนนะครับ เมื่อ 11 ปีที่แล้วนี่ภาพออกใหม่คือจอทีวีก็จะมีจอภาพ จอล่ามเล็ก ๆ ที่อยู่ตรงมุมนี้แล้วก็มี 1 - 2 ช่องอะไรอย่างนี้ครับก็คุยแล้วแบบ เอ๊ะ คนหูหนวกเขาอยากได้จอล่ามภาษามือแบบที่มันเต็มจอ ใหญ่ ๆ คนของเราเป็นพิธีกรเองผมก็เลยมานั่งนึกว่าแบบ เอ๊ะ ทำไมประเทศไทยถึงไม่มีละทำไมต่างประเทศมี ทำไมเราไม่มีก็ค้นคว้าหาข้อมูลครับ แล้วสุดท้ายก็คิดว่า เออ เราลองทำดีกว่าเพราะว่าประเทศไทยมันอาจจะไม่มีความพร้อมเนะคณะเรา หรือธุรกิจบัณฑิตยเองตัวมหาวิทยาลัยเองนี่ก็สนับสนุนเรื่องนี้นะครับก็เลยยอมให้ผมทดลองทำโครงการนี้ขึ้นมา</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน :อาจารย์เอครับ ม่อนมีคำถามว่าตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา Thai Deaf TV นี้ ผลิตรายการอะไรบ้างครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.ศิวารถ :จริง ๆ มีเยอะมากนะครับตั้งแต่ยุคที่เป็น Channel Youtube เนอะจนมาถึงยุค TVเอาอย่างนี้ม่อนเป็นแฟนคลับรู้จักสัก รายการไหมครับ ลองเล่าให้ฟังหน่อย</p> <p>ม่อน :อ้อ มี ๆ ครับ ผมนี่ก้ออก ผมนี่ก้ออกแล้วใจเท่ากัน แล้วก็รายการ พลเมืองดีแน่นอนพี่เอง พี่เป็นพิธีกรเองคู่กับพี่ต้นไซ้ครับ ก็คือยุค Channel Youtube มันเยอะมากเนอะขออนุญาตข้ามไปตอนเป็นยุคทีวี นี่ก็จะเริ่มตั้งแต่รายการ Deaf Channel เนอะซึ่งก็มีพี่แหม่มนี่ละครับ เข้ามาร่วมเป็นพิธีกรคู่กับพี่ต้นนะครับแล้วก็ มี รายการพลเมือง D นะครับ ที่พาไปรู้จักสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ นานาซึ่งอันนี้ก็ได้ทุนได้การสนับสนุนจาก สำนักงาน กสทช.แล้วก็ที่พูดมา 2 รายการนี้ ไม่ใช่ว่าน้อยนะ Season เยอะ</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ ยาว</p> <p>อ.ศิวารถ :ยาวมาก มีหลายปี 3 - 4 ปีนี้ นะครับ ต่อเนื่อง แล้วก็มีการใจเท่ากันครับก็เป็นอีกรายการหนึ่ง พี่ต้นก็จะพาไปเจอคน อะไรนะ ดารา นะ นะครับ พาไปทำกิจกรรมต่าง ๆ หลาย ๆ Season ครับ แล้วก็มีส่วนที่เป็น Live นะครับก็คือเป็นคนพูดรู้สู้โควิดนะครับ อันนี้ก็จะมาได้ทุนจาก สสส. เหมือนกันก็จะทำเป็นเรื่องโควิดนะครับ ก็จะเป็นรายการ Live สดซึ่งพิธีกรก็ไม่ใช่ใครครับ ก็พี่แหม่มอีกแล้ว เหมือนกันครับ</p> <p>แหม่ม :ใช่ค่ะ เห็นกันบ่อย จริง ๆ แล้วทำงานร่วมกันมาแบบ ค่อนข้างนานอะไรอย่างนี้ค่ะอย่างที่บอกว่า Facebook Live ก็จะมี ความยากอีกระดับหนึ่งแต่ก่อนก็คือเราถ่ายรายการบู๊ไปแล้วก็จะมี การตัดต่อกัน ให้มันดูสวยงามแต่ว่า Facebook Live นี่มันสด ทุกอย่างสด ผิดก็ผิดจริงสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดีก็จกจก ๆ เป็นประจำนะ ค่ะใช่ไหมคะ นี่เป็น FC นี่ดูอยู่ ดูประจำเลย</p> <p>อ.ศิวารถ :ก็ต้องเล่าว่าจริง ๆ แล้วนะครับที่วิคนพูดทูนทูนประเทศไทย อันนี้ มันเริ่มจาก 0 เลยนะวันที่มาทำวันแรกนี่ คือไม่มีใครเคยทำอันนี้มาก่อนเราก็เริ่มตั้งแต่ว่าทำวิจัยนะครับ ว่าจะทำอย่างไรในเรื่องของ Production เนอะจะใช้ฉากแบบไหน จะ Movement กล้องอย่างไร อะไรอย่างนี้ครับพิธีกรควรจะเป็นอย่างไร อะไรอีกหลาย ๆ อย่างมากมายที่เราจะต้องศึกษานะครับแล้วเราก็ถ้าเราจะวิจัยนี้เราก็ต้องมีการเรียนรู้ระหว่างทางอย่างพี่แหม่มเองเข้ามา ก็มาแชร์ประสบการณ์การถ่ายกันไป แลกกันไปอะไรอย่างนี้ครับ คือเรารู้กันดีเพราะฉะนั้นก็คือตลอด 11 ปี นี่มันไม่ได้ดีตั้งแต่แรกเนอะเราก็พัฒนามาเรื่อย ๆ นะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แต่เราก็ปรับปรุงจาก Feedback ต่าง ๆ มาเรื่อย ๆ ครับแล้วก็นอกจากนี้ ในส่วนหนึ่งนี้ เราก็จะมีการอบรมด้วยคือมันมีปัญหาหนึ่งคือว่าคนหูหนวกที่จะมาเป็นพิธีกรหรือมาเป็นทีมงานนี่มันน้อยนะเราก็อบรมทั้งเบื้องหน้าและกึ่งเบื้องหลังนะครับกว่าเราจะได้พิธีกรอย่างพี่ปันมาจุดีในวงการนี้เราก็ใช้เวลาานมากนะครับหรือว่าเราก็มีพิธีกรหน้าใหม่ ๆ อีกหลายคนนะรวมถึงเบื้องหลังด้วย จริง ๆ โครงการของเราหลาย ๆ โครงการนี่ก็อยากให้คนหูหนวกนี้ถ่ายทำเองได้เป็นทีมงานเบื้องหลังได้ จะได้สามารถที่จะถ่ายทอดเรื่องราวตัวเองให้สังคมเข้าใจได้ในอนาคตครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	- แหม่ม สรุปลับกับกล้อง	<p>ม่อน : ผมนี่แบบชื่นชมจริง ๆ ครับชอบมาก เป็น FC สุด ๆ ตอนนี้นี่ ผมนี่เป็น FC นะครับแล้วก็ตื่นเต้นมากเลยอยากจะให้อาจารย์พาไปดูสตูดิโอหน่อยได้ไหมครับวันนี้ ในฐานะที่เป็นแฟนตัวยง</p> <p>อ.ศิวินารถ : ได้เลยครับ ว่าง ๆ มาเป็นพิธีกรให้ด้วยนะครับรู้สึกสั้นคลอนมาก รู้สึกไม่ปลอดภัย</p> <p>แหม่ม : โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปดูสตูดิโอกันดีกว่าคะคุณผู้ชม</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
10	- แหม่ม ม่อน และตัวแทนทีมผู้ผลิตนั่งอยู่ที่มุมหนึ่งของกองถ่ายทำรายการ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อ้าว เป็นอย่างไรบ้างคะม่อนรู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ ผมมาเห็นกับตาตัวเองแล้วรู้สึกว้าวมากเลยครับเห็นอุปกรณ์การถ่ายทำ สตูดิโอครบครัน แหม่ อยากที่จะไปเป็นพิธีกรอยากที่จะไปนั่งบนฉากแล้วครับ</p> <p>อ.ศิวินารถ : ใจเย็น ๆ ครับที่นี่นะครับ เป็นสตูดิโอ เป็นจุดกำเนิดของ Thai Deaf TV เลยนะ คือรายการแรก คลิปแรกที่เรานำเสนอมาคนหูหนวกคืออาจารย์เจนี่ นั่งอ่านข่าวตรงนี้เลยครับ</p> <p>อ.ศิวินารถ : นี่เป็นจุดกำเนิดของเราครับแล้วก็ยึดตรงนี้มาตลอด 10 กว่าปีนะครับแล้วก็มีส่วนหนึ่งนี้ มีออฟฟิศ นั่งทำงานอยู่ข้างหลังตรงนี้ด้วยนะครับซึ่งเอาจริง ๆ ตรงนี้ก็เป็สตูดิโอที่นักศึกษาใช้เรียนแล้วเราก็เอามาปรับนะครับ อย่างเช่นเดิมนี่ ฉากอาจจะलयพร้อยกว่านี้แต่พอมายถ่ายรายการหูหนวก อาจจะต้องมีบางมุมที่ใช้ถ่ายรายการคนหูหนวกได้ซึ่งในสตูดิโอนี้ มันก็มีห้องคอนโทรล มีระบบนี่คืออย่างที่เล่าก็คือเรามีการอบรมคนหูหนวกด้วยก็ให้หูหนวกมาเป็นกล้อง มาเป็นสวิตเซอร์ให้รู้การทำงานเบื้องหลังอยู่ในนี้ด้วยครับ</p> <p>ม่อน : อืม แล้ววันนี้ว่างกันหมดเลยเหรอครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม :ไม่มีรายการ มีถ่ายทำใหม่คะนี่</p> <p>อ.ศิวনারถ :แหม นื่องม่อนกับพี่แหม่มมาทั้งทีก็ต้องมีรับแต่เผอิญว่าวันนี้มันเป็นคลิปที่พิธีกรคนเดียวเราก็เลยใช้อีกสตูดิโอหนึ่ง ใช้คนไม่เยอะมากเดี่ยวพาไปดู</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
11	- Pack Shot มุมคู่มือของเจ้าหน้าที่ กสทช. พร้อมขึ้นชื่อและตำแหน่ง	...ดนตรีประกอบ...
12	<p>- แหม่ม ม่อน และตัวแทนทีมผู้ผลิตยื่นขึ้น</p> <p>- เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน กสทช. กับตัวแทนทีมผู้ผลิต ทักทายกัน</p>	<p>อ.ศิวনারถ :พาพี่แหม่มกับนื่องม่อนมาอีกสตูดิโอหนึ่งนะครับซึ่งวันนี้ที่ต้นพิธีกรคนดังของเรานี้ก็มาถ่ายพอดีนะครับพอดีนี่เป็นคลิปภาษามือเพื่อจะทำเหมือนทำวิจัยนะครับสอบถามการรับชม อย่างที่แจ้งไปนะครับเรามีการปรับปรุงพัฒนาตลอดเพราะฉะนั้นไม่ใช่แค่ทำรายการเนอะสุดท้ายนี้ต้องมีการสอบถามความคิดเห็นของคนดูด้วยนะครับ</p> <p>แหม่ม :ถ้าอย่างนั้นนี้ เดี่ยวเราขอดู แอบดูการทำงานนะคะ</p> <p>นี่มีทั้งพีดันและล่ามหนูเลยนะคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อีม ไปดูการทำงานนิดหนึ่ง - ครับ ไปดูครับ <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	- แหม่ม ม่อน ตัวแทนทีมผู้ผลิตรายการและเจ้าหน้าที่ กสทช. ปรากฏตัวอยู่ที่มุมหนึ่งในกองถ่ายรายการ	<p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะม่อน หลังจากทีอาจารย์เอพาทัวร์การทำงานในสตูดิโอไปแล้วนี่รู้สึกอย่างไรบ้าง</p> <p>ม่อน :โอโฮ ผมดูแล้วนี่ก็รู้สึกชอบมากเลยนะครับได้เห็นเครื่องไม้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ อลังการมากเลยแล้วก็พีดันเข้ามาทำล่าม ทำภาษามือเพราะว่าคนนี่เขาเป็น FC พีดันผมประทับใจและปลื้มมากครับพีดันนี่</p> <p>แหม่ม :และอีกเรื่องหนึ่งคะ ที่อยากจะถามอาจารย์เอมาตั้งนานแล้วการทำรายการให้กับคนหูหนวกนี่ซึ่งเป็นกลุ่มที่แบบเฉพาะมาก ๆ เลยคือเรื่องของต้นทุน ถ้าไร อะไรอย่างนี้เท่าที่เราดูนี่ มันอาจจะไม่ได้แบบมีอะไรมากแล้วทำไมยังคงทำต่อเนื่องมาหลายปีละคะ</p> <p>อ.ศิวনারถ :อย่างนี้ครับ อธิบายเพิ่มนิดหนึ่งก็คือว่าวันนี้ที่ม่อนเห็นนี่วันนี้เป็นอย่างย่อเนอะเพราะว่าด้วยสถานการณ์โควิดปกติที่ทีมงานเราคนเยอะกว่านี้นะครับแต่วันนี้คนน้อยเนอะ จริง ๆ เราใช้คนเยอะ ใช้ทุนเยอะนะครับอย่างสตูดิโอเองนะครับ ถ้าปกติคนนอกมาเข้าวันนี้หนึ่งนี่หลายหมื่นบาทนะครับเพราะฉะนั้นทุกวันนี้เนอะครับต้นทุนที่เราทำรายการค่อนข้างสูงนะครับแล้วรวมถึงการไปถ่ายทำต่างจังหวัดหรืออะไรอย่างนี้ที่พี่แหม่มไปมานี่ก็เยอะตลอดนะครับธุรกิจเองหรือว่าเราเอง ทุกคนก็ทำ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ด้วยเพราะว่าอยากจะทำอยากจะทำพัฒนาสิ่งนี้ให้มันเกิดขึ้นครับเรามีทุนนี้แค่เพื่อทำได้ ทำในสิ่งที่เราอยากทำเท่านั้นเองไม่ได้เคยมีกำไรหรือว่าจะไรจากตรงนี้มากนักนะครับก็คือเราสามารถที่จะพัฒนารายการพัฒนาคอนอย่างพื้ต้นขึ้นมาได้พอจะมีทุน พอที่จะทำให้พื้ต้นมาयीดอาชีพพิธีกรเป็นอาชีพหลักได้อย่างนี้ทำให้มีคนหูหนวกแบบนี้ในสังคมครับเพราะฉะนั้นเรื่องต้นทุนก็อย่างที่ว่าเนอะครับ ก็เป็นปัญหาหนึ่งเนอะ เรายังไม่สามารถจะพัฒนามาถึงจุดที่รายการคนหูหนวกมีสปอนเซอร์ที่เป็นเอกชนได้เหมือนรายการคนทั่วไปเนอะ นะครับ จริง ๆ เราก็อยากจะเป็นอย่างนั้นนะที่มีสปอนเซอร์เป็นภาคเอกชน หรือว่าอาจจะเป็นเชิง SE อะไรก็ได้เนอะที่เขามาให้ตรงนี้มันยังยั้งขึ้น ทุกวันนี้เราต้องอาศัยทุนจากภาครัฐหรืออะไรอย่างนี้ซึ่งตอนนี้มันอาจจะยังขาดตอนอยู่เรื่อย ๆ</p> <p>แห่ม่ม :อ้าว เมื่อสักครู่นี้เราได้เล่าถึงพื้ต้นไปแล้วนะคะพื้ต้นคือตั้งแต่เริ่มต้น จนตอนนี้เป็นพิธีกรคนหูหนวกอาชีพแล้วนี่ก็คือสิ่งที่อาจารย์ได้ตั้งใจทำเป็นผลผลิตจากโครงการนี้ด้วยใช่ไหมคะ</p> <p>อ.ศิวินารถ :ใช่ครับ พื้ต้นนี้แน่นอนเลยเป็นขึ้นโบว์แดงของเราแต่อย่างทีบอกคือเราไม่ได้อยากให้หยุดแค่พื้ต้นหยุดแค่ธุรกิจบัณฑิตย์หยุดแค่ Thai Deaf นะครับอยากให้มีการต่อยอดไปมากขึ้นเนอะ เพราะฉะนั้นพื้ต้นนี้ก็จะเป็นวิทยากรเวทีต่าง ๆ มากมายเลยเนอะ ซึ่งที่ผ่านมาก็เยอะและตอนนี้ก็กำลังจะมีโครงการที่อบรมนะครับ น้องม่อนสนใจไหมเอ่ย มีอบรมด้วย</p> <p>แห่ม่ม : สนใจไหมอ้อ ม่อนสนใจอยากจะทำร่วมก็โอเค ได้ เดี่ยวพื้จะบอกพื้ต้นให้และวันนี้เนอะ โอโฮ เต็มอิมมากเลยคะเราได้พูดคุยในเรื่องของประสบการณ์ในการถ่ายทำรายการทีวี ในการผลิตรายการทีวีให้กับคนหูหนวกนะคะไม่ใช่แค่ความบันเทิงหรือรายการที่แบบโอโฮ มีสารถจนน่าเบื่ออย่างเดียวนะคะแต่ว่าสนุกด้วย แล้วก็ได้เห็นกระบวนการทำงานต่าง ๆ นะคะ วันนี้ต้องขอขอบคุณอาจารย์เอ ศิวินารถ หงษ์ประยูร มาก ๆ นะคะที่พาเราทัวร์ แล้วก็มาพูดคุยในวันนี้คะ ขอขอบคุณคะ</p>
14	- แห่ม่ม ม่อน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน กสทช.	<p>แห่ม่ม :คุณผู้ชมคะ และตอนนี้เนอะแห่ม่มกับม่อนก็อยู่กันที่งานอบรมพิธีกรคนหูหนวกรุ่นใหม่เนอะคะจากที่เห็นในงานเนอะ ก็บรรยากาศสนุกสนานมาก ๆ เลยละคะเป็นอย่างไรบ้างคะม่อนดูแล้วนี่รู้สึกตำแหน่งสั้นคลอนไหมคะ</p> <p>ม่อน :โอย ไม่เลยครับพี่แห่ม่ม จริง ๆ แล้วผมเนอะ รู้สึกดีใจเสียด้วยซ้ำนะครับที่ได้เห็นว่าคนหูหนวกนี้ มีโอกาสในการพัฒนามาเป็นพิธีกรรุ่นใหม่ นั่นหมายถึงว่าสังคมนั้น เปิดโอกาสให้กับคนหูหนวกมากยิ่งขึ้นครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม โดยไม่บังคับภาษามือ	แห่ม่ม : แหม ตอบดีมากเลยคะถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเรา 2 คน เข้าไปดูเขา อบรมกันดีกว่าคะว่าทำอะไรกันบ้าง ไปคะ
15	- แห่ม่ม สรุปลักษณะ	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : สวัสดีคะ แหม วันนี้คะ เรามาเจอพี่ต้นพิธีกรคนเก่ง มือหนึ่งของวงการคนหูหนวกของเราในวันนี้แต่ไม่ได้มาเป็นพิธีกรนะคะ เพราะวันนี้รับบทมาเป็นวิทยากรสอนน้อง ๆ คนหูหนวก ในการพัฒนาอาชีพเป็นพิธีกรรุ่นใหม่ตนเองรู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณต้น : อืม จริง ๆ แล้วผมก็รู้สึกดีมาก ๆ เลยนะครับ เพราะว่าแต่ก่อนนี่ โอ้โฮ แทบจะไม่มีเลยนะครับในเรื่องของพิธีกรคนหูหนวกนี่แต่ว่านี่ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นครั้งแรกที่ผมร่วมกับ กสทช. ในการที่จะฝึกอบรมคนหูหนวกที่สนใจจะมาเป็นพิธีกรแบบผมในการที่จะทำเป็นอาชีพเลยนี่ผมเองก็รู้สึกตื่นเต้นเหมือนกันเพราะว่านี่คือครั้งแรกนะครับว่าคนหูหนวกแล้วจริง ๆ ก่อนข้างที่จะยากในการมาเป็นพิธีกรแต่พอมันผ่านการอบรมอะไรต่าง ๆ แล้วนี่ก็ทำให้มันง่ายขึ้นอบรมไปแล้ว วันหนึ่งไม่พอสอดด้วยปฏิบัติอีกครับผมเชื่อว่านะครับ ในอนาคตนี้ผมที่เป็นพิธีกร ม่อนเป็นพิธีกร ในอนาคตถ้าเกิดว่าเป็นพิธีกรคนหูหนวกเยอะขึ้นนะครับต้องแข็งแรง อย่างแน่นอน นี่เราก็คาดหวังกันเอาไว้เช่นเดียวกันนะคะ</p> <p>แห่ม่ม : แหม วันนี้ตอบดีมากเลยคะต้องขอขอบคุณพี่ต้นมาก ๆ นะคะ ขอขอบคุณจริง ๆ คะเดี๋ยวเราให้พี่ต้นนะคะ เขาไปอบรมให้กับน้อง ๆ กันต่อดีกว่าคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : คุณผู้ชมครับ และนี่ก็คือน้องบิกนะครับเป็นหนึ่งในผู้ร่วมอบรม โครงการพิธีกรคนหูหนวกนั่นเองครับน้องบิกครับ เมื่อสักครู่นี้ พี่เห็นว่าตั้งใจฝึกฝนทำภาษามือมากเลยนะครับขอถามนิดหนึ่งนะครับว่า เหตุผลอะไรที่อยากเป็นพิธีกรคนหูหนวกครับ</p> <p>น้องบิก : ออผมนะครับ แต่ก่อนนี่ โอ้โฮ ผมก็ทำภาษามือไม่ได้เลยนะครับ ก็ได้เริ่มต้นจากการเป็นนายแบบก่อนแล้วก็ผมก็คิดว่า อืม อยากจะลองดูสักครั้งหนึ่งแล้วก็มาร่วมอบรมในครั้งนี้นะครับลองฝึกซ้อม แล้วก็ฝึกการสื่อสารก็ยังไม่ค่อยได้ แต่ก็ไม่เป็นไรครับก็แก้ไข ทดลอง แล้วก็ขยันฝึกซ้อม เรียนรู้ จดจำเอาเทคนิคต่าง ๆ นะครับในเรื่องของการปรับบุคลิกนะครับ การสื่อสาร ผมเองก็อยากจะพัฒนาเป็นพิธีกรอาชีพแล้วก็เป็นการดีครับ</p> <p>แห่ม่ม : เพื่อที่ให้เท่าเทียมกันใช่ไหมคะ พี่ 2 คนนะ ก็ขอเป็นกำลังใจให้นะคะสู้ ๆ นะคะ แล้วก็คาดหวังว่าเราจะได้เจอกันในหน้าจอก็วิ้วมไปถึง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เราจะได้เห็นน้องในระดับโลกเลยนะคะ แต่ว่าตอนนี้เดี๋ยวให้น้องไปซ้อม ต่อนะคะขอบคุณมากเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะไอ้โฮ พี่นะรู้สึกดีมาก ๆ เลยนะ แต่จริง ๆ แล้วนี่เราก็ดูสังเกตเห็นการอบรมในครั้งนี้แล้วนะคะ มีอย่างหนึ่งที่พี่อยากจะรู้ว่าเอ๊ะ คนที่เขาจัดโครงการนี้ขึ้นมา เขามีแนวความคิดอย่างไรบ้างทำไมถึงริเริ่มในการจัดทำโครงการ ที่จะอบรมให้มีพิธีกรคนหูหนวกเพิ่มมากขึ้นอยาการู้จังเลยคะ</p> <p>ม่อน : อ้อ ถ้าอย่างนั้นได้เลยครับ เดี่ยวผมพาไป</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : อ้าว คุณผู้ชมครับ และตอนนี้ะครับ เราก็มามาพบกับ ดร.ตรี บุญ เจือ แห่ง กสทช. ครับเหม่ม : พบกันอีกแล้วนะคะ และพบกันก็ครั้งนี้ คะเหม่มก็ต้องมีคำถามมาถามตลอดเลยและครั้งนี้ก็อยากทราบว่าทำไม พี่ตรีถึงได้มีการจัดอบรม โครงการพิธีกรคนหูหนวกรุ่นใหม่ขึ้นมาคะมี วัตถุประสงค์อะไรบ้างคะ</p> <p>ดร.ตรี : ครับ เราพูดถึงเรื่องสื่อกับคนพิการในหลาย ๆ รูปแบบอยู่แล้วใช่ ไหมครับก็คือถ้าเป็นสื่อโดยทั่วไปธรรมดาที่ผลิตสำหรับคนทั่วไปแล้วก็ขาด เรื่องเสียง ขาดเรื่องภาพอะไรประมาณนี้นะครับแต่ในโครงการนี้ก็จะเป็น พูดถึงเรื่องของสื่อที่สำหรับคนพิการโดยเฉพาะและก็นั่นเรื่องของคนผลิต ที่คนพิการมีส่วนร่วมนะครับนั่นก็เป็นเรื่องสำคัญที่เราพูดถึงเรื่องของการ ส่งเสริมที่คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้แล้วก็มีส่วนร่วมกับสื่ออื่น ๆ นะครับก็เลยเป็นที่มาของการพูดถึงคนหูหนวกที่จะพัฒนาตนเองในการที่ จะทำสื่อนะครับแล้วก็วิธีการพูด วิธีการสื่อสารด้วยการเป็นพิธีกรใน รูปแบบต่าง ๆ ก็มีความสำคัญนะครับ</p> <p>เหม่ม : อืม อันนี้ถือว่าดีมากจริง ๆ โดยส่วนตัวนี้ตัวเหม่มเองนะคะดู แล้วก็มีความคาดหวังเช่นเดียวกันนะคะเราจะได้เห็นคนพิการในทุก ประเภทได้ร่วมทำงานไม่ว่าจะเป็นพิธีกรเอง หรือ เป็นดาราเองนะคะ อย่างในภาพยนตร์ต่างประเทศนี่เราก็จะพบเห็นได้เยอะเลยแล้วก็คาดหวัง ว่าโครงการสื่อของบ้านเรานะคะจะสามารถเปิดโอกาสให้คนพิการนี้ได้ เข้าร่วมได้อย่าง 100% จริง ๆ ค่ะวันนี้เต็มอิมจริง ๆ นะคะ ทั้งในเรื่องของการอบรมต้องขอบคุณพี่ตรีนะคะทั้งในเรื่องของการที่มา ร่วมพูดคุยกับเราในวันนี้คะขอบคุณมากคะ</p> <p>ดร.ตรี : ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
16	<p>- แหม่ม และม่อน ยืนอยู่มุมหนึ่งของสถานที่</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะม่อนเราได้ไปพบกับอาจารย์เอนะคะ แห่ง Thai Deaf TV รวมถึงวันนี้เราก็มีโอกาสได้มาดูการอบรมคนหูหนวกรุ่นใหม่ ๆ แล้วรู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน :ผมเองนะครับก็รู้สึกดีมาก ๆ เลยละครับพี่แหม่มแล้วก็คาดหวังในอนาคตนะครับว่าวงการสื่อในประเทศไทยนี้จะเปิดโอกาสให้คนพิการได้มีส่วนร่วมโดยยึดประโยชน์เป็นหลักนั่นเองครับอิม เหมือนที่อาจารย์เอทำครับ</p> <p>แหม่ม :ใช่เลยละคะ พี่เองนะคะ ก็เห็นด้วยเหมือนกับม่อนเลยคะ และก็คาดหวังนะคะ ว่าในอนาคตนี้จะมีรายการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ที่ให้คนทั่วไปรวมถึงคนพิการนี้สามารถรับชมร่วมกันได้คะ</p> <p>ม่อน :และก็เหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้มีภาษามือมาฝากคุณผู้ชมกันครับอีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>แหม่ม :และถ้าหากคุณผู้ชมท่านใดนะคะมีข้อเสนอแนะอะไรก็จะสามารถส่งคอมเมนต์กันมาได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้เลยคะ เราจะตอบกลับในทุกคอมเมนต์เลยละคะ</p> <p>ม่อน :และถ้าหากคุณผู้ชมท่านใดอยากชมย้อนหลังนะครับก็สามารถดูได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ</p> <p>แหม่ม :และวันนี้เวลาของรายการก็หมดลงแล้วนะคะพบกับเรา 2 คนได้ไหมในสัปดาห์หน้าวันนี้ขอบคุณคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
17	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 31 : Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 1
 เนื้อหารายการ : การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการ
 ทางการเห็นให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา
 คุณภาพชีวิต 1
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท้อพีพี
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้าน AD ม.ธรรมศาสตร์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- แหม่มและท้อพีพียืนอยู่ที่มุมหนึ่ง	[เสียงดนตรี] แหม่ม : สวัสดีค่ะขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนเพื่อนคนพันธุ์ D ทุกคนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวรอบตัวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระเพื่อการอยู่ร่วมกันใน สังคมได้อย่างมีความสุขค่ะคุณผู้ชมไม่ต้องแปลกใจนะคะ ที่แหม่มมาเปิด รายการคนเดียวเพราะว่าวันนี้ ท้อพีพีเขากำลังไปฝึกซ้อมการแสดง ละครเวทีที่ Blind Theatre กันค่ะ เห็นท้อพีพีบอกว่าเป็นการแสดงละคร เวทีที่คนตาบอดสามารถรับชมได้พร้อมกับคนทั่วไปเลย แต่ เอ๊ะ แหม่มก็ สงสัยอย่างหนึ่งนะคะว่าคุณตาบอดดูพร้อมกับคนทั่วไปได้แสดงว่าต้อง มี AD ล่ะแต่ว่ามันจะออกมาในรูปแบบไหนอย่างไรถ้าอย่างนั้นก่อนที่เรา จะไปดูกันเอาเป็นว่าเรามาทบทวนความรู้กันลึดนิดค่ะว่า AD หรือเสียง บรรยายภาพนั้นคืออะไรและมีนิยามว่าอย่างไรบ้างไปรับชมกันเลยคะ
3	- แหม่มและท้อพีพีพูดคุยกับ อ.อารดา ผ่าน ZOOM	แหม่ม : และผู้ที่จะมาให้ความรู้กับเราในวันนี้คะคือรองศาสตราจารย์ อารดา ครุจิตอาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คะ อ.อารดา : ตัวเสียงบรรยายภาพก็คือตัวเสียงที่บรรยายภาพในสื่อ หรือว่าอะไรที่อยู่ตรงหน้านั้นนะคะ ให้กับคนตาบอดหรือคนพิการทางการ เห็นนี้ได้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากขึ้นนะคะซึ่งตัวเสียงบรรยายภาพนี้ ต้องสร้างทั้งความเข้าใจและก็สร้างทั้งความสนุกหรืออารมณ์สนให้มัน เกิดขึ้นถ้าอธิบายกว้าง ๆ นี้ ก็จะมี 2 รูปแบบนะคะรูปแบบที่ 1 ก็คือว่า มันเป็นรูปแบบที่เป็นสำหรับเสียงที่ไม่สื่อเสียงบรรยายภาพ สำหรับอะไรที่ ไม่เคลื่อนไหวง่าย ๆ นะคะก็อย่างเช่นการบรรยายใน Museum แล้วก็ เสียงบรรยายภาพที่ทำสำหรับสื่อเคลื่อนไหว เช่น ภาพยนตร์นะคะ โทไรทัศน์ หรือว่าของรายการสดต่าง ๆ นะคะตัวเสียงบรรยายภาพนี้พูด

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ง่าย ๆ ว่ามันเหมือนเป็นตัวเสียงที่ไปบรรยายนะคะ ตัวสื่อต่าง ๆ นี้ ให้ความเข้าใจมากขึ้นยกตัวอย่างเช่นในละครโทรทัศน์นี้ถ้าเราได้ยินเสียงนักแสดงต่าง ๆ นี้นะคะพูดกันนี้ แล้วก็ช่วงไหนที่เป็นช่วงว่างนี้ตัวเสียงบรรยายภาพน่าจะอยู่ตรงนั้น เช่น เปิดฉากมาเป็นตอนเปิดของวังอย่างนี้นะคะหรือว่า โอโฮ อะไรที่แบบดูลึกลับนี้ เขาก็มักจะเปิดเพลงหรือเปิดอะไรที่มันไม่ได้พูดอะไรนะคนที่เป็นคนมองเห็นนี่ก็จะรู้ว่า โอโฮ นี่เป็นฉากลึกลับแต่คนที่มองไม่เห็นนี่เขาไม่ทราบว่าเป็นจริง ๆ ณ ตอนนี้อยู่ตรงไหนนะคะเพราะฉะนั้นหรือมันเป็นฉากของอะไร ตัวเสียงบรรยายภาพจะเข้าไปเติมให้กับตรงนั้นนะคะส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะแบบนั้นนะคะเป็นอย่างไรกันบ้างคะ</p> <p>แหม่ม : ที่นี้ก็เข้าใจหลักการของ AD หรือเสียงบรรยายภาพกันแล้วใช้ไหมคะถ้าอย่างนั้นไปรวมหาคำตอบพร้อม ๆ กับแหม่มเลยคะว่า Blind Theatre คืออะไรเกี่ยวข้องกับ AD อย่างไรบ้าง ไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
4	- แหม่มและท๊อฟฟี่ พูดคุยกับคุณหลุยส์	<p>แหม่ม : โอโฮ สุขยอดมากเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว พี่แหม่มสวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้าว พี่แหม่มมานานหรือยังครับนี่</p> <p>แหม่ม : อ้อ แอบมองอยู่ตั้งนานแล้วละแต่ไม่รู้ตัว</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่แหม่มครับ อันนี้พี่หลุยส์ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยว แนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยคะ</p> <p>คุณหลุยส์ : โอเคครับ ก็ผมหลุยส์นะครับ ก็เป็นเจ้าของนะครับ ที่นี้เรียกว่า Acting House นะครับ เป็นบ้านเรียนการแสดงแล้วก็เป็นผู้กำกับของคณะละคร Blind Theatre ที่ท๊อฟฟี่เป็นนักแสดงอยู่ครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
5	- แหม่มและท๊อฟฟี่ พูดคุยกับคุณหลุยส์	<p>แหม่ม : โอโฮ นี่ใจเจ้าของตัวจริงเสียงจริงในที่สุดก็ได้เจอแล้วนะคะจริง ๆ มีคำถามเยอะมากเลยอยากทราบว่า Blind Theatre คืออะไรแล้วเกิดขึ้นมาอย่างไร แล้วเราจะต้องฝึกการแสดงอะไร อย่งไรบ้าง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเค ๆ พี่แหม่มครับเรื่องนี้มันยาว คำถามพี่แหม่มเยอะมากเตรียมเลย เตรียมมาจากบ้าน ผมยืนมาประมาณ 3 - 4 ปีแล้ว ผมขอไปนั่งก่อน</p>
6	- แหม่มและท๊อฟฟี่ พูดคุยกับคุณหลุยส์	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ เมื่อสักครู่คะเราได้คุยค้างกันเอาไว้คะว่า Blind Theatre คืออะไรอยากให้คุณหลุยส์อธิบายให้พวกเราฟังหน่อยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณหลุยส์ :โอ้โฮนะครับ โอเค ได้ครับมาพื้หม่มอย่างนี้ ผมว่านะ Blind Theatre มันคือถ้าให้ผู้ชมทางบ้านฟังง่าย ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มันคือพื้นที่ พื้นที่แห่งความหวัง - พื้นที่แห่งการเรียนรู้ <p>คุณหลุยส์ :มันเป็นโชว์ เป็นการแสดงที่คนที่มาดูแล้วผมคิดว่าจะได้ความหวังกลับบ้านไปจะได้เห็นว่า เฮ้ย โลกเรานี้ยังมีหวังนะแค่นี้ก่อน สั้น ๆ ก่อนเลย เออ</p> <p>หม่ม :อะไรทำให้มาทำในเรื่องนี้ละ เพราะว่าโดยปกติแล้ว ถ้าไม่ใช่คนพิการเองหรือว่าเป็นญาติ หรือว่าเป็นพี่น้องต่าง ๆ นี้เขาก็ไม่ได้มีแรงบันดาลใจอะไรที่จะมาทำเรื่องเกี่ยวกับคนพิการนะทำช่วยสังคม ทำให้ อย่างนั้นอะไรเป็นจุดเริ่มต้นตรงนี้ที่คิดว่า เฮ้ย ทำ ออยากทำอันนี้</p> <p>คุณหลุยส์ :คืออย่างนี้ครับพื้หม่มยอมรับจริง ๆ ผมพูดจริง ๆ ว่าตอนแรกเราจะเข้าไปช่วยเหลืออันนี้ปฏิเสธไม่ได้ใช้ไหมครับแต่อย่างนี้พื้หม่มผมเจอปัญหาหนึ่งพื้หม่มว่ารู้ไหมว่าอะไรที่ทำให้เราทำต่อดีกว่าการที่เราจะไปช่วยคนตาบอดพื้หม่มไม่จำเป็นต้องเป็นครอบครัว</p> <p>เราอยู่ในโลกเดียวกัน เราเห็นเขา เฮ้ย เขาน่าสงสารจังเลย เราก็ก็นไปช่วย ทั้ง ๆ ที่มันเกิดขึ้นตลอดเวลาพื้หม่มแต่ต้องตั้งคำถามให้ดูว่า ทำอย่างไรการช่วยนี้มันจะยั่งยืนถ้าผมไปช่วยทีเดียว ผมอาจจะ โอเค Finale แล้ว คือปัญหาอยู่กับผมมา 7 - 8 ปีพื้หม่ม</p> <p>คุณหลุยส์ :ถ้าอย่างนั้นคำถามของมันคือมันมีอะไรในนี้ใช้ไหมพื้หม่ม และผมพบเจออย่างนี้ครับว่า เออ เฮ้ย พอมนุษย์นะครับ พอผมอยู่กับท็อฟพื้หม่มมีกำแพง วันแรกมันจะสงสัยเฮ้ย ทำไมเขาตาบอด เขาเดินกันอย่างไรพอความสงสัยมันหมดไปพื้หม่มมันเจอคำว่าเป็นมนุษย์เหมือนกันท็อฟพื้หม่มก็อยากเล่นละครเวที มีความฝันอ้าว ผมก็มีความฝัน ฉะนั้นมันต่อกันด้วยความฝันว่าไม่ว่าจะเป็นคนตาบอดคนพิการอะไรก็ตามทุกคนมีความฝันและความอยากเหมือนกัน ฉะนั้นสิ่งนี้ละครับ ที่ทำให้เราจับมือกันไปต่อ</p> <p>ท็อฟพื้ :ที่พื้หลุยส์พูดเมื่อกี้ว่ามันเป็นเรื่องของความฝันใช้ไหมครับว่า คนตาบอดเองนะคือการแสดงเองนะครับ เรามองว่ามันค่อนข้างไกลตัว คนตาบอดเรามองว่าวันนี้นะครับ มันเป็นโอกาสที่ดีที่เราจะสร้างอาชีพใหม่ให้กับตัวคนตาบอดเอง</p> <p>ท็อฟพื้ :เพราะว่าในตัวท็อฟพื้เองนะตอนนั้นท็อฟพื้เรียนรัฐศาสตร์ แล้วก็มองว่าเราอยากเปลี่ยนแปลงสังคมแต่เราไม่รู้ว่ามันจะมีเครื่องมือตัวไหนบ้างที่จะทำให้คนนะครับ รู้จักคนตาบอดหรือในประเด็นที่เราอยาก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สื่อสารกับสังคมมากขึ้นเราก็มาเจอละคร ที่ละครเรามองว่าละครจะเป็นตัวช่วยหนึ่งที่ทำให้เรานะครับสามารถคุยกับคนอื่นหรือคุยกับคนทั่วไปได้ในมุมของให้คนที่เขาได้คุยกับคนพิการมากขึ้นอย่างนี้ครับมันเลยเป็นแรงบันดาลใจที่เรานะครับทำละครตอนนั้นแล้วก็ตลอด 8 ปีนี้เราพยายามที่จะสื่อสารประเด็นนี้อยู่ตลอดกับละครที่เราทำหรืองานศิลปะอื่น ๆ ที่เราทำไปด้วยอย่างนี้ครับ</p> <p>แห่ม่ม :คือตอนนี้คิดว่าหลาย ๆ คนนะคะแม้กระทั่งว่าคนดูเองก็สงสัยแล้วว่า เฮ้ย มาเรียนการแสดงเราจะเห็นภาพว่าต้องมีเวิร์กชอปนะ ต้องมีการกระโดดต้องทำหน้าใหญ่ที่สุด หน้าเล็กที่สุดวอร์มเสียงอย่างนี้คือเราอยากรู้ว่าในการเวิร์กชอปนี้คือเราก็กทำไปแบบนั้นเลยใช่ไหม Move คือแบบได้อิสระเลยหรือเปล่า</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ใช่ครับพี่แห่ม่ม แต่ว่าในวิธีการนะครับ เราจะรู้ว่า Acting เองนะครับส่วนใหญ่มันจะเป็นการมองเห็นสัก 70 - 80% ในการเรียนใช่ไหมครับแต่ถ้าไอ้ตัว Blind Theatre เราเองนะต้องมาบิดวิธีใหม่กันหมดเลยเพื่อให้คนตาบอดสามารถเรียนได้เช่น วันนี้ะครับ เราอยากเรียน Movementเราจะทำอย่างไรให้คนตาบอดครับสามารถ Movement ได้ แต่ว่าเราไม่สามารถดู หรือเอากระจกมาดูได้ หรือ Copy ตามได้ แต่ว่าวิธีการคือ เราต้องให้คนตาดีทำแล้วเราเข้าไปสัมผัส</p> <p>คุณหลุยส์ :อ้าว สมมติ สมมติเลย ๆ สมมติผมจะบอกท๊อฟฟี่ว่า เฮ้ย ผมจะหมุนข้อมือ Acting คือแบบหมุนข้อมือซ่า ๆ เล็ก ๆ ทางบ้านลองหลับตาฟัง ผู้ฟังมันงงไหมผมจะให้ทุกคนนะครับ หมุนข้อมือขวาเล็ก ๆ นะครับใช้พลังงานน้อย ๆ พี่แห่ม่มถ้ามันไม่ลืมหัดตามันงงนะ ใช่ไหมวิธีการผมก็เลยคืออย่างนี้พี่แห่ม่มเราก็กเลยต้องให้มันครับ อ้าว พี่แห่ม่มจับมือผมนี่เห็นไหมครับนี่ครับ ผมก็จะบอกว่าเป็นการหมุนข้อมือนะ อันนี้คือซ่า ๆ อันนี้คือเล็ก ๆ เล็ก ๆ คือข้อมือผม อ้าว จับมือ เล็ก ๆ นี่คือการสอนคนตาบอดหรืออีกอันหนึ่งคือผมใช้วิธีการจับเขาแทน ใช่ไหมครับ อ้าว สมมติหมุนมือเล็ก ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อันนี้คือใหญ่ - อ้อ ใช่ เพื่อให้เขานะ ร่างกายเขานะ... <p>พี่แห่ม่มหลักการคือแค่นี้เลยพี่แห่ม่มคืออย่างนี้ทุก ๆ อัน ทุก ๆ อย่างของมนุษย์เรานะครับพี่แห่ม่มเราสามารถเติมเสียงเข้าไปได้ไหมเราสามารถเติมกลิ่นเข้าไปได้ไหมสิ่งที่คุณทำอยู่ คุณเติมสัมผัสเข้าไปได้ไหมนี่พี่แห่ม่มมันกฎแค่นี้ สมการมันแค่นี้เห็นไหมพอเมื่อกี้ผมบอกว่า เฮ้ย เราเพิ่มสัมผัสเข้าไปเราสอนเหมือนเดิม แต่เราเพิ่มสัมผัส</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- เขาก็เรียนได้</p> <p>ทุกอย่างไม่ใช่แค่ Acting พี่แหม่มทุกอย่างบนโลกนี้ เราแค่ถามคำถามกับอาชีพที่เราทำบริการที่เราทำ มันแค่เติมเสียงเข้าไปได้ไหมเมนูเพิ่มเสียงเข้าไปได้ไหม เมนูเพิ่มกลิ่นมาเลยได้ไหม</p> <p>- แคนี่พี่แหม่มมันแคนี่</p> <p>แหม่ม :ใช่ แต่เอาจริงๆ ตอนนี่เริ่มแบบอยากลองดูแล้วนะ วันนี้นะครับ ผมอาจจะไม่สามารถให้ประสบการณ์นั้นได้ ...ก็ยังไม่ได้ ผมจะให้พี่แหม่มเห็นว่า ตัววิธีการนะครับ มันมี 3 สเตปและให้คุณผู้ชมที่บ้านดูและพี่แหม่มบอกเขาหน่อยว่า 3 แบบนี้ มันเป็นการพัฒนาการ... พัฒนาการของการแสดงของเรานั้นค่อย ๆ แตกต่างมาอย่างไร จนถึงยุคสุดท้าย</p> <p>- อย่างนี้ดีกว่าแล้วเอาหลักคิดไปปรับใช้กัน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
7	- แหม่มและท็อฟฟี พูดคุยกับคุณหลุยส์	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณหลุยส์ :โอเคพี่แหม่มครับ ขอต้อนรับนะครับ</p> <p>- เข้าสู่โรงละครย่อมน ๆ ของผม</p> <p>คุณหลุยส์ :ทีนี้ เดี่ยวอธิบายก่อนเพราะว่าเดี๋ยวคนดูจะงงผมจะให้การแสดงใน 3 รอบ ท็อฟฟีเล่น 3 รอบพี่แหม่มคืออย่างนี้ครับ วิธีการดูของพี่แหม่มจะแตกต่างจากคนที่บ้านเพราะคนที่บ้านเขาจะเห็นแค่ภาพแต่ของพี่แหม่มพอมายู่ในเวทีแล้วต้องบอกอย่างนี้ครับพี่แหม่มพอดูแต่ละครรอบเสร็จ ปูบ ต่างกันผมแค่ต้องการให้พี่แหม่มสะท้อนออกมาหน่อยว่าพี่แหม่มนะครับ รู้สึกอย่างไรแค่นั้นเองเป็นเรื่องของพี่แหม่มนะ ประสบการณ์ที่ได้รับ เฮ้ย พอมันักแสดงอยู่ข้างหน้า เอ๊ะ เรา รู้สึกอะไรอย่างไร แต่ละครรอบจะเปลี่ยนไปคนดูเขาดูแบบหนึ่ง แต่พี่แหม่มจะได้อีกแบบหนึ่ง แค่นี้เองครับโจทย์ พร้อม</p> <p>ท็อฟฟี :โ้จ้ โ้จ้ เป็นบ้าอะไรนี่โ้จ้ เป็นบ้าอะไรใจเย็น ๆ นะโ้จ้ ใจเย็น ๆ ใจเย็น ๆ โ้จ้ ฟังเรา ๆ ถึงพี่หลุยส์จะทิ้งไปนะโ้จ้ โ้จ้ยังมีเรา ๆ</p> <p>คุณหลุยส์ :จุดประสงค์ของการแสดงตอนนี้ครับคือเราต้องการให้คนดูที่บ้านให้เห็นว่าจริง ๆ นะครับบนโลกนี้การแสดงหลัก ๆ แล้วมันมีอยู่ 3 - 4 แบบ ทีนี้อันนี้คือแบบที่ 1 ก็คือการที่เรานั่งดูเหมือนละครเวทีปกติอันนี้คือแบบที่ประเทศไทยมีอย่างนี้อยู่แล้วเป็นอย่างไรบ้างรอบที่ 1 ดูกันปกติ นั่งดูกันนี้เป็นอย่างไร</p> <p>แหม่ม :อ้าว อันนี้ก็คือพูดจากความรู้สึกแล้วก็จากที่เคยดูมาทั้งหมด</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เหมือนที่เราเคยดูเลย ก็จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งเลยการเล่นคนเดียวหรือการเล่นคู่อย่างนี้ที่นี้ตาเราก็จะไปโฟกัสว่าเขาแสดงออกมาอย่างไร แล้วก็ฟังเรื่องราวของเขาคือนึกภาพตาม อ้อ คนนี้ทำอย่างนี้ คนนี้ทำอย่างนั้นแล้วก็คือจบไปแต่ถามว่าในหัวมันก็จะมีความเป็นกับดักตั้งความคิดเรานิดหนึ่ง ว่า เฮ้ย มือ เฮ้ย ตรงนี้ เดี่ยว Blocking เป็นอย่างนี้นะเฮ้ย อารมณ์ได้หรือเปล่าคือมันจะมีแบบนี้หนึ่งนะ ในการที่รู้สึกว่าจะ เอ๊ะ มันจะต้องเป็นอย่างนี้หรือถามว่าเข้าถึงอารมณ์ไหมก็เข้าถึงแต่เราจะโฟกัสในการที่จะแบบว่า เขาแสดงออกมาอย่างไร เป็นแบบ Outer เขาเป็นอย่างไร</p> <p>คุณหลุยส์ :ที่นี้นะครับ ประเด็นหลัก ๆ ของการแสดงครั้งที่ 1 นี้ มันเกิดจากความยากของคนตาบอดที่หม่อมคือการที่มันถูกตัดสินด้วยการมองเห็นถ้าหน้าตาไม่ตีเล่นได้ไหมอ้าว ที่นี้คนปกติเขาตัดสินอยู่แล้วนี่เป็นคนตาบอด ถ้าหน้าตาไม่ตีจะได้โอกาสใหม่กับ 2 คือถ้าทำทางมันเดินแปลก ๆ เฮ้ย เขาเดินไม่ถนัดนะ อะไรอย่างนี้ครับ เฮ้ย คนดูก็จะ เฮ้ย ทำไมเขาเดินแปลก ๆ</p> <p>คุณหลุยส์ :ก็กลายเป็นเรื่องพวกนี้หมดถ้าอย่างนั้นโจทย์ของเขาคือการที่เขาต้องทำให้ลักษณะท่าทางของเขานะครับใกล้เคียงกับตัวละครที่สุจริต ๆ และนี่คือความ Challenge เพราะว่าคนตาบอดปกติ โอกาสที่เขาจะได้เรียนรู้เรื่องราวของมันน้อยอยู่แล้วดังนั้นการเล่นมันก็เลยอาจจะยังมีการติดขัดอันนี้คือรอบปกตินะ รอบที่ 1 เราไปดูรอบที่ 2 กัน</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อปพี :เฮ้ย ลีเป็นอย่างไรบ้างเฮ้ย ตกลงานหรือ ไม่เป็นไร ๆ มันเป็นเรื่องปกติเว้ย ในช่วงโควิดช่วงนี้ทุกคนก็ตกงานเป็นเรื่องปกติถ้าอย่างนั้นใจเย็น ๆ เดี่ยวเราเอาน้ำให้กินโอเคไหมโอเค แป๊บหนึ่งนะบีบ อิม อันนี้น้ำครับอิม กินก่อนจะได้ใจเย็น ๆ ชีวิตมันก็อย่างนี้แหละ ไม่เป็นไรตกงานแล้วก็ค่อย ๆ หางานใหม่ไปเรื่อย ๆ เนอะ โอเค หรืออิมเงินเรา อิมเงิน เรารวยมาก โอเคไหมโอเค ถ้าอย่างนี้ เราว่าข้างในนะมันอดอยู่ไปเดินเล่นข้างนอกกันดีกว่าไหมไปดูผีเสื้อห้องเรากันดีกว่า โอเคหรือเปล่า เออ ไปดูผีเสื้อห้องเรากันดีกว่าอันนี้มือเรา เดี่ยวเราพาไปดูผีเสื้อในห้องเรากัน ไป</p> <p>คุณหลุยส์ :โอเค พี่หม่อมครับ อันนี้รอบที่ 2 แล้วแตกต่างจากรอบที่ 1 ตรงที่ว่าเราไม่ได้เปิดตาชม แต่ตอนนี้เรากำลังสวมบทบาทเป็นคนที่มีมองไม่เห็นในการชมการแสดงรอบนี้เกิดอะไรขึ้นบ้าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม :รอบนี้หรือ รอบนี้ชอบกว่าตอนแรกเยอะมากชอบกว่าเยอะมาก ๆ เลยคือเราไม่รู้เลยนะว่าคนพูดเป็นใครเราไม่รู้ แต่เราจะมองออกเลย จินตนาการออกเลยว่าท่าทางเขาเดินมาแบบนี้นะ เขาพูดแบบนี้</p> <p>เฮ้ย เรารู้สึกเป็นคนดีจังเลยนะคนนี่แล้วก็คือเป็นคนสนุก เป็นคนตลก เป็นคนมองโลกในแง่ดีจั่งอะไรอย่างนี้ คือเราไม่ได้มองว่าเป็นการแสดง ด้วยซ้ำ</p> <p>คุณหลุยส์ :โอเค เห็นไหมครับว่าในรอบนี้ครับ พอสิ่งสำคัญมันคือการ สร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้ชมแล้วเราต้องพัฒนาประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ พี่แห่ม่ม ดังนั้นมันเลยเกิดการแสดงรูปแบบที่ 2 ก็คือการที่ โอเค เรา เริ่มให้คนตาดีปิดตาอยู่ในความมืดเพราะพี่แห่ม่มปกติแล้วเราเปิดตา 24 ชั่วโมงเราไม่เคยปิดตากินข้าว ไม่เคยปิดตาดูละครที่นี้ความตื่นตัวของพี่ แห่ม่มไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่ที่นี้ในแบบที่ 2 ครับก็ยังมีปัญหาเล็กน้อย ตรงที่ว่าถ้าคราวนี้พี่แห่ม่มเป็นคนตาบอดตลอดเวลาซึ่งคนตาบอดมาดูก็จะรู้สึกว่่า ก็เคยชมนี้ละ ละครแบบนี้เพราะว่าฉันเป็นคนมีความมืด ตลอดเวลาฉะนั้นการแสดงแบบที่ 2 ก็ยังมีปัญหายู่นตาดี Enjoy ปิดตา ครั้งแรกแต่คนตาบอดมานั่งดูก็จะ แล้วอย่างไรต่อ ฉันทิ้งฟังแบบนี้ตลอด ก็เป็นอย่างนี้อยู่แล้ว ไปดูแบบที่ 3 กันดีกว่าไหม</p> <p>คุณหลุยส์ :อ้าว ไป ไปดูแบบที่ 3</p> <p>ท็อฟฟี่ :โ้ยย ชื่อของมาเต็มเลย นี้ เราชื่อของมาเต็มเลยมีกับข้าวหลาย อย่างเลยนี้ มีอะไรบ้างนะ ว้าว กลิ่นหอมน่าดูเลยอ้าว นี่เห็นเครียด ๆ ใจ เลยแบบชื้อกับข้าวมาให้ ฉิบ อ้าว ยัง ยังนั่งเครียดอยู่อีก เป็นอย่างไรบ้าง ครับนี้ นี้เราชื้อกับข้าวมาเต็มเลยเห็นทำงานเครียด ๆ ช่วงนี้ทำงานเครียด ๆ มากใช้ไหม อืม นี้เราชื้อของมาเต็มเลยอันนี้เป็นสปาเกตตีที่เธอชอบไง ถ้าอย่างนั้นนี่เราว่าเธอหยุดทำงานก่อนแล้วก็เดี๋ยวเราไปสั่งกับข้าวให้เธอ แล้วเราไปกินข้าวด้วยกันเนอะเพราะวันนี้เป็นวันครอบครัวที่เราคบกัน มา 10 ปี โอเค ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเรามา ฮีบ</p> <p>คุณหลุยส์ :โอเคครับพี่แห่ม่ม เมื่อกี้ครับคือรูปแบบที่ 3 ที่นี้ครับรูปแบบนี้ สำคัญมากครับพี่แห่ม่มเพราะว่ามันไม่ใช่พูดถึงแค่เรื่องของเทคนิคการ นำเสนอแต่มันกำลังวิพากษ์เรื่องของความเป็นไปของสังคม</p> <p>อย่างไรนะครับพี่แห่ม่ม คืออย่างนี้ อันนี้เนะครับ คือเรากำลังย้ายคนดู</p> <p>คุณหลุยส์ :จากวันที่เรารู้สึกว่านักแสดงมันพิเศษเหลือเกินคนดูเธอต้องดู ฉันท้องดูเธอ เธอต้องดูฉัน แยกกันไปแต่วันนี้เราเอาคนดูขึ้นมาตั้งอยู่ บนเวทีหลักคิดที่ 1 คืออย่างนี้ครับ มันคือความเสมอภาคเราเริ่มต้นจาก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ความเสมอภาคก่อนคือมันอยู่ในพื้นที่เดียวกันให้หมดแล้วเราจะแสดงกันอย่างไร จัดการกันอย่างไรมันเป็นเรื่องของคุณภาพและการกำกับ นั่นคือฝีมือของนักแสดงเราคิดว่าสิ่งนี้สำคัญที่สุด ว่าทำอย่างไรดีครับ เราถึงจะมาอยู่ในพื้นที่เดียวกันและเริ่มต้นการสร้างสิ่งใหม่จากการที่เราไม่ได้ไปแก้ปัญหาก็ปลายเหตุแต่เราเริ่มตั้งแต่นี้ครับนี่อันนี้คือแบบฝึกหัดวันที่ 1 ที่พี่แหม่มดูไปเมื่อกี้ครับมันอาจจะยังไม่เพอร์เฟกต์ ไม่เพอร์เฟกต์หรือเพราะมันคือแบบฝึกหัดที่วันแรกที่เราทำกัน ฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้น นักแสดง คนดู บรรยากาศ สถานที่ทุกอย่างอยู่ในที่เดียวกันที่เหลือเป็นแค่พัฒนาให้มันสมจริงขึ้นวันนี้เราได้พูดกันย៉ำ ๆ ว่าจริง ๆ ทุกมิติของสังคมยังมีปัญหาอยู่ที่แหม่มร้านอาหาร การเดินทาง สาธารณะสุขทุกคนสามารถจะสร้างสิ่งใหม่เพื่อสร้างโลกที่อยู่ร่วมกันได้ ไม่ใช่เรื่องยากแต่แค่บางทีเราคิดว่ามันเป็นเรื่องยากแต่พอวันนี้เราให้ Trick ไป กลับไปตั้งคำถามและมาช่วยกันสร้างสังคมที่ดีขึ้นดีกว่า</p> <p>แหม่ม : โอโฮ สุดยอดมาก ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ตอบดีมาก</p> <p>แหม่ม : วันนี้คมจริง ๆ ทั้งสนุกแล้วก็ได้สาระจริง ๆ คามคอนเซปต์รายการเลยนะและวันนี้ะคะ ก็ขอขอบคุณคุณหลุยส์มาก ๆ นะคะ ที่มาร่วมสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับเราในวันนี้ ขอขอบคุณมากคะ</p>
8	- แหม่มและท๊อฟฟี่ พูดสรุป	<p>แหม่ม : โอโฮ ท๊อฟฟี่วันนี้ะ พี่ได้คุยกับคุณหลุยส์รู้สึกสนุกมาก ๆ เลย</p> <p>แหม่ม : แต่ว่ามีอยู่อย่างหนึ่งที่ยังสงสัยนะคะว่าละครของ Blind Theatre นี้ ถือว่าเป็น AD หรือเปล่า</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เออ สำหรับท๊อฟฟี่เองครับคิดว่าได้อยู่ นะครับพี่แหม่มแต่ว่าก็ไม่ค่อยมั่นใจเท่าไรครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : โอเค ๆ อย่างนั้นไม่เป็นไรเพราะว่าพี่มีอยู่คนหนึ่งคะ ที่เขาจะสามารถตอบคำถามนี้กับเราได้ถ้าอย่างนั้นเราไปพบเขากันเลยดีกว่าคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเคครับ</p>
9	- แหม่ม ท๊อฟฟี่ และ อ.อารดา คุยกัน ผ่าน ZOOM	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ หลังจากที่เมื่อสักครู่นี้ะคะเราไปชมละครเวทีที่ Blind Theatre นะคะก็คือมีท๊อฟฟี่แสดงร่วมกับคุณหลุยส์นะคะ ทีนี้พี่เองก็มีคำถามว่าละครเวทีแบบ Blind Theatre แบบนี้เนี่ย ถือว่าเป็น AD ด้วยหรือเปล่าคะและตอนนี้นะคะ เราก็ออกกับ รองศาสตราจารย์อารดา ครูจิตอาจารณ์ประจำคณะวารสารศาสตร์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>และสื่อสารมวลชนผู้เชี่ยวชาญทางด้านเสียงบรรยายภาพหรือ AD ค่ะ อาจารย์คะ เริ่มต้นเลยคะว่า Blind Theatre นะคะ ถือว่าเป็น AD ด้วยหรือเปล่าคะ</p> <p>อ.อารดา :คืออธิบายอย่างนี้นะคะว่าเสียงบรรยายภาพนี้นะคะก็คือเป็นสื่อเสียงที่บรรยายภาพที่อยู่ตรงหน้านี้นะคะเพื่อให้จุดประสงค์หลักก็คือสื่อสารไปที่กลุ่มคนพิการทางการเห็นนะคะในการเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปแต่เท่าที่เข้าใจนี่คือตัวของ Blind Theatre นี้นะคะได้สร้างประสบการณ์ใหม่ที่น่าสนใจมากนะคะ ให้ทุกคนที่เป็นคนพิการแล้วก็กลุ่มคนที่เป็นคนทั่วไปนี่สามารถที่จะมาอยู่ในพื้นที่เดียวกันนะคะในประสบการณ์ในลักษณะเดียวกันแล้วก็ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องภาพที่อยู่ตรงหน้าหรือการแสดงได้เพราะฉะนั้นนี่ตัวนี้ก็ถือว่าเป็นเสียงบรรยายภาพในรูปแบบหนึ่งคะโดยใช้ตัวของสื่อบุคคลนะคะ ในการเข้ามาร่วมในการทำความเข้าใจคะ รูปแบบของเสียงคะ</p> <p>แห่ม :โอ้โฮ อันนี้ชัดเจนเลยคะเออ ไหน ๆ เราก็พูดคุยกันถึง เรื่องของ AD แล้วนะคะอาจารย์หลาย ๆ ท่านคงอยากรู้ว่า จุดเริ่มต้นของ AD เป็นมาอย่างไร แล้วทำไมถึงได้มีบริการ AD นี้เกิดขึ้นในโลกคะ</p> <p>อ.อารดา :เอาจริง ๆ ตัวเสียงบรรยายภาพนี้นะคะได้พัฒนาขึ้นมาในต่างประเทศนี้นะคะในประมาณปี 1990 กว่า ๆ นะคะในประเทศสเปน ตอนนั้นนี่เป็นการทำเสียงบรรยายภาพนะคะให้กับรายการวิทยุโทรทัศน์นะคะ ตอนนั้นนี่เป็นวิทยุโทรทัศน์ก่อนแล้วก็จุดประสงค์หลักนี้ต้องการที่จะทำให้ผู้ชมที่เป็นคนพิการทางการเห็นนี่เข้าใจเรื่องราวได้เหมือนกับคนทั่วไปนี้ได้ดูเหมือนกันนะคะแล้วหลังจากนั้นนี่ในต่างประเทศนี้นะคะก็มีการพัฒนาเรื่องนี้มาโดยตลอดก็คงต้องยอมรับว่าเรื่องของสิทธิเรื่องของคนพิการในต่างประเทศนี่ก็มีการพัฒนามาพอสมควรนะคะแล้วก็พัฒนา มาในประเทศต่าง ๆ ค่อนข้างแพร่หลายหลังจากนั้นนี่ในประเทศไทยเองนี่ตัวเสียงบรรยายภาพนี้นะคะ ได้เริ่มเข้ามาในประเทศไทยแล้วก็ทดลองผลิตกันนี้นะคะ ในปี 2555 นะคะตอนนั้นสำนักงาน กสทช. ได้ผลักดัน การเข้าถึงสื่อโทรทัศน์นะคะแต่ตัวของบริการสำหรับคนตาบอดนะคะ ได้เข้าถึงความเข้าใจในโทรทัศน์เองนี่ตั้งนั้นนี่ก็ยังไม่มียเสียงบรรยายภาพ นะคะตั้งนั้นสำนักงาน กสทช. เองก็ผลักดันนะคะตัวกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ จะทำให้เกิดการทำงานด้านเสียงบรรยายภาพที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นนะคะ ในกิจการโทรทัศน์ของไทยนะคะเริ่มตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมานะคะ โอ้โฮ บอกตรง ๆ นะคะว่าวันนี้ คุยกันสนุกสนานมากเลยนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เพราะว่าเราไปในถึงทุกประเด็นเลยเพราะฉะนั้นแล้วคะ เดี่ยวเราจะมาพูดคุยกันต่อถึงเรื่องของหลักในการผลิตสื่อที่มีบริการ AD กันคะว่า จะต้องทำอย่างไรบ้างวันนี้คะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์อารดา ครูจิตมาก ๆ เลยนะคะ ที่มาพูดคุยกับเรา ขอขอบคุณมากคะ</p>
10	<p>- แหม่มท็อฟฟี่ยืนนั่งคุยกัน</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม : โอโฮ ท็อฟฟี่ต้องบอกเลยว่าเทปนี้ของเราสนุกมากจริง ๆ นะคะ เมื่อเข้านี้พี่เองก็ได้ไปเปิดประสบการณ์ใหม่ ด้วยการดูละครเวทีที่ท็อฟฟี่แสดงที่ถึงแม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องมีภาพนะคะก็สามารถเข้าใจเรื่องได้แบบ Blind Theatre นั้นเองรวมถึงว่าได้ไขข้อข้องใจนะคะ ในเรื่องของ AD หรือเสียงบรรยายภาพกับอาจารย์อารดาค่ะแต่น่าเสียดายด้วยนะคะ ที่วันนี้รายการเราหมดลงเสียแล้ว</p> <p>ท็อฟฟี่ : ไม่เป็นไรครับพี่แหม่ม เพราะว่าเดี๋ยวครั้งหน้าครับ เราจะกลับมาคุยกับอาจารย์อารดาอีกครั้งครับในเรื่องการผลิตเสียงบรรยายภาพครับ แล้วก็มาไขข้อข้องใจให้กับคนทั่วไปครับว่าคนตาบอดครับ จินตนาการภาพได้อย่างไรครับพี่แหม่มถ้าอย่างนั้นนี่ย่าลิมติดตามกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอโฮ เรื่องนี้น่าสนใจมากเลยละคะและก่อนที่เราจะจากกันไปในวันนี้นะคะม่อนเขาก็มีภาษามือมาฝากคุณผู้ชมคะจะเป็นคำอะไรนั้นไปรับชมพร้อมกันเลยคะ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับ วันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันเหมือนเช่นเคย ลองทำดูนะครับอีกครั้งนะครับท่านผู้ชมอย่าลืมนะครับไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : ไม่ยากเลยใช่ไหมละคะ คุณผู้ชมอย่าลืมนะครับฝึกฝนกันนะคะ ถ้าหากคุณผู้ชมท่านใดมีคำแนะนำก็สามารถมาเป็นเพื่อนกับเราได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ถามคำถามหรือแนะนำติชมอะไรคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบกลับทุกข้อความกันเลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าหากคุณผู้ชมท่านใดยังขมไม่จุใจนะครับก็สามารถรับชมย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นสำหรับวันนี้รับท็อฟฟี่กับพี่แหม่มต้องขอตัวลาไปก่อนพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้าสำหรับวันนี้สวัสดีครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
11	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 32	: Audio description เพื่อคนพิการ ตอนที่ 2
เนื้อหารายการ	: การจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (Audio Description) สำหรับคนพิการ ทางการเห็น ให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา คุณภาพชีวิต 2
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ท็อปพี
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้าน AD ม.ธรรมศาสตร์ , ทำสลัดโรล

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- แหม่มและท็อปพียืนอยู่หน้า	[เสียงดนตรี] แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ คนนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระ ค่ะ ท็อปพี :เพื่อให้ทุกคนในสังคมครับ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขครับ แหม่ม :ใช่แล้วค่ะ ท็อปพีคะ เมื่อคราวที่แล้วคะ เราได้พูดคุยกับอาจารย์ อารดา ถึงเรื่องของหลักการในการ ผลิตเสียงบรรยายภาพนะคะ หรือในภาษาอังกฤษนี้ เราเรียกกันว่า Audio Description หรือที่เรารู้จักกัน ในชื่อของ AD นั่นเองคะ แหม่ม :ทำให้พีน่าจะเข้าใจถึงต้นกำเนิด ประวัติความเป็นมา รวมถึงหลักการในการผลิตด้วยคะ ท็อปพี :ใช่ครับพี่แหม่ม จากครั้งที่แล้ว ที่เราได้คุยเรื่องของ AD กันไว้ แต่ท็อปพีก็ยังมีเรื่องที่ยังสงสัยอยู่อีกครับพี่แหม่มอยากถามเพิ่มเติมอีก แหม่ม :อืม ได้เลย ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปพบกับอาจารย์กันเลยคะ
3	- หน้าจอ ZOOM กับอ.อารดา	...ดนตรีประกอบ...
4	พิธีกรพูดคุยกับ อ.อารดา	แหม่ม :กลับมาพูดคุยกันต่อนะคะกับ อาจารย์อารดา ครุจิต ค่ะ วันนี้นะคะ เราจะพูดกันเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งว่าAD นั้น มีความจำเป็นมากขนาดไหน สำหรับคนตาบอดคะ อ. อารดา :อาจารย์ว่ามีความจำเป็นนะคะ ในแง่ที่ว่ามันมีความจำเป็นในเชิงสังคมนะคะ เพราะว่าตัวเสียงบรรยายภาพนี่มันคือการสร้างการเข้าถึงนะคะสิ่งจำเป็นสาธารณะต่าง ๆ นี่ซึ่งตัวสื่อนี้ก็เป็็น เขาเรียกว่า

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สิ่งที่ เป็นของทั่วไปที่เราทุกคนในฐานะพลเมืองนี้สามารถที่จะเข้าถึงได้ นะคะ เพราะฉะนั้นตัวเสียงบรรยายภาพมันเข้ามาตอบในเรื่องของสิทธิ และ ความยุติธรรมในการเข้าถึงสื่อจริง ๆ แล้วมันเป็นเรื่องของเราทุกคนนะคะ ในการที่ต้องพยายามสร้างสรรค์สิ่งทีก่อให้เกิดเขาเรียกว่าทุกคนเข้าถึงได้ นะคะในวันหนึ่งนี้ เราอาจจะอยากใช้ตัวเสียงบรรยายภาพ ไม่ได้หมายถึง ว่าเราจะต้องเป็นคนตาบอดแต่บางที่เราอาจจะใช้สื่อในรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการของเราได้ทั้งหมดนะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจารย์ มองว่า เป็นเรื่องของศักยภาพในการเข้าถึงที่หลากหลายด้วยซ้ำนะคะ ใน การได้เข้าถึงสื่อเพียงแต่ว่าตัวของคนตาบอดนี้ ได้เข้ามาช่วยเราในการ ออกแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสำหรับคนทั่วไปด้วยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
5	พิธีกรพูดคุยกับ อ.อารดา	<p>ท๊อฟฟี่ :จริง ๆ น่าสนใจนะครับอาจารย์ เพราะว่าตอนนี้รับ สื่อเองนะ ไม่ได้ออกแบบเพื่อให้คนตาบอดนะครับ สามารถเข้าถึงสื่อทั้งหมดได้ เพราะว่าเสียงบรรยายภาพเองนะครับท๊อฟฟี่ก็รู้สึกว่าคุณตาบอดมัน สามารถช่วยเสฟสื่อในทางเลือกอื่น ๆ ได้มากขึ้นเช่น ละครหรือที่บอกว่า เป็นกีฬาเอง หรือไม่ว่าจะเป็นคอนเทนต์ต่าง ๆ</p> <p style="padding-left: 40px;">- ที่เล่าด้วยภาพเนอะอาจารย์</p> <p>อ. อารดา :ใช่คะ อาจารย์มองว่ามันเป็นเรื่องจำเป็นนะคะ เพราะว่าเท่าที่ เคยคุยกับเพื่อน ๆ ที่ตาบอดนี้ส่วนใหญ่เขาก็จะบอกว่าถ้าเรื่องไหนมาถึง แล้วไม่เข้าใจนี่บางทีเขาก็เกรงใจคนที่อยู่ข้าง ๆ ที่จะต้องไปถามอยู่ ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นก็อาจจะแบบไม่ดู ไม่เลือกดูนี้หรือบางทีนี้ มันก็ อาจจะแบบเกิดบรรยากาศที่ว่าก็ไม่รู้จะคุย มันกลายเป็นว่า</p> <p style="padding-left: 40px;">- เราไม่ได้รู้จะคุยกันในเรื่องเดียวกันพอไม่ได้รู้จะคุยในเรื่อง เดียวกันนี่โดยปริยายสังคมนี้ นั่นหมายถึงว่าเราก็จะลืมนะคะ เออ มันมีคน กลุ่มหนึ่งที่เขาอาจจะไม่ได้มาคุยเรื่องเดียวกับเรานะพูดง่าย ๆ สมมติ ละครเรื่องเดียวกันนี่แสดงว่าคนตามองเห็นนี้จะคุยกันได้อย่างสนุกสนาน เลยนะคะแต่ถ้าคนตาบอดเขาดูแล้วปะติดปะต่อเรื่องไม่ได้ เริ่มงตรง โน้นตรงนี่มันก็กลายเป็นว่าเราไม่ได้คุยเรื่องเดียวกันเรายกตัวอย่างอะไร ที่มันง่าย ๆ อาจจะให้เราพวกเราชวนคิดไปถึงเรื่องที่เป็นเรื่องที่สำคัญว่า นั้นนะคะไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ออกแบบอะไรต่าง ๆ นะคะของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ นี่ถ้าเราคุยกันใน เรื่องเดียวกันได้คือว่าเป็นพลังของสังคมนะคะในการที่ทำให้พลเมืองทุก กลุ่มนี้ มีศักยภาพพอในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ</p>
6	พิธีกรพูดคุยกับ อ.อารดา	[เสียงดนตรี]

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหล่่ม :อันนี้ถือว่าเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน</p> <p>- ของทุก ๆ คนเลย</p> <p>อ. อารดา :ใช่ คำใหญ่ของเรื่องนี้ก็คือ เรื่องของการเข้าถึงการ Access เข้าไป เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจารย์คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญมากนะคะ โดยเฉพาะในสื่อนี้ อย่างที่ยกตัวอย่างว่าเอ๊ะ เขามีสื่อตัวนี้ที่เป็นทางเลือกให้กับบุคคลที่ได้ยินอยู่เขารู้เรื่องข่าวสารพร้อมกันเขากลับมาคุยเรื่องราวเดียวกับเราได้เพราะว่ามันน่าจะเป็นเรื่องที่ดีด้วยซ้ำไปนะคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหล่่ม :ในการผลิต AD เสียงบรรยายภาพ จะต้องมึหลักการอย่างไรให้สอดคล้องกับนิยามคะ</p> <p>อ. อารดา :ตัวเสียงบรรยายภาพนี้คะ จริง ๆ แล้วจะมีขั้นตอนของการทำงานอยู่ 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ นะคะ ก็คือ 1 การเขียนบทนะคะ การเขียนบทเสียงบรรยายภาพ อันที่ 2 ก็คือการลงเสียงบรรยายภาพนะ คะ อันที่ 3 ก็คือการตัดต่อเสียงบรรยายภาพนะคะ ก็จะมีหลักการใหญ่ ๆ อยู่ 3 ขั้นตอนนะคะซึ่งทั้งหมดนี้ ก็จะต้องไปสอดคล้องของคำอธิบายนะ คะว่าตัวเสียงบรรยายภาพนี้หมายถึง การบรรยาย คือการใช้เสียงในการบรรยายภาพในสื่ออื่น ๆ กรณีของโทรทัศน์ก็คือการบรรยายเนื้อหาที่อยู่ในโทรทัศน์นี้คะ ให้เกิดความเข้าใจในขณะเดียวกันนี้ เราก็ต้องทำ ให้เกิดความสนุกหรือว่าทำให้เกิดอารมณ์สไปกับต้นทางของรายการนั้น ๆ ด้วยนะคะไม่ใช่ที่เราใส่แต่ตัวรายละเอียดมากจนเกินไปนะคะแล้วก็ ละเลยเป็นเรื่องของความสนุกสนานอันนี้ก็ถือว่าอาจจะต้องเข้าใจ ในเรื่องของการทำเสียงบรรยายภาพในลักษณะที่ควรจะเป็นด้วยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหล่่ม :อีม แล้วสำหรับเสียงในการบรรยายละคะอาจารย์ คือเราจำเป็น จะต้องใส่อารมณ์ร่วมเข้าไปไหมหรือเหมือนภาพไหมอะไรอย่างนี้คะ เพื่อให้มันสนุกขึ้น</p> <p>อ. อารดา :อันนี้เราจะอธิบายว่ามันขึ้นอยู่กับเรื่องอยู่เหมือนกันนะคะ แต่จริง ๆ แล้วโดยหลักการ โดยการที่พื้นฐานนี้เรามักจะ.... พุดง่าย ๆ เหมือนจะให้ตัวเสียงที่อยู่ในตัวต้นฉบับนี้เป็นหลักก่อนนะคะแต่ตัวเสียง บรรยายภาพนี้ พุดง่าย ๆ เหมือนเราเป็นตัวสนับสนุนนะคะเราต้องดูตัว ต้นฉบับก่อนว่าเนื้อหาเขาเป็นอย่างไรนะคะ และเราก็ออกแบบ ซึ่งตรงนี้ เป็นเรื่องของคนทำเสียงบรรยายภาพ จะออกแบบโดยหลักการเลยคือว่า เราทำอย่างไรก็ได้ให้เสียงที่มันมีอยู่นั้นะคะ มัน Blend ไปกับตัวของตัว เสียงบรรยายภาพนะคะซึ่งตรงนี้นั้นมันก็ต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ของคนทำเสียงบรรยายภาพด้วยนะคะแต่โดยพื้นฐานก็คือว่า ให้มันไปด้วยกันนะคะให้มันไปด้วยกันกับต้นฉบับนะคะหรือรายการนั้น ๆ ค่ะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อาจารย์ครับ สงสัยเองครับคืออยากรู้ว่าเสียงบรรยายภาพแบบไหนกับเรื่องราวแบบไหนครับ ที่มันยากมาก ๆ ครับ เช่น เหมือนท๊อฟฟี่เองนะ ถ้าเป็นเสียงบรรยายภาพที่เป็นละครแอคชั่นอย่างนี้ครับอาจารย์ มันค่อนข้างยากไหมครับ กับคนที่ทำเพราะมันเป็นเรื่องของภาพค่อนข้างเยอะ</p> <p>อ. อารดา : ถูกต้องเลยคะคุณท๊อฟฟี่ ก็คือว่าถ้าเป็นแอคชั่นนี้ โอ้โฮ มันเยอะมากนะคะรายละเอียดจะเยอะมากและมันเรียกว่า เอ๊ะ เป็นพื้นไปจากตรงนี้บางทีก็จะไม่เข้าใจแล้วเพราะฉะนั้นคนทำเสียงบรรยายภาพนี้ก็จะต้องหาจังหวะนะคะ ในการทำให้เกิดความเข้าใจเหมือนกับอย่างที่ว่า อาจารย์บอกไปว่ามันต้องกลับไปเรื่องว่า มันทำอะไรก็ได้ ให้เขาเชื่อมเรื่องราวนะคะ ให้คนฟังนี้ เชื่อมเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากตัวเสียงบรรยายภาพเข้าไปแสดงว่าตัวฟังก์ชันหรือหน้าที่ของเสียงบรรยายภาพดูต่าง ๆ คือไปอยู่ตรงนั้นนี่ต้องไปมีหน้าที่อะไรสักอย่างนะคะมีเวลาอยู่แค่ 2 - 3 วินาทีนี่ต้องบอกอะไรที่ทำให้เขาเชื่อมเรื่องราวต่าง ๆ ได้หรือบางทีการเว้นช่วงว่างก็อาจจะมีความหมายด้วยตัวของมันเองได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นตัวเสียงบรรยายภาพนี่คนทำเสียงบรรยายภาพนี่ต้องเข้าใจนะคะต้องมีความเข้าใจในวิธีการเล่าเรื่องของรายการนั้น ๆ หนึ่งเรื่องนั้น ภาพยนตร์เรื่องนั้นด้วยเหมือนกันนะคะไม่ใช่ว่าภาพยนตร์เขากำลังมัน ๆ อยู่อย่างนี้เราก็จะแทรกเสียงบรรยายภาพไปตลอดอย่างนี้ก็อาจจะไม่ใช่ เพราะฉะนั้นแต่ละเรื่องนี้ จะเป็นการออกแบบที่ขึ้นอยู่กับเป็นทั้งศาสตร์ด้วยเป็นทั้งศิลปะด้วยนะคะในการที่ทำให้คนฟังนี้ ฟังแล้ว โอ้โฮ มันสนุกไปด้วยอย่างนี้ค่ะ</p> <p>แหม่ม : ต้องบอกว่าได้รับความกระจ่างในเรื่องของการผลิตเสียงบรรยายภาพเป็นอย่างมากเลยละคะแต่ตอนนี้พักกันสักครู่ ช่วงหน้าเรากลับมาพูดคุยกับอาจารย์อารดากันต่อในเรื่องของคำบรรยายที่ใช้ในการผลิตเสียงบรรยายภาพห้ามพลาดนะคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
7	- พิธีกรพูดคุยกับ อ.อารดาผ่าน ZOOM	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : อาจารย์คะ อย่างข้อควรระวังในการบรรยายภาพละคะ อย่างเช่นว่า สมมติผู้บรรยายอยากจะทำบรรยายภายในรถสีแดงอย่างนี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มันควรจะต้องเป็นสีแดงหม่น สีแดงเฉดไหนหรือเป็นภาพเก่าในการเป็นภาพย้อนเวลาอธิบายเป็นภาพซีเปียหรือมันจะต้องอธิบายอย่างไรละคะ แล้วอะไรที่ต้องระวังมาก ๆ</p> <p>อ. อารดา : ถ้าพูดถึงเรื่องสีนี้ ทุกครั้งต้องบรรยายสีใหม่ มันขึ้นอยู่กับว่าตอนนั้น ตอนนั้นตัวสีมีความหมายอะไรกับเรื่องไหนนะคะ เช่น สีของการแต่งกาย พร้อมกับบุคลิกและลักษณะอะไรบางอย่างของตัวละครนะคะว่ามีความสดใสหรือว่าส่วนผสมที่ดำมีความลึกลึบอะไรอย่างนี้ไอ้ตรงนั้นมันก็จะมีผลอะไรกับเรื่องนะคะส่วนคำว่าสีเข้มสีอ่อนก็เหมือนกัน ต้องกลับไปที่ว่าไอ้คำว่าสีเข้มสีอ่อนนี้มันมีความหมายอะไรกับเรื่องใหม่ แต่มันก็มีหลักการในเรื่องการบอกเจตนะคะว่าเราจะไม่มีการไปบอกเฉดที่มันดูซับซ้อนมากนะคะเช่น สีแดงอมเขียว อมม่วง อะไรอย่างนี้นะคะ หรือสีที่เป็นลักษณะเฉพาะมาก ๆ นี่บางทีมันอาจจะไม่ได้ช่วยทำให้เกิดความเข้าใจให้กลับไปให้ความเข้าใจมากขึ้นนะคะถ้าเกิดเราบอกว่าแดงมันแดงแบบดู...มีความเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องอะไรบางอย่าง อย่างนี้เราก็สามารถที่จะพูดเรื่องนั้นได้นะคะส่วนประเด็นที่บอกว่าบางคนใช้ความหลากหลายนี้มันเป็นประเด็นพื้นฐานของการทำเสียงบรรยายภาพเนอะบางคนทำเสียงบรรยายภาพจะบอกว่าภาพย้อนอดีตใช้คำว่าซีเปียได้ไหมภาพย้อนอดีตใช้คำว่าย้อนอดีตได้ไหมคือตรงนี้นะคะ ถามว่าใช้ได้หมดไหมใช้ได้นะคะ เพียงแต่ว่ามันมีวิธีการทำงานของการทำงานด้านเสียงบรรยายภาพหรือสิ่งที่เราได้พยายามถ่ายทอดให้นักศึกษานี้ส่วนใหญ่จะบอกว่ามันจะมีหลักการเนอะหลักการพื้นฐานอยู่ในการทำเสียงบรรยายภาพ</p> <p>1. จะต้องเป็นคำที่เป็นพื้นฐานง่าย ๆ เข้าใจได้ง่าย ๆ โดยทั่วไป เช่น คำภาษาไทยถ้ามี 2 พยางค์เหมือนกันแล้วเลือกคำไทยก่อนนะคะหรือว่าถ้าตรงนั้นรู้สึกว่ามันเข้าไปกับเรื่องใช้ภาษาอังกฤษไปกับเรื่องนะคะหรือว่ามันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ เอ่อ...คำอธิบายด้านภาพ อะไรที่มันดูมีความสวยงามเนอะคำว่าซีเปียก็อาจจะใช้ได้พูดง่าย ๆ เรามีทางเลือกหลายคำในการใช้คำอยู่ที่ว่าคนที่เป็นผู้บรรยายนั้นต้องการที่จะสื่อตรงนั้นอย่างไรและถ้าคนตาบอดบอกว่า เฮ้ย ถ้าฟังแล้วเข้าใจ ไม่มีปัญหา แต่เราต้องเข้าใจก่อนนะคะ ว่าคนตาบอดเองนี้มีความหลากหลายอยู่ในนั้นด้วยเหมือนกันเราต้องเข้าใจ Point นั้นด้วยเหมือนกันคะว่าทุก ๆ กลุ่มมีความหลากหลายอยู่ในนั้นเพราะฉะนั้น มันไม่มีคำอะไรที่เป็น Absolutely แบบอย่างนั้นว่านี่คือคำที่ถูกต้องแต่ถ้าเกิดว่าคุณไปบรรยายพืดเห็นอย่างนี้แล้วไปบรรยายอีกอย่างหนึ่งนะอันนั้นเลยเรียกว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ผิวนะคะแต่เกิดการเลือกใช้ Choice of words นี่มันเป็นเรื่องของแต่ละคนทำพุดง่าย ๆ ง่ายเขินของคนทำเสียงบรรยายภาพเหมือนกันนะคะ เพราะฉะนั้น ถ้าจะอธิบายจะอธิบายลักษณะแบบนี้คะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อันนี้เข้าใจอาจารย์นะครับ เพราะว่ามันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของคนตาบอดแต่ละคนด้วยแล้วก็คนตาบอดมันจะมีหลายประเภทครับที่หม่อมก็คือมองไม่เห็นเลยตั้งแต่กำเนิดหรือว่าเพิ่งมามองไม่เห็นตอนโตซึ่งประสบการณ์ในการเล่าคร่าว ๆ มองไม่เห็นเหมือนกันอีก</p> <p>อ. อารดา : ถูกต้องคะ</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ วันนี้ถือว่าครบในทุกประเด็นที่สงสัยเลยถือว่ากระจ่างแล้วว่าบริการ AD นี่สำคัญอย่างไรแล้วก็มีการผลิตอย่างไรบ้างคะ อาจารย์</p> <p>อ. อารดา : ค่ะ จริง ๆ แล้วนี่หลาย ๆ คนที่ฟังแล้วอยากที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมว่าต้องทำอะไรบ้างคะอาจารย์คะ จริง ๆ แล้วนี่นะคะ มีการทำเสียงบรรยายภาพกันมากขึ้นนะคะและก็ตัวของที่คณะวารสารเองนี่ก็มีการสอนเรื่องเสียงบรรยายภาพนะคะแล้วก็ถ้าใครสนใจนะคะ ลองเริ่มง่าย ๆ ก็ได้นะคะลองรายการที่เราชื่นชอบนะคะ มาดูแล้วก็กลับตานะคะ นี่คือการใช้ประสบการณ์ของคนที่มีมองไม่เห็นนะคะใช้การฟังอย่างเดียวนี่เราจะรู้ว่ามันมีจุดอะไรที่จำเป็นในนั้นด้วยนะคะแล้วเราก็เริ่มจากตรงนั้นแล้วก็จะจุดเริ่มต้นที่สามารถทำให้เราทุกคนได้ลองมีประสบการณ์ตรงนี่แล้วก็ได้ลองผลิตเสียงบรรยายภาพได้ด้วยเช่นเดียวกันคะ</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ ดีมากเลย ถ้าเกิดว่าใครอยากจะทดลองนะคะ</p> <p>- ก็หาข้อมูลกันได้เนอะท๊อฟฟี่เนอะ</p> <p>หม่อม : โอเค วันนี้นะคะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์อารดา ครุจิต มาก ๆ เลยนะคะที่มาพูดคุยกับเรื่องของบริการ AD หรือเสียงบรรยายภาพนั่นเองคะขอบคุณมากคะ</p>
8	- หม่อมกับท๊อฟฟี่คุยกัน	<p>หม่อม : คือเรามีบริการ AD ซึ่งเป็นเสียงบรรยายภาพคนตาบอดเขาจะรู้ว่าอย่างไรจอโทรทัศน์อย่างนี้จะมีใครเดินมา ใครเป็นใคร บรรยากาศอย่างไรแต่สิ่งหนึ่งนี้ ถ้าสมมติว่ามีเสียงที่บรรยายภาพ อย่างเช่น รถสีแดงอย่างนี้แล้วคนตาบอดจะรู้ได้อย่างไรว่า รถสีแดงสักพักหนึ่งมีข้างเดินมาแล้วจะรู้หรือว่าข้างรูปร่างลักษณะเป็นอย่างไร หรืออย่างแคร์รอตอย่างนี้</p> <p>หม่อม : อ้าว แคร์รอต 1 หัว มันจะเป็นลักษณะอย่างไรคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เอาอย่างนี้พี่หม่อม ถ้าท๊อฟฟี่อธิบายแบบนี้อาจจะไม่เห็นภาพถ้าอย่างนั้นนี่เดี๋ยวท๊อฟฟี่พาพี่หม่อมไปเจอของจริง ประสบการณ์จริงกันดีกว่าว่าคนตาบอดครับ เราจินตนาการภาพอย่างไรหรือว่าสื่ออย่างไรไปคุยกันเลยดีกว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		[เสียงดนตรี]
9	- แหม่มกับท็อฟฟี่คุยกัน เตรียมวัตถุดิบ ทำสลัดโรล	<p>ท็อฟฟี่ : โอเคครับพี่แหม่ม ถึงเวลาแล้วครับท็อฟฟี่จะชวนพี่แหม่ม มาทำสลัดโรลกับท็อฟฟี่ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ได้เลยจ๊ะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเค ถ้าอย่างนั้นนี่ ก่อนอื่นความยากของมันนะครับพี่แหม่มคือท็อฟฟี่ครับ จะให้พี่แหม่มปิดตาเลือกวัตถุดิบครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ปิดตาอีกแล้วหรือ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่ ปิดตาเลือกวัตถุดิบครับพี่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นนี่ ก่อนอื่นท็อฟฟี่จะให้พี่แหม่มดูเมนูก่อนว่ามันมีรายชื่ออะไรบ้างที่เป็นผักโอเค</p> <p>แหม่ม : ถ้าอย่างนั้นเอาเมนูมาเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เมนูสลัดโรล</p> <p>ท็อฟฟี่ : อย่างเป็นทางการครับ</p> <p>แหม่ม : วัตถุดิบเยอะมาก ปัญหามันอยู่ที่กรีนโอ๊ค</p> <p>แหม่ม : อะไรคือกรีนโอ๊ค อันนี้ไม่รู้</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ กรีนโอ๊คนี่มันคือผักสลัดอย่างหนึ่งพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ผักสลัด</p> <p>ท็อฟฟี่ : ใช่</p> <p>แหม่ม : แล้วผักสลัดมันเป็นสิบ แล้วสีก็ไม่รู้นะ เราก็ไม่เห็นสีด้วย อ้าว ไม่เป็นไร เราใช้ความรู้สึก เราก็ใช้สัมผัส Texture ของมันเอา</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ยากนะนี่</p> <p>ท็อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นพี่แหม่มพร้อมหรือยังครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ก็ต้องพร้อมแล้วละ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้าว พร้อมแล้ว ถ้าอย่างนั้นพี่แหม่มปิดตาได้เลยครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเค ลุยเลย</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อฟฟี่ : โอเคครับ</p> <p>ท็อฟฟี่ : เมื่อพี่แหม่มปิดตาแล้ว ของทุกอย่างอยู่ด้านหน้าพี่แหม่มแล้วครับถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวท็อฟฟี่จะให้พี่แหม่มค่อย ๆ จับทีละอย่างก่อนก็คือมันจะมีทั้งหมด 3 งานเราจะไล่จากซ้ายไปขวานะครับพี่แหม่มงานแรกพี่แหม่มค่อย ๆ ไล่ไปนะครับ โอเค แล้วมันก็มีงานที่อยู่ข้างหน้าพี่แหม่มอันหนึ่ง</p> <p style="text-align: center;">เสียงบรรยายภาพแหม่มปิดตาทายผัก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : หมดหรือยังครับ ๆ</p> <p>แฮมม : เอ่อ พี่คิดว่าน่าจะหมดแล้วนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเค พี่แฮมมมั่นใจไหมครับ ถ้าพี่แฮมมมั่นใจแล้วนี่ พี่แฮมมเปิดตาขึ้นมาได้เลยครับ โอเค แล้วก็ลองดูสิว่าสิ่งที่พี่แฮมมเลือกใส่เมื่อกี้ ถูกต้องไหมครับพี่แฮมมมีอะไรบ้างครับเมื่อกี้ มีอะไรบ้างครับ</p> <p>แฮมม : เอ่อ มีแครร์รอตคะถูกแล้วก็มีแตงกวานะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ผักชี ถูก</p> <p>แฮมม : แล้วอันนี้ อันนี้จริง ๆ ต้องเป็นกรีนโอ๊คแต่พี่หยิบตัวเรดโอ๊คมา ที่แบบเป็นผักสีแดง ๆ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อันนี้ไม่เป็นอะไรครับพี่แฮมมแปลว่าของสิ่งนี้ใช้เหมือนกันได้เนอะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอ้โฮ พี่แฮมม เมื่อกี้พี่แฮมมเลือกถูกหมดเลยนะครับพี่แฮมม แต่ว่าท๊อฟฟี่อยากจะรู้ว่า ความรู้สึกที่ปิดตาเลือกเมื่อกี้นะครับ เป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>แฮมม : เอาจริง ๆ นะ ความรู้สึกที่ตอนนั้นคือแบบคือมันมีตนะ แล้วเราก็ไม่รู้ว่าจะอะไรเป็นอะไรใช้ไหมคะแต่เราก็ใช้สัมผัสนี้คลำเอา แล้วก็ใช้ความจำภาพนี้เทียบเคียงเอาว่าสิ่งต่าง ๆ นี้คืออะไรบ้างแต่ที่ยากที่สุดนี่คือตัวผักสลัดนี้แหละ เพราะว่าตัวกรีนโอ๊คใช้ใหม่ กับตัวเรดโอ๊คนี้มันคล้ายกัน ใช้ Texture มันเหมือนกัน ต่างกันแค่สีของมันแค่นั้นเอง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นี่นะครับพี่แฮมมคือบททดสอบหนึ่งครับคือปกตินะ เรามองเห็นใช้ใหม่ เราก็จะรู้ว่าสิ่งของต่าง ๆ อย่างนี้ครับ รูปร่างลักษณะหรือสีมันเป็นอย่างไรใช้ไหมครับแล้วเราก็สามารถจินตนาการภาพได้ ถ้าปิดตามันอาจจะมีความลึกลับหน่อยใช้ไหมครับแต่คนมองไม่เห็นครับพี่แฮมม เขาไม่สามารถที่จะจินตนาการภาพได้ครับ</p> <p style="text-align: center;">- เพราะว่าเขาไม่เคยเห็นภาพมาก่อน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แต่ว่าต่างกับคนที่มามองไม่เห็นทีหลังนี่เขายังพอที่จะนึกภาพอะไรออกอยู่ใช้ไหมครับพี่แฮมม แต่ว่าแต่สำหรับคนมองไม่เห็น ตั้งแต่กำเนิดนะครับพี่แฮมมเขาจะใช้การที่สัมผัสอย่างนี้ครับพี่แฮมมคือสามารถวาดรูปทรงลักษณะเป็นแบบไหนหรือว่ารสชาติของมันกลิ่นของมันนะครับพี่แฮมมเป็นอย่างไรแล้วสีของมันเองนะคือใช้ในการถามคนอื่นเอาว่าสีของแครร์รอตนะ มันมีสีอะไรอย่างนี้ครับพี่แฮมม ใช้หรือบางทีนะครับ ถ้าเราได้ยินเสียงบรรยายภาพนะครับ ตามที่วิธีต่าง ๆ หรือว่านี่คือแครร์รอตเราก็จะสามารถจินตนาการได้ว่าแครร์รอตนะครับ ลักษณะมันเป็นแบบไหนครับพี่แฮมม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พี่แหม่ม : อ้อ โอเค ถ้าอย่างนี้พี่เข้าใจแล้วก็คือการเรียนรู้จากสัมผัส - แล้วก็ถามคนใกล้ตัวหรือว่าฟัง AD นั่นเอง แต่ที่นี้สิ่งหนึ่งที่พี่ ยังไม่ค่อยเข้าใจนะอย่างเช่นเรื่องของสีน้ำมันเป็นเรื่องของกายภาพมาก ๆ คือมองเห็นนี่ถึงจะรู้ว่า เออ อันนี้สีส้มนะ อันนี้สีฟ้านะ ที่นี้เวลาที่เราเห็น สีอันนี้ก็จะมีความรู้สึกเกิดขึ้นใช่ไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ก็จะมีศิลปะนะครับ ที่คนตาบอดเขาจะมีกลุ่มที่เขาทำกัน แล้วก็ในกลุ่มนี้ เขาจะมีสีที่มีกลิ่นแปลว่าสีแต่ละสีพี่แหม่ม ก็จะมีกลิ่น เฉพาะของมัน เช่น สีเหลืองนะครับเราดมเข้าไป เราอาจจะรู้สึกถึงความ สดชื่น</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อันนี้ก็เป็นคนที่ทำงานศิลปะแต่ถ้าเป็นกลุ่มคนที่ไม่เคยรู้ เรื่องนี้มาก่อนนะพี่แหม่มเขาก็จะใช้สีในการที่เข้าไปเปรียบเทียบการใช้ ชีวิตประจำวันของเขา เช่นถ้าเขาใช้สีแดงครับพี่แหม่ม เขาจะรู้สึกถึงความ ร้อนถ้าพูดถึงสีเขียวนี้เขาอาจจะพูดถึงบรรยากาศเช่น ธรรมชาติหรือป่าไม้ อย่างนี้พี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ช่วยในเรื่องของการรับรู้สีต่าง ๆ ได้นะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับ ในกรณีที่เราเคยทำงานศิลปะและรู้ว่าสีน้ำมันเป็น อะไรแต่ถ้าคนไม่เคยมีประสบการณ์นี้ที่ใช้เรื่องเกี่ยวกับเอาไป เปรียบเทียบกับในชีวิตประจำวันของเรา</p> <p>แหม่ม : อ้อ โอ้โฮ ท๊อฟฟี่ อธิบายได้เห็นภาพชัดเจนมากเลยคะ ถ้าอย่าง นี้พี่แหม่มเข้าใจทุกอย่างแล้วใช่ไหมครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นวันนี้ครับพี่แหม่มพวกอุปกรณ์ต่าง ๆ หรือวัตถุดิบ ต่าง ๆ มันอยู่หน้าเราแล้วครับพี่แหม่มถ้าอย่างนั้นเรามาทำสไลด์โรลกันนะ ครับพี่แหม่ม</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	<p>- แหม่ม ท๊อฟฟี่ พูดสรุป</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p>	<p>แหม่ม : โอ้โฮ ท๊อฟฟี่วันนี้พี่บอกตรง ๆ เลยว่า พี่ได้รับความรู้แล้วก็ เข้าใจเกี่ยวกับคนตาบอดมากขึ้นเยอะเลยคะโดยเฉพาะเรื่องของบริการ เสียงบรรยายภาพหรือ AD นี่นะคะ อย่างที่อาจารย์อาร์ดาได้เล่าให้พวก เราฟัง</p> <p>แหม่ม : พี่ชอบอยู่อย่างหนึ่งก็คือคำนิยามของ AD นั่นก็คือความเข้าใจไป พร้อมกับความบันเทิงคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอ้โฮ จริง ๆ ท๊อฟฟี่ได้รับความรู้มากเหมือนกันนะครับพี่แหม่มไม่ อยากเชื่อเลยครับพี่แหม่มว่ารายการเราจะมีสาระอัดแน่นขนาดนี้ครับพี่ แหม่มนี่ก็อยากให้ออนมาเหมือนกันนะครับนี่</p> <p>แหม่ม : อ้าว แน่นอนรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ของเรานะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D - มอนสอนภาษามือวันละคำ - พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ 	<p>สาระความรู้เต็มที ไปพร้อมกับความบันเทิงเหมือนเช่นเคยแล้วค่ะและถึงแม้ว่าวันนี้จะ มอนเขาจะไม่ได้มาแต่ว่ามอนก็รับหน้าที่ในการที่จะมาสอนภาษามือให้กับคุณผู้ชมเหมือนเช่นเคยไปพบกับมอนกันได้เลยคะ</p> <p>มอน : สวัสดีครับคุณผู้ชมวันนี้มอนไม่ได้ไปช่วยพี่แหม่มกับพี่ท็อฟพี่ทำสลัดโรลเลยเสียตายจริง ๆ แต่ไม่เป็นไรครับ ครั้งหน้ามอนไม่พลาดแน่ ๆ และวันนี้มอนก็มีภาษามือมาสอนกันนะครับลองทำดูนะครับอีกครั้งนะครับท่านผู้ชมอย่าลืมไปฝึกกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ เป็นคำที่น่าสนใจมากเหมาะกับตอนนี้ของเราเลยคะ</p> <p>แหม่ม : และถ้าเกิดว่าคุณผู้ชมท่านใดจะอยากจะเป็นเพื่อนกับเราก็สามารถเข้าไปกดไลค์ กดแชร์ได้ที่ Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท็อฟพี่ : และถ้าใครอยากดูย้อนหลังนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : และเวลาของรายการเราในวันนี้ก็หมดลงแล้วคะสัปดาห์หน้าเราจะไปเรียนรู้เรื่องอะไรนะคะ อย่าลืมติดตามชมกันนะคะและสำหรับวันนี้ท็อฟพี่และแหม่มต้องขอตัวลากันไปก่อน พบกันใหม่คะ สวัสดีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
11	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 33 : ล่ามภาษามืออาชีพ สื่อกกลางของคนหูหนวก
 เนื้อหารายการ : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เป็นทุกอย่างให้กับคนหูหนวก คนหูตึง ทั้งในจอและนอกจอ
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : ดร.มลิวลย์ ธรรมแสง , ัญพร ปองทอง (ครูเป้)

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- แหม่มและม่อนยืนอยู่มุมหนึ่งในเมือง</p> <p>- แหม่มและม่อนไหว้ทักทายผู้ชม</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p> <p>- ครูเป้เดินเข้าฉากมา</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีการสาระค่ะ</p> <p>ม่อน : เพื่อให้ทุกคนนะคะ เข้าใจในเรื่องของการเข้าถึงสิทธิของสื่อต่าง ๆ ของคนพิการนะคะ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุขนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วค่ะ และสังคมที่...จะมีความสุขได้อย่างแท้จริงนะคะ นั่นก็คือสังคมที่ทุก ๆ คนนะคะสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกันนั่นเองค่ะ อิม และวันนี้คะเรา 2 คนก็อยู่ที่โรงเรียนเศรษฐเสถียร นะคะ ไหมม่อนลองทายสิว่าวันนี้เรา 2 คนนี้มาทำอะไร</p> <p>ม่อน : อิม คิด คิด คิด..อ้อ มาดูวิธีการสอนกับน้อง ๆ หูหนวกใช่ไหม</p> <p>แหม่ม : อ้อ จริง ๆ แล้วคำตอบนี้ก็คล้าย ๆ นะคะ แต่ว่าผิดค่ะ ไม่ใช่ค่ะ เพราะว่าวันนี้เราจะไม่ได้มาพบกับน้อง ๆ นักเรียนกันนะคะ แต่เราจะมาพบกับคุณครูนั่นเองค่ะ ซึ่งแกรับเชิญของเราในวันนี้คะ ก็ถือว่าเป็นคุณครูที่มีความสำคัญกับวงการล่ามภาษามือของประเทศไทยเลยนะคะ และสำคัญมาก ๆ ค่ะ กับรายการของเราในวันนี้ นั่นก็คือครูเป้ นั่นเองค่ะ จริง ๆ แล้วเราทั้ง 2 คนนี้ ก็เจอกันบ่อย ๆ ในรายการอยู่แล้วใช่ไหมคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช่แล้วละค่ะ - แต่ว่าวันนี้มา... - อยู่แต่เบื้องหลัง <p>แหม่ม : อ้าว วันนี้มาเป็นแกรับเชิญอยู่เบื้องหน้านะคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นล่ามหน้าจอ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แฮม่ม : แต่ก่อนอื่นเลย ที่เราจะไปพูดคุยกันเรื่องต่าง ๆ นี้</p> <p>- อยากจะให้แนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยค่ะ</p> <p>ครูเป้ :ชื่อ ธัญพร ปองทอง ค่ะ ครูเป้ค่ะ เป็นล่ามภาษามือ ในรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D ด้วยค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	- Pack Shot ครูเป้ พร้อมขึ้นชื่อและตำแหน่ง	...ดนตรีประกอบ...
4	- แฮ่ม่ม ม่อน และครูเป้ ยืนอยู่มุมหนึ่งในเมืองใหญ่	<p>แฮม่ม :เชื่อว่าคุณผู้ชมจะอยากจะได้รู้แล้วนะคะว่า พี่เป้เป็นใคร แล้วก็ทำงานมาในวงการล่ามภาษามือนี้มาแล้วก็ปีคะ</p> <p>ครูเป้ :คะ ก็ปัจจุบันนะคะ ทำงานเป็นล่ามภาษามือนะคะ ก็ 24 ปีแล้วคะ</p> <p>ครูเป้ :ก็จะล่ามในรายการโทรทัศน์ช่องสถานีต่าง ๆ นะคะ แล้วก็ล่ามให้กับหน่วยงานภาครัฐแล้วก็เอกชนนะคะในการประชุมสัมมนา หรือบางทีเราก็ไปล่ามที่สถานีตำรวจคะล่ามศาล ล่ามโรงพยาบาลไปทุกที่เลยคะ ค่ะ แล้วอีกอย่างหนึ่งนะคะ ก็คือเป็นอาจารย์พิเศษด้วยคะอยู่ที่ภาควิชาจิตวิทยาทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคะ ก็จะสอนร่วมกับคุณครูหนูหนวกคะก็จะสอนอยู่ประมาณ 10 กว่าปีมาแล้วคะ</p> <p>ม่อน :ไอ้โฮ ประสบการณ์เยอะมากเลยนะครับผมจะอยากจะได้รู้ว่า จุดเริ่มต้นของการมาเป็นล่ามภาษามือเริ่มต้นจากจุดไหนครับ</p> <p>ครูเป้ :คะ ก็เริ่มจากการที่เกิดความสงสัยคะว่าค่าการศึกษาพิเศษมันคืออะไรที่สงสัยมันคืออะไร ก็จริง ๆ ไม่เข้าใจใช้ไหมคะก็เลยไปถามน้าคะ ที่เขาเรียนสาขาการศึกษาพิเศษ</p> <p>ครูเป้ :น้าก็บอกว่า เออ...เราเรียนเพื่อจบมาเป็นคุณครูสอนเด็ก ๆ พิการประเภทต่าง ๆ ก็รู้สึกว่ามันดี เดิมปีแรกนะคะ เขาจะให้เรียนเกี่ยวกับคนพิการทุก ๆ ประเภทเลยแล้วก็ปีที่ 2 ก็เลยเลือกเรียนสาขาคณูหนวกภาษามือเหตุผลเพราะว่าเราเห็นคนหูหนวกที่เข้าเรียนร่วมนะคะ รุ่นน้องนะคะเห็นเขาใช้ภาษามือสื่อสารกัน เห็นสีหน้าท่าทาง และเรารู้สึกว่า อู๊ย ภาษามือมันเป็นภาษาที่แบบน่าสนใจ</p> <p>ครูเป้ :ก็เลยเริ่มรักภาษามือตั้งแต่ตอนนั้นเลยแล้วเรียนจบมาเราก็มาเป็นคุณครูคะเริ่มแรกเลยคือเป็นคุณครู สอนอยู่ที่โรงเรียนเศรษฐเสถียรที่นี้คะ</p> <p>ครูเป้ :หลังจากที่สอนเสร็จแล้วก็สนใจอยากเป็นล่ามคะ ก็ได้ไปเรียนต่อที่วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลคะสาขาล่ามภาษามือ คือไปเรียนเฉพาะทางไปเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ครูเป้ :เพื่อว่าเรารู้สึกว่าเราสอนที่โรงเรียนนะคะแล้วพอเวลาระยะเวลาหนึ่งนี่ก็คือคนหูหนวกเริ่มเข้าเรียนมหาวิทยาลัยคะ เขาเริ่มเข้าเรียนมหาวิทยาลัย เราก็อยากจะเป็นล่ามเพื่อช่วยเขาส่งต่อส่งต่อในการเรียนระดับปริญญาตรีคะก็เลยย้ายไปทำงานอยู่ที่วิทยาลัยราชสุดา ปี 2540 เนอะ นักศึกษารุ่นที่ 1 ก็เปิดรับคนหูหนวกเข้าเรียน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ครูเป้ :คะ ที่ตัดสินใจออกจากราชสุดานะคะเหตุผลเพราะว่านักศึกษาหูหนวกนี้เราเรียนจบไปหลายรุ่นแล้วนะคะ แล้วเขาก็ได้ไปทำงานที่ในชุมชนเราก็อยากที่จะออกมาเป็นล่าม ให้กับคนหูหนวกในชุมชนเองก็เลยเป็นจุดเริ่มต้นในการเป็นล่าม ประชุม สัมมนา โรงพยาบาลอะไรอย่างนี้ อย่างที่เล่าไปแล้วอย่างนี้คะ แล้วก็ล่ามในข่าวด้วยคะ</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ นับจากที่มาจนถึงเรื่องของการทำงานเพื่อที่จะช่วยในการสื่อสารกับคนหูหนวกนี้เป็นประสบการณ์เยอะมากเลยนะคะทำงานมานานมากจริง ๆ คะ แล้วอยากรู้ว่ามีประสบการณ์อะไรคะที่รู้สึกที่น่าสนใจ หรือว่าเราจำไม่ลืมเลยคะ</p> <p>ครูเป้ : อืม แบบประทับใจเลยใช้ไหมคะ</p> <p>แหม่ม : ประทับใจเลยคะ</p> <p>ครูเป้ :จริง ๆ แล้วมีเยอะมากเลยคะ ในการเป็นล่ามแล้วรู้สึกประทับใจเนอะเยอะมากเลยแต่ว่าที่จำได้แล้วเดี๋ยวเลือกมาเล่า</p> <p>ครูเป้ :ก็คือในวันที่เราไปล่าม ในวันพระราชทานปริญญาบัตรของนักศึกษาหูหนวกที่จบปริญญาตรีรุ่นแรกของวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลคะคือรู้สึกภูมิใจมาก เหมือนที่เราเป็นส่วนที่ช่วยเขาเห็นพัฒนาการของเขาเนอะ ตั้งแต่ปีที่ 1 - 4 แล้วเขาเรียนจบได้รับปริญญาเราเป็นล่ามเนอะ เรารู้สึกแบบ...จะประกาศชื่อแล้ว ๆ ชื่อวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลนักศึกษาหูหนวกเนอะ คนที่ 1 รับแล้ว เราแบบเดินไปแล้วก็แบบ รู้สึกเหมือนแบบ...รู้สึกเหมือนเป็นลูกเราเองแล้วเรารู้สึกว่าเราแบบ นั่นละคะ เป็นสิ่งที่จำมาตลอดเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	<ul style="list-style-type: none"> - แหม่มพูดเปิดกับกล้อง - แหม่ม ม่อน และครูเป้ นั่งอยู่ที่มุมหนึ่งของบ้านแหม่ม 	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน :แล้วอย่างผมกับพี่เป้เนี่ย เราทำงานกันมานานแล้วนะครับวันนี้ผมอยากรู้ว่าทำงานกับผมนี้ยากไหมครับ</p> <p>ครูเป้ :ไม่ยากคะ</p> <p>ครูเป้ :เพราะว่าม่อนนี่เรารู้เร็วคะเวลาที่พี่เป้อ่านแล้วก็ทำภาษามือ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ถ่ายทอดให้กับม่อนม่อนนี่ก็จะเรียนรู้ จำเร็วแล้วก็ทำภาษามือได้ดีเลย ไม่เชื่อต้องถามคุณผู้ชมนะคะ</p> <p>ครูเป้ :ภาษามือม่อนดีค่ะ</p> <p>แห่ม่ม :ต้องขอบอกกับคุณผู้ชมก่อนเลยนะคะว่าภาษามือที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไปนั้นจะมีความแตกต่างกับภาษามือที่ใช้ในการถ่ายทำรายการทีวีค่ะเพราะฉะนั้นแล้วนี่ก็จะมีคำภาษามือบางคำที่จะต้องสวยงามและจะต้องชัดเจนมีความหมายเดิมอยู่ด้วยค่ะ ใช้ไหมคะม่อน</p> <p>ม่อน :อืม ใช้เลยล่ะครับคุณผู้ชมครับที่เห็นผมนี้ทำภาษามือได้อย่างดีขึ้นสวยงามชัดเจนถูกต้องนะครับ ก็เป็นเพราะว่าความช่วยเหลือของพี่เป้ นั่นเองล่ะครับ</p> <p>แห่ม่ม :ใช้ค่ะ และจริง ๆ แล้วนะคะ นอกจากว่าคอยช่วยเหลือม่อนแล้วนะคะครูเป้เองนะคะ ก็ยังช่วยแห่ม่มอีกด้วยค่ะ ในการที่จะคอยดูนะคะ เรื่องของการสื่อสารภาษามือแล้วก็แปลเป็นคำพูดนะคะ ให้มีรูปประโยคที่สวยงาม ชัดเจนนะคะ โดยที่ความหมายสามารถสื่อสารได้อย่างไหลลื่นอะไรอย่างนี้ค่ะ คุณผู้ชมคะ เล่ากันมาขนาดนี้แล้วนะคะ แต่คิดว่าอาจจะยังมองไม่เห็นภาพชัดเท่าไรนะคะเดี่ยวเราจะให้ครูเป้ สาธิตให้ดูค่ะว่า เบื้องหลังการทำงานของเราเนี่ยนะคะ จริง ๆ แล้วเป็นอย่างไร ดีไหมคะ</p>
6	<p>- แห่ม่มและม่อน สัมภาษณ์ ครูเป้</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ครูเป้ :คะ ตอนนี้นะคะ พี่เป้ได้สอนภาษามือม่อนเรียบร้อยแล้ว เดี่ยวจะให้ม่อนนะคะ ทำภาษามือแล้วแห่ม่มดูภาษามือ แล้วก็แปลเป็นภาษาไทยนะคะ</p> <p>แห่ม่ม :โอเค ทำเหมือนเรา ทำงานกันจริง ๆ เลยใช้ไหมคะ</p> <p>- โอเค ใช้ค่ะ</p> <p>- ได้เลยค่ะ อย่างนั้น</p>
7	<p>- แห่ม่ม ม่อน และครูเป้ นั่งอยู่ที่มุมหนึ่งของบ้านแห่ม่ม</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม :อ้าว ใช้ไหมคะ ถูกต้องไหมคะ</p> <p>ครูเป้ :ใช้ค่ะ ถูกค่ะถูก แต่ว่ามีปรับแก้หนึ่ง ทั้งภาษามือของม่อนด้วยเนอะ คือมันมีคำว่าแต่เข้ามาใช้ไหมเพราะฉะนั้นนี่ประโยคที่เราทำว่า ท้องฟ้าสีน้ำตาลด้วย เราต้องทำเป็นแบบ...</p> <p>- เหมือน ๆ มันขมุกขมัว ตาเราก็ตองด้วย</p> <p>- มองไม่เห็น อืม</p> <p>ครูเป้ :แล้วก็ต่อเนื่องเลยว่ามีเมฆเยอะ อืมเหมือนฝนจะตกนะ สีหน้าก็จะคิ้วก็จะขึ้นเหมือนฝนจะตกนะ แต่...แต่ไม่ตกก็ให้มีหยุดประโยคด้วย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- มีการหยุดประโยคด้วยอย่างนี้</p> <p>แหม่ม : เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ ม่อนเขาจะทำภาษามือแบบเร็วชนิดหนึ่ง เพราะว่าถ้าสมมติว่า ม่อนทำภาษามือแล้วมีจังหวะในการหยุดนะคะ ตัวม่อนเองก็จะแปลตาม ได้ง่ายขึ้น แปลได้ง่ายขึ้น</p> <p>ครูเป้ : ของแหม่มนะคะ ก็อาจจะปรับตรงภาษาไทยคำพูดชนิดหนึ่งคะ</p> <p>แหม่ม : ค่ะอย่างเช่นเราใช้คำว่า</p> <p>ครูเป้ : หมุกขมัว ขอ มอ อุก กอ หมุก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เราอาจจะเปลี่ยนเป็นคำมีดครี๊มใหม่คะ - มีดครี๊ม - มีดครี๊ม <p>ครูเป้ : ใช้ภาษา เลือกที่มันเหมาะสมนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เราจะใช้ท้องฟ้า - ท้องฟ้า <p>ครูเป้ : หนูพูดใหม่ก็ได้คะ ท้องฟ้ามีดครี๊ม ลองนะ เดี่ยวพี่ลอง</p>
8	<p>- ขึ้นกราฟิกภาพแผนที่แบบเกมเพลย์ แหม่ม ม่อน และครูเป้ จากจุดเริ่มต้น ขึ้นรถ</p> <p>- รถที่มีหน้าแหม่ม ม่อน และครูเป้ เคลื่อนมาถึงจุดหมาย Text เด็งขึ้นมาจากแผนที่ “สมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย”</p>	<p>ม่อน : อืม ผมเองนะครับ ในฐานะที่เป็นคนหูหนวก ก็รู้สึกมีความสุขมาก ๆ เลยครับ ที่มีล่ามที่ทำงานให้กับคนหูหนวกนะครับ</p> <p>มากขนาดนี้และวันนี้ะครับ ผมเองอยากถามครูเป้ว่าการทำงานหลากหลายหน้าที่ หลากหลายบทบาทขนาดนี้ ได้รับประโยชน์อย่างไรกับตัวครูเป้เองบ้างครับ</p> <p>ครูเป้ : ค่ะ ถ้าถามถึงเรื่องประโยชน์นะคะ ก็ความสุขทางใจคะ ค่ะ เพราะว่าเรารู้สึกว่า รายการที่เราทำหน้าที่เป็นล่ามเปรียบเสมือนสื่อกลาง หรือเปรียบเสมือนสะพานที่นำพานะคะเรารู้สึกว่าการทำงานทุกครั้งนี้ ช่วยให้คนหูหนวกนี้เข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้เนี่ยเรารู้สึกมีความสุข</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ ดูแล้วเป็นคนจิตใจดีมากเลยนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขอขอบคุณคะ - ใช่ ดูแล้วเป็นคนจิตใจดีมาก ๆ เลยคะ <p>ทำเพื่อคนอื่นเยอะมาก ๆ เลย มีใครเป็นไอดอลไหมคะ</p> <p>ครูเป้ : อ้อ ต้องมีแน่ ๆ</p> <p>ค่ะ บุคคลท่านนี้นะคะ น่ารักมากนะคะ เป็นต้นแบบของภาษามือ เป็นต้นแบบของการทำงานนะคะแล้วก็เป็นคนที่ทำให้โอกาส ให้โอกาสนะคะ ถ้าเปรียบเทียบกับเหมือนเป็นคุณแม่คนที่ 2 ของครูเป้เลย</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ พุดมากขนาดนี้ รู้สึกอยากจะเจอ อยากจะพบท่านแล้วละคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช่ไหมคะม่อน

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ถ้าอย่างนั้นนี้เดียวให้ครูเป้ พาเรา 2 คนไปพบท่านเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>- นำไปเลยค่ะ</p>
9	<p>- ป้ายสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย</p> <p>- บรรยายภาคภายในสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย</p> <p>- แหม่ม ม่อน และครูเป้ เดินอยู่ภายในสมาคมล่ามภาษามือ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ครูเป้ : ค่ะ และนี่ค่ะ ดร.มลิวัดย์ ธรรมแสง ค่ะ</p> <p>- ค่ะ สวัสดิ์ค่ะ</p> <p>- สวัสดิ์ค่ะ ๆ</p> <p>คุณครูของปู่เองค่ะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ บอกได้เลยนะค่ะ ว่าตื่นตื่นจริง ๆ เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่ ก็รู้จักชื่อของอาจารย์มานานมากเลยนะค่ะ แต่ว่าก่อนอื่นเลยอาจารย์แนะนำกับคุณผู้ชมอีกครั้งหนึ่งค่ะ</p> <p>ครูเป้ : ค่ะ แล้วในฐานะที่เป็นลูกศิษย์นะค่ะก็ขออนุญาตอาจารย์ทำหน้าที่เป็นล่ามภาษามือให้ค่ะ</p> <p>- ภูมิใจมากเลย</p> <p>- ได้ค่ะ</p>
10	<p>- แหม่ม ม่อน ครูเป้ และ ดร.มลิวัดย์ นั่งอยู่มุมหนึ่งของสมาคมล่ามภาษามือ</p>	<p>ครูมลิวัดย์ : สวัสดิ์ค่ะ ดิฉันชื่อภาษามือนะค่ะ มลิวัดย์ ธรรมแสง ค่ะ ก็อยู่โรงเรียนนี้มานาน ทำงานกับคนหูหนวกมา 50 ปีค่ะก็มาทำงานที่นี้นะค่ะ ก็ในปี 2515 นะค่ะปีหน้าก็จะครบ 50 ปีแล้วนะค่ะ</p> <p>แหม่ม : เห็นว่าอาจารย์เองก็เป็นผู้ที่บุกเบิกในเรื่องของการวางแผนในการพัฒนาอาชีพล่ามให้มีมาตรฐานด้วยใช่ไหมคะ</p> <p>อยากจะให้อาจารย์เล่าให้พวกเราฟังหน่อยค่ะ</p> <p>ครูมลิวัดย์ : ตอนที่ดิฉันเป็นนายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทยนะค่ะกับทีมงานเราได้พัฒนาจรรยาบรรณล่ามขึ้นมาเพราะว่าล่ามนี้เป็นวิชาชีพ</p> <p>- วิชาชีพทุกวิชาชีพต้องมีกฎระเบียบให้สมาชิกนี้ปฏิบัติตาม</p> <p>เราก็มีการพัฒนาหลักสูตรล่ามชุมชน ล่ามพื้นฐานขึ้นมาจะก็ต้องเรียน 3 วิชา ภาษามือแน่นอนนะค่ะภาษามือ 1 ภาษามือ 2 ภาษามือเพื่อการสื่อสารทั่วไปภาษามือที่ล่ามจะต้องใช้กับคนหูหนวกนะค่ะวิชาที่ 3 คือหลักในการแปลหลักในการเป็นล่าม จรรยาบรรณมีอะไร ข้อระเบียบบังคับในการเป็นล่ามนะค่ะอันนั้นคือพื้นฐานจากนั้นเขาก็พัฒนาเป็นในระดับปริญญาตรี ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีอย่างในปัจจุบันที่ครูเป็นประธานหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตล่ามภาษามือของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตปัจจุบันนี้ละค่ะ</p> <p>ครูมลิวัดย์ : ค่ะ นอกจากอาจารย์นะค่ะ จะทำหลักสูตรล่ามแล้วนะค่ะในการทำงานเกี่ยวกับล่ามภาษามือมานะค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- อาจารย์ก็ยังทำ Closed Captions ด้วย</p> <p>- โอ้โฮ</p> <p>- เป็นผู้ริเริ่มเลยละค่ะ</p> <p>- โอ้โฮ เหรอ</p> <p>ม่อน :โอ้โฮ ม่อนนี่อยากรู้มากเลย ผมสนใจมากกว่า Closed Captions นี้ เริ่มทำครั้งแรกนี้ทำอย่างไรครับ</p> <p>ครูมลิวัลย์ :ค่ะ ขอบคุณค่ะ ม่อนอ่านหนังสือเล่มนี้เพราะฉะนั้นม่อนก็ต้องสนใจอยู่แล้วนะคะที่นี้ที่ไปที่ไปก็คือว่าในต่างประเทศในการประชุม นานาชาติทุกครั้งที่เขาก็เวลาขึ้นจอก็จะมีทั้งภาษามือ</p> <p>- แล้วก็จะมี Captions นะคะ</p> <p>เพราะฉะนั้นพอมิ... ครูนี้ไปประชุมนะคะ ที่ประเทศกรีซนะคะแล้วก็เห็นว่าพอมิคนพิมพ์ พิมพ์แคปชั่นสตนะคะแล้วก็ขึ้นจอ ๆ ครูก็ไปจับเอาไว้ จับเอาไว้ว่า โอ้โฮ ดีจังเลย นี่ทำอย่างไร เมืองฉันยังไม่มีนะแต่ปีหน้าฉัน จะมีประชุมนานาชาติเธอไปช่วยฉันหน่อยได้ไหมเขาก้ โอ้โฮ ดี ฉันไม่เคย มาเมืองไทย อยากมาเราก็ต้องซื้อตัวเครื่องบินให้เขา จัดที่พักให้เขา การประชุมนานาชาติเขาก็มาจริงเขาก็พิมพ์ให้นะคะ แล้วก็ขึ้นจอ ๆ โอ๊ย คนหูหนวกเขาชอบใจมากจากนั้นเราก็ผลักดันว่า กสทช. เขาก็มี นโยบายที่จะให้สิทธิคนพิการในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอยู่แล้วนะคะ ดร.ตรี บุญเจือ คนน่ารักของเราก็อนุญาตให้เรา มา อ้าว อาจารย์จะ ทำ อย่างไม่ให้อาจารย์ทำวิจัยเรื่องนี้ขึ้นมาสิ ครูก็ทำวิจัยร่วมกับอาจารย์เจ</p> <p>- แล้วก็ทีมงานนะคะ</p> <p>อาจารย์นายกสมาคมคนหูหนวกนี้ นะคะก็มาทำ ทำวิจัยได้หนังสือขึ้นมา แล้วก็ กสทช. ก็ได้ให้เราอบรมนะคะสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่วีทูกช่องดิจิทัล ก็ให้เริ่มหัดทำนั่นคือที่มาของ CC ในทีวีครั้นน้องม่อน</p> <p>ม่อน :อ้ออ้อ ผมรู้สึกมีความสุขมาก ๆ เลยครับที่ได้มีโอกาสพบกับผู้ใหญ่ ที่เป็นบุคลากรสำคัญของการล่ามภาษามือในการส่งเสริมสิทธิแล้วก็การผลิต CC หรือ Closed Captions ครับให้กับคนหูหนวกอย่างผมที่ดูทีวี ทุกวันให้ได้เข้าใจแล้วก็มีส่วนในการที่เป็นสื่อกลางในการที่จะทำลาย อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงอย่างเท่าเทียมจริง ๆ</p> <p>- ผมรู้สึกดีใจมาก</p> <p>ครูมลิวัลย์ : อาจารย์ก็ชอบม่อนเหมือนกันนะ โอ้โฮ หล่อมาก</p> <p>[เสียงหัวเราะ]</p> <p>- ดีจังเลย ดีใจที่ได้พบน้องแหม่มด้วย</p> <p>- ขอบคุณค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
11	- Pack Shot ดร.มลิวัดย์ ดุสมารัทและใจดี	...ดนตรีประกอบ...
12	- แหม่ม ม่อน ครูเป้ ไหว้ ดร.มลิวัดย์	<p>คนนี้พบกัันบ่อย ๆ นะคะโอ้โฮ วันนี้เรารู้สึกอย่างที่บอกคะทุกคนดีใจมาก แล้วก็ปลื้มใจมาก ที่ได้มาพบกับอาจารย์นะคะเพราะว่าถือว่าเรา</p> <p>[เสียงหัวเราะ]</p> <p>(ครู เป้) คือคุณครูของตัวเอง</p> <p>แหม่ม :ใช่ เป็นทั้งคุณครูแล้วก็สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น ๆ นะคะ ไม่ว่าจะเป็ล่่ามภาษามือเองแล้วก็คนหูหนวกทุกคนนี้ รู้จักอย่างแน่นอนเลยรวมไปถึงว่ายังส่งต่อแรงบันดาลใจให้แก่ทั้งแหม่มเอง ทั้งม่อน และพี่เป้ด้วยในการที่จะช่วยกันสนับสนุนเรื่องของสิทธิของคนหูหนวกต่าง ๆ ให้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นนั่นเอง แล้ววันนี้ขอขอบคุณทั้ง 2 ท่านมาก ๆ นะคะที่มาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ให้กับทั้งเรา 2 คนนะคะ</p> <p>รวมไปถึงคุณผู้ชมทุก ๆ ท่านด้วยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	<ul style="list-style-type: none"> - แหม่มและม่อนยืนอยู่ที่หน้าสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทย - ขึ้นภาพประกอบได้ตามความเหมาะสม อาจทำเป็น 2 จอเพื่อไม่ให้บดบังภาษามือในรายการ - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D - ม่อนสอนภาษามือวันละคำ - พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ 	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะม่อนวันนี้ได้มาพบกับอาจารย์มลิวัดย์และครูเป้รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน :โอ้โฮ ผมรู้สึกประทับใจ แล้วก็รู้สึกดีมาก ๆ ที่ได้มาพบกับทั้งอาจารย์มลิวัดย์และครูเป้ทั้ง 2 ท่านนี้ถือว่าได้ทำประโยชน์กับคนหูหนวกเป็นอย่างมากแล้วก็คอยช่วยสนับสนุนในด้านต่าง ๆ นะคะรับ ยกตัวอย่างเอง เช่น ครูเป้เองก็เป็นล่ามที่ดีนะคะและนอกจากนั้นนี้ก็ยิ่งช่วยอบรมล่ามรุ่นใหม่เพื่อที่จะบริการให้กับคนหูหนวกครับ</p> <p>แหม่ม :ใช่เลยคะ อันนี้พี่เห็นด้วยอย่างมากเลยนะคะ ทั้ง 2 ท่านเองนะคะก็มีส่วนช่วยในเรื่องของการสนับสนุนหลักสูตรล่ามภาษามือ รวมไปถึง CC หรือว่า Closed Captions นะคะซึ่งเป็นบริการที่สำคัญมาก ๆ สำหรับคนหูหนวกคะ</p> <p>ม่อน :ใช่แล้วละครับพี่แหม่มคุณผู้ชมครับและก็เหมือนเช่นเคยนะครับ วันนี้ผมมีภาษามือจะมาสอนกันนะครับคือคำว่า อีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลื้มฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>แหม่ม :อืม ซึ่งคำนี้นะคะ ก็เป็นคำที่อาจารย์มลิวัดย์นี้สอนให้กับเรา 2 คนด้วยคะและคุณผู้ชมท่านใดที่มีคำแนะนำหรือติชมอย่างไรนะคะก็สามารถที่จะคอมเมนต์กันมาได้ที Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ คอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ม่อน :และหากคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่ยังชมไม่จุใจอยากชมย้อนหลังก็รับชมได้ที่ Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันค่ะ</p> <p>เหม่ม :และตอนนี้เวลาของรายการก็หมดลงแล้วค่ะ พบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า สวัสดีค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	:	เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 34	:	सानฝันเพื่อนกัน คนสร้างสื่อ
เนื้อหารายการ	:	ติดตามเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำสื่อต่างๆ ที่คนพิการมีส่วนร่วม การผลิตรายการวิทยุโดยเพื่อนคนพิการทางการเห็น
ความยาว	:	25 นาที
พิธีกร	:	แหม่ม , ท้อพี
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	:	ดีเจ เอกพงษ์ นบสกุล / กลุ่มนักพากย์เสียงคนตาบอด ตัวแทนจากวง S2S

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลเปิดรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- บรรยายการเบื้องหลังการจัดรายการวิทยุโดยคนตาบอด</p> <p>- ท้อพีฟังรายการวิทยุจากมือถือ</p> <p>- แหม่มและท้อพี เปิดรายการ Ins ภาพหนึ่งคนตาบอดที่พูดถึงแบ่งครึ่งจอ</p> <p>พิธีกร 2 คน เดินทางไป สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียงวิทยุ) สวัสดีครับ ท่านผู้ฟังที่เคารพครับขอต้อนรับเข้าสู่ช่วงเวลาของเพลินใจใกล้เที่ยงนะครับ</p> <p>แหม่ม :อ้าว ท้อพีคะ</p> <p>ท้อพี :อ้าว พี่แหม่มสวัสดีครับ</p> <p>แหม่ม :สวัสดีค่ะ ทำอะไรอยู่คะนี่</p> <p>ท้อพี :อ้อ กำลังฟังวิทยุอยู่ครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม :อ้อ เหรอ อ้อ เดียวก่อน ตอนนี้ได้ยิวเราทักทายคุณผู้ชมกันก่อนดีกว่าคะ</p> <p>ท้อพี : โอเค ได้ครับ</p> <p>แหม่ม :ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>ท้อพี :รายการที่จะพาเพื่อนคนพันธุ์ D มาเรียนรู้เรื่องราวรอบตัวที่ทั้งสนุกและมีสาระครับ</p> <p>แหม่ม :เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขค่ะ</p> <p>เอ๊ะ เมื่อสักครู่นี้ ท้อพีฟังวิทยุอะไรหรอคะ</p> <p>ท้อพี :เมื่อกี้เหรอครับพี่แหม่ม คือท้อพีนี่ะ กำลังฟังพี่ DJ คนหนึ่งแต่ว่าพี่ DJ คนนี้มองไม่เห็นครับพี่แหม่มคือเขานะเสียงเพราะมาก แล้วก็แบบจัดรายการดีมากครับพี่แหม่ม</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียงวิทยุ) ฟังเพลงจากรายการของเราฟังสาระดี ๆ แล้วก็ทานข้าวไปด้วย แต่ว่าใครที่ยังไม่ทานนี่</p> <p>แหม่ม :อ้อ เสียงนุ่ม</p> <p>ท้อพี :เป็นอย่างไร เสียงนุ่ม หล่อ ใส</p> <p>แหม่ม :อ๊อ เสียงดูหล่อมากเลยนะ พี่เขาชื่ออะไรคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : ชื่อพี่เอกพงษ์ครับ</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ จริง ๆ นะพี่ว่านอกจากการเป็น DJ อยู่เบื้องหลังรายการวิทยุแล้วนี่ ก็ยังมีสื่ออื่น ๆ อีกนะคะ ที่เพื่อนคนตาบอดของเราสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้คะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อืม ใช่ครับพี่แหม่ม ก็คือนอกจาก DJ ใช่ไหมครับ ก็มีน้องแอลที่เราเคยไปเจอใช้ไหม</p> <p>แหม่ม : อืม ใช่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : แล้วก็ก็มีคนที่ชื่อพลอยอย่างนี้ครับ ก็เป็นนักเขียนเหมือนกันแล้วก็จะมียูทิวบ์ชื่อพี่ตั้มอย่างนี้ครับแล้วก็ยังมี Sound Engineer ก็มีแต่สำคัญคือยังมีพิธีกร หน้าตาดี รูปหล่อของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ ๆ ใครนะ นึกไม่ออก ไม่ใช่สิ อ้าว ท๊อฟฟี่ ท๊อฟฟี่ คนดี น้องลูกอมของพี่นี่เอง</p> <p>แหม่ม : อ้าว ถ้าอย่างนั้นเอาอย่างนี้ไหมคะ วันนี้เราจะพาไปดูว่าเบื้องหลังการทำสื่อที่เพื่อน พี่น้องคนตาบอด สามารถมีส่วนร่วมได้นี้ เขาทำกันอย่างไรบ้าง เริ่มที่พี่เอกพงษ์เลยแล้วกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้พี่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นเราไปกันเลยไหมครับ</p>
3	<p>บรรยากาศภายนอก สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย / คุณเอกพงษ์จัดรายการวิทยุ / แหม่ม ม่อน มาถึงตรงห้องจัดรายการ</p> <p>คุณเอกพงษ์จัดรายการวิทยุ</p> <p>คุณเอกพงษ์ จัดรายการเสร็จแล้วเดินออกมาจากห้องตัด / แหม่ม ท๊อฟฟี่ สนทนากับ คุณเอกพงษ์</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเอกพงษ์ : เราจะฟังเพลงในยุคเก่า และที่สำคัญเรามีสาระ น่ารู้มากมายมาฝากในช่วงใกล้เที่ยงแบบนี้ นะครับกับช่วงเวลาของเพลินใจใกล้เที่ยง โดยผม เอกพงษ์ นบสกุลมาพบกันที่นี่ที่เก่าเวลาเดิม สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อฮือ นี่เป็นครั้งแรกครับพี่แหม่ม ที่ท๊อฟฟี่มาใกล้ชิดกับห้องจัดรายการเป็นครั้งแรกครับพี่แหม่ม คือเราก็อะไรดี เราแอบฟังพี่เอกพงษ์ จัดรายการสด ๆ กันเลยดีไหมครับ</p>
4	<p>คุณเอกพงษ์ แนะนำวิธีการจัดรายการให้ท๊อฟฟี่ / แหม่มสังเกตการณ์</p> <p>คุณเอกพงษ์แนะนำ</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณเอกพงษ์ : ช่วงท้ายของรายการในวันนี้ นะครับคุณผู้ฟังครับ ใกล้เที่ยงจริง ๆ แล้วสำหรับเมนูอาหารที่คุณจะทานวันนี้ นะครับ คุณผู้ฟังครับเดี๋ยวนี้ต้องคิดกันดี ๆ นิดหนึ่งเนอะ ไม่ใช่ความอร่อยอย่างเดียวเนอะต้องมีประโยชน์ต่อร่างกายด้วย ครับ 5 หมู่หรือเปล่าแต่ว่าไม่ต้องไปคิดขนาดนั้น นะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เพียงแต่ว่า เอ๊ะ เราทานอะไรที่มีประโยชน์ต่อร่างกายบ้างนะ ครับและทิ้งท้ายอีกนิดหนึ่งการ์ดต้องไม่ตกนะครับอย่างที่ผมได้พูดไปช่วงกลางของรายการแล้วกลับมาใหม่พุงนี่นะครับ เวลาใหม่ 11.10 - 12.00 น. กับเพลินใจใกล้เที่ยง วันนี้ลาไปก่อนครับ สวัสดีครับ</p>
5	<p>ท๊อฟฟี่ บอกกับพี่แหม่ม ท๊อฟฟี่ จัดรายการวิทยุ</p>	<p>แหม่ม :อ้าว ท๊อฟฟี่เอาสักหน่อย ๆ ท๊อฟฟี่ :สวัสดีครับ ผมท๊อฟฟี่จากคลื่นแทรกครับ ท๊อฟฟี่ : เหมาะหรือเปล่า แหม่ม : เหมาะ ๆ ท๊อฟฟี่ :เหมาะเป็นตลกนะสิ แหม่ม :ยังนึกว่าเป็นตลกใช้หรือเปล่า [เสียงดนตรี]</p>
6	<p>แหม่ม ท๊อฟฟี่ คุณเอกพงษ์ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน</p>	<p>ท๊อฟฟี่ : สวัสดีค่ะ/ครับ พี่เอกพงษ์ แหม่ม : ค่ะ แหม่มนะค่ะ แล้วก็ท๊อฟฟี่ค่ะ คุณเอกพงษ์ :มาได้อย่างไรนี่ ท๊อฟฟี่ :โอย กะจะมาแอบฟังครับพี่เอกพงษ์ คุณเอกพงษ์ : มาแอบฟัง แหม่ม : เสียงหล่อมาก ท๊อฟฟี่ : เสียงดีมากกว่าพี่เอกพงษ์ พี่แหม่มกรี๊ดกร๊าดมาก ตอนอยู่ข้างนอกครับ แหม่ม :นี่จริง ๆ พอฟังเสียงไป ปู๊บ โอโฮ หล่อจริง ๆ ค่ะ - จังหวะการพูดดี เสียงนุ่มมาก แหม่ม :และก็วันนี้เรา 2 คนมีเรื่องที่ยากจะสอบถามพูดคุยกับ พี่เอกพงษ์เยอะมากเลยค่ะ คุณเอกพงษ์ : ยินดีเลยครับผม แหม่ม : อืม ถ้าอย่างนั้นนี้ เดี่ยวเราไปหาที่นั่ง คุณเอกพงษ์ : ได้เลยครับ ได้เลยครับ - โอเค ไปเลยค่ะ [เสียงดนตรี] แหม่ม :คุณผู้ชมคะ เมื่อสักครู่ นะคะเราแอบดูพี่เอกนะค่ะ จัด รายการไปแล้วเอาเป็นว่าตอนนี้เรามาแนะนำตัวอย่างเป็น ทางการ สวัสดีกันก่อนดีกว่าค่ะคุณเอกพงษ์ : สวัสดีครับ ท๊อฟฟี่ :ท๊อฟฟี่นะครับพี่เอก จากรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับพี่เอก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณเอกพงษ์ :โอ้โฮ นี่พี่ก็แอบเป็น FC ของรายการนี้มาเลย</p> <p>ท๊อฟฟี่ :โอ้โฮ ผมก็เป็น Fc พี่เอกเหมือนกันครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ : ขอบคุณครับ ต่างคนต่างก็เป็น Fc กัน</p> <p>เหม่ม : ขอบคุณมากเลยคะ ไซ้คะ เป็น FC ทั้งคู่</p> <p>ต่างคนต่างก็ติดตามผลงานซึ่งกันและกันนะคะเอาอย่างนี้ดีกว่า ก่อนอื่นที่เราจะไปพูดคุยเรื่องของการจัดรายการวิทยุ นะคะ อยากให้พี่เอกแนะนำตัวกับคุณผู้ชม นะคะว่าตอนนี้ทำงานอะไร อยู่ที่ไหนบ้างคะ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :ครับผม ชื่อจริง ๆ นะครับ เอกพงษ์ นบสกุลนะ ครับตอนนี้ตำแหน่งคือนักสื่อสารมวลชนอยู่ที่สถานี วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ที่วิภาวดี รังสิตนะครับอยู่ส่วนกระจายเสียงในประเทศ แต่ว่าตอนนี้ไป ช่วยราชการอยู่ที่วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อยู่ที่สุราษฎร์ธานี อยู่ใกล้บ้านก่อนหน้านั้นสุขภาพไม่ค่อยดี ก็เลยไปอยู่ใกล้แม่ดีกว่านะครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :อ้อ ดีจังเลย นักจัดรายการวิทยุ หรือ DJ นี่ละครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :มันเริ่มต้นมาในสายเลือดของผมนี่เอาเป็นเด็ก ๆ เลยคือชอบฟังวิทยุ นะครับ แล้วก็เป็นคนที่มีเมื่อก่อนนี้ เรามองไม่ เห็นใช้ไหมเราก็มีวิทยุเป็นเพื่อนนะครับ วิทยุอยู่ที่บ้านนี่ก็เปิด เพลงจากวิทยุนี้ละแต่พอเพลงจบ ปู๊บ เราเก็บครับไม่ฟังเสียงนัก จัดรายการ หรือ DJ ในวิทยุและพูดเองครับ</p> <p>ท่านผู้ฟังครับ จบไปแล้วนะครับ สำหรับเพลงธานินทร์ ตอนนั้น คุณพ่อฟังไปแล้วก็เพลงอะไรต่อมิอะไรจัดรายการให้พ่อฟังครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้วนี่ไม่ได้เคยคิดว่าอยากจะโตขึ้นจะเป็นนักจัด รายการเลยนะครับ พออยู่ประมาณ ม.5 ตอนนั้นนี่มันมีกีฬา เยาวชนแห่งชาติ ที่สุราษฎร์ธานี นะครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :ที่นี่พิธีกรและพิธีเปิด พิธีปิดนี้ต้องใช้เยาวชน เขา ก็รับสมัครผมก็สมัครเป็นพิธีกรสนามในพิธีเปิดพิธีปิดกีฬา เยาวชนแห่งชาติแล้วก็ส่งเป็น Demo เสียงไปนี่นะครับ</p> <p>ปรากฏว่าผ่านสุดท้ายพอลงมาเป็นพิธีกรจริง ๆ นี่เราได้เจอนัก จัดรายการที่เราใฝ่ฝัน ที่เราชื่นชอบที่เราฟังวิทยุของเขามานาน แล้วอะไรอย่างนี้ได้มีโอกาสได้คุยกับเขามันเกิดแรงบันดาลใจให้ อยากเรียนนิเทศศาสตร์ตอนมหาวิทยาลัยจนกระทั่งเรียนจบได้ ทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวแล้วก็กรมประชาสัมพันธ์เปิดสอบ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้วก็มาสอบก็มาบรรจุที่ส่วนกลางที่วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยที่วิทยุกระจายเสียงต้องย้ายกลับไปทำงานที่เก่าอีกที่หนึ่งตอนนี้ครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แฮมม :ทีนี้ไม่อยากทราบว่าจากการที่พี่เอกได้เข้ามาจัดรายการนี้ การเป็น DJ ทำให้เราได้สามารถแสดงศักยภาพของการเป็นคนตบอดได้อย่างไรคะ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :แล้วคนรอบข้างเขามี Feedback กับเราอย่างไรบ้างจริง ๆ อยากจะบอกว่าอาชีพ DJ หรือว่านักจัดรายการนี้ก็เป็นอาชีพในฝันของคนตบอดหลาย ๆ คนด้วยนะนะครับซึ่งหลักการที่เราเป็นนักจัดรายการมานี้ก็มีน้อง ๆ ที่เป็นคนตบอดหลายคนนี่เขามาถาม มาบอกพี่จัดอย่างไรอย่างนี้นะครับจริง ๆ เขาก็สามารถที่จะทำได้อยู่แล้วนะครับ</p> <p>ถ้าเขาชอบหรือรักในอาชีพนี้ ก็คือมีชัยไปแล้วกว่าครึ่งแต่ที่เหลือนี้ ก็ขึ้นอยู่กับว่า น้องเขาจะฝึกอย่างไรคือบางคนบอกว่า อัย จัดรายการต้องเรียนนิเทศน์ ต้องเรียนวิทยุ ไม่จำเป็นแค่เราฟังมาก ๆ แล้วก็เราใช้เสียงถูกต้องอักขระชัดเจนซึ่งเป็นปัญหาของเด็กสมัยนี้จริง ๆ แล้วถ้าเราฝึกฝนนี้แล้วผมเชื่อว่าทุกคนสามารถออกเสียงได้ครับ</p> <p>แฮมม :เป็นอย่างไรคะที่ออฟพี่ ฟังแล้วรู้สึกมีไฟขึ้นมาไหมคะ</p> <p>ท็อฟพี่ :พูดถึงขนาดนี้ครับพี่เอก อยากเดินตามรอยพี่เอกเลยครับคือวันนี้อยากลองเป็น DJ อยากให้พี่เอกช่วยเดบิวต์หน่อย</p> <p>คุณเอกพงษ์ : โอเค</p> <p>ท็อฟพี่ :DJ น้องลูกอม DJ หน้าใหม่ไฟแรง</p> <p>คุณเอกพงษ์ :เอาเป็นว่าชื่อท็อฟพี่ แต่ว่าพอเป็น DJ ก็คือ DJ น้องลูกอมเนอะชื่อน่ารักใช่ไหมครับ</p> <p>แฮมม :แฮม น้องลูกอมมาอีกแล้วนะคะคุณผู้ชม เดี่ยวเราลองพาท็อฟพี่นะคะ เข้าไปฝึกการเป็น DJ ดีกว่า ดีไหมคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
7	บรรยากาศในสตูดิโอที่มูลนิธิคนตบอดไทย / ดา นักร้องหญิง วง S2S กำลังซ้อมร้องเพลงในห้องอัดเสียง / พี่ไอ้ต พี่ภิรมย์ คุณการอัดเสียง	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ท็อฟพี่ :โอเคครับ ตอนนี้เราก็มายู่ในห้องจัดรายการกันแล้วนะครับคุณผู้ชมอย่างนั้นพี่เอกครับ เบื้องต้นท็อฟพี่อยากรู้ว่า</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>แหม่ม และ ท็อปพียืนอยู่ด้านหน้าห้องอัดเสียง</p> <p>ท็อปเปิดเสียงออกลำโพง</p> <p>น้องดาออกมาจากห้องอัดเสียง</p> <p>พีธีร์ม ทดสอบพากย์เสียงโฆษณา</p>	<p>การเป็น DJ ครับ หลักการในการออกเสียงครบต้องเป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ : ก็ต้องชัดเจน คือพูดง่าย ๆ ว่าชัดถ้อย ชัดคำนะครับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร.เร็ว ล.ลิ่ง - ร.เร็ว - ล.ลิ่ง <p>คุณเอกพงษ์ : คำควบกล้ำนะครับ แล้วก็พูดต้องช้า ชัด แล้วก็กระชับได้ใจความ ไม่เร็วจนเกินไปก็คือเราลองพูดแล้วก็บันทึกเสียง</p> <p>คุณเอกพงษ์ : ถ้าเราเองเรายังรู้สึกที่เราพูดช้าหรือเร็ว หรือไม่ชัดนี้ แล้วคนอื่นฟังแล้วมันจะได้ยังไงเพราะฉะนั้นต้องฝึกตรงนี้ถึงจะจัดรายการได้ลื่นไหลครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว พูดถึงเรื่องเสียงไปปุ๊บนี้แล้วการจัดเนื้อหาล่ะคะ</p> <p>คุณเอกพงษ์ : เนื้อหาในรายการใช้ใหม่ครับ</p> <p>ท็อปพี : ใช่ครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ : คือเราต้องดูคอนเซ็ปต์ของรายการก่อนว่าสิ่งที่เราได้รับมา โจทย์ที่เราได้รับมานี้เราต้องตอบโจทย์เขาอย่างไร เช่น เขาให้เราจัดรายการสาระบันเทิง 1 ชั่วโมง ใน 1 ชั่วโมงเราได้จัดไม่ถึง 1 ชั่วโมงหรอก เพราะมันจะมีข่าวต้นชั่วโมงมันจะมีข่าว Spot มันจะมีโน่นนี่นั่นอย่างนี้ก็ได้ประมาณ 50 นาทีใน 50 นาทีนี้ เราก็ต้องเอามาแบ่งว่า เป็น 3 ช่วง หรือ 4 ช่วงเช่น ช่วงสาระสุขภาพหรืออัปเดตข่าวสาร แล้วก็ช่วงทิ้งท้ายอะไรก็ได้ และที่สำคัญคือเพลงอันนี้ต้องเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่ามันมีสาระบันเทิงเราต้องแบ่งสัดส่วนให้ชัดเจนแล้วอย่างนี้พีเอก อยากรู้ว่าคอนเทนต์แบบไหนในประสบการณ์ของพีเอกเองที่รู้สึกว่าการเป็น DJ มันเป็นคอนเทนต์ที่ยากจังเลยนะ ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า หน้าที่งานอย่างแขกรับเชิญที่เราได้รับเชิญมาที่เขาเชิญมาให้เราสัมภาษณ์ในแต่ละวันนี่นะครับมันจะไม่เหมือนกันประเด็นหรือว่าสคริปต์นี้มันก็แตกต่างกันในแต่ละเรื่องในแต่ละวันนี่นะครับคือ 1 เราต้องมีเวลา ให้กับแขกที่เขาเชิญมาให้เราสัมภาษณ์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ต้องมาก่อน ต้องไปคุยกับเขาก่อนที่นั่นในส่วนของผมเองนี้เวลาจัดรายการเราต้องมีการคำนึงในหลายเรื่อง แต่ถ้าคนตาดีนี้เขาจะดูจอบ ดูการส่งสัญญาณมาจากข้างนอกว่า พอแล้ว พักแล้ว จบได้แล้ว แต่อย่างเรานี้มันจะมีเรื่องด่วนที่เขาให้เราพูดเวลานั้นนะถ้าเป็นคนตาดีเขาก็จะพิมพ์ สื่อสารทางจอมา ปูบ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :เราก็อ่านได้แต่ของเรานี้ไม่ได้ครับ เราพูดไป พูดอีกเรื่องหนึ่งแต่ในหูฟังเราเราต้องเตรียมฟังอีกเรื่องหนึ่ง ให้เข้าใจ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :ครับ พอเข้าใจ ปูบ เราถึงจะสื่อสารไปหาคนฟังนี่นะครับ</p> <p>หม่อม :เอาละคะ วันนี้เราได้เรียนรู้เรื่องของการเป็นนักจัดรายการวิทยุ หรือว่า DJ นะคะ ว่าจะต้องมีหลักการอย่างไรจะต้องเตรียมตัวและทำการบ้านอย่างไรบ้างและวันนี้คะ น้องลูกอมของเรานะคะท้อพีที่เขาอยากจะทำเป็น DJ นะคะเดี๋ยวเรามาคุยกันว่า จะสามารถทำภารกิจวันนี้ผ่านหรือเปล่านั้นคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
8	<ul style="list-style-type: none"> - พีธีร์ม และ น้องดา แนะนำท้อพีพีเรื่องการพากย์เสียง - อารมณ์ของการพากย์เสียง - ท้อพีพี ทดลองพากย์เสียง 	<p>ท้อพีพี :สวัสดีครับ คุณผู้ฟังทุกคนนะครับผม DJ น้องลูกอมคนเดิมคนน่ารักนะครับวันนี้เราก็ดำเนินการในคลื่นแทรก Radio ของเราเหมือนเดิมครับส่วนคอนเทนต์ของรายการเราวันนี้ นะครับก็เหมือนเดิมครับคือเราจะมาพูดเรื่องของความสงสัยของคนที่ไปที่มีต่อคนตาบอดนะครับเหมือนเดิมครับ วันนี้เราก็ดำเนินการมาจากทางบ้านครับที่ส่งมาหาเราเช่นเดิมครับโอเค เดี่ยวขอเอาจดหมายจากทางบ้านแป็บหนึ่งนะครับโอเค เราได้จดหมายมาแล้วครับ คุณแอรร์ครับส่งเข้ามาว่า เซนต์ของคนเรานะครับมันจะมีเรื่อง รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสใช่ไหมครับ โอเค รูปตัดทิ้งไปเพราะว่าเรามองไม่เห็นถ้าอย่างนั้นก็จะมีเรื่องของกลิ่น เสียง สัมผัส ถ้าอย่างนั้นนี้ เราก็ดำเนินการใช้กลิ่น เสียง สัมผัสนี้ครับ มาแยกสีต่าง ๆ เช่น เราจับพื้นดินใช้ไหมครับ หรือเราจับกิ่งไม้นี้ เราอาจจะเป็นตัวแทนของน้ำตาลอย่างนี้นะครับหรือบางทีครับ เราได้กลิ่นของใบไม้ครับเราอาจจะจินตนาการเป็นรูปแบบของสีเขียว</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
9	ท็อฟฟี่ ถามฟี่แฮม่ม	<p>แฮม่ม : ฟี่เอกคะ ลูกศิษย์คนนี้เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>คุณเอกพงษ์ : ครับ</p> <p>แฮม่ม :ผ่านไหมคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : DJ น้องลูกอมเป็นอย่างไรครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :คือ DJ น้องลูกอมนี่นะ ด้วยเสียงของเขานี้ เป็นคนที่มีพลังเสียงอยู่แล้ว แต่ว่าในอนาคตอันใกล้ ที่จะได้เป็น DJ รุ่งเรืองต่อไปนี่นะครับ แล้วก็พยายามทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่เราเตรียมมาพูดคือถ้าเราไม่เข้าใจ เราก็จะสื่อสารออกไป ทำให้คนฟังอาจจะเข้าใจยาก</p> <p>ท็อฟฟี่ :โอเคครับฟี่เอก ถ้าอย่างนั้นท็อฟฟี่น่าจะอยากมีคำถามที่อยากถามฟี่เอกเพิ่มเติมหน่อยครับก็คือท็อฟฟี่อยากรู้ในมุมมองฟี่เอกครับว่าเดี๋ยวนี้ล่ะครับ มันจะมีเกี่ยวกับคนตาบอดนะครับเข้าไปอยู่ในสื่อต่าง ๆ เยอะมาก ๆ เลยอย่างนี้ครับ ฟี่เอกรู้สึกอย่างไรบ้างครับ</p> <p>คุณเอกพงษ์ :รู้สึกดีใจแทนคนตาบอดเหล่านั้นที่ได้รับโอกาสจากสื่อที่มีมากขึ้นแล้วก็เมื่อพวกเขาได้เข้าไปทำในสิ่งที่เขาชอบแล้วนี่คนตาบอดจะได้แสดงศักยภาพให้คนทั่วไปได้เห็นว่าคนตาบอดที่จะเป็นนักจัดรายการที่จะเป็นโนนเป็นนี่ ก็สามารถทำได้</p> <p>อย่างที่พูดไปตอนนี้มีเพื่อนพี่น้องคนตาบอดหลาย ๆ คนเลยคะที่ได้เข้ามาทำงานเบื้องหลังนะคะเกี่ยวกับสื่อการจัดรายการเบื้องหลังนะคะเกี่ยวกับสื่อ การจัดรายการวิทยุ หรือว่าสื่อแขนงต่าง ๆ ค่ะอย่างเช่นอันหนึ่งนะคะ อาชีพหนึ่งก็คือ Announcer หรือว่านักพากย์เสียงต่าง ๆ นี่มีเยอะมากเลยฟี่เอกมีแนะนำไหมคะ ว่าเป็นใครผมมีอยู่คนหนึ่งทีแนะนำเสียงเขานี้แบบอย่างนี้เลยนะ น้องชื่อดาด้า เขามีประสบการณ์ Announcer</p> <p>แฮม่ม : ถ้าอย่างนั้นอีกสักครู่หนึ่งเราจะไปพบกับน้องดาด้า แล้วก็พูดคุยกันในเรื่องของการลงเสียงและการเป็น Announcer นะคะ แต่สำหรับตอนนี้คะ ต้องขอขอบคุณฟี่เอก นะคะที่มาร่วมแชร์ประสบการณ์ในการเป็น DJ และนักจัดรายการวิทยุให้เรา 2 คนคะ ขอขอบคุณมากเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	ท็อฟฟี่ แฮ่ม่ม แลกเปลี่ยนความเห็นกับน้องดา และ ฟี่ภิรัมย์	<p>ท็อฟฟี่ : สวัสดี/ครับ น้องดาด้า</p> <p>แฮม่ม :นี่ฟี่แฮม่มนะคะ และทางซ้ายมือคือน้องท็อฟฟี่คะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท๊อฟฟี่ : ไซ่ครีบ พี่ท๊อฟฟี่เองครับน้องดาด้าน้องดาด้า อยากให้น้องดาด้าแนะนำตัวแล้วก็อัปเดตหน่อยว่า ตอนนี้ทำอะไรบ้างครับ</p> <p>น้องดาด้า :สวัสดีค่ะ ดาด้า S2S นะคะก็นอกจากจะเป็นศิลปินและปัจจุบันก็ทำงานอยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรมค่ะก็จะทำเกี่ยวกับพวกสื่อ พวกแบบอะไรอย่างนี้ค่ะ ประมาณนี้</p> <p>แฮม่ม :อิม เป็นนักร้อง แล้วก็ยังเป็นนักพากย์เสียงด้วย เมื่อสักครูนี่นะคะ เราได้พูดคุยกับพี่เอกนะคะว่าน้องดาด้านี้เป็นศิลปินลูกใหม่ไฟแรงเลยเพราะว่าเขาเป็นนักร้องของวงด้วย ไซ่ใหม่ทีนี้พี่อยากจะรู้ว่าการเป็นนักร้องแล้วมาเป็นนักพากย์นี่จุดเริ่มต้นมันเริ่มได้อย่างไรคะ</p> <p>น้องดาด้า :จริง ๆ หนูรู้สึกว่าการร้องเพลงนี่มันมีอะไรอื่น ๆ ที่เราสามารถที่จะทำได้แล้วก็การเป็นนักพากย์เหมือนมันเป็นการปลุกมากกว่าค่ะเพราะว่าเหมือนได้มีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับการพากย์เสียงโน่นนี่นั่นอะไรอย่างนี้แล้วก็เหมือนมี Studio ที่หนึ่งทีแบบติดต่อมาให้ลองไปอัดโฆษณาไปอัด Spot อะไรอย่างนี้ดูค่ะ การเป็นนักร้องการพากย์เสียงนี้มันมีความแตกต่างกันนะ :เรามีการฝึกทักษะตรงนี้ในการใช้เสียงอย่างไรบ้างคะการพากย์กับการร้องเพลงนี่มันไม่เหมือนกันอยู่แล้วค่ะเพราะว่าการร้องเพลงนี่มันจะใกล้เคียงกับเสียงจริงที่เราพูดเลย ก็ต้องแบบค่อนข้างที่จะใช้ทักษะพอสมควรค่ะ ในการฟังคีย์ ฟังแบบอะไรอย่างนี้ค่ะ แต่ว่าการพากย์เสียงเราก็จะแบบว่า มันจะใช้เป็นอีกน้ำเสียงหนึ่ง กับเรื่องของการร้องเพลง ก็จะต้องให้ตรง Melody</p> <p>แฮม่ม : อ้าว ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราจะให้ลงเสียงโปรโมตรายการของเรา เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>น้องดาด้า :เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุกคนออกไปเรียนรู้และสัมผัสเรื่องราวการใช้ชีวิตร่วมกันของคนพิการและคนทั่วไปพบกันทุกวันอาทิตย์ 8 โมงเช้า ทางช่องวัน 31</p> <p>แฮม่ม : โอ้โฮ เสียงดีมาก ๆ เลยค่ะ</p> <p>น้องดาด้า : ขอบคุณค่ะ</p> <p>แฮม่ม :แต่ว่าจริง ๆ แล้วก่อนที่จะให้น้องดาด้าลงเสียงนะคะ คุณผู้ชมสงสัยเหมือนกับแฮม่มไหมคะว่าคุณตาบอดเวลาลงเสียง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แล้ว เขาลงอย่างไร เขาต้องจับบทความทั้งหมดหรือเปล่านั้น ให้เล่าให้ฟังหน่อยค่ะ ว่าทำอย่างไร</p> <p>น้องดาต้า :จริง ๆ เทคนิคของดาต้าเลยก็คือไม่ได้ต่างจาก Announcer ปกติเลยคะแต่ว่ามันจะต่างกันตรงแค่ที่ว่าเราจะ ถือสคริปต์ แล้วก็ใช้มือก็อ่านไปตามสคริปต์ที่แบบอยู่ข้างหน้า เราอะใช่มั้ยคะแต่ว่าก่อนอื่นนะ ก่อนที่เราจะต้องมาลงเสียง อะใช่มั้ยคะก็อาจจะต้องได้อ่านสคริปต์คร่าว ๆ ก่อนว่ามันจะ เป็นสคริปต์ประมาณนี้ใช่มั้ยคะเพื่อที่ว่าพอเรามาอ่าน สคริปต์จริง ๆ นะมันจะได้ไหลลื่นมากขึ้นอะใช่มั้ยคะ จากเมื่อกี้ที่ฟังดูดาต้า มันต่างกับที่ดาต้าร้องเพลงมากเลย</p> <p>น้องดาต้า :มันมีวิธีแตกต่างกันอย่างไรครับจริง ๆ ก็อย่างที่เล่า ให้ฟังนะคะว่าการพากย์มันก็มีหลายโทนเสียงอะใช่มั้ยคะ ใช่ การร้องเพลงก็เหมือนกัน ก็จะต้องมีทักษะพิเศษ ที่แบบจะต้องฝึกอะใช่มั้ยคะถ้าเป็นทักษะที่มันเป็นแบบ เข้มข้นไปเลยอะใช่มั้ยคะก็คือทักษะการฟังที่จะสามารถฟัง แล้วจดเป็โนตึง แล้วรู้เลยว่าแบบคีย์อะไร</p> <p>ท๊อฟฟี่ :ที่มันเรียกว่า Perfect Pitch ใช่ไหมครับน้องดาต้า</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ น่าสนใจมากเลยนะ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปเทศ กันมาว่า</p> <p>แหม่ม :Perfect Pitch จะต้องเป็นอย่างไรพอกดเสียงเป็โน ตึง ฟังซอร์สแดนด์บายอยู่ข้างหลังแล้วนะคะ</p> <p>แหม่ม :อ้าว เดี่ยวเรามา Test กันค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :พร้อมไหมคะ</p> <p>น้องดาต้า : พร้อมค่ะ</p> <p style="text-align: center;">น้องดาต้าทดสอบการติดเป็โน</p> <p>แหม่ม :คุณผู้ชมคะ เมื่อสักครู่นี้คะเราทำการทดสอบโดย การติดเป็โนไปแล้วนะคะแต่มันง่ายเกินไปคะเอาเป็นว่าเรา มาอัปเดตเวลความยาก</p> <p>แหม่ม :การเคาะเสียงแล้วบอกให้ได้ว่าคีย์อะไรเราจะมาดูกันว่า Perfect Pitch ของจริงหรือไม่</p> <p style="text-align: center;">น้องดาต้าทดสอบการเคาะแก้ว/กดเป็โน</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ นี่คื Perfect Pitch ของแท้ ของจริงเลยนะคะ คุณผู้ชมคะ สรุปว่าภารกิจนี้น้องดาต้าทำสำเร็จค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>น้องตาด้า :เย่</p> <p>แหม่ม :และวันนี้ะคะ พี่ต้องขอขอบคุณตาด้ามาก ๆ เลยนะคะ ที่มาร่วมแบ่งปันประสบการณ์กับเรา ขอขอบคุณมากนะคะ</p>
11	<p>- แหม่ม และท๊อฟฟี่ สรุปรายการ</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะท๊อฟฟี่ วันนี้ได้มาเป็นคนเบื้องหลังทั้ง DJ แล้วก็นักพากย์เสียงด้วย</p> <p>ท๊อฟฟี่ :โอ้โฮ พี่แหม่มสนุกมาก ๆ</p> <p>- แล้วก็ป็นโอกาสใหม่ที่ท๊อฟฟี่ไม่เคยได้ทำมาก่อน</p> <p>ท๊อฟฟี่ :แล้วก็สำคัญคือพี่แหม่ม ท๊อฟฟี่ก็คิดว่าถ้าคนพิการนะครับ มีโอกาสเข้าไปผลิตสื่อได้มากกว่านั้นมันจะทำให้คนในสังคมนะครับสามารถเข้าใจคนพิการได้มากขึ้นแล้วก็เปิดโอกาสให้คนพิการนะครับได้มีพื้นที่ในการที่จะบอกเล่าเรื่องราวบางอย่างให้กับคนในสังคมได้รู้เรื่องของเขามากยิ่งขึ้นครับ</p> <p>แหม่ม :อืม ใช่ ก็คือเป็นการสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เราอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองคะ และเหมือนเช่นเคยนะคะ วันนี้คะ ม่อนเรามีภาษามือมาฝากคุณผู้ชมกันด้วยนะคะจะเป็นคำอะไรนั้น ไปชมกันเลยคะ</p> <p>ม่อน : เหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันนะครับลองทำกันดูนะ อีกครั้งนะครับ ท่านผู้ชมอย่าลืมไปฝึกกันนะครับ</p> <p>แหม่ม :เป็นอย่างไรละคะ ไม่ยากเลยใช่ไหมคะคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะและหากคุณผู้ชมท่านใดอยากจะเป็นเพื่อนกับเรานะคะก็สามารถมาดไลก์กันได้ทั้งที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบกลับในทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ :และถ้าใครครับ อยากดูซ้ำอีกนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม :ใช่แล้วละคะ และวันนี้เวลาของรายการเราก็หมดลงแล้วนะคะแหม่มและท๊อฟฟี่ต้องขอตัวลากันไปก่อน และพบกันใหม่คะ สวัสดีคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
12	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	- เพลงประจำรายการ -

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 35	: นักพัฒนา AD ผู้สร้างสื่อในโลกมืด
เนื้อหารายการ	: อาชีพใหม่ของคนเขียนบท และคนใช้เสียง ในการจัดทำบริการเสียงบรรยายภาพ (เขียนบทเสียงบรรยายภาพ / ลงเสียงบรรยายภาพ) ที่ต้องมีทักษะ และความชำนาญเฉพาะทาง
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ท็อปพี
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: ผศ.ดร กลุณาริ เสือโรจน์ / น้องนินและกลุ่มนักทำAD รุ่นใหม่

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	-ภาพบรรยายภาคทั่วไป -แหม่มและท็อปพีทักทาย/สวัสดิ์ผู้ชมรายการ - พิธีกร 2 คน เดินทางไปหานักพัฒนา AD รุ่นใหม่	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดิ์คะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>ท็อปพี : รายการที่จะพาทุกคนครับ มาเรียนรู้เรื่องราวรอบตัว ที่ทั้งสนุก และมีสาระครับ เพื่อให้ทุกคนในสังคม อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : ไซค์คะ ท็อปพีคะ รายการของเราจะนะคะ ได้พาคุณผู้ชมนะคะ ไปเรียนรู้ประโยชน์ แล้วก็ความสำคัญ รวมไปถึงพูดคุยเรื่องของ AD นะคะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับทั้ง เพื่อนพี่น้องคนตาบอด รวมไปถึงคนทั่วไปแล้วด้วยนะ ท็อปพีจำได้ใหม่ว่ามีกี่คนแล้ว</p> <p>ท็อปพี : อ้อ จำได้ครับพี่แหม่ม คือก่อนหน้านี้เราเคยไปพูดคุยเรื่องของความสัมพันธ์ของ AD ครับ กับทางพี่เอกกมล นายกสมาคมครับแล้วก็ทำกิจกรรมกับน้องปอนด์ด้วยอย่างนี้ครับ แล้วก็ทั้งพี่หลุยส์ที่ทำเกี่ยวกับ Blind Theater ครับพี่แหม่ม มันทำให้เราเห็นว่า จริง ๆ แล้ว AD มีความสำคัญกับคนตาบอดมาก ๆ ครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ก็ถือว่าเป็นเรื่องราว</p> <p>- ที่มีประโยชน์มาก ๆ นะคะ</p> <p>แหม่ม : โดยเฉพาะในตอนนี้นะคะ ก็เป็นความร่วมมือกันของสถานีโทรทัศน์นะคะก็ทำให้เราได้เห็นรายการหลายรายการเลย ที่มีบริการทั้ง Closed Captions และ Audio Description นะคะ แต่ว่าสิ่งหนึ่งนี่ที่พี่คิดว่าสำคัญมาก ๆ เลยคะ</p> <p>ท็อปพี : นั่นก็คือคนจัดทำ AD นั่นเอง ท็อปพีรู้สึกดีใจเหมือนกันครับพี่แหม่มที่เห็นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ครับ หรือว่าบริษัทที่ผลิตสื่อต่าง ๆ นี้ ให้ความสำคัญกับอาชีพ นักพัฒนา AD ครับพี่แหม่ม</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : ไซ โอิโฮ ฟังแล้วดูเท่มากเลยละอ้าว แล้ววันนี้คะ ที่เรามาอยู่ที่นี่ เพราะว่าพี่นะ นัดอาจารย์ท่านหนึ่งไว้ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของการผลิต AD ค่ะเพราะฉะนั้นแล้วอย่ามัวรอช้าเลย เรื่องนี้น่าสนใจมาก อยากเรียนรู้แล้วละคะ ไปกันเลยคะ ไป ได้เลยคะ ไปกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>- งานอนิเมชั่นที่มีเสียง AD - น้องนีนกำลังดูงานในใหม่ไลน์มิกซ์เสียง / สลับเปิดดูบท AD พิธีกรทั้ง 2 คน เข้ามาสวัสดีทักทาย แลกเปลี่ยนความเห็นกัน - ทั้ง 3 คนเดินทางไปหาอาจารย์</p>	<p>แห่ม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่กับอาจารย์กุลภัสสรค์คะ เราจะมาพูดคุยถึงเรื่องของการผลิต AD กันนะคะแต่ก่อนอื่นเลยอยากจะให้อาจารย์ แนะนำตัวคุณผู้ชมหน่อยคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : สวัสดีค่ะชื่อ อาจารย์กุลภัสสร กาญจนราษฎร์ นะคะ เป็นอาจารย์อยู่ที่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศศาสตร์และเทคโนโลยีการโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียงคะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม - ก็เรียกชื่ออาจารย์แปลนก็ได้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อ้อ โอเคครับ เราเรียกชื่อว่า</p>
4	<p>ภายในคาเฟ่ วิกิง สเปซ อาจารย์กำลังนั่งเขียนบท AD น้องนีนสวัสดีทักทายอาจารย์</p>	<p>แห่ม่ม : เรียงง่าย ๆ ว่าอาจารย์แปลนคะ</p> <p>แห่ม่ม : อาจารย์แปลนคะ ก่อนอื่นเลยนี้ อยากจะให้อาจารย์ทบทวนความหมายของ AD ในมุมมองของอาจารย์หน่อยคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : AD ที่เราเห็นปรากฏในรายการโทรทัศน์นะคะ จริง ๆ ชื่อเต็มของมันก็คือ Audio Description หรือว่าเสียงบรรยายภาพทางโทรทัศน์นะคะ เป็นการให้บริการ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้พิการทางสายตาค่ะ แล้วก็ตัว AD นี้ เวลาเราทำ เรียกสั้น ๆ ว่า AD AD นี้เราจะทำในเรื่องของการบรรยาย สิ่งที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอโทรทัศน์ในช่วงที่ไม่มีเสียงบรรยาย ไม่มีเสียงสนทนาหลัก ๆ นะคะ ก็คือเป็นช่วงที่มีแต่ภาพปรากฏ</p> <p>(เสียง AD)</p> <p>ท๊อฟฟี่ : อาจารย์ครับ ท๊อฟฟี่อยากรู้ว่าอะไรคือจุดเริ่มต้นของอาจารย์ครับ ที่มาทำ AD แล้วก็มาสอนที่นี่ได้อย่างไรครับจริง ๆ</p> <p>อ.กุลภัสสร : ต้องบอกว่าจุดเริ่มต้นของเราเนี่ย ตัวเองนะคะ สอนวิชาผลิตเสียงเพื่อการสื่อสาร แล้วเวลาเราสอนเนี่ย เราก็จะต้องมีเรื่องของทักษะการผลิตเสียง ในขณะที่เดียวกันก็จะมีการสอนเรื่องของตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับทางด้านเสียงให้กับนักศึกษา แล้วเราก็ไปเห็นตำแหน่งหนึ่งก็คือตำแหน่ง AD ซึ่งมันเป็นจุดเริ่มต้นว่า AD นี้ มันคือตำแหน่งอะไรก็เลยมาเป็นต้นแบบของการทำวิจัยนะคะก็คือศึกษาเรื่องแนวโน้มของผู้ผลิตเสียงบรรยายภาพแล้วก็ศึกษาเรื่องทักษะทางด้านนี้โดยเฉพาะคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	พิธีกร 2 คน น้องนีน และอาจารย์ นิ่ง จิบกาแฟ	<p>ท็อฟฟี่ : AD ประเภทไหนครับอาจารย์ที่อาจารย์รู้สึกมันยากมาก ๆ เลยครับในการใช้คำอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>อ.กุลภัสสร : น่าจะเป็นละคร เพราะละครนี่ เอ่อ...</p> <ul style="list-style-type: none"> - มันมีหลักตรงที่ว่าเราห้ามสปอยล์ก่อน - เพราะบอกไปก่อนนี่ เดี่ยวมันจะไม่สนุก - แล้วเวลาใช้คำ บางทีมันเรื่องของอารมณ์ - มีเรื่องคำ เรื่องอารมณ์ขึ้นมา แล้วรู้สึกว่ายาก <p>แห่มม : ที่นี้ขอลงถามเพิ่มเติมชนิดหนึ่งว่าอย่างการที่เราจะเตรียมตัวในการผลิตหรือเขียนสคริปต์สำหรับ AD นี้จะต้องมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้างคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : แล้วมันต่างจากการเตรียมตัวของบท ของสคริปต์อย่างอื่นอย่างไรบ้างเริ่มแรกเลยก็คือ เรานะต้องมาดูประเภทของรายการก่อนว่าเราจะเลือกประเภทของรายการอะไรมาผลิตอย่างเช่น เราเลือกการสารคดีมาเราก็เอาสารคดีมาดูแค่เรื่องก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คือต้องดูทั้งหมดก่อนรอบหนึ่ง - อ้อ เพื่อให้เราจับรายละเอียดทั้งหมดให้ได้ก่อน <p>อ.กุลภัสสร : ผลอ ๆ ไม่ดูแค่รอบเดียวอาจจะดู 3 - 4 รอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพราะว่า 1 คือเราดูภาพรวมก่อน <p>อ.กุลภัสสร : 2 คือเรามาดูช่องว่างที่เราเรียกกันว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - Sound Gap <p>อ.กุลภัสสร : Sound Gap คือช่องว่างระหว่างบทสนทนาหลักหรือบทบรรยาย คือจะมีช่องว่างที่มันไม่มีเสียงพูดเสียงอะไร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มันจะเป็นแค่ภาพปรากฏเพียงอย่างเดียว <p>แห่มม : โอเคคะอาจารย์ เดี่ยวขอย้อนกลับไปในช่วงเรื่องของการผลิต AD หลังจากที่เราดูภาพรวมของละคร หรือสารคดีทั้งหมดแล้วนี่คะ และเห็น Sound Gap ตรงนี้ หลังจากนั้นเราจะต้องทำอย่างไรต่อคะ อยากให้อาจารย์ขยายความตรงนี้เพิ่มเติมชนิดหนึ่งคะ ก็หัวใจสำคัญเลยก็ พอเราดูภาพรวมเสร็จ ปูบ หัวใจสำคัญเลยของการทำ AD ก็คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนบท - เพราะว่ามันจะไม่เหมือนการเขียนบททั่ว ๆ ไป - แต่เราต้องเขียนบทในสิ่งที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอนะคะ <p>อ.กุลภัสสร : เพื่อให้ผู้พิการทางสายตานี้ เขาเข้าใจต้องใช้คำแบบไหนอ้าว อย่างนี้ทักษะที่ 2 จะเพิ่มตามมาแล้วว่า การใช้คำ</p> <p>อ.กุลภัสสร : เพราะว่า Sound Gap มีช่วงเวลาแค่ชนิดเดียว ยากมากนะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.กุลภัสสร :ในการบรรยายแต่ละอย่าง จะทำอย่างไรที่ประโยคแบบไหน ใช้คำแบบไหนที่จะสามารถครอบคลุมเนื้อหา ที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอได้ ทั้งหมดก่อนจะบันทึกเสียงก็ต้องมีการลงเสียงมีการซ้อมเสียงก่อน</p> <p>อ.กุลภัสสร : เพราะว่าสิ่งที่เราเขียนมาบางครั้งเรา อ้อ ประโยคนี้ได้แค่นี้ โอเค น่าจะพอแล้ว</p> <p>อ.กุลภัสสร :แต่พอเราต้องเปิดวิดีโอ แล้วก็ดูช่องว่างตรงนั้น แล้วพอเรา ลงเสียงไป บางทีเกินก็มี</p> <p>อ.กุลภัสสร :ที่นี่ สมมติว่าเราลงเสียงทุกขั้นตอนไปเสร็จจบขั้นนี้ ขั้นตอนต่อไป อ้าว อย่างพวกการ Mixed เสียงอย่างพวกการตรวจสอบนี้ เรามีเกณฑ์วัดอย่างไรบ้างคะโดยส่วนใหญ่ นะคะก็คือก็ใช้มาตรฐานทั่ว ๆ ไปตรงที่ว่า ต้องเป็นคำง่าย ๆ ก็คือจะเป็นคนที่มาตรวจสอบในเรื่องของการบันทึกเสียงแล้วว่าคำนี้มันยาวเกินไปไหมคำนี้มันยากเกินไปไหม ซับซ้อนเกินไปไหมถ้าคำนี้มันซับซ้อนเกินไปก็ลดคำลงมาหน่อยให้เป็นแบบเหมือนเป็นคำทั่ว ๆ ไปในการพูดกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหมือนการแปลไทยเป็นไทยเลยนะทีออฟพี - นึกออก ๆ - เป็นอย่างไรบ้างคะ - อาจารย์ดูมันยากมากเลยนะครับอาจารย์ <p>ทีออฟพี : แล้วอยากรู้ว่า ยากขนาดนี้ อะไรคือความท้าทายของอาจารย์ ละครับ</p> <p>อ.กุลภัสสร :ความท้าทายใช้ใหม่คะ มาจากเขียนบทนี่ละคะ จุดเริ่มต้นเลยก็คือความท้าทายมาจากการเขียนบทว่า จะเขียนอย่างไร เพื่อให้ภาพที่ปรากฏนั้น มาเป็นตัวเสียงอธิบายได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - และทำให้คนตาบอดเข้าใจได้ <p>อ.กุลภัสสร :ที่นี่ได้คุยกับอาจารย์ถึงเรื่องของการเตรียมงาน การผลิต การลงเสียงขั้นตอนต่าง ๆ แล้วนี่ก็ถือว่าเป็นแนวทาง ในการปฏิบัติสำหรับการผลิต AD แล้ว ณ ตอนนี้อยู่สำหรับคนรุ่นใหม่ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิต AD นี่เป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตอนนี้ นะคะ เริ่มต้นที่มหาวิทยาลัยก่อนนะคะ <p>อ.กุลภัสสร :พอเรามาศึกษาทางด้านนี้ เราก็อยากจะถ่ายทอดให้กับ นักศึกษาของตัวเองว่าจะให้เขา รู้จักว่า AD นี่คืออะไร แล้วมีกระบวนการ ผลิตอย่างไรบ้างก็คือตอนนี้ผมพบกับรายวิชาของตัวเองในวิชาผลิตเสียง เพื่อการสื่อสาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - และเราก็มีการเพิ่มบท

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.กุลภัสสร :ในเรื่องของการผลิตเสียง AD เข้าไปด้วยเพื่อให้เด็กเขาได้รู้จักด้วยนะคะ</p> <p>แหม่ม : อืม เห็นว่าวันนี้มา เดี่ยวจะมาร่วมรายการกับเราด้วย</p> <p>อ.กุลภัสสร :เดี๋ยวเราจะพาลูกศิษย์ไปทดลองในสิ่งที่เรียนมาว่าจะเป็นอย่างไรบ้าง</p> <p>ท้อพีพี : ถ้าอย่างนั้นท้อพีพีก็อยากจะพาคคนเข้ามาเรียนกับอาจารย์ด้วยเหมือนกันครับ ชื่อน้องนิลครับอาจารย์ คือน้องนะสนใจเรื่องของ AD เหมือนกันแต่ว่าน้องจะมาทาง Zoom ครับอาจารย์ เลยจะขออนุญาตอาจารย์</p> <p>- พาน้องมาเรียนด้วยได้ไหมครับ</p> <p>แหม่ม :โอเค รายการของเราวันนี้อบอุ่นนะคะ คนเต็มเลย มีทั้งอาจารย์ นะคะ มีทั้งน้อง ๆ ที่จะมาร่วมเรียนรู้ในการเขียนบท AD นะคะ</p> <p>- เพราะฉะนั้นเดี๋ยวเราไปลุยกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	ทั้ง 4 คนนั่งจับกาแฟทานขนม และเปิดงาน AD ของน้องนิน	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :เอาละคะคุณผู้ชมคะ และตอนนี้นะคะแหม่ม ท้อพีพี และอาจารย์ แพลนก็อยู่กับน้อง ๆ ที่จะมาเรียนรู้ในการฝึกเขียนบท AD กันแล้วนะคะ ก็มีน้องพีนะคะ แล้วก็น้องนินคะ เดี่ยวก่อนอื่นเลยนะคะ ให้น้อง ๆ เขา แนะนำตัว รวมไปถึงผลงานที่ผ่านมากันก่อนคะ เริ่มจากน้องพีคะ</p> <p>น้องพี :สวัสดีครับ ผมชื่อ นายพีรติ จุติเสถียรกุล ครับ อยู่คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ สาขาทางโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงครับ และอีกท่าน หนึ่งนะคะ นั่นก็คือน้องนินคะ</p> <p>(น้องนิน) สวัสดีคะ ชื่อนางสาวนรินทร์นารินทร์ ครุจิตคะตอนนี้อยู่ที่ คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวาณิชการศึกษาค่ะ ก็หนูนี่มีเรื่องความสนใจ ของการทำ AD มาตั้งแต่ช่วงอยู่มัธยมศึกษาแล้ว ค่ะ แล้วก็พอมัธยมปลายนี้ก็ได้มีโอกาสทำ AD เป็นโปรเจกต์จบสมัย ม.6 ค่ะ ซึ่งก็ได้มีการทำเองในทุกชั้นตอนเลยตั้งแต่การเขียนบท การ Mixed เสียง แล้วก็การตัดต่อด้วยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียง AD)</p> <p>แหม่ม :ก็ถือว่าเป็นคนรุ่นใหม่ทั้งคู่เลยนะคะ ยังเด็ก ๆ กันอยู่เลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แต่ก็มีความสนใจในการเขียนบท AD ค่ะ แต่ก่อนที่เราจะไปเรียนรู้กันนะคะ อยากจะให้อาจารย์แปลนนะคะ อธิบายหลักการสำคัญของคะ ในการเขียนบท AD หน่อยว่า ควรจะต้องทำอะไรและยึดอะไรเป็นแนวทางคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : ก็หลัก ๆ เลยนะคะ เราก็ดึง จากที่เราดูวิดีโอก่อนรอบหนึ่ง สิ่งสำคัญเราต้องดูก่อนว่า Gap ช่องว่างนี้ มันมีระยะความกว้างของ Gap นี้ ประมาณขนาดไหนนะคะแล้วอย่างที 2 คือ เวลาที่หนูบรรยาย หนูต้องบรรยายจากภาพจากสิ่งที่เห็น ที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอ นะคะ เป็นหลัก</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : น้องนีนมีคำถามอะไรไหมคะ</p> <p>น้องนีน : หนูมีความสงสัยว่า บท AD แต่ละประเภท เวลาที่เราทำสื่อนะคะ มันจะมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างไหมคะ หรือว่ามันจะมีความยากที่แตกต่างกันอย่างไรบ้างคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : ก็อย่างที่บอกว่าจริง ๆ แล้วมันก็ได้ถึงกับแตกต่างกันมากนั้ เพราะมันเป็นการบรรยาย จากสิ่งที่ปรากฏเห็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพียงแต่รายการละครนะคะ <p>อ.กุลภัสสร : หรือภาพยนตร์นะคะ มันจะมีข้อจำกัดอยู่อย่างหนึ่งคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ห้ามสปอยล์ก่อน <p>อ.กุลภัสสร : ห้ามบอกชื่อตัวละครก่อนนะคะ จนกว่าจะมีตัวละครในนั้น เอย์ถึงเพราะว่าน้องคนตาบอดเองเขาก็อยากฟังเหมือนคนทั่วไปคือ อย่าเพิ่งบอกก่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - อยากติดตามเอง - อยากติดตามเอง <p>อ.กุลภัสสร : อยากได้ความตื่นเต้นในบอง Shot นะคะ หรือบาง Scene เเนอะที่มันมีช่องว่างระหว่างเวลานี้บางครั้งเสียงประกอบที่เกิดขึ้นอยู่ในฉากนะคะ ในละครหรือว่าเสียง Ambiance</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสียง Ambiance คือเสียงบรรยากาศทั่ว ๆ ไป <p>อ.กุลภัสสร : สามารถเป็นตัวเล่าเรื่องได้นะคะก็สามารถใช้ในการประกอบการบรรยายภาพได้ด้วย</p> <p>แหม่ม : ทีนี้ น้องนีนถามอาจารย์แปลนไปแล้วพูดถึงหลักการไปแล้วนะคะ น้องพีในฐานะที่เราจะต้องเขียนบท AD ให้คนตาบอด อยากถามอะไรคนตาบอดโดยตรงไหมคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>น้องพี : คราวนี้ผมก็อยากจะถามพี่ท็อปพี่ว่าพี่ท็อปพี่อยากให้บท AD นี้ครับ มันออกมาเป็นอย่างไร แบบไหนถึงจะดี</p> <p>ท็อปพี่ : สำหรับพี่เอง พี่ว่า เป็นภาพที่เรามองแล้วอธิบายไปเลยว่าตัวละครเป็นแบบไหนอย่างนี้ครับ แบบตรงไปตรงมากับการเห็นภาพไปเลยอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : ไม่มีการสเปยล์อย่างที่อาจารย์บอกเนอะ</p> <p>ท็อปพี่ : อะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : แล้วน้ำเสียงล่ะคะ</p> <p>ท็อปพี่ : น้ำเสียงเธอครับ น้ำเสียงมองว่าก็เป็นน้ำเสียงปกติของเราเนี่ยแหละครับ แต่ว่าอาจจะไม่อินแบบว่ามีอารมณ์มากเกินไปเพราะว่ามีอารมณ์มากเกินไปเนี่ย มันอาจจะทำให้เราเข้าใจผิดว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - อันนี้อาจจะเป็นตัวละครหรือเปล่า - รวมไปถึงการใช้คำต้องไม่เว้นเว้อ - ต้องกระชับด้วยหรือเปล่านั้น <p>ท็อปพี่ : หรือว่าคำนี้ อาจจะเป็นคำที่ค่อนข้างฟังแล้วมันง่ายที่แหม่ม คำที่ศัพท์มันอาจจะยากเกินไป ไม่เข้าถึงคนทุกกลุ่มอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : เช่นเดียวกับที่คุณท็อปพี่บอกเลยคะว่า</p> <p>อ.กุลภัสสร : การใช้คำนี้ เราต้องพยายามใช้คำง่าย ๆ ที่เราเข้าใจง่าย ๆ แล้วก็คนตาบอดเองเขาก็เข้าใจด้วยนะคะคือถ้าเราใช้คำที่ซับซ้อนมากเกินไปหรือเป็นคำอย่างเช่นคำว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - รีแลกซ์ <p>อ.กุลภัสสร : บางท่านก็อาจจะเข้าใจ บางท่านก็อาจจะไม่เข้าใจตรงจุดนี้ เราใช้คำง่าย ๆ ว่า เป็นการพักผ่อน เป็นการพักอะไรอย่างนี้ก็ได้คะ คำสั้น ๆ</p> <p>แหม่ม : เอล่ะคะ น้องนีนมีคำถามอะไร อยากจะถามเพิ่มเติมไหมคะ</p> <p>น้องนีน : อยากสอบถามสอบถามอาจารย์ว่า อาจารย์คิดว่าจะมีคุณสมบัติอะไรบ้างที่จะทำให้เขียนบท AD ได้ดีบ้างคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร : ก็จากการที่ได้ทำวิจัยมานะคะก็ได้มีการสอบถามไปยังคนที่ได้ทำผลิตเสียงบรรยายภาพในองค์กรณ์ ในสถานีนี้นี้ หลัก ๆ เลยที่เราค้นพบเลยก็คือ มี 4 ทักษะด้วยกัน สำหรับผู้คนที่ เป็น ผู้ผลิตเสียงบรรยายภาพได้ดี</p> <p>คือ 1 เริ่มแรกเลยการเขียนบท</p> <p>ทักษะแรกของการเขียนบทนี่ก็คือต้องมีเรื่องของการใช้คำ การใช้ประโยค ซึ่งจะต้องมีการเรียบเรียงการเขียนอย่างไร ให้อยู่ในระยะเวลาที่กำหนดได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>และสามารถอธิบายภาพทุกอย่างให้เข้าใจได้และอย่างที่ 2 คือเราต้องเป็นคลังคำศัพท์ก็คือมีคำศัพท์ที่ค่อนข้างหลากหลายนะคะในการใช้งาน</p> <p>ทักษะที่ 3 คือ ต้องมีการซักซ้อม การลงเสียง ทักษะของการใช้เสียงใช้น้ำเสียงในการบรรยาย ควรใช้น้ำเสียงแบบไหนเพราะว่าการบรรยายเราเล่าให้คนตาบอดฟังนะคะ ดังนั้นนี่ อาจจะไม่มีเรื่องของโทนเสียง น้ำเสียงขึ้นลงอารมณ์อะไรมา</p> <p>- ก็คือเป็นการพูดเล่าให้ฟังอะไรแบบนี้</p> <p>อ.กุลภัสสร : ทักษะสุดท้ายคือการบันทึกเสียงการติดต่อเพราะว่างาน AD มันเป็นงานที่เราจะต้องใช้การลงเสียง การบันทึกเสียง แล้วก็ต้องตัดให้อยู่ในช่วงเวลาที่กำหนดซึ่งเราต้องพยายามไม่ให้ไปทับเสียงหลักก็คือเสียงบรรยาย เสียงผู้สนทนา</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>เพื่อนน้องนินเดินทางมาถึงคาเฟ่ ทุกคนสวัสดิ์ทักทายกัน อาจารย์คุยปรึกษากับหม่อม น้องนิน และเพื่อนอีก 2 คน จับสลาก</p>	<p>หม่อม : และนี่คือคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นนักเขียน AD นะคะ คราวนี้คะ เราจะมาเป็นนักเขียนบท AD กัน จะให้น้อง ๆ ได้ฝึก Workshop กันใช่ไหมคะท๊อฟฟี่</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ใช่ครับ เพราะว่ามัน้อง ๆ อาจจะมีพื้นฐานกันอยู่บ้างแล้วใช่ไหมครับพี่หม่อมการเรียนที่ดีที่สุดใช่ไหมครับอาจารย์</p> <p>- คือการลงสนามจริง</p> <p>อ.กุลภัสสร : ถูกต้อง ถูกต้องคะ</p> <p>หม่อม : เพราะฉะนั้นนะคะ น้อง ๆ ในวันนี้นะคะก็จะมีอาจารย์แปลนเป็นโค้ชนะคะ พี่ขอเอาใจช่วยทั้งคู่ สู้ ๆ นะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : นอกจากนั้นครับพี่หม่อม</p> <p>ท๊อฟฟี่ครับ จะส่งพี่หม่อมเข้าไปเรียนกับน้อง ๆ ด้วยครับ</p> <p>หม่อม : ถ้าอย่างนั้นพี่ให้กำลังใจตัวเองก่อนแล้วกัน</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ท๊อฟฟี่ก็จะให้กำลังใจพี่หม่อมเหมือนกัน</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ ยากนะ ยากมาก ก็คือน้อง ๆ เขาก็มีทักษะแล้วใช่ไหมคะ ส่วนของพี่มีทักษะเหมือนกันคะ ทักษะด้านสด</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เป็นทักษะที่ดีครับพี่หม่อม กับการเป็น AD อย่างนี้</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าอย่างนั้นท๊อฟฟี่คิดว่า</p> <p>ทุกคนน่าจะพร้อมแล้วครับ</p> <p>- ถ้าอย่างนั้นเราไปลุยกันเลยดีไหมครับ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : โอเคครับ อย่างนั้นไปกันเลยครับ</p> <p>(เสียงผู้หญิง) สำหรับสไลด์นี้นะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เราจะมาดูเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ นะคะ ที่มนุษย์เจอนะคะ เรามาดูรูปอันนี้รูปอะไรคะ มีใครทราบบ้าง</p> <p>(เสียงผู้ชาย) ผมครับ</p> <p>(อาจารย์) อะไรคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รอยประทับของไดโนเสาร์กินเนื้อครับ - รอยประทับของไดโนเสาร์กินเนื้อถูกไหมคะ
7	<p>น้องทั้ง 3 คน นำคลิปแต่ละประเภทที่จับฉลากได้ไปนั่งดูคนละ 1 รอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รอบที่สอง ดูไปพร้อมเขียน - น้องบางคนดูไป 1 รอบ ก็ปรึกษาอาจารย์ บางคนปรึกษาระหว่างเขียน - เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ส่งให้อาจารย์ตรวจพิจารณา - อ.คอมเมนต์เพื่อการเรียนรู้ 	<p style="text-align: center;">.....เสียงบรรยากาศจริง.....</p>
8	<p>แหม่ม และ ท็อปพี พูดคุยกับน้องทั้ง 3 คน</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :เป็นอย่างไรบ้างคะ โอ้โฮ งานภาพนิ่งเลยคะ ภาพบรรยาย Shot นิ่ง ๆ นี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขาเรียกว่า Sound Gap ไซ้ไหมคะ <p>อ.กุลภัสสร :ใช่ค่ะ</p> <p>แหม่ม :เยอะมากเลยคะ อยากจะถามน้องท็อปพีคะ เป็นอย่างไรบ้างคะ พอหลังจากรับโครงไปแล้ว</p> <p>ท็อปพี : โอ้โฮ อาจารย์ครับ ช่วงแรก ๆ ยังมี Ambient แล้วพอแบบเดาได้ว่าสถานการณ์มันคืออะไรไซ้ไหมครับว่า เออ โอเค ยังมีนักเรียน มีอาจารย์แต่ช่วงหลังอาจารย์ คือมันไม่ได้มีแบบเขาเรียกว่าอะไร บทสนทนาอะไรเลยที่เราสามารถเดาได้ค่อนข้างยากมากอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม :อืม ถ้าอย่างนั้นแล้วคะ อยากจะให้อาจารย์ยกตัวอย่างในการเขียนบท AD ให้เราดูตรงนี้เลย สัก Scene หนึ่งได้ไหมคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร :ก็อย่าง Scene แรกนะคะ เป็น Scene เปิดตัวเลย</p> <p>เปิดเรื่องนี้ เราต้องรู้อ่อนเลยว่า ตอนนี้นะ เรื่องต้องเริ่มต้นที่ไหนนะคะ ดังนั้นคือหัวใจสำคัญเลยต้องเริ่มต้นก่อนเราก็อาจบอกว่า ณ อาคารเรียนแห่งหนึ่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - แค่นี้คะ - อ้อ จะได้ว่ารู้ว่าเป็นสถานที่เรียน

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.กุลภัสสร :ใช่ค่ะ เพราะว่าตอนเปิดเรื่องมา ถึงแม้ว่าเราได้ยินเสียงอาจารย์ด้วยเนอะเสียงอาจารย์ถือว่าเป็นเสียง Ambient แต่เราก็จะเสริมเสียง Ambient โดยการบอกว่าเป็นคืออาคารเรียน</p> <p>แหม่ม :ฟังกันมาเยอะแล้ว สงสัยได้คำตอบกันมาก็เยอะแล้วนะคะ เรามาลงมือทำกันเลยดีกว่าค่ะ</p>
9	แหม่มและท็อฟฟี่ พูดคุยกับอาจารย์	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :และตอนนี้นะคะเราก็เขียนสคริปต์ AD เสร็จเรียบร้อยแล้วค่ะ เป็นอย่างไรบ้างคะอาจารย์คอมเมนต์สักนิดหนึ่งคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร :ก็เดี๋ยวคอมเมนต์ที่ตัวน้องนินก่อนนะคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก็มีการใช้คำที่ค่อนข้างซ้ำๆ เยอะอยู่นะคะ <p>อ.กุลภัสสร :คือใช้คำซ้ำนั้นมันจะทำให้ไปกินเวลาของในช่วงของ Gap ช่องว่าง</p> <p>แหม่ม :อ้าว แล้วของแหม่มล่ะคะ</p> <p>อ.กุลภัสสร :ถามว่าประโยคสละสลวยไหม โอเคค่ะ แต่ว่าเกรงอย่างหนึ่งก็คือเกรงว่า พอเราลงเสียง บันทึกเสียงไปนี่</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจจะทำให้เลย Gap ช่องว่างนั้นไปก็ได้ - ยาวไปนั่นเอง <p>อ.กุลภัสสร :พี่เองเขาก็เขียน พยายามจะให้อยู่ใน Gap ช่องว่างแต่บางที่เราต้องวงเล็บเอาไว้ว่า อันนี้คือเสียงหลักเสียงบรรยายหลัก เสียงพูด ก็คือต้องมีการบอกตำแหน่งเอาไว้ด้วยซึ่งพี่เขาอาจจะต้องลืมตรงนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาจจะต้องเพิ่มนิดหนึ่ง <p>แหม่ม :อ้อโอเค วันนี้ก็คือเราลองเขียนครั้งแรกว่าเดี๋ยวจะปรับปรุงในครั้งต่อไปนะคะอาจารย์</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียง รายการ AD)</p> <p>ท็อฟฟี่ :โอเค ถ้าอย่างนั้นน้องนินครับ พี่อยากรู้หน่อยว่า วันนี้ความยากของการเขียนบทวันนี้ เป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>น้องฟี่ :ก็ในฐานะที่เป็นมือใหม่คะ ก็รู้สึกว่าการเขียนบท AD นะคะ ต้องมีความละเอียดมากกว่าที่คิดคะ แต่ว่าก็ชอบที่อาจารย์คอมเมนต์มา เพราะว่าทำให้ได้รู้จักการเขียน AD ตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มต้นไปจนถึงจบเลย แต่ว่ามันมีรายละเอียดมากกว่าที่คิดคะ</p> <p>แหม่ม :ค่ะ สุดท้ายแล้วคะ อาจารย์มีคำแนะนำอะไรเกี่ยวกับน้อง ๆ ที่อยากจะมาเป็นนักเขียน AD ในอนาคตบ้างคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.กุลภัสสร :สิ่งแรกเลยคนที่จะมาทำ AD ก็คือ จะต้องมึนใจรักในการทำเสียง AD แล้วก็เข้าใจในพฤติกรรมในการรับสื่อของผู้พิการทางสายตา อย่างที่ 2 คือต้องฝึกฝนอยู่เสมอค่ะ ก็จะต้องฝึกฝนในเรื่องของการเขียน การลงเสียง การบันทึก การตัดต่อ ก็จะมีประมาณนี้นะคะ ในการทำงานค่ะ</p> <p>แหม่ม :และวันนี้คะ ขอขอบคุณอาจารย์แปลนมาก ๆ นะคะ ที่ให้คำแนะนำในวันนี้คะ รวมไปถึงน้องพีและน้องนิน ที่มาร่วม Workshop กับน้องแหม่มและน้องลูกอมท้อพีในวันนี้คะ ต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งคะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขอบคุณค่ะ - สวัสดีนะครับอาจารย์
10	<p>-แหม่มและท้อพี คุยกับกล้อง</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>แหม่ม :โอ้โฮ วันนี้ที่เรามาเรียนรู้เรื่องของการผลิต AD บอกเลยนะคะที่ยุ่งยากนะเพราะว่าการเตรียมตัวนะคะ แต่ละอย่าง การหาข้อมูลนี้ยากมากกว่าที่เราจะได้เห็น AD 4 - 5 บรรทัดหรือรายการครึ่งชั่วโมงนี่กว่าจะได้สักอย่างนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - โอ้โฮ ผ่านหลายขั้นตอนจริง ๆ ค่ะ - ใจครับพีแหม่ม <p>แหม่ม :เพราะว่าวันนี้ที่เรามาเห็นขั้นตอนต่าง ๆ นี้</p> <p>ท้อพี : โอ้โฮ มันมีความสำคัญกับคนตาบอดมาก ๆ ครับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพราะว่ามันมีประโยชน์มาก ๆ จริง ๆ ครับพีแหม่ม <p>ท้อพี : แล้วในส่วนของตัวเองนะด้วยท้อพีเป็นคนมองไม่เห็นนะ ครับท้อพีต้องเป็นตัวแทนในการที่ขอขอบคุณทุกคนครับที่ผลิตสื่อดี ๆ ให้กับคนตาบอดมาก ๆ เลยครับ</p> <p>แหม่ม :ตัวพีเองก็คาดหวังว่าในอนาคตนี้นะคะจะได้เห็นคนรุ่นใหม่ เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิต AD รวมไปถึงรายการหลากหลายรูปแบบนะ คะที่มีบริการ AD ให้ด้วยคะและก็เหมือนเช่นเคยนะคะวันนี้คะ ม่อนเรามีภาษามือมาฝากคุณผู้ชมอีกแล้วจะเป็นคำอะไรนั้น ไปดูกันเลยคะ</p> <p>ม่อน : และเหมือนเช่นเคยนะครับวันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนครับ ลองทำดูนะ อีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แหม่ม :อ้าว ไม่ยากใช่ไหมละคะ อย่าลืมฝึกฝนกันนะคะ และเหมือนเดิม ค่ะ ถ้าหากคุณผู้ชมอยากจะเป็นเพื่อนกับเรานะคะ กดโลกได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ก็ส่งคอมเมนต์มา กันเยอะ ๆ นะคะ อยากให้เราพาไปเที่ยวที่ไหน หรือเรียนรู้เรื่องอะไรนี้ก็ บอกกันมาได้เลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครยังดูไม่จุใจครับ อยากดูซ้ำอีกนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แฮม่ม : เวลาของรายการเราก็หมดลงแล้วนะคะ ในสัปดาห์หน้าต้องติดตามกันนะคะสำหรับวันนี้สวัสดีค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
11	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 36 : ล่ามภาษามือในกิจการโทรทัศน์ ผู้เปิดโลกแก่คนหูหนวก
 เนื้อหารายการ : การจัดทำบริการล่ามภาษามือ (Sign Language) สำหรับรายการทาง
 โทรทัศน์พร้อมพูดคุยกับล่ามมืออาชีพ เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษามือสำหรับคนรุ่น
 ใหม่ในยุคปัจจุบัน
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ผศ.ดร โสภณ และ คุณออย มัทนา จากสมาคมล่ามภาษามือ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพล่ามภาษามือมุมจอในรายการทีวี - ม่อนกำลังนั่งดูคลิปนั้น - แหม่มเข้ามาทักม่อน 	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : ม่อนคะ ดูอะไรอยู่คะนี่</p> <p>ม่อน : อ้อ ผมน่าจะกำลังดูข่าว ที่มีบริการล่ามภาษามือครับต้องขอขอบคุณพี่ ๆ ล่ามภาษามือมาก ๆ ที่คอยช่วยแปลข่าวให้ผมเข้าใจชัดเจน ครบถ้วน</p> <p>แหม่ม : อืม ดีเลยคะ เอ๊ะ แต่พี่ว่าก่อนที่จะไปพูดคุยนะคะเรามาทักทายคุณผู้ชมสักหน่อยดีไหมคะ สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่านนะจะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : ม่อนครับ สำหรับม่อนแล้วนี่คิดว่าล่ามภาษามือมีความสำคัญกับคนหูหนวกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ม่อน : สำหรับตัวม่อนคิดนะครับว่าสำคัญมาก ๆ นะครับ สำหรับคนหูหนวกในการที่จะมีล่ามภาษามือมุนจอนะครับจะช่วยให้เราเข้าใจได้ชัดเจน เพราะว่าคนหูหนวกส่วนใหญ่ไม่ถนัดในการดู Captions แต่ถ้าเกิดว่ามีล่ามภาษามือก็จะสามารถดูข้อมูลได้อย่างครบถ้วนครับ</p> <p>แหม่ม : จริงคะม่อน สำหรับตัวพี่นะ ยอมรับเลยคะว่าการแปลล่ามภาษามือในข่าวนี้ถือว่าต้องมีทักษะที่ดีเลยนะคะ ไม่ธรรมดาเลยเพราะโดยปกติแล้วนี้นะคะการสื่อสารกับคนหูหนวกก็จะต้องมีพื้นฐานอยู่แล้วใช้ไหม แต่ว่าการแปลภาษามือนะคะ ในรายการข่าวหรือว่ารายการโทรทัศน์ต่าง ๆ นี้นะคะก็จะต้องมีทักษะอีกแบบหนึ่งซึ่งจะต้องสื่อสารเป็นภาษาทางการนะคะแล้วก็ต้องถูกต้องด้วยมีคำศัพท์ยาก ๆ มีคำศัพท์เฉพาะอีกด้วยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ที่จะต้องฝึกฝน</p> <p>ม่อน :ใช้ครับ ผมน่าจะดูล่ามภาษามือมูมจอนะครับแล้วก็อยากจะรู้เหมือนกันว่า เบื้องหลังการทำงานนี้ พี่ ๆ ล่ามภาษามือเขามีการเตรียมพร้อมอย่างไรบ้างครับและก็ต้องทำอย่างไรการแปลข่าวต่าง ๆ นี้ต้องแปลสดใหม่</p> <p>แห่ม่ม :แห่ม ดีเลยค่ะ เพราะฉะนั้นวันนี้พี่พาม่อนนะคะ มาพบกับอาจารย์ต้นนายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทยน่าจะใจใหม่อยากไปพบแล้วใช่ไหมโอเค ถ้าอย่างนั้นนะคะ เตียวเราไปพูดคุยกับอาจารย์ต้นกันเลยคะ</p>
3	<p>- บรรยากาศที่สมาคมล่ามภาษามือ</p> <p>- แห่ม่มและม่อนVDO Call กับ ผศ.ดร. โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม :คุณผู้ชมคะ และตอนนี้จะเราก็อยู่กับอาจารย์ต้น ซึ่งเป็นนายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทยคะ</p> <p>-สวัสดีค่ะ</p> <p>-สวัสดีครับ ๆ</p> <p>แห่ม่ม :ก่อนอื่นเลยนะคะ ก็อยากจะให้อาจารย์นะคะแนะนำตัวเองกับคุณผู้ชมหน่อยคะ</p> <p>ดร.โสภณ :ครับ สวัสดีครับ ผมชื่อภาษามืออย่างนี้นะครับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช นะครับ ตอนนี้นะครับ นายกสมาคมล่ามภาษามือแห่งประเทศไทยครับก็ นายกปี 2563 - 2567 นะครับ ช่วงนี้ทำงานคือทั้งแห่ม่มและม่อนนะคะ อยากจะรู้ว่าบริการล่ามภาษามือสำหรับรายการ TV นี้</p> <p>แห่ม่ม :มีจุดเริ่มต้นขึ้นมาเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ดร.โสภณ :ครับ เมื่อก่อนล่ามมีน้อยนะครับไม่เคยอะเหมือนตอนนี้ เยอะมากเห็นใน TV มีล่ามเยอะนะครับเริ่มตั้งแต่ปี 2532 นะครับก็จะมีล่ามในรายการข่าวต่าง ๆ ตอนนี้นั้นกระทั่งถึงปัจจุบันก็จะมีหลายช่องมากยิ่งขึ้นนะครับก็จะมีบริการล่ามให้กับคนหูหนวก</p> <p>- ได้รับรู้ข่าวสารได้มากขึ้นครับ</p>
4	<p>- แห่ม่มและม่อนVDO Call กับ ผศ.ดร. โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p>	<p>ม่อน :ครับ ผมอยากจะถามอาจารย์ต้นว่าระหว่างล่ามชุมชน หรือ ล่ามภาษามือทั่วไปกับล่าม TV นี้ แตกต่างกันอย่างใดครับ</p> <p>ดร.โสภณ :ครับ ผมอาจจะเล่า 2 อย่างนะครับอันดับแรกก็คืออาจจะเป็นล่ามทั่วไปนะครับล่ามบริการทั่วไปก็คือเกี่ยวกับเรื่องของไปหาหมอ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>คุณออย เปิดคลิปรายการข่าวที่ได้ไปเป็นล่ามภาษามือ</p>	<p>พาไปพบแพทย์หรือว่าบริการในการที่จะไปกฎหมาย เกี่ยวกับนายความ หรือแม้กระทั่งไปเกี่ยวกับเรื่องบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับหน่วยงานภาครัฐ แล้วก็มีการประชุมสัมมนาต่าง ๆ ต้องเออล่ามไปบริการนะอันนี้คือ ความหมายของล่ามทั่วไปนะครับ แล้วก็ส่วนที่ 2 นี้ก็คือล่ามในรายการโทรทัศน์ หรือว่าในกิจการโทรทัศน์นี้ ก็จะมีข่าวที่จะต้องแปล เมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายนะครับ แล้วก็ทั้งวันนี้จะเห็นข่าวใหม่ ๆ ที่จะเกี่ยวกับเรื่องของเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันว่าเกิดอะไรขึ้นนะครับ อย่างตอนนี้เห็นข่าวบอย ๆ คือน้ำท่วมใช้ไหมครับ ปัญหาอะไรต่าง ๆ นี้ ล่ามก็ต้องทันข่าวต่าง ๆ ล่ามจะต้องมีความรู้เร็ว สมมติว่าทำงานล่ามอยู่ตอนนี้ หรือแม้กระทั่งก่อนที่จะไปทำงานล่าม จะต้องอ่านข่าวหรือว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มันเกี่ยวข้องนะครับ ต้องไปเรียนรู้แล้วก็ปัญหาที่สำคัญที่สุดล่ามจะต้องรู้ว่าข่าวอะไรที่ใหม่ ๆ แล้วล่ามเองจะต้องทำการบ้าน อ่าน หรือแม้กระทั่งดูมาก ๆ เกี่ยวกับเรื่องข่าวจะได้แปลง่าย จะได้เข้าใจง่ายครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : อ้าว เมื่อสักครู่นี้คะเราได้พูดคุยแล้วก็เล่ากันไปถึงล่ามภาษามือสำหรับรายการโทรทัศน์กันไปแล้วคะคะอยากจะถามอาจารย์ต้นส่วนตัวเลยคะส่วนตัวของหม่อมนี้ ชอบร้องเพลงแล้วก็ทำภาษามือล่ามไปตามด้วยนี่คะถ้าหม่อมอยากจะไปเป็นล่ามสำหรับรายการ TV หรือคอนเสิร์ตต่าง ๆ อย่างนี้คะ ทำได้ไหมคะ คือเดินเข้าไปสมัครได้เลยอย่างนี้คะ</p> <p>ดร.โสภณ : จริง ๆ ก่อนอื่นนะครับ ล่ามจะต้องมีความรู้ก่อนนะครับ สมมติว่าเราเองนี่ เรียนล่ามพื้นฐานมา เข้าใจที่จะสื่อสารได้ แปลได้ แต่สมมติอยากจะเป็นล่าม TV นะครับ จะต้องอบรมก่อนนะครับพื้นฐานที่สำคัญเกี่ยวกับ ล่ามในกิจการโทรทัศน์อะไรต่าง ๆ นะครับเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมายนะครับพื้นฐานเกี่ยวกับสื่อ TV ต่าง ๆ นะครับแล้วก็จะได้เข้าใจเรื่องวัฒนธรรมคนหูหนวกนะครับเกี่ยวกับเรื่องของเจตคติที่ดีต่อคนหูหนวกเป็นแบบไหนเราจะได้เข้าใจก่อนนะครับพื้นฐาน หลังจากนั้นนะครับ ล่ามจะต้องมีการฝึกในเรื่องของการสื่อสารนะครับเรื่องของทักษะเรื่องของการฟังนะครับแล้วก็การจับประเด็นต่าง ๆ จะได้เข้าใจฝึก แล้วก็ถ่ายถอดออกมาทำให้ฝึกความเข้าใจได้ง่ายอาจจะต้องมีความรู้ นะครับ เกี่ยวกับเรื่องของเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกี่ยวกับเรื่อง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>การเมืองแม้กระทั่งภาษาอังกฤษ สำคัญมากที่ท่านต้องฝึกนะครับอันนี้ สำคัญจะต้องอบรมก่อนนะครับทาง กสทช. ก็ได้อบรมมา 2 รุ่นแล้ว เกี่ยวกับล่าม TV ที่ผ่านมาครับ</p>
5	<p>หม่อม และ ม่อน สื่อสารกับกล้อง</p>	<p>หม่อม :โอ้โฮ น่าสนใจมากเลยคือการเป็นล่ามนี้ไม่ใช่ว่าเป็นง่าย ๆ นะยากมากเหมือนกัน ต้องมีความรู้แหละ แล้วก็ โอ้โฮ ต้องฝึกอบรมกันมานานพอสมควรเลยก่อนที่จะมาเป็นล่ามสำหรับบริการล่ามในรายการ TV ต่าง ๆ นะคะ ที่นี้คะ อาจารย์ต้นคะ หม่อมนะะ อยากจะทราบเพิ่มเติมเลยคะ อาจารย์พอมีใครที่แนะนำไหมคะ</p> <p>ดร.โสภณ :ได้เลยครับ ตอนนี้เราก็มีน้องออยนะครับที่จะช่วยแนะนำ เพราะว่าน้องออยเขาจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับล่าม TV แล้วก็กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับ TV นะครับแล้วก็ได้พูดคุยประเด็นต่าง ๆ ได้ นะครับ แล้วก็ให้ไปพบกับน้องออยได้เลยครับผม</p> <p>หม่อม :โอเคคะ วันนี้ต้องขอขอบคุณอาจารย์ต้นมาก ๆ เลยนะคะ ที่ถึงแม้ว่าวันนี้เราจะ Zoom กันแต่ว่าในโอกาสหน้าหวังว่าเราจะพบกันใหม่อีกครั้งหนึ่งนะคะสำหรับวันนี้สวัสดิ์คะ</p> <p>- ครับ ยินดีครับ ๆ สวัสดิ์ครับ</p> <p>หม่อม :คุณผู้ชมคะ หม่อม วันนี้ได้ความรู้มาเต็มที่เลยนะคะตอนนี้ ชักอยากจะไปพบกับคุณออยแล้วละคะ ถ้าอย่างนั้นพร้อมหรือยังคะพร้อมแล้วเราไปกันเลยคะ</p> <p style="text-align: right;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
6	<p>การเดินทางไปสตูดิโอสำหรับถ่ายทำ ภาษามือ / ทีมงานเตรียมอุปกรณ์ถ่าย ทำ / หม่อม ม่อน และคุณอ้อย เดินทางมาถึงสตูดิโอ คุณออยเข้าไปในห้องแต่งหน้า แต่งหน้า เปิดคูสคริปต์รายการเตรียม ซ้อมภาษามือ</p>	<p style="text-align: right;">[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม :คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะเราอยู่กับคุณออย มัทนา ทองณวน คะ</p> <p style="text-align: right;">[เสียงดนตรี]</p> <p>คุณออย :ชื่อภาษามือออย เป็นล่ามภาษามือคะอ้าว ก่อนอื่นเลยนะคะ อยากจะถามเลยคะว่าคุณออยเองได้รับแรงบันดาลใจอะไรที่มาเป็นล่าม ภาษามือคะเริ่มแรกเลยนะคะ สำหรับการทำอาชีพล่ามภาษามือนะคะ ก็คือคุณอาคะ เป็นคุณครูนะคะ สอนอยู่ที่โรงเรียนที่จังหวัดตราดนะคะ โรงเรียนหุนทวนเสร็จแล้วท่านนี้ก็แนะนำว่าให้ลองนะคะ ไปสมัครเรียนต่อ ปริญญาตรีคะต่อที่มหาวิทยาลัยราชสุตานะคะมหาวิทยาลัยมหิดลคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ซึ่งเมื่อก่อนนะคะ เขาไม่มีความรู้เลยคะว่าล่ำมคืออะไร คนหูหนวกนี่คือใครก็ไม่รู้ก็ไม่เคยมีความรู้มาก่อนเลย แต่ว่าคุณอาก็แนะนำว่าลองไปให้สมัครเรียนต่อคณะคะหลังจากนั้นออยก็สมัครคะ ก็เรียนต่อที่วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลนะคะ ก็เป็นหลักสูตร 4 ปีคะ</p> <p>คุณออย :หลังจากนั้นก็เรียนจบมาคะก็ทำงานเป็นล่ำมนะคะ ในห้องเรียนคะก็เป็นล่ำมนะคะ ที่สอนคนหูหนวกนะคะอยู่นิดหนึ่งคะ แล้วหลังจากนั้นนะคะ ต่อมาก็เป็นล่ำมในรายการทีวีคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
7	<p>แหม่มและม่อน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ คุณออย</p>	<p>ม่อน :ตอนนั้นะครับ พี่ออยทำอาชีพล่ำมภาษามืออยากรู้ว่าก่อนหน้านี้นี้มีการฝึกฝน พัฒนา แล้วก็เรียนรู้อะไรเพิ่มเติมบ้างไหมครับสำหรับการมาเป็นล่ำมภาษามือในรายการโทรทัศน์นะครับ</p> <p>คุณออย :ได้เลยคะ ก็คือก่อนหน้านี้นะคะก็จะเล่าว่าฝึกอะไรมาบ้างใช่ไหมคะเกี่ยวกับการฝึกฝนพวกความรู้เกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ภาษามือ แต่ว่าเอามาจากไหนคะ ก็คือคนหูหนวกในชุมชนนี้คะก็คอยซ่อม สอนนี้ นะคะแล้วอย่างที 2 ก็คือเป็นที่ที่เป็นล่ำมภาษามือคะก็คอยช่วยสอนแล้วก็แนะนำนะคะอันที่ 3 ก็คือเป็นเพื่อนคะ เรียนล่ำมเหมือนกันนะคะ ก็ไปแนะนำคำศัพท์ต่าง ๆ นี้คะพี่ก็จะคิดเองว่ายังไม่ชำนาญก็ต้องถามเขาว่าคำนี้แปลว่าอะไรภาษามือว่าอะไรอย่างนี้คะ ก็ถามเขาคะ ก็คือประสบการณ์มาอยากรู้เพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งคะว่าในการที่จะทำงานเป็นล่ำมภาษามือสำหรับรายการโทรทัศน์นี้จะต้องมีการอบรมอะไรไหม หรือว่ามีมาตรฐานในการรับรองว่า เราสามารถที่จะเป็นล่ำม สำหรับรายการทีวีได้แล้วอะไรอย่างนี้ล่ำมนี้ที่อยากจะทำบริการเกี่ยวกับชาวทีวีนะคะก็ต้องมีการอบรมคะ ของ กสทช. นะคะหลังจากที่ผ่านการอบรมแล้วนี้ก็จะได้ใบประกาศมานะคะ</p> <p>เสร็จแล้วใครที่ได้ใบประกาศมาแล้วนี้จะสามารถที่จะทำงานข่าวล่ำมทีวีก็ทำได้</p>
8	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยากาศในสตูดิโอถ่ายทำ - คุณออย ทำภาษามือ หน้ากล้อง - แหม่ม และ ม่อนยืนชมอยู่หลังกล้อง 	<p>.....ดนตรีประกอบ.....</p>
9	<ul style="list-style-type: none"> - แหม่ม สัมภาษณ์คุณออย 	<p>แหม่ม :แล้วถ้าอย่างนี้มีรายการไหนบ้างคะที่ทางคุณออยนี้ ได้ไปมีส่วนร่วมในการแปลบ้างนะคะแล้วก็มีงานแปลอย่างอื่นอีกไหมคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คุณออย :ก็มีค่ะ ก็คือมีเอารายการข่าวณะคะที่บริการหลัก ๆ เลยนะคะ ช่องทีวีช่องหนึ่งก่อนหน้านี้นี้คะก็มีข่าวเหมือนกันคะแต่ว่าเดี๋ยวช่องเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพคะก็เป็นลุ่มเกี่ยวกับเรื่องหัวข้อสุขภาพแต่สำคัญเลยก็คือข่าวคะ</p> <p>หม่อม :โอเคคะ เพราะฉะนั้นวันนี้เนคะเราก็มีกิจกรรมเบา ๆ นะคะ นั่นก็คือการที่ให้คุณออยนะคะเป็นล่ามภาษามือสำหรับรายการทีวีที่แปลเนื้อหาในรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ของเรานะคะ</p>
10	<p>คุณออยทำภาษามือเสร็จแล้ว หม่อมและม่อนสอบถาม</p>	<p>หม่อม : แล้วเรา 2 คนนี้ก็ติดตามดูเบื้องหลังในการทำงาน การเป็นล่ามสำหรับรายการทีวีกันคะเพราะฉะนั้นแล้วเดี๋ยวเราไปกันเลยดีกว่าคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้เนคะเรา 3 คนก็อยู่ในสถานที่นะคะ ที่จะถ่ายทำการแปลรายการทีวีนั่นเองนะคะที่จะเห็นด้านหลังว่าเป็น Green Screen สีเขียว ๆ แบบนี้นะคะ แต่ก่อนอื่นเลยคะ อยากจะถามเพิ่มเติมว่าในการที่เราจะเป็นล่ามภาษามือสำหรับรายการทีวีนี้จะต้องมีการเตรียมตัวอย่างไรบ้างแล้วอีกอย่างหนึ่งที่เราเห็นชัดเลยนะคะ การแต่งตัวคะ เปลี่ยนไปเลย เพราะว่าใส่สูทนะคะ แขนยาว แล้วก็สีนี้เป็นสีเข้ม</p> <p>หม่อม :เอ๊ะ มีเหตุผลทำไมจะต้องใส่ชุดอย่างนี้หรือคะ</p> <p>คุณออย :คะ สำหรับชุดนะคะที่จะใส่เป็นสีเข้มนะคะแล้วก็แขนยาวนี้ก็เพราะว่าให้ตัดกับสีผิวนะคะเสร็จแล้วพอล่ามทำภาษามือออกไปคนหูหนวกเห็นนี่</p>
11	<ul style="list-style-type: none"> - หม่อม เรียนรู้ ภาษามือ กับคุณออย - หม่อมซ้อมภาษามือกับคลิปรายการ (ใช้เป็นช่วงสั้นๆ) - หม่อม ทดลองทำภาษามือหน้ากล้อง 	<p>.....เสียงบรรยากาศจริง.....</p>
12	<p>หม่อม ม่อน คุณออย แลกเปลี่ยน ความเห็นกัน หม่อมและม่อนสวัสดีลาคุณออย</p>	<p>เป็นอย่างนี้เนคะแล้วนี่เรื่องของเตรียมตัวละคะ</p> <p>คุณออย :คะ สำหรับการเตรียมตัวนะคะ ก็จะมีรายการข่าวณะคะ ล่ามข่าวนี้ ก็จะมีบทบาทให้คะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หลังจากนั้นล่ามก็จะอ่าน อ่านเสร็จแล้วก็จะทำความเข้าใจแล้วก็มีการคำศัพท์ต่าง ๆ นะคะสมมติว่าคำศัพท์ไหนที่ไม่เข้าใจก็สามารถถามเพื่อน ๆ ที่เป็นล่ามด้วยกันนะคะแต่สมมติว่าในกรณีที่ในเนื้อหาข่าวของข่าวนี้นะคะที่สคริปต์ที่เตรียมมานี้ แต่ว่าข่าวนั้นนะ ที่นำเสนอไปนี่คะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีอยู่ในสคริปต์ <p>คุณออย :ก็ต้องสด ๆ ไปเลยคะ แปลภาษามือไปเลย</p> <ul style="list-style-type: none"> - โอ้โฮ ดันสดกันไปเลย - ยากมากเลย <p>ม่อน :อ้าว แล้วถ้าสมมติว่าล่ามแปลภาษามืออยู่ดี ๆ แล้วภาษาอังกฤษโผล่ขึ้นมาทำอะไรครับ</p> <p>คุณออย :คะ อันนี้อย่างแรกเลยนะคะก็ต้องบอกว่ามีพูดภาษาอังกฤษคะก็จะแจ้งไว้คะ ว่ามีภาษาอังกฤษหรือไม่ถ้าสมมติว่าล่ามเองนี่คะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษาอังกฤษนี่คะล่ามก็สามารถที่จะแปลได้แต่ว่าส่วนมากเลยนะคะ ก็ต้องบอกคะ ว่ามีภาษาอังกฤษอธิบายอยู่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพราะอาจจะไม่ทันคะ <p>แหม่ม :อ้อ ดูท่าทางคิดว่า ทีมงานน่าจะพร้อมแล้วนะคะ สำหรับการถ่ายทำ เตี่ยวเราให้ทางคุณออย ไปเตรียมตัวก่อนดีกว่าคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
13	- แหม่มและม่อน สรุปรายการ	<p style="text-align: center;">บรรยากาศคุณออยเป็นล่ามภาษามือ</p> <p>แหม่ม :โอ้โฮ สุดยอดจริง ๆ คะ เก่งมากเลยนะภาษามือสวยแล้วก็ชัดมากเลยคะถือว่าคุณออยนี่คือ มืออาชีพแห่งวงการล่ามสำหรับรายการทีวีจริง ๆ จริง ๆ แล้วนี่อยากจะเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งอย่างของแหม่มก็ถือว่าเป็นพิธีกรที่สามารถใช้ภาษามือในการสื่อสารได้แต่ว่าอย่างคุณออยนะคะจะเป็นล่ามในการแปลรายการทีวีคะเป็นล่ามอาชีพเลย</p> <p>ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วนะคะแหม่มเองนี่ ขอฝากตัวนะคะ เป็นศิษย์นะคะ รับข้าน้อยเป็นศิษย์ด้วยนะคะ</p> <p>คุณออย :อ้อ คุณแหม่มเก่งอยู่แล้วคะคิดว่าแนะนำนิดหน่อยนะคะ หลังจากนั้นก็ได้คะ</p> <p>แหม่ม :อ้าว ถ้าอย่างนั้นนี่อืม ได้ เตี่ยวที่จะลองทำดูนะคะได้เลยคะ อย่างนั้นนี่เตี่ยว... บอกได้เลยคะว่าจะต้องเตรียมตัวอย่างไรนี้ ตื่นเต้นจังเลย อืมได้เลยคะ ถ้าอย่างนั้นเตี่ยวไปเตรียมตัวกันเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p style="text-align: center;">บรรยากาศหม่อมทำภาษามือรายการโทรทัศน์</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ม่อน : เป็นอย่างไรบ้างคะพี่ ผมเองนี่เห็นพี่หม่อมเป็นล่ามภาษามือในจอรายการโทรทัศน์ได้ดีเลยนะครับมีแววนะนี่ เห็นแล้วเข้าใจเลย</p> <p>หม่อม : แหม จริง ๆ แล้วก็เงินมากเลยคะแต่ว่าจริง ๆ นะคะ ใจเต้นมากเลยคะนั่งแบบพยายามมีสมาธิให้มากเลยนะคะเพราะว่าการเป็นล่ามภาษามือสำหรับรายการโทรทัศน์นี่ถือว่ายากมากกว่าการเป็นพิธีกรอีกคะ เพราะว่าจะต้องมีความรู้แล้วก็การฝึกฝนและที่สำคัญใช้สมาธิมาก ๆ ค่ะ ต้องพัฒนาไปในทุก ๆ วันถือว่าเป็นงานที่แบบค่อนข้างยากเลยนะคะ แล้วอีกอย่างหนึ่งนี่ จากการที่ทำงานเป็นล่ามภาษามือมูมจอ ให้กับรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ แล้วนี่</p> <p>หม่อม : อยากจะเห็นอะไรในอนาคตของวงการล่ามภาษามือไทยบ้างคะ</p> <p>คุณออย : ล่ามภาษามือนะคะ ต่อไปที่อยากจะเห็นพัฒนาการนะคะ ของล่ามภาษามือนี้นี่ก็อยากจะเห็น ณ ตอนนี้นะคะปริมาณของคนหูหนวกนี่ มากแต่ว่าล่ามภาษามือนี้นี่ยังน้อยอยู่ เพราะฉะนั้นในการบริการนี้ ก็จะ ไม่เพียงพอในการบริการให้กับคนหูหนวก ซึ่งก็อยากจะเพิ่มคนที่มีความทักษะเกี่ยวกับเรื่องล่ามภาษามือ ก็อยากจะให้มีอบรมนะคะ ให้ฝึกนะคะ อยากให้ทุกคนสนใจที่เรียนต่อหลักสูตรล่ามภาษามือคะเพราะว่าก็สามารถที่จะเปลี่ยน มาเป็นอาชีพได้เหมือนกัน</p> <p>คุณออย : แต่จริง ๆ คุณหม่อมก็มีความชำนาญแล้วนะคะคุณหม่อม ชำนาญแล้ว ก็คิดว่าจริง ๆ มาทำงานแทนพี่ได้เลยนะคะมาเป็นล่ามทีวีได้เลย</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ เตี่ยนะคะ ต้องเรียนรู้อีกเยอะเลยคะเพราะเท่าที่ดูนี่ ต้องใช้ทักษะแบบดีเลยนะคะเรียกว่าเป็นงานที่ใช้ความสามารถที่หลากหลายมาก ๆ เลยคะวันนี้นะคะ ต้องขอขอบคุณคุณออยนะคะ ที่มาสอนหม่อมนะคะ แล้วก็ได้มาพูดคุยในเรื่องของประสบการณ์ในการทำงานเป็นล่ามสำหรับรายการโทรทัศน์คะขอบคุณมาก ๆ ค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>หม่อม : โอ้โฮ วันนี้นะคะ ม่อนสุดยอดจริง ๆ ค่ะเพราะว่าเรา 2 คนนี้ได้มีโอกาสมาพบแล้วก็พูดคุยกับอาจารย์ต้น แล้วก็คุณออยนะคะในเรื่องของการทำงานเป็นล่ามคะกว่าจะมาเป็นล่ามภาษามือในรายการทีวีนี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ม่อนสอนภาษามือวันละคำ - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - แฮม่มและม่อนไหว้ลาผู้ชม 	<p>โอ้โฮ ไม่ง่ายเลยนะค่ะต้องใช้ทั้งความรู้แหละค่ะ แล้วก็การฝึกฝนค่ะ โดยเฉพาะคุณออยนี่นะค่ะ ต้องขอชื่นชมจริง ๆ เพราะว่าการแปลข่าวแบบสด ๆ นี่นะค่ะต้องใช้สมาธิสูงมาก เยี่ยมจริง ๆ ค่ะ</p> <p>ม่อน :ครับ ผมเองนะครับ ก็ขอเป็นตัวแทนเพื่อน ๆ ของคนหูหนวกนะ ครับขอขอบคุณล่ามภาษามือทุกคนเลยนะครับที่ช่วยแปลรายการโทรทัศน์ แล้วก็ข่าวต่าง ๆ นะครับ ให้กับคนหูหนวกได้ดู แล้วก็เข้าใจอย่างชัดเจนและผมเองก็คาดหวังว่าในอนาคตข้างหน้า เราจะได้เห็นคนหูหนวกเป็นล่ามภาษามือในรายการโทรทัศน์ด้วยครับและเหมือนเช่นเคยนะครับ วันนี้ผมก็มีภาษามือมาฝากนะครับอีกครั้งนะครับ</p> <p>แฮม่ม :คุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ และเหมือนเช่นเคยเหมือนกันนะค่ะคุณผู้ชมท่านใดสนใจที่อยากจะจะเป็นเพื่อนกับเรานะค่ะ สามารถมากดโลกได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D อยากรู้เรื่องอะไรก็ส่งคอมเมนต์กันมา เยอะ ๆ นะค่ะ เราจะตอบทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ม่อน :และคุณผู้ชมนะครับ ที่อยากจะดูย้อนหลังก็สามารถดูได้ที่ช่อง Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ</p> <p>แฮม่ม :ตอนนี้แหละ เวลาของรายการของเราก็หมดลงแล้วนะค่ะ พบกันใหม่ในสัปดาห์หน้าคะ สำหรับวันนี้สวัสดีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 37 : Universal Design งานออกแบบเพื่อคนไทย
 เนื้อหารายการ : การออกแบบอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในพื้นที่สาธารณะ สำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส ของนักออกแบบจากหน่วยงาน ภาครัฐหรือภาคเอกชนในประเทศไทย
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ท็อปพี
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : รศ.ดร. ชุมเขต แสงวงเจริญ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	<p>- บรรยากาศในเมืองใหญ่ รถสัญจรไปตามถนน</p> <p>- ผู้คนเดินกันขวักไขว่จนวายนะคะ</p> <p>- แหม่มและท็อปพีเดินอยู่ริมถนนในเมืองโดยใช้เบรลล์บล็อก</p> <p>- แหม่มและท็อปพียืนอยู่ที่ป้ายรถเมล์ในเมือง</p> <p>- ผู้คนเดินทางบนทางเท้า รถโดยสารต่างๆภายในเมือง</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะกลับมาพบกับแหม่มและท็อปพีแบบนี้คะแน่นอนว่าคุณกำลังรับชมรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะพาทุก ๆ ท่าน นะคะ</p> <p>ไปพบกับเรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระค่ะ</p> <p>ท็อปพี : เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : เอ๊ะ ท็อปพีคะ โดยปกติแล้วนี่ เวลาที่ท็อปพีเดินทางไปเที่ยวหรือไปทำธุระนี่ ใช้วิธีการเดินทางอย่างไรคะ</p> <p>ท็อปพี : ก็เดินทางปกติแหละครับ แต่บางทีก็ให้คนทั่วไปช่วยบ้างครับ</p> <p>ในกรณีเช่น เราเดินทางทางรถไฟ หรือว่าเราเดินทางทางรถสาธารณะ อย่างนี้ครับที่แหม่มทางเท้าก็เดินนะ แต่ว่าเป็นที่ที่มี Braille Box อะไรอย่างนี้แต่ที่แหม่มถามทำไมครับนี่</p> <p>แหม่ม : ไม่ ก็อยากรู้นั่นแหละ แต่ว่าวันนี้ะ พี่จะพาท็อปพีนี้ มาพบกับแขกคนสำคัญของเรานะคะ</p> <p>แหม่ม : คนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากคะ เพราะว่า เป็นคนที่คิด ออกแบบอุปกรณ์รวมถึงพื้นที่สาธารณะเพื่อให้คนทุกคนนี้ สามารถ เข้าถึงได้ด้วยคะ</p> <p>ท็อปพี : โอ้โฮ พี่แหม่มพูดขนาดนี้ ท็อปพีอยากรู้จักแล้วสิครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม ได้เลยคะ ถ้าอย่างนั้นนี่ เตียวไปพบกับเขาข้างในกันเลยดีกว่าคะ เพราะพีนัดไว้แล้วโอเค ไปจ้ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	- แหม่มและท็อปพีเดินทางไปที่หน่วยวิจัยและออกแบบเพื่อคนทั้งมวล คณะ	...ดนตรีประกอบ...

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
4	<p>- INS. หน่วยวิจัยและออกแบบเพื่อคนทั้งมวล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p> <p>- แหม่มและท็อฟฟี่ ทักทาย รศ.ดร.ชุมเขต แสงเจริญ</p> <p>- ขึ้น Text รศ.ดร.ชุมเขต แสงเจริญ</p> <p>หัวหน้าศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p>	<p>แหม่ม : เอาละค่ะท็อฟฟี่ ตอนนี้นะคะ ที่อยู่กับเรา ณ ขณะนี้ก็คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต แสงเจริญ หัวหน้าศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ค่ะ สวัสดีค่ะอาจารย์</p> <p>ท็อฟฟี่ : อ้อ สวัสดีครับ</p> <p>อ.ชุมเขต : สวัสดีครับคุณท็อฟฟี่ สวัสดีครับคุณแหม่ม</p> <p>แหม่ม : วันนี้ที่ ท็อฟฟี่เขามีคำถามมากมายเลยละค่ะ ที่จะมาถามเรื่องของศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคนอันนี้ก็คืออยู่ในเรื่องของ Universal Design ด้วยใช่ไหมคะ</p> <p>อ.ชุมเขต : ใช่แล้วครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อโอเค ก่อนที่เราจะไปพูดคุยกัน ถึงเรื่องของ Universal Design หรือว่าผลงานต่าง ๆ อยากจะทราบความเป็นมาเป็นไปของศูนย์นี้หน่อยค่ะว่า มีที่มาที่ไปอย่างไรบ้างคะ</p> <p>อ.ชุมเขต : ได้ครับ มันเริ่มต้นจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ครับ มีพันธกิจที่จะต้องทำ จัดการศึกษา แล้วก็ให้บริการประชาชน เพราะฉะนั้นแน่นอนว่าความเหลื่อมล้ำใด ๆ ก็ตาม ที่เกิดขึ้นกับประชคมในธรรมศาสตร์นะครับ เราก็ไม่อยากจะให้เกิดขึ้นนะครับ แล้วก็ส่งต่อไปจนถึง ในระดับพื้นที่ ในระดับประเทศนะครับเราก็เลยทำงานวิจัยเริ่มแรกก็คือประเมินสิ่งอำนวยความสะดวก ในรถไฟฟ้า MRT สำหรับ คนพิการผู้สูงอายุ ใช้ได้หรือยังหลังจากนั้นเริ่มมีงานวิจัยมาเรื่อย ๆ เราก็เลยได้มีการจัดตั้งเป็นหน่วยวิจัย และออกแบบเพื่อคนทั้งมวลเมื่อปีก่อน และเมื่อปี 2560 นี้ครับ เราก็ได้จัดตั้งเป็นศูนย์ออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อทุกคน Thammasat Universal Design Center ครับ ก็เลยเป็นที่มาว่า เราก็เลยมีศูนย์ตรงนี้ Thammasat UDC เกิดขึ้นนี้ เราก็เอางานวิจัยนะครับ ไปใช้ในการออกแบบกายภาพ แก้ไขปัญหาด้านกายภาพ ให้กับชุมชนสังคมต่าง ๆ ทั่วประเทศเลยครับ หลังจากทำงานให้ข้างนอกมานานนะครับ เราก็เลยรู้สึกว่ เอ๊ะ ทางมหาวิทยาลัยของเราเอง ทางพื้นที่ของเราเองนี่ยังมีจุดไหนหรือมีอะไรไหมที่เราจะต้องทำเพื่อนักศึกษาพิการ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
5	<p>- แหม่มและท็อฟฟี่ สอบถาม รศ.ดร.ชุมเขต แสงเจริญ</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>อ.ชุมเขต : ทางมหาวิทยาลัยนี้นะครับก็ได้มีการประเมินอาคารทั้ง 84 หลัง ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตก็จริง ๆ พบว่า จริง ๆ แล้วอาคารของเรานี้ครับมีสิ่งอำนวยความสะดวกแต่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยังไม่ได้มาตรฐานทางผู้บริการเองก็เลย พอเริ่มมีข้อมูล เราก็ทำ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แผนในการพัฒนาเรื่องพวกนี้ นะครับ ก็หลังจากนั้นอีกสัก 2 - 3 ปีนี้ นะครับ ธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรก ที่ได้รับรางวัลอารยสถาปัตย์ ของคุณกฤษณะแล้ว ก็ได้รับรางวัลแบบนี้ 3 ปีซ้อน</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	- แหม่มและท้อพีพี พูดคุยกับ รศ.ดร.ชุมเขต แสงวงเจริญ	<p>ท้อพีพี :คืออย่างนี้ครับอาจารย์ ท้อพีพีอยากทราบว่าเป้าหมายสำคัญจริง ๆ ในการออกแบบครับ ทำเพื่ออะไรครับ</p> <p>อ.ชุมเขต : เป้าหมายสำคัญในการออกแบบจริง ๆ ก็เพื่อ ถ้าเป็นเวลาผมไปพูดบรรยายนี้ ผมจะบรรยายบ่อยมากผมจะบอกว่าผมทำเพื่อตัวเองดู เหมือนเห็นแก่ตัวเนอะ เวลาเราพูดว่าเราทำเพื่อตัวเองแต่ว่าจริง ๆ แล้ว การทำเพื่อตัวเองนี้ ในอนาคตตัวผมเองนี้ก็ต้องเป็นผู้สูงอายุมีโอกาสที่จะต้องนั่งวีลแชร์มีโอกาสที่จะสายตาลีเลือนราง หรือมีโอกาสที่จะ เคลื่อนไหวร่างกายไม่สะดวก หูตึงบ้างอะไรบ้างเพราะฉะนั้นถ้าเราไม่เริ่มทำวันนี้เราไม่รู้ว่าเราจะรอให้ใครทำให้อย่างนั้นก็ทำเองเลยสิตัวเองเป็นคนโชคดียังหนึ่ง</p> <p>คือเป็นคนที่มีเพื่อน ๆ พี ๆ น้อง ๆ รวมถึงมีนักศึกษา นะครับ ลูกศิษย์ ที่เป็นคนพิการ เราเลยได้ชีวิตร่วมกันเยอะแล้วเราก็รู้แล้วแหละว่าจริง ๆ แล้วมันไม่มีความพิการหรอก มีแต่ความธรรมดา มันเป็นธรรมดา มันเป็นธรรมชาติ เพราะฉะนั้นทำไมเราจะกันใครบางคนออกจากสังคม ด้วยสภาพแวดล้อมที่มันไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นเราก็เลยคิดว่า เราก็ต้องทำแล้วแหละ เพื่อรองรับคนทุกกลุ่ม คนทั้งมวล แล้วก็รองรับสังคมสูงวัยด้วย</p> <p>แหม่ม :โอเค เมื่อกี้อาจารย์พูดถึงเรื่องของ Universal Design แล้ว อาจารย์ไม่ได้ทำเพื่อคนอื่นเลยนะ ทำเพื่อตัวเอง</p> <p>อ.ชุมเขต : ใช่ เพราะในอนาคตคือเราต้องแก่ตัวลงต้องเป็น ส.ว. สูงวัย เพราะฉะนั้นนี้ ความหมายของ Universal Design เราไม่ได้ทำเพื่อคนพิการอย่างเดียว แต่เพื่อทุกคน อยากให้อาจารย์</p> <p>แหม่ม :ขยายความเพิ่มตรงนี้นิดหนึ่งค่ะ</p> <p>อ.ชุมเขต : ใช่ครับ ก็คือการออกแบบเพื่อคนทั้งมวล หรือว่า Universal Design นี้ครับ เป็นแนวคิดที่มองคนเท่าเทียมกัน มองคนเสมอภาคกันนะ ครับ ลดข้อจำกัดในการใช้ชีวิตของทุกคน ให้ได้มากที่สุดนะครับ ผ่านการ ออกแบบสภาพแวดล้อม การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ การออกแบบเมือง การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายการออกแบบทุกอย่างเลยที่นี้หลักการ มันก็จะมีอยู่ง่าย ๆ ว่าปลอดภัยมาอันดับหนึ่งนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ปลอดภัยแล้วก็สะดวกสบาย ใช้งานง่ายนะครับสำหรับไม่มีข้อจำกัดเรื่องเงื่อนไข ในการใช้ชีวิตเข้ามาเกี่ยวข้องกับนะครับ ฉะนั้นถ้าปลอดภัย สะดวกสบาย ใช้งานง่ายได้แล้ว ก็ต้องมีความจำนวนที่พอเหมาะพอสมควรด้วยนะครับเดี๋ยวเราก็จะต้องเคารพต่อบริบทนะครับทั้งทางสภาพแวดล้อมทางสังคม แล้วก็วัฒนธรรม เพราะฉะนั้น Universal Design ต้องทำเพื่อคนทุกกลุ่ม เพื่อคนทั้งหมด รวมถึงทัศนคติความคิดเราก็ต้องเคารพกันด้วย ความแตกต่างหลากหลายเป็นเรื่องสนุก ทำความเข้าใจมันซะ แล้วก็ Design ให้ทุกคนสามารถอยู่บนความแตกต่างหลากหลายนั้นให้ได้นะครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
7	- แหม่ม ท็อปพี และ รศ.ดร.ชุมเขต เดินทางไปยังอนุสาวรีย์	...ดนตรีประกอบ...
8	<ul style="list-style-type: none"> - แหม่ม ท็อปพี และ รศ.ดร.ชุมเขต ยืนอยู่ที่มุมหนึ่งของอนุสาวรีย์ - การออกแบบเพื่อคนพิการที่อยู่ทั่วอนุสาวรีย์ - ผู้คนสัญจรกันขวักไขว่ - กราฟิกระยะทางที่จะเดินทาง - ทั้งสามคนแยกย้ายกันไป 	<p>แหม่ม : ที่นี้อยากจะทราบว่าหลักเกณฑ์ในการที่อาจารย์ปรับปรุงพื้นที่ในแต่ละจุดของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นะค่ะเราใช้หลักเกณฑ์อะไรในการปรับคะว่า อ้าว เราดูตรงนี้ปึบ ยังสอบไม่ผ่าน จะแก้ไขได้อย่างไรคะ ก่อนจะรู้ว่าสอบไม่ผ่าน ก็ต้องรู้ข้อสอบก่อนเนอะว่า ข้อสอบที่เราจะต้องทำนี่คืออะไร เหมือนนักเรียนเลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : สมกับการเป็นอาจารย์จริง ๆ</p> <p>อ.ชุมเขต : ก็คือ เราก็ดูตามกฎหมายเบื้องต้นเลยครับ มีกฎกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการผู้สูงอายุ ในพื้นที่สาธารณะ เราก็เอามาตรฐานขั้นต่ำคือฐาน 50% ให้ทำ 5 อย่างนะครับ ก็คือ เพราะฉะนั้นเราก็เอาเกณฑ์ 5 อย่างนี้ครับ มาทำเป็นเช็กลิสต์เลย ทางลชดต้องมี Slope เท่าไร ราวจับขนาดสูงแค่ไหน ราวจับเส้นผ่านศูนย์กลางเท่าไรนะครับก็เอามาทำเป็นเช็กลิสต์นะครับ แล้วเราเพิ่มอีกอย่างหนึ่ง ด้วยความที่อาคารเรียนของเราเนี่ย ส่วนใหญ่สูงกว่า 1 ชั้น ก็คือ 2 ชั้นขึ้นไป เราก็ต้องมีการประเมินลิฟต์ด้วย ฉะนั้นธรรมศาสตร์จะเช็คตัวเอง 6 อย่างนี้ก่อนนะครับเพื่อให้เกิดการเข้าถึงพื้นที่ได้นะครับ ยกตัวอย่างดีกว่า ทางลาดนะครับ ตอนนี้นี่ด้านหน้าของท็อปพีเนี่ยมีบ้านหลังหนึ่งนะครับ เป็นโมเดลนะครับ อยู่ด้านหน้าตรงนี้นะครับ อันนี้ด้านนี้มีบันได มีบันไดขึ้นนะครับ เขาบอกว่าทางเข้าที่ดีจะต้องเป็นทางเข้าที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ถ้ามีบันไดก็มีทางลาดประกบทันที แล้วหลังจากนั้นก็เป็นเรื่องของความชันนะครับ ต้องอยู่ที่ประมาณ 4.76 องศา</p> <p>ท็อปพี : ความชันคือแบบนี้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม :เพราะอะไรคะ ถึงความชันมีการกำหนดตรงนี้ เพราะว่าที่ดูปุ๊บนี้ เราจะเห็นทางลาดคือระยะยาวมากเลย</p> <p>อ.ชุมเขต : ไซ้ เราทำทางลาดต้องลาดจริง ๆ ต้องไม่ใช่ทางชัน เพราะเวลาที่เรานั่งวีลแชร์ขึ้นไปสัก 6 เมตรก็เหนื่อยแล้วแล้วถ้าขึ้น 6 เมตรแล้วมันชันด้วยเหนื่อยเข้าไปอีก</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :เมื่อสักครู่เราได้ดูเรื่องของตัวโมเดลไปแล้ว แล้วก็พูดถึงเรื่องของทางลาดแล้วไซ้ไหมคะอันนี้อะไรคะอาจารย์ที่เอามาให้ดู</p> <p style="padding-left: 40px;">-อันนี้เป็นถังนู่นต่าง ๆ</p> <p>สำหรับไซ้มีอ้อมผัดสนะครับเวลาที่เรานั่งออกไปออกแบบนะครับ อย่างเราเคยไปคุยกับน้อง ๆ โรงเรียนสอนคนตาบอด แล้วเราไปออกแบบให้ แล้วเราต้องไปสื่อสารกับเขาไซ้แบบที่เป็นกระดาษอย่างเดียวไม่พอ เราก็เลยลองทำเป็นถังนะครับ ถังเหมือนแปลนก่อสร้างนี่แหละ แล้วก็ให้ลองสัมผัสดูว่า ก่อนและหลังมันจะเป็นประมาณนี้นะ แม้ว่าจะเป็นทางลาดที่ส่วนใหญ่วีลแชร์เขาได้ใช้แต่ถ้าไปอยู่บนเส้นทางสัญจรน้อง ๆ คนตาบอดเองเขาก็ต้องรู้ด้วยว่าทิศทางขึ้นอย่างไร ลงอย่างไรเลี้ยวอย่างไรนะครับ มันก็จะเป็นการสร้างความจดจำให้ใช้งานพื้นที่ได้</p> <p>แหม่ม :เห็นแล้วเริ่มรู้สึกว่าจะอยากให้อาจารย์พาชมบ้านแล้วละคะ อยากเห็นของจริงแล้วไซ้ไหมคะท้อพี</p> <p>ท้อพี :ใช่ครับ อยากไปลองใช้ดูครับอาจารย์</p> <p style="padding-left: 40px;">- ได้เลยครับ เดี่ยวพาไปชมธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตบ้านของเรา นะครับโดยการใช้ชีวิตตั้งแต่การเข้าถึงตีกระบบสัญจรนะครับแล้วก็พื้นที่เซอร์วิสนักศึกษาพิการเป็นอย่างไรบ้าง</p> <p style="padding-left: 40px;">- เดี่ยวผมพามาชมเลยวันนี้</p> <p>พร้อมกัน : ได้เลยคะ/ครับ</p> <p>แหม่ม :ไปคะ ไป ท้อพี</p> <p style="text-align: right;">[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
9	<p>- ท้อพี และ รศ.ดร.ชุมเขต เดินไปที่ป้ายรถเมล์</p> <p>- แหม่มเดินไปนั่งรถวีลแชร์</p> <p>- ท้อพี และ รศ.ดร.ชุมเขต อยู่ที่จุดเริ่มต้น</p>	<p style="text-align: right;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :มา ท้อพี</p> <p>ท้อพี :ครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- แหม่มที่นั่งอยู่บนรถวีลแชร์เข็นรถเข้ามา</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่ในบริเวณที่มีการออกแบบแบบ Universal Design นะคะ ก็คือมีทั้ง Braille Box นะคะ แล้วก็ทางลาด</p> <p>แหม่ม : และเพื่อเป็นการให้เห็นภาพนะคะ</p> <p>ท้อพีพี : อนุโมทนา</p> <p>แหม่ม : ตอนนี้อาจารย์ชุมเขตคะ</p> <p>ท้อพีพี : ทำไมคะ</p> <p>แหม่ม : พาวีลแชร์มาแล้ว 1 คันคะ</p> <p>ท้อพีพี : อย่ายบอแนะ อาจารย์นั่งวีลแชร์อยู่</p> <p>อ.ชุมเขต : ใช่แล้วครับ ๆ การที่เราจะเข้าใจเรื่องออกแบบได้นี้ ต้องเข้าใจความรู้สึก เข้าใจพฤติกรรมของคนที่เรากำลังจะออกแบบให้ด้วย เพราะฉะนั้นการนั่งวีลแชร์นี่เป็นตัวทดสอบที่ดีเลยนะครับ มันใช้ได้หรือเปล่านั้น</p> <p>แหม่ม : อ้าว อาจารย์คะ เล่าเลยคะ อธิบายเลยคะ</p> <p>อ.ชุมเขต : เริ่มต้นจากตัว... ทางลาดที่ปลอดภัยใช้งานได้ง่ายตามหลัก Universal Design นี้ครับคือ จากพื้นที่เดิมนี้ ที่เป็นทางชันยกระดับขึ้นมาประมาณ 30 เซนติเมตรตอนนี้เราปรับปรุงใหม่แล้ว ให้มี Slope ประมาณ 4.76 องศา หรือ 1 : 12 คือถ้าสูง 1 นี้ จะต้องยาวออกไป 12 เพราะฉะนั้นถ้าสูง 30 เซนติเมตรก็ต้อง 12*3 เป็น 36 ยาวออกไป 3.6 เมตร</p> <p>แหม่ม : ยาวไปเลย</p> <p>อ.ชุมเขต : ใช่ ที่นี้พอมันยาวมาก ๆ ก็จะต้องมาชานพักเวลาขึ้นจะได้ไม่เหนื่อยนะครับ แล้วก็พื้นผิวต่างสัมผัสสำหรับเตือน สำหรับคนตาบอด มีราวจับสำหรับผู้สูงอายุ สำหรับเด็กนะครับ มีขอบกันตก แล้วก็พื้นผิวที่ไม่ลื่นจนเกินไป อันนี้ก็เดี๋ยวลองใช้งานกันดู</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	<p>- แหม่ม ท้อพีพี และ รศ.ดร.ชุมเขต เดินทางไปด้วยกัน</p>	<p>แหม่ม : รู้สึกไหม</p> <p>ท้อพีพี : ทางมันลง ๆ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : โอเค อาจารย์คะตอนนี้เราอยู่ที่รถไฟฟ้า ซึ่งเหมือนเป็นรถบัสของมหาวิทยาลัย มีอะไรที่โดดเด่นเป็นพิเศษหรือคะ</p> <p>อ.ชุมเขต : รถคนนี้เป็นรถบริการนักศึกษา นะครับ วิ่งรอบมหาวิทยาลัย เป็นรถไฟฟ้าที่ไม่ทำลายมลพิษ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแล้วก็ลดความเหลื่อมล้ำ นั่นหมายความว่านักศึกษาพิการทุกคนนะครับคนทุกกลุ่มก็ขึ้นไปได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เพราะนอกจากมีบันไดแบบนี้ละครับ แล้วก็เรามีทางลาดครับ ให้วีลแชร์ขึ้นไปได้ด้วย แล้วเราก็จะมีการติดตั้ง เสียงบอกเวลาขึ้นลงนะครับ แล้วก็ มีพื้นที่ให้วีลแชร์ขึ้นไปนั่งได้โดยนะครับ ไม่ต้องยกยก อย่างนั้นเดี๋ยวขอทางลาดลงมาเลยครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
11	- แหม่ม ท็อปพี และ รศ.ดร.ชุมเขต ยืนอยู่ที่มุมหนึ่งของอนุสาวรีย์ฝั่งเกาะพญาไทย)	<p>แหม่ม :โอ้โฮ เมื่อสักครู่นี้ พาทัวร์ด้วยการนั่งรถบัส รถ EV เป็นรถ EV นะคะ ข้างในคือแบบแจ้งมากเลย คือขึ้นไป บับ คือเรามี Ramp มีที่นั่งทันทีเลย อันนี้คือหลักในการคิดหรือออกแบบดีไซน์นี้อาจารย์ใช้หลักเกณฑ์ไหนคะ</p> <p>อ.ชุมเขต : ถ้าเป็นเรื่องของระบบสัญญาณนะครับก็ใช้หลักการสังเกตเส้นทาง Origin กับ Destination Origin ก็คือจุดเริ่มต้น Destination ก็คือจุดหมายปลายทาง ทำอย่างไรก็ได้ให้ไม่มีอุปสรรค ในการที่จ เคลื่อนที่แค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อเราเห็นรถมีบันได เราก็ทำทางลาด ประตุแคบไปก็ขยายประตูออก ขึ้นไป บับ ไม่ต้องเปลี่ยนวีลแชร์ ก็เอาวีลแชร์ไปล็อกแล้วก็นั่งไปได้เลย มีเสียง มีแสง บอก สื่อสารได้ จบแล้วครับ ที่สำคัญนี่พอเดินลงมา บับ นะคะ มี Braille Box ด้วย เรียกว่าเป็นพนักงานต้อนรับแล้วกันเนอะ</p> <p>ท็อปพี : คือครบมากเลยนะ เออ เล่าเรื่องความปลอดภัยครับอาจารย์ ในอนาคตมันจะมีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ เกี่ยวกับให้นักศึกษาอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>อ.ชุมเขต :ถ้าความปลอดภัยโดยทั่ว ๆ ไปนะครับเราจะมี Emergency Pole นะครับที่นักศึกษาถ้าเกิดเหตุในจุดที่คนไม่ค่อยเห็น ก็กดได้เลยแล้วบอกตำแหน่งได้นะครับ อันนี้ก็ติดตั้งไว้ก็จะมี Smart Pole มีกล้อง CCTV นะครับ ซึ่งตรวจตราได้ทั้งหมด แล้วก็เข้าไปช่วยเหลือได้ทัน</p> <p>โอ้โฮ ดีจังเลยนะ คือครบองค์ประกอบเลย ไม่ใช่แค่เดินทางสะดวกสบายนะแต่ต้องกลับมาที่ข้อที่ 1 คือปลอดภัย เราเดินกันมาเยอะแล้วเดี๋ยวไปเลี้ยงน้ำที่ Canteen นะครับ</p> <p>ท็อปพี :โอเค ซึ่งก่อนที่เราจะไปถึงตรงนั้นนี่ เราต้องข้ามถนนนิดหนึ่งนะครับ</p> <p>อ.ชุมเขต :ปกติคุณท็อปพีข้ามถนนกลัวอะไร</p> <p>ท็อปพี : ผมกลัวรถชนครับอาจารย์</p> <p>อ.ชุมเขต :เพราะฉะนั้นเราก็เลยติดตั้ง ปุ่มสัญญาณไฟจราจรครับ ให้กดแล้วก็ให้รถหยุด แล้วเราก็จะได้เดินข้ามได้อย่างสะดวก</p> <p>ท็อปพี :ซึ่งสัญญาณจะไม่ใช้แค่ไฟเขียวไหมอาจารย์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.ชุมเขต : จะมีเสียง แหม่ม : เดี่ยวต้องไปลองแล้วกัน ท้อफी : ได้ครับ ลุยเลยครับ อ.ชุมเขต : ให้คุณท้อफीไปลองนะครับ ท้อफी : อาจารย์นำเลยครับ อ.ชุมเขต : ที่นี้ลองกด กดเพื่อเรียกขอสัญญาณไฟแดง (เสียงสัญญาณไฟ) กรุณารอข้ามตามจังหวะสัญญาณไฟคนข้ามถนน เสียงดังมาก ท้อफी : แล้วเราจะรู้ได้อย่างไร ข้ามตอนไหนครับอาจารย์ อ.ชุมเขต : เดี่ยวตอนนี้คือ 17 16 15 คือน่าจะมีสัญญาณให้เดิน น่าจะมีเสียงให้เดิน แหม่ม : ตอนนี้ 10 9 8 7 วินาทีเร็วเหมือนกันนะคะ เร็วกว่าปกติด้วยนะ (เสียงสัญญาณไฟ) กรุณาเดินข้ามตามจังหวะสัญญาณไฟ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ท้อफी : โอ๊ย พื้นที่กว้างมาก เดินไกลมากพี่แหม่ม ทุบบาทกว้างมาก อาจารย์ไปไหนมาครับ อ.ชุมเขต : แหกมาถึงทั้งนี้ เดี่ยวขออนุญาต ดื่มน้ำเย็น ๆ ก่อน เมื่อกี้ ไปเดินกันมา แหม่ม : ณ ตอนนี้อาจารย์ยังมีวิจัยอยู่เรื่อย ๆ ไหมคะ ในการที่เราจะ ปรับปรุงสถานที่ของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้นในแง่มุมไหนบ้าง อ.ชุมเขต : หลังจากที่เรามาจากทางเดินไป Phase หนึ่งแล้ว ก็จะมี เน้นการต่อขยายไปในส่วนต่าง ๆ นะครับก็คือทางเดินจะเพิ่มตัว Cover Way ทำให้ฝนตกไม่เปียกนะครับ ก็คือแดดไม่ร้อนจนเกินไปนั่นคือ Universal เนอะ คือทุกคนต้องใช้ได้อย่างสะดวกสบายครับแล้วก็พวก เรื่องของการสื่อสาร บ้ายต่าง ๆ นะครับ เราจะเปลี่ยนระบบสัญลักษณ์ การสื่อสารของมหาวิทยาลัยใหม่ทั้งหมดนะครับ แล้วก็ทำให้ชัดเจน อย่าง นี้ครับอาจารย์ ท้อफीอยากจะรู้ว่าสิ่งที่เราทำแบบนี้คือเราทำให้กับ 1. คนพิการ กับ ที่ 2. คือทั่วไปนี้ เลยอยากรู้ว่าในมุมมองของคนทั่วไป ที่เห็นสิ่งนี้นะอาจารย์เขามี Feedback อะไรกลับมากับเราหรือเปล่า นอกจากคนพิการเองนะครับ สิ่งที่เราเป็นความท้าทายของคนดีไซน์ เรื่องนี้ตลอดเวลาเนะครับก็คือกำแพงอื่นเราทุบได้หมด แต่กำแพงทัศนคติ นี้เราทุบยากมากก่อนที่เราจะสร้างอะไรได้สักอย่างนี้ บางทีถ้าเป็นพื้นที่ ของส่วนตัวหรือเป็นพื้นที่ข้างนอกนี้ เขาจะมองว่า ไม่เห็นมีใครได้ใช้เลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มันเหมือนไก่อกับไข่แต่พอเราเริ่มทำให้น้อง ๆ นักศึกษาพิการใน ธรรมศาสตร์ เขาออกมาใช้ชีวิตได้แล้วนี่ คนในธรรมศาสตร์ ประชาคม ของเรา มองเป็นเรื่องธรรมดาแล้ว ที่จะต้องใช้ชีวิตร่วมกัน เพราะฉะนั้น ดีไซน์ไม่แปลกแยก ทำให้ทุกคนใช้พื้นที่ด้วยกันได้ครับเพราะฉะนั้นสิ่งที่ มันช่วยคือ เรื่องเปลี่ยนทัศนคติของคนที่อยู่ในประชาคมพื้นที่ตรงนี้ครับ อ้ออ้อ อย่างนี้ชักอยากจะไปดู ที่ศูนย์ DSS เสียแล้ว เพราะว่าที่นี้เห็นท้อฟ พี่เคยเล่าให้ฟังนะคะว่า ศูนย์ DSS ที่นี้ก็จะสามารถช่วยซัพพอร์ตช่วย สนับสนุนในการเข้าถึง การใช้ชีวิตต่าง ๆ ของนักศึกษาพิการของ ธรรมศาสตร์ได้ด้วย แหม่ม : เตี่ยวอยากให้อาจารย์พาไปชมกันต่อคะ [เสียงดนตรี]</p>
12	<p>- แหม่ม ท้อฟพี่ และ รศ.ดร.ชุมเขต เดินทางกลับหน่วยวิจัยและออกแบบ เพื่อคนทั้งมวล คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p>
13	<p>- แหม่ม ท้อฟพี่ และ รศ.ดร.ชุมเขต นั่ง พูดคุยกันที่มุมหนึ่งของหน่วยวิจัย</p>	<p>ท้อฟพี่ : อาจารย์ครับ อยากให้อาจารย์แนะนำห้องนี้หน่อยครับ ว่าห้องนี้ เป็นอย่างไรครับอาจารย์ อ.ชุมเขต : ครับห้องนี้คือห้องของศูนย์บริการนักศึกษาพิการของ มหาวิทยาลัยธรรมศัตร์นะครับ ซึ่งจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้ นักศึกษาเข้าถึงสื่อการเรียนการสอนแล้วก็เรียนได้อย่างเท่าเทียมที่สุด ครับ ในนี้จะมีทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องช่วยอ่าน เครื่องขยายตัวอักษร เครื่องปริ้นต์ตัวอักษรเบรลล์นะครับ หนังสืออักษรเบรลล์นะครับ แล้วก็ ห้องสำหรับอัดหนังสือเสียงสำหรับคนตาบอด แหม่ม : โอโฮ อาจารย์เล่าให้ฟังแบบเยอะมากนะ Facility ต่าง ๆ นะคะ สำหรับนักศึกษาคนพิการคือครบเครื่องจริง ๆ ฟังแล้วชักอยากจะลองบ้าง แล้วคะ ลองนั่งวีลแชร์ อ.ชุมเขต : เตี่ยวเราสลับตัวกัน ท้อฟพี่ : ผมไม่เคยเป็นห่วงใคร เท่าพี่แหม่มมาก่อนเลยเป็นอย่างไรครับพี่ แหม่ม ยังไม่เคยนั่งวีลแชร์มาก่อนเลย แหม่ม : ที่นี้ เตี่ยวต้องทำอะไรนะคะอาจารย์ อ.ชุมเขต : เตี่ยวใช้มือหมุนเลยนะครับ ถ้าจะเลี้ยวซ้ายหมุนขวา ถ้าจะ เลี้ยวขวาหมุนซ้าย ถ้าจะหยุดจับ 2 มือ อิม ถ้าต้องการคนช่วยตะ โจน แหม่ม : อย่างนั้นเราไปกันเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
14	<p>- แหม่มและท๊อฟฟี่ สอบถาม รศ.ดร.ชุมเขต</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p> <p>- INS. ช่วงที่แหม่มเดินทางโดยวีลแชร์</p>	<p style="text-align: center;">บรรยากาศแหม่มนั่งวีลแชร์</p> <p>อ.ชุมเขต : อ้าว โอ้โฮ เป็นอย่างไรบ้างครับคุณแหม่มครับ สำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตของเรา</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ สุดยอดเลยคะ บอกตรง ๆ ว่าอย่างของแหม่มเองอย่างนี้คะ ก็ไม่เคยใช้วีลแชร์มาก่อนพอทดลองใช้อย่างนี้คือ เราจับจุดหนึ่งนี่คือมันไม่มีจุดไหนที่อันตรายเลย ทางเรียบ กว้าง เห็นง่าย ขอโทษนะคะ กลายเป็นสนุกไปเลย จริง ๆ เราได้เห็นว่า ทีมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้คะ โดยเฉพาะของศูนย์ DSS เอง ก็มีอะไรหลายอย่างมากมีบริการให้กับนักศึกษาและคนพิการ รวมไปถึงผู้สูงอายุและทุกเพศ ทุกวัยจริง ๆ ก็คือเข้าคอนเซ็ปต์ Universal Design ในมุมมองของอาจารย์เองนะคะ ประเทศไทยของเราเนี่ย ยังต้องการพัฒนาตรงนี้ในด้านใด</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และอาจารย์คาดหวังอย่างไรในอนาคตคะอยากจะทำให้ประเทศเรานี้ครับ</p> <p>อ.ชุมเขต : ทำความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับชุดความคิดความเท่าเทียม ความเสมอภาค มองความแตกต่างหลากหลายเป็นเรื่องธรรมดาเป็นเรื่องทั่วไปอยากที่จะให้ทุกคนนี้นะครับ คิดถึงเรื่องอนาคต คิดถึงลูกหลาน คิดถึงตัวเองด้วยก็ได้เนี่ยครับว่า เราจะทำอย่างไรให้สภาพแวดล้อมช่วยลดอุบัติเหตุ ช่วยลดการพึ่งพานะครับ แล้วทำให้ทุกคนดำรงชีวิตอย่างอิสระได้มากที่สุด เปลี่ยนภาวะเป็นพลังนะครับ เราเองก็จะได้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย แล้วก็มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปครับผม</p> <p>แหม่ม : นี่เราเห็นภาพรวมหลาย ๆ อย่างนะคะ ว่าอาจจะมาเป็นสิ่งประดิษฐ์อย่างหนึ่ง กว่าจะมาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกอย่าง หรือพื้นที่สักที่หนึ่งนี่ ผ่านกระบวนการคิดมาเยอะ แล้วก็นานมาก ๆ เลยคะ วันนี้นะคะ ก็ต้องขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต แสวงเจริญนะคะ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มาร่วมใช้เวลากับเรานะคะ แล้วก็ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของ Universal Design ด้วยคะ ขอขอบคุณมากนะคะ</p>
15	<p>- แหม่มและท๊อฟฟี่ ยืนอยู่ที่มุมหนึ่งของหน่วยวิจัยและออกแบบเพื่อคนทั้งมวล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์</p> <p>- พื้นที่สาธารณะที่ออกแบบตามหลัก Universal Design</p>	<p>แหม่ม : วันนี้สนุกมากจริง ๆ คะ ท๊อฟฟี่ วันนี้นะที่บอกได้เลยว่ารู้สึกเต็มอิมจริง ๆ ทั้งสาระความรู้เนี่ยคะ แล้วก็ที่สำคัญเป็นประสบการณ์ตรงเลยคะ เพราะว่าวันนี้พี่เองก็ได้ทดลองมาใช้บริการในเรื่องของการออกแบบ Universal Design หรือว่า UD เป็นการออกแบบเพื่อให้ทุกคนนี้ได้เข้าถึง แล้วก็ใช้ชีวิตได้อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันจริง ๆ คะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- มอนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>- พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ</p>	<p>ท็อฟฟี่ : เห็นด้วยกับพี่แหม่มนะครับเพราะท็อฟฟี่คิดว่า ถ้ามีสิ่งนี้นะครับ ในอนาคตมากขึ้นนะพี่แหม่มจะทำให้ตัวคนพิการหรือคนอื่น ๆ ครับ สามารถมีชีวิตที่สะดวกสบาย มากขึ้นครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : และก็เหมือนเดิมนะคะคุณผู้ชม วันนี้มอนเขามีภาษามือมาฝากกันคะจะเป็นคำอะไรนั้นไปชมกันได้เลยคะเหมือนเช่นเคยครับ</p> <p>มอน : วันนี้ผมมีภาษามือมาสอนกันครับ ลองทำกันดูนะครับอีกครั้งนะ ครับ คุณผู้ชมอย่าลืมไปลองฝึกกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ไม่ยากเลยใช่ไหมละคะ อย่าลืมฝึกฝนกันนะคะ และสำหรับใครนะคะ ที่อยากจะแนะนำหรือติชม หรืออยากจะส่งกำลังใจให้กับพวกเราเนคะ ก็สามารถไปกดไลก์ได้ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครครับยังดูไม่จุใจครับ และอยากดูซ้ำอีกครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ อย่าลืมกดไลก์ กดแชร์ กด Subscript กันด้วยนะคะ และตอนนี้คะ เวลาหมดลงแล้ว ในสัปดาห์หน้าเราจะพาไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้นอย่าพลาดนะคะสำหรับตอนนี้ไปแล้วคะ สวัสดีคะ สวัสดีครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
16	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 38 : คนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง อาชีพใหม่ในวงการโทรทัศน์
 เนื้อหารายการ : ทำความรู้จักกับอาชีพคนจัดทำคำบรรยายแทนเสียง เพื่อเรียนรู้การทำคำ
 บรรยายแทนเสียง และวิธีการเข้าถึงบริการคำบรรยายแทนเสียง
 (Closed Captions)
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน
 แกรับเชิญ/กิจกรรม : เฟิร์ส ธันย์ชนก /ทีมจัดทำคำบรรยายแทนเสียง (Close Caption)

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- คนวิ่งออกกำลังกายยามเช้า - ภาพรถสัญจรในเมืองใหญ่ - แหม่มและม่อนยืนอยู่ ณ มุมหนึ่งในเมือง	[เสียงดนตรี] บรรยายกาศจริงเฟิร์สซ้อมเต็ม แหม่ม : โอโฮ สุดยอดมากเลย อ้าวนี้ เอาแมสก์ไปก่อนนะคะ แหม่ม เก่งมากเลยคะ ม่อน : และนี่ก็คือพี่เฟิร์ส รุ่นพี่ผมนั่นเองครับเป็นอย่างไรบ้าง แหม่ม : โอโฮ สวย แล้วก็เด็นนีแบบ...เก่งมากเลยนะคะ แต่ว่าพี่ว่าตอนนี้ นี้ เรามาทักทายคุณผู้ชมกันดีกว่าคะ สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมนะคะ และแกรับเชิญของเรานะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุกคนนะคะ มาเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีสาระคะ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุขนั่นเองคะ และคุณผู้ชมคะ สาวสวยที่อยู่กับเราในตอนนี้นะคะ นั่นก็คือน้องเฟิร์สนั่นเองคะ เดี่ยวให้ น้องเฟิร์สนี้ แนะนำตัวกับคุณผู้ชมหน่อยนะคะ เฟิร์ส : สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อเฟิร์สนะคะ ชื่อ ธันย์ชนก จิตตกุล ค่ะ ก็ได้ ตำแหน่งเป็น Miss Deaf Thailand ปี 2013 นะคะ [เสียงดนตรี]
3	- แหม่มและม่อนคุยกัน	ม่อน : และวันนี้ะครับ ผมนะก็ชวนพี่เฟิร์สเพราะว่าอยากจะชวนมา แสดงละคร ให้คนหูหนวกดูด้วยกันล่ะครับ แหม่ม : เอ๊ะ แสดงละครให้คนหูหนวกหรือคะ เหมือนคราวที่แล้วหรือ เปล่าคะ ที่เรามีการแสดงละคร แล้วก็แปลไปด้วยนะคะ ใช่ไหมคะ มาชาย หนุ่มชื่อว่าท็อปพี เป็นคนอารมณ์ดี และทำงานในตำแหน่งนักเขียน กำลัง นั่งอยู่หน้า Tablet ด้วยสีหน้าเคร่งเครียด อ้าว ไม่ใช่หรือคะ ม่อนบอกกว่า 2 คนจะแสดงร่วมกันเลย เอ๊ะ น่าสนใจมากเลยคะ แต่ว่าก่อนที่เราจะไป

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พูดคุยกันว่าเราจะไปแสดงแบบไหน อย่งไรนี่ เตียวพีคิดว่าเราไปหาที่นั่ง คุยกันดีกว่าไหมคะ โอเค อย่างนั้นมาเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
4	- แหม่ม ม่อน เฟิร์สนั่งคุยกัน	...ดนตรีประกอบ...
5	- แหม่ม ม่อน และเจ้าหน้าที่นั่งคุยกันที่ มุมหนึ่งของออฟฟิศ	<p>ม่อน : พีแหม่มครับ รู้หรือเปล่าว่า ทำไมผมได้ชวนพีเฟิร์ส มาเล่นละคร ด้วยกันครับ</p> <p>แหม่ม : อืม แล้วทำไมล่ะคะ</p> <p>ม่อน : อ้อ ผมจะบอกให้ณะครับว่าทำไม ที่ผมชวนพีเฟิร์สมานี้ เพราะว่าเขามีความสามารถด้านการแสดงแล้วก็เป็นคนหูหนวกคนแรกที่ได้เล่นละคร ละครในโทรทัศน์ใช้ไหม</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ จริงหรอคะนี่</p> <p>เฟิร์ส : อ้อ จริงคะ เฟิร์สนะ ได้เล่นสงครามนางงามซีซั่น 2 ด้วยนะคะ ร่วมกับนักแสดงหูดีอีก 9 คน เฟิร์สอีก 1 คน ก็รวมเป็น 10 คนคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
6	<p>- แหม่มและม่อนสอบถามเจ้าหน้าที่</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบหรือกราฟิกตาม ความเหมาะสม</p>	<p>แหม่ม : โอ้โฮ เก่งมากเลยนะ อันนี้พีรู้จัก ๆ แล้วเคยดูด้วย ว่าแต่ทำไม เฟิร์สถึงได้ไปร่วมแสดงละครทีวีล่ะคะ</p> <p>เฟิร์ส : ก็จริง ๆ แล้วมีพีคนหูหนวก พาไปสมัครนั่นเอง จริง ๆ มีคนหูหนวกสมัครไป 2 คนนะคะคนไปสมัครเยอะมาก ก็รู้สึกตื่นเต้นมากเลย ก็ยังคิดว่าสมัครดีไหม แต่ก็สมัครนะคะ สุดท้ายแล้วนี่ ก็เป็นเฟิร์ส ที่ผ่านเข้ารอบไปได้ 1 คน เราสมัครกันไปสุดท้ายแล้วนี่ ก็ได้คัดเลือก 10 คน สุดท้ายคะหลังจากนั้นนี่ ก็ต้องเริ่มเรียนการแสดงนะคะ ดูการแสดงสีหน้า อารมณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญคือในเรื่องของความจำคะ ตอนที่ไปแสดงนะคะ เริ่มถ่ายทำจริงนี่ โอ้โฮ ใจเต้นตึกตักไปหมดเลย พอดูไป ปู๊ป แล้วรู้สึกมัน ยากมากเลยคะ จริง ๆ เราฝึกซ้อมนะคะ แล้วพบว่ามันง่ายขึ้น เราใช้ล่ามภาษามือในการสื่อสาร ขึ้นตอนต่าง ๆ ในการจำบท ในการดูบทนะคะ ก็สื่อสารกับคนหูดีทั่วไปในกองด้วย อย่างผู้กำกับนี่ เขาจะดูนะคะ ว่าสีหน้า นี่โอเคไหม ถ้าไม่ได้ ก็จะมีเพิ่มเติม สอน แก่ไข ก็ทำให้ทำได้เลยใช้ไหมคะ โอ้โฮ ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก ๆ จริง ๆ ค่ะ</p> <p>แหม่ม : โอ้โฮ จริง ๆ แล้วนี่คุยกันยาวมากเลยนะ จนพีนะเกือบจะลืมนแล้ว อีกนิดหนึ่ง วันนี้นะจะมาเล่นละครกันไม่ใช่หรอคะ เตรียมบทมาแล้วหรือยังคะ</p> <p>ม่อน : มีแล้วครับพีแหม่ม บทนี้ผมนะเตรียมมาแล้วเรียบร้อยครับ แล้วก็คิดว่าอยากจะให้มีการแปลเพื่อที่จะให้ทุกคนนี้ สามารถดูแล้วเข้าใจได้หมดเลยครับ แต่มีปัญหาอีกอย่างหนึ่งครับพี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : มีปัญหาอะไรละคะผมน่าจะอยากจะให้ละครของผมนะครับ มีบริการคำบรรยายแทนเสียง Closed Captions นะครับ</p> <p>เฟิร์ส : เฟิร์สก็เหมือนกัน อยากให้มีเหมือนกันคะ เพราะว่าคนทั่วไปนี้ เขาก็จะสามารถดูคำบรรยายตรงนี้ได้เข้าใจเหมือนกันว่าแต่ใครจะมาทำที่แหม่มทำได้หรือเปล่า</p> <p>แหม่ม : พี่นะนะ แหม พี่นะเธอ จริง ๆ นะ พี่ก็พอจะมีความรู้อยู่นะคะ แต่ว่ายังไม่เก่งหรอกคะ แต่จริง ๆ แล้วนี่ พี่รู้จักน้องคนหนึ่งนะคะ ซึ่งเขามีความสามารถมาก แล้วก็สามารถทำคำบรรยายแทนเสียงได้เป็นอย่างดีเลยละคะ ถ้าอย่างนั้นนี่ เตียวเราไปทำความรู้จักเขากันดีกว่าคะ ให้เขามาช่วยเรากันดีไหม อืม โอเค เตียวไปพบกับเขาเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
7	- แหม่ม ม่อน และเจ้าหน้าที่นั่งคุยกันที่มุมหนึ่งของออฟฟิศ	<p>แหม่ม : และตอนนี้จะเข้ารับเชิญของรายการเราอีกท่านหนึ่งคะก็อยู่กับเราแล้วคะ น้องแชมป์คะ สวัสดีคะ ตอนนี้จะคะพี่ว่าทั้ง 2 คนเอง รวมถึงคุณผู้ชม ก็อยากจะรู้แล้วคะว่าน้องแชมป์คนนี้เป็นใครแนะนำตัวได้เลยคะ</p> <p>แชมป์ : ครับ สวัสดีครับ แชมป์ครับ เดชาวัต จึงจตุพรชัย ครับ ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานวิจัยที่ ทีมเทคโนโลยีที่ทุกคนเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวกครับที่ศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และเครื่องมือแพทย์ แล้วก็รวมถึงเป็น Supervisor ที่ศูนย์บริการคำบรรยายแทนเสียงประเทศไทยด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : โอโฮ แคฟังจากหน้าที่การทำงานนะครับผมก็รู้สึกที่น่าสนใจมากเลยครับ แต่อยากรู้ว่า เคยได้ทำงานเกี่ยวกับ คำบรรยายแทนเสียงที่ไหนบ้างครับ</p>
8	- แหม่ม ม่อน เฟิร์ส คุยกับแชมป์	<p>แชมป์ : ครับ ปกตินี้เราก็จะให้บริการคำบรรยายแทนเสียงที่สถานีโทรทัศน์นะครับ แล้วก็การศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วก็รวมถึงการประชุมสัมมนา พิธีเปิดการประชุมต่าง ๆ ด้วย แต่ส่วนใหญ่เนี่ย มักจะเป็นคำบรรยายแทนเสียงแบบสด แต่ปัจจุบันนี้ครับ เราก็มอบให้บริการคำบรรยายแทนเสียงนี้ ผ่านรายการโทรทัศน์ที่เป็นแบบปิดด้วย</p> <p>เฟิร์ส : น้องเฟิร์สมีคำถามนะคะ ว่าอยากจะรู้คะว่า ดูแล้วนี่ เป็นคนวัยรุ่นรุ่นใหม่ ทำไมถึงสนใจมาทำงานเกี่ยวกับเรื่องของ CC ละคะ ครับ</p> <p>แชมป์ : ก็แชมป์นี้ครับ จบปริญญาตรี เอกภาษาศาสตร์ครับแล้วก็ปริญญาโทนี้ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชนครับ ซึ่งก็ได้ช่วยงานกับที่ สวทช. มาเยอะแล้วนะครับ ตั้งแต่สมัยตอนเรียนเลยจากนั้นนี้ทาง ดร.ณัฐนันท์ แล้วก็ ดร.อนันต์ลดา ครับ ที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัยนี้ ก็ได้ทาบทามให้เข้ามา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ช่วยงานครับ ก็ได้มาทดลองงาน เรียนรู้ แล้วก็รู้สึกว่ามีสมาธิสนใจอย่างมาก เพราะว่าได้ช่วยเหลือผู้ที่บกพร่องทางการได้ยินด้วยครับ แล้วก็ ได้ทำมาจนถึงทุกวันนี้เลยครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
9	<p>- แหม่ม ม่อน และเจ้าหน้าที่ยืนอยู่ที่มุมหนึ่ง</p> <p>- แหม่มหันมาคุยกันกล้อง</p>	<p>ม่อน : โอ้โฮ ผมขอชื่นชมเลยนะครับ เพราะว่าเป็นคนสำคัญ สำหรับวงการคนหูหนวกจริง ๆ เลยละครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่ไหมละ พี่นะบอกไปแล้ว ว่าคนนี่ตัวจริงเสียงจริงนะคะ แล้วก็สำคัญมากด้วยค่ะ ถ้าอย่างนั้นนะคะ เตียวเรา 2 คนนะคะ พี่แล้วก็น้องแชมป์นี่ จะไปเตรียมตัวเรื่องของการจัดทำ CC นะคะ</p> <p>ส่วนทั้ง 2 คนก็จะไปเตรียมตัว เรื่องของการแสดงละครตีใหม่โอเค อย่างนั้นเตียวเราแยกย้ายกันเลยละ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
10	<p>- แหม่มยืนอยู่ในห้องวางแคปชั่นกับเจ้าหน้าที่</p> <p>- ขึ้นภาพประกอบตามความเหมาะสม</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p style="text-align: center;">บรรยากาศการแสดงละครเพื่อถอดเทป</p>
11	<p>- แหม่มนั่งถอดเทปด้วยความตั้งใจ</p> <p>- หน้าจอโน้ตบุ๊กมีข้อความที่แหม่มพิมพ์ถอดเทปปรากฏขึ้น</p> <p>- แหม่มกดแป้นพิมพ์ไปครู่หนึ่งก่อนซูมมือขึ้นดีใจ</p>	<p style="text-align: center;">...ดนตรีประกอบ...</p>
12	<p>- แหม่มอยู่ที่ห้องวางแคปชั่น</p>	<p>แหม่ม : น้องแชมป์คะ อย่างที่ทำเมื่อสักครู่นี้ที่ผ่านมาก็คือการดู ฟัง แล้วก็พิมพ์ได้ทันทีเลยนี้ แบบนี้เขาเรียกว่า CC ประเภทไหนคะ</p> <p>แชมป์ : ก็จริง ๆ แล้วยี่ CC ก็ย่อมาจาก Closed Captions ครับ ก็คือคำบรรยายแทนเสียงแบบปิดนั่นเอง ซึ่งจริง ๆ แล้วยี่ ที่เมื่อกี้ทำไปนะครับ เป็นการถอดความเสียง เพื่อเอาไปลงเป็นคำบรรยายย้อนหลังซึ่งมันจะแตกต่างกับคำบรรยายแทนเสียงแบบสดซึ่งเรานี่ ถอดความ แบบที่ไม่สามารถย้อนฟังเสียงได้เลยแล้วก็แบบเดี๋ยวนั้นเลย ก็คือย้อนกลับไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นแบบนี้ ก็คือเป็นการที่เราฟัง ปูบ แล้วพิมพ์เพื่อไปเรียบเรียงประโยคทีหลัง</p> <p>แหม่ม : ที่นี้ขอลงเพิ่ม มันมีความยากง่ายอย่างไรบ้างคะ</p> <p>แชมป์ : ก็สำหรับตัวคำบรรยายแทนเสียงแบบปิดนะครับ เราใช้เวลาในการที่จะเรียบเรียงอย่างที่พี่แหม่มบอกใช้ไหมครับ แล้วก็ได้รีเช็คความ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ถูกต้องจากข้อมูลแล้วก็ไปจัดทำในโปรแกรม ซึ่งถ้าเป็นแบบสดนี้ จะยากกว่าตรงที่เสียงนี้ มันไปแล้วไปเลย จะไม่สามารถหยุดฟังย้อนหลังได้นั่นเอง</p> <p>แฮมม : เอาละคะ คุณผู้ชมคะ เราก็ได้รู้วิธีการทำงาน ในการที่จะฟัง แล้วก็ดู ถอดความเพื่อที่จะจัดทำ CC กันเรียบร้อยแล้วนะคะ เดี่ยวตอนนี้จะให้ทางน้องแชมป์ เขาทำงานต่อก่อนดีกว่า แล้วเดี๋ยวเราไปดูว่า วิธีการทำ CC หลังจากนี้เป็นอย่างไรกันคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	<p>- แฮมมิ่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์</p> <p>- แชมป์ที่สอนแฮมมวางแคปชั่นลงบนวิดีโอรายการ</p>	<p>แฮมม : เอาละคะน้องแชมป์ ในเรื่องของการถอดเสียงแล้วก็เรียงเป็นประโยคนี้พิมพ์ลงไปเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือ เรื่องของการจัดทำ CC นั่นเอง อยากรู้ว่าเราจะเริ่มต้น หรือมีวิธีทำอย่างไรบ้างคะ</p> <p>แชมป์ : ก็เบื้องต้นนี้เดี๋ยวเราจะได้ภาพมาใช้ใหม่ครับ เราก็เอาภาพนี้ไปเข้าในโปรแกรมแล้วมันก็จะขึ้นเป็น Waveform คือเป็นเสียงขึ้นมา แล้วเราก็เอาข้อความที่ได้นี้นะครับ ไปจัดใส่ให้ตรงกับเสียงนะระหว่างที่จัดตรงนี้นั้นก็รีเช็คไปด้วย แก้ไขความถูกต้อง แล้วก็รวมถึงใส่ชื่อผู้พูดหรือชื่อตัวละคร เพื่อระบุให้ชัดว่าคนนี้เป็นใครพูดอยู่ถ้อยถ้อยอย่างนั้นนะคะ</p> <p>แฮมม : เดี่ยวเราไปรอชมกันนะคะว่า ละครที่ทั้งน้องเฟิร์ส แล้วก็น้องม่อนแสดงร่วมกันนี้ จะออกมาเป็นอย่างไร ในเวอร์ชันที่มี Closed Captions ค่ะ เป็นอย่างไรกันบ้างคะทั้ง 2 คน ได้ชมละครที่ตัวเองเล่นแบบมี CC กันแล้วนี้ รู้สึกอย่างไรกันบ้างคะ</p> <p>ม่อน : โอ้โฮ ทำได้ดี ตามที่ผมคิดเอาไว้เป็ยเลยละครับ เก่งมากเลยละครับ</p> <p>เฟิร์ส : สำหรับเฟิร์สนะคะ เฟิร์สก็รู้สึกประทับใจมากเลยละคะที่ได้เห็นละครแบบมี CC นะคะ สำหรับคนหูหนวกก็อยากให้มีเยอะ ๆ นะคะ เพื่อที่คนหูหนวกดูแล้วนี้ เข้าใจได้เลย</p> <p>ม่อน : เห็นด้วยคุณผู้ชมลองจินตนาการออกไปนะครับว่า ถ้ามีรายการที่ทั้งคนหูดี คนหูหนวกสามารถดูแล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้เหมือนกันในรายการเดี๋ยวนี มันจะดีสักแค่ไหน</p> <p>แฮมม : อันนี้พี่เห็นด้วยเลยละคะแต่รู้อย่างหนึ่งนะคะว่า ไม่ใช่แค่น้องแชมป์เท่านั้นนะคะที่สามารถทำ CC ให้กับคนหูหนวกได้นะคะตอนนี้ยังมีกลุ่มคนอีกมากเลยละคะที่สนใจ แล้วก็ยังสามารถทำ CC ได้จริง ๆ ด้วยนะคะ ทั้ง 2 คนนี้แปลกใจกันใช่ไหมละคะถ้อยถ้อยอย่างนั้นนะคะ เดี่ยวเราจะไปถามคนที่เขาสามารถทำ CC ได้กันเลยดีกว่าคะ เราไปดูเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
14	- VOXPOP คนทำอาชีพ CC สถานีโทรทัศน์	<p>VOXPOP : ค่ะ จริง ๆ แล้วก็คือ ตอนแรกอยู่อีกฝ่ายหนึ่งของบริษัทนะ ค่ะ คือไม่ได้ทำ CC แต่ว่าที่นี้พอมันมี AD CC เข้ามา ทางหัวหน้าก็เลยบอกว่าให้ลองทำดู ก็รู้สึกโอเคนะค่ะ คือเหมือนเราได้บรรยาย ให้คนหูหนวกเขาได้รู้ว่าเขาพูดอะไรอยู่หรือว่ามันมีเสียงอะไรอยู่อะไรอย่างนี้คือหนูนะรู้จัก CC อยู่แล้ว จากการที่เราดูพวกภาพยนตร์ต่างประเทศนะค่ะ ว่าเขามีการทำ CC กัน แต่ว่าในประเทศไทยเราก็กังแบบไม่ค่อยเห็นใช้ ไหมเรารู้แล้วว่า CC คืออะไร เราก็เลยลองเข้ามาสมัครงานค่ะ หนูคิดว่าตอนนี้มันก็ยังสามาร เป็นงานที่ทำไปได้เรื่อย ๆ นะค่ะ ไม่ได้มีปัญหาติดขัดอะไร แต่ว่าในอนาคตถ้าเกิดมันมีการเพิ่ม ช่วงเวลาของการทำ CC เข้ามาแบบว่า ปัจจุบันนี้มันแค่ 1 ชั่วโมงใช้ไหมคะ ตามกำหนดแต่ถ้ามันเพิ่มเป็น 2 - 3 ชั่วโมง มากกว่านี้ก็อาจจะต้องแบบว่าขยับขยาย จำนวนคนที่เข้ามาทำงาน CC มากขึ้นค่ะ</p> <p>เฟิร์ส : โอ้โฮ พี่แหม่มคะ มีคนทำ CC เยอะมากจริง ๆ ค่ะ เห็นแล้วรู้สึกดีใจมาก ๆ เลยละค่ะ</p> <p>ม่อน : อืม เอ๊ะ พี่แหม่มครับ คนทำ CC นี้ มีคนจำนวนเยอะมาก ๆ นี้ เราถือว่าเป็นอาชีพ อืม... แล้วในความเห็นของน้องแชมป์ละคะ</p>
15	- แหม่มและเจ้าหน้าที่เดินมาม่อนที่ ห้องรับแขก	<p>แชมป์ : คิดว่าคนทำ CC นี้ถือว่าเป็นอาชีพได้ไหมคะได้แน่นอนครับ เพราะว่าแม้ว่าปัจจุบันนี้มีคนที่ทำอาชีพเป็นผู้ถอดความ CC แล้วใช้ไหมครับ แต่ว่ายังไม่เป็นที่รู้จักกันมากนักนะครับ แล้วก็ยังไม่ได้มีให้บริการคำบรรยายแทนเสียงนี้ เยอะเท่าที่ควร ซึ่งตามประกาศของ กสทช. แล้วนี้จะต้องมีการให้บริการคำบรรยายแทนเสียงแบบปิดบนสถานีโทรทัศน์นี้มากถึง 180 นาที หรือประมาณ 3 ชั่วโมงต่อวันนะครับแล้วหลังจากนี้ก็ต้องมีให้บริการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ครับ</p> <p>แหม่ม : อ้อ จริง ๆ นี้ในแนวความคิดตัวเอง ถือว่าโอเคเหมือนกันนะค่ะ สามารถยึดเป็นอาชีพได้เลยแต่ว่าวันนี้พี่มีความเห็นนะค่ะจาก กสทช. ค่ะ พูดถึงอาชีพของคนทำ CC นี้ ว่าสามารถที่จะประกอบเป็นอาชีพหลักได้หรือไม่ เชิญรับชมเลยคะในเรื่องของ</p> <p>ดร. ตรี : CC นะครับ กสทช. ก็กำหนดในสัดส่วนปีที่ 1 แล้วเดี๋ยวก็จะไปเพิ่มเติมในปีที่ 3 แล้วเดี๋ยวจะไปเพิ่มเติมในปีที่ 5 ที่ตัวกฎหมายมีผลใช้บังคับนะครับ ถ้าอย่างนั้นหมายความว่า ปริมาณของการทำ CC ที่ถูกกฎหมายกำหนดนี้ช่องดิจิทัลทีวีก็คงมากขึ้นนะครับเพราะฉะนั้นคนทำ CC นี้ ก็จะมีโอกาสในการมีอาชีพในส่วนตรงนี้ส่วนหนึ่งนะครับแล้วก็ผมมองว่าบริการ CC นี้ มันไม่ได้เกิดขึ้น แล้วก็ใช้ประโยชน์ได้เฉพาะคนพิการเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นมีกลุ่มเป้าหมายเพื่อคนพิการเอง หรือ</p>

ดร. ตรี ให้สัมภาษณ์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ว่าคนอื่น ๆ อย่างผมนี่ หลายครั้งผมก็สะดกใจกับการอ่านมากกว่าจะฟังเสียงก็มีนะครับ เพราะฉะนั้นหลาย ๆ สื่อผมเริ่มมองเห็นมากขึ้นว่าเขาที่ทำตัวคำบรรยายขึ้นมาะครับเพราะฉะนั้นอาชีพของการทำ CC นี้ก็คงขยายวงกว้างมากขึ้นต่อไปในอนาคตนะครับ</p>
16	<p>- แหม่ม ม่อนและเจ้าหน้าที่อยู่ที่ห้องรับแขก</p>	<p>แหม่ม : และนี่ก็คือความเห็นจาก กสทช. นะคะ ถือว่าไขความกระจ่างชัดเลยละค่ะ อ้าว พูดถึงน้องเฟิร์สนะคะในฐานะที่เป็นผู้ใช้บริการโดยตรงเนี่ยอยากจะฝากอะไรถึงผู้จัดทำ CC บ้างไหมคะ</p> <p>เฟิร์ส : ก็รู้สึกขอขอบคุณ ผู้ที่จัดทำ CC เป็นอย่างมากเลยนะคะที่ใช้สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อจัดบริการนี้ให้กับคนหูหนวก ได้เข้าถึงสื่อต่าง ๆ เข้าใจทัดเทียมกับคนทั่วไปค่ะ</p> <p>แหม่ม : ของม่อนเองก็รู้สึกเหมือนกันนะคะ สุดท้ายแล้วค่ะน้องแชมป์ ในฐานะที่น้องแชมป์เองนะคะ ก็เป็นคนจัดทำเรื่องของ CC มีอะไรอยากจะฝากบอกถึงคนที่สนใจ หรือว่าอยากที่จะจัดทำ CC บ้างไหมคะครับ</p> <p>แชมป์ : ก็อย่างที่คุณเฟิร์สบอกเลยนะครับว่า การจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียงนี้เราก้ทำมาเพื่อช่วยให้ผู้พิการทางการได้ยินนะครับที่ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่กำเนิด หรือว่ารวมถึงผู้ที่มาสูญเสีย การได้ยินภายหลังไม่ว่าจะจากอุบัติเหตุ หรือว่าจากการเป็นผู้สูงอายุก็ตามนะครับ ซึ่งเราที่มีผู้พิการทางการได้ยินรวมถึงผู้สูงอายุนี้ มากเหลือเกินนะครับการจัดทำบริการคำบรรยายแทนเสียงนี้ ก็จะช่วยให้กลุ่มคนเหล่านั้นนะครับ ได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้ทัดเทียมกับกลุ่มคนอื่น ๆ รวมถึงผู้ที่มาเป็นเจ้าหน้าที่บริการคำบรรยายแทนเสียงนี้ ยังได้พัฒนาทางด้านการใช้ภาษาแล้วก็ได้ความรู้ใหม่ จากที่เราถอดความ รายการนั้น ๆ อีกด้วยครับ ซึ่งถ้าเรามีแนวความคิดแบบนี้ก็จะทำให้เรามีความสุขในการทำงานมาก ๆ เลยครับ</p> <p>แหม่ม : และวันนี้ นะคะ เราก้ได้เห็นถึงวิธีการทำงาน ซึ่งเป็นบริการหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ เลยนะคะ สำหรับคนหูหนวกค่ะ ไม่ใช่แค่เรื่องของเทคโนโลยีเท่านั้นนะคะแต่ก็เกี่ยวเนื่องกับเรื่องของจิตใจด้วยเช่นกันวันนี้ต้องขอขอบคุณน้องแชมป์มากเลยนะคะ ที่มาโชว์ให้เราารู้ถึงวิธีการ ในการจัดทำ CC รวมไปถึงน้องเฟิร์สด้วยค่ะ ขอขอบคุณมากเลยคะ</p>
17	<p>- ม่อนสอนภาษามือ - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p>	<p>ม่อน : และก็เหมือนเช่นเคยนะครับ วันนี้ผมมีภาษามือมาสอนให้กับคุณผู้ชมครับคำว่า อีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมนึกถึงกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : อ้าว ก็ถือว่าเป็นอีกคำหนึ่งนะคะที่ง่ายมาก ๆ แล้วก็เราได้เล่าพูดถึงเรื่องของกรพิมพ์ข้อความตลอดเวลาเลยคุณผู้ชมไปฝึกกันนะคะ และ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - มอนสอนภาษามือวันละคำ - พิธีกรทั้งสองไหว้ลารายการ 	<p>ถ้าคุณผู้ชมท่านใดนะคะ อยากจะเป็นเพื่อนกับเรา แนะนำ ตีชม ก็สามารถส่งคอมเมนต์มาได้ ที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะเราจะตอบในทุก ๆ คอมเมนต์เลยนะคะ</p> <p>มอน : สำหรับใครนะคะ ที่อยากชมย้อนหลังนะคะก็สามารถเข้าไปดูได้ที่ Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ</p> <p>แหม่ม : เออละ วันนี้นะคะ ก็สนุกสนานกันอย่างมากมายเลย และความรู้สาระเต็มเหมือนเช่นเคยค่ะ ตอนนี้เวลาของรายการก็หมดแล้ว พบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า สวัสดีค่ะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
18	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 39	: นวัตกรรมส่งเสริม Universal Design
เนื้อหารายการ	: ตัวอย่างนวัตกรรม อุปกรณ์ ที่ส่งเสริมแนวคิดเรื่อง “Universal Design”
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม และท็อฟฟี่
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: ศูนย์นวัตกรรม Nectec

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- ภาพบรรยากาศในเมืองต่างๆ ไป เน้นไปที่สาธารณูปโภคต่างๆ ของคนพิการ - แหม่ม และท็อฟฟี่ ทักทาย/สวัสดีผู้ชมรายการ - ภาพประกอบตามความเหมาะสม	[เสียงดนตรี] แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนคุณผู้ชมนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกแล้วก็มีความสาระค่ะ เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับอ้าวท็อฟฟี่คะ คราวที่แล้วนี่ จำได้ไหมคะว่า เราพากันไปเรียนรู้เรื่องของ Universal Design นะคะ ซึ่งเป็นการออกแบบสำหรับทุก ๆ คนเลยละคะ ท็อฟฟี่ : อืม จำได้ครับพี่แหม่ม ที่เราไปพิพิธภัณฑ์เหรียญใช้ไหมครับ ที่มันจะมีเกี่ยวกับที่ให้เราสัมผัสได้แล้วก็มีพวกแบบเสียงที่บรรยายให้เราฟังด้วยใช้ไหมครับแล้วก็คราวที่แล้วนี่ ที่เราไปธรรมชาติใช้ไหมครับ ที่มีเรื่องของ UD ด้วยใช้ไหมครับ แหม่ม : โอโฮ ประทับใจมาก ๆ เลยเนอะ ท็อฟฟี่ : อืม ใช่ครับแล้วก็ได้สาระมาเต็มเลย พูดถึงเรื่องของ Universal Design นะคะ ก็เป็นการออกแบบไม่ใช่แค่สำหรับคนพิการเท่านั้นนะคะ แต่ยังรวมถึงทุกคนจริง ๆ ค่ะไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ นะคะก็สามารถใช้ร่วมกันได้ค่ะ แหม่ม : และวันนี้ นะคะ พี่จะพาท็อฟฟี่มาเรียนรู้อีกเรื่องหนึ่ง ที่เกี่ยวกับ Universal Design เหมือนกันแต่ว่าเพิ่มความ Innovation เข้าไปนะคะ รับรองว่าจะเป็นนวัตกรรมที่ทำให้ท็อฟฟี่ต้องร้องว่าออกมาเลย ถ้าพร้อมแล้วอย่างนั้นไปกันเลยคะ [เสียงดนตรี]
3	พิธีกรทั้ง 2 คน ดินทางมาถึง สวทช. แหม่ม และท็อฟฟี่ แลกเปลี่ยน ความเห็นกัน	แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้ นะคะแหม่มกับท็อฟฟี่ก็อยู่ที่ด้านหน้าของศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ หรือ A - MED สวทช. กันนะคะ ที่เราจะพามาดูนวัตกรรมในวันนี้ นั่นเองว่าแต่ท็อฟฟี่เองนี่

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	-ภาพประกอบตามความเหมาะสม	<p>เคยใช้อุปกรณ์หรือว่านวัตกรรมอะไรเพื่อให้ชีวิตตัวเองนี้ สบายขึ้นบ้างไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ถ้าของท๊อฟฟี่เองนะครับที่แหม่มคือท๊อฟฟี่จะใช้โปรแกรม Screen Reader ครับแต่ถ้าถ้าเป็นมือถือนี่ ก็เรียกว่า Voice Over ครับ แต่ว่าถ้าเป็นพวกคอมพิวเตอร์นี่เราจะเรียกโปรแกรมนี้ว่าตาทิพย์ครับที่แหม่ม ซึ่งโปรแกรมนี่นี้ มันก็จะพาเราในการที่เข้าเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือท๊อฟฟี่พิมพ์ไปครับที่แหม่ม อย่างนี้ครับมันก็เป็นโปรแกรมที่ช่วยเราอ่านอย่างนั้นได้ครับที่แหม่ม โอ้โฮ เห็นภาพชัดมากเลยคะว่า ตาทิพย์นะคะซึ่งวันนี้นะคะ พี่จะพามารู้จักเทคโนโลยีใหม่ ๆ นะคะ นวัตกรรมที่จะทำให้ชีวิตเรานี้ สะดวกสบาย และทำให้เราใช้ชีวิตง่ายขึ้น</p> <p>แหม่ม : เตรียมตัวว้าวได้เลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
4	พิธีกร ทั้ง 2 คนเดินเข้ามาที่ศูนย์นวัตกรรม ของสวทช. และเปลี่ยนความเห็นกับ อาจารย์	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะเราก็คู่กับอาจารย์วันทนีแล้วคะ สวัสดีคะ คะ สวัสดีคะ อาจารย์คะ ก่อนอื่นเลยอยากจะให้อาจารย์แนะนำตัวเองกับคุณผู้ชมหน่อยคะ</p> <p>อ. วันทนี : คะ ดิฉันชื่อ วันทนี พันธชาติ นะคะขณะนี้ก็จะเป็นที่ปรึกษาอาวุโสของศูนย์วิจัยเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือแพทย์ เป็นหน่วยงานของ สวทช. หรือ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติคะ</p> <p>แหม่ม : อิม โอเค วันนี้คะทั้งแหม่มและท๊อฟฟี่เองอยากจะมาเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับนวัตกรรม สำหรับ Universal Design เป็นเรื่องของ การออกแบบเพื่อเข้าถึงทุก ๆ คนเลย ก่อนอื่นเลยอยากทราบว่า มีความสำคัญอย่างไรบ้างคะ</p> <p>อ. วันทนี : โอ้โฮ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งเลยนะคะตัวหลัก ๆ นะคะ ในเรื่องของ กลุ่มที่เราต้องการให้ทุกคนเข้าถึงนะคะเราจะใช้คำว่า Accessibility นะคะ Accessibility นี้ โดยหลักการนะคะก็คือต้องการให้มีการเข้าถึงได้ทุกอย่างนะคะ ทุกคนมีส่วนร่วมนะคะ ดังนั้นหลักการ Accessibility เราจะคำนึงถึง 3 เรื่องนะคะ</p> <p>1. เรื่อง Universal Design กรณีที่ 2 ถ้ายังไม่สามารถเข้าไปใช้ได้ มีประเด็นเรื่องการเข้าถึงหรือมีประเด็นเรื่องของความเฉพาะของความพิการนี้เราก็จะเห็นเรื่อง Assistive Technology นะคะ อะไรต่าง ๆ นะคะ ใช่อันนี้เราเรียกว่า Assistive Technology นะคะกรณีถ้าไม่มี Assistive Technology อีกนะคะ เรามีหลักการเรื่อง Reasonable Accommodation การช่วยเหลือที่เหมาะสมนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>- คนพิการยอมให้ยกขึ้นบันไดนะคะเราจะเห็นนะคะ อันนี้ต้องอยู่ที่ความต้องการของคนพิการนะคะดังนั้นอันนี้คือหลักการ ของ CRPD เลยนะคะดังนั้นเราจะเห็นเรื่องว่า ดังนั้นเราต้องขับเคลื่อน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Universal Design 2. เรื่องของ Assistive Technology 3. เรื่อง Reasonable Accommodation <p>ไปด้วยกัน</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อ. วันทนี : ค่ะ เมื่อสักครู่นี้อาจารย์บอกว่าเวลาที่เราจะทำอะไรก็ตามนี้ เราจะต้องสร้างความเข้าใจแล้วก็ทางศูนย์เองนี้ เราก็มีเรื่องของการวิจัย ด้วยอยากให้อาจารย์พูดถึงว่า เรื่องของผลการวิจัยนี้เรามีส่วนช่วยในเรื่อง ของนักศึกษาที่สนใจเราแชร์ข้อมูลไว้อย่างไรคะ ก็ต้องบอกว่าในส่วนของ ศูนย์วิจัยที่เราเรียกสั้น ๆ ว่า A - MED นี้ะคะ A - MED เราเนี่ย ก็จะมี หน่วยหนึ่งนะคะที่เป็นหน่วยที่ดูแลเรื่องงานวิจัย Accessibility นะคะเรา ทำอยู่ 3 เรื่องนะคะ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Telecom Accessibility 2. Media Accessibility 3. นี้เราทำเรื่องของ Special Education <p>Telecommunication Accessibility นะคะ งานที่ชัด ๆ ออกมาคือเรื่องศูนย์ TTRS</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อ. วันทนี : ต่อมาเนี่ย สิ่งที่เราทำกันอยู่นี้เราดูเรื่องของสื่อต่าง ๆ เช่นสื่อ ดิจิทัลที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่คนตาบอดเข้าไม่ถึงนะคะเราก็จะสามารถ ให้ใช้ เครื่องมือเดียวกันในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นะคะซึ่งเป็นโปรแกรมสื่อ สิ่งพิมพ์นะคะ โปรแกรมนั้นก็จะรองรับมาตรฐาน ที่เราเรียกว่า EPUB 3 สามารถทำเป็นสิ่งพิมพ์ได้ สามารถ Save ออกมาเป็นหนังสือมาตรฐาน EPUB 3 ที่คนตาบอดสามารถเข้าถึงได้อีกต่างหาก ถือว่าการทำแบบนี้เป็น Universal Design ที่นี้หนังสือเช่นเดียวกันนะคะ เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์เราก็คิดว่าเรายังดูว่า เออ เราจะมามีวิธีการอย่างไรนะ คะที่จะทำให้ตาบอดนี้สามารถเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ ถ้าเราได้รับโบรชัวร์เป็นกระดาษมา 1 แผ่น สิ่งที่เราทำนะคะก็คือว่า ให้ เอาแผ่นนี้นะคะ คนทำนะ ถ้าคิดอยากจะทำ แล้วแจกเป็น Universal Design นะคนทำนี้สามารถ Submit งานนั้นนะคะ เข้ามาในระบบของ ทาง A - MED นะคะ เข้ามาแล้วเนี่ยเราจะแปลงเอกสาร 1 หน้า ประมาณ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>3,000 ตัวอักษรให้เป็น Code เราเรียกว่า GR Code ตัวนี้ก็จะติดอยู่ในเอกสารเราบอกว่าจะเอาไว้ที่มุมขวาของเอกสารคนตาบอดนี้ ถ้าเอาโทรศัพท์สแกนนะคะถ้าเจอ GR Code รอสักแป๊บหนึ่ง มันจะอ่านทั้งแผ่นนั้นให้ฟัง คือมันจะอ่านเป็น Text ให้เราฟัง ระบบนี้เราก็จะมองไว้สำหรับคนตาบอด คนหูหนวกละ เราคิดว่าคนหูหนวกอ่านหนังสือก็น่าจะได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำก็คือ Submit เอกสารเดียวกันนี้มาที่ระบบของเราที่เราเรียกว่า SQR ระบบนี้ก็จะมีการโปรแกรม SQR ที่ต้องดาวน์โหลดไปนะคะ เราเอาไปทำเป็นล่ามภาษามือให้หะคะ ก็ถึง Code นะคะ ไปติดที่เอกสารถ้าเอาระบบ SQR สแกนเอกสารก็จะขึ้นการแปลล่ามภาษามือให้ โอ้โฮ ฟังแล้วหะคะคุณผู้ชมคะ เป็นนวัตกรรมที่ตอบโจทย์เขาเรียกว่าตอบโจทย์ Pain Point ของคนพิการจริง ๆ ในเรื่องของการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ใช้ไหมคะอาจารย์</p> <p>ท้อพีพี : พูตมาถึงขนาดนี้แล้วครับอาจารย์ท้อพีพีครับ อยากลองใช้พวกนี้ละครับอาจารย์ถ้าอย่างนั้นนี่ อาจารย์พาท้อพีพีไปลองใช้ได้ไหมครับ</p> <p>อ. วันทนี : อ้อ ได้เลยคะวันนี้หะคะ เราเตรียมนักวิจัยแล้วก็น้อง ๆ หลายคนหะคะ มาทดสอบให้ดูหะคะว่า เขาเป็นอย่างไรและวันนี้เราก็จะได้พบกับ ผู้ช่วยนักวิจัยของเราคนหนึ่งซึ่งเป็นโปรแกรมเมอร์ของเราหะคะ ซึ่งตาบอดด้วยหะคะ ก็ดูสิคะว่า นักวิจัยคนตาบอดของเรานี้หะคะ จะมีความสามารถในการทำงานแค่ไหน เดี๋ยวเราไปดูนวัตกรรมกันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
จบเบรก 1		
5	<p>พิธีกร แลกเปลี่ยนความเห็นกับอาจารย์</p> <p>ท้อพีพี ทดลองหยิบจับอุปกรณ์</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เออละคะ ตอนนี้นะคะ เราทั้ง 3 คนหะคะ ก็อยู่กับนักวิจัยนั่นก็คือน้องพีพีนั่นเองคะ อ้าว น้องพีพีแนะนำตัวให้คุณผู้ชมรู้จักหน่อยคะได้ครับ</p> <p>น้องพีพี : ผม อิชวัต บัลลพัวานิช นะครับ หรือว่าชื่อน้องพีพีหะคะครับ ปัจจุบันก็ทำงานเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานวิจัยหะคะอยู่ที่ สวทช. นี้เองเลยหะคะครับ</p> <p>แหม่ม : ทีนี้พอมาเป็นโปรแกรมเมอร์แล้วนี่คะ ณ ตอนนี้งานเป็นโปรแกรมเมอร์แล้ว อย่างหนึ่งเลยที่อยากจะรู้ก็คือว่าเวลาที่เราคิดนวัตกรรมอะไรขึ้นมาหรือเขียนโปรแกรมอะไรขึ้นมาอย่างนี้เรามีหลักการคิดอย่างไรคะ หรือคิดจากอะไร หรือว่า เออ อยู่ ๆ อยากทำอันนี้ขึ้นมา ก็ทำเลยอย่างนี้คะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ. วันทนี : อาจารย์ขอเริ่มนะคะ งานที่น้องพีททำอยู่ขณะนี้เป็นเรื่องของโปรแกรมตรวจสอบเว็บไซต์นะคะเว็บไซต์ที่เราต้องทำการตรวจสอบนี้ เพราะว่าเว็บไซต์ส่วนใหญ่แล้วจะทำให้คนที่ไม่สามารถเข้าไปใช้เว็บไซต์ หรืออ่านเว็บไซต์ได้ โดยเฉพาะคนตาบอดนะคะ ดังนั้นมันมีมาตรฐานนะคะ ของ WWW Consortium (https://www.w3.org/) แล้วก็ออกเป็นมาตรฐานเว็บไซต์ที่ทุกคนเข้าถึงได้เราเรียกว่า Web Content Accessibility Guideline นะคะก็จะออกมาตราฐานมา 1 ตัวเราก็อยากให้ทุกคนนี้ สามารถเอาตัวมาตรฐาน มอก. ของไทยนี้ ไปประกาศ ไปใช้นะคะ เพื่อกำหนดเป็นเว็บไซต์ที่มีมาตรฐาน แล้วน้องพีทนี้ มาตอบโจทย์ตรงที่ว่าใครทำเว็บไซต์ ดังนั้นนะคะ น้องพีทมาทำให้นะคะ ใครอยากตรวจก็เข้ามาตรวจ ที่เว็บไซต์ที่น้องพีททำนะคะตรวจได้เป็นข้อ ๆ ว่า ข้อ 1. ไม่ผ่านนะ ข้อ 2. ไม่ผ่าน ข้อ 3. ไม่ผ่านแล้วเราก็จะบอกว่า</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่อยากรู้ว่า โปรแกรมที่เราใช้รับมันแตกต่างจา โปรแกรมเมอร์ทั่วไปอย่างไรครับ</p> <p>น้องพีท : คือตัวระบบตัวนี้ ขออนุญาตเรียกเป็นระบบแล้วกันนะครับ คือระบบตัวนี้ จะเป็นระบบที่ตรวจสอบนะครับ ว่าหน้าเว็บดังกล่าวนี้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างที่อาจารย์ได้เล่าไว้ นะครับเป็นไปตามมาตรฐาน WCAG หรือเปล่า นะครับ เพราะว่าโดยปกตินี้ คนตาบอดเรานี้ หรือว่าคนพิการทั่ว ๆ ไปนี้มักจะเกิดปัญหาในการเข้าถึงเว็บเนอะ เข้าถึงปุ่มนี้ก็ไม่รู้ปุ่มอะไร ซึ่งซอฟต์แวร์ตัวนี้ จะเป็นตัวที่ตรวจสอบนะครับตรวจสอบเป็นตรวจสอบระดับ Source Code ครับ ระดับ Source Code ของหน้าเว็บว่า หน้าเว็บหรือว่าองค์ประกอบตัวนี้ถูกต้องตามที่มาตรฐาน WCAG นะครับกำหนดไว้หรือเปล่า แล้วถ้าตรวจพบข้อผิดพลาดนี้ เราก็จะทำการรายงานออกมาให้ทางรัฐสภาได้ทราบแล้วก็นำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปปรับปรุงแก้ไขหน้าเว็บไซต์ ให้เว็บไซต์สามารถเข้าถึงและเข้าใช้ประโยชน์ได้ครับในระบบตรงนี้ที่จะเข้ามาตรวจสอบ</p> <p>แฮมม : มีวิธีการหรือการทำงานอย่างไรบ้างคะสาคิดให้ดูได้ไหมคะ</p> <p>น้องพีท : วิธีการนะครับ เราก็เริ่มจากการเข้ามาเนะครับ ที่เว็บไซต์ของเราเองนะครับ เป็นเว็บไซต์ของตัวระบบนะครับ เป็นชื่อเว็บไซต์ว่า Web Check เมื่อเข้ามาในหน้าเว็บนี้เราก็จะมาพบกับชุดฟอร์มนะครับในการกำหนดเงื่อนไขในการตรวจสอบหน้าเว็บนะครับ ช่องแรกนี่ก็จะช่อง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ให้ป้อน URL หรือว่า IP Address ที่หน้าเว็บนี้ได้ทำการตั้งอยู่ นะครับ ส่วนฟิลต์ตามนะครับฟิลต์มาจะเป็นการกำหนด Output ว่า ตัวหน้าเว็บนี้ ผลลัพธ์ที่ได้นี้ เราอยากให้ออกเป็นลักษณะอย่างไรนะครับ เราสามารถออกเป็นลักษณะเป็นตารางเลยว่ามีข้อผิดพลาดสรุปอะไรนี้ ทั้งหมดเท่าไร หรือเราอยากแสดงตามมาตรฐานนะครับ มาตรฐานนี้ก็จะมีตั้งแต่ เกณฑ์ความสำเร็จ 1.1.1 เนื้อหาที่ไม่ใช่ข้อความอะไรอย่างนี้ครับ เราก็จะสามารถดูได้เลยว่า ไอ้ 1.1.1 ที่ไม่เป็นข้อความตัวนี้เนี่ย เราตรวจพบข้อผิดพลาดหรือการแจ้งเตือนอะไรบ้างนะครับผมขออนุญาตเลือกเป็นการแสดงผลตามมาตรฐานก็แล้วกันนะครับแล้วก็สุดท้ายก็กดที่ตรวจสอบทันทีครับ</p>
6	พิธีกร สื่อสารกับกล้อง	<p>แหม่ม : อย่างนี้ถือว่าทำงานง่ายนะคะ เพราะว่าบอกจุดเลยว่าจุดไหนอะไรยังไง ที่ต้องไปแก้แล้วก็เป็นคนลำหากัน อันนี้คือแบบว่าเจาะไปถึง Source Code ซ้างหลังเลยเอาละคะ</p> <p>อ.อีว : เมื่อสักครู่นี้คะ เราได้เห็นการทำงานของตัว Web Accessibility กันแล้วนะคะตรวจสอบว่าเว็บไหนนี้ ที่จะต้องแก้ไขให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงเว็บไซต์ได้คะเรามาดูนวัตกรรมต่อมานะคะ ชื่อ น่าสนใจมากคือ EPUB เรามาดูว่าจุดเด่นเป็นอย่างไรบ้างคะ สำหรับนวัตกรรมนี้ EPUB นะคะ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัลนะคะเป็นมาตรฐานหนึ่งของสื่อสิ่งพิมพ์ดิจิทัล ที่นี้ EPUB 3 นะคะ เป็นมาตรฐานเรื่องของมัลติมีเดียคะ เพราะฉะนั้นสื่อสิ่งพิมพ์อะไรก็ตามที่มีมากกว่า Text เช่น มี Text กับภาพ มี Text ภาพ วิดีโอคะ อันนี้ละคะ EPUB 3 เข้ามาเป็นมาตรฐานเรามีนักศึกษานะคะ ที่เราส่งเสริมให้เรียนรู้เรื่องของการพัฒนาหนังสือ EPUB นะคะเราก็มีการจัดงานเข้ามาประกวดหนังสือ EPUB ทุกปีคะ 4 - 5 ปีคะ มีเด็ก ๆ สนใจคะ ปี ๆ หนึ่งนี่เราก็จะได้หนังสือเยอะคะที่จะมาเป็นหนังสือ EPUB มี Text มีภาพ และมีวิดีโอมันตื่นเต้นตรงวิดีโอนี้ละคะ ไข่ครับ มันจะมาแบบอธิบายได้อย่างไรหนังสือที่มีวิดีโอด้วย</p> <p>แหม่ม : อยากเห็นแล้วคะว่าเป็นอย่างไร</p> <p>น้องพิท : ก็ต้องขอแนะนำตัวคลัง Store นะครับ</p> <p>ที่เรานี้เก็บรวบรวมหนังสือ EPUB ไว้นะครับ ซึ่ง EPUB ตัวนี้เนี่ย เราสามารถเปิดให้ทุกคนอ่านได้ฟรีนะครับ เมื่อทุกท่านนี้เข้ามาอยู่ที่เว็บไซต์แล้วนั้นะครับก็จะพบกับรายการหนังสือเยอะเยอะไปหมดเลยนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ให้เราเลือกนะครับ ตัวหนังสือตัวนี้ ทางทีมเราได้ตรวจสอบแล้วว่า หนังสือพวกนี้สามารถเข้าถึงได้แล้วก็สามารถใช้งานได้นะครับ กับคนตาบอด หรือว่ากับคนปกติทั่วไปเลยนะครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
7	<p>แหม่ม และ ท็อปพี แลกเปลี่ยน ความเห็นกับอาจารย์ ท็อปพี ทดลองใช้</p>	<p>อ.อีว : อย่างนี้ถือว่าทำงานง่ายนะคะ เพราะว่าบอกจุดเลยว่าจุดไหนอะไร อย่างไรที่ต้องไปแก้ แล้วก็เป็นการกำหนด อันนี้คือแบบว่าเจาะไปถึง Source Code ข้างหลังเลยเอาละคะ เมื่อสักครูนี้นะคะ เราได้เห็นการ ทำงานของตัว Web Accessibility กันแล้วนะคะ ตรวจสอบว่าเว็บไหน นี่ที่จะต้องแก้ไขให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงเว็บไซต์ได้คะเรามาดู นวัตกรรมต่อมาจะขอนำสนใจมากคือ EPUBเรามาดูว่าจุดเด่นเป็น อย่างไรบ้างคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
8	<p>พิธีกร สื่อสารกับกล้อง</p>	<p>แหม่ม : โอโฮ นวัตกรรมเมื่อสักครูนี้นะคะก็คือ EPUB นี้มีประโยชน์มาก ๆ นะคะ เพราะว่าเป็นทั้งหนังสือ แล้วก็ยังมีเรื่องของเสียงด้วยที่สำคัญมี ภาษามือควบคู่กันไปด้วยคือดูได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกคนจริง ๆ ค่ะ เรามา ต่อกันที่นวัตกรรมต่อไปนะคะ ก็คือเรื่องของ SQGR Code ตัว GR Code แล้วก็ SQR</p> <p>อ.อีว : ค่ะ ก็ขอแนะนำหนังสือนะคะเป็นหนังสือเล่มแรกนะคะ ที่ทางเรา นี้ สนับสนุนในการทำ Code นะคะ ทั้ง QR Code แล้วก็ SQR Code นะคะ GR Code นี้ ก็เอาไว้สำหรับคนตาบอด สำหรับอ่านหนังสือเล่มนี้ ค่ะ ที่เห็นในนี้เขียนว่า QR Code รหัสจาก ชื่อเพราะมากค่ะ ที่นี้เดี่ยวเรา มาดูกันว่าตัวนี้ทำอะไรใช้ไหมคะ หนังสือนี้จะถูกออกแบบมาว่าถ้า เป็น GR Code สำหรับคนตาบอดนะคะ จะอยู่มุมบนทั้ง 2 ข้าง</p> <p>ท็อปพี : ก็คือด้านซ้ายด้านขวา แล้วก็ถ้าเป็นของคนหูหนวกจะอยู่มุมล่าง ทั้งซ้าย ทั้งขวา</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>(เสียงโทรศัพท์) สแกน QR Code เข้าสู่ขั้นตอนอ่านออกเสียงหรือ เครื่องช่วยอ่าน จะเห็นนะคะว่าเราเก็บ Text นี้ ใส่ใน Code แล้วก็ดึง Code มาแปลงกลับให้เป็น Text</p> <p>(เสียงโทรศัพท์) การให้ข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้พิการและผู้สูงอายุต้องเข้าใจ ได้ตอนนี้... อ้าวที่นี้ อันนี้ เป็นตัว QR Code นะคะเราไปต่อกันที่ตัวนี้เลย ดีกว่า น่าสนใจมากนะคะ ก็คือตัว SQR ค่ะ ค่ะ ถ้าเป็นสำหรับกลุ่มของ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คนหูหนวกนะคะ เราก็จะเห็นนะคะ ข้อมูลตรงนี้เหมือนกันนะคะ เรามีอีกระบบหนึ่ง ระบบ SQR ก็เหมือนกัน ส่งข้อความหน้านี้นะคะ เข้าไปในระบบของ SQR นะคะ จากนั้นนะคะ อันนี้ต้องใช้คน ก็คือศูนย์ TTRS เรามีล่ามใช้ไหมคะเราก็แจงานไป ใครว่างมาทำนะคะอันนี้ก็จะเป็นงานที่ยังเป็นเรื่องเพื่อสังคม</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : คือพูดตรง ๆ เลยนะคะว่าแบบ เป็นหนังสือเพื่อทุกคนจริง ๆ</p> <p>อ.อีว : เพราะว่ามีทั้งรหัสจากจักรสถานะคะ ก็คือตัว QR GR Code แล้วก็ตัว SQR ด้วยสำหรับคนหูหนวก ก็สามารที่จะดูได้อันนี้เจ๋งมากเลยชอบมากมาเถอะคะ ทำเถอะคะ ส่งมาเยอะ ๆ นะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เพราะว่าจะได้แบบ คนตาบอดหรือคนหูหนวกเองนะครั้บ จะได้มีหนังสืออ่านมากขึ้นด้วยข้อมูลก็</p> <p>แหม่ม : มันมีข้อมูลหลากหลายเรื่องราว ที่แม้กระทั่งว่าคนตาบอดเองคนหูหนวกเองนี่เขาก็อยากเรียนรู้ และก็อยากจะทำพัฒนาตัวเองเหมือนกันและที่สำคัญคือ พูดตรง ๆ ว่าอันนี้เป็นสิทธิพื้นฐานในการที่จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้ด้วย เขาคอนเซปต์ Universal Design จริง ๆ ค่ะ และวันนี้นะคะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์มาก ๆ นะคะรวมไปถึงน้องพีทนะคะ ที่มาร่วมพูดคุยและก็แชร์ความรู้ เปิดโลกเราเลยคะ วันนี้นะคะขอบคุณมาก ๆ เลยนะคะ ค่ะ สวัสดีค่ะ ๆ</p>
9	<p>พิธีกร 2 คนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook และ Line</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท๊อฟฟี่ ว้าว อย่างที่พี่บอกจริงไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ว้าวจริงครั้บพี่แหม่ม เพราะว่ามันนี่เราเห็นพวกนวัตกรรมต่าง ๆ ครั้บ ที่เขาออกแบบเพื่อคนพิการทุกกลุ่มเลยครั้บพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ใช่ค่ะ และนี่ก็คือ Universal Design นะคะ ที่ไม่ใช่แค่การออกแบบ เพื่อให้เราเดินทางได้สะดวกสบาย แต่ว่าเป็นแนวคิดในการคุ้มครองสิทธินะคะ คุ้มครองให้กับคนที่อยู่ในสังคม ที่มีความหลากหลายค่ะในการเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุขนั่นเองค่ะ แล้ววันนี้นะคะ ม่อนเขาก็มีภาษามือ มาฝากคุณผู้ชมเหมือนเช่นเคยค่ะ จะเป็นคำอะไรนั้น ไปชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p>ม่อน : เหมือนเช่นเคยครั้บ วันนี้นะคะก็มีภาษามือมาสอนกันครั้บลงทำดูนะครั้บ อีกครั้งนะครั้บ คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกกันนะครั้บ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<ul style="list-style-type: none"> - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D - มอนสอนภาษามือวันละคำ - พิธีกรไหว้ลารายการ 	<p>แหม่ม : อ้าว ไม่ยากใช่ไหมคะ อย่าลืมฝึกกันนะคะ และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะ ที่อยากจะเป็นเพื่อนกับเรานะคะ ก็สามารถที่จะมากดโลกที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะ เราจะตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : ถ้าใครครับ ยังดูไม่จุใจนะครับ อยากดูซ้ำอีกนะครับสามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่คะ อย่าลืมกดไลก์ กดแชร์ กด Subscript เป็นกำลังใจให้เราด้วยนะคะและวันนี้รายการของเราหมดเวลาแล้ว สัปดาห์หน้าเราจะพาไปเรียนรู้เรื่องอะไร อย่าลืมติดตามกันนะคะ สำหรับวันนี้สวัสดีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
10	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 40 : ล้อมวงเสวนา บทสรุป เพื่อนกันคนพันธุ์ D (1)
 เนื้อหารายการ : บทสรุปของ สิทธิด้านต่างๆ ของคนพิการ สิ่งอำนวยความสะดวก
 การบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการ
 ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์
 จากกิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และทิวพี
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : นักวิชาการจาก กสทช. / คุณวิฑูต บุญนาค / คุณกิตติพงศ์ สุทธิ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลเปิดรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	ภาพบรรยากาศในเมือง - พิธีกรทั้งสามคน เปิดรายการ	[เสียงดนตรี] แหม่ม :สวัสดีค่ะ ทิวพี :สวัสดีครับ แหม่ม :พบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวน ทุก ๆ คนนะคะ ม่อน :ไปเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุกและก็มีสาระครับ ทิวพี :เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข นั้นเองครับ แหม่ม :เป็นยังไงบ้างคะ ทั้งม่อนและทิวพี รายการของเรา นี้ ได้พาทุก ๆ คน ไปเรียนรู้ เรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่อง ของสิทธิด้านต่าง ๆ ของคนพิการนะคะ แนวคิดวิธีการ ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการรวมถึงเรื่อง ของการเข้าถึงสื่อขณะในการส่งเสริมแล้วก็คุ้มครองสิทธิ ในการเข้าถึงสื่อของคนพิการทั้งในเรื่องของ AD แล้วก็ CC รวมไปถึงล่ามภาษามืออีกด้วยค่ะทั้งสองคนได้เรียนรู้อะไรกัน บ้างคะ ทิวพี :ทิวพีรู้สึกประทับใจที่หน่วยงานต่าง ๆ ให้ความ ร่วมมือกันนะคะในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้คนพิการนะ ครับ เข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกได้มากขึ้นครับ แล้วก็อีก อันหนึ่งที่ประทับใจไม่แพ้กันครับคือ เรื่องของเด็กรุ่นใหม่ครับ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ให้ความสำคัญเรื่องเกี่ยวกับ AD กันมากขึ้นแล้วก็ความฝันที่อยากเป็นนักพัฒนา AD นะครับพี่เหม้มและม่อนครับ</p> <p>เหม้ม : อืม พี่เองนะคะก็ประทับใจเช่นเดียวกันค่ะถ้าอย่างนั้นนะคะวันนี้เราจะมาพูดคุยและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนะคะ ถึงทั้ง 3 เรื่องนี้เลยกับทั้ง 3 คน นั่นก็คือ พี่ตรี พี่กิตติพงศ์และก็อาจารย์เจอะค่ะถ้าอย่างนั้นนะ</p> <p>เราไปพบกับเขาเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : ได้เลยครับ</p> <p>เหม้ม : โอเคไปเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>ภาพถ่ายเส้น ดร.ตรี / อาจารย์เจ พี่กิตติพงศ์</p> <p>พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ ที่ปรึกษา รายการ</p>	<p>...ดนตรีประกอบ...</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหม้ม : สวัสดีค่ะพี่ตรีจาก กสทช. นะคะพี่กิตติพงศ์และก็อาจารย์เจอะ โอ้โฮวันนี้เราอยู่กับพร้อมหน้าพร้อมตาเลยนะคะ เราก็จะมาพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องของเนื่อหารายการของเรา นะคะเพื่อนกันคนพันธุ์ D ที่ได้ ON-AIR ไปแล้วนั่นเองแต่ก็อื่นเลยนะคะอยากจะถามทางพี่กิตติพงศ์และก็อาจารย์เจนะคะว่ามีความคิดเห็นอย่างไร รวมไปถึงว่าภาพรวมของคนพิการในตอนนี้นะคะเทคโนโลยีต่าง ๆ มีการพัฒนาไปอย่างไรบ้างคะ ถามพี่กิตติพงศ์ก่อนเลยคะ</p> <p>พี่กิตติพงศ์ : ก็จริง ๆ แล้วตอนนี้ก็ต้องถือว่าสถานการณ์โดยทั่วไปก็เริ่มดีขึ้นนะครับมีการพัฒนาในเรื่องของระบบบริการพัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือพัฒนาตัวเทคโนโลยีต่าง ๆ นะครับ หรือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้คนพิการออกมาใช้ชีวิตนอกบ้านนะครับหรืออำนวยความสะดวกในบ้านต่าง ๆ มากขึ้นนะครับอันนี้ก็จะเห็นได้จากจำนวนคนพิการ ที่เข้ามาสู่สังคมมากขึ้นนะครับไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการศึกษาในเรื่องของการประกอบอาชีพ หรือว่าในกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมนะครับ</p> <p>เหม้ม : และในส่วนของอาจารย์เจละคะในเรื่องของภาพรวมของคนหูหนวกในตอนนี้นะคะในเรื่องของบริการแล้วก็การเข้าถึงต่าง ๆ เป็นอย่างไรบ้างคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อ.เจ สำหรับสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยนะครับ ก็นึกถึงการเข้าถึงของคนหูหนวกหูตึงในรูปแบบต่าง ๆ นะครับ เราได้จัดทำทั้งหมดเหมือนกับ WFDสหพันธ์คนหูหนวกโลก ได้เล็งเห็นนะครับว่าการเข้าถึงภาษามือเป็นเรื่องสำคัญของคนหูหนวกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยจึงได้จัดศูนย์บริการต่าง ๆ อย่างเช่น ศูนย์บริการ DAC ซึ่งเป็นศูนย์บริการ ในการแปลข้อมูลข่าวสารสำหรับคนหูหนวก หูตึงสามารถมาขอรับบริการแปลข้อความภาษามือ หรือจากภาษามือแปลเป็นข้อความหากดูรายการโทรทัศน์ที่มีจอล่ามภาษามือเมื่อดูแล้วไม่เข้าใจก็สามารถขอใช้บริการเพิ่ม Closed Captions เข้าไปได้ครับทั้งหมดนี้เป็นบริการของศูนย์ DACที่ทำให้คนหูหนวก หูตึงเข้าถึงได้ครับ</p> <p>ท็อปพี :ครับ จากที่เราได้เข้าใจเรื่องของพัฒนาสิทธิของคนพิการไปแล้วนะครับท็อปพีอยากจะถามพี่กิตติพงศ์หน่อยครับว่าตอนนี้ครับภาพรวมของการพัฒนาเทคโนโลยีครับ และก็การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของคนตาบอดครับเป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>พี่กิตติพงศ์ : ถ้าพูดถึงเรื่องของเทคโนโลยีนะครับ จริง ๆ แล้วตอนนี้หน่วยงานต่าง ๆ นะครับก็พยายามที่จะนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการเสริมศักยภาพของเครื่องไม้ เครื่องมือหรือว่าระบบการบริการต่าง ๆ ที่นี้วิธีที่เอาเข้ามา ก็จะต้องคำนึงถึงคน 2 กลุ่มนะครับนั่นก็คือพวกแรกกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยีได้อยู่แล้วนะครับเข้าถึงเทคโนโลยีอยู่แล้ว เข้าถึงคอมพิวเตอร์เข้าถึงสมาร์ตโฟนอยู่แล้ว อันนี้ง่ายหน่อยนะครับก็คือไปปรับปรุงตัวของไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชันหรือว่าระบบอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อให้คนตาบอดหรือคนพิการสามารถเข้าไปใช้ได้ทันทีเลยแต่ว่าอีกกลุ่มหนึ่งอันนี้ก็เป็นความท้าทายมากหน่อยก็คือกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึงอินเทอร์เน็ตเข้าไม่ถึงสมาร์ตโฟนเข้าไม่ถึงคอมพิวเตอร์อันนี้เทคโนโลยีต้องทำหน้าที่มากขึ้นก็คือมาทำหน้าที่เสริมศักยภาพในระบบเดิมนะครับผม ยกตัวอย่างเช่นระบบบริการของห้องสมุดทางโทรศัพท์นะครับ คือถ้าเป็นห้องสมุดทางโทรศัพท์ที่เป็นออนไลน์เราก็ทำก็ใช้เทคโนโลยีให้คนตาบอด เข้าถึงได้เลยทันทีเขาใช้สมาร์ตโฟนใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : ม่อนนะคะเขาก็อยากถามทั้ง 2 ท่านค่ะทั้งอาจารย์เจ และพีกิตติพงศ์ครับว่าในเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิในการเข้าถึงสื่อของคนพิการนะครับไม่ว่าจะเป็นเพชบุ๊ค เองหรือทีวีเองมีหลักสำคัญอย่างไรบ้างครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อ.เจ : เราได้ร่วมมือกับทาง กสทช. นะครับในเรื่องของการ เข้าถึงสื่อของคนพิการในด้านต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่นการ บริการล่ามภาษามือมูมจอนะครับ Closed Captions และ AD บริการทั้ง 3 อย่างนี้ อย่างคนหูหนวกเองก็สามารถเข้าถึง สื่อได้แล้วแต่จริง ๆ แล้วเวลาอาจจะยังไม่พอเนื้อหาอาจจะยัง ไม่ได้ครบมากบริการอาจจะต้องเพิ่มเติมอย่างตอนเข้าถึงค่า มันช่วงเวลาวันหนึ่งก็ดูได้นิดเดียวยังมีช่วงเวลาที่ให้บริการตรง นี้นิดเดียวไม่ได้เยอะเท่าไรก็อยากจะให้มีการเพิ่มเติมปรับให้ มีรายการอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นขยายเป็นวงกว้างมากขึ้น</p> <p>แห่ม่ม : โอเคก็ในส่วนของคนพิการนะคะคนหูหนวกก็จะเป็น ในเรื่องการเข้าถึงหนังสือหรือว่าสื่ออื่น ๆ ทั้งใน โทรทัศน์เองและ Youtube ต่าง ๆ ที่อยากจะให้มีบริการทั้ง ในเรื่องของ CC นะคะ แล้วก็เรื่องของล่ามภาษามือมูมจอด้วย ที่นี้เราจะพูดคุยในส่วนของสำหรับคนตาบอดละคะเป็น ไรบ้างคะพีกิตติพงศ์</p> <p>พีกิตติพงศ์ : ในเรื่องของคนตาบอดนี่นะครับ สิทธิที่ถือว่า เป็นประเด็น ที่สำคัญที่สุดเลยก็คือการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนะ ครับ ในเรื่องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต้องบอกว่าสิทธิที่กำหนดไว้ ตามกฎหมายของเรานี้ก็เทียบเท่ากับประเทศชั้นนำนะครับ เทียบเท่ากับประเทศชั้นนำเฉพะนั้นในทางปฏิบัติเราก็ต้องเพิ่ม แรงขึ้นมากหน่อยนะครับที่จะทำให้ข้อหลักการที่กำหนด เอาไว้มันเกิดผลในทางปฏิบัติ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : อืม แล้วตอนนี้เราได้แลกเปลี่ยนแล้วก็พูดคุยไปกับทั้ง ของอาจารย์เจนะคะแล้วก็ของทางพีกิตติพงศ์กันแล้ว ในเรื่องภาพรวมต่าง ๆ ในเรื่องของการบริการสำหรับคนพิการนะ คะที่นี้เราจะมาพูดคุยกับทางพีตรีคะว่าตอนนี้ กสทช. มี ข้อกำหนดอะไรบ้างคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ดร.ตรี : ในส่วนของต่อเนื่องจากทั้งอาจารย์เจทั้งพีทิตติพงศ์ นะครับ พูดถึงของเรื่องสิทธิ คือจริง ๆ สิทธิก็ถูกประกันโดยกฎหมายอยู่แล้วนะครับซึ่งหมายความว่าเรื่องของการเข้าถึง หรือรับรู้หรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ผ่านกิจกรรมกระจายเสียง และกิจกรรมโทรทัศน์ก็เป็นกฎหมายตัวหนึ่งนะครับ แต่ว่าอย่างแรกเราต้องยอมรับว่ากฎหมายจะทำให้เกิดกระบวนการ การจำกัดสิทธิของคนบางคนเพื่อสิทธิของคนบางคน คือ ผมมองว่ามันอาจจะต้องทำไปควบคู่กันนะครับ คือ หมายความว่ากฎหมายก็คือเป็นสิ่งที่ถูกที่มีการกำหนด บังคับให้ทำไม่ทำก็มีโทษนะครับเพียงแต่ว่ามันจำกัดสิทธิ นะครับ คราวนี้ก็ต้องมีผู้ที่เรียกว่าเสียประโยชน์คราวนี้สิ่งที่เราจะต้องทำควบคู่กันไปก็คือทำทั้งในมิติของการบังคับใช้กฎหมายแล้วก็ทำทั้งในมิติของการสร้างความเข้าใจสร้างความตระหนักของคนในสังคม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดด้วย นะครับแล้วจริง ๆ แล้วกฎหมายก็มีกระบวนการที่พูดถึงเรื่องของการมีส่วนร่วมของคนพิการ โดยที่องค์กรต่าง ๆ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรแต่ละประเภทคนพิการของคนหูหนวกกับของคนตาบอดและองค์กรวิชาชีพ ก็สามารถที่จะเข้ามาแสดงความคิดเห็นนะครับพูดคุยกับสถานีเพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารกันได้แล้วก็แลกเปลี่ยนความต้องการเพื่อให้เกิดการพัฒนาบริการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดนะครับ</p> <p>แฮมม : อืม หลังจากที่เราได้พูดคุยกับทั้งพีทริจาก กสทช. นะคะแล้วก็พีทิตติพงศ์รวมถึงอาจารย์เจแล้วนะคะในเรื่องของ ความสำคัญบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์กรนะคะที่ได้ร่วมมือกันประสานงานกันเพื่อที่จะพัฒนาให้สื่อต่าง ๆ สำหรับคน พิการนะคะสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นแล้วก็ดีขึ้นคะและเดี่ยว ในช่วงหน้าเราจะมาพูดคุยกันต่อนะคะเกี่ยวกับเรื่องของ เนื้อหารายการต่าง ๆ สำหรับคนพิการคะ</p>
จบเบรก 1		
4	แฮมม สื่อสารกับกล้อง	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แฮมม : กลับมาพูดคุยกันต่อนะคะในรายการเพื่อนกันคน พันธุ์ D ซึ่งที่ผ่านมานะคะเราได้นำเสนอในเรื่องของสิทธิในด้านต่าง ๆ ของคนพิการนะคะแล้วก็แนวคิดวิธีการออกแบบ Universal Design เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>อย่างเท่าเทียมกันคะรวมถึงเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ อีกด้วยนะคะพื่ออยากถามม่อนนะคะว่าในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการนี้มีตอนไหนที่ชอบเป็นพิเศษไหมคะ</p> <p>ม่อน :โอ้โฮ จริง ๆ แล้วผมนี้ชอบแล้วก็ประทับใจหลายต่อหลายตอนมาก ๆ เลยนะครับยกตัวอย่างเช่นตอนที่ไปเรียนรู้กับคุณแอลนะครับเรื่องการศึกษาศึกษาพิเศษของคนพิการ แล้วก็ได้เรียนรู้เรื่องของการเลือกตั้งที่ กกต. นะครับเรื่องของสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการที่ พก. อีกด้วยครับ</p> <p>แห่มม :ถ้าอย่างนั้นนะคะเดี๋ยวเราไปดูตัวอย่างในการเรียนรู้สิทธิต่าง ๆ ของคนพิการจาก VTR นี้กันได้เลยค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
5	<p>VTR ตอน สิทธิคนพิการ พก. ความยาวประมาณ 2 นาที ประเด็น - คุยกับอธิบดีเรื่องการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ / คุยกับ ผอ. เรื่องการทำสื่อเรื่องสิทธิ ที่คนหูหนวก คนตาบอดเข้าถึงได้</p>	<p>..... เสียงใน vtr</p>
6	<p>พิธีกรแลกเปลี่ยนความเห็นกับที่ปรึกษา</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่มม :เอาละคะ หลังจากที่เราได้ดู VTR กันไป เรียบร้อยแล้วนะคะเราก็ได้รู้ถึงสิทธิของคนพิการในด้านต่าง ๆ ที่นี้อยากจะถามอาจารย์เจนะคะแล้วก็พื่อเกิดพมดด้วยนะคะว่านอกเหนือจากนี้ มีแนวทางอะไรที่จะต่อยอดหรือพัฒนาเพิ่มเติมบ้างไหมคะ</p> <p>อ.เจ : พก. ชื่อเต็ม ๆ ก็คือกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คำว่าส่งเสริมกับคำว่าพัฒนานั้นหมายถึงการส่งเสริมให้คนหูหนวกมีงานทำส่งเสริมให้คนหูหนวกนั้นมีสิทธิเท่าเทียมส่งเสริมให้คนหูหนวกเข้าถึงส่งเสริมต่าง ๆ เราต้องทำอย่างจริงจังตั้งแต่ปัจจุบันยังไม่ครบถ้วนเลยครับ อย่างเช่นสวัสดิการหรือการกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพ มักจะถูกตัดงบลดทอนลงไปทำไมเหอครับทั้ง ๆ ที่เราก็มีเหตุผลและก็เข้าเกณฑ์ทุกอย่างแต่ทำไมถึงยังโดนตัดงบจริง ๆ เราบอกว่าเราให้สิทธิในการกู้ยืมแต่ทำไมถึงต้องมีผู้เซ็นค้ำประกันซึ่งมันหาผู้เซ็นค้ำประกันค่อนข้างยาก ซึ่งมันหาผู้เซ็นค้ำประกันค่อนข้างยากก็ยิ่งสงสัยว่าอันนี้มันเป็นสิทธิของ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คนพิการจริง ๆ แล้วหรือยังผมคิดว่ามันยังนะครับทำไม่ถึงต้องหาคนที่เขาราชการมาเซ็นค้ำยันให้ขั้นตอนในการขอกู้ยืมเงินเพื่อประกอบอาชีพนั้นง่ายขึ้น</p> <p>ในเรื่องของการบริการล่ามก็เช่นเดียวกันนะครับยังจัดบริการได้ไม่ครบถ้วนครับ</p> <p>แหม่ม : อืม และในส่วนของทางด้านของพีก็ติดพิงค์ละคะ</p> <p>พีก็ติดพิงค์ : ผมคิดว่าจุดสำคัญนี้ในเชิงหลักการนี่อย่างที่เราเรียนแล้วก็คือมันครอบคลุมแล้วละนะเรื่องใหญ่ ๆ นี้ครอบคลุมค่อนข้างจะครบถ้วนนะครับส่วนที่จะเพิ่มเติมหรือว่าต่อยอดขึ้นไปนี่ก็คือเรื่องของการทำให้สิทธิขั้นนี้เกิดผลในทางปฏิบัติให้มากที่สุดนะครับอันแรกเลยก็คงจะเป็นเรื่องของเงื่อนไขเงื่อนไขในการใช้สิทธิเงื่อนไขในการที่จะรับบริการต่าง ๆ ตามสิทธินี้อาจจะต้องดูว่าตรงไหนที่ยังเป็นปัญหาอยู่บ้างนะครับแล้วก็ยังเป็นอุปสรรคที่ทำให้คนพิการนี้เวลาไปใช้จริงแล้วมันยังยากอยู่มันยังใช้ไม่ได้เต็มที่หรือ ใช้ได้อย่างไม่เหมาะสมใช้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดนี้สิ่งเหล่านี้จะต้องดูนะครับว่าจะทำอย่างไรให้แก้ปัญหาตรงนั้นได้</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ดร.ตรี : โดยส่วนตัวอยากเสริมนิดหนึ่งนะครับพอคุยกันแล้วก็รู้สึกว่าคุณที่สำคัญจำเป็นนะครับก็ต้องมีหน่วยงานภาครัฐที่จัดทำหน้าที่ในการ ทั้งกำกับดูแลถูกไหมครับพีก็ติดพิงค์กำหนดกฎหมายกำกับดูแลให้เกิดกระบวนการในการให้บริการนะครับเสร็จแล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือภาครัฐเองก็จะต้องสนับสนุนในอีกหลาย ๆ ด้านด้วยคือไม่ได้ทำในมิติเชิงกฎหมายอย่างเดียวเพื่อที่จะทำให้เกิดกระบวนการสุดท้ายเราพูดถึงเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกคนให้มีความเท่าเทียมกันนะครับจริง ๆ แล้ววัตถุประสงค์ของรายงานนี้ก็คือทำให้ทุกคนเรียนรู้ในเรื่องของสิทธินะครับเพื่อที่จะช่วยกันส่งเสริมพัฒนานะครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
7	ท็อฟฟี่ สื่อสารกับกล้อง	<p>ท็อฟฟี่ : ครับ จากที่เราได้ฟังความคิดเห็นจากทั้ง 3 ท่านไปแล้วนะครับถ้าอย่างนั้นนี่ท็อฟฟี่มีคำถามจากทางบ้านครับที่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		สงสัยเรื่องเกี่ยวกับสิทธิคนพิการครับจะเป็นคำถามอะไรนั้น เดี่ยวเราไปฟังพร้อม ๆ กันเลยครับ
8	VTR คำถาม คนทั่วไป (คุณเน็ต) คำถาม จากคนตาบอด (คุณมีนา)	คุณเนตรนภา : หนูมีคำถามค่ะคนทั่วไปไปสามารถมีส่วนร่วม ให้คนพิการเข้าถึงสิทธิและเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกได้ อย่างไรคะ คุณมีนา : ค่ะ มีคำถามนะคะว่าประเทศไทยนะคะมีแนวทาง ในการที่จะเพิ่มความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการให้กับคน ทั่วไปได้อย่างไรบ้างคะ อย่างเช่น เวลาไปเจอคนต่างประเทศ อย่างนี้ค่ะเขาจะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการช่วยเหลือ หรือการ อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการมากเลย ก็อยากจะทราบ ว่าสำหรับประเทศไทยเองมีแนวทางในการเพิ่มการศึกษาหรือ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคนพิการได้อย่างไรบ้างคะ
9	พิธีกรแลกเปลี่ยนความเห็นกับที่ปรึกษา	แหม่ม : ค่ะ และนั่นก็เป็นคำถามนะคะจากทั้งคนทั่วไปเอง แล้วก็พิการนะคะในเรื่องของสิทธิของคนพิการแล้วก็เรื่องการ เข้าถึงความรู้ในการที่จะพัฒนาชีวิตของคนพิการนั่นเอง ที่นี่ยากจะให้พี่ตี้ออกความคิดเห็นหนึ่งคะ ดร.ตรี : สำหรับผม นะครับในเรื่องของคนทั่วไปที่จะสามารถมี ส่วนร่วมกับเรื่องของสิทธิของคนพิการได้เริ่มต้นอย่างแรกเลย ก็คือการเริ่มต้นจากตัวเอง นะครับ อย่างผมเองนี้ ก็เริ่มต้นจาก การที่จะเรียนรู้และเข้าใจถึงความหลากหลายของคนในสังคม นะครับ จริง ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องเฉพาะคนพิการก็ได้ แต่ว่าคนที่มีความ หลากหลายในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสีผิวชาติ พันธุ์ ความพิการก็ตาม หรือว่าความคิด ความชอบ ก็ได้ นะครับ เมื่อเรามีความเคารพในความหลากหลายต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะ เป็นส่วนที่จะทำให้เราเข้าใจในสังคมมากขึ้น แล้วเราก็มีแรง กระตุ้นในการที่จะมีความเกี่ยวข้องกับคนพิการแล้วต่อไปเวลา เราเจออย่างผมเจอทีออฟฟี่อย่างนี้ ผมก็จะรู้สึกที่ไม่ได้รู้สึกมี ความแตกต่างกัน นะครับ เราก็เคารพสิทธิกันและกันเราก็เข้าไป ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับทีออฟฟี่คุยกับทีออฟฟี่ได้ นะครับ หรือว่าผมเอง ผมก็เริ่มที่จะอยากเรียนรู้ภาษามือเพื่อที่จะให้สามารถคุยกับ ม่อนได้อย่างนี้นะครับ อย่างนั้นก็เริ่มจากตัวเองก่อนก็ได้ นะ ครับ เพื่อที่จะให้สังคมเราเข้าใจถึงความหลากหลายต่าง ๆ ครับ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
10	ท้อพีพี แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>ท้อพีพี :เมื่อที่เราได้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับสิทธิไปแล้วใช้ไหมครับถ้าอย่างนั้นนี้ เรามาคูเรื่อง Universal Design กันดีกว่าครับเพราะว่ารายการของเรานะครับได้ไปในหลาย ๆ สถานที่กันเลยนะครับแต่วันนี้ครับท้อพีพีจะยกตัวอย่างสถานที่อันหนึ่งครับที่ท้อพีพีค่อนข้างประทับใจครับคือที่พิพิธภัณฑ์เหรียญครับถ้าอย่างนั้นนี้เดี่ยวเราไปดู VTR พร้อมกันเลยครับ</p>
11	VTR พิพิธภัณฑ์เหรียญ ความยาวประมาณ 2 นาที ประเด็น การออกแบบเพื่อให้ทุกคนเข้าถึงการเรียนรู้ เช่น มีอักษรเบรลล์ มีตัวหนังสืออธิบาย	<p>.....เสียงใน vtr</p>
12	ม่อน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>ม่อน : หลังจากที่ได้ดู VTR กันไปแล้วนะครับม่อนเองนี่ก็อยากจะถามอาจารย์เจและพี่กิตติพงศ์ครับว่าในเรื่องของโอกาสการต่อยอดของ Universal Design นี้เป็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>แหม่ม : อาจารย์เจตอบนะคะว่าหลังจากที่ได้ดู VTR ไปแล้วนี่เกี่ยวกับเรื่องของ Universal Design นั้นหมายถึงให้คนทั่วไปนี้สามารถที่จะใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคนพิการคนแก่ คนท้อง เด็กทั้งหมดนะครับ ต้องใช้ได้จริง ๆ</p> <p>สิ่งที่อยากจะเพิ่มเติมก็คือเรื่องของตัวหนังสือ นะคะ ก็อยากจะให้แปลงจากตัวหนังสือนี้มาเป็นภาษามือหรือการใช้ QR CODE นี้จากตัวหนังสือป๊อปขึ้นมาเป็นภาษามือแปลเลยว่าหน้านั้นนะ แปลว่าอะไร</p> <p>แหม่ม :ทางด้านของพี่กิตติพงศ์ละคะ</p> <p>พี่กิตติพงศ์ : ผมคิดว่าตัวของแหล่งเรียนรู้นี้เป็นที่ที่เหมาะสมมากเลยนะครับที่จะใช้ระบบของ Universal Design เข้าไปช่วยนะครับจุดใหญ่ที่ต้องการมากที่สุดในขณะนี้ก็คือขยายจำนวนที่มีการใช้ Universal Design ในแหล่งเรียนรู้นี้ให้มากขึ้นอย่างทีท้อพีพียกตัวอย่างมานี้ ก็จะมีอยู่ไม่กี่ที่ใช้ไหม</p> <p>ท้อพีพี :อืม ใช่ครับจะมีอยู่แค่ที่โน่นที่นี้ ในกรุงเทพฯ อาจจะมียี่ 5 - 10 ที่อาจจะไม่ถึงด้วยแต่ถ้ารวมทั้งประเทศแล้วยังน้อยเข้าไปใหญ่เพราะฉะนั้นอันดับแรกอยากจะให้ขยายให้มากขึ้นที่สุดเท่าที่จะทำได้อันนั้นจะเป็นผลในทางรูปธรรมมากเลยครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
13	<p>แหม่ม ม่อน ท็อปพี สรุปรายการ</p> <p>และวันนี้ต้องขอขอบคุณทั้งนักวิชาการจาก กสทช. อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นะคะ</p> <p>- ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคน พันธุ์ D</p>	<p>แหม่ม :คุณผู้ชมคะ จากที่เราได้บอกไปนะคะตั้งแต่ตอนต้น ๆ ของรายการแล้วว่าวันนี้เราจะมาพูดคุย แล้วก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องของสิทธิของคนพิการ และเรื่องของการออกแบบ Universal Design ด้วยนะคะ ซึ่งในเชิงของความจริงนั้นไม่ใช่แค่กฎหมายที่จำเป็นจะต้องมี แต่เป็นเรื่องของความเกี่ยวเนื่องสอดคล้องสัมพันธ์ที่ต้องนำไปสู่หลักการปฏิบัติได้จริงรวมถึงความสำคัญตรงนี้สำคัญมาก ๆ นะคะสำหรับคุณภาพชีวิตของคนพิการคะ</p> <p>ม่อน :และวันนี้ นะคะครับ พวกเราทั้ง 3 คนได้คุยกับแขกรับเชิญทั้ง 3 ท่านในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนี้ก็รู้สึกทำให้เราได้เข้าใจเรื่องของสิทธิของคนพิการเป็นอย่างดีเลยละครับ</p> <p>ท็อปพี :ครับ สำหรับวันนี้ นะคะครับต้องขอขอบคุณทางพีทีริยะ ครับแล้วก็อาจารย์เจแล้วก็พีทีดีพิงค์มาก ๆ นะคะครับ</p> <p>แหม่ม :คะ ขอขอบคุณคะ</p> <p>ท็อปพี :ขอบคุณครับ</p> <p>แหม่ม :และสำหรับอาทิตย์หน้า นะคะ ทั้ง 3 ท่าน นะคะ จะยังอยู่กับเรา 3 คน เพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนในเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ สำหรับคนพิการคะและวันนี้ ม่อนเองเขาก็มีคำภาษามือจะมาสอนให้กับทุก ๆ คน นะคะ</p> <p>ม่อน : ก็เหมือนเช่นเคย นะคะครับ วันนี้ผมมีภาษามือจะมาสอนให้กับทุก ๆ ท่าน นะคะครับ นั่นก็คือคำว่าเอาใหม่ นะคะครับคุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกฝนกัน นะคะครับ</p> <p>แหม่ม :อ้าว ใช่คะ เพราะวันนี้เราได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเยอะมากเลยนะคะเป็นคาง่าย ๆ เลยละคะและสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะติดตามเป็นเพื่อนกับเราหรืออยากรู้ข้อมูลอะไรเกี่ยวกับเรื่องของคนพิการ นะคะ ก็สามารถเข้ามาทักที่เฟซบุ๊กเพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้คะส่งคอมเมนต์มาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบกลับในทุก ๆ คอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท็อปพี :และถ้าใครยังดูไม่จุใจครับอยากดูซ้ำอีก นะคะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ</p> <p>แหม่ม :สำหรับวันนี้เวลาของรายการก็หมดลงแล้วนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เราทั้งหมดก็จะขอตัวลากันไปก่อนแล้วพบกันใหม่ในสัปดาห์หน้า</p> <p>แหม่ม :สวัสดีค่ะ</p> <p>ท้อพีพี :สวัสดีครับ</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	- เพลงประจำรายการ -

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 41 : ล้อมวงเสวนา บทสรุป เพื่อนกันคนพันธุ์ D (2)
 เนื้อหารายการ : บทสรุปของ สิทธิด้านต่างๆ ของคนพิการ สิ่งอำนวยความสะดวก
 การบริการล่ามภาษามือ คำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพ กับการส่งเสริม
 และคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จาก
 กิจการโทรทัศน์ : โอกาสและการพัฒนา
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : นักวิชาการจาก กสทช. / คุณวิฑูต บุญนาค / คุณกิตติพงศ์ สุทธิ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลเปิดรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	ภาพบรรยากาศในเมือง - พิธีกรทั้งสามคน เปิดรายการ	[เสียงดนตรี] แหม่ม : สวัสดีค่ะ ท๊อฟฟี่ : สวัสดีครับ แหม่ม : พบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ม่อน : รายการที่จะชวนทุก ๆ คนนะครับ มาเรียนรู้เรื่องราวรอบตัว ที่ทั้งสนุกแล้วก็สาระครับ ท๊อฟฟี่ : เพื่อให้ทุกคนในสังคมครับ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ แหม่ม : ม่อนคะ ท๊อฟฟี่ เมื่อคราวที่แล้วนะคะ เราได้พูดคุยแล้วก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นนะคะ เกี่ยวกับเรื่องของสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการนะคะ รวมไปถึงแนวคิดในการออกแบบ Universal Design นะคะ เพื่อที่จะให้คนพิการนี้ สามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้ง่ายตายชั้น ทั้ง 2 คนนี้ได้เรียนรู้เรื่องอะไรกันบ้างคะ ม่อน : คราวที่แล้วนะครับ ที่ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนะครับ ผมก็ได้รับความรู้เยอะขึ้นมาก ๆ เลยล่ะครับ ในเรื่องของข้อมูลต่าง ๆ นะคะ การเข้าถึงสื่อโดยทั่วไป ที่จะสามารถทำให้เรา อยู่ร่วมกันอย่างเท่าเทียมครับ ท๊อฟฟี่ : ของท๊อฟฟี่นะครับ ท๊อฟฟี่ได้เรื่องของแนวคิดเรื่อง UD ครับในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ให้กับคนพิการครับ แล้วก็ในการพัฒนาพื้นที่การเรียนรู้ด้วยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อืม เกี่ยวกับพื้นที่ด้วยใช่ไหม</p> <p>ทิวพี : ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : ซึ่งวันนี้ นะคะ เราก็จะมาพูดคุย กับอีก 1 ประเด็น นะคะที่สำคัญมากเลยคะ นั่นก็คือเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ ในการเข้าถึงสื่อของคนพิการนะคะ ซึ่งเรื่องนี้นะคะ จะเป็นอย่างไร เดี่ยวเราไปพูดคุยกัน กับพีตรี พี่กิตติพงษ์ แล้วก็อาจารย์เจกันต่อเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>ภาพลายเส้น แนะนำ ดร.ตรี อ.เจ พี่กิตติพงษ์</p> <p>พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p>	<p>แหม่ม : คุณผู้ชมคะและตอนนี้ นะคะ เราก็อยู่กับ แขกรับเชิญ ทั้ง 3 ท่านนะคะเหมือนเช่นเคยคะ สวัสดิ์คะ สวัสดิ์พี่กิตติพงษ์คะ สวัสดิ์พีตรีนะคะ แล้วก็อาจารย์เจนะคะ ซึ่งคราวที่แล้วนี้ เราได้พูดคุย แล้วก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนะคะ ถึงในเรื่องของสิทธิด้านต่าง ๆ ของคนพิการนะคะ รวมถึงเรื่องของการออกแบบ Universal Design นะคะ เพื่อการเข้าถึง สำหรับคนทั้งมวลนั่นเอง วันนี้เราจะมาพูดคุยกันถึงเรื่องสำคัญมาก ๆ นะคะ สำหรับรายการเรา ก็ได้มีการนำเสนอไปแล้ว หลาย ๆ ครั้งนะคะ ในเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสำหรับคนพิการ ในการที่จะเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นั่นเองคะ ทั้งในเรื่องของ AD CC และภาษามือนะคะ ก็คือ SL นั่นเอง ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราเริ่มกันที่ AD กันก่อนดีไหมคะ</p> <p>ทิวพี : อ้อ ใช่ครับพี่แหม่ม เพราะว่าเราได้ไปพูดคุยกับคนที่ทำ AD เยอะแยะมากมายเลยครับพี่แหม่ม เช่น พี่เอกกมลครับ แล้วก็พี่กิตติพงษ์ครับ ในเรื่องของความสำคัญของ AD ครับแล้วก็ไปเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับ การเขียนเสียงบรรยายภาพครับกับอาจารย์แปลนครับแล้วก็ทิวพีครับประทับใจมาก ๆ ครับ ในการที่ได้ไปพูดคุย กับทางอาจารย์อรดาครับ กับทางพี่หลุยส์ครับ ในเรื่องของ Blind Theater ครับ ละครเวทีที่คนตาบอดกับคนตาดี สามารถทำร่วมกันได้ ที่มีหลักการคล้าย ๆ กับ AD นั่นเองครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเรา ไปเรียนรู้กับ VTR พร้อม ๆ กันเลยครับ</p>
4	<p>VTR ตอน ประโยชน์ของ AD แขกรับเชิญ อ.อรดา / คุณหลุยส์</p>	<p style="text-align: center;">VTR ตอน ประโยชน์ของ AD</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
5	ท้อพีพี แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>ท้อพีพี : ครับ จากเมื่อกี้ครับ ที่เราได้เรียนรู้จาก VTR ครับ ที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับ Blind Theater ใช้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นนี่ ท้อพีพีครับ มีคำถาม อยากจะถามพีกิตติพงศ์หน่อยครับว่า เราจะมีแนวทางในการพัฒนา AD ในอนาคตอย่างไรได้บ้างครับ</p> <p>พีกิตติพงศ์ : แรกเริ่มเลยนี่นะครับ ก็ต้องบอกว่า AD นี่ มันเป็นศาสตร์หนึ่ง ที่เอาไปใช้กับที่ไหนก็ได้ เพื่อที่ให้คุณตา บอดเข้าถึงภาพ เข้าถึงอะไรที่เราไม่ได้ยินเสียงนะนะครับ การเริ่มในโทรทัศน์นี่ถือว่าดี เพราะว่าใกล้ตัวกับทุก ๆ คนนะ ครับ โดยหลักการแล้วน่าจะเข้าถึงได้โดยง่ายนะครับ แต่ว่าก็ต้องยอมรับว่าในชีวิตประจำวันนี่ โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ เราไม่ได้เสพสื่อเฉพาะโทรทัศน์เท่านั้น แต่มีอีกหลายช่องทางนะครับ เพราะฉะนั้น AD นี้ ก็ควรจะได้รับการปรับไปในทุกที่ที่ นะครับ ที่มีการนำเสนอสื่อ ที่เราเรียกว่าเป็นสื่อผสมนี่นะครับ เพื่อจะรับประกันว่า คนตาบอดจะสามารถเข้าถึง สื่อนั้น ๆ ได้ ด้วยนะครับอีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ประเภทการแสดง สดทั้งหลายนะครับ อันนี้นี่ น่าสนใจมาก เพราะว่าใน ต่างประเทศนี่ เขาพูดกันเรื่องของ AD ในโรงละคร โรง มหรสพทั้งหลายนี่นะครับ การทำ AD แบบนี้ในบ้านเรา ก็ทดลองอยู่บ้างนะ แต่ว่าน่าจะเสียดายว่าเป็นการทดลองนะครับ แล้วก็หลังจากทดลองแล้ว ก็ยังไม่ได้มีการสานต่อเท่าไร ตัวทางสมาคมเองก็ได้เข้าไปทดลองทำ AD ในละครเวที กับผู้จัดนี้ 2 - 3 ราย ด้วยกันนะครับ ก็จะมีทั้ง จริง ๆ แล้วก็ ไม่ได้เป็นเรื่องยากอะไรนะครับ เพราะว่าทางผู้จัดละครนี่ เขาก็จะมีสื่ออยู่ 2 แบบนะครับ แบบที่ 1 ก็คือ แต่ละรอบนี่ เป๊ะ เหมือนกันหมดเลยนะครับ การลำดับ การจัดเวลาอะไร ต่าง ๆ นี่ เหมือนกันหมดเลย แบบนี้นี่เราก็อำนาจ AD ไป แล้วก็บันทึกเป็น Track เป็นเสียงเอาไว้ แล้วก็ไปเปิดพร้อมกับ เสียงของการแสดงละครเวทีนั้น แต่อีกประเภทหนึ่งก็คือ เตรียมเอาไว้ในระดับหนึ่งนะครับ แต่ว่าเป็น Live AD ก็คือเป็น AD สดนะครับ ผู้บรรยายก็บรรยายสด ตามไปกับ สภาพความเป็นจริง ก็อาจจะมีการปรับอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นะครับ ให้เป็นไปตามสภาพที่ การแสดงแต่ละรอบนี้ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างนะครับอันนี้ก็ให้บรรยากาศของความสดความเป็นจริงนี้ มากขึ้นนะครับ แต่ท้ายที่สุดแล้ว ทั้ง 2 แบบไม่ได้มีความยากเย็นอะไรเลยแต่ว่าน่าเสียดายว่าเราอาจจะต้องยังสานต่อไม่ได้มากเท่าไร</p> <p>แหม่ม : อ้อฮ้อ ดีมากเลยคะ หวังไว้อย่างนั้นเช่นเดียวกันคะ และตอนนี้คะ ก็มีคำถามจากคุณผู้ชมทางบ้านนะคะ ที่ส่งเข้ามาถามกับเรานะคะจะเป็นคำถามอะไรบ้างนั้น เดี่ยวเราไปรับชมกันเลยคะ</p>
6	VTR คำถาม จากคุณ อมينا	<p>คุณอมينا : คะ อยากถามเรื่องแนวทางการจัดทำสื่อ AD ในโทรทัศน์คะ ว่าเราจะเพิ่มความยืดหยุ่น ให้กับสื่อ AD ในโทรทัศน์มากขึ้นได้ไหมคะ อย่างเช่นว่า เพิ่มเวลาจากครึ่งชั่วโมงเป็นมากกว่านั้นในแต่ละ 1 วันนะคะ</p>
7	VTR คำถาม จากคุณ นุ	<p>คุณนุ : ในการที่จะเพิ่มล่ามภาษามือ ในรายการโทรทัศน์ จะต้องทำอย่างไรครับ</p>
8	<p>พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p> <p>CG Data แนวทางพัฒนา AD และล่ามภาษามือ</p>	<p>แหม่ม : อิม และนั่นก็เป็นคำถาม จากคุณผู้ชมทางบ้านนะคะ ที่ส่งมา มีทั้งบริการ AD แล้วก็ล่ามภาษามือเลย ถ้าอย่างนั้น เดี่ยวเราเริ่มที่ AD กันก่อน</p> <p>แหม่ม : ดีไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ได้ครับ</p> <p>ดร.ตรี : ผมตอบก่อนว่า ในตัวประกาศของทาง กสทช. นี้ นะครับ ที่พูดถึงเรื่องของการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิของคนพิการ ให้เข้าถึง หรือรับรู้ และใช้ประโยชน์ จากรายการโทรทัศน์นะครับ ซึ่งกำหนดไว้เป็นสัดส่วนนะครับว่า ในช่วงปีแรกของการทำบริการนี้ ก็กำหนดให้สถานีให้บริการในระดับหนึ่งนะครับ แล้วก็เพิ่มขึ้นไปจนถึงปีที่ 5 ของตัวประกาศนะ ครับ แล้วเดี๋ยว กสทช. ก็อาจจะพิจารณาเพิ่มเติม หลังจาก 5 ปีแล้วของการใช้ นะครับ เพื่อที่จะบอกว่าควรจะเพิ่มเติมมากขึ้นอีกเท่าไรนะครับ แต่ว่าในช่วงระหว่างปีที่ 1 - 5 นี้ ก็จะมีเพิ่มขึ้นตามสัดส่วน ตามลำดับด้วยอยู่แล้วนะครับ อันนี้ก็ทำให้เข้าใจว่า น่าจะมีความเข้าใจมากขึ้นมีความพร้อมมากขึ้น แล้วก็อาจจะสามารถที่จะเพิ่มเติมสัดส่วนของการให้บริการได้ด้วยนะครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ม่อน : อาจารย์เจครับ อย่างในเรื่องของบริการ ล่ามภาษามือ สำหรับทีวีนี้ ณ ตอนนี้นี้ มีเพียงพอไหมครับ สำหรับบริการ ล่ามภาษามือว่ามีเพียงพอแล้วหรือยัง</p> <p>อ.เจ : จะต้องทำการวิจัยกันก่อนนะครับว่า สิ่งที่เราจะต้องถามคนหูหนวกเป็นหลักว่า อยากจะให้มามีบริการล่ามภาษามือหรือไม่อันนี้ก็ยังเป็นข้อสงสัยกันอยู่นะครับ มีคนหูหนวกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มครับ คือกลุ่มที่อยากให้มีบริการล่ามภาษามือกับกลุ่มที่ไม่อยากให้มีบริการล่ามภาษามือนะครับ อย่างเช่น ละครบางกลุ่มก็บอกว่า ไม่อยากให้มีล่ามภาษามือรายการทอล์กโชว์ หรือ รายการตลก ก็ไม่จำเป็นต้องมีล่ามภาษามือหรือกันนะครับ ส่วนรายการข่าวนี้ อยากจะให้มามีบริการล่ามภาษามือ ก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายนะครับ ก่อนอื่นเลยนะครับ ในวัฒนธรรมไทย เราก็คงต้องการพูดคุย และตกลงกันก่อนครับ ว่าต้องการให้มีจอล่ามภาษามือ ในรายการใดบ้างนะครับ หากว่าต้องการให้มีจอล่ามภาษามือ เราก็คงมาวิเคราะห์กันว่า มันเพียงพอแล้วหรือยัง ในส่วนของรายการข่าวนี้ ผมก็คิดว่ามีเพียงพอแล้วนะครับ ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรจากการที่ได้พูดคุยกัน ก็ไม่ได้มีผลกระทบอะไรกันนะครับ แต่สิ่งที่จะอยากเพิ่มเติม และก็ยังเป็นข้อสงสัยกันอยู่ว่า จะให้มีจอล่ามภาษามือ หรืออยากให้มี Closed Captions มากกว่ากัน อันนี้ยังเป็นข้อสงสัยอยู่ครับ ในเรื่องของจอล่ามภาษามือ เราจะต้องพูดคุยกันก่อนครับส่วนในเรื่องของ Closed Captions เราก็คงต้องพูดคุยกันภายหลังครับ</p>
จบเบรก 1		
9	ภาพลายเส้น มูฟเม้น เปิดเบรก 2ดนตรี.....
10	พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักวิชาการ	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>พีแหม่ม : เอาละค่ะคุณผู้ชม และตอนนี้ค่ะ เราก็คงมาพูดถึงในอีก 1 ประเด็นที่สำคัญมาก ๆ นะคะ นั่นก็คือเรื่องของ CC หรือ Closed Captions นั่นเองค่ะ อันนี้พี่อยากถามม่อนนะคะว่า เราทำรายการมาหลายตอนแล้ว ในเรื่องของ CC หรือ Closed Captions นี้ ตัวม่อนเองมีความเข้าใจอย่างไรบ้างคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ม่อน : สำหรับผมนะครับ ก็ได้มีการเรียนรู้ นะครับ นับตั้งแต่ที่ได้เจอพี่ตัวเอง แล้วก็พี่สตอปนะครับ ก็ไปเรียนรู้ร่วมกัน ได้ความรู้เยอะมากเลยครับ อย่างพี่สตอปนี่ ก็ได้เรียนรู้ไม่ต่างกันเลยนะครับ พี่ตีนี้ผมชอบมาก ๆ เลยครับ เพราะว่าเป็น FC นะครับ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องของ Live Captions นะครับ</p> <p>แห่ม : อันนี้พี่ก็ชอบมากเหมือนกันคะ นั่นก็คือตัว Live Captioning นะคะเป็นอย่างไร เดี่ยวเราไปดูใน VTR กันเลยคะ</p>
11	VTR ตอน live captioning	เสียง VTR ตอน live captioning
12	พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>แห่ม : อ้าว หลังจากที่ได้ดู VTR ไปแล้วนะคะ เกี่ยวกับเรื่องของ Live Captioning ที่นี่อยากจะถามอาจารย์เจคะว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้างแล้วก็คิดว่าจะสามารถพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีนี้ สำหรับคนหูหนวกได้อย่างไรบ้างคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อ.เจ : สำหรับเรื่องของข่าวสารอะไรอย่างนี้ มันก็อาจจะไม่แน่นอนอน อาจจะมีคำพูดต่าง ๆ ที่เพิ่มเติม ตรงนี้ก็อาจจะสามารถที่จะดูว่ามันทำสดได้ไหมนะครับ ในเรื่องของรูปประโยคนี้ ระยะเวลา ความซ้ำ ความยาว ความต่อเนื่อง ตรงกัน หรือเรื่องของอารมณ์ มีจังหวะให้มันดู Smooths ไปเรื่อย ๆ ไม่ติดขัดครับ ซึ่ง ณ ตอนนี้นั้นมันอาจจะมี ในเรื่องของจังหวะตรงนี้อยู่ ก็คาดหวังว่าในอนาคต ก็คือจะปรับปรุง ให้มันดูลื่นไหลได้มากขึ้นนะครับ</p> <p>แห่ม : ที่นี้เรื่องของตัว Live Captioning ค่ะ ทางพี่ตีรีมีอะไรอยากเสริมเพิ่มเติมไหมคะ</p> <p>ดร.ตรี : สำหรับผมผมมองว่า ตัวเทคโนโลยีนี้ น่าจะเข้ามาช่วยในเชิงของการทำบริการต่าง ๆ เหล่านี้ในรายการสดนี้ มันประสบความสำเร็จมากขึ้นนะครับ รวมถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ ก็อาจจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การให้บริการ CC นี้แหละไม่ว่าจะในรายการสดเองก็ตาม หรือในรายการที่บันทึกไว้ก่อนนี้ ทำให้มันง่ายขึ้น การง่ายขึ้นหรือว่าสะดวกขึ้น ผมมองว่ามันอาจจะเป็นปัจจัยที่ทำให้สถานี หรือว่าผู้ผลิต</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>รายการนี้ คิดว่าจะทำให้มากขึ้น มากกว่าสิ่งที่กฎหมายกำหนดนะครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
13	พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>ท๊อฟฟี่ : ครับ จากวันนี้ครับ ที่เราได้พูดคุยเรื่องเกี่ยวกับ AD ครับ CC แล้วก็ล่ามภาษามือครับ เราจะเห็นว่า จริง ๆ แล้วนี่เป็นการส่งเสริม ที่ให้คนพิการในการเข้าถึงสื่อครับ แล้วก็ถือว่าเป็นหนึ่งในองค์ประกอบครับ ในการรู้เท่าทันสื่อใช้ไหมครับพีตรี</p> <p>ดร.ตรี : ใช่ครับ ก็ในส่วนของกรรฐ์เท่าทันสื่อ หรือจริง ๆ แล้วก็สะท้อนจากคำที่ปกติเราใช้นะครับเรื่องของการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์นี้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วมันจะมีคำว่ารู้เท่าทันสื่อ อยู่ด้วยความที่เราพูดถึง เรื่องของการใช้ประโยชน์เป็นหลักนะ ครับ เพราะฉะนั้นหลักการเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อ ที่ กสทช. คิดไว้ แล้วก็ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องนะครับ ก็พูดถึงเรื่องหลัก 3 เข้าด้วยกันครับ 3 เข้านี้ก็คือ เข้าถึง เข้าใจ แล้วก็เข้าไปมีส่วนร่วมนะครับ เข้าถึงก็หมายถึงว่าอย่างนี้ครับคือเราว่า เราจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารบนช่องทางต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายได้อย่างไรแล้วก็ข้อมูลข่าวสาร จริง ๆ แล้วเราก็ต้องรู้ว่า มีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งในมิติของช่องทาง ทั้งในมิติของประเทศ แล้วก็รูปแบบของเนื้อหา นะครับ เพื่อที่จะนำข้อมูลข่าวสารนั้นมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจ และใช้ประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นอย่างที่ 2 เข้าที่ 2 ก็คือ เข้าใจ คือเราสามารถที่จะวิเคราะห์ แล้วก็ประเมินได้ว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นจะ เกิดประโยชน์กับเราอย่างไรนะครับ แล้วก็ก็มีโทษอย่างไรนะ เพราะว่าเราบางส่วนนี้ เราต้องเข้าใจว่าสื่อนี้ มากับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งนำพามาซึ่งทัศนคติ ค่านิยม แล้วก็ความคิดต่าง ๆ ทำให้เราเปลี่ยนพฤติกรรมได้ เพราะฉะนั้นเราต้องประเมินค่าได้นะครับ แล้วก็เลือกใช้ประโยชน์ได้ ส่วนที่ 3 ก็คือ เข้าไปมีส่วนร่วมนะครับ ก็คือเราสามารถที่จะพูดถึงเราเอง ในฐานะที่เมื่อรับสารแล้ว แล้วเดี๋ยวปัจจุบันนี้ เราก็เป็นผู้ใช้สื่อด้วยนะครับ เราก็สามารถที่จะพูดคุยกับเพื่อนได้ว่า เอ๊ะ ข้อมูลข่าวสารที่เราได้จากสื่อ นั้นนะ มีประโยชน์ มีโทษกับเราอย่างไร อันนี้เป็นขั้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>พื้นฐานเลยนะครับ เราก็สามารถที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ผลิตสื่อได้ เพื่อที่จะแสดงความคิดเห็น ให้เกิดการพัฒนาได้อย่างที่ 3 ถ้าสมมติว่าเราเกิดพบเจออะไรที่ผิดกฎหมาย ไม่เป็นประโยชน์ เราก็สามารถที่จะร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ หรือสุดท้ายเราก็สามารถที่จะสร้างการรณรงค์ หรือว่าผลิตสื่อที่เกิดประโยชน์ได้ รวมถึงเราสามารถที่จะเสนอแนะนโยบาย ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในการกำกับดูแลโครงสร้างของสื่อต่าง ๆ ได้ครับ ก็เป็นองค์ประกอบ ของเรื่องการรู้เท่าทันสื่อทั้งหมดครับ</p> <p>แหม่ม : อืม ที่นี้เราพูดคุยนะคะ ถึงเรื่องของการรู้เท่าทันสื่อแล้วนะคะ มีคำถามจากคุณผู้ชมที่บ้าน จะเป็นคำถามอะไรนั้น เดี่ยวเราไปชม VTR กันเลยคะ</p>
14	Vtr คำถามจาก น้อง นุ คนหูหนวก	<p>นุ : ทัวไปจะสามารถมีส่วนร่วมกับเพื่อนพิการทั้งหูหนวกแล้ว ก็ตามอดให้รับชมสื่อข่าวสารบันเทิง ได้อย่างสนุก แล้วก็มีสาระอย่างไรได้บ้างคะ</p>
15	Vtr คำถามจาก คนทั่วไป	<p>คนทั่วไป : หากคนหูหนวกอยากร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะเพิ่มเติมต่าง ๆ สามารถทำได้อย่างไรครับ</p>
16	พิธีกร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>ม่อน : จากคำถามของคุณผู้ชมที่บ้าน ที่เป็นคนหูหนวกนะครับ ในเรื่องของ การอยากแสดงความคิดเห็นร่วมกับสื่อนี้จะทำอย่างไรได้บ้างครับ</p> <p>อ.เจ : ถ้าคนหูหนวกดูแล้วนี้ รู้สึกอยากจะทำเรื่องเรียน หรือมีคำแนะนำหรือมีส่วนร่วมอะไรต่าง ๆ ทางแระกนะครับ ก็บอกตรงไปเลยครับ กับทาง กสทช. สามารถที่จะร้องเรียนได้นะครับ แล้วก็จะมีวิธีการที่สามารถติดตามได้ มีคณะกรรมการในการดูแล มีคนทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ รวมไปถึงร้องเรียนไปที่สมาคมก็ได้ครับ สามารถส่งข้อความอะไรก็ได้ เพราะว่ามีหลากหลายช่องทาง ถ้าเกิดว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบนะคะ เขาดูแล้วนี่เขาก็รับเรื่องไปพิจารณาต่อไปว่าจะมีการปรับแก้ไขอย่างไรบ้างนะคะ เพื่อเป็นการพัฒนาสื่อสำหรับคนหูหนวกต่อไป หรือถ้าเกิดว่า เอ๊ะ มันติดต่อยากนี่ก็สามารถเขียนเป็นจดหมายก็ได้ครับ ติดแสตมป์ แล้วร้องเรียนไปยังหน่วยงาน ก็คือทาง กสทช. นั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : เยี่ยมเลยคะ</p> <p>ท็อปพี : แล้วก็ในเรื่องของการมีส่วนร่วมละครับพี่ตรี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คิดเห็นอย่างไรบ้างครับ</p> <p>ดร.ตรี : ก็ในเรื่องการมีส่วนร่วม ต่อจากอาจารย์แจก่อนแล้ว ก็แนะนำว่าในส่วนในเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่เรียกว่าเป็นวิทยุกับโทรทัศน์นะครับ ก็อยู่ในอำนาจของ กสทช. ในการดำเนินการนะครับ เพราะฉะนั้นก็มีช่องทางของ กสทช. คือ คอลเซ็นเตอร์นะครับ โทรฟรี 1200 นะครับ แล้วก็อีเมลนะครับ ที่จะสะดวกหน่อยหนึ่ง ก็คือ 1200@nbtc.go.th นะครับ ซึ่งก็สามารถที่จะ ส่งเรื่อง ร้องเรียนต่าง ๆ มาได้ที่ กสทช. ส่วนถ้าเป็นสื่อออนไลน์ นะครับ ก็อาจจะต้องไปที่กระทรวง MDES เช่น คอลเซ็นเตอร์ของเขา ก็เป็น 1212 นะครับ ที่จะแจ้งที่เว็บไซต์ ที่ทำผิดกฎหมายต่าง ๆ นานา ซึ่งก็สามารถที่จะมีส่วนร่วมแบบนี้ กับหน่วยงานภาครัฐในกรณีที่เกิดกฎหมาย แต่ว่าอีกทีหนึ่ง ถ้าสมมติว่าเป็นเรื่องของ การแสดงความคิดเห็นต่อผู้ผลิตสื่อ ก็ส่งไปให้ผู้ผลิตสื่อได้โดยตรงนะครับ แล้วก็สำหรับอีกคำถามหนึ่งที่พูดถึงเรื่องของการที่คนทั่วไปจะสามารถที่จะเข้าไป มีส่วนร่วมดูรายการต่าง ๆ ฟังวิทยุอะไรกับคนพิการได้ นะครับ ก็คงขึ้นอยู่กับความเข้าใจของเรา ที่พูดถึงเรื่องของการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารนี้ละ แล้วก็บอกว่าเรามีข้อจำกัดอะไร ในคนต่าง ๆ นะครับ ซึ่งคนพิการทางคนตาบอด ก็อาจจะมีข้อจำกัดในการที่จะดูทีวี</p> <p>แล้วก็อาจจะไม่เห็นภาพอย่างนี้นะครับ ถ้าเราดูทีวี ร่วมกับท็อฟฟี่อย่างนี้ พี่ก็อาจจะ ถ้าไม่มีบริการ AD ที่สามารถที่จะใช้ประโยชน์ได้นี้ พี่ก็อาจจะช่วยท็อฟฟี่ในการที่จะอธิบายภาพ นะครับ คือบรรยายภาพให้ท็อฟฟี่ เพื่อที่ทำให้เกิดการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารของท็อฟฟี่ได้ เราเองเราก็สามารถที่จะเป็น คนทำ AD สด ๆ ได้ใช่ไหมครับ</p> <p>แฮมม : อืม นั่นก็คือถือว่า เข้าองค์ประกอบ 3 หลักการ อย่างที่บอกเลย ก็คือเรื่องของการเข้าใจ เริ่มที่การเข้าใจก่อน นะคะเข้าถึงก่อน แล้วก็เข้าใจรวมไปถึงเข้าร่วมนั่นเองนะคะ</p>
17	พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แฮมม : รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ของเรานะคะ ก็ได้พาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุก แล้วก็ก็มีสาระเกี่ยวกับเรื่องของสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการนะคะ การเข้าถึงสื่อ และการรู้เท่าทันสื่อรวมไปถึงเรื่องของการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ม่อนสอนภาษามือวันละคำ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>ในแนวคิดแบบ Universal Design นะคะ เราก็มั่นใจนะคะว่า คุณผู้ชมก็จะได้เรียนรู้ร่วมกันกับเราไปพร้อม ๆ กันนะคะในเรื่องของสิทธิต่าง ๆ การปฏิบัติตัวความเท่าเทียมกันในสังคม นะคะการปฏิบัติตนกับเพื่อน ๆ ผู้พิการในสังคมนั้นเองค่ะ เอาล่ะค่ะ ก็เหมือนเดิมนะคะคุณผู้ชม วันนี้ม่อนเขาก็มีศัพท์ภาษามือมาสอนเหมือนเช่นเคยค่ะ เป็นคำอะไรคะ</p> <p>ม่อน : และก็เหมือนเช่นเคยนะคะ วันนี้ผมมีภาษามือจะมาสอนให้คุณผู้ชมรับ อีกครั้งนะคะรับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะคะ</p> <p>แหม่ม : ใช่ค่ะ ความเท่าเทียมเป็นคำที่ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ และหากคุณผู้ชมท่านใดนะคะ มีอะไรที่อยากจะแนะนำหรือว่าติชมนะคะ ก็สามารถเข้ามาทักทายกันได้ทั้งที่ Facebook Fanpage เพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้เลยนะคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : และถ้ายังไม่จุใจนะคะรับ อยากดูซ้ำอีกนะคะรับ สามารถดูย้อนหลังได้นะคะรับ ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันนะคะ</p> <p>แหม่ม : สำหรับวันนี้รายการของเรา ก็หมดเวลาลงแล้วนะคะ ต้องขอขอบคุณพีตรีนะคะ ขอขอบคุณพีกิตติพงศ์นะคะ ขอขอบคุณอาจารย์เจอีกครั้ด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ</p> <p>แหม่ม : และตอนนี้พวกเราต้องขอตัวลากันไปก่อน พบกันใหม่ในโอกาสหน้า สวัสดีค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
18	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	- เพลงประจำรายการ -

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
- ตอน 42 : นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียมในได้หวัน
- เนื้อหารายการ : เปิดประสบการณ์ใหม่ที่ได้หวัน เรียนรู้ชีวิตและระบบการศึกษาของคนตาบอดภายใต้นโยบายเรียนร่วมกันที่ส่งเสริมให้คนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเท่าเทียม
- ความยาว : 25 นาที
- พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท๊อฟฟี่
- แขกรับเชิญ/กิจกรรม : โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดใจจงห้วยหมิง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>พิธีกร : (สวัสดีพร้อม)</p> <p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมนะคะเข้าสู่รายการ</p> <p>แหม่ม / ท๊อฟฟี่ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>แหม่ม : รายการที่จะพาทุกคนนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วละคะ แต่ก่อนที่เราจะพาคณผู้ชมไปเรียนรู้กันนะคะ พี่ก็อยากถามท๊อฟฟี่คะว่าตลอดเวลาที่ผ่านมา เราพากันไปเรียนรู้เรื่องราวของคนพิการมาก็หลายเรื่องมากๆ มีเรื่องไหนที่ท๊อฟฟี่อยากรู้เกี่ยวกับคนพิการอีกไหมคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ผมอยากไปเรียนรู้อาชีพของคนหูหนวกในประเทศอื่นๆ ครับ อยากรู้ว่าเขาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนทั่วไปในประเทศของเขา มีความแตกต่างจากประเทศไทยบ้างหรือเปล่า? ประมาณนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : อ้า... น่าสนใจนะคะเนี่ย งั้นพอดีเลยคะ เพราะวันนี้พี่จะพาท๊อฟฟี่ไปเรียนรู้เรื่องราวของเพื่อนคนพิการต่างประเทศกันคะ ซึ่งที่พี่จะพาไปนั่นคือได้หวันนั่นเองคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : ว้าว...จริงหรือครับ อยากไปครับอยากไป</p> <p>แหม่ม : โอเคคะ งั้นเดี๋ยวไปเรียนรู้ชีวิตเพื่อนคนตาบอดที่ได้หวันพร้อมกับคุณผู้ชมกันเลยคะ ไปกันเลย</p>
3	- ภาพบรรยากาศได้หวัน - ภาพประกอบสัมภาษณ์	<p>--- ดนตรี ---</p> <p>เสียงบรรยาย : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้เราก้พาคณผู้ชม มาที่ ได้หวันคะ เมืองที่มีลักษณะเป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของประเทศจีนคะ และเมืองที่เราจะพาคณผู้ชม มา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เรียนรู้อันในวินนี้ณะคะ ก็คือ เมืองไถจง ค่ะ เมืองที่ใหญ่เป็นลำดับ 2 ของไต้หวัน เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยสถาปัตยกรรมอันน่าสนใจ มีความทันสมัย มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายและเดินทางง่าย จึงดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างแดนให้มาเยี่ยมเยือนคะ</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : สวัสดีคะ คุณผู้ชมรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D นะคะ จุดนี้ณะคะเป็นสถานีรถไฟไถจงคะซึ่งเราจะเห็นนะคะด้านหลังเขียนว่า Taichung Station นั่นเองนะคะ ซึ่งสถานที่นี้ณะคะก็จะคึกคักมากเลยเพราะว่าจะมีคนนะคะจากต่างเมืองนี้อาจจะมาทำธุระปะปังที่นี่ หรือว่ามาพบปะสังสรรค์เพื่อน ก็จะใช้จุดนี้ณะคะ เป็นจุดศูนย์กลางในการร่วม รวมตัวกันหรือว่านัดเจอเพื่อนวินนี้ณะคะเราจะพาคุณผู้ชม ไปพบกับโรงเรียนสำหรับคนตาบอด ซึ่งโรงเรียนคนตาบอดนี้ณะคะ ในไต้หวันจะมีทั้งหมด 3 แห่งคะ ก็จะอยู่ที่ไทเป 1 แห่ง อยู่ที่ไถจง 2 แห่ง ซึ่งในไถจงนี้จะ เป็นโรงเรียนรัฐบาล 1 แห่ง ก็แล้วโรงเรียนเอกชน 1 แห่ง ซึ่งแม่จะเป็นโรงเรียนเอกชนนะคะ ค่าเทอมหรือทุกสิ่งทุกอย่าง ฟรีหมดเลยคะ เดี่ยวสักครู่ณะคะ จะพาท่านคุณชมไปเยี่ยมชมโรงเรียนนั่นกันคะ</p> <p>เสียงบรรยาย : ที่ไต้หวันมีระบบการศึกษาที่น่าสนใจมากเลยคะ อย่างนโยบายเรียนร่วมกัน ที่สนับสนุนให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป เพื่อลดช่องว่างระหว่างกันคะ ดังนั้นเราไปหาคำตอบพร้อม ๆ กันเลยคะว่าภายใต้ นโยบายเรียนร่วมกันนี้ระบบการศึกษาของนักเรียนตาบอดที่ไต้หวันนั้นเป็นอย่างไรกันบ้าง</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ตอนนี้เราอยู่ที่โรงเรียนคนตาบอดฮู่หมิงคะ แล้ววินนี้ณะคะทางรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D คะ ได้นัดกับครูใหญ่ณะคะ ครูใหญ่ของโรงเรียนนี้ณะคะชื่อว่าเฉินจื้อฝูคะ แล้วก็นอกจากครูใหญ่แล้วนะคะ เรายังจะมาพูดคุยคุณครูท่านอื่น ๆ ด้วยนะคะที่เป็นครูสอนนักเรียนที่นี่คะ เดี่ยวเราไปพบกันเลยคะ</p> <p>ผอ. โรงเรียนสอนคนตาบอดเมืองไถจง : โรงเรียนสอนคนตาบอดฮู่หมิง เป็นโรงเรียนเอกชนโรงเรียนเดียวที่เป็นโรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนของเรามีความเก่ามามาถึง 65 ปี โดยเริ่มต้นจากมีคริสตศาสนิกชนชาวไทเปท่านหนึ่ง ต้องการที่จะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ดูแลเด็กๆที่มีความพิการทางสายตา ก็เลยได้เข้าบ้านเพื่อเปิดเป็น ศูนย์ดูแลเด็กตาบอด โดยในช่วงแรกมีเด็กจำนวน 13 คนที่อยู่ในการดูแล โดยในกลางวันเด็กก็จะมาเรียนหนังสือที่นั่นและกลับบ้านในตอนเย็น ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กและผู้ปกครองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นี่คือนจุดเริ่มต้นของโรงเรียนของเราครับ</p> <p>ตอนนั้นมีโครงการขยายถนนซึ่งเปลี่ยลู่ จึงทำให้ที่ดินของโรงเรียนโดนเวนคืนไป ครูใหญ่ในยุคนั้นคือคุณฉินสุจิ่ง จึงได้นำเงินก้อนหนึ่งที่มีอยู่ มาซื้อที่ดินที่เมืองไถจงแห่งนี้ตามคำแนะนำของเพื่อน เพื่อที่จะได้ดำเนินการดูแลเด็กตาบอดต่อไป ต่อมาจึงได้ทำเป็นโรงเรียนอย่างเป็นทางการ และได้ตั้งชื่อโรงเรียนแห่งนี้ว่า “กวงหมิง” กวงหมิง ซึ่งแปลว่าแสงสว่าง เนื่องจากเราต้องการให้เด็กตาบอดได้รับแสงสว่างในชีวิต ในยุคแรกการดำเนินงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก ต่อมาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมูลนิธิห้วยหมิง ทางโรงเรียนจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสอนคนตาบอดห้วยหมิง และนี่คือประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสอนคนตาบอดห้วยหมิงของพวกเรา ในปี.ศ. 1972 ทางโรงเรียนก็ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งให้เป็นโรงเรียนเอกชนชนิดพิเศษเพื่อสอนคนตาบอดอย่างเป็นทางการครับ</p> <p>ด้วยความพยายามที่ผ่านมาทำให้ในปัจจุบันโรงเรียนของเรา สามารถเปิดรับนักเรียนตาบอดได้ทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถม มัธยมต้น มัธยมปลายครับ นอกจากนี้เราจะดูแลเรื่องการศึกษาให้กับนักเรียนแล้ว พวกเรายังดูแลเรื่องความเป็นอยู่ และอนาคตของเด็กอีกด้วย ดังนั้นเราเลยต้องดูแลตั้งแต่เขายังเป็นเด็กเล็กจนถึงวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่เลยครับ จึงถือได้ว่าโรงเรียนห้วยหมิงของเรานี้สามารถดูแลนักเรียนได้บริบูรณ์ในทุกๆด้านครับ และเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนเราจะมาจากครอบครัวที่ยากจน ดังนั้นตั้งแต่พวกเราเริ่มตั้งโรงเรียนมาก็ไม่มีนโยบายที่จะเก็บเงินค่าเล่าเรียนและค่าต่างๆจากผู้ปกครองเลยครับ และปัจจุบันก็ยังเป็นแบบนี้อยู่ครับ เราจะเก็บเงินจากนักเรียนและผู้ปกครองเลย เราจะอาศัยเงินบริจาคในการดำเนินกิจการของเราครับ</p> <p>ในกลุ่มนักเรียนที่สามารถดูแลตัวเองได้ และมีความพิการทางด้านสายตาวางเดียว หรือไม่มีความพิการทางด้านสายตาในระดับที่ไม่รุนแรงมาก เราจะมีเป้าหมายในอนาคตให้เขาได้ไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เรียนด้วยกันกับเด็กทั่วไปในโรงเรียนทั่วไป เพื่อให้เขาได้รับการศึกษาตามที่เด็กทั่วไปสมควรจะได้รับ โดยทางโรงเรียนของเราจะมีหลักสูตรการเรียนการสอนเหมือนกันโรงเรียนปกติทั่วไป เช่น หนังสือแบบเรียนของ เด็กม.ต้นม.ปลายเราก็จะใช้เหมือนกันกับโรงเรียนทั่วไป แต่เราจะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมตามความสามารถของเด็กแต่ละบุคคลไป เพื่อให้เขามีความสามารถเต็มตามศักยภาพที่เขาจะมี</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ส่วนในเด็กที่มีความพิการทางด้านอื่นร่วมด้วย เราจะพัฒนาเด็กแต่ละคนตามศักยภาพที่เขาได้อยู่ เป็นรายบุคคลไป เพื่อลดภาระให้กับทางครอบครัวของเขา เพื่อให้เขาสามารถดูแลตัวเองได้ และเพื่อให้เขาสามารถยืนได้ด้วยตนเองลดการพึ่งพาจากผู้อื่น เพื่อให้เขามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ด้วยตนเอง</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : นอกเหนือการจากพัฒนาศักยภาพในการใช้ชีวิตในสังคม ให้กับนักเรียนคนตาบอดแล้วนะค่ะ ด้วยระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นให้คนตาบอด สามารถใช้ชีวิตได้ไม่แตกต่างจากคนทั่วไป โรงเรียนสอนคนตาบอดทั้ง 3 แห่งของใต้หวัน จึงมีหน้าที่พัฒนาศักยภาพของนักเรียนตาบอดทั้งในด้านอาชีพและความสามารถด้วยละค่ะ</p> <p>ผอ. โรงเรียนสอนคนตาบอดเมืองไถ่จง : ตามธรรมชาติพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสาย เขาจะมีความทักษะทางด้านอื่นๆ พิเศษกว่าคนทั่วไป เช่น ทักษะการฟังเขาจะดีมาก ทางเราก็จะใช้การฟังในการให้ความรู้เขา เช่น สอนให้เขาฟังนิทาน ฟังหนังละคร ฟังดนตรี พวกเราจะให้การฟังในการที่จะให้เขาได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ พร้อมทั้งความเจริญก้าวหน้าของอุปกรณ์ที่ใช้ในการช่วยเหลือผู้พิการ ทางโรงเรียนของเราก็จะสอนให้เด็กได้ใช้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ด้วยครับ พวกเราก็จะช่วยดูแลเขาให้เขามีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หาโอกาสในกาสในชีวิตการทำงานและความเป็นอยู่ให้เขา ดังนั้นตอนหลังทางโรงเรียนของเราเลยมีโครงการที่ดูแลเขาในวัยทำงาน วัยกลางคนด้วยครับ ซึ่งถ้าว่าได้ว่าเป็นการต่อยอดเป้าหมายของโรงเรียนที่เริ่มต้นจากการที่ต้องดูแลเด็กที่มีความพิการทางด้านสายตามาสู่การดูแลเขาในทุกๆวัยครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
4	- ตัดกลับมาเข้ามาในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท้อพี หลังจากที่ได้ชมแล้ว ได้ไปเรียนรู้แล้วนี่</p> <p>มีความคิดเห็นและก็รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท้อพี : เพราะว่าเหมือนตั้งแต่โรงเรียนสอนคนตาบอดเอง หรือตัวภาครัฐเองเขาสนับสนุนเรื่องของการศึกษาของคนตาบอดมาก ๆ แล้วก็เหมือนท้อพีเอง ท้อพีก็เรียนโรงเรียนสอนคนตาบอดแล้วก็จะมีการประสบการณ์ในการบอกว่า</p> <p>เด็กตาบอดก็จะเข้าไปเรียนในโรงเรียน เรียนร่วมใช้ไหมครับ</p> <p>ตามที่เราสู้กัน แต่ว่าที่นี้ครับ เราความรู้สึกว่ามีความน่าสนใจก็คือเด็กทุกคนครับ มีสิทธิ์ที่จะเรียนในโรงเรียน เรียนร่วมได้ตลอดเวลา ตั้งแต่ ป.1 ถ้าคุณมีความพร้อมพอ</p> <p>และทุกประเมินมากพอ ก็อาจมีสิทธิ์เข้าไปเรียนโรงเรียนร่วมได้เลยอย่างนี้ครับพี่แหม่ม</p> <p>มีความน่าสนใจตรงนี้</p> <p>แหม่ม : เป็นความคิดเห็นที่น่าสนใจมากเลยนะคะ แต่จริงๆแล้วนอกจากโรงเรียนสอนคนตาบอดแล้วนะคะ พี่ก็ยังมีเพื่อนคนตาบอดชาวไต้หวันอีกหนึ่งคนนะคะ ต้องการที่จะแบ่งปันประสบการณ์การใช้ชีวิตในไต้หวันให้กับพวกเราได้เรียนรู้กันด้วย</p> <p>ท้อพี : จริงหรือครับพี่แหม่ม งั้นเรารีบไปทำความรู้จักกับเขากันเลยดีกว่าไหมครับ</p> <p>แหม่ม : ซึ่งจริง ๆ พี่มองนี่ ก็คือว่าระดับการศึกษาของเขา ทั้งในระดับของเด็ก ๆ ทั้งหมดทั่วประเทศนี้ แสดงว่าต้องเทียบกันมาก ๆ ถึงสามารถที่จะสลับไปได้ขนาดนั้น แต่ว่าวันนี้</p> <p>นอกเหนือจากเรื่องราว ที่พาไปเรียนรู้กันแล้วนะคะ วันนี้พี่มีเพื่อนชาวไต้หวันที่เขาจะมาร่วมแชร์ประสบการณ์ที่นั่นกันคะ</p> <p>อยากรู้ใช่ไหม ว่าเขาเป็นใคร ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปพบกับเขาในช่วงหน้ากันคะ</p>
จบเบรก 1		
5	- แหม่ม ม่อน และท้อพี ในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : กลับมาพบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ในช่วงที่ 2 นะคะอย่างที่บอกไปแล้วคะว่า ช่วงที่แล้วเราพาท้อพีและก็คุณผู้ชมนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวสนุก ๆ เกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา แต่ครั้งนี้จะพาไปเรียนรู้กับเพื่อนคนตาบอดชาวไต้หวัน ที่สำคัญนะคะ คนนี้เขาเป็นครูคนตาบอด ที่สอนคนตาบอดอีกด้วย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ทิวพี : ครูคนตาบอดก็ไม่เห็นจะแปลกอะไร เท่าไหร่ครับพี่เหม่ม</p> <p>เหม่ม : รู้สึกว่าไม่เห็นจะแตกต่างจากประเทศเราเท่าไรใช้ไหม แต่พี่บอกเลยว่าเรื่องราวที่เขาจะนำมาแชร์นี้ ถือว่าน่าสนใจมาก ถ้าอย่างนั้นไปชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>
6	<p>- ภาพถ่ายกับนักเรียน หรือภาพถ่ายที่เห็นแล้วรู้สึกว่าเป็นครู</p> <p>- หากเป็นไปได้ อยากจะขอภาพสมัยเรียนของอาจารย์เขาบ้าง และภาพพวกอุปกรณ์ที่อาจารย์ใช้เรียน</p>	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>อู่ชุ้น : สวัสดีคะ เพื่อนๆชาวไทยทุกท่าน ดิฉันอู่ชุ้น อ.ประจำโรงเรียนสอนคนตาบอดห้วยหมิง จากใต้หวัน วันนี้ฉันขอแนะนำให้รู้จักเพื่อนอีกท่านหนึ่งคือ อ.ชีวอวี้ตง ขอเชิญคะ</p> <p>อาจารย์ชีวอวี้ตง : สวัสดีครับเพื่อนๆ ชาวไทยทุกท่านผมคืออ.ชีวอวี้ตง เป็นอ.ของโรงเรียนสอนคนตาบอดห้วยหมิง วันนี้ผมมีโอกาสมาเล่าประสบการณ์ชีวิตของผม และการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เพื่อช่วยเหลือตัวเองในชีวิตประจำวันครับ รวมถึงเรื่องปัญหาต่างๆที่นักเรียนของโรงเรียนได้พบเจอ และวิธีการแก้ปัญหาโดยเฉพาะเรื่องของการใช้เทคโนโลยีมาช่วยแก้ปัญหาต่างๆครับ</p> <p>อู่ชุ้น : เดี่ยวเรามาเริ่มกันเลยนะคะ อยากให้อ.ได้เล่าถึงการเรียนของอ.ตั้งแต่เด็ก เพราะทราบมาว่า อ.นั้นได้เข้าเรียนในโรงเรียนทั่วไปกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปมาตลอด และไม่ทราบว่าจะต้องใช้อุปกรณ์อะไรบ้างในการช่วยเหลือในด้านความเป็นอยู่ครับ</p> <p>อาจารย์ชีวอวี้ตง : สำหรับผมการตาบอดเกิดเพราะการป่วยที่เกิดจากเนื้องอกไปทับเส้นประสาทการมองเห็น ทำให้เกิดการมองไม่เห็น แต่เป็นแบบประเภทการเห็นแบบเลือนลาง แต่เนื่องจากพ่อแม่ของผมต้องการให้ผมได้ใช้ชีวิตและเรียนรู้กับนักเรียนทั่วไป จึงส่งผมไปเรียนในโรงเรียนทั่วไป</p> <p>อาจารย์ชีวอวี้ตง : แต่เนื่องจากความพิการของผมจึงทำให้ผมเรียนกับเพื่อนได้ไม่ดีเท่าที่ควร คุณครูและโรงเรียนจึงได้ช่วยหาอุปกรณ์เสริมมาให้ผมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน เช่น แวนขยาย กล้องส่องทางไกล เครื่องขยายหนังสือ เวลาเรียนอ.ก็จะให้ผมเป็นคนเลือกที่นั่งว่าจะนั่งตรงไหนจะสามารถเห็นได้ชัด</p> <p>อาจารย์ชีวอวี้ตง : นอกจากนี้คุณครูยังกลัวผมมองเห็นตัวอักษรบนกระดานไม่ชัด ก็ให้ผมใช้มือถือหรือกล้องถ่ายรูปถ่ายภาพตัวอักษรบนกระดานแล้วมาขยายเพื่อดู</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
7	<p>- Ins. ภาพตอนที่อาจารย์เขาชี้ตั้งสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>- Ins. ภาพตอนที่อาจารย์เขาชี้ตั้งเลื่อนนิ้วไปบนอักษรเบรลล์ภาษาอังกฤษ</p> <p>- Ins อาจารย์เขาชี้ตั้งสอนหนังสือในห้องเรียน</p> <p>- Ins อาจารย์เขาชี้ตั้งใช้คอมพิวเตอร์กับเมาส์ที่เป็นแว่นขยาย</p> <p>- Ins อาจารย์เขาชี้ตั้งใส่หูฟังอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ เหมือนฟังไฟล์หนังสือเสียงจากคอม</p> <p>- Ins มีคนช่วยอาจารย์เขาชี้ตั้งเตรียมข้อมูลการสอน เช่น ตัดกระดาษ วาดรูป เป็นต้น</p> <p>- Ins อาจารย์เขาชี้ตั้งนั่งเล่นมือถือ เลื่อนหน้าจอดูไลน์เฟสบุ๊ค</p>	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ผู้ชูนิน : อ.อวีตั้งคะ ดิฉันอยากทราบถึงประสบการณ์การเรียนวิชาภาษาต่างประเทศของคุณคะ</p> <p>อาจารย์ชีวอวีตั้ง : ครับ ในปกติผมจะอ่านหนังสือภาษาอังกฤษด้วยครับ และในสมัยมัธยมก็ได้อ่านหนังสือการ์ตูนหรือนิยายภาษาอังกฤษครับ ผมจำได้ว่าในตอนนั้นผมเรียนภาษาอังกฤษด้วยความยากลำบากมาก เพราะผมมองเห็นตัวอักษรไม่ชัด ไม่ทราบว่าคุณครูพูดถึงตัวอะไรอยู่ และผมต้องทำปากอย่างไรจึงจะออกเสียงนั้นได้</p> <p>อาจารย์ชีวอวีตั้ง : ผมก็ได้ทดลองออกเสียงนั้นด้วยตัวเอง แล้วถามคุณครูว่าผมออกเสียงแบบนี้ถูกหรือไม่ คุณครูก็จะเดินมาที่ข้างหน้าของผมเพื่อออกเสียงให้ฟังและให้เห็นลักษณะของปากที่ออกเสียงอยู่ และเช็คว่าการออกเสียงของผมถูกต้องหรือไม่</p> <p>อาจารย์ชีวอวีตั้ง : แต่สำหรับนักเรียนของผม บางคนก็จะมองไม่เห็นเลย เวลาเรียนอักษรเบรลล์นั้น ก็จะทำให้ระบบพินอินของภาษาจีนเป็นพื้นฐานในการออกเสียงนั้น เมื่อต้องการออกเสียง ผมก็จะสอนให้นักเรียนได้ออกเสียง โดยอ้างอิงจากการออกเสียงในระบบจู้อินของภาษาจีน เช่น เมื่อจะออกเสียงตัว M ในภาษาอังกฤษ ผมก็จะบอกว่าให้ออกเสียงคล้ายๆกับเสียง เมอ ในระบบจู้อินของภาษาจีน แล้วก็ให้นักเรียนออกเสียงให้ฟัง ทำซ้ำๆ แบบนี้ แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงไม่ได้ ผมก็จะหาวิธีการต่างๆ เพื่อนำให้เด็กออกเสียงได้ เช่น ให้ออมลูกอม เพื่อออกเสียงที่ต้องม้วนลิ้น และให้เด็กทราบความแตกต่างระหว่างเสียงที่วางตำแหน่งของลิ้นและปากแตกต่างกัน เช่น เสียงม้วนลิ้น เสียงเสียด เช่น เสียง si กับเสียง shi แล้วก็อธิบายให้เด็กได้ทราบว่าธรรมชาติในการออกเสียงแต่ละภาษาจะมีลักษณะที่ต่างกันอย่างใด ซึ่งจะทำให้การเรียนภาษาประเทศของนักเรียนจะง่ายขึ้นมาก</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>
8	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p>แหม่ม : เป็นอย่างไรกันบ้างคะท้อพีพี ได้รู้ประสบการณ์ของอาจารย์ชีวอวีตั้งรู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท้อพีพี : โห พีแหม่มเมื่อกี้คือ มีความน่าสนใจมาก เพราะว่าจริงๆ แล้วนี่ ท้อพีพีเองก็ได้เรียน โรงเรียนปกติเหมือนกันนะครับพี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม แต่ว่ามันก็มีความต่าง ที่นี้เราเห็นถึงความเอาใจใส่ของอาจารย์มาก ๆ หมายถึงเขาหาวิธีการเรียนการสอน ที่มาซัพพอร์ตตัวนักเรียนจริง ๆ แล้วนักเรียนอาจจะเป็นคนหนึ่งคน ในห้องเรียนก็ได้แต่เราเห็นความใส่ใจที่แบบ มาออกเสียงภาษาอังกฤษต่าง ๆ ให้เด็กฟังเลย อย่างนี้นะครับพี่แหม่ม แล้วก็อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เด็กต้องการเช่น ถ้าเด็กมองไม่เห็นชด เขาก็จะใช้ในการหาเครื่องสแกน หาให้ตัวอักษรสามารถขยายใหญ่ขึ้นได้ไหม หรือว่ากล่องส่องทางไกลที่ทำให้ตัวเด็กสามารถเห็นตัวอักษรได้ตัวใหญ่ขึ้น อย่างนี้นะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : จริง ๆ พี่มองว่าโดยระบบการศึกษาเขานี้ เขาต้องการให้ทุกคนได้เรียนรู้เท่ากันจริง ๆ ได้เข้าถึงในวิชาเรียน แล้วก็สร้างความเข้าใจในชั้นเรียนทั่วถึงกัน แต่ว่ายังไม่หมดเพียงเท่านั้นค่ะ ไม่ใช่เรื่องของการเรียน การสอนที่อาจารย์ ชีวิตีตัง นี้เขาเคยได้รับประสบการณ์มานะคะเพราะว่าเรายังมีประสบการณ์ในการทำงานรวมถึงการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมที่เขาจะมาเล่าให้ฟังด้วยค่ะ ว่าเขามีการปรับใช้และทำงานอย่างไรกันบ้างถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราไปรับชมพร้อมกันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
9	ภาพสัมภาษณ์	<p>อู่ชู่ฉิน : ในการทำงาน อ.อวีตังพบอุปสรรคอะไรแล้ว แล้วมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไรบ้างคะ</p> <p>อาจารย์ชีวอวีตัง : ก็ต้องยอมรับว่าในการทำงานเนื่องจากมีปัญหาเรื่องการมองเห็น จึงมีผลกระทบอยู่บ้าง เช่น มองเอกสารไม่ชัด หรือมองเห็นสีหน้าของนักเรียนที่แสดงออกมาได้ไม่ชัด จึงอาจทำให้การสอนได้ผลไม่เต็มที่ แต่เนื่องจากตัวเองเคยมีประสบการณ์การใช้ชีวิตมาก่อน จึงจะเอาประสบการณ์การใช้ชีวิตของคนพิการทางสายตามาแบ่งปันให้นักเรียน แต่ทางโรงเรียนและทางเพื่อนร่วมงานก็ได้ช่วยเหลือผมเป็นอย่างดี เช่น เมื่อผมต้องสอนวิชาพละ หรือศิลปะ ทางโรงเรียนและเพื่อนร่วมงานก็จะให้เวลาผมได้เตรียมตัว หรือทางเพื่อนร่วมงานก็จะเลือกรายวิชาที่ไม่ต้องใช้สายตาในการสอน และนอกจากนี้ทางโรงเรียนยังมีผู้ช่วยสอนที่มาจากทางรัฐบาลอีกด้วยครับ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยที่มานั้น เนื่องจากทางรัฐบาลทราบว่าในการทำงานของผู้พิการทางสายตาจะมีปัญหาและความยากลำบากในการทำงาน ทางรัฐบาลจึงจัดงบประมาณไว้สำหรับจัดจ้าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เจ้าหน้าที่ผู้ช่วย สำหรับช่วยเหลือและเป็นผู้ช่วยของผู้พิการทางสายตา สำหรับผมนั้น ในการทำงานก็จะมีปัญหาเรื่องการเตรียมเอกสารการเรียนการสอน หรือการตัดแปะงาน ซึ่งในงานส่วนนี้ ผมก็จะบอกให้เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเป็นคนมาช่วยผมทำครับ ถือได้ว่าเขามาเป็นดวงตาให้กับผมในการทำงานให้สำเร็จครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อู่ชูฉิน : ดิฉันสังเกตเห็นว่าในมือของอ.อวีตง มีโทรศัพท์มือถืออยู่ ไม่ทราบว่าในชีวิตประจำวันอ.ได้ใช้โทรศัพท์มือถือทำอะไรบ้างคะ และอ.มีงานอดิเรกที่ต้องใช้โทรศัพท์มือถืออย่างไรบ้างคะ</p> <p>อาจารย์ชีวอวีตง : ผมว่าโทรศัพท์ช่วยเหลือผมในชีวิตประจำวันได้มาก และผมใช้เวลากับโทรศัพท์ในแต่ละวันก็เป็นเวลามากอยู่ เช่นผมจะใช้โทรศัพท์ในการหาเพื่อนคุยกับเพื่อนทางแอฟโซเชียลต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก อินตราแกรม แมสเซนเจอร์ โดยจะดูว่าเพื่อนๆมีอะไรมาเล่าให้ฟังบ้าง หรือมีหนังสืออะไรมาแนะนำให้ฟังบ้าง และบางครั้งผมไม่สามารถมองเห็นตัวอักษรบนโทรศัพท์ได้ ผมก็จะใช้แอฟอ่านหนังสือ อ่านให้ผมฟังเพื่อจะได้ทราบเรื่องราวเหล่านั้น ถ้ามีเวลว่างผมก็ชอบไปดูหนังกับเพื่อนๆครับ ผมสามารถมองเห็นได้กลาง ๆ ผมก็จะให้เพื่อนช่วยอธิบายให้ฟังคร่าวๆ ว่าในหนังตอนนี้ใครทำอะไรบ้าง</p> <p>นอกจากนี้รัฐบาลไต้หวันจะขายตั๋วหนังให้กับพวกเรา และเพื่อนที่ไปดูหนังเป็นเพื่อนพวกเราในราคาพิเศษด้วยครับ บางทีผมต้องไปดูหนังคนเดียว ในโรงหนังบางโรงก็จะมีผู้บรรยายพิเศษมาบรรยายเรื่องราวในหนังให้เราได้ทราบเพิ่มเติมอีกด้วยครับ ซึ่งผู้บรรยายพิเศษนี้เป็นผู้ที่ผ่านการอบรมมาแล้วเป็นอย่างดี โดยเขาจะมีการบรรยายให้เราทราบว่าขณะนี้นักแสดงในหนังกำลังทำกิจกรรมอะไรอยู่บ้าง และยังสามารถบรรยายถึงฉากในขณะนั้นว่ามีอะไรบ้างในฉาก</p>
10	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>แฮมม : และนี่นะคะก็เป็นเรื่องราวของการศึกษา แล้ววิธีการรับสื่อของคนตาบอดในไต้หวันคะ ซึ่งต้องขอบอกเลยนะคะว่า อาจารย์ ชิวอวีตงเล่าเรื่องราวได้น่าสนใจมากทีเดียวคะแต่นี้เป็นส่วนหนึ่งในเรื่องราวที่น่าสนใจเท่านั้นนะคะ เพราะจริง ๆ แล้ว</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ได้หวั่นยังมีเรื่องของคนพิการ ที่รอให้เราไปเรียนรู้อีกมากมายเลยล่ะคะ</p> <p>ท้อพีพี : โอ้โฮ พาร์ท นี้เนี่ย ชอบมากเลยคะท้อพีพี ในเรื่องของการทำงาน แล้วก็ในเรื่องของการใช้ชีวิต มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะ ของท้อพีพีเองครับพี่แหม่ม ท้อพีพีสนใจของเรื่องที่เขาเอามาเกี่ยวกับองค์ความรู้ ที่เขาไปเรียนโรงเรียนปกติแล้วกลับมาใช้ที่โรงเรียนสอนคนตาบอดครับให้กับเด็ก ๆ ครับพี่แหม่ม อันนี้ที่น่าสนใจมาก ๆ</p> <p>แหม่ม : อืม ก็เป็นเรื่องของการงานอาชีพด้วย</p> <p>ท้อพีพี : อ้อ อย่างหนึ่งที่ประทับใจครับ คือ ทางภาครัฐครับสนับสนุนเรื่องเกี่ยวกับงบประมาณที่ให้ตัวคนตาบอดเอง เมื่อไปมีอาชีพแล้วนี้ ให้เขามีความสะดวกสบายในอาชีพมากขึ้น ในการที่ใช้เงินครับ ให้เขาเอาไปใช้ในการที่อำนวยความสะดวกตัวเองได้ด้วย ในเรื่องจัดหาเจ้าหน้าที่ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการสอนนั่นเอง อันนี้ถือว่าเก่งมากเลยอีกเรื่องหนึ่งนะท้อพีพีที่พี่ชอบมาก ๆ</p> <p>แหม่ม : และพี่เชื่อมั่นว่าท้อพีพีเองก็ชอบ ก็คือ การสนับสนุนให้คนตาบอด ออกไปใช้ชีวิตของตัวเองนะคะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเทคโนโลยีนะคะหรือเรื่องของการดูหนังด้วย</p> <p>ท้อพีพี : อันนี้ก็น่าสนใจมากครับพี่แหม่ม เพราะว่าเราก็จะรู้อยู่แล้วว่ามี AD (Audio Description) แต่ว่าที่นั่นมีความพิเศษคือเขามี AD แบบสดในโรงหนังด้วย</p> <p>แหม่ม : ซึ่งในอนาคตเราก็อยากให้มี AD (Audio Description) ที่อยู่ในคอนเสิร์ต อยู่ในงานแฟชั่นโชว์นะคะ หรืองานอื่น ๆ ด้วยนะคะ</p> <p>ท้อพีพี : ใช่ เพราะว่า ถ้าเรามีสิ่งนี้เราจะให้ คนตาบอดหรือคนพิการคนอื่นออกมาใช้ชีวิตข้างนอกได้ มีความสุขแล้วดีมากขึ้นครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่เลยล่ะคะ แล้ววันนี้เนี่ยะคะก็เป็นเรื่องราวที่ทั้งแหม่มและท้อพีพีนำมาฝากคุณผู้ชมนะคะแต่ว่าไม่ใช่แค่เราสองคนนะคะที่จะมาดำเนินรายการกันในวันนี้จริง ๆ แล้วม่อนเขาก็มากับเราด้วยคะแล้วก็มาพร้อมกับศัพท์ภาษามือ</p> <p>วันนี้เป็นคำอะไรไปชมกันคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
11	- ม้อนสอนภาษามือวันละคำ	ม้อน : และเหมือนเช่นเคยนะครับ วันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันครับลองทำตามนะครับ ยินดีที่ได้รู้จัก อีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ
12	- แหม่ม ทือพีพีในสตู - ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook - ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D	แหม่ม : มีก็สามารถทักทายได้ว่า ยินดีที่ได้รู้จัก นะคะ และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะ อยากจะทำความรู้จักและเป็นเพื่อนกับเราก็สามารถไปกดไลก์ได้ที่ เฟซบุ๊ก แฟนเพจเพื่อนกันคนพันธุ์ D คอมเมนต์มาเยอะ ๆ นะคะหรือว่ามีคำแนะนำ ทิชมอะไรก็ส่งกันเข้ามาได้ค่ะ ทือพีพี : และหากใครรู้สึกว่ายังดูรายการไม่จุใจ หรืออยากดูซ้ำอีก เช่นตอนนี้ ก็สามารถรับชมย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D ครับ แหม่ม : วันนี้เวลาของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์D ได้หมดลงแล้วค่ะ และในครั้งหน้า พวกเราจะพาคุณผู้ชมไปเรียนรู้ที่ไหนอีกนั้น ห้ามพลาดเลยนะคะ สำหรับวันนี้เราสองคน แหม่มและม้อน ต้องขอลาไปก่อน พบกันใหม่ในครั้งหน้า สวัสดีค่ะ ทือพีพี : สวัสดีครับ
13	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
- ตอน 43 : เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกและเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ)ในได้หวัน
- เนื้อหารายการ : เรียนรู้ระบบการศึกษาของคนหูหนวกในต่างแดนที่เมืองไทเป เมืองหลวงของไต้หวัน พร้อมไปรับชมเทคโนโลยีสำหรับคนหูหนวกที่ใช้ระบบ AI (เอไอ) เข้ามาประยุกต์ได้อย่างลงตัว
- ความยาว : 25 นาที
- พิธีกร : แหม่ม , ม่อน และท้อพีพี
- แขกรับเชิญ/กิจกรรม : โรงเรียนสอนคนหูหนวกฉีชง แห่งรัฐบาลเมืองไถจง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>พิธีกร : (สวัสดีพร้อม)</p> <p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุก ๆ ท่านนะคะ มาเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุกและก็มีสาระค่ะ</p> <p>ม่อน : ใจครับ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข นั้นเองครับ พีแหม่มครับ เมื่อคราวก่อนนี้ ผมเห็นพีแหม่มพาพีท้อพีพี ไปเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ คนตาบอดที่ไต้หวันใช่ไหมครับ โอ้โฮ ทำไมพีแหม่มไม่ชวนผมบ้างเลย</p> <p>แหม่ม : ใจเย็น ๆ นะคะ เพราะว่า วันนี้พีจะพาม่อนนะคะ ไปเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของคนหูหนวก ที่ไต้หวันเหมือนกันค่ะ แต่ว่า ก่อนอื่นเลยนะคะ พียากจะรู้ว่าม่อนเองนี่ ตอนที่เรียนอยากรู้ว่า โรงเรียนของม่อนเป็นยังไงบ้างคะในเรื่องของการเรียนการสอน เป็นแบบไหนคะ</p> <p>ม่อน : ได้เลยครับผมเองนะคะ จะเล่าให้ฟังตอนที่ผมเรียนอยู่นะครับ ที่โรงเรียนโสตศึกษาขอนแก่นนะคะ</p> <p>ก็มีเพื่อนคนหูหนวกเยอะมากเลย ได้พูดคุยสื่อสารกันมีเพื่อน เยอะครับแล้วก็ส่วนใหญ่นี้ ครูก็จะเป็นคนหูดีครับ แล้วก็ก็มีคนหูหนวกบ้าง สื่อการเรียน การสอน เทคโนโลยีต่าง ๆ ก็ยกตัวอย่างเช่น คอมพิวเตอร์ สไลด์ขึ้นหน้าต่าง ๆ เลยครับ ว่าแต่ พีแหม่มถามผมทำไมครับนี้ จะพามผมจะไปเรียนรู้เกี่ยวกับโรงเรียนของคนหูหนวกที่ไต้หวันใช่ไหมครับ</p> <p>แหม่ม : ใจแล้วละค่ะ เพราะว่าวันนี้ พีก็จะพาทั้งม่อนและคุณผู้ชมนะคะ ไปเรียนรู้เกี่ยวกับโรงเรียนของคนหูหนวก ในไทเปกัน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ค่ะหรือได้หัวนี้ล่ะอยากรู้เหมือนกันใช้ไหมคะว่าคนหูหนวกนี้ ในต่างประเทศเขามีวิธีการเรียน การสอนอย่างไรบ้าง</p> <p>ม่อน : ผมอยากดูแล้วครับล่ะครับ</p> <p>เหม่ม : ถ้าอย่างนั้นนะคะ เดี่ยวทั้งม่อนและคุณผู้ชม ไปรับชมพร้อม ๆ กันเลยคะไปเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>- ภาพบรรยากาศใต้หวัน</p> <p>- ภาพประกอบสัมภาษณ์</p> <p>พิธีกรภาคสนามคุยกับกล้อง</p>	<p>--- ดนตรี ---</p> <p>เสียงบรรยาย : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้คะ เราก็อยู่ที่เมืองไทเป เมืองหลวงที่อยู่ทางตอนเหนือ ของใต้หวันคะ เป็นเมืองที่มีมนต์เสน่ห์อย่างมากเลยนะคะ ด้วยสวนผสมที่ลงตัว ของประวัติศาสตร์อันหลากหลาย วัฒนธรรมที่งดงามและความทันสมัย ทำให้ไทเปเป็นอีกจุดหมายหนึ่งของนักท่องเที่ยวคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : สวัสดีคะคุณผู้ชม รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ทุกท่านนะคะ วันนี้เรายังคงอยู่ที่ใต้หวันนะคะ แล้วก็ที่เรายืนอยู่ตรงนี้นะคะ ก็คือเป็นเมืองไทเปคะ ซึ่งไทเปนะคะ เป็นเมืองหลวงของใต้หวันคะ จุดที่เรายืนอยู่ตรงนี้นะคะ ก็จะเป็นสถานีรถไฟ ไทเป คะ ตอนนี้นะคะ ตรงที่เรายืนอยู่นะคะ จะเป็นส่วนของชั้นใต้ดินคะ ก็จะเป็นจุดที่เดินทางออกมาจากสายรถไฟความเร็วสูง หรือจากรถไฟฟ้าคะ ก็สามารถที่จะเดินผ่านกัน ตรงเส้นทางนี้ได้ ฉะนั้นตรงเส้นทางนี้นะคะ ก็จะมีร้านค้าต่าง ๆ มากมายนะคะ ซึ่งเราจะเห็นอยู่ตามด้านข้างนะคะ แล้วก็ผู้คนเดินผ่านไป ผ่านมามากมายเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ตอนนี้รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D พาคุณผู้ชมทุกท่าน มาอยู่ที่วัดขงจื้อคะ ซึ่งวัดขงจื้อนะคะ จะมีแทบทุกเมืองในใต้หวัน เนื่องจากว่าคนใต้หวัน จะนับถือแล้วก็บูชาท่านขงจื้อมาก ถือว่าท่านเป็นเทพเจ้าแห่งการศึกษา ฉะนั้นเด็กนักเรียนที่จะสอบเขาเรียนต่อ หรือว่าคนทั่วไป ที่จะสอบเข้ารับราชการ หรือว่าสอนอะไรต่าง ๆ นี้คะ จะมาไหว้ขอพรกันที่วัดขงจื้อแห่งนี้คะ</p> <p>เสียงบรรยาย : วัดขงจื้อแห่งนี้คะ เป็นวัดเก่าแก่สร้างขึ้นตั้งแต่ราชวงศ์ฉิน สร้างขึ้นตามแบบฉบับ วัดตันตารับที่ประเทศจีนคะ เป็นวัดเพียงแห่งเดียวในใต้หวัน ที่มีการประดับ ประดาด้วยเซรา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	- ภาพประกอบตามบรรยาย	<p>มิก ตามแบบสถาปัตยกรรมชาวญี่ปุ่น ภายในวัดมีการสอนปรัชญา ในการใช้ชีวิตแง่มุมต่าง ๆ มีห้องฉายภาพยนตร์ 4 มิติ ที่เปิดให้รับชมฟรีด้วยค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เสียงบรรยาย : จากวัดขงจื้อนะคะ เราทางเดินกันต่อ ไปที่โรงเรียนสอนคนหูหนวก ในเมืองไทเป ที่มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน เปิดทำการ 105 ปีแล้วค่ะ ซึ่งที่นี่จะมีการเรียน การสอนอย่างไรเราไปรับชมกันค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ตอนนี้นะคะ มาอยู่ที่หน้าโรงเรียน สอนคนหูหนวกแล้วค่ะ หรือภาษาจีนก็คือว่า ไถเปยชื่อสี่ฉิ่งฉือเซียะ โรงเรียนนี้นะคะ มีประวัติศาสตร์มากกว่า 100 ปีค่ะ ซึ่งเราจะไปคุยกับเลขานุการ ของโรงเรียนแห่งนี้ค่ะ คือคุณเหอค่ะ แล้วก็ผู้อำนวยการด้านทรัพยากร ก็คือคุณโหลวค่ะ เดียวไปพบกันเลย ค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เหอเพ่ยโหลว : โรงเรียนของเราปีนี้ ก็มีอายุ 105 ปีแล้วค่ะ โรงเรียนของเรา มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ในตอนแรกก็มีจำนวน 1,000 – 2,000 คน แต่หลังจากได้มีการส่งนักเรียนไปเรียนในโรงเรียนทั่วไปและจำนวนอัตราเกิดของประชากรลดลงเลยทำให้โรงเรียนของเรา มีนักเรียนในขณะนี้ จำนวน 128 คน มีอายุตั้งแต่ 1 ขวบ จนถึง 18 ปี ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนวัยเรียนอนุบาล ประถม มัธยมต้น มัธยมปลาย มีคุณครูจำนวน 72 ท่าน</p> <p>บรรยาย :โรงเรียนสอนคนหูหนวกแห่งนี้คะ มีการดำเนินกิจการที่เหมือนกับ โรงเรียนสอนคนพิการทั่วไปในไต้หวันคะ ไม่มีการเก็บค่าเทอมจากผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนหูหนวกเข้าถึง การศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>เหอเพ่ยโหลว : โรงเรียนมัธยมเรา จะแบ่งเป็น 4 สาขาได้แก่ สาขาบริหารร้านอาหาร การออกแบบสื่อมัลติมีเดียธุรกิจ อิเล็กทรอนิกส์ และสาขาสุดท้าย ที่เราเปิดให้แก่นักเรียนผู้พิการซ้ำซ้อน คือสาขาธุรกิจบริการ เมื่อเรียนจบไปแล้ว นักเรียนจะไปทำงานในโรงงาน หรือเป็นพนักงาน ในศูนย์บริการต่าง ๆ เป็นหลัก ถ้านักเรียนที่ร่างกายมีศักยภาพที่ดี ก็อาจไปทำงานในอาชีพของคนทั่วไปได้ ซึ่งนักเรียนที่นี่ก็มีทั้งเรียนจบไปแล้ว</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ประกอบอาชีพเลย และไปเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ในอัตรา ครึ่งต่อครึ่งค่ะ</p> <p>บรรยาย : นอกจากจะมุ่งเน้นให้นักเรียน ได้เรียนรู้การประกอบ อาชีพแล้วนะคะ โรงเรียนคนहुหนวกแห่งนี้ ยังมีวิชาบังคับ ที่เน้น ให้นักเรียนคนहुหนวก สามารถสื่อสารกับคนทั่วไปได้ อย่าง วิชาการฝึกฝนการสื่อสารค่ะ</p> <p>เหอเพ่ยโหรง : ดังนั้นนักเรียนของเรา จึงมีนักเรียนहुหนวกทุก ประเภท ตั้งแต่ต้องการเรียนภาษามือ เรียนภาษาพูด หรือฝึก ทักษะการฟัง ทางโรงเรียน ก็จะช่วยเหลือตามที่เขาต้องการ เป็น รายบุคคลไปค่ะ และนอกจากนี้ทางโรงเรียนของเรา ยังมี หลักสูตรพิเศษ คือ วิชาฝึกฝนการสื่อสาร โดยเป็นวิชาบังคับ เรียนสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับประถมถึงมัธยม ซึ่งวิชาพิเศษนี้ไม่เกี่ยวกับว่า นักเรียนต้องการที่จะสื่อสารวิธีไหน ทั้ง ภาษามือ ภาษาพูด ภาษาเขียน รวมถึงนักเรียนที่มีความพิการ ซ้ำซ้อน ที่ต้องใช้อุปกรณ์เสริมในการสื่อสารก็ต้องเรียน เช่นเดียวกันค่ะ</p> <p>เสียงบรรยาย : ที่ต้องเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้การสื่อสารนะคะ ก็เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย การเรียนร่วมกันของรัฐบาล ได้หันซึ่งสำหรับนักเรียนहुหนวก ที่เรียนการสื่อสารจนชำนาญ และเกิดความพร้อมก็สามารถย้ายไปเรียน ที่โรงเรียนทั่วไปได้ค่ะ</p> <p>โหลวเวย : ตามกฎหมายของเมืองไทเป นักเรียนहुหนวก ถ้ามี ศักยภาพพอก็จะสามารถย้ายไปเรียน กับเด็กนักเรียนทั่วไป ใน โรงเรียนทั่วไปได้ตลอดเวลาไม่ได้จำกัดอายุหรือชั้นปี ซึ่งทาง รัฐบาลได้หันก็ได้จัดตั้งสมาคมทดสอบ และรับรองสถานภาพผู้ พิการ มีหน้าที่คอยช่วยเหลือและคัดเลือก ว่านักเรียนผู้พิการ ควรเรียนที่โรงเรียนใด โดยผู้ปกครองสามารถพิจารณา คำแนะนำของทางสมาคม เพื่อร่วมตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้กับ นักเรียนผู้พิการครับเมื่อนักเรียนได้ผ่านการทดสอบ และ ลงทะเบียนบุคคลแล้ว เขาก็จะสามารถ เลือกเรียนที่โรงเรียนใด ๆ ก็ได้ โดยทางโรงเรียน จะช่วยเหลือเขาให้เหมาะสม ตาม ลักษณะศักยภาพของเขา ถ้าพบว่านักเรียนของเรา พอจะมี ศักยภาพทางการพูด หรือการได้ยินอยู่บ้าง ทางโรงเรียนก็จะ ช่วยเหลือ และส่งเสริมเขาเป็นพิเศษ เพื่อให้เขาได้มีทักษะที่ดีขึ้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เพื่อที่จะสามารถสื่อสารกับเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นคนทั่วไปได้ และจะหาอุปกรณ์เสริมให้เขา แต่ถ้าพบว่านักเรียน ไปเรียนกับนักเรียนทั่วไป แล้วมีปัญหาหรือยังปรับตัวไม่ได้ อยากจะกลับมายังโรงเรียนเด็กพิเศษของเรา ก็สามารถกลับมาได้ตลอดเวลาเช่นกัน และถ้าเมื่อเด็กกลับมาแล้ว ต้องการที่จะกลับไป ยังโรงเรียนปกติอีกครั้ง ทางสมาคมก็จะมาตรวจวัด ระดับศักยภาพ และความพร้อมของเด็ก ถ้าถึงเกณฑ์ก็จะสามารถกลับไปเรียน กับเพื่อนเด็กทั่วไปได้อีกครั้ง แล้วแต่ว่าเรียนที่ไหนใกล้บ้าน เรียนที่ไหนสะดวก ก็สามารถเลือกเรียนที่นั่นได้เลยครับ</p>
4	- ตัดกลับมาเข้ามาในสตูดิโอ	<p>หม่อม : เป็นยังไงบ้างคะหม่อมคุณแล้วนี้ รู้สึกอย่างไรบ้างคะ ม่อน :โฮ ผมรู้สึกดีมาก ๆ ครับพี่หม่อมชอบมาก ๆ เลย เกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนให้คนหูหนวกนี้ได้เรียนรู้ร่วมกันในสังคมต่าง ๆ นะครับ ผมคิดว่า ถ้ามีการส่งเสริมให้คนหูหนวก อยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างเท่าเทียมกันนี้ ถ้าเราเอาแบบนี้มาใช้กับในประเทศไทยได้ จะเป็นเรื่องที่ดีมากเลยครับ พี่หม่อมนี้ พาผมไปเรียนรู้แต่เรื่องดี ๆ ทั้งนั้น ชอบคุณมากนะครับ</p> <p>หม่อม : ก็แน่นอนล่ะคะ เพราะว่า เรื่องที่พี่พาไปเรียนรู้เนี่ยคะ เป็นเรื่องดี ๆ ทั้งนั้นแต่ว่ายังไม่หมดนะคะ ยังมีอีกคะ ส่วนจะเป็นเรื่องอะไรนั้นพี่ขออุบเอาไว้ก่อนนะคะเดี๋ยวช่วงหน้านี้เราจะมารับชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>
จบเบรก 1		
5	- หม่อม ม่อน ในสตูดิโอ	<p>หม่อม : กลับมาพบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ในช่วงที่ 2 กันต่อนะคะช่วงที่แล้วนะคะ หม่อมก็พาม่อนและก็คุณผู้ชมนี้ไปเรียนรู้เกี่ยวกับ โรงเรียนของคนหูหนวก ในได้วันกันไปแล้วเรียบร้อยนะคะ ในช่วงนี้เราจะพาไปเรียนรู้เกี่ยวกับ นวัตกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจด้วยล่ะคะ</p> <p>ม่อน :ม่อนชอบมากครับผมอยากจะรู้ว่าในต่างประเทศนี้คนหูหนวกเขามีการใช้นวัตกรรม ที่เหมือนหรือแตกต่าง ในไทยอย่างไรบ้างครับ ผมก็อยากจะรู้แล้วครับ</p> <p>หม่อม : ได้แน่นอนเลยล่ะคะ แต่ว่าก่อนที่เราจะไปเรียนรู้กันต่อ นะคะ มีอยู่อย่างหนึ่งคะ ที่พี่อยากจะพาม่อนไปรู้จักนะคะ นั่นก็คือ บริการเกี่ยวกับคนหูหนวก ซึ่งตรงนี้นี่ พี่รับรองเลยคะว่าไม่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		เคยเห็นอย่างแน่นอนน่าจะอยากดูแล้วใช่ไหมคะ ถ้าอย่างนั้นไปรับชมกันพร้อม ๆ กันเลยคะ
6	- ภาพบรรยายภาคโรงเรียน Taipei School For The Hearing Impaired	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : จากโรงเรียน Taipei School For The Hearing Impaired โรงเรียนสอนคนหูหนวกเดียวเราจะพาคุณผู้ชม ไปที่พิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์ แห่งชาติไต้หวันกันคะ ซึ่งเป็นสถานที่ ที่คนหูหนวกในไต้หวันชอบไปกันมาก จะเป็นอย่างไรไปชมกันเลยคะ</p> <p>เสียงบรรยาย : พิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์แห่งชาติไต้หวัน พิพิธภัณฑน์นี้ ตั้งอยู่ที่เมืองไถจงคะ ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1988 และเป็นพิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์ ระดับประเทศแห่งแรก และแห่งเดียวในไต้หวัน ที่จัดเก็บงานศิลป์ร่วมสมัย ของไต้หวันเอาไว้คะและอย่างที่พิธีกรภาคสนามของเราได้บอกไปแล้วนะคะว่า คนหูหนวกไต้หวัน ชอบมาที่นี่กันมากคะ เพราะที่พิพิธภัณฑน์แห่งนี้คะ มีบริการล่ามภาษามือ แพลตฟอร์มให้กับคนหูหนวก ที่เข้ามาชมพิพิธภัณฑน์ด้วยคะ</p> <p>หวังชิงเฉิง : สวัสดีคะ ดิฉันชื่อ หวังชิงเฉิง ดิฉันเป็นล่ามภาษามือของไต้หวัน โดยทำงานด้านนี้มานานแล้ว ทำมามากกว่า 30 ปี ปัจจุบันก็ได้เป็นล่ามภาษามือ ให้กับโรงพยาบาล สถานีดำรงจศาล สำหรับในวันนี้ ก็มาที่ศูนย์ศิลปะ เพราะที่นี่มีการจัดกิจกรรมขึ้นมา คือจะไปทุก ๆ ที่ ถ้ามีคนหูหนวกสนใจในกิจกรรมหรือต้องการล่ามแปลดิฉันก็จะมาช่วยแปลให้คะ</p> <p>เสียงบรรยาย : สำหรับบริการล่ามภาษามือ ในพิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์แห่งชาติไต้หวัน จะมีบริการเพียงแค่วันอาทิตย์ เวลา 14.30 – 16.00 น. เท่านั้นคะ แต่ก็ถือว่าเป็นอีกหนึ่งบริการ สำหรับคนหูหนวกที่ดีมาก ๆ เลยคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>
7	พิธีกรในสตูดิโอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะ พิพิธภัณฑน์ที่พี่พาไปดู น่าสนใจอย่างที่บอกใช่ไหมคะ</p> <p>ม่อน : อ้อฮ้อ สุดยอดจริง ๆ ครับพี่แหม่มผมรู้สึกแปลกใหม่จริง ๆ ครับ เพราะว่าเมื่อก่อนนี้เวลาที่ผมไปพิพิธภัณฑน์ผมก็จะเห็นข้อความแบบยาวมาก ๆ แล้วก็ยืนอ่านนะครับ จนรู้สึกเมื่อยขาไปทั้งหมดเลยนะครับสมมุติว่าถ้าประเทศไทยนี้ มีบริการล่ามภาษา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มีอิสระที่เหมือนกับที่ต่างประเทศ เหมือนกับที่ได้เห็นแบบนี้นี่ก็น่าจะดีนะครับ</p> <p>แหम्म : พี่เห็นด้วยเลยละคะ แต่ว่าความน่าสนใจไม่ได้มีเพียงแค่ว่าพิพิธภัณฑสถานศิลปะวิจิตรศิลป์แห่งชาติได้หวั่น เท่านั้นนะคะ วันนี้พี่จะพาไปเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์อย่างหนึ่ง ที่มีนวัตกรรมมาสวมเพิ่มนะคะ ทำให้กลายเป็นสิ่งประดิษฐ์สุดไฮเทคสำหรับคนหูหนวกแล้วก็คนหูตึงด้วยละคะ น่าสนใจไหม ถ้าอย่างนั้นนะคะเราไปรับชมพร้อม ๆ กันไปเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>
9	ภาพสัมภาษณ์ฉินโยวเร็น	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ฉินโยวเร็น : เริ่มต้นจริง ๆ ก็เมื่อปี ค.ศ.2017 ครับ ก็มีน้องชายของผม เป็นคนร่วมก่อตั้งด้วย น้องชายผมเป็นคนหูหนวกครับ แล้วก็ใช้เครื่องช่วยฟังมาตั้งแต่อายุ 3 ขวบ จากประสบการณ์ที่น้องชายของผม ได้ใช้เครื่องช่วยฟังรุ่นต่าง ๆ นั้น พบว่าก็ยังมีความบกพร่อง ในการใช้งานอยู่หลายประการ ดังนั้นพวกเราจึงได้มาตัดสินใจ ที่จะมาทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา เครื่องช่วยฟังนี้กันครับ น้องชายผมเรียนจบปริญญาตรี ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบกับประสบการณ์ ที่ได้ใช้เครื่องช่วยฟัง มาเป็นเวลากว่า 30 ปี ดังนั้นเทคนิคต่าง ๆ ของการพัฒนาเครื่องช่วยฟังนี้ จะให้น้องชายเป็นคนจัดการทั้งหมดครับ ส่วนคนผมนี่ เมื่อก่อนก็เป็นนักกฎหมายธุรกิจ ผมจึงได้มารับผิดชอบเกี่ยวกับด้านธุรกิจ ด้านการขายของบริษัทเป็นหลัก จริง ๆ แล้วพื้นฐาน ในการผลิตเครื่องช่วยฟังนั้น จำเป็นต้องมีการกำจัดเสียง ที่ไม่ต้องการออกไปอยู่แล้ว ประเด็นแรก เมื่อเราใช้เครื่องช่วยฟังนั้น เราต้องขจัดเสียงสะท้อน จากเครื่องออกไป แต่ก็ยังมีปัญหาสำคัญ อยู่อีกเรื่องหนึ่งครับ นั่นก็คือ เรื่องเสียงในสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเรา ถ้าคุณอยู่ในร้านอาหาร หรืออยู่นอกอาคารที่มีเสียงต่าง ๆ มากมาย แม้แต่คนทั่วไปอย่างเรา ๆ ก็ยังได้ยินเสียงเพื่อนที่คุยกับเราไม่ชัดเจน ในกรณีนี้จะเป็นการแก้ไขปัญหามากที่สุด ของเครื่องช่วยฟังครับ โดยเครื่องช่วยฟังในรุ่นก่อน ๆ นั้น ได้ขยายเอาเสียงคนกับเสียงสิ่งแวดล้อม ให้มีเสียงดังขึ้นพร้อม ๆ กัน ทำให้เสียงของสิ่งแวดล้อม มากลบเสียงของคนที่เราอยากได้ยิน ทำให้เราฟังเสียงที่เราอยากฟังได้ยาก สำหรับการแก้ปัญหา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ตรงจุดนี้ นะครับ พวกเราจึงได้ทุ่มทุนและกำลังแรง เพื่อที่จะแก้ปัญหาในส่วนนี้ให้ได้ โดยได้ใช้เทคนิค AI ในการนำมาแก้ปัญหา โดยการที่ทำให้เครื่องช่วยฟังทราบว่า ลักษณะเสียงของมนุษย์นั้นเป็นเช่นไร แล้วเครื่องก็จะแยกเสียงของมนุษย์นั้นออกจากเสียงของสิ่งแวดล้อม แล้วมาขยายให้เสียงมนุษย์นั้น ดั่งขึ้นอีกทีหนึ่ง ทำให้ผู้ใช้สามารถ ที่จะได้ยินเสียงคนที่คุยกับเรา ในสถานที่ ที่มีเสียงดังอยู่รอบตัว ซึ่งจะทำให้สื่อสารของเขา เป็นไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพครับ</p> <p>เสียงบรรยาย : นอกจากจะใช้ AI ในการช่วยจับเสียงแล้วนะคะ ยังเชื่อมต่อกับบลูทูธได้ จึงสามารถปรับความดังความเบาของตัวรับเสียงผ่านแอปพลิเคชันได้ด้วยนะคะซึ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากความคิดเห็นของคนหูหนวกและคนหูตึงเกือบทุกระบวนการเลยละคะ</p> <p>เงินโย่วเร็น : การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของเรานั้นก็จะมีเพื่อน ๆ คนหูหนวกเป็นจำนวนมาก ที่ได้มาช่วยกันทำการทดลอง ทดสอบ และร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ของเราครับ ซึ่งการทำแบบนี้ จะได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย เขาก็จะได้มาช่วยงานของเรา เราก็จะได้อาศัยข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของเขา ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของเรา ทำให้มีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งครับ ห้องนี้ก็เป็นห้องทดลอง ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องช่วยฟัง โดยเครื่องสีขาวนี้ เป็นเครื่องทดสอบเครื่องช่วยฟัง โดยเมื่อเราได้ต่อเครื่องช่วยฟัง เข้ากับเครื่องนี้แล้ว เมื่อมีเสียงออกมาจากเครื่องช่วยฟัง เราก็มองว่า เสียงที่ออกจากเครื่องช่วยฟัง เครื่องนั้น อยู่ในสเปคที่เราต้องการ และดูภายใต้การยอมรับได้ตามข้อกำหนดที่ทางกฎหมาย ได้กำหนดไว้หรือไม่</p> <p>เสียงบรรยาย : และนี่ก็เป็นบรรยายภาค รวมไปถึงถึงวิธีการทำงานของคุณเงินนะคะ แต่ก่อนที่จะจากกันไปในวันนี้ คุณเงินก็ได้มีข้อแนะนำ เกี่ยวกับการทำงานร่วมกับคนหูหนวก และคนหูตึงมาฝากกันคะ</p> <p>เงินโย่วเร็น : จริง ๆ แล้ว เพื่อนผู้พิการทางการได้ยินจะเจอกับปัญหาหลักในการทำงาน ก็คือ ด้านการสื่อสาร ซึ่งในพวกเราจะไม่ค่อยได้ทราบถึงปัญหา ที่เพื่อนผู้พิการทางการได้ยินประสบอยู่ โดยคนทั่วไปจะเข้าใจว่า เพื่อนผู้พิการทางการได้ยินนั้น เขาจะได้ยินเสียงไม่ชัด ดังนั้นเวลาคุยกับเขา เราคนทั่วไปก็มักจะตะโกน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เสียงดัง เหมือนเวลาที่ทะเลาะกัน เพื่อให้เขาได้ยินสิ่งที่เราจะพูด แต่การตะโกนแบบนี้ของพวกเราเนี่ย อาจไม่สามารถทำให้เพื่อนหูหนวกของเรา สามารถได้ยินเสียงชัดเจนมากขึ้นครับ กลับกันในการคุยของพวกเรา ควรใช้น้ำเสียงปกติ แต่ควรให้เพื่อนผู้พิการทางการได้ยิน ได้เห็นลักษณะของปากในขณะที่คุยกัน โดยเฉพาะผู้ที่พิการทางการได้ยิน ระดับกลางและระดับหนัก นอกจากจะอาศัยเสียง ในการได้ยินทำความเข้าใจแล้ว พวกเขาก็ยังสามารถ ใช้การอ่านปากของคู่สนทนา ทำให้เขาสามารถเข้าใจในสิ่งที่เราพูดได้มากยิ่งขึ้นครับ</p>
10	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p>หม่อม : เป็นอย่างไรบ้างคะมอน วันนี้ที่พี่พาไปเรียนรู้เกี่ยวกับโรงเรียนสอนคนหูหนวก รวมไปถึงอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่าง ๆ สำหรับคนหูหนวกและหูตึง รู้สึกเป็นอย่างไรบ้างคะ</p> <p>มอน : โอ้โฮ พี่หม่อมครับ เครื่องช่วยฟังที่ผลิตโดยคนหูหนวก ถือว่าเจ๋งจริง ๆ เลยครับ แต่ผมว่าคุณผู้ชมเนี่ย คงจะสงสัยนะครับว่า เครื่องช่วยฟังนั้น มีความเกี่ยวข้องกับ คนหูหนวกและคนหูตึงอย่างไรมาครับ เดี่ยวผมจะอธิบายให้ฟังนะครับคนหูตึงและคนหูหนวกเนี่ยก็จะมีระดับในการได้ยินเสียงที่แตกต่างกันออกไปครับ ยกตัวอย่างเช่น เพื่อนของผมเนี่ยเขาใส่เครื่องช่วยฟังเพื่อให้ได้ยินมากขึ้นนะครับ บางคนก็อาจจะได้ยินนิดเดียวเนี่ยครับ ยกตัวอย่างเช่น เพื่อนผมที่ชื่อ ฐาม นะครับ ซึ่งเขาเป็นพิธีกรคนหูหนวก เขาก็ใส่เครื่องช่วยฟัง เพื่อให้ได้ยินเพิ่มมากขึ้น หรือว่าอย่างพี่เฟิร์สเนี่ย เขาก็ใส่เครื่องช่วยฟัง เวลาที่เขาจะซ้อมเต้นเพื่อจับจังหวะนะครับ จริง ๆ แล้วนี่ ถือว่าไม่ได้ยิน 100 เปอร์เซ็นต์นะครับ แต่ก็ถือว่าเครื่องช่วยฟังนี้ ก็สามารถช่วยในการฟังได้เยอะขึ้นครับ</p> <p>หม่อม : ว่าแต่ว่าวันนี้พี่พามอนไปรู้จักกับ โรงเรียนสอนคนหูหนวก รวมไปถึงบริการล่ามภาษามือ ในพิพิธภัณฑสถานศิลปะ แล้วก็เครื่องช่วยฟังอัจฉริยะแล้วเนี่ย รู้สึกอย่างไรบ้างคะ ชอบไหม</p> <p>มอน : ผมนะครับ รู้สึกประทับใจมากเลยครับพี่หม่อม เพราะแต่ก่อนเนี่ย ผมไม่รู้เลยนะครับ แต่ตอนนี้ก็ได้รู้แล้วนะครับอย่างเช่น เรื่องของพิพิธภัณฑสถานศิลปะ ก็มีบริการล่ามภาษามือ แล้วผมก็อยากจะให้สนับสนุน ให้มีบริการล่ามภาษามือ สำหรับคนหูหนวก โดยตรงนะครับ เหมือนกับ Audio guide สำหรับคนตาบอดนั่นเองครับ และสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผมชอบมากที่สุดเลย</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นะครับนั่นก็คือเรื่องของโรงเรียนสอนคนหูหนวกครับผมอยากจะผลักดันและส่งเสริมนโยบายทางการศึกษา เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้กับทุก ๆ คน ได้มีโอกาส ได้เล่าเรียนกันครับ ถ้าทำได้จริงนะครับ คนหูหนวกและคนพิการประเภทอื่น ๆ นี้ ก็จะใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข ไม่ได้รู้สึกแปลกแยก สามารถใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างเท่าเทียมครับ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
11	<p>- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>แห้ม : โอโฮ วันนี้นี่ตอบตีมากเลยนะคะดูหล่อขึ้นมาเป็นเท่าตัวเลยคะ</p> <p>ม่อน : พี่แห้มชมผมขนาดนี้ผมก็เขินสิครับไม่เอาดีกว่าครับ พอแล้ว ผมจะมาสอนภาษามือ ให้กับคุณผู้ชมดีกว่าครับ และเหมือนเช่นเคยนะครับภาษามือที่ผมจะมาสอนกันในวันนี้คือคำว่า นโยบายภาครัฐ อีกครั้งนะครับคุณผู้ชมสามารถฝึกฝนกันได้แล้วก็อย่าลืมนะครับ</p> <p>แห้ม : และสำหรับคุณผู้ชมท่านใดนะคะอยากจะเป็นเพื่อนกับเรานะคะ ก็สามารถมาดูได้ที่เฟซบุ๊กแฟนเพจเพื่อนกันคนพันธุ์ D นะคะ สามารถมาส่งคอมเมนต์ กันมาเยอะ ๆ ได้เลยนะคะ เราจะตอบกลับในทุกคอมเมนต์เลยคะ และถ้าใครนะคะ อยากชมย้อนหลัง ก็สามารถรับชมได้ที่ Youtube เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>เช่นเดียวกันคะและวันนี้ เวลาของรายการก็หมดแล้วนะคะ ในสัปดาห์หน้าเราจะพาคณผู้ชม ไปเรียนรู้เรื่องอะไรนั้น ต้องติดตามกันนะคะ สำหรับวันนี้สวัสดีคะ</p>
12	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 44	: การใช้ชีวิตของคนตาบอด และสิ่งประดิษฐ์สำหรับคนตาบอดในได้หวัน
เนื้อหารายการ	: เรียนรู้เรื่องราว Universal Design สำหรับคนตาบอดในได้หวัน พร้อมไปทำความรู้จักกับสิ่งประดิษฐ์ที่น่าสนใจสำหรับคนตาบอด
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ม่อน และท็อฟฟี่
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: โรงเรียนเอกชนสอนคนตาบอดไถจงห้วยหมิง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
2	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุก และก็มีสาระ</p> <p>ท็อฟฟี่ : เพื่อให้ทุกคนในสังคมครึบอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นั้นเองครึบ</p> <p>แหม่ม : ถูกต้องแล้วละคะท็อฟฟี่ และในตอนนี้นะคะ เรายังอยู่กันที่ไต้หวันคะ จากคราวที่แล้ว ที่พี่พาไปเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจแล้วนี้ มีเรื่องไหนที่ท็อฟฟี่เองอยากจะรู้เพิ่มเติมไหมคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : โห พี่แหม่มครึบ ครึ่งที่แล้วครึบ ม่อนมาอวดครึบว่าพี่แหม่มนี้ พาม่อนไปดูเรื่องเกี่ยวกับบริการใหม่ ๆ เช่น ภาษามือในพิพิธภัณฑท์ไซ้ใหม่ครึบ แล้วก็มีเรื่องของเทคโนโลยีด้วย ที่เป็นเกี่ยวกับเครื่องช่วยฟังที่สามารถปรับในแอปพลิเคชันได้ไซ้ใหม่ครึบ</p> <p>แหม่ม : ไซ้เลยคะ ท็อฟฟี่เป็นคอไอทีอยู่แล้วนะคะ ชอบเรื่องเทคโนโลยีอยู่แล้ว</p> <p>ท็อฟฟี่ : ไซ้ครึบ ถ้าอย่างนั้นนี้ ครึ่งนี้ท็อฟฟี่อยากให้พี่แหม่มพาท็อฟฟี่ครึบ ไปเที่ยวบ้าง ท็อฟฟี่อยากรู้ว่าที่ไต้หวันนะครึบ มีนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีอะไรบ้างครึบ ที่มันอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการได้บ้างครึบ</p> <p>แหม่ม : อ้อ เรื่องนี้เอง ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวนะเราไปพบกับ พิธีกรภาคสนามของเรา ที่ได้หวันกันเลยนะคะ ไปดูกันว่าที่ไต้หวันนั้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>มีนวัตกรรมอะไรหรือเรื่องราวเรื่องไหนที่น่าสนใจกันบ้าง ไปชมกันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
3	<p>- ภาพบรรยากาศใต้หวัน</p> <p>- ภาพประกอบสัมภาษณ์</p> <p>พิธีกรภาคสนามคุยกับกล้อง</p> <p>- ภาพประกอบตามบรรยาย</p>	<p>พิธีกรภาคสนาม : สวัสดีคะ คุณผู้ชมรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ทุกท่านคะ ตอนนี้นะคะ เรายังอยู่ที่ใต้หวันคะ ก่อนที่เราจะพาคณผู้ชม ไปเรียนรู้เรื่องราวของคนพิการ วันนี้เราจะพาคณผู้ชมไปรับชม แลนด์มาร์คที่น่าสนใจของใต้หวันกันก่อนคะ และที่แรกนะคะก็คือตึกไทเป 101 นั้นเองคะ ตึกไทเป 101 หรือในภาษาจีนจะพูดว่า ไทเปยี่หลิงยี่คะ ถูกบันทึกไว้ว่าเป็นอาคารที่สูงที่สุดในโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 จนถึงปี พ.ศ.2553 คะ ซึ่งในวันสงท่ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ของทุกปีนะคะ จะมีการยิงดอกไม้ไฟ จากอาคารไทเป 101 แห่งนี้คะ นับเป็นสถานที่ที่ชาวใต้หวัน หรือนักท่องเที่ยวมากมาย นิยมใช้เป็นสถานที่ สำหรับเคานต์ดาวน์ในวันสิ้นปีคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>เสียงบรรยาย : จากตึกไทเป 101 นะคะ เราจะพาคณผู้ชมไปรับชมความยิ่งใหญ่ ของสถานที่ท่องเที่ยว ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของชาวใต้หวัน นั่นคือ อนุสรณ์สถานเจียงไคเชกคะ ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นการรำลึกและเทิดทูนอดีตประธานาธิบดี เจียงไคเชก ผู้นำซึ่งเป็นที่รักและศรัทธาของชาวใต้หวัน ที่นำพาใต้หวันของพวกเขามาจบถึงทุกวันนี้คะ</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : เป็นอย่างไรกันบ้างคะ กับแลนด์มาร์คที่เราพาคณผู้ชมไปกันในวันนี้ แต่นอกจากแลนด์มาร์คที่โดดเด่นแล้วนะ คะ ใต้หวันยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง นั่นก็คือ สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนตาบอดนั่นเองคะซึ่งจะมีอะไรบ้างนั้น เดี๋ยวไปชมกันเลยคะ</p> <p>อู่ชูฉิน : สวัสดีคะท่านผู้ชมชาวไทยทุกท่าน ฉันทชื่อ อู่ชูฉิน เป็นอาจารย์อยู่ที่โรงเรียนสอนคนตาบอดห้วยหมิงใต้หวันคะ วันนี้พวกเรามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ต้อนรับเพื่อนร่วมงานของฉันทัน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คืออาจารย์ หลิวเฉวียเจ้อ วันนี้เราจะมาแบ่งปันประสบการณ์การใช้ชีวิตของเขาให้กับพวกเรา งั้นพวกเรามาเริ่มกันเลยนะคะ</p> <p>หลิวเฉวียเจ้อ : สวัสดีครับทุกท่าน ผมชื่อหลิวเฉวียเจ้อ เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนคนตาบอดห้วยหมิงเช่นเดียวกันครับ ผมรับผิดชอบสอนเกี่ยวกับวิชาเทคโนโลยีช่วยเหลือคนตาบอดก่อนหน้านี้ผมได้จบการศึกษา</p> <p>ในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงได้มารับผิดชอบสอน ทางด้านเทคโนโลยีของคนตาบอดให้กับโรงเรียนแห่งนี้</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อู่ชู่ฉิน : ต่อไปฉันอยากจะทราบเกี่ยวกับเรื่องของการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องมือต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวันของอาจารย์ค่ะ</p> <p>หลิวเฉวียเจ้อ : ของใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเราส่วนใหญ่นะครับ ก็จะมีโทรศัพท์มือถือ ไอพอด คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ในส่วนของอื่น ๆ ก็ไม่ค่อยได้ใช้เท่าไรครับ ส่วนใหญ่ก็จะใช้ฟังรายการต่าง ๆ ในไอพอดครับ และใช้เกี่ยวกับเรื่องของการฝึกภาษา ส่วนการอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บางทีก็ใช้มือถือ บางทีก็ใช้คอมพิวเตอร์</p> <p>แล้วแต่ว่าใช้อันไหนจะสะดวกกว่า</p> <p>อู่ชู่ฉิน : ช่วงเวลาว่างอาจารย์ได้ใช้อุปกรณ์เหล่านี้ทำอะไรบ้างคะ</p> <p>หลิวเฉวียเจ้อ : ถ้าเป็นเรื่องของการติดตามข่าวสื่อ หรือใช้โปรแกรมต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ผมก็จะใช้โทรศัพท์มือถือครับเพราะพกพาง่ายครับแต่ถ้าเป็นการทำงานแล้ว ผมก็จะใช้คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเป็นหลักครับเนื่องจากทำงานได้สะดวก และหลากหลายกว่า โดยเฉพาะงานด้านเอกสารครับ</p> <p>อย่างเช่น เอกสารการเรียน การสอน ผมก็จะทำผ่านคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กครับ</p> <p>เสียงบรรยาย : สำหรับการใช้อุปกรณ์โน้ตบุ๊ก ของคนตาบอดในได้ห้วน อาจารย์หลิวบอกว่าไม่ยากเลยคะ โดยอาจารย์</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หลิว จะตั้งค่าคอมพิวเตอร์เน็ตบุ๊ค ให้ใช้งานด้วยระบบซอฟต์แวร์เสียง และเมื่อเลื่อน Cursor ไปยังจุดไหนของหน้าจอ ก็จะมีเสียงออกมาแบบนี้ค่ะ</p>
4	- ตัดกลับมาเข้ามาในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : เป็นยังไงบ้างค่ะท้อพีพี หลังจากที่ได้อุปกรณ์ที่อาจารย์หลิวนี้ เขาแนะนำแล้วก็สาธิตวิธี การใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็จะเป็นการใช้ซอฟต์แวร์เสียงในการที่จะนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่าง ๆ อันนี้ที่ขออนุญาตถามท้อพีพีว่าในฐานะคนตาบอดไทยอย่างนี้ค่ะ มันมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง กับที่อาจารย์หลิว เขาได้สาธิตไปเมื่อสักครู่นี้ค่ะ</p> <p>ท้อพีพี : จริง ๆ มีความคล้ายคลึง ค่อนข้างเยอะนะครับที่แหม่ม เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่ คอมพิวเตอร์หรือวิธีการสอนคล้ายกับที่ครูที่โรงเรียนสอนคนตาบอดสอนหมดเลย หมายถึงเรื่องการลงต้องซอฟต์แวร์ตรงไหนหรือว่าเข้าไปเปิดโปรแกรมแบบไหนครับที่จริงมีเหมือนกันหมดเลยที่เป็นขั้นพื้นฐานที่แบบจะให้เด็ก หรือว่าจริง ๆ เทคโนโลยี ใช้แบบไหนได้บ้างครับที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เพราะฉะนั้นนี่ก็มีความคล้ายคลึงกันในเบื้องต้นแต่ถ้าอันนี้ที่ท้อพีพีดูแล้วรู้สึกว่ายังธรรมดาเหมือนกัน</p> <p>นี้ค่ะ ช่วงต่อไปนะคะเดี๋ยวเราจะไปดูกันว่าอาจารย์หลิวนี้ เขามีอุปกรณ์ไฮเทคและก็เครื่องมือ เครื่องมือเทคโนโลยี</p> <p>อยากรู้ไหมคะว่าเป็นอย่างไร อยากรู้แล้วที่แหม่ม ถ้าอย่างนั้นเราไปดูพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
5	สัมภาษณ์หลิวเฉวียเจ้อ	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>อู่ชู่ฉิน : อาจารย์หลิวคะ มีอุปกรณ์หนึ่งชิ้น ที่ดิฉันเห็นว่าคุณเอามาด้วยที่มีหน้าตาคล้ายกับคีย์บอร์ดมันคืออะไรคะ</p> <p>หลิวเฉวียเจ้อ : ครับ เครื่องนี้นั้นะครับ คือแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์ครับ ซึ่งเครื่องนี้ช่วยผมได้มากเลย เพราะผมต้องทำเอกสารการเรียน การสอนบ่อยเพราะว่าเครื่องนี้สามารถแปลงอักษรเบรลล์ ให้กลายเป็นตัวอักษรได้ครับโดยแถวล่างสุดจะมี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แถบอักษรเบรลล์ อยู่ทั้งแถวเลยครับ หากเราต้องการพิมพ์ข้อความ ก็จะกดเป็นอักษรเบรลล์</p> <p>แล้วตัวอักษรที่เราต้องการ ก็จะปรากฏขึ้นที่หน้าจอครับ ซึ่งแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์นี้ะครับสามารถใช้เชื่อมต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์มือถือก็ได้ส่วนอีกเครื่องหนึ่งผมอยากจะแนะนำ นั่นคือเครื่องอัดเสียงครับ ซึ่งเครื่องนี้จะมียุ่มีปุ่มตัวเลข 1 – 15 แทนฟังก์ชันต่าง ๆ ครับ เช่น หากเราอยากจะกดอัดเสียง เราก็กดที่หมายเลข 2 ครับ แต่เครื่องนี้ไม่ได้แค่อัดเสียงได้นะครับ เพราะยังสามารถอ่านไฟล์ต้นฉบับ ได้หลากหลายสกุลไฟล์เลยครับ ทั้งไฟล์ Word PDS MP3 หรือไฟล์อื่น ๆ ที่เราใช้กันคอมพิวเตอร์ก็สามารถอ่านได้หมดเลยครับ และสำหรับการซื้ออุปกรณ์เหล่านี้ะครับ จริงอยู่ที่มีราคาสูง แต่ว่ารัฐบาลของเรา ได้มีการช่วยเหลือครับ โดยรัฐบาลได้หวั่น จะแบ่งครอบครัวของคนตาบอด ออกเป็นระดับตามฐานะครับ ซึ่งเงินในการสนับสนุน ก็จะได้ลดหลั่นกันออกไป เช่น อย่างผมถูกจัดอยู่ในครอบครัวคนตาบอด ที่มีฐานะระดับกลางรัฐบาลก็จะช่วยออกค่าใช้จ่ายให้ครึ่งหนึ่งครับ</p> <p>อู่ชูฉิน : วันนี้เราก็ได้มาสัมภาษณ์ อาจารย์หลิวเฉวียเจ้อ ทำให้เราได้รับความรู้กันอย่างมากมายเลย โดยเฉพาะเรื่องของการใช้เทคโนโลยี สำหรับคนตาบอด ก็ต้องขอขอบคุณอาจารย์หลิวเป็นอย่างมากค่ะ</p> <p>หลิวเฉวียเจ้อ : ผมก็ต้องขอบคุณ อาจารย์อู่ชูฉินเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มาสัมภาษณ์ผมในวันนี้ ให้ผมได้มาแบ่งปันประสบการณ์ของผม ผมมีความสุขและมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ถ้าได้รู้จักกับเพื่อน ๆ ชาวไทย สุดท้ายผมก็ขออวยพรให้ทุกท่านมีความสุขครับ</p>
6	พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : ต้องขอขอบคุณอาจารย์อู่ชูฉิน มาก ๆ นะคะ ที่พาเราไปทำความรู้จักกับอาจารย์หลิวนะคะ โอ้โฮ ต้องบอกเลยคะว่า ที่นั่งมาก ๆ อย่างแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์นี้ พุดตามตรงเลย พี่ยังไม่เคยเห็นมาก่อนเลยคะคือเขาใช้กันคล่องมาก ๆ เลยทีนี่พี่อยาก</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ถามท็อฟฟี่ว่า จริง ๆ แล้วในประเทศไทยจะมีแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์ใช้กันแบบเยอะไหมคะหลากหลายไหม</p> <p>ท็อฟฟี่ : จริง ๆ ในไทยเองครับพี่เหม้ม มันก็มีแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์ครับแต่ว่ามันไม่ได้มีความ เขาเรียกว่า เข้าถึงได้มากถึงเท่าที่ได้หวั่นครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วมีเรื่องของราคา ที่เราที่ไม่สามารถ ที่จะไปซื้อเป็นของตัวเองได้อย่างนี้นะครับ แต่เราจะได้แค่ไปสามารถยืมได้อย่างเดียวครับ แต่ว่าพวกนี้มันจะยังไม่มีการแพร่หลายเท่าไรในไทย</p> <p>แล้วก็อีกอันหนึ่งที่ท็อฟฟี่สนใจพี่เหม้ม คือเครื่องอัดเสียง ซึ่งเครื่องอัดเสียงตัวนี้ นอกจะอัดเสียงได้แล้วมันยังสามารถแปลงไฟล์ได้ด้วยหมายถึงว่าเรามีไฟล์ข้อมูลอะไรมันก็สามารถแปลงแล้วก็อ่านให้เราฟังได้เลยทันที</p> <p>เหม้ม : ถ้าอย่างนี้มันสะดวกมากนะพี่ว่า มันทำให้เราเหมือนเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วขึ้นด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วปกติก็ต้องมีคนอ่านเป็นหนังสือเสียงหรือไปแบบให้เขาอ่านให้เราฟัง แล้วก็หนังสือเสียงมาแบบนี้ มันก็ค่อนข้างช้า แต่ว่าอันนี้เราสามารถเอาไฟล์เป็น PDF เข้าไปได้เลยแล้วมันสามารถแปลงอ่านให้เราได้เลยทันที</p> <p>อันนี้ถือว่าเร็วมาก ๆ แล้วก็ทำให้ชีวิตง่ายขึ้นเยอะมากเลยคะ อีกเรื่องหนึ่งนะคะ ที่พี่สนใจก็คือ เรื่องของนโยบายของรัฐบาลคะ ที่มีการส่งเสริมนะคะ ในกลุ่มคนตาบอดแต่ละระดับ มีเงินสนับสนุนเพื่อให้เขาเข้าถึง สื่อต่าง ๆ การเรียน การสอนการใช้ชีวิตได้มากขึ้นซึ่งอันนี้น่าสนใจมาก ๆ</p> <p>ท็อฟฟี่ : เหมือนเมื่อกี้ที่บอกว่าเหมือนอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ พี่เหม้มเราสามารถ สมมุติแบบถ้าเราเป็นคนที่ไม่มีความรู้ อันนี้ทางรัฐบาลก็จะให้ฟรีเลยแต่ถ้าเราเป็นคนมีความรู้สูงขึ้นมาหน่อยทางรัฐจะออกให้เรา 50 เปอร์เซ็นต์ซึ่งอันนี้ถือว่าเป็นเรื่องดีมากๆเลยนะอยากให้เกิดขึ้นในประเทศเรา</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม่ม : แต่ว่าสิ่งประดิษฐ์หรือของไฮเทคต่าง ๆ นะคะ สำหรับคนตาบอดยังไม่หมดเพียงเท่านี้ค่ะอยากรู้ไหมคะ ว่ามีอะไรอีกถ้าอย่างนั้นนะคะเราไปพบกันช่วงหน้าเลยคะ</p>
จบเบรก 1		
7	- แห่ม่ม ท็อปพี ในสตูดิโอ	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม่ม : กลับมาพบกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ต่อในช่วงที่ 2 นะคะ ช่วงแรกเราพากันไปเรียนรู้สิ่งประดิษฐ์ แล้วก็เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนตาบอด ที่ได้หวั่นกันไปแล้วกับอาจารย์หลิว นะคะ พุดก็พูดเถอะ รู้สึกว่ายังทิ้งอยู่เลย</p> <p>ท็อปพี : ใจครับพี่แห่ม่ม เพราะว่าท็อปพีประทับใจ เครื่องพิมพ์อักษรเบรลล์ มากเลยครับพี่แห่ม่ม</p> <p>เพราะว่าถ้ามันมีในไทย แพร่หลายมากกว่านี้ มันน่าจะดีต่อเพื่อน คนที่มองไม่เห็นของเรามาก ๆ เลยครับ</p> <p>แห่ม่ม : แต่ว่าพี่เองนี่ อยากรู้อะไรท็อปพีชนิดหนึ่งคะว่าปกติแล้ว เวลาท็อปพีเดินทางนี้ ใช้วิธีการยังไงบ้างคะ</p> <p>เล่าให้ฟังหน่อยได้ไหมคะ</p> <p>ท็อปพี : ก็เดินทางรถสาธารณะทั่วไปเลยครับพี่แห่ม่ม คือ รถไฟฟ้า รถเมล์อย่างนี้ครับ</p> <p>หรือว่าเป็นทางแอปพลิเคชันในการเรียกรถอย่างนี้ครับ</p> <p>แห่ม่ม : พอดีเลยคะ เพราะว่าวันนี้พิธีกรภาคสนามของเรานะคะ จะพาคุณผู้ชมไปพบกับลุงโอซึ่งเป็นคนตาบอดชาวไต้หวันคะซึ่ง เขาก็ใช้แอปพลิเคชันนะคะในการเดินทางโดยรถโดยสารคะ แล้ว ก็ยังมีนวัตกรรมที่น่าสนใจนะคะเกี่ยวกับทางเดินเท้าต่าง ๆ อีกด้วย นี่ละที่พี่จะมาฝากท็อปพีและคุณผู้ชมกัน อยากรู้แล้วใช่ไหมคะว่าจะเป็นอย่างไรอยากรู้แล้วครับพี่แห่ม่ม ถ้าอย่างนั้นเราไปชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p>
8		<p>พิธีกรภาคสนาม : ค่ะ ตอนนี้นะคะเราอยู่กับโอวป่าปา หรือว่าคุณพ่อโอหรือว่าคุณลุงโอก็ได้คะซึ่งเดี๋ยวเราจะมาถามคุณลุงโอ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นะคะว่าการที่คุณลุงโอเดินทางไปไหน มาไหนคะ ไม่ทราบว่าจะเดินทางไปไหนคนเดียวสะดวกหรือเปล่า</p> <p>ก็คือคุณลุงโอจะบอกว่าปกติแล้วนี่คะ คุณลุงโอสามารถไปไหน มาไหนคนเดียวได้เลย โดยที่แค่นี้ไม่มีแท็กซี่</p> <p>ไม่ว่าจะเป็นขึ้นรถไฟฟ้า นั่งรถเมล์หรือว่าไปซื้อข้าวของคะหรือทานอาหาร</p> <p>เสียงบรรยาย : หลังจากที่ได้อยู่พูดคุยกันแล้วนะคะ วันนี้คุณลุงโอก็จะโชว์ ให้เราได้รับชมกันคะว่า การเดินทางในใต้หวันสำหรับคนตาบอดนั้น สะดวกสบายแค่ไหนคะ พิธีกรภาคสนาม : ก็พอถึงที่ป้ายรถเมล์แล้วนะคะ ก็คือเขาก็จะเอามือถือคะ ก็คือมาเปิดฟังแอปพลิเคชัน</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ตอนนี้อยู่มีเวลาอีก 4 นาทีนะคะ ที่รถเมล์จะมากะ ก็คือจะมีบัตรรถเมล์นะคะ อันนี้ที่ต้องเตรียมไว้เวลาขึ้นรถคะราคาก็จะถูกกว่าครั้งหนึ่งนะคะก็คือได้ลด 50 เปอร์เซ็นต์</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ก็คือว่ารถเมล์ที่ใต้หวันนะคะค่อนข้างสะดวกสบาย เพราะว่าจะมีประกาศบอกทุกป้ายเลย ว่าถึงป้ายไหน ป้ายไหนแล้วโดยเฉพาะคนขับรถเมล์คะ ก็บริการดีมาก ที่น้ำใจมากคะ สำหรับคนที่มองไม่เห็น หรือว่าคนที่พิการอะไรแบบนี้คะ</p> <p>เสียงบรรยาย : นอกจากการโดยสารโดยรถเมล์แล้วนะคะการเดินทางด้วยตัวเองของคนตาบอดในใต้หวันไม่ว่าจะเป็นการเดินทางบนทางเท้าหรือการเดินทางข้ามถนนก็เป็นเรื่องง่ายคะเพราะในพื้นที่สาธารณะก็จะมีทางเดินเบรลล์บล็อกสำหรับคนตาบอดอยู่ทั่วทั้งเมืองเลยคะ</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : ก็คือการเดินทางไปต่างเมืองนะคะก็ไม่ได้ยากอย่างที่คิดเลยคะเพราะโอวป่าปานะคะ หรือคุณลุงโอนี้สามารถที่จะนั่งรถไฟหรือรถเมล์คะ ไปที่สถานีรถไฟใต้ดิน หรือสถานีรถไฟความเร็วสูงก็ได้ หรืออีกทางเลือกหนึ่งนะคะ นั่งแท็กซี่ไปลง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ที่สถานีรถบัสค่ะ ซึ่งฟังดูแล้วนะคะ ง่ายมากเลยคะ ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรเลยนะคะ สำหรับการเดินทางไปต่างเมือง</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>พิธีกรภาคสนาม : โอเคคะ เขาบอกด้วยนะคะว่า ถ้าเกิดว่า COVID-19 นี้หมดแล้วนะคะหรือแบบผ่อนคลายลงแล้วคะก็อยากให้ทุกคนนะคะมาเที่ยวที่ไต้หวันคะเพราะว่าไต้หวันนี้ ก็คือมีน้ำใจมากเลยคะ ก็เชิญชวนให้ทุกท่านนะคะ มาเที่ยวไต้หวันกันคะ บ้าย บาย</p>
9	พิธีกรในสตูดิโอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	<p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะ ท็อปพีหลังจากที่ได้รับชมไปแล้ว</p> <p>ท็อปพี : จริง ๆ ทางเท้าของที่นี่น่ารัก เหมือนเมืองไทยนะครับที่แหม่มแต่ว่าความต่างก็คือที่นั่นครับมีทางเท้าที่ต่อเนื่องครับแต่ว่าของไทยก็จะมีแค่บางจุดเท่านั้นเองครับแล้วก็เมื่อที่ท็อปพีเห็นลุงโอครับ เขาเดินทางไปนู่นมานี้ได้ครับอย่างแบบคล่องแคล่วมากครับที่แหม่มท็อปพีเลยอยากรู้ว่าที่ไต้หวันนะครับเขาผลิตเทคโนโลยีหรือคิดค้นนวัตกรรมด้วยตัวเองหรือเปล่าครับ</p> <p>แหม่ม : ถ้าอยากรู้นะคะ เดี่ยวเราไปหาคำตอบพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>
10	ภาพสัมภาษณ์	<p>พิธีกรภาคสนาม : คุณผู้ชมคะ หลังจากที่เรามาพาคณผู้ชม ไปเรียนรู้ว่าคนตาบอดในไต้หวัน ทางเดินกันอย่างไรไปแล้วนะคะ ตอนนี้เราก็จะพาคณผู้ชม มาดูเทคโนโลยีสำหรับคนตาบอด ในไต้หวันกันคะว่า ตอนนี้มีอะไรน่าสนใจบ้าง ไปกันเลยคะ</p> <p>สวีอวีหลง : ก่อนอื่นก็ต้องขอกล่าวสวัสดิ์ท่านผู้ชมรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จากช่องวันของประเทศไทยครับผมชื่อ สวีอวีหลง ผู้นำเข้าอุปกรณ์ช่วยเหลือ ผู้พิการทางสายตารายแรกในไต้หวันครับซึ่งอุปกรณ์ช่วยเหลือการมองเห็นนี้ เราสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ โดยประเภทแรกจะเป็นอุปกรณ์ช่วยเหลือผู้ที่มีสายตาเลือนรางโดยอุปกรณ์ในกลุ่มนี้ จะมี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ อุปกรณ์ช่วยเหลือคนตาบอดครับ อย่างอุปกรณ์ในมือของผมนี่ คือแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์ หรือมีอีกชื่อว่าคอมพิวเตอร์ของคนตาบอด เป็นอุปกรณ์ที่คนตาบอดในได้หัดใช้กันอย่างแพร่หลายครับ เพราะในยุคสมัยนี้คอมพิวเตอร์ เป็นอุปกรณ์ที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอุปกรณ์นี้จะทำให้คนตาบอดสามารถทำงานในออฟฟิศทั่วไป ร่วมกับคนทั่วไปได้อย่างราบรื่นครับ</p> <p>เสียงบรรยาย : นอกจากแป้นพิมพ์อักษรเบรลล์แล้วนะคะ ที่นี่ยังนำเข้าอุปกรณ์ สำหรับคนพิการอีกมากมายเลยละคะ อย่างเช่น อุปกรณ์นี้ะคะคือเครื่องช่วยอ่านคะมีลักษณะคล้ายกับวิทยุ แต่มีกล้องยื่นออกมาด้านหน้า</p> <p>เลนส์กล้องขนานไปกับพื้น เมื่อเรานำหนังสือ หน้าที่เราต้องการจะอ่านไปวาง แล้วกดสแกน เครื่องช่วยอ่าน ก็จะอ่านหนังสือหน้านั้น ให้เราฟังได้ทันทีเลยละคะ หรือจะเป็นอุปกรณ์เครื่องขยายตัวหนังสือ สำหรับคนตาเลือนราง</p> <p>ที่สามารถขยายตัวหนังสือให้ใหญ่ขึ้นได้ เพียงนำเครื่องนี้ไปวางทับบนสิ่งที่เราอยากอ่านก็สามารถขยายให้ใหญ่ขึ้นได้จนเกือบเต็มจอเลยละคะ แถมยังเปลี่ยนให้ตัวหนังสือกลายเป็นสีขาวได้อีกด้วยนะคะ</p> <p>ส่ววีหลง : ที่เครื่องขยายตัวหนังสือ สามารถปรับสีได้นะครับ เพราะคนสายตาเลือนรางนั้น จะมีความต้องการที่แตกต่างจากคนทั่วไป คือต้องการความแตกต่าง ของตัวอักษรและพื้นหลัง ซึ่งสีขาวจะมีความสามารถ ที่จะสะท้อนแสงได้ดี ดังนั้นถ้าเปลี่ยนตัวหนังสือเป็นอักษรสีขาวก็จะทำให้พวกเขาสามารถมองเห็น ได้ อย่างชัดเจนขึ้น</p>
11	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p>ท๊อฟฟี่ : โอ พื้แหม่มอุปกรณ์แต่ละอย่างนี้ น่าสนใจมาก ๆ เลยครับพื้แหม่มโดยเฉพาะเมื่อกี้ที่เราเห็น มีเครื่องตัวขยายตัวอักษรไซ้ใหม่ครับพื้แหม่ม ท๊อฟฟี่เลยอยากอธิบายว่าจริง ๆ แล้วนี้ สายตาเลือนรางก็เป็นความพิการ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ประเภทหนึ่งครับพี่แหม่มเราอาจจะเข้าใจว่าค่าว่าคนตาบอด อาจจะเห็นโดยเฉพา คนมองไม่เห็นหรือเปล่า</p> <p>แต่จริง ๆ แล้วเนี่ย คนตาบอดเราแบ่งเป็น 5 ระดับครับพี่แหม่ม ก็มีตั้งแต่แบบระดับ 5 ก็คือ การมองไม่เห็นสนิทเลย</p> <p>แล้วที่ระดับที่ 4 นี้ เราก็อาจมองเห็นเป็นเรื่องของแสงขึ้นมาอย่างนี้ครับพี่แหม่ม ระดับ 3 อาจจะเห็นวัตถุใหญ่ขึ้น</p> <p>ชนิดหนึ่งอย่างนี้ครับ ก็แล้วเป็นระดับในการมองเห็นขึ้นไปเรื่อย ๆ แบบนี้ครับพี่แหม่ม แต่ว่าในความพิการนี้ครับ</p> <p>ต่างจากสายตาสั้นตรงไหนคือ อย่างนี้ครับพี่แหม่ม ก็คือมัน อาจจะมึบตีเหตุทางกายภาพ เกิดขึ้นอะไรอย่างนี้ครับ</p> <p>ในทางด้านสายตาของเขา มันเลยเป็นบุคคลที่มีสายตาเลือนรางอย่างนี้ครับ</p> <p>แหม่ม : เพราะฉะนั้นนี่คือ การใส่แว่นก็ไม่สามารถที่จะช่วยได้</p> <p>ทิวพี : ใช่ครับก็เลยต้องพึ่งพาอุปกรณ์แบบนี้ก็จะดีที่สุดเลย</p> <p>แหม่ม : โอโฮ ถือว่าเป็นเกร็ดความรู้ใหม่เลยนะคะ เพราะว่าตัวแหม่มเองนี่ก็ไม่เคยทราบมาก่อนเหมือนกัน</p> <p>ว่ามีการแบ่งเป็นแบบนี้ด้วยนะคะรวมถึงคุณผู้ชมเองก็จะได้รับรู้แล้วก็เข้าใจคนตาบอดได้มากขึ้นเลยละคะนอกเหนือจากนี้นะคะ เขาก็ยังฝากข้อความมาถึงเพื่อน ๆ คนตาบอดของไทยด้วยนะคะ ไปปรับชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>
12	สวี่วีหลง ให้สัมภาษณ์	<p>สวี่วีหลง : ก่อนที่คนพิการในไต้หวันใช้ชีวิตร่วมกับคนทั่วไปได้อย่างดีแบบนี้ะครับ ในสมัยก่อนคนตาบอดในไต้หวันจะถูกขังไว้ในบ้านไม่มีโอกาสได้ออกมาใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมทำให้คนทั่วไปมองคนพิการว่าผิดปกติ เมื่อเจอกันคนพิการ เขาจะเกิดความกลัว ไม่กล้าที่จะไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องครับ ดังนั้นเมื่อ 15 ปีก่อนหน้านี้ ไต้หวันก็เริ่มมีโครงการเรียนร่วมกัน โดยให้นักเรียนคนพิการ ได้เรียนอยู่ในโรงเรียนทั่วไปซึ่งทำให้นักเรียนคนทั่วไปได้รับรู้ว่า ในสังคมของเรามีความแตกต่างกัน และมีผู้ที่มีความแตกต่างไปจากเรา ส่งผลให้ใน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ปัจจุบัน ความคิดของคนทั่วไปในไต้หวัน ที่มีต่อคนพิการก็เปลี่ยนไปครับอย่างทุกวันนี้หากพบคนพิการเดินทางด้วยตัวคนเดียวหรือในที่ทำงานมีเพื่อนคนตาบอด หรือคนหูหนวกอยู่ด้วยก็เป็นเรื่องปกติครับ</p> <p>ดังนั้นผมจึงขอฝากถึงเพื่อนคนไทยทุกท่านที่กำลังชมรายการนี้อยู่ครับ ว่าคนพิการและคนทั่วไป สามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้เพียงแค่สังคมเข้าใจคนพิการให้โอกาสเขาได้ออกมาใช้ชีวิตและความแตกต่างนั้นจะกลายเป็นเรื่องปกติแบบที่ได้เห็นครับ</p>
13	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p>แหม่ม : เป็นข้อความที่ดีมากจริง ๆ ค่ะ หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับ สิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ แล้วนี่ท้อพีมีความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะเกี่ยวกับเรื่องนี้</p> <p>ท้อพี : จริง ๆ แล้วเมื่อก่อนก็รับอย่างที่ว่าครับ น่าสนใจมากนะครับที่แหม่ม เพราะเมื่อก่อนเราบอกว่า ถ้าเราให้ทุกคนทั่วไปเองครับกับคนพิการเองออกมาศึกษากัน หรือออกมาเรียนรู้กันตั้งแต่เด็กครับมันจะทำให้คนพิการจริง ๆ แล้วเขาจะมองเป็นเรื่องปกติ निक ออกใหม่ครับเขาจะไปเป็นเพื่อนกันเขาจะมีความเข้าใจกันเองถ้าฉันนี่เขาจะไม่มองว่า เมื่อเขาเจอคนพิการไม่ใช่เรื่องแปลกในชีวิตเขาเพราะเขาเรียนรู้ตั้งแต่เขา ตั้งแต่เด็กนิกออกใหม่ครับ เพราะท้อพีรู้สึกชอบเรื่องนี้มากที่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ซึ่งจริง ๆ แล้วสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ นี้นะคะ ไม่ได้ผลิตขึ้นมาหรือสร้างขึ้นมาเพื่อที่ต้องการวัดภูมิปัญญาแต่จริง ๆ แล้วสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดนี้ เกิดขึ้นบนพื้นฐานของความเข้าใจ และต้องการที่จะเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างกัน พอรู้ว่าแตกต่างเราก็ตลอดช่องว่าง เพื่อให้เราอยู่ใกล้กัน อยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีความสุขนั่นเองคะอย่างที่รัฐบาลไต้หวันมีนโยบาย ในการจัดซื้ออุปกรณ์ จัดจ้างบุคลากรเพื่อที่จะส่งเสริมให้ประชาชนนี้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขแล้วก็ได้รู้สึกแตกต่างอะไร รวมไปถึงว่า เขาก็สามารถสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีได้ ซึ่งเริ่มมาจากจุดเล็ก ๆ ที่เรียกว่าความเข้าใจนี้ละคะและ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p>	<p>เหมือนเช่นเคยนะคะม่อนมีภาษามือมาฝากให้กับคุณผู้ชมด้วยคะ จะเป็นคำอะไรนั้นไปรับชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p>ม่อน : ครับคุณผู้ชมและเหมือนเช่นเคยวันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันครับกับคำว่า.....อีกครั้งนะครับ</p> <p>คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>เหม่ม : ไม่ยากใช่ไหมละคะ อย่าลืมฝึกฝนกันเยอะ ๆ นะคะ สำหรับในตอนนี้นะคะ คุณผู้ชมท่านใดที่อยากจะมาเป็นเพื่อนกับเรา หรืออยากจะส่งคำแนะนำติชม ก็สามารถพูดคุยกันได้ที่เฟซบุ๊ก แฟนเพจเพื่อนกันคนพันธุ์ D ส่งคอมเมนต์กันมาเยอะ ๆ นะคะเราจะตอบกลับในทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : และถ้าใครอยากดูซ้ำอีกครับ หรือยังดูไม่จุใจนะครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับ ที่ Youtube channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ อืม ใช่อ้อแล้วละคะ</p> <p>เหม่ม : และตอนนี้คะ เวลาของรายการก็หมดแล้วคะในเทปหน้าเราจะพาไปเรียนรู้เรื่องราวอะไรต้องอย่าลืมติดตามชมกันนะคะและสำหรับวันนี้เราสองต้องลาไปก่อนพบกันใหม่คะสวัสดิ์คะ</p>
14	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 45	: ศักยภาพของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์
เนื้อหารายการ	: ไปเรียนรู้นโยบายในการเข้าถึงสิทธิ์ต่างๆ ของคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเท่าเทียมในสังคม
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ม่อน
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: ลิลลี่ โก คนหูหนวกประเทศสิงคโปร์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>พิธีกร : (สวัสดีพร้อม)</p> <p>แหม่ม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมนะคะเข้าสู่รายการ</p> <p>แหม่ม / ม่อน : เพื่อนกันคนพันธุ์ D</p> <p>แหม่ม : รายการที่จะพาทุกคนนะคะไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและมีสาระ</p> <p>ม่อน : เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขครับ</p> <p>แหม่ม : ใช่แล้วค่ะ จากเมื่อคราวที่แล้วพี่พาม่อนไปเรียนรู้เรื่องราวของคนพิการในไต้หวัน ทั้งในเรื่องการเรียนการสอนและในเรื่องเทคโนโลยีกันไปแล้วใช่ไหมคะ</p> <p>วันนี้ค่ะ พี่จะพาม่อนไปเรียนรู้ที่ประเทศสิงคโปร์กันค่ะ</p> <p>ม่อน : สิงคโปร์เหรอครับ ดีจังเลย ผมน่าจะอยากไปเห็นสิงโตเมโลออน อยากรู้ว่าจะตัวใหญ่แค่ไหนครับ</p> <p>ว่าแต่...พี่แหม่มจะพาผมไปเรียนรู้เรื่องอะไรเหรอครับ การเรียนการสอน หรือว่าจะเป็นพวกเทคโนโลยีแบบที่ไต้หวันครับ</p> <p>แหม่ม : ที่ม่อนเดามานั่นผิดหมดเลยคะ เพราะว่าวันนี้พี่จะพาม่อนไปทำความรู้จักกับเพื่อนคนหูหนวกคนหนึ่งคะ ซึ่งต้องบอกว่าเธอเป็นคนหูหนวกที่มีความสามารถมากๆ เพราะว่าเธอทำงานเป็นโปรดิวเซอร์รายการโทรทัศน์ในประเทศสิงคโปร์คะ</p> <p>ม่อน : ว้าว...น่าสนใจจริงๆด้วยครับพี่แหม่ม เพราะอย่างทั่วไปบ้านเราก็จะมีพิธีกรคนหูหนวกใช่ไหมครับ แต่โปรดิวเซอร์รายการที่เป็นคนหูหนวกไม่เคยเห็นมาก่อนเลย ผมนี่อยากไปทำความรู้จักแล้วสิครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ งั้นเดี๋ยวไปทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ของเรากันเลยคะ</p>
2	ภาพประกอบ	เสียงบรรยาย : คุณผู้ชมคะ และตอนนี้เราก็คำคุณผู้ชมมาที่ประเทศสิงคโปร์คะ นครรัฐเล็กๆ ที่ตั้งอยู่บนเกาะทางตอนใต้ของ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>คาบสมุทรมาลายู เป็นหนึ่งในประเทศอาเซียนที่มีพื้นที่ประมาณ 697 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นประเทศที่เล็กที่สุดในประเทศสมาชิกอาเซียนค่ะแม้จะมีพื้นที่ไม่มากนักคะ แต่ประเทศสิงคโปร์กลับเต็มไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและเต็มไปด้วยความเทคโนโลยีที่น่าสมัย จนได้รับสมญานามว่า สมาร์ทซิตีที่ดีที่สุดในโลกแห่งปี 2019 ค่ะ และไหนๆ เราก็มาเยือนประเทศสิงคโปร์กันทั้งที วันนี้รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ก็พาคุณผู้ชมไปเที่ยวชมความงดงามของสิงคโปร์กันคะซึ่งสถานที่ที่เราจะพาคุณผู้ชมไปเที่ยวชมกันคะ นั่นคือ เมอร์ไลออน พาร์ค ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมอร์ไลออน รูปปั้นสัตว์ในนิทานปรัมปราที่มีหัวเป็นสิงโตมีหางเป็นปลา หันหน้าพ่นน้ำอยู่ริมปากแม่น้ำ เพื่อแสดงการต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนในฐานะสัญลักษณ์ของประเทศสิงคโปร์คะ</p> <p>เที่ยวชมบรรยากาศของประเทศสิงคโปร์กันสักพักแล้วคะ ตอนนี้เราจะพาคุณผู้ชมเดินทางไปพบกับคุณลิลลี่ โกลด์ เพื่อนใหม่ที่เรายากจะแนะนำให้คุณได้รู้จักคะ</p>
3	ภาพสัมภาษณ์ลิลลี่	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : สวัสดีคะ ดิฉันชื่อ ลิลลี่ โกลด์ เป็นคนหูหนวกในประเทศสิงคโปร์ ตอนนี้ทำงานเป็นโปรดิวเซอร์รายการคะ</p> <p>ฉันได้งานนี้ยังไงหนะหรอคะ ก่อนที่จะทำงานนี้ ฉันทำงานเป็น Student care teacher ฉันสอนพิเศษนักเรียนหลังจากที่พวกเขาเลิกเรียนที่โรงเรียนแล้ว จริงๆฉันต้องการจะเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ที่ฉันอยากเปลี่ยนก็เพราะว่าฉันสอนนักเรียนมา 10 กว่าปีแล้ว ฉันเลยคิดที่จะเปลี่ยนไปทำอะไรที่น่าตื่นเต้นและท้าทาย กระจ่างเหมาะกับที่ฉันไปเจอ facebook post รับสมัครงานด้านโปรดักชั่น ฉันก็เลยหาคอนแทก ว่าพอจะมีใครมีคอนเน็คชั่น คนที่มีงานจะให้ทำสำหรับคนพิการบ้าง แล้วก็มีคนติดต่อฉันมาว่า คุณอยากจะลองมาทำงานเป็น Media producer ไหม? ฉันก็เลยลองไปเจอคนนั้นแล้วก็คุยกัน ฉันก็เลยอยากลองทำดูนะคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : Media Producer นั่นคือ การหาเรื่องราวของคนสิงคโปร์ที่น่าสนใจ แตกต่าง หรือเรื่องราวที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจได้ ดังนั้นฉันเลยเก็บเอาเรื่องราวพวกนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของคนพิการ หรือมีประสบการณ์อื่นๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิต</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ฉันก็จะเอาเคสพวกนี้มาออกรายการเพื่อให้ผู้ชมได้เห็นว่าคุณ เขาข้ามผ่านปัญหาต่างๆ มาได้อย่างไร</p> <p>ไม่เพียงแค่นั้น ฉันยังเรียนรู้การตัดต่อวิดีโอลงในโซเชียลมีเดีย ต่าง ๆ ทั้ง เฟสบุ๊ก อินสตราแกรม หรือแม้แต่การบุสโชมโฆษณา รวมไปถึงการจัดการและการตลาด</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>เสียงบรรยาย : นี่ก็เป็นจุดเริ่มต้น และหน้าที่ที่คุณลิลลี่ได้รับใน การทำงานในฐานะ Media Producer ในรายการโทรทัศน์นะคะ ซึ่งตอนนี้ผมเชื่อว่าคุณผู้ชมก็คงอยากรู้กันแล้วใช่ไหมคะว่า คุณลิลลี่ มีวิธีการทำงานอย่างไรบ้าง เราไปติดตามกันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : ก็เตรียมข้อมูลมาก่อน เกี่ยวกับประเด็นที่จะทำ แต่ ส่วนมากเพื่อนร่วมงานก็รู้อยู่แล้วว่าฉันหุนหวน ก็จะไม่ได้มีการ สื่อสารอะไรกันมากนัก แต่ในกรณีของแชนรับเชิญในรายการนั้น เขาไม่รู้มาก่อน ฉันก็ต้องไปค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตมา เบื้องต้นก่อน แล้วถ้าต้องมีการสื่อสารกันก็จะพิมพ์กันผ่านแชท คะ แต่ฉันก็จะบอกเขาว่าฉันหุนหวนนะคะ เขาก็จะเข้าใจว่าทำไม เราถึงต้องสื่อสารกันแบบนี้ แล้วหลังจากที่ได้คุยกันจนรู้เรื่องราว เรียบร้อยแล้ว ฉันจะเตรียมสไลด์ แล้วก็ถามหัวหน้าว่าเขาโอเค หรือเปล่า? ถ้าหัวหน้าโอเค เขาก็จะติดต่อพิธีกรให้สัมภาษณ์คนๆ นั้นในรายการ หรือบางครั้งหัวหน้าของฉันก็จะเป็นพิธีกรในการ ถามคำถามต่างๆ ในขณะที่เดียวกันถ้าเขามีอะไรจะโฆษณา เช่น มี สินค้าต่างๆ ฉันก็จะทำการจัดการการตลาดในจุดๆ นั้นให้คะ</p> <p>เสียงบรรยาย : สำหรับการทำงานเบื้องหลังในรายการโทรทัศน์ การสื่อสารถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากเลยคะ ซึ่งคุณลิลลี่ ก็มี วิธีการแก้ปัญหาเพื่อให้ทำงานได้อย่างราบรื่นคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึง ณ ตอนนี้ ก็ประมาณ 8-9 เดือน แล้ว ฉันก็พูดได้เลยว่า ฉันมีความสุขที่ได้ทำงานที่นี่ เพราะฉันได้ เรียนรู้การตัดต่อ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แต่มีหนึ่งสิ่งที่ทำทนายฉัน นั่น ก็คือการสื่อสารกับเพื่อนร่วมทีม บางครั้งก็สื่อสารไม่ได้ เพื่อน ร่วมงานก็พยายามที่จะสื่อสารกับฉันเช่นกัน พวกเขาพยายามที่ จะเรียน ภาษามือ พวกเราก็พยายามที่จะหาทางที่จะสื่อสารกัน ตอนนี้ก็ยังไม่สำเร็จนักแต่ก็ยังคงพยายามอยู่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>สำหรับการสื่อสารกับทีมงาน ถ้าเจอกันต่อหน้าแล้วอีกฝ่ายยังใส่ หน้ากากอยู่ ก็ต้องขอให้เขาถอดหน้ากากออกเพื่อที่จะดูปาก แต่ ถ้ายังไม่เข้าใจก็จะขอให้พูดซ้ำใหม่อีกครั้ง แต่ถ้ายังไม่เข้าใจกันอีก ก็จะพิมพ์เอาค่ะ แต่ถ้าอยู่ในการประชุมต่างๆ ก็จะใช้ google transcribe ประมาณว่าแปลแคปชั่นอัตโนมัติ แต่บางครั้งมันก็มี แปลผิดบ้าง ก็อาจจะผิดพลาดสาระสำคัญบางอย่างไปบ้าง เวลา ประชุมก็จะรู้สึกไม่เข้าใจบ้าง แต่หลังจากจบการประชุมก็จะถาม เพื่อนร่วมงานอีกที ไฮไลท์ประเด็นที่สำคัญๆ แล้วเขาก็จะแบ่งปัน ให้ฉันผ่านทางตัวหนังสือ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : ในชีวิตประจำวันของฉัน ฉันต้องทำงานตั้งแต่ 9.00-18.00 ซึ่งเป็นการทำงานกับคนทั่วไป ซึ่งบางคนก็อาจจะมิตศนคติที่ไม่ค่อยดีเกี่ยวกับคนพิการ เช่น บางคนก็อาจคิดว่านี่ไม่ใช่พื้นที่ของฉัน ฉันควรไปทำงานกับที่เหมือนกันสิถึงจะถูกต้อง เพราะว่ามันไม่ได้ยิน ฉันสื่อสารไม่ได้ แต่ฉันรู้ตัวเองดีว่าไม่ใช่แบบนั้น ไม่ใช่ว่าฉันสื่อสารกับคนอื่นไม่ได้ ฉันแค่พูดไม่ได้เท่านั้น แต่ถึงอย่างนั้นฉันสามารถพิมพ์ได้ ใช้โปรแกรมอื่นๆ ที่มีอยู่ทั่วไปเพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานได้ ดังนั้นฉันก็สามารถทำงานกับพวกเขา การเป็นคนหูหนวกไม่ใช่อุปสรรค และฉันก็ได้พิสูจน์ให้ทุกคนได้เห็นแล้วว่าฉันทำได้จริงๆ และเพื่อนร่วมงานหลายๆคนก็ยอมรับในตัวฉัน แต่ถ้าวุ่นใจฉันรู้สึกเหนื่อยล้ามากๆ หลังจากทำงาน ฉันก็สามารถกลับมายังสังคมคนหูหนวกของฉันได้ พูดคุยกับเพื่อนที่ใช้ภาษามือเหมือนกันกับฉันได้ ฉันก็จะรู้สึกสบายใจขึ้นค่ะ</p>
4	- ตัดกลับมาเข้ามาในสตูดิโอ	<p>แฮมม : นี่...เป็นไงละคะม่อน เพื่อนใหม่ที่พาไปรู้จัก เก่งแบบที่พี่บอกไหมคะ</p> <p>ม่อน : เก่งครับพี่แฮมม เพราะเท่าที่คุณลิลลี่เล่ามา กว่าเธอจะมา เป็นโปรดิวเซอร์ใส่รายการโทรทัศน์ไม่ง่ายเลยนะครับพี่แฮมม โดยเฉพาะอุปสรรคด้านการสื่อสาร แต่คุณลิลลี่ก็เอาชนะมาได้จนกลายเป็นโปรดิวเซอร์จนถึงทุกวันนี้ น่าชื่นชมมากเลยนะครับ</p> <p>แฮมม : ใช่แล้วค่ะม่อน พี่เห็นด้วยเลย แต่นอกจากพาร์ทการทำงานเป็นโปรดิวเซอร์แล้วนะคะ คุณลิลลี่ยังมีงานอดิเรกที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อคนหูหนวกในสิงคโปร์อีกนะคะ</p> <p>ม่อน : จริงหรือครับพี่แฮมม งั้นเราไปปรับชมกันเลยไหมครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่ม : ใจเย็นๆสิคะม่อน ได้รับชมแน่นอนคะ แต่ขอเป็นช่วงหน้านะคะ พักเบรกกันสักครู่เดียวแล้วเดี๋ยวกลับมาเรียนรู้เรื่องราวของคุณลิลลี่กันต่อช่วงหน้าคะ</p>
จบเบรก 1		
5	- แห่ม และม่อน ในสตูดิโอ	<p>แห่ม : กลับมารับชมกันต่อกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ค่ะ เมื่อช่วงที่แล้วนะคะที่พี่ได้บอกกับม่อนว่าจะพาไปรับชมงานอดิเรกของคุณลิลลี่กัน แต่ก่อนที่เราจะไปรับชมกัน ต้องขอบอกก่อนเลยนะคะว่างานอดิเรกที่คุณลิลลี่ทำนั้นไม่ใช่งานอะไรที่ธรรมดาแน่นอนคะ</p> <p>ม่อน : พี่แห่มเกริ่นมาแบบนี้ ผมก็ยิ่งอยากู้อแล้วละครับ งั้นเราไปรับชมกันเลยดีกว่าไหมครับ</p> <p>แห่ม : ได้เลยคะ งั้นไปกันเลย</p>
6	สัมภาษณ์ลิลลี่	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : หลังจากทำงานช่วง จ-ศ ฉันทึก็จะกลับบ้าน จริงๆก็มีธุรกิจของตัวเองคือ สอนภาษามือให้กับคนได้ยินที่สนใจที่จะสื่อสารกับคนหูหนวก ส่วนในวัน ส-อา หลังจาก คลาสสอนภาษามือ ฉันทึจะออกไปข้างนอกกับนกที่ฉันทึเลี้ยงไว้ เพื่อสอนให้มันบินอย่างอิสระ ฉันทึมีความสุขมากที่ได้เห็นพวกมัน นั่นแหละคืองานอดิเรกของฉันทึ รวมถึงการดูเน็ตฟลิกด้วย</p> <p>ฉันทึดูเน็ตฟลิกที่มีแคปชั่น ดั้งนั้นฉันทึเลยเข้าใจ เพราะว่าภาษาที่ 1 ของฉันทึคือภาษามือ ภาษาที่ 2 คืออังกฤษ ฉันทึเลยต้องพยายามพัฒนาภาษาอังกฤษของฉันทึ เพราะว่าโลกนี้เราใช้ภาษาอังกฤษทุกวัน ฉันทึก็เลยยังคงต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ฝึกฝนด้วยการอ่าน ถ้าคำไหนที่ฉันทึไม่รู้ ฉันทึก็จะเสิร์จหาในอินเทอร์เน็ต หรือไม่ก็ถามเพื่อนหุดีให้อธิบายความหมายของคำคำนั้น</p> <p>ฉันทึสามารถดูวิดีโอที่มีเนื้อหาจริงจังเพราะมันจะมีแคปชั่นให้อ่าน แต่ถ้าเป็นการรับสื่อจากโทรทัศน์ ก็จะมีล่ามภาษามืออยู่แล้ว อย่างเช่น รายการข่าว หรือพวกไลฟ์สไตล์ ก็จะมีล่ามภาษามือ แต่มันก็ไม่ไม่ได้มีทุกรายการคะ</p> <p>ส่วนพวกมีเดียกับพอดแคสก็มีการพัฒนามากขึ้น แต่ก่อนไม่มีแคปชั่นให้ อย่างภาพยนตร์ ก็ไม่มีแคปชั่นเหมือนกัน แต่ตอนนี้คนหุดีก็มีความสนใจเกี่ยวกับสิ่งที่คนหูหนวกต้องการขึ้นคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>เสียงบรรยาย : จากปัญหาของการสื่อสารและการรับสื่อที่คนหูหนวกในประสิงค์โปรต้องพบเจอในทุกวันนี้คะ คุณลิลลี่ จึงมีแนวคิดในการสร้างสื่อเผยแพร่ภาษามือสิงคโปร์ให้กับคนทั่วไป เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันด้วยละคะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ลิลลี่ : ฉันมี Media channel ของตัวเอง ทั้งเฟซบุค อีสตาแกรม แล้วฉันก็โพสวิดีโอ โดยที่ฉันเป็นคนตัดต่อเองคะ ในช่วงแรกจะตัดต่อแบบง่ายๆ ไม่ได้มีดนตรีเลยเพราะตัดแบบคนหูหนวก แต่พอได้มาทำงานรายการโทรทัศน์ ฉันก็รู้ว่าการใส่ดนตรีเข้าไปเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทั่วไป ก็เลยใส่ดนตรีเข้าไปด้วย ซึ่งวิธีการตัดต่อวิดีโอแบบนี้ก็เรียนรู้มาจากการทำรายการโทรทัศน์นั่นแหละคะ ซึ่งฉันก็หวังไว้อย่างยิ่งว่าคนทั่วไปจะให้ความสนใจกับคลิปสอนภาษามือมากขึ้น เพราะว่าในทุกวันนี้ ที่สิงคโปร์มีคนทำงานประจำเป็นล่ามภาษามือเพียงแค่ 7-8 คนเท่านั้น ลองจินตนาการดูสิคะ ว่าถ้า 7-8 คนนั้นถูกเรียกไปช่วยเหลือคนหูหนวกพร้อมกันทั่วประเทศจะเกิดอะไรขึ้น มันเป็นไปได้ใช่ไหมคะ ดังนั้นฉันก็เลยหวังมากๆเลยว่าคุณทั่วไปคนอื่นๆ จะลองเรียนรู้ภาษามือดูบ้าง จะได้สื่อสารกับคนหูหนวกได้ อย่างน้อยจะได้ลดช่องว่างทางการสื่อสารที่มีระหว่างกันคะ</p>
7	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p>ม่อน : โอโห...คุณลิลลี่นี่เป็นคนหูหนวกที่เก่งมากจริงๆเลยนะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : ใช่ๆ แต่ม่อนรู้ไหมคะว่าอะไรที่ทำให้คุณลิลลี่เขามีความสามารถมากมายขนาดนี้</p> <p>ม่อน : ผมรู้ครับ ก็เพราะว่าเขาไม่หยุดที่จะพัฒนาตัวเองยังไงละครับพี่แหม่ม และไม่เคยมองว่าการเป็นคนหูหนวกคือข้อจำกัดในการทำงานและการสื่อสาร ซ้ำยังพยายามใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ ด้วยการเผยแพร่ภาษามือสิงคโปร์ให้กับคนทั่วไปสิงคโปร์ได้เรียนรู้เพื่อที่จะได้สื่อสารกับคนหูหนวกได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยล่าม ผมว่าแนวคิดนี้น่าชื่นชมมากๆเลยละครับ</p> <p>แหม่ม : พี่เห็นด้วยเลยคะ แต่จริงๆแล้วนะคะ คุณลิลลี่ยังมีกำลังใจดีๆมาฝากคุณผู้ชมโดยเฉพาะเพื่อนคนหูหนวกมาด้วยละคะ งั้นเราไปรับกำลังใจดีๆกันกันเลยคะ</p>
8	สัมภาษณ์ลิลลี่	--- ดนตรี ---

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ลิลลี่ : คนหูหนวกในสังคมโพรส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าเข้าไปทำงานกับคนทั่วไป ฉันไม่รู้ว่าคุณหูหนวกไทยเป็นเหมือนกันหรือเปล่านะคะ แต่ฉันอยากจะบอกว่า เวลาที่คุณทำงานกับคนทั่วไป สิ่งที่คุณควรจะทำนั่นคือการพยายามทำใจให้เปิดกว้าง แล้วก็เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ แล้วถ้าคุณคิดว่าถ้ามันมีอะไรผิดปกติ ผิดแปลกไป หรือมีปัญหาเกิดขึ้น ไม่เป็นไรค่ะ จงตั้งมั่นในตัวเองและเชื่อตัวเองเข้าไว้ แต่ว่าถ้าคุณไม่สามารถที่จะก้าวผ่านปัญหาเหล่านั้นไปได้ ก็ปรึกษาเพื่อนร่วมงานซึ่งเป็นคนหูดี เช่น คุณไม่เข้าใจการประชุม ฉันพลาดสาระประชุมตรงนี้ไป ไม่ต้องกังวลค่ะ คุณก็แค่บอกเพื่อนร่วมงานไปว่าคุณไม่เข้าใจ อย่าเก็บปัญหาไว้คนเดียว คุณต้องพยายามสื่อสารกับพวกเขา ไม่ต้องกลัวค่ะ แล้วเขาก็จะพยายามสื่อสารและให้การช่วยเหลือคุณแน่นอน</p> <p>เพียงแค่ว่าคุณอาจจะต้องฝึกฝนตัวเองให้มากขึ้น พยายามอย่างหนักขึ้น ฉันเข้าใจว่าการทำงานกับคนทั่วไป อาจจะไม่ใช่สิ่งที่คนหูหนวกคุ้นชิน แต่ถ้าคุณทำได้ คุณก็จะสามารถทำทุกอย่างได้ค่ะ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ชอบ งานอดิเรก แล้วก็จะไม่มีใครมาหยุดคุณได้ ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ที่ความเชื่อมั่นของคุณค่ะ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>
9	- ตัดกลับมาที่สตูดิโอ	<p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p> <p>ม่อน : โอ้โห...เป็นกำลังใจและคำแนะนำที่ดีมากๆเลยครับพี่เหม้ม แค่เชื่อมั่นใจตัวเองเราก็จะสามารถทำทุกอย่างให้สำเร็จได้ ซึ่งไม่ใช่แค่คนหูหนวกเท่านั้นนะครับ คนทั่วไปก็สามารถนำคำแนะนำนี้ไปใช้ได้ด้วยครับ</p> <p>เหม้ม : ใช่แล้วละค่ะ แล้วจากวันนี้ที่ได้รับชมเรื่องราวของคุณลิลลี่ ม่อนรู้สึกอย่างไรบ้างคะ?</p> <p>ม่อน : อย่างแรกเลยนะครับ ก็คือในเรื่องของการทำงาน ถึงแม้ว่าตอนนี้ครับ คนหูหนวกหลายๆคนจะมีโอกาสได้แสดงศักยภาพของตัวเองให้ทุกคนได้รู้ อย่างผมที่มาเป็นพิธีกร หรืออย่างเพื่อนคนหูหนวกคนอื่นที่ได้รับโอกาสทำงานในด้านที่ต่างๆกันออกไป แต่จริงๆแล้วก็ยังมีเพื่อนหูหนวกอีกไม่น้อยเลยครับที่ยังไม่ได้รับโอกาสตรงนี้ เพราะอย่างที่เราทราบกันนะครับว่าคนหูหนวกจะมีปัญหาด้านการสื่อสารกับคนทั่วไป ทำให้บางครั้งงานที่คนหูหนวกทำก็มีอยู่อย่างจำกัด แต่ถ้าเรานำแนวคิดและวิธีการทำงานของคุณลิลลี่มาปรับใช้ ผมเชื่อว่าคนหู</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หนวกในบ้านเราก็สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแบบคุณ ลิลลี่ครับ</p> <p>อย่างที่สองครับ ผมรู้สึกได้รับแรงบันดาลใจมากๆเลยครับในเรื่องของการพยายามทำสื่อเพื่อสอนภาษามือให้กับคนทั่วไปเพื่อเอาไว้อสื่อสารกับคนหูหนวก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าชื่นชมมากๆเลยครับ จนผมเริ่มมาคิดแล้วนะครับว่าอาจจะไปเปิดช่องยูทูปสอนภาษามือแบบนั้นบ้าง</p> <p>แห่มม : ดีเลยคะม่อน พี่สนับสนุน แต่ก่อนที่ม่อนจะสอนภาษามือในยูทูปนะคะ วันนี้ม่อนต้องสอนภาษามือให้คุณผู้ชมก่อนคะ</p> <p>ม่อน : ได้สิครับ และภาษามือที่ผมจะมาสอนคุณผู้ชมในวันนี้ นะครับ คือคำว่า งานอดิเรก อีกครั้งนะครับ งานอดิเรก คุณผู้ชมอย่าลืมไปฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แห่มม : ไม่ยากเลยใช้ไหมคะคุณผู้ชม และคุณผู้ชมละคะคิดเห็น ว่าอย่างไร ส่งความคิดเห็นมาหาเราได้นะคะ ที่ Facebook เพื่อนกันคนพันธุ์D เราจะพยายามตอบกลับทุกคอมเมนต์เลยคะ</p> <p>ม่อน : และหากใครรู้สึกว่ายังดูรายการไม่จุใจ หรืออยากดูซ้ำอีก เช่นตอนนี้ ก็สามารถรับชมย้อนหลังได้ที่ Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D ครับ</p> <p>แห่มม : วันนี้เวลาของรายการเพื่อนกันคนพันธุ์D ได้หมดลงแล้วคะ และในครั้งหน้า พวกเราจะพาคุณผู้ชมไปเรียนรู้ที่ไหนอีกนั้น ห้ามพลาดเลยนะคะ สำหรับวันนี้เราสองคน แห่มมและม่อน ต้องขอลาไปก่อน พบกันใหม่ในครั้งหน้า สวัสดีคะ</p> <p>ม่อน : สวัสดีครับ</p> <p style="text-align: center;">--- ดนตรี ---</p>
10	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

- สคริปต์ : เพื่อนกันคนพันธุ์ D
 ตอน 46 : เรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์ และการรับสื่อ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนตาบอด
 เนื้อหารายการ : ไปเรียนรู้นโยบายในการช่วยเหลือคนตาบอดที่ประเทศสิงคโปร์ และเรียนรู้การใช้ชีวิตของคนตาบอดในสิงคโปร์
 ความยาว : 25 นาที
 พิธีกร : หม่อม , ท็อฟฟี่
 แขกรับเชิญ/กิจกรรม : ปีเตอร์ ลิม คนตาบอดประเทศสิงคโปร์

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	ไตเติ้ลรายการ	- เพลงประจำรายการ -
1	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>พิธีกร : (สวัสดีพร้อม)</p> <p>หม่อม : ขอต้อนรับคุณผู้ชมเข้าสู่รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชวนทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราวที่ทั้งสนุกและก็มีสาระ</p> <p>ท็อฟฟี่ : เพื่อให้ทุกคนในสังคมครึบอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ</p> <p>หม่อม : ถูกต้องแล้วละคะ อย่างคราวที่แล้วนะคะ ที่พี่พาม่อนไปเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคนหูหนวกที่สิงคโปร์ แล้วก็ไปพบกับคุณลิลลี่นะคะ ซึ่งเขาเป็นโปรดิวเซอร์รายการและที่สำคัญก็ยังมีช่อง Youtube</p> <p>ในการสอนภาษามือให้กับคนทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจมาก ๆ เลยละคะ แล้ววันนี้คะแน่นอนว่าเรายังอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์คะ พี่จะพาท็อฟฟี่นะไปเรียนรู้เรื่องราวที่น่าสนใจของคนตาบอดด้วยละ</p> <p>ท็อฟฟี่ : พี่หม่อมเกริ่นมาถึงขนาดนี้ อยากรู้แล้วครับว่าเป็นอะไรครับพี่หม่อม ถ้าอย่างนั้นก่อนที่พี่หม่อมจะพาท็อฟฟี่ไปเรียนรู้ ถ้าอย่างนั้นพี่หม่อมพาท็อฟฟี่ไปชมสิงคโปร์ก่อนได้ไหมครับว่าเขาเป็นอย่างไรกัน</p> <p>หม่อม : ได้เลยคะ ขอมานขนาดนี้ไม่จัดให้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นนะคะ เดี่ยวเราไปรับชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
	- ภาพบรรยากาศประเทศสิงคโปร์ในมุมต่าง ๆ	เสียงบรรยาย : คุณผู้ชมคะ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D วันนี้ยังอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์คะและเพื่อทำตามเสียงเรียกร้อง

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ภาพประกอบตามเสียงบรรยาย</p> <p>- ภาพ Gardens by the bay</p> <p>- Supertree Grove</p> <p>- ภาพ Chinatown</p>	<p>ของท็อปพี วันนี้เราจะพาคุณผู้ชมไปบุกตะลุยสถานที่ที่น่าสนใจในสิงคโปร์กันค่ะและสถานที่แรก ที่เราจะพาคุณผู้ชมไปทำความรู้จักกันนะค่ะ นั่นคือ Gardens by the bay ค่ะหนึ่งในแลนด์มาร์คของสิงคโปร์ ที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพืชพันธุ์นา ๆ ชนิดในเรือนกระจก เป็นสวนที่มีความทันสมัยและยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกซึ่งที่ Gardens by the bay แห่งนี้นะคะก็จะมีอุปกรณ์ Audio Guide ไว้คอยบริการให้คำแนะนำ เป็นเสียงแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นคนทั่วไปและเป็นคนตาบอดด้วยละค่ะ รวมไปถึงบริเวณทางเดินที่ได้มีการออกแบบให้เป็นทางลาดที่สามารถเชื่อมต่อกันได้ในทุกพื้นที่และยังมีบริการ Wheelchair ให้เช่าสำหรับนักท่องเที่ยวอีกด้วยละค่ะ แต่ที่เป็นไฮไลท์ของที่นี่นะค่ะคงหนีไม่พ้น Supertree Grove ต้นไม้จำลองที่แต่งตกด้วย แสงสี เสียงสุดอลังการในยามค่ำคืนค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p> <p>เสียงบรรยาย : จากสวนสุดไฮเทค เราไปเยี่ยมชมกันต่อที่ วัดพระเชี้ยวแก้ว ตั้งอยู่ใจกลางย่าน Chinatown โดดเด่นด้วยอาคารสีแดง ซึ่งถอดแบบจากสถาปัตยกรรมจีนในสมัยราชวงศ์ถัง ภายในวัดเป็นที่ประดิษฐานของพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งเป็นพระทนต์ของพระพุทธเจ้าเอาไว้ถือว่าเป็นวัดที่มีความสำคัญมากอีกแห่งหนึ่งเลยละค่ะ หลังจากเที่ยวชมบรรยากาศในสิงคโปร์เป็นที่เรียบร้อยแล้วนะค่ะ วันนี้รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ของเราก็จะพาคุณผู้ชมเป็นไปทำความรู้จักกับคุณปีเตอร์ ลิม คนตาบอดชาวสิงคโปร์ ผู้ทำงานอาสาสมัครเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตนักโทษในสิงคโปร์กันค่ะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
	-ภาพสัมภาษณ์ปีเตอร์ ลิม	<p>ปีเตอร์ : สวัสดีครับ ผมชื่อ ปีเตอร์ ลิม อายุ 56 ปีครับ ผมตาบอดตั้งแต่กำเนิดเลยครับ ก็คือมองไม่เห็นเลย ผมรู้สึกดีใจมากเลยที่เป็นส่วนหนึ่งของรายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D และผมก็หวังว่ารายการนี้ จะทำให้ทุกคนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตของคนตาบอดในประเทศสิงคโปร์มากขึ้นนะครับ โดยผมเองมีอาชีพเป็นที่</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ปรึกษาด้านศาสนาให้กับนักโทษในเรือนจำสิงคโปร์ครับ และผู้ประสานงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักโทษชาวคริสเตียน</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ปีเตอร์ : 11 ปีก่อนหน้านี้ ผมเป็นครูครับ สอนหนังสืออยู่ที่ประเทศอินโดนีเซียแต่เมื่อผมต้องกลับสิงคโปร์ เพราะลูกสาวของผมตอนนั้นอายุ 5 ขวบ ต้องเข้าโรงเรียนครับก็เลยพาครอบครัวย้ายกลับมา เมื่อย้ายมาแล้วผมก็อยากที่จะทำงานเพื่อสังคมครับ ผมเลยหางานสมัครหลากหลายมาก หลังจากนั้นก็ได้งานที่องค์กรนี้ 11 ปีที่ผ่านมา ผมทำงานในองค์กรซึ่งได้รับทุนจากรัฐบาลของสิงคโปร์ครับ เป็นองค์กรของคริสเตียน ซึ่งเราดำเนินโครงการทั้งหมดเพื่อชาวคริสเตียนครับ ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 ซึ่งผมก็เป็นเจ้าหน้าที่ประสานดูแลหลังการบำบัดนอกเหนือจากการไปที่เรือนจำแล้วผมก็ยังสอนศาสนาให้กับผู้ต้องขังที่เข้าร่วมโครงการด้วย หน้าที่ของผมในฐานะเจ้าหน้าที่ประสานงานหลังการบำบัดก็คือ เตรียมการให้ผู้ต้องขังสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ เพราะนักโทษออกมาจากคุกเราก็ช่วยให้เขาเข้ามาในสังคม ช่วยหางาน ถ้าเขาไม่มีบ้าน เราก็หาที่อยู่ให้และก็ช่วยปัญหาอื่น ๆ ที่เขามีแล้วก็เป็นเหมือนเพื่อนของเขาเพราะบางครั้งการทำงานของผมก็ต้องแนะนำคนกลุ่มใหม่ให้นักโทษเหล่านั้น อีกอย่างก็คือ คนที่มีปัญหาด้านจิตเวชพอพวกเขาออกมาพร้อมกับปัญหาด้านสุขภาพจิต ผมก็จะทำการนัดหมายการรักษาให้เขารวมถึงการจัดการช่วยเหลือชีวิตของพวกเขาซึ่งสำหรับผู้ป่วยเหล่านี้ เราต้องใช้ความอดทน ต้องใช้เวลาบางคนไม่มีบ้านให้กลับ เพราะครอบครัวไม่ต้อนรับกลับซึ่งถ้าพวกเขาต้องไปอยู่บ้านฟังกิ่งชั่วคราว ผมก็จะไปเยี่ยมเดือนละครั้งไปอยู่เป็นเพื่อนและก็ช่วยเหลือเท่าที่ทำได้ครับ</p>
	- ภาพปีเตอร์นั่งทำงาน ตอบอีเมลล์	<p>เสียงบรรยาย : นี่ก็เป็นหน้าที่ของคุณปีเตอร์ในงานอาสาสมัครที่เขาเลือกทำนะคะ แต่ก็ต้องขอบอกเลยคะว่า ทำหลายหน้าที่มาก ๆ โดยเฉพาะในเรื่องการประสานงาน คุณปีเตอร์จะใช้อีเมลในการทำงาน โดยใช้โปรแกรมอ่านหน้าจอก็เป็นตัวช่วยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	ภาพปีเตอร์ให้สัมภาษณ์	<p>ปีเตอร์ : ในอาชีพผมผมใช้โปรแกรมอ่านหน้าจอในการช่วยทำงานครับ ซึ่งผมใช้งานโปรแกรมนี้ ในคอมพิวเตอร์ทั่วไปครับ ซึ่งโปรแกรมก็จะอ่านทุกอย่างที่อยู่บนหน้าจอเป็นโปรแกรมที่ยอดเยี่ยมมากครับ เราเองก็สามารถจัดการได้ว่าอยากให้โปรแกรมอ่านอะไรหรือไม่อยากให้อ่านอะไร ผมก็เลยสามารถทำงานใน Microsoft Excel Word แม้กระทั่ง Powerpoint ผมก็เลยทำ Presentation ได้บอกได้เลยครับว่าโปรแกรมอ่านหน้าจอช่วยผมทำงานได้มากจริง ๆ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
	<p>-ภาพปีเตอร์ให้สัมภาษณ์</p> <p>- ภาพปีเตอร์เข้าแอปในมือถือต่างๆ</p> <p>แห่ม่ม ท็อฟแลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p>	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>ปีเตอร์ : นอกจากนั้นผมยังใช้โทรศัพท์มือถือที่มีซอฟต์แวร์เสียงครับ ซึ่งสามารถช่วยผมเข้าแอปต่าง ๆ ได้สะดวก แถมยังช่วยอ่านข้อความต่าง ๆ ได้และยังช่วยอธิบายรูปภาพด้วยซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับคนตาบอดอย่างผมมากเลยครับ</p> <p>แห่ม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท็อฟพี่หลังจากที่ได้ชมเรื่องราวของคุณปีเตอร์กันไปแล้ว รู้สึกเป็นอย่างไรบ้างคะ คือจริง ๆ น่าสนใจมากเลยครับพี่แห่ม่ม เพราะว่าจริง ๆ แล้วนี่เรามักจะมีภาพจำกับคนพิการในประเทศเราใช่ไหมครับ ว่าคนพิการนี้มักจะเป็นผู้รับตลอดเวลาแต่ที่เราเห็นนะครับ คุณปีเตอร์ครับเขาเป็นคนตาบอด แต่ว่าเหมือนเขาทำเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเพื่อสังคมครับพี่แห่ม่มที่ท็อฟพี่รู้สึกว่าจะพิการหรือไม่พิการครับ เราสามารถเป็นผู้ให้ได้อย่างนี้ครับพี่แห่ม่มเลยทำให้เรารู้สึกว่าจริง ๆ แล้วแค่เรามีความเข้าใจแล้วก็มีคามเอื้อเฟื้อต่อกันครับ เราก็สามารถทำแบบนี้ด้วยกันได้ โอ้โฮ พุดดีมาก หล่อมาก ท็อฟพี่น้องพี่</p> <p>ท็อฟพี่ : ธรรมดา</p> <p>แห่ม่ม : โอเคได้ คือ จริง ๆ แล้วนี่ใน Part นี้ยังป็นแค่ Part เดียวของคุณปีเตอร์เท่านั้นนะ เดียวในช่วงหน้านี้พี่จะพาไปรับชมว่าประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในฐานะของคนตาบอดในประเทศสิงคโปร์นั้น จะเป็นอย่างไรกันบ้างน่าสนใจแค่ไหน เรา กลับมารับชมในช่วงหน้าพร้อม ๆ กันเลยคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
จบเบรก 1		
	<p>แหม่ม ท็อฟฟี่ในสตูดิโอ</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม : กลับมารับชมกันต่อกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ในช่วงที่ 2 นะคะ อย่างช่วงที่แล้วพี่เองก็เกริ่นไปว่าเดี๋ยวเราจะไปตามติดชีวิตแล้วก็ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่ประเทศสิงคโปร์ ในฐานะคนตาบอดของคุณปีเตอร์กันใช่ไหม</p> <p>ท็อฟฟี่ : อืม ใช่ครับ</p> <p>แหม่ม : แต่ก่อนที่เราจะไปรับชมนะคะ อันนี้ขอถามท็อฟฟี่ก่อนเลยว่าคุณคิดว่าการใช้ชีวิตของคุณปีเตอร์ในประเทศสิงคโปร์นี้น่าจะเป็นอย่างไรกันบ้างคะ</p> <p>ท็อฟฟี่ : อืม จากการคาดเดาของท็อฟฟี่ที่มีความรู้อันเต็มเปี่ยม นะครับพี่แหม่ม ก็คือ เรารู้สึกว่าประเทศสิงคโปร์นี้เป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่ดี</p> <p>แหม่ม : อ้อ ใช่</p> <p>ท็อฟฟี่ : อันที่หนึ่งใช่ไหม แล้วก็เรามองว่าเข้าต้องใช้ชีวิตที่สะดวกสบายในการเดินทางด้วยเพราะว่าเคยได้ยินว่าประเทศสิงคโปร์นี้มีเรื่องเกี่ยวกับ UD เต็มไปหมดเลยครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : เป็นการคาดเดาที่น่าสนใจมาก ๆ เลยค่ะ ถ้าอย่างนั้นนะคะ เดี่ยวเราจะไปดูกันว่าสิ่งที่ท็อฟฟี่คาดเดากับประสบการณ์จริงของคุณปีเตอร์นั้นจะตรงกันหรือเปล่าไปรับชมกันเลยคะ</p>
	<p>ภาพสัมภาษณ์ปีเตอร์</p>	<p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>ปีเตอร์ : ตอนเด็กไม่เคยมีใครบอกว่าผมตาบอดครับ ผมไม่รู้ว่าคุณเป็นคนตาบอด เพราะผมโตมาแบบที่เราเป็นครอบครัวก็ยอมรับผมในแบบที่ผมเป็นผมมีความทรงจำที่ดีในวัยเด็กครับ ผมจำได้ว่าพี่น้องของผม ชอบพาผมไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ทำให้ผมมีเพื่อนมากมายและไม่ได้รู้สึกว่าแตกต่างจากเด็กคนอื่น ๆ ครับ จนกระทั่งผมได้เข้าเรียนในโรงเรียนคนตาบอด ผมถึงได้รู้จักคำว่าคนตาบอด ซึ่งตอนนั้นเองที่ทำให้ผมเข้าใจและรู้ว่าผมแตกต่าง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ภาพคนประชาชนในสิงคโปร์</p> <p>- ภาพปีเตอร์นั่งพูดคุยกับเพื่อน</p>	<p>จากเพื่อน เพราะผมมองไม่เห็น ส่วนเพื่อนของผมมองเห็นถึงอย่างนั้นผมก็มีความสุขครับ ซึ่งการเข้าเรียนสำหรับคนพิการในสิงคโปร์เราก็มีทุนจากรัฐบาลครับ ส่วนพวกอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันส่วนมาก เราจะมีเงินอุดหนุนจากรัฐบาลครับ อย่างเช่น ค่าใช้จ่าย ในการใช้โปรแกรมอ่านหน้าจอต่าง ๆ พวกของใช้ต่าง ๆ ในบ้านพิมพ์ดีดอักษรเบรลล์ก็เป็นเงินสนับสนุนจากรัฐบาลเช่นกัน ซึ่งเงินอุดหนุนที่เราได้ก็ขึ้นอยู่กับรายได้แต่ละครอบครัวครับ เช่น ถ้าครอบครัวของเรามีรายได้น้อยก็จะได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลเยอะหน่อยครับ</p> <p>เสียงบรรยาย : เงินอุดหนุนจากภาครัฐ คือหนึ่งนโยบายช่วยเหลือคนพิการในสิงคโปร์ที่มีจุดมุ่งหมายให้คนพิการสามารถพึ่งพาตัวเองได้โดยให้ครอบครัวเป็นบรรทัดแรกในการสนับสนุนดังนั้นเงินอุดหนุนสำหรับคนพิการจึงขึ้นอยู่กับรายได้ของครอบครัวค่ะ ซึ่งอย่างที่เรารู้ได้เคยนำเสนอไปแล้วนะคะว่าประเทศสิงคโปร์นั้นไม่มีกฎหมาย เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิด้านการรับสื่อของคนพิการในการจัดทำบริการ AD CC และ SL อย่างเป็นทางการนี่ถือเป็นนโยบายที่เกิดขึ้นเพื่อส่งเสริมคนพิการภายใต้ความเข้าใจอย่างแท้จริงค่ะ แต่นอกเหนือจากนโยบายเกี่ยวกับคนพิการในสิงคโปร์แล้วนะคะคุณปีเตอร์ก็ยังมีประสบการณ์ในการใช้สื่อมาแล้วให้คุณผู้ชมได้รับฟังกันด้วยละค่ะ</p> <p>ปีเตอร์ : ผมชอบดูรายการทีวีครับ แต่รายการทีวีที่นี้ไม่ได้มีบริการ AD เหมือนประเทศไทยครับ ผมก็เลยจะชอบรายการสารคดีเป็นพิเศษครับ ส่วนข่าวนั้นผมก็ชอบครับ โดยข่าวที่ผมชอบก็จะเป็นข่าวการเมืองครับ ผมก็เลยตามข่าวการเมืองเยอะมาก เพราะมีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเกิดที่ไหนในโลกนี้ ผมก็จะติดตามข่าวครับ ซึ่งข่าวในไทยเองผมก็ติดตามเช่นกันครับด้วยผมติดตามผ่านสื่อที่เรียกว่า Channel news asia เขาก็ลงข่าวเกี่ยวกับประเทศไทยอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งผมก็ติดตามข่าวเกี่ยวกับประเทศไทยมาตลอดในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาแต่ไม่ใช่เพราะประเทศไทยเท่านั้น</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ภาพปีเตอร์เปิดมือถือ Channel news asia</p> <p>- ภาพการเข้าถึงสื่อในสิงคโปร์</p> <p>หม่อม ท๊อฟฟี่ในสตูดิโอ</p>	<p>เพราะผมยังสามารถติดตามข่าวสารทั่วโลกได้เวลามีข่าวพัฒนา ด้านการเมืองหรืออะไรประเภทนี้ผมก็จะตื่นเต้นมากครับ ซึ่ง โทรศัพท์มือถือคอมพิวเตอร์ที่ผมใช้ทำงานก็จะลงโปรแกรมอ่าน หน้าจอไว้ช่วยให้ผมสามารถเข้าชมเว็บต่าง ๆ ได้ อ่านข่าวใน Yahoo หรือเว็บไซต์ข่าวอื่น ๆ ฉะนั้นผมก็เลยได้อ่านข่าวจากเว็บ ไซตเอาซึ่งก็อ่านในมือถือก็ได้ข่าวเลยไม่ใช่ปัญหาใหญ่สำหรับผม</p> <p>เสียงบรรยาย : แม้ประเทศสิงคโปร์จะยังไม่มีการกำหนด ให้บริการเสียงบรรยายภาพหรือ AD เพื่อการเข้าถึงสื่อของคนตา บอดเหมือนกับประเทศไทยนะคะ แต่รัฐบาลสิงคโปร์ก็ยังมีการ สนับสนุนให้คนตาบอดสามารถเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่าง อิสระคะ รวมไปถึงการสนับสนุนให้คนตาบอดได้ใช้โปรแกรมอ่าน หน้าจอซึ่งช่วยให้การเข้าถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของคนตาบอดนั้น เป็นไปอย่างราบรื่นคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : พี่หม่อมครับ จากที่คุณปีเตอร์เล่านี้ โห พี่หม่อมครับเขา ใช้สื่อเยอะกว่าท๊อฟฟี่อีกนะครับพี่หม่อม</p> <p>หม่อม : จริง</p> <p>ท๊อฟฟี่ : มันเลยทำให้ท๊อฟฟี่รู้สึกว่าเขาเป็นคนตาบอดที่เก่ง เหมือนกันนะครับพี่หม่อมแล้วก็มีอีกอย่างหนึ่งที่ท๊อฟฟี่ประทับใจก็ คือเขาจะครับใช้สื่อต่าง ๆ นอกจากในบ้านเขาเองครับ เขาก็ สืบค้นสื่อต่างประเทศในบ้านเราด้วย</p> <p>หม่อม : อืม ใช่ก็เรียกว่าเป็นคนที่มีความรอบรู้มากเลยนะ เพราะว่าสนใจหาข้อมูลความรู้ในมุมมองอื่น ๆ ด้วย แต่ว่ามีอีก มุมหนึ่งที่ของพี่ที่จะประทับใจมาก ก็คือ เรื่องของเงินอุดหนุน ของทางภาครัฐที่ช่วยเหลือให้กับคนตาบอดนะคะ คือมีการ ช่วยเหลือให้ครอบครัวของคนตาบอดเป็นอัตรารายได้แบบ เงินเดือน ซึ่งเงินอุดหนุนนี้จะไม่ได้ให้เท่ากันทุกคนนะคะ ก็คือเขา จะให้เงินสำหรับที่ครอบครัวไหนที่มีรายได้เยอะก็จะได้น้อย ครอบครัวไหนที่มีรายได้น้อยก็จะได้เยอะก็ถือว่าเป็นการกระจาย ความช่วยเหลือที่ถึงแม้ว่าได้รับเงินไม่เท่ากันแต่ก็ส่งเสริมและ ผลักดันให้ได้รับความเข้าถึงในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	ภาพ infographic คนเก็บมะม่วง	<p>ยกตัวอย่างง่าย ๆ นะคะ อย่างเช่นว่า คนเราอย่างนี้ใช้ไหมคะ ก็มีความสูงที่แตกต่างกันคนหนึ่งอาจจะสูง 165 เซนติเมตร คนหนึ่งอาจจะสูง 180 เซนติเมตร อย่างนี้ใช้ไหมคะ ถ้าสมมติว่าเราจะเก็บมะม่วงบนต้นไม้ต้นนี้ แก้อ้อหรือบันไดนี้ ก็ไม่ควรที่จะสูงเท่ากัน แต่ก็ควรอีกคนหนึ่งเป็นแก้อ้อสูงหน่อยอีกคนหนึ่งเป็นแก้อ้อเตี้ยหน่อย เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนแบบนี้ นะคะ อืม ซึ่งที่คิดว่าไอเดียนี้อาจจะดีมาก ๆ เลยละค่ะ</p> <p>ทิวพี : อ้อ มันดีมาก ๆ ครับพี่แหม่ม แต่ว่าเรื่องของคุณปีเตอร์นี่น่าจะหมดแล้วใช้ไหมครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อ ยังค่ะ ยังมีประสบการณ์อีกมากมายของคุณปีเตอร์ นะคะให้เราได้ไปเรียนรู้กัน แต่จะเป็นอย่างไรนั้นเดี๋ยวเราไปรับชมกันเลยละค่ะ ชีวิตประจำวันของคุณปีเตอร์ นะคะ นอกจากการทำงานแล้วเขาก็จะใช้เวลาวางไปกับการตีหมาแพกกับกลุ่มเพื่อนค่ะ โดยคุณปีเตอร์สามารถเดินทางคนเดียวได้สะดวกสบายโดยใช้รถขนส่งสาธารณะซึ่งในสิงคโปร์ก็จะมีแอปพลิเคชันเป็นตัวช่วยในการเดินทางสำหรับคนตาบอดค่ะ โดยแอปพลิเคชันนี้นะคะ จะส่งเสียงบอกให้คนตาบอดได้ทราบว่าตอนนี้รถเมล์ที่ต้องการจะขึ้นนั้นจะมาจากในกี่นาทีและเมื่อใกล้ถึงที่หมายแล้ว แอปพลิเคชันก็จะส่งเสียงแจ้งเตือนเพื่อให้คนตาบอดได้ทราบด้วยละค่ะ</p>
6	ภาพสัมภาษณ์ปีเตอร์	<p>ปีเตอร์ : ผมคิดว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่น่าอยู่ ผมเคยไปเที่ยวหลาย ๆ ประเทศแถบนี้ที่เหล่าคนพิการคนตาบอดไม่ค่อยได้มีโอกาสต่าง ๆ ผมว่าสิงคโปร์เป็นประเทศเล็ก ๆ ในส่วนรถสาธารณะ มันง่ายที่จะใช้ในการเดินทางคนตาบอดสามารถขอความช่วยเหลือได้ง่ายดาย สามารถไปไหน มาไหนได้ด้วยตัวคนเดียว ถ้าผมเดินบนทางเท้า ผมก็ไม่ต้องมีสุนัขนำทางเพราะบางประเทศใหญ่ ๆ คนตาบอดที่มีสุนัขนำทางผมไม่ต้องการหรอกในสิงคโปร์เพราะเราสามารถไปที่ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองผมก็พูดได้ว่าผมก็มีความสุขกับชีวิต ผมคิดว่าในสิงคโปร์ผมมีงาน มีบ้าน ลูกสาวไปโรงเรียนได้เท่านี้ผมก็มีความสุขมากแล้วครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ภาพปีเตอร์คุยกับเพื่อน</p> <p>ภาพสัมภาษณ์ปีเตอร์</p>	<p>เสียงบรรยาย : แม้ว่าการเดินทางในสิงคโปร์สำหรับคนตาบอดจะเป็นเรื่องง่ายนะคะ แต่สิ่งหนึ่งที่ทำทนายคุณปีเตอร์และคนตาบอดในประเทศสิงคโปร์เป็นอย่างมาก นั่นคือ ความไม่เข้าใจของคนทั่วไปที่มีต่อคนตาบอดนั่นเองคะ</p> <p>ปีเตอร์ : การหางานก็เป็นความท้าทายเหมือนกันครับ เพราะใช้ว่านายจ้างทุกคนจะเปิดรับลูกจ้างที่พิการ ไม่ใช่ว่านายจ้างทุกคนที่จะต้องการ เนื่องจากมันยากที่จะมีคนตาบอดทำงานในองค์กร ผมเข้าใจว่านายจ้างทั่วไปคิดว่าต้องทำงานยากขึ้นไปอีกแถมยังต้องปรับตัวอะไรอีกเยอะ ซึ่งทำให้คนตาบอดหลายคนไม่ได้รับการจ้างงานแต่ผมก็รู้สึกขอบคุณประสบการณ์การทำงานของผมครับ ที่ทำให้ผมสามารถย้ายงานไปมาได้อย่างกับคนที่มองเห็นคนก็เลยถามว่าคุณทำได้อย่างไรนี่ ย้ายจากงานหนึ่ง ไปอีกงานหนึ่งง่าย ๆ แบบนี้ ผมเลยบอกว่า เออ ผมน่าจะกล้า ผมไม่ได้กลัว ผมยินดีที่จะอยู่ต่อนะแต่ถ้าผมไม่มีความสุข ผมก็จะออกแล้วก็หางานใหม่ ผมไม่ยอมรับและไม่เชื่อว่าการที่ผมเป็นคนพิการผมจะต้องรับในสิ่งที่คนอื่นให้ผมเสมอไป ถ้าผมไม่มีความสุข ผมก็แค่เปลี่ยนงาน</p>
7	<p>แหม่ม ท็อปพีในสตูดิโอ</p> <p>ปีเตอร์ให้สัมภาษณ์</p>	<p>แหม่ม : ต้องบอกเลยละคะว่าทัศนคติของคุณปีเตอร์นั้นดีมาก ๆ เลยนะคะ ทั้งในเรื่องของการใช้ชีวิตและในเรื่องของการทำงาน และก่อนจะจากกันในวันนี้คุณปีเตอร์ก็มีกำลังใจดี ๆ มาฝากคุณผู้ชมรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ด้วยคะ</p> <p>ปีเตอร์ : สิ่งที่ผมอยากจะพูดนั่นก็คือ ในฐานะคนตาบอดนะครับ ก็คือ ผมเรียนรู้ที่จะหัวเราะให้กับความผิดพลาดหากคุณถามว่าผมดำเนินชีวิตได้อย่างไรผมจะบอกว่า ผมเรียนรู้ที่จะยอมรับความกลัวครับ</p> <p>เรียนรู้ที่จะสนใจในสิ่งที่ตัวเองมีผมจึงอยากที่จะให้กำลังใจคนพิการในประเทศไทย อย่าใช้ชีวิตให้มันยากนัก</p> <p>เรียนรู้ที่จะหัวเราะให้กับความผิดพลาดของตัวเอง เรียนรู้ที่จะหัวเราะให้กับความกลัว เรียนรู้ที่จะหัวเราะให้กับสิ่งที่ทุกคน</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		ตัดสั่นคุณ เพราะการหัวเราะทำให้ผมสามารถฝ่าฟันให้ผ่านพ้นวันที่ไม่ดีไปได้ด้วยดี
8	ภาพแหม่มในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : นี่ก็เป็นเรื่องราวของคุณปีเตอร์นะคะ ซึ่งทำให้เราได้เห็นถึงการใช้ชีวิตของคนตาบอดในประเทศสิงคโปร์มากขึ้นทั้งในแง่ของการทำงานและการรับสื่อที่หลากหลายรวมถึงที่จัดการของภาครัฐที่มีต่อคนพิการ ทั้งในเรื่องของเงินสนับสนุนเพื่อส่งเสริมให้เข้าถึงสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกันและหากเราวิเคราะห์เรื่องราวของคุณปีเตอร์ในเรื่องของการเข้าสื่อทั้งการรับสื่อจากตัวเองและการรับสื่อที่ได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐ โดยไร้ข้อกำหนดทางกฎหมายเราจะเห็นนะคะ ว่าประเทศสิงคโปร์นั้นเป็นประเทศหนึ่งที่ตระหนักถึงสิทธิของคนพิการเป็นอย่างมากเลยทีเดียว</p>
9	ดร.ตรีให้สัมภาษณ์	<p>ดร.ตรี : เราได้เห็นภาพของคนตาบอดเองที่ทำหน้าที่ในการเข้าไปช่วยเหลือคนอื่นนะคะเข้าไปใช้ศักยภาพของตัวเองในการที่จะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนที่เป็นผู้ต้องขังนะคะ คือรายการพยายามที่จะแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ การใช้ชีวิต แล้วก็การนำเสนอในฐานะที่คนพิการเป็นผู้รับสื่อนะคะ แล้วใช้ประโยชน์จากสื่อได้นะครับ ในมิติ ในมุมมองของการเป็นคนพิการที่มีความมียศกภาพนะคะ ที่จะเลือกใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารได้สิ่งที่เราเรียนรู้มาตลอดทั้งรายการนะคะ ผมมองว่ามันเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายนั้น ๆ ในการที่จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและกระบวนการในการสื่อสารครับ</p>
10	แหม่ม ท็อปพีในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : เป็นอย่างไรบ้างคะท็อปพีหลังจากที่พีพาไปเรียนรู้เรื่องราวชีวิตของคุณปีเตอร์แล้ว รู้สึกอย่างไรบ้างคะ</p> <p>ท็อปพี : สำหรับท็อปพีเองนะคะพี่แหม่ม คือท็อปพีรู้สึกประทับใจมาก ๆ ครับ เพราะว่าที่เราเห็นกันนะคะพี่แหม่ม คือคุณปีเตอร์นี่เขาเป็นคนตาบอดที่ทำเรื่องเกี่ยวกับสังคมใช่ไหมครับ ในการช่วยเหลือดูแลนักโทษนะคะ ให้มีงานทำแล้วก็ออกไปใช้ชีวิตสังคมได้ครับพี่แหม่มมันเลยทำให้ท็อปพีรู้สึกว่าการจริง</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>ม่อนสอนภาษามือ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p>	<p>ๆ แล้วมันเป็นการที่ช่วยเหลืออย่างแท้จริงครับ แล้วอีกอย่างหนึ่ง นะครับพี่แหม่ม เราจะเห็นว่าคุณปีเตอร์ใช้สื่อได้คุ้มค่ามากครับ ในการสืบค้นข้อมูลทางเว็บไซต์ทั้งในประเทศเองและต่างประเทศ เองครับ คุณปีเตอร์ครับพิสูจน์ตัวเองให้เราเห็นว่าถึงเป็นคนพิการ เราก็สามารถเข้าถึงสื่อได้เหมือนคนทั่วไปได้เหมือนกันครับ แต่ ไม่ได้หมายความว่า AD CC นะครับ แล้วก็ล่ามภาษามือนะครับ จะไม่จำเป็นเพราะสิ่งนี้ครับ จำเป็นสำหรับคนพิการครับในการ เข้าถึงสื่อเหมือนที่เรานำเสนอมาทุกตอนนะครับพี่แหม่ม</p> <p>แหม่ม : อ้อฮ้อ ท้อพีพีวันนี้หล่อมก ะ เลยนะคะ พุดดีอีกแล้ว ขอตอบมือให้เลยคะ</p> <p>ท้อพีพี : ขอบคุณครับพี่แหม่มครับ</p> <p>แหม่ม : โอเค แต่ว่าพี่ขอเพิ่มเติมอีกเรื่องหนึ่งนะคะ เพราะว่า หลังที่พี่ได้ฟังเรื่องราวของคุณปีเตอร์แล้วสิ่งหนึ่งที่พี่รู้สึกได้เลยก็ คือเขาเป็นคนมั่นใจในตัวเองแล้วก็เป็นคนเคารพตัวเองจากที่ได้ดู สิ่งต่าง ๆ ที่เขาได้ใช้ชีวิตหรือมอบให้กับสังคมนะคะสิ่งหนึ่งเลยที่ เราสามารถจะมองเห็นก็คือ เรื่องของสังคมที่หล่อหลอมให้เขามี ตัวตนแบบนี้ขึ้นมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยนะคะ ถ้าเกิด ว่าคุณปีเตอร์ไม่ได้เติบโตมาในสังคมที่เปิดโอกาส ให้เขาได้แสดง ศักยภาพอย่างแท้จริงซึ่งหากเราจะถอดรหัสได้นะคะ เราก็จะ พบว่าคนพิการนั้น สามารถสร้างสรรค์และทำสิ่งดี ๆ คืนกลับไป ให้กับสังคมได้เพียงแค่เขาได้รับโอกาสคะ ดังนั้นการสร้างสังคมที่ เท่าเทียมจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นคะ และเหมือนเช่นเคย นะคะ วันนี้ม่อนก็มีภาษามือมาฝากคุณผู้ชมกันด้วยนะคะ จะเป็น คำอะไรนั้นเราไปปรับชมพร้อม ๆ กันเลยคะ</p> <p>ม่อน : แล้ววันนี้ผมก็มีภาษามือมาสอนกันครับ ลองทำตามกันดู นะครับ... อีกครั้งนะครับคุณผู้ชมอย่าลืมฝึกตามกันนะครับ</p> <p>แหม่ม : ไม่ยากเลยใช้ไหมล่ะคะ คุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันเยอะ ๆ นะคะ และสำหรับผู้ชมท่านใดนะคะที่อยากจะเพื่อนกับ เราเราสามารถมากดไลค์ได้ที่แฟนเพจเพื่อนกันคนพันธุ์ D หากมี</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อน กันคนพันธุ์ D</p>	<p>คำแนะนำติชมหรืออยากให้เราไปเรียนรู้เรื่องอะไรนะคะ ก็ สามารถส่งข้อความหรือส่งคอมเมนต์กันมาได้เลยคะ ท้อพี : และถ้าใครยังดูไม่จุใจครับ แล้วอยากดูซ้ำอีกครับ สามารถดูย้อนหลังได้แล้วนะครับ ที่ Youtube channel เพื่อน กันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ เหม่ม : ใช่คะ แล้ววันนี้คะ เวลาของรายการก็หมดลงแล้วคะ เหม่มและท้อพีต้องขอตัวลากันไปก่อนนะคะ แล้วพบกันใหม่คะ</p>
11	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

สคริปต์	: เพื่อนกันคนพันธุ์ D
ตอน 47	: ถอดบทเรียนต่างประเทศ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
เนื้อหารายการ	: ถอดบทเรียนการใช้ชีวิตของคนพิการในต่างประเทศ มีสิ่งใดที่นำมาปรับใช้ เพื่อให้คนพิการไทยสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสื่อได้อย่างเท่าเทียม
ความยาว	: 25 นาที
พิธีกร	: แหม่ม , ม่อน และท้อพี
แขกรับเชิญ/กิจกรรม	: อาจารย์วิฑูรต์ บุณนาค /คุณกิตติพงษ์ สุทธิ /ดร.ตรี บุญเจือ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
1	- พิธีกรในสตูดิโอ กรรพิกซ์ชื่อนักวิชาการทั้ง 3 ท่าน	<p>แหม่ม : สวัสดีค่ะ ขอต้อนรับคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ เข้าสู่รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D รายการที่จะชมทุก ๆ คนนะคะ ไปเรียนรู้เรื่องราว ที่ทั้งสนุกและก็มีสาระ</p> <p>ท้อพี : เพื่อให้ทุกคนในสังคมครับ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั่นเองครับ</p> <p>แหม่ม : และตอนนี้คะต้องขอบอกเลยคะว่า พิเศษมาก ๆ เลยนะคะ เพราะว่าเป็นตอนสุดท้ายของรายการเราแล้วละคะ ซึ่งถึงแม้ว่าตอนนี้คะจะเป็นตอนสุดท้ายแล้วแต่เรายังอัดแน่นด้วยสาระความรู้เหมือนเช่นเคยคะ แล้ววันนี้คะเราจะมาพูดคุยกับนักวิชาการทางด้านคนพิการนะคะ แล้วก็ทางด้านสื่อต่าง ๆ นะคะว่าเรื่องราวที่เราได้เรียนรู้จากต่างประเทศมานั้นสามารถนำมาพัฒนาหรือปรับใช้เป็นคนพิการในประเทศไทยในเรื่องใดได้บ้างคะ</p> <p>ท้อพี : และนักวิชาการท่านแรกนะคะคือ พี่กิตติพงษ์ สุทธิ ผู้อำนวยการสถาบันคนตาบอดแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนา</p> <p>แหม่ม : ท่านที่สองนะคะ ก็คือ อาจารย์เจ วิฑูรต์ บุณนาค นายกสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยคะ และคนสุดท้ายที่ขาดไม่ได้เลยนั่นก็คือ ดร.ตรี บุญเจือ ผู้อำนวยการสำนักรับเรื่องร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ สำนักงาน กสทช. คะ แต่ก่อนที่เราจะไปพูดคุย กับนักวิชาการในวันนี้คะ พื่ออยากจะถามทั้ง 2 คนเลยคะว่าที่เราไปเรียนรู้ที่ไต้หวันมีเรื่องไหนที่เราชอบหรือประทับใจเป็นพิเศษไหมคะ เดี่ยวเริ่มต้นที่ท้อพีกันก่อนละกันนะ</p>
2	พิธีกรในสตูดิโอ	ท้อพี : โห พี่แหม่มจริง ๆ มีชอบเยอะมากเลยนะคะพี่แหม่ม เช่นแบบที่โรงเรียนสอน คนตาบอดที่ไต้หวันครับพี่แหม่มหรือเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกให้คนพิการครับพี่แหม่มคือชอบ

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>หมดเลย ถ้าให้เลือกรอครับพี่แหม่ม คงจะเลือกโรงเรียนสอนตาบอดครับพี่แหม่ม เพราะว่าชอบวิธีการเรียน การสอนเขาครับ เพราะว่าถ้าได้ไปเรียนคงดีมาก ๆ ครับ แล้วก็อยากให้มีวิธีการสอนแบบนี้ ที่ประเทศไทยด้วยครับ</p> <p>แหม่ม : โอเคค่ะ พี่ว่านักวิชาการของเราจะคะ คงจะมีคำตอบให้กับท้อพี่ในเรื่องนี้แน่นอนค่ะแต่ก่อนที่จะเราจะไปพูดคุย กับนักวิชาการของเราจะคะ เราจะไปย้อนดูว่า โรงเรียนสอนคนตาบอดที่ไต้หวันนั้นเป็นอย่างไรกันบ้างไปรับชมกันเลยคะ</p> <p style="text-align: center;">[เสียงดนตรี]</p> <p>แหม่ม :ที่เราจะพาคุณผู้ชมมาเรียนรู้กันในวันนี้คะก็คือ นโยบายเรียนร่วมกัน ที่สนับสนุนให้นักเรียนพิการเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปเพื่อลดช่องว่างระหว่างกันคะ ดังนั้นเราไปหาคำตอบพร้อม ๆ กันเลยคะ ว่าภายใต้้นโยบายเรียนร่วมกันนี้ ระบบการศึกษาของนักเรียนพิการที่ไต้หวันนั้นเป็นอย่างไรกันบ้าง</p>
3	VTR ระบบการศึกษาของนักเรียนพิการที่ไต้หวัน	
4	<p>- ตัดกลับเข้ามาในสตูดิโอ</p> <p>ภาพประกอบตามเสียง</p>	<p>แหม่ม : นอกเหนือการจากพัฒนา ศักยภาพในการใช้ชีวิตในสังคม ให้กับนักเรียนคนตาบอดแล้วนะคะ ด้วยระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นให้คนตาบอด สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ไม่แตกต่างจากคนทั่วไปโรงเรียนสอนคนตาบอดในไต้หวัน จึงมีหน้าที่พัฒนา ศักยภาพของนักเรียนตาบอด ทั้งในด้านอาชีพและความสามารถด้วยละคะ</p> <p>พี่กิตติพงศ์ : เราจะเห็นว่าโรงเรียนสอนคนตาบอดที่ไต้หวันนี้ะครับ ก็เป็นหนึ่งในที่ฝึกคนตาบอดที่ใช้โมเดลในการส่งเสริมความสามารถ และการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่นี้ย้อนกลับมาดูในบ้านเราเนี่ยะครับ จริง ๆ แล้วก็ต้องเรียนท่านทั้งหลายเลยว่า ในระดับนโยบายแล้วนะครับ ประเทศไทยคงจะไม่ได้ต่างอะไรมากมายจากโรงเรียนสอนคนตาบอดในไต้หวันแห่งนี้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นเราต้องทำอะไรให้สิ่งเหล่านี้เนี่ยะครับมันถูกรองรับด้วยระบบต่าง ๆ ของสังคมเพื่อที่จะให้ระบบนิเวศในการศึกษาของเด็กตาบอดนี้มันดำเนินไปพร้อม ๆ กับนโยบายพร้อม ๆ กับมาตรการที่เราจัดทำไว้แล้วถ้าจะพูดกันตรง ๆ แล้วก็คือเรื่องของระบบนิเวศที่จะมาสนับสนุนนะครับเรื่องของการศึกษาของคนพิการนี้หรือแม้แต่การศึกษาของเด็กทั่ว ๆ ไป</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>นะครับมันไม่ใช่หน้าที่เฉพาะของรัฐเท่านั้น ไม่ใช่หน้าที่เฉพาะของกระทรวงศึกษา หรือของโรงเรียนสอนคนตาบอดเท่านั้นนะครับ แต่มันคือหน้าที่ร่วมกันของสังคมของคนตาบอดนี่จะต้องอยู่กับสังคมเพราะฉะนั้นการรองรับ การร่วมสนับสนุนของสังคม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ๆ ครับ</p>
5	พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แห่มม : จากโรงเรียนสอนคนตาบอดในได้วันเราเดินทางกันต่อค่ะ ไปที่โรงเรียนสอนคนหูหนวกในเมืองไทเปที่มีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนานเปิดทำการ 105 ปีแล้วค่ะซึ่งที่นี่จะมีการเรียนการสอนอย่างไรเราไปรับชมกันค่ะ</p>
6	VTR โรงเรียนสอนคนหูหนวกในเมืองไทเป	
7	พิธีกรในสตูดิโอ ดร.ตรี ให้สัมภาษณ์	<p>แห่มม : เอาละค่ะ เราก็ได้ย้อนดูเรื่องราวกันไปแล้วนะคะที่นี้เราจะมาพูดคุยค่ะกับ นักวิชาการของเราที่มีความคิดเห็นอย่างไรร่วมกันบ้างนะคะ เดี่ยวเราไปถาม ดร.ตรี บุญเจือ กันเลยดีกว่าค่ะ</p> <p>ดร.ตรี : ผมมองเรื่องการเรียนรู้ของคนพิการนะครับ ก็มีทั้ง 2 รูปแบบด้วยกันนะครับ แต่ว่าถ้าเราจะไปมองในเรื่องของการที่คนพิการจะอยู่ร่วมในสังคมอย่างเท่าเทียมนะครับก็หมายความว่าถ้าเราเปิดให้มีการเรียนร่วมแล้วก็มีตัวบริการที่จะส่งเสริมให้คนพิการลดข้อจำกัดต่าง ๆ นะครับ ก็จะเป็นประโยชน์เป็นข้อดีนะครับ ในการที่จะทำให้เกิดกระบวนการ การเรียนรู้ร่วมกันของคนทุกคนที่มีความหลากหลายเกิดกระบวนการในการสร้างการยอมรับนะครับ แล้วก็เกิดกระบวนการในการที่จะรู้จักเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเข้าใจกันนะครับ</p>
8	พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แห่มม : เอาละ พี่ถามทีออฟฟี่ไปแล้วนะคะ คราวนี้พี่จะถามม่อนบ้างค่ะว่า มีอะไรที่ม่อนประทับใจเป็นพิเศษไหมคะ</p> <p>ม่อน : อืม มีเหมือนกันครับพี่แห่มมผมชอบในเรื่องของพิพิธภัณฑ์จิตรศิลป์แห่งชาติได้หวนมากเลยครับที่มีบริการล่ามภาษามือเข้ามาช่วยแปลครับ ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องแปลกใหม่แล้วก็ดีมาก ๆ เลยครับแล้วก็อยากจะถามนักวิชาการของเราว่า ในอนาคตแล้วประเทศไทยนี้ จะมีบริการดี ๆ แบบนี้ไหมครับ</p> <p>แห่มม : อืม ตรงนี้นะคะถือว่าเป็นข้อสงสัยที่ดีมาก ๆ เลยค่ะ เพราะว่าพี่เองก็ประทับใจเรื่องนี้เหมือนกันเลยนะคะ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวเราขออนุญาตความประทับใจแบบนี้ กันอีกสักครั้งหนึ่งดีกว่าค่ะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		[เสียงดนตรี]
9		VTR พิพิธภัณฑน์วิจิตรศิลป์แห่งชาติใต้หวัน
10	<p>อ.เจให้สัมภาษณ์</p> <p>พิธีกรในสตูดิโอ</p>	<p>วิทย์ : การให้บริการล่ามภาษามือในใต้หวันนะครับไม่ใช่ที่แรก ยังมีอีกหลาย ๆ ประเทศที่จัดให้มีบริการล่ามภาษามือใน พิพิธภัณฑน์แบบเดียวกันนี้ครับที่ประเทศไทยของเราถามว่าใหม่ บริการนี้ มีครับ อยู่ที่ MOCA เป็นพิพิธภัณฑน์ศิลปะที่เกิดขึ้นใหม่ ที่อยู่กับกรุงเทพมหานครใกล้ๆ กับดอนเมืองครับที่พิพิธภัณฑน์ ศิลปะไทยร่วมสมัยแห่งนี้มีคนทูลงทำงานประจำ มีหน้าที่คอย พาชมพิพิธภัณฑน์ครับ แต่ก็มีล่ามภาษามือมาช่วยแปล ในกรณีที่มี คนทั่วไป มาเที่ยวชมพิพิธภัณฑน์ครับ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว แต่ยังไม่ ได้ขยายไปในวงกว้างครับ แต่ส่วนตัวผมคิดว่าในอนาคต คง จะมีเพิ่มขึ้นแต่สิ่งสำคัญเลยก็คือ คนทูลงงานจะต้องมีความ ต้องการ หรือมีความฝันที่จะทำอาชีพนี้ แล้วผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งจริง ๆ มีนะครับคนทูลงงานที่ชื่นชอบเรื่องราวของศิลปะที่มี อยู่รอบตัว เราต้องให้โอกาสกับคนทูลงงานครับโอกาสเป็นสิ่ง ที่ สำคัญมาก หากเราลองให้โอกาสและเปิดใจ ให้คนทูลงงานมา ทำงานในส่วนนี้ ผมเชื่อว่าทำได้อย่างแน่นอนครับ</p> <p>แห่ม : อ้ออ้อ คำตอบของนักวิชาการ น่าสนใจโกเลยนะคะนี้ ขนาดแค่เริ่มต้นนะคะนี้เดี๋ยวอีกสักครู่จะเราจะกลับมาพูดคุย กันต่อต้องขอบอกเลยคะว่าน่าสนใจมาก ๆ พักกันสักครู่เดี๋ยวจะ</p>
จบเบรก 1		
11	- พิธีกรในสตูดิโอ	<p>[เสียงดนตรี]</p> <p>แห่ม : กลับมารับชมกันต่อกับรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D ในช่วงที่ 2 กันคะ อย่างที่เราได้บอกกันไปแล้วในตอนที่แล้วนะคะ ว่าเรายังมีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก ๆ นะคะที่จะมาพูดคุยกับ นักวิชาการกันต่อคะ</p> <p>ม่อน : ผมนะครับมีคำถามอยากจะถาม อ.เจ อย่างหนึ่งนะครับ ว่า คุณลิลลี่ ที่เป็นคนทูลงงานที่สิงคโปร์นะครับที่เขาทำงานเป็น โปรติวเซอร์ของรายการทีวีนี้ผมก็อยากจะรู้จะครับว่าคนทูลงงาน ไทยนี้ มีศักยภาพพอที่จะทำอาชีพนี้ใหม่แล้วถ้าอยากเป็นโปรติวเซอร์ รายการทีวีบ้างนี้ต้องทำอะไรบ้างครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แหม่ม : พี่เองนะคะก็อยากรู้เหมือนกันเลยคะ แต่ก่อนที่เราจะไปพูดคุยกับนักวิชาการของเราว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกันบ้าง เดี๋ยวเราไปย้อนดูเรื่องราวกันเลยดีกว่าคะไปเลยคะ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
12	VTR ลิลลี่ โก เรื่องการรับสื่อ	
13	<p>อ.วิทย์ุต ให้สัมภาษณ์</p> <p>พิธีกรในสตูดิโอ</p>	<p>วิทย์ุต : จริง ๆ ก็เหมือนกับที่ประเทศไทยนะครับไม่ใช่มีแค่คนหูหนวกลิงคโพรที่ทำงานอาชีพนี้เพราะมีคนหูหนวกทั่วโลกมากมายที่ทำได้ครับคนหูหนวกสามารถกับผู้กำกับได้คนหูหนวกสามารถตัดต่อได้</p> <p>คนหูหนวกสามารถทำหลาย ๆ อย่างได้นะครับแล้วถามว่าในประเทศไทยมีไหมผมก็เริ่มเห็นมาบ้างแล้วนะครับอย่างคุณต้นวัชรินทร์ ซาลีเขาก็สนใจที่จะทำในอาชีพนี้เมื่อเขาไปต่างสถานที่ต่าง ๆ เขาก็สามารถนำสิ่งที่พบเห็น มาทำเป็นบทสั้น ๆ ไม่ถึงกับเป็นบทภาพยนตร์หรือละครนะครับ หากคนหูหนวกอยากทำจริง ๆ เริ่มแรกเราก็ทำเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ก่อน แล้วถึงขยายไปเป็นภาพยนตร์ยาวนะครับหากจะรวมกลุ่มกับคนหูหนวกที่มีความชอบแบบเดียวกันมารวมกลุ่มทำงานก็ได้ และต้องเปิดโอกาสให้เขาได้ทำและตอนนี้ะครับผมได้เข้ามาว่างานประกาศผลรางวัลออสการ์ปีล่าสุดครับมีคนหูหนวกได้รับรางวัลออสการ์ทำให้ผมรู้สึกทึ่งมาก แล้วรู้ไหมครับว่าทำไมคนหูหนวกคนนั้นได้รับรางวัลนี้ ก็เพราะว่าโอกาสที่เขาได้รับไงครับ ซึ่งทำให้เราเห็นว่าจริง ๆ แล้วคนหูหนวกสามารถแสดงได้ กำกับได้เขียนบทได้ เป็นโปรดิวเซอร์ได้ผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ โอกาสครับที่เราควรจะให้</p> <p>ม่อน : โอโฮ คำตอบของ อ.เจ นี้ ถือว่ามีประโยชน์กับคนหูหนวกมาก ๆ เลยนะครับ</p> <p>แหม่ม : เห็นด้วยคะ</p> <p>ท๊อฟฟี่ : จากที่เราได้ฟังคำตอบของ อ.เจ ครับ ท๊อฟฟี่เลยอยากจะถาม พี่กิตติพงศ์เพิ่มเติมหน่อยครับว่าเราจะสนับสนุนให้คนตาบอดครับออกมาใช้ชีวิตเหมือนคุณปีเตอร์ในสังคมอย่างไรได้บ้างครับ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>แห่มม : พี่ก็อยากรู้เหมือนกันเลยคะ แต่ก่อนที่เราจะไปพูดคุยกับ พี่กิตติพงษ์คะคะเดียวเราไปย้อนดูเรื่องราวของคุณปีเตอร์กันดีกว่าคะไปเลยคะ</p>
14	VTR การใช้ชีวิตของปีเตอร์ ลิม คนตาบอดที่สิงคโปร์	
15	<p>พี่กิตติพงษ์ให้สัมภาษณ์</p> <p>พิธีกรในสตูดิโอ</p>	<p>พี่กิตติพงษ์ : ในกรณีของคุณปีเตอร์นี่นะมันคือเคสเลยนะ ที่เมื่อกี้เราพูดถึงเรื่องของโรงเรียนนะ ถึงแม้จะเป็นคนละประเทศกันนะ แต่ว่าผมว่าสิงคโปร์กับไต้หวันนี่ก็มีระบบของการสนับสนุนคนตาบอด ที่เข้ามาจากตะวันตกซัด ๆ เลยเพราะฉะนั้นกรณีของคุณปีเตอร์นี่คือเคสยืนยันที่เราเห็นว่า ถ้าในวัยเรียนเขา ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะหล่อหลอมให้ เรื่องของความสามารถ เรื่องของความพร้อมช่วยเหลือตัวเอง ความพร้อมในการอยู่กับสังคมนี้ เกิดขึ้นได้จริง ๆ นะครับ ก็จะทำให้เขาสามารถจะทำอะไรก็ได้ นะครับทำอะไรได้ที่เขาต้องการจะทำการที่จะช่วยเหลือคนอื่นนี่ มันก็เกิดขึ้นได้จริง เขาก็ไปทำงานในสิ่งเหล่านี้ได้ นะครับ ผมคิดว่าบ้านเราทำได้แน่นอนเพราะเรามีเรื่องของนโยบาย เรามีในเรื่องของมาตรการบางส่วนอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นความท้าทายที่ประเทศไทยจะต้องผ่านไปให้ได้ครับ</p> <p>แห่มม : ต้องบอกเลยนะคะว่าความคิดเห็นของ อ.เจ และ พี่กิตติพงษ์คะคะถือว่ามีน่าสนใจ และก็ประโยชน์มาก ๆ ต่อคนพิการคะแต่เพื่อให้คุณผู้ชมคะ ได้ความคิดเห็นที่ครอบคลุมนะคะ เราจะไปพูดคุยกันต่อกับ ดร.ตรี บุญเจือ คะ ในเรื่องของ การพัฒนาศักยภาพของคนพิการไทยว่า จะสามารถทำอะไรได้บ้างคะ</p>
16	ดร.ตรีให้สัมภาษณ์	<p>ดร.ตรี : คนอยากมองคนพิการเป็นคนที่ไม่มีศักยภาพหรือว่าเป็นคนที่ต้องสงเคราะห์นะครับ สำหรับคนพิการเอง เราก็สามารถที่จะเรียนรู้ได้ นะครับว่า เมื่อเราได้มีความรู้ ความเข้าใจ มีศักยภาพใด ๆ ก็ตาม เราก็สามารถที่จะแสดงออกมา แล้วก็นอกจากทำให้เกิดประโยชน์กับตัวเองเท่านั้น เราก็สามารถที่จะกับคนอื่น ๆ คนรอบข้างได้ด้วย แล้วก็ในส่วนที่จะทำงานร่วมกันนะครับ ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม ไม่ว่าจะใครเป็นภาครัฐเองก็ตามนะครับ ไม่ว่าจะ เป็นภาคเอกชน ก็สามารถที่จะส่งเสริมสนับสนุน ให้คนพิการนี้มีศักยภาพ แล้วก็ใช้ศักยภาพนั้นเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
		<p>ประโยชน์ต่อสังคมก็ได้ นะครับ นั่นก็คงจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นะครับ สำหรับสิ่งที่เราเรียนรู้ มาตลอดทั้งรายการ นะครับ การเรียนรู้ในสิ่งเรียกว่า กระบวนการที่เป็น การส่งเสริมให้เกิดการลดข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารก็คือ การทำบริการนี้ละ บริการทั้ง AD CC SL เพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดกระบวนการ ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้นั้น เป็นหน้าที่สำคัญ ของหน่วยงานรัฐส่วนหนึ่ง นะครับ ในการที่จะกำหนดมาตรการ กำหนดนโยบายต่าง ๆ นะครับ และกำกับดูแลในกรณี ที่บางสิ่งบางอย่างอาจจะไม่ได้เกิดขึ้นได้ด้วยการบังคับอย่างเดียวนะครับ ต้องส่งเสริมในมิติการสร้างองค์ความรู้ การสร้างความตระหนัก การส่งเสริมในรูปแบบของทรัพยากรอื่น ๆ การส่งเสริมให้มีรายการ การส่งเสริมให้เกิดกระบวนการ เรียนรู้และเข้าใจซึ่งกันและกันต่าง ๆ อย่างนี้นะครับ ก็เป็นหน้าที่หลักของหน่วยงานภาครัฐส่วนหนึ่ง แล้วก็อย่างที่ผมพูดเสมอ นะครับว่า ทั้งนี้ทั้งนั้น นะครับทุกคนในสังคม ก็จำเป็นที่จะต้องพยายามที่จะเรียนรู้และ ก็ความเข้าใจความหลากหลายนี้นะครับ แล้วก็ตระหนักถึง ความสำคัญจำเป็นของการอยู่ร่วมกัน การเคารพซึ่งกันและกัน การเสียสละบางส่วนเพื่อที่จะทำให้เกิดบริการการลดข้อจำกัด ของคนที่มีความหลากหลายนี้นะครับ ของคนพิการด้วยก็ตาม นะครับ รวมถึงตัวคนพิการเอง ก็ต้องตระหนักในสิทธิของตนเองก็ ลูกขึ้นมาใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร รู้จักเข้ามาใช้สิ่งที่ หน่วยงานอื่น ๆ ภาคส่วนอื่น ๆ นะครับ ได้ดำเนินการและ ส่งเสริม นะครับ</p>
17	พิธีกรในสตูดิโอ	<p>แหม่ม : ก็ต้องบอกเลยนะคะว่า เป็นความคิดเห็นที่มี ประโยชน์ และก็ดีมาก ๆ เลยคะ ต้องขอขอบคุณ ดร.ตรี บุญเจือ รวมไปถึง นักวิชาการอีกทั้ง 2 ท่านนะคะ นั่นก็คือ อาจารย์เจ และ พี่กิตติ พงศ์มาก ๆ</p> <p>ที่มาร่วมพูดคุยกับพวกเราในวันนี้คะ เอาละคะ คุณผู้ชม รายการ เพื่อนกันคนพันธุ์ D ได้พาคุณผู้ชมไปเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนพิการ ทั้งในเรื่องของสิทธิ และการเข้าถึงสื่อเพื่อให้ทุกคน</p> <p>อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ตั้งแต่เทปแรกเรื่อยมา จนถึงเทปนี้ก็เป็นเทปสุดท้ายแล้วนะคะ</p>

ลำดับ	ภาพ	เสียง
	<p>มือนสอนภาษามือ</p> <p>- ขึ้น Text ช่องทางการติดต่อออนไลน์ Facebook</p> <p>- ขึ้น Text Youtube Channel เพื่อนกันคนพันธุ์D</p>	<p>ทิวพี : ไซ่แล้วครับ พวกเราทีมงานเพื่อนกันคนพันธุ์ D ครับ หวังว่าสิ่งที่เราพาทุกคนไปเรียนรู้ครับ จะเป็นประโยชน์กับทุกคนไม่มากก็น้อยครับ</p> <p>ม่อน : ถึงแม้พวกเราจะจากกันไปแล้วนะครับตอนนี้เป็นเทปสุดท้าย ผมเองก็มีภาษามือมาฝากทุกคนครับอีกครั้งนะครับ คุณผู้ชมอย่าลืมฝึกฝนกันนะครับ</p> <p>เหมม : และถึงแม้ว่ารายการของเราจะเป็นเทปสุดท้ายแล้วนะคะแต่คุณผู้ชมทุกท่านยังสามารถติดตามกันได้ทั้งที่ Facebook แพนเพจเพื่อนกันคนพันธุ์ D หากอยากรู้เรื่องอะไรหรืออยากทักทายกับเราก็สามารถคอมเมนต์มาได้นะคะ เราจะตอบกลับทุก ๆ คอมเมนต์เลยละคะ</p> <p>ทิวพี : แล้วถ้าใครคิดถึงเราครับ แล้วอยากดูซ้ำอีกครับ สามารถดูย้อนหลังได้นะครับ ที่ Youtube channel เพื่อนกันคนพันธุ์ D เช่นเดียวกันครับ และตอนนี้เวลาของรายการของเราก็หมดลงแล้วนะคะ เราทั้ง 3 คนรวมถึงทีมงานทั้งหมดนะคะต้องขอลากันไปก่อนจนกว่าเราจะพบกันใหม่คะ</p> <p>ทุกคน : สวัสดีค่ะ /สวัสดีครับ</p> <p>[เสียงดนตรี]</p>
18	ไตเติ้ลปิดรายการ และ เอนเครดิต	เพลงประจำรายการ

ภาคผนวก ข
[ต้นฉบับรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D” จำนวน 47 ตอน
ในหน่วยเก็บข้อมูล Harddisk]

ภาคผนวก ค
[หนังสือรับรองการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”]

ที่ One 003/2565

วันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2565

เรื่อง หนังสือยืนยันการออกอากาศ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ดี

เรียน ผู้ผลิตรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ดี

ตามที่ บริษัท คิวดชน พลัส จำกัด ได้ยื่นขอหนังสือรับรองการออกอากาศ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ดี จาก สถานีโทรทัศน์ช่อง one31 โดยหนังสือฉบับนี้ สถานีโทรทัศน์ช่อง one31 ขอยืนยันว่ารายการดังกล่าว ได้ออกอากาศจริง ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง one31 ดังนี้

เดือนมิถุนายน 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 3 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 20 มิถุนายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน 2564

เดือนกรกฎาคม 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 4 กรกฎาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 11 กรกฎาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 18 กรกฎาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 25 กรกฎาคม 2564

เดือนสิงหาคม 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 5 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 1 สิงหาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 8 สิงหาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 15 สิงหาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 22 สิงหาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 29 สิงหาคม 2564

เดือนกันยายน 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 5 กันยายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 12 กันยายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 26 กันยายน 2564

ที่ One 003/2565

เดือนตุลาคม 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 5 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 3 ตุลาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 10 ตุลาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 31 ตุลาคม 2564

เดือนพฤศจิกายน 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 7 พฤศจิกายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 14 พฤศจิกายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 21 พฤศจิกายน 2564
- วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน 2564

เดือนธันวาคม 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม 2564
- วันอาทิตย์ที่ 26 ธันวาคม 2564

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณเดี่ยว วรตั้งตระกูล)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
บริษัท วัน สามสิบเอ็ด จำกัด

DRG

ที่ One 018/2565

วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2565

เรื่อง หนังสือยืนยันการออกอากาศ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D
เรียน ผู้ผลิตรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D

ตามที่ บริษัท คิดชน พลัส จำกัด ได้ยื่นขอหนังสือรับรองการออกอากาศ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จาก
สถานีโทรทัศน์ช่อง one31 โดยหนังสือฉบับนี้ สถานีโทรทัศน์ช่อง one31 ขอยืนยันว่ารายการดังกล่าว ได้ออกอากาศจริง
ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง one31 ดังนี้

เดือนมกราคม 2565 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 5 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 2 มกราคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม 2565

เดือนกุมภาพันธ์ 2565 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565
- วันอาทิตย์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2565
- วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565
- วันอาทิตย์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565

เดือนมีนาคม 2565 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 4 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 13 มีนาคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 20 มีนาคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 27 มีนาคม 2565

เดือนเมษายน 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 3 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน 2565
- วันอาทิตย์ที่ 10 เมษายน 2565
- วันอาทิตย์ที่ 24 เมษายน 2565

ที่ One 018/2565

เดือนพฤษภาคม 2564 ออกอากาศ เวลา 08:00 – 08:30 น. จำนวน 2 ตอน

- วันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม 2565
- วันอาทิตย์ที่ 8 พฤษภาคม 2565

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณเดี่ยว วรตั้งตระกูล)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
บริษัท วัน สามสิบเอ็ด จำกัด

ภาคผนวก ง
[หนังสือแจ้งงดการออกอากาศรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”
วันอาทิตย์ที่ 17 เมษายน 2565]

ที่ One 012/2565

วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ.2565

เรื่อง หนังสือแจ้งงดออกอากาศ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D
เรียน ผู้ผลิตรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D

สถานีโทรทัศน์ช่อง one31 มีกำหนดออกอากาศรายการพิเศษช่วงเทศกาลสงกรานต์ ระหว่างวันที่ 16 - 17 เมษายน 2565 จึงมีผลให้ รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D งดออกอากาศ จำนวน 1 ตอน ในวันอาทิตย์ที่ 17 เมษายน เวลา 08:00 - 08:30 น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอบคุณในความร่วมมือมา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(คุณเดี่ยว วรตั้งตระกูล)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
บริษัท วัน สามสิบเอ็ด จำกัด

ภาคผนวก จ
[หนังสือยืนยันเรตติ้งรายการ “เพื่อนกันคนพันธุ์ D”]

ที่ One 022/2565

วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2565

เรื่อง หนังสือยืนยันเรตติ้ง รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D
เรียน ผู้ผลิตรายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D

ตามที่ บริษัท คิซัน พลัส จำกัด ได้ยื่นขอหนังสือรับรองเรตติ้ง รายการเพื่อนกันคนพันธุ์ D จากสถานีโทรทัศน์ ช่อง one31 โดยออกอากาศตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน 2564 ถึง 8 พฤษภาคม 2565 สถานีขอยืนยันว่ารายการดังกล่าวได้ เรตติ้งเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 0.05 จริงดังนี้

ปี 2564

• มิถุนายน	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.125
• กรกฎาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.116
• สิงหาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.101
• กันยายน	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.069
• ตุลาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.098
• พฤศจิกายน	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.089
• ธันวาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.080

ปี 2565

• มกราคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.068
• กุมภาพันธ์	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.089
• มีนาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.066
• เมษายน	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.062
• พฤษภาคม	เรตติ้งเฉลี่ยอยู่ที่	0.055

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณเดี่ยว วรตั้งตระกูล)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
บริษัท วัน สามสิบเอ็ด จำกัด

D.G.

Variable	Channel			
TVR	ONE			
Counter	Month	2nd Description (grouped)	Date	Target
2565				
1	January	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	02/01/2022	0.093
2			09/01/2022	0.075
3			16/01/2022	0.085
4			23/01/2022	0.036
5			30/01/2022	0.048
6			Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D	
7	February	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	06/02/2022	0.105
8			13/02/2022	0.078
9			20/02/2022	0.086
10			27/02/2022	0.085
11	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.089
12	March	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	06/03/2022	0.075
13			13/03/2022	0.072
14			20/03/2022	0.062
15			27/03/2022	0.054
16	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.066
17	April	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	03/04/2022	0.033
18			10/04/2022	0.117
19			24/04/2022	0.037
20	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.062
21	May	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	01/05/2022	0.042
22			08/05/2022	0.068
23			Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D	
2564				
24	June	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	13/06/2021	0.124
25			20/06/2021	0.154
26			27/06/2021	0.097
27	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.125
28	July	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	04/07/2021	0.106
29			11/07/2021	0.127
30			18/07/2021	0.079
31			25/07/2021	0.154
32	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.116
33	August	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	01/08/2021	0.126
34			08/08/2021	0.034
35			15/08/2021	0.155
36			22/08/2021	0.124
37			29/08/2021	0.068
38	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.101
39	September	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	05/09/2021	0.086
40			12/09/2021	0.038
41			19/09/2021	0.020
42			26/09/2021	0.132
43	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.069
44	October	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	03/10/2021	0.119
45			10/10/2021	0.120
46			17/10/2021	0.102
47			24/10/2021	0.051
48			31/10/2021	0.097
49	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.098
50	November	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	07/11/2021	0.073
51			14/11/2021	0.090
52			21/11/2021	0.123
53			28/11/2021	0.070
54	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.089
55	December	เพื่อนกันคนพันธุ์ D	05/12/2021	0.102
56			12/12/2021	0.099
57			19/12/2021	0.058
58			26/12/2021	0.058
59	Arithmetic average เพื่อนกันคนพันธุ์ D			0.080
Summary Columns				0.086

แผ่น DVD เอกสารสิ่งพิมพ์และแฟ้มข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รายงานฉบับสมบูรณ์